NUMBERS

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 JPS Translation, and Rashi

©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- になってメーゼ(ここ) Cource: https://he.wikisource.org/wiki/wikisource.
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- TTLL %[[4] NITGCTO Source: https://he.wikisource.org/wiki/Oribin/source.
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using IMEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

הפטרת נשא הפטרת בהעלתך הפטרת שלח לך הפטרת קורח הפטרת קורח הפטרת הקת	161
הפטרות הפטרת במדבר	
פרשת דברים	184
פרשת דברים למנחה בשבת מסעי	184
פרשה מסעי	991
פרשת ממות	121
פרשת פינחס	176
פרשה בלק	111
פרשת חקת	۷6
פרשת קורח	28
פרשת שלח לך	92
פרשת בהעלתך	44
פרשה נשא	61
פרשת במדבר	Ι
əbinə əgasəl	ĬV
Introduction	Λ

תוכן העניינים

OEL CALCI – noitoubortal

הפטרת שבת מו																		
הפטרת שבת ר																		
הפטרת מסעי.																		
הפטרת מטות .																		
הפטרת פינחס	• • • •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	٠	• •	• •	• •	٠	• •	٠	. 009
הפטרת בלק .	• • • •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	٠	• •	• •	• •	•	• •	٠	. 66

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra veEchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastir and Hastarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastir and Hastarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra al pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Usage Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Totah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bat with a space on both sides, but the line indicating a munch legarmei has no space between the line and the preceding word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor O in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

מאָבוּל מִצְרַיִם בַאַּמְר: ប្រុស្តុំ ៤ឆ្នាំបែ ប្រុស្ត្រៃ ៥នុងប៉ូច אַ סִינֵי בְּצִּהֶל מוֹעֵּד בְּצִּחָר לַתֹּדִשׁ נוידבר יהווָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר

ڂڒٛڂڋڂڟڡ؞ אָבְעָׁם בְּמִסְפָּר שֵׁמְוִנוּ בְּלְ-זָבֶר לְבֵּית אָבְּחָהָהוֹוְ בְּמִּהֵן שִׁמְּחָוֹ ءِ نَشَرُ جُرَ كُمْشُفَينَات كُرِّنِ يَجْدَر نَشِرَجُح كَيْلَمُنْكِينِا הְאָנּ אָעַרַרְאָתְּ כְּלְ בְּנְהַעָּעִ בְּלִן בְּנִייִם בְּנִייִם בְּנִייִם בְּנִישְׁנִאַ בְּלִי בְּנִישְׁנִאַ

אָטָּם לַגַּבְאָטָם אַטַּר וֹאַבַּוֹנְן: بيّه خُرُه خُنهُدُهُم نَافَظُلُه رَفِيط يَارَعُ خَنهُدُهُم نَفْرِيا - מבּן מֹשִׁנִים שִּׁנִיעַ נְמָמֹלִע בֹּלַ_ מבּר מֹשִׁנוּן שִׁנוּן יּלְמִּילָא בֹּלְ

אָישׁ רָאַשׁ לְבֵּית־אָבֹקָיוּ הָוּא: י ְוֹאִנְּכֶּם וֹרְיִּהְ אֵישׁ אָישׁ לַמַּמֶּתְ

בּוֹשְבּיאָיר: זְתְּמֹבׁ אַשְׁכֵּבׁם לְבַאִּנְדֵן אֶלְיִגִּנִּב הַ הַּמִּבְוֹן לְבַאִנִּבוֹ אֶלְיִגִּנִּב בַּב رْر، لِهُرْكِلْ שُولْنَا بِيَهِدِضُاتَ بِهُولَا بِهِرْا שُولِيَا مِنْ فِي الْمُولِيَا فِي وَالْمُوا

<u>הנורעשקר:</u> ه جنهجيمنا מַלִנוּאָל

∠ ליהודה נהשון בן עמינדב:

לְנְמִּמְרָר לִעַּלִאֵּרְ בּּוֹלֵר:

٥ كِالتَاكِيِّ الْكَرْبَيْدَ قُلْ لَاكْرِا:

جُالِ فَلُلِيمُ اللهُ الله چן־עַמִּיהִוּד לְמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאָל בָּר עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל

- לְלְנֹמָן אֶׁבֹּנגוֹן בּוֹ עַּנְנִי:

خَيْرِيَد: למפּלעון מאֹבֹאֹא בַמֹּגַנוֹם לנבוא שלולא למשא שלנושא Łoli tańci idta tul ומבול ון עם משה במדברא

בל דְבוּרֶא לְגוּלְגָּלְטְׁבוּן:

ئفىبا خترجىبا ھە نھتبا:

אָבְהַתוּהִי הוּא: לְמִּבֹמֹא יָבוֹר בוּמִ לְבִּוּעוֹ וֹמֹמֹכוּן וֹביוֹן צוּבֹבֹא צוּבֹבֹא

はいならい:

מַלוּמִיאָל

Zrrwyr:

ליהודְה נַהְשׁוֹן בַּר עַמִּינְדְב:

לְנֹמִּמְכַּב נִעַנִּצְץ בַּב גַּנִמָּב:

לְזְבוּלְוּן אֶלְיִאֶב בַּר װַלְּוֹי

בו פַּרַבּגור: ° לְבְּנֵנְ נִוֹסְּלֵּ לְאָפְּׁנְנִים אֵלְנִאָּמָת לְבָּנֵּג נִוֹסָלּ לְאָפְּנִנִים אֵלְנִאָּמָת

خخثثمنا لاختشا قد فلمبند:

land of Egypt, saying: year after the were come out of the the second month, in the second tent of meeting, on the first day of in the wilderness of Sinai, in the AND THE LORD spoke unto Moses

their polls; number of names, every male, by fathers' houses, according to the Israel, by their families, by their To negregation of the children of Take ye the sum of all the

their hosts, even thou and Aaron. in Israel: ye shall number them by all that are able to go forth to war from twenty years old and upward,

fathers' house. of every tribe, every one head of his And with you there shall be a man

Reuben, Elizur the son of Shedeur. that shall stand with you: of And these are the names of the men

Zurishaddai. Of Simeon, Shelumiel the son of

Amminadab. Of Judah, Nahshon the son of

Of Issachar, Nethanel the son of

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

the son of Pedahzur. Ammihud; of Manasseh, Gamaliel Ephraim, Elishama the son of Of the children of Joseph: of

Of Benjamin, Abidan the son of

π

9

ŧ

- מנאן לידע מנין הנוחרים כשבא להשרוח שבינחו עליהן מנאן. באחד בניםן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאם: (I) וידבר. במדבר סיני באחד לחדש. ממוך מינמן לפניו מונס לומס כל שעס כשיללו ממלריס מולן וכשופלו צעגל
- קט, ב): לגלגלחם. על ידי שקלים בקע לגלגולמ: (ב) למשפחחם. דע מנין כל שבע ושבע: לביח אבחם. מי שלביו משבע למד ולמו משבע למר יקוס על שבע לביו (ב"ב
- (E) כל יצא צבא. מגיד שלין יולה בלבה פחוח מבן עשרים:
- (+) ואחכם יהיו. כשמפקדו מומס יסיו עמכס נשימ כל שנע ושנע:

17	פְּקָרִיהָם לְמַמָּה רָאִּיבָוֹ שְׁשְּׁה וְאַרְבָּעָים אָלֶרְ וַחֲמָשׁ מִאִּיה: (פּ)	מְאָה: מִּרְבְּטִין לְשִׁבְטָא צִּלְפִּין וַחֲמֵישׁ מִּנְנְנִיהוֹן לְשִׁבְטָא צִּלְפִּין וַחֲמֵישׁ	those that were numbered of them, of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.	17
a (′	וּיִהְיָּי בְנִי־רָאִּיבֵּן בְּכָּר יִשְׂרָאֵל הּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְגֵּלְגְּלֹתְם בְּמִסְפָּר שֵמוּת עָשְׁרָים שְׁנְתַם בְּמִסְפָּר שֵמוּת עָשְׁרָים שְׁנָה בְּנִי מִבָּּוּ צְבֵא:	ולְתְּלְאֵ כְּלְ לָפָּוּלְ שֵוּלְאֵי כֹּלְ גַׁבִּינִא מִבָּנ מִּמְנֵוְ מִּנְּוֹ בְּמִנְוֹ מִּמְטֵוֹ לְיָנִלְיִּבְיְוֹ לְזִּבְׁמִּנְוֹ מְמָטֵוֹ לְבָּנִי אֲבְטִּטִׁינִוּ בְּוֹבְעָּנְאַךְ בּוֹמְנִאָּלְ בִּנִי בִּנִי בִּאִבֵּן שִּנְלְנִיטִוּ	And the children of Reuben, Israel's first-born, their generations, by their families, by their fathers' houses, according to the number of names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to wat;	07
61	כּאֲשֶׁר צְנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה וְיִפְּקְּדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)	בְּמֵא דְפַקּיד יִיְ יָח מֹשֶׁה יִמְנְנִין בְּמַדְבְּרָא דְּסִינְי:	As the LORD commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.	61
81	ﺯܬָת ﭼִל־הַעֵּבְׁה הִקָּהִילִּי בְּאָחָדִ לַחָהַשׁ תַשֵּׁנִי וַיִּהְנִלְדִּי עַלֹּ מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שֵׁמֹוֹת מִבֶּן עַשְׁרֵים שְׁנְֶּה וָמֵעְלְה לְגַלְּגְלֹתֶם:	נְלְתְּנִלְאִ לְנִנְלְנְּלְטְׁטִוּ! בְּמִנְיוֹ שְׁמָטִוֹ מִבָּר אֲבְּטָהְחִוּ בְּנִנְיוֹ שְׁמָטִוֹ מִבָּר אֲבְּטָהְחִוּ לְיֵרְשָׁא הְנִנְלְנְּלְטְׁחִוּ! הְלְתְּיִלְאִ לְנִנְלְנְּלְנְחִיוּ!:	And they assembled all the first congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.	81
ישרחל	ניקַח מֹשֶׁה וְאַהַרָּן אֲת הְאֵנְשָׁים הְאֵּלֶה אֲשֶׁר נִקְבָּוּ בְּשֵׁמְּתִּי (בספרי ספרד ואשכנז בְּשֶׁמְוֹת)	וּדְבַר מֹשֶׁה וְאַהֵּרֹן יָת גּוּבְרַיָּא הָאִלֵּין דְאִהְפֶּרַשׁוּ בִּשְׁמְהָן:	And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.	Ζτ
91	ְאֵמֶׁר (כִּי קריאִי)[קִּי קִרוּאֵיִּ הְעֵּדְה נְשִׁיאֵי שַּשָּׁוֹת אֲבוֹתָם אַבְיֹה נְשִׁיאֵי שַּׁפְּיִה אֲבוֹתָם	בׁוֹמְבֹאֵק אִנּנּוּ: מִּבְמִּ, אִּבְיַבִּיׁא אִבְּוּ מִׁמְבֹׁמִ, בִּנְמִּטִּא בַבְּבִּיֹּא	These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of Israel.	91
Sτ	ذِرْطَفَذٍ، ݣَفَادِدُهُ قُلْ مَنْ اللَّهُ عَلَى مَنْ اللَّهُ عَلَى مَنْ اللَّهُ عَلَى مَنْ اللَّهُ اللَّهُ عَل	ذِرْفَفَذِ، كَتَابِيَم قِد مَّرَثًا:	Of Naphtali, Ahira the son of Enan.	Śī
† 1	לְנְּׁע אַלְוֹסִׁנ בּוֹ בְּנִאַנְ:	לְנֶּג אֵלְוֹסִׁנְ בַּנְ בְּמִנִאָּכְ:	Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.	† ī
13	كِهُمِّد هَدُمُرهُ كَالِمُحُدَّا:	לְאָמֶּר פּוֹמִיאֵלְ פַּר מְּכְּבוֹן:	Of Asher, Pagiel the son of Ochran.	ετ
71	خِيًا لِمَنادَمُنَادِ قُلَامَةًا مِقَالِمَةًا:	לְבֹּן אֲטִוּמִזֹר פֿר מַּמִּוְמָּבַּוּ:	Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.	71

(או) האנשים האלה. את שנים עשר נשיפים כללו: אשר נקבו. לו כאן צשמות: (או) ויחילדו על משפחותם. הציאו מפרי יחומיהם ועידי חוקת לידמס כל אתד ואתד להתיימת על השבע:

(16) אלה קרואי העדה. סנקרמים לכל דבר משיבות שבעדם:

כִּלְ יִגָּא גַּבְּא: וַכָּר מִבָּן מַשְּׁרִים שָׁנָה וַמַּעְּלָה במספר שמות לגלגלקה בל-

عَمُمُّ لَا يَتَعَرَّهُ لَا يُعَرِّلُهُ عَمْرُهُ يَتَمُمُنَا لَعَمُمُم عَذْقِنَا نَعْرُبُ فكترث 八点はこ

גגא צַבְּא: מְבֶּן מֶשְׁרֵים שִׁנְהֹ וָמַעְּלְה כָּל בי לבות אַבקם בְּמִסְפָּר שֵׁמִוּת לְזִרְשְּׁיָהוֹן לְבֵּית אֲבַהְהָהוֹין خختر بد سبخينت خيففينت خختر

מָאִנע: (פַ)

וּלְתָּגלְא כָּלְ לָפָּגל עוּגלָא: במלנו המטו מכר משרון שנון

[[[[[]] []] [] [[]] וֹאַבְבֹּהֹים אָבֶר וֹשֶׁשׁ ر פְּקְבֵיהָם ְ לְמַשָּׁר גְּדְ חַמִּשְּׁר מִנְיָנִיהוֹן לְשִׁבְּמָא דְּנָד צַּרְבְּעִין

ガロゼロ שולאנים לבני 4411

וֹמְמֹלִע כִּלְ יִצָּא גַּבְּאי: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרֶים שְׁנָה

וְשִׁבְעֵּים אֶלֶךְ וְשִׁשׁ מִאִּיִת: (פּ) ره פְּקְּבֵיהָם לְמַּטֵּה יְהוּדְה אַרְבְּעָה טִנְיָנִיהוֹן לִשְׁבְּטָּא ְ דִּיהוּדְה

וֹמָהֹלִנו כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: בְּמִסְפַּר שֵׁמֵת מִבֶּן עַשְּׁרִים שְׁנָת ڂڐ؞ٮ ₽₽₽₩ שולאונם ללני **L**TT.

นี่หูเน: (ਫ਼) عَلَّةُمُّلَ لَلْمُهْدَّتِ كُذُكَ لَعَلَّةُم تَنْفِهِا لَعَلَّةُمْ عَزْفِا لَعَلَّةُمْ فكُلِّديثُه 4.4.4.4.1

> נפול הולא: מבר ממבין שנין ילמילא כל

מְּטְׁמְוֹן מִנֹנֹנִיבוון לַמִּבֹסֹא בַּמִּטִמוּן

מאָוּת וְחַמְשְׁא אַלְפִּין וְשִׁיִּת מְאָה

ולְהָּגַלְאַ כָּלְ נָפָּגַלַ עַגַלָּאָ: במלנו המטו מפר מהנו הנו לַזַּבְׁהַּנְטִבְיוּן לַבִּיִם אָּבְבַיִּהָבִיוּ

מבהו וֹאַבְבֹּהֹא אַלְפָּוּן וֹמִּוּט

iạ'naċ∟

ולַמּגלא כַּל לֹפֿוּל שׁולָא: בֹּמִנְיוֹ הְמִינוֹ מִבּר מִהְנוֹן הַנְּוֹן לַזַּבְׁהַנְּטִׁבְיָן לַבִּיִם אָבְבַנִיטִבְיָן

נשְּׁמּכִּעׁ מִוֹנִינִינוּן לְמִּבְּמֹא בַּוֹשִּׂמּכִּע

to go forth to war; old and upward, all that were able polls, every male from twenty years to the number of names, by their were numbered thereof, according their fathers' houses, those that generations, by their families, by Of the children of Simeon, their

hundred. and nine thousand and three of the tribe of Simeon, were fifty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Gad, their

five thousand six hundred and fifty. of the tribe of Gad, were forty and those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Judah, their

and six hundred. threescore and fourteen thousand of the tribe of Judah, were those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Issachar, their

hundred. and four thousand and four of the tribe of Issachar, were fifty those that were numbered of them,

67

82

ST

77

٤٢

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא גַּבְאי: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרָים שְׁנָה שולדנם לבני خكتر

ילְהָּילְא כָּלְ נָפָּילַ חַילָא: אָבִעָּם לְזִנְשְׁנִינִן לְבִית אָבִּעִינִינִן

מָאִות: (פּ) מְבְּמֵּר וַטְׁמְמֵּרִם אָבֶנְ וֹאַבְבָּת טַמְמָּוּן וֹמְבָמָא אָלָפּוּן וֹאַבָּת **イロ銀**口

احركا منتدسيا كمخملا لاحتربا

ŽΪX: ببقلع خكة،

לבוי שולבטעון לזבהוטעון לכים ŘĠŢio śċī, "iöl śċī, ŘĠījo

ជង់ដេះ (៤) عاکھ رَلُوْمَ عَلَٰخُمْنا عَذِهَا رَلُوْنِي مُعُكِ: ※上亡点。口 אַפְּרָיִם מִנְיִנִיהוֹן לְשִׁבְּטָא דְאָפְּרָיִם فكترثت **イロ型**口

מָלָנְן וֹמָהֹלָנִי כִּלְ יִגָּא גַּבָּא: בְּמִסְפַּר שֵּמוֹת מִבָּן מָשְׁרִים שולגונם ללני **LET**

ולְמֹּגלְא כָּלְ לֹפֿגלַ עוֹגלָא: אָבְעָה לְזַנְמְּוֹטְעוּן לְבָּוֹת אֶּבְעַהָּוֹעִיוּן

נְאַבְאָנוֹם: (בּ) שׁלִטוּן וּטִׁבוּן אַלְפּוּן וּמֹאַטוּ: ¿ egrina çağı çiğin ÿiça aççını çüçqx raçğı

וְמָהְלְע כִּלְ יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמִע מִבֶּן עֶשְׁרָים שְׁנָה שולגונם ללני

ילמילא כל נפיק הילא: אָבְעָה לְזִוֹבְמִּיֹנִינוּ לְבִית אָבִּהָהָיוּוּן בנימון

מאוש: (פּ) لْتَمْهُلُ لَهُمْ مِنْ مَا الْمُلُولُ لَمُلُولُمُ لَا يُعْلُونُمُ لَا يُعْلُونُمُ لَا يُعْلُونُمُ لَ **小口は** בלומן מלוניהון לשקטא דבוומין

> able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Zebulun, their

hundred. and seven thousand and four of the tribe of Zebulun, were fifty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by of the children of Ephraim, their Of the children of Joseph, namely,

thousand and five hundred. of the tribe of Ephraim, were forty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Manasseh, their

hundred. thirty and two thousand and two of the tribe of Manasseh, were those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Benjamin, their

hundred. thirty and five thousand and four of the tribe of Benjamin, were those that were numbered of them,

∠٤

98

ŧ٤

33

т۶

30

ξμ%: מְּשְׁרֵים שְׁנְּהְ נְמָּמְלְנִי כִּלְ יִצְּאִ בְּמִנְין שְׁמָּנִוֹ מְבַּר ﴿ إِذِرَا لِمُحَرِّبُو خُمْوُهُا فِيَوْلًا مُؤَلًّا خُرَالِهُ: ﴿ خُدُرًا لِمُحْلَالُونِهِ إِنَّا لِمُعْلَمُ ال خختر بال منجبت خميه فبنت خخت

וּלְמָּגַלְאִ כָּלְ נָפָּגַל עַגַלְאִ:

וֹמְמָּגִם אָּלָב וּמְבֹת מֹאִנִי: (פּ) וּטִבׁוּ אַלְפֹּוּ וּמָבֹת מֹאִנִי: و פְּקְבֵיהָם לְמַמָּה דָן שְׁנָיֵם מִנְיָנִיהוֹ לְשִׁבְּטָא דְּדָן שִׁמִּין

וֹמָמֹלִע כִּלְ יִגָּא גַּבּאי: בְּמִסְפָּר שֵׁמֵּת מִבֶּן עֵּשְׁרִים שִׁנְּר * 수석학육하다고 ΧÄΓ שולגונם ללני

וּלְמָּגַלְאִ כָּלְ נָפָּגַל עַגַלְאִ: אָּקְעָׁם לְזָנְהֵּגְיִנִיעוּן לְכָּנִע אָּבְּטִטִּעוּן ΧÜΓ

מָאִוֹת: (פּ) אָשְׁר וֹאַבְבֹּהֹנִם אָבְנָב וֹשְׁמָהָ אַבְבֹּהוּ וִטַר אַלְפָּוּוּ וַטְׁמָּהָ فكترثت **イロ処**に אַשֶּׁר מִנְיַנֵיהוֹן

ム谷口口が

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמֵת מִבֶּן עֶשְׁרַים שְׁנָת ** 숙석ψ루터쥬ㅁ שולגונם לני

ולְמָּגלָא כָּלְ נָפָּגל עַגלָא: אָּקִנִים לְזַנְהֹּיִטְׁעִוּן לְכִּיִּט אָּבְטִטְעוּוּן

מָאִנת: (פּ) הְּבְהַּתְ נִעַּבְּהַא אַבְפּּגוּ וֹאַבְפָּת עַמְהָאוּ וּטַבְּטָא אַבְפּגוּ וֹאַבַּת 八点はこ

رَفَفَكِرْ مَاثَرٌ. بِالْ كَهَدُمُهِ لِمَنْفَخِرِ

אָבטָר הָיָר: המֹת אָישׁ אִישׁ־אָתָר לְבִיתַ- הַּשְּׁרְ הִּיְבָּרִיץ חַר לְבָּיתַ المِينَا لِيَّالِ لِيَّامِينَةٍ، نَمُلَةٍ حِي مُلْآتِ لِمَثْلِا لِلَّلْكِلِّ، نَمُلَعَحِ نُنْدَ، אַכֶּה הַפְּקַדִּים אֲשֶׁר פְּלַד מֹשֶׁה אִלֵּין מִנְיָנִיָּא דִּמְנָא מֹשֶׁה

בְּוֹמֶבְאָב: שְׁנְהְ נְמְהְלְּהְ בְּלְ-יַצְאַ צְבָּאַ שְׁנִין וּלְעִּיִלְאַ כְּלְ נְפִּיק הֵיֹלְאִ تَنْكُنُو خُرِ فَكُونَا خُتْرِ نَهُدُهُمُ تَكُلِو خُرِ مَثَنَا خُتَرِ نَهُدُهُمُ

אָבְּוֹע מִּמְבַוֹנִם לְבֵּוִע אָבְּבַעַהוּוֹ מִפַּר מָמְבוּוֹ

מאור וַהַמִּשְׁים: אָבֶּלֶבּ וּהֶבְּבָהֵע אָבְפָּׁגִם וֹשְׁמָהָ וּנִיבְלָבָּא אַבְפָּגוּ וַשְׁמָהָ מִאָּע

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Dan, their

hundred. and two thousand and seven of the tribe of Dan, were threescore those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Asher, their

one thousand and five hundred. of the tribe of Asher, were forty and those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Naphtali, their

hundred. and three thousand and four of the tribe of Naphtali, were fifty those that were numbered of them,

one for his fathers' house. being twelve men; they were each numbered, and the princes of Israel, numbered, which Moses and Aaron These are those that were

to go forth to war in Israel; old and upward, all that were able fathers' houses, from twenty years of the children of Israel by their And all those that were numbered

and fifty. three thousand and five hundred were six hundred thousand and even all those that were numbered

94

††

٤٤

τt

07

68

הַהְפְּקְּרֵי בְּתּוֹכֶם: (פּ) المُعْرَانُ مِنْ فَيَالِمُ الْمُعَلِّمِ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ لَا يُعْرَفُونُ لِللَّهُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْ

לא אַטְמְנִיאַי בִּינִיהוֹן:

۱۹۶ ניְדַבֶּר יְהֹזָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

نَمْدُ٪ נְאָטַ בַאָּמְם לַאָ טַמְּאָ בַּטַׁנְלֵּ בַּנָּנִ נִנִּט טַנְאָבָּנָטָון לָא טַפַבּנִלְ בַּנִי

לנו וֹמִבְאָב: אַּר אָר עַמְּיָר בְוּי לֵא הִפְּלֶר בְּרַם יָר שִׁבְּטָא דְּבֵוּי לָא הִמְּנִי

הְשְׁבְעִינוּ וְסְבָּיִב לַמִּשְׁבֵּוֹ יַחַנִי: אָת הַמִּשְׁכָּן וָאָת בְּלְ בַּלְיוֹ וָהָם וְאַנּוּן יִשְּמְשִׁנּנִיה וּסְחוֹר סְחוֹר אָת הַמִּשְׁכָּן וָאָת בְּלְ בַּלְיוֹ וְהָם וְאַנּוּן יִשְּמְשִׁנּנִיה וּסְחוֹר סְחוֹר וְעַלְ בְּלְ־אֲשֶׁרַלִוֹ הֲמָה וִשְׂאָוּ ٥٠ ظهُوٓا لَـُمَّيُـ لَمْرَ خُرِ حَرْبِي لَـُمُلُتِدِينَ ﴿ فَرِ طُرِينِ וֹאַשַּׁע עַפְּׁעַע אָטַעַעַלְוּוֹם מַּלָן וֹאַשַּׁ מִנּוּ וָט כָּוֹאָ, מַלְ מַמָּבּׁנֹאָ

לַמָּמְבְּבָּא וַמְּבְוּוֹ: וֹמֹל כָּל דְּלֵיה אָנּוּן יִשְּׁלְיוּן

אָטִׁנְ עַלְנְיָּם וְעַזְּרַ עַפְּבֶרַ יִּימֶּט: יִמִיה לְּיִנְאָּרִ וְחִילְוָנֵּי בִּיקְּרַב עַלְוֹיָם וּבַּעַׁנִעְ עַמְּאֶבֶּן נְבַּיִמִּנִ בְּנִאֵּרִ יַבְּמִאָּבִרִ תַּאֶּבִּלָּא נִלִּימִוּן

زنظمٰرے: بجبون המשְבְּן יוֹרֵידוּ אַתּוֹ יִבְּטִמֵל משְבָּנָא יָפְּרְקוּן יָתִיה

ίχι<u>'</u>ω **CILLIT** نْلَارُد خُدِّدٌ نَشِكَةٌ خُدِم مَّرٍ نُنْشِدِنا خُدْد نَشِكَةُ خِدَد مَرِ

خت،ځ،۲۰۱: הק ביללו ממרוני ולכר הל מלסיה

אָנַ מְאָבֶוֹ מִאָבָן עַבְּאָבויני: אַבע בּנוֹ, וֹמִּבְאֵבְ וֹמִּמִבוּ, נַבְּנִוְּם " קַעֶּלְת וְלְאַיִהְיָה מֶּצֶף עַל־ لْلَاجْانَةِ مَثَلَا فَحَاجِ خُرَفِهُ قَا لَكِيْنَةِ. يَهْدِيا فِليدِ فِليدِ

מּמּבׁע מַמּבּׁנֹא בַּסְבַּעוּטֹא: וֹמִבֹאָל וֹוֹמֹבוּוֹ בִוֹאָּוֹ וֹטַ וֹבוּ בוּלוֹא מֹכְ כֹּנֹחֲטֹא בַבֹוֹי לַמָּמִהְכַּוֹא בַּסְבַּיבוּטָא

> among them. their fathers were not numbered But the Levites after the tribe of

:gaiyes And the LORD spoke unto Moses,

the children of Israel; thou take the sum of them among shalt not number, neither shalt Howbeit the tribe of Levi thou

64

84

47

encamp round about the tabernacle. shall minister unto it, and shall all the furniture thereof; and they they shall bear the tabernacle, and and over all that belongeth to it; and over all the furniture thereof, the tabernacle of the testimony, but appoint thou the Levites over

draweth nigh shall be put to death. up; and the common man that to be pitched, the Levites shall set it down; and when the tabernacle is forward, the Levites shall take it And when the tabernacle setteth

their hosts. his own standard, according to his own camp, and every man with pitch their tents, every man with And the children of Israel shall

tabernacle of the testimony.' shall keep the charge of the children of Israel; and the Levites upon the congregation of the testimony, that there be no wrath about the tabernacle of the But the Levites shall pitch round

גוירה על כל הנמנין מבן עשרים שנה ומעלה שימוחו במדבר אמר אל יהיו אלו בכלל לפי שהם שלי שלא מעו בעגל: (9+) אך אח מטה לוי לא הפקד. כדלי סול לגיון של מלך לסיות נמנס לבדו. דבר לתר לפס סקב"ס שעתידס לעמוד

64,4,0: (02) ואחה הפקד את הלוים. כמרגומו מני לשון מנוי שררס על דבר שסום ממונס עליו כמו (פעמר ב, ג) ויפקד סמלך

. אשר ישכון שם סענן וימנו שם ומקימין אומו: והזר הקרב. לעצודמס זו: יומה. צידי שמים (מנסדרין פד, א): (IE) יורידו אחו. כמרגומו יפרקון כשבאין לישע במדבר ממשע למשע היו מפרקין אומו מהקממו ונושאין אומו עד מקוס

(22) ואיש על דגלו. כמו שהדגלים קדורים בקפר זה שלשה שבמים לכל דגל:

לכם (במדבר יו, ים) כי ילם סקלף וגוי: (33) ולא יהיה קצף. אם מעשה כמלומי לא יהיה קלף ואם לאו שיכנמו זרים בעבודמם זו יהיה קלף כמו שמלינו במעשה

ਧ੍ਰਾਂ: (ਰ) אַשֶּׁר צִּיְנָה יְהְיְהָה אָת־מֹשֶׁה בֵּן דְּפַפֵּיר יִיִ יְהַ מֹשֶׁה בֵּן עַבַּרוּ: ֶבֶׁכֶגְ וֹמְּבֹרֵנִּ בֵּנִגְ הֹמְבִּגִּגְ בַּכְגָ

ב אַהַרְן לֵאמִר: خيريد: عدْعه ربِيجِر بِمَرْم هِكَ مَنْهِم بِهِكَ الْمِرْدَ بَرْ مِن مَنْهِم الْخُولَالُ

סְבָּיב לְאִהֶל־מוֹצֶּר יַחַנְיּ: אַבְּטְׁם וֹשׁנֹוּ בֹּנֹוּ וֹמִּבֹאֵלְ מִנְּיֵנֹּג אַבֹּטִיטִינוּ וֹמָּבוּנוֹ בֹּנֵּוּ וֹמִּבֹאֵלְ אָנְהָ הַּלְ-וֹצְלְנְ בֹאִינִעְ לְבֹּנִע נִבְר הַלְ הִלְּסִנִי בֹּאִנִינִן לְבֵּנִע

זְמְנָא יִשְׁרוּן: משביל סחור סחור למשפן

עַמִינְדֶר: לְבְנֵי יְהִיּבְיִּה נַהְשִׁיוֹ בֶּוֹ הְרָבָּא לִבְנֵי יְהִיּדָה נַהְשִׁיוֹ בָּר ַ מַחֲנָה יְהוּדֶה לְצִּבְאָתְם וְנְשִׁיאֹ מַשְּׁרִית, יְהוּדָה לְחֵילֵיהוֹן إبَىاندَتْ جِهِدٍ مِبْدُبِية يَدِيْرُ إِيَّٰتِا جَدَّتِهُ فِيَةِبِهُ فِرَحَهُ

لَمْخُمْرُهُ كُذُلُّ لَمُّمْ مُعْرِبِ:

נאַבְבְּעָא אַלְפָּגו וָהָגִע מָאָע: אַבְבָּעָה וְחֵילֵיה וּמִנְיָנֵירוֹוְן

בומֶר: لْلْمُعْ كِخُلْدُ نَهُمْجُد لْكَنْكُمْ قُلْ لِينَهُمْخُد لْنَقْعَ كِخُنْد نَهُمْخُد ְּ וְהַחְנְיִם, עַּמְּרֵ מַמְּהַ יִשְּׁשְּׁבֶּר וְדִּשְּׁרֵן סְמִיכִּין עַּלְיִה שִּׁבְּטָא

לְנַלְאֶלְ כַּר אַנִּמְר:

אָלָל וֹאַוֹלָה מֹאִוִנו: ، بَعْرَجُهُ، بَوْظَيْرٌ، هَلْ خُمُّكَ زَيْطِهُ، ﴿ لِمَارَدِهِ ﴿ فَظُنَّا لِمَارَدُهِ ﴾ والمادة المادة الم

וֹאַבְבֹּהֹא אַלְפֹּגוֹ וֹאַבַבֹּה מֹאָבי:

אָלְיאָב בָּוֹ־חַלְוֹי ح מַמָּה וְבוּלֻוֹ וְנְשִׁיאַ לְבְּנֵי וְבוּלֻוֹ שִׁבְּמָּא דּּוְבוּלוּו וְרַבָּאַ לִבְנֵי

ולולנננונו זְבוּלְוּן אֶלְיאָב בַּר חֵלְוּן:

אָבֶּׁב וֹאַבַּלָּה מֹאִנִיני: ್ಷಿದ್ದ ಕ್ಷಾಗ್ರಹ್ಣ ಕ್ಷರಹ್ಣ ಕ್ಷಿಗ್ರಹ್ಣ ಕ್ಷಿಗ್ರಹ್ಣ ಕ್ಷಿಗ್ರಹ್ಣ ಕ್ಷಿಗ್ರಹ್ಣ ಕ್ಷಿಗ್ರಹ್ಣ ಕ್ಷಿಗ್ರಹ್ಣ ಕ್ಷಿಗ್ರ

and his host, and those that were

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

commanded Moses, so did they.

according to all that the LORD

Thus did the children of Israel;

meeting. they pitch round about the tent of to the ensigns; a good way off shall with his own standard, according their fathers' houses; every man The children of Israel shall pitch by

,dsbsnimmA To not out the son of prince of the children of Judah Judah, according to their hosts; the they of the standard of the camp of side toward the sunrising shall be Now those that pitch on the east

fourteen thousand and six hundred; numbered of them, threescore and and his host, and those that were

and those that pitch next unto him

being Nethanel the son of Zuar, prince of the children of Issachar shall be the tribe of Issachar; the

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and four and his host, even those that were

9

II

45

Eliab the son of Helon, of the children of Zebulun being and the tribe of Zebulun; the prince

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and seven

(3) קדמה. לפנים סקרוים קדם ומיוו זו רוח מורחים וסמערב קרוי מחור: וביניו כאלפים אמה שיוכלו לבא בשבת משה ואהרן ובניו והלוים חונים בקמוך לו (תנחומא שם ע): שדרום וכו' כדלימל במנמומל בפרשם זו: מנגד. מרמוק מיל כמו שנלמר ביסושע (יסושע ג, ד) לך רמוק יסים ביניכם ממלרים שנאמר (בראשים נ, יב) ויעשו בניו לו כן כאשר לום יהודה ויששכר וובולן ישאוהו מן המזרח וראובן ושמעון וגד מן וממוך כך יכיר כל אחד אח דגלו (מנחומא במדבר יב). דבר אחר באוחות לבית אבוחם באוח שמער להם יעקב אביהם כשנשאוחו (2) באחח. כל דגל יסיס לו אות מפה לבועה תלויה בו לבעו של זה לא כלבעו של זה לבע כל אחד כגוון אבנו הקבועה במשן

- ראשנה יפְעוּ: (ס) אָלְכָּׁנִם וֹאַבַׁבַּתַ מֵאֹנִע לְגִּבְאָעִים נְאַנַבַּת و طِهْد هُجُاء بَصْطِرْتِ هُجُاء بَصَصْف جَهُد يَطِهُد يَطِهُد يَصْطُهُ هَٰذُهِا בֶּלְ חַפְּקַדְּים לְעַחֲנָה יְהוּדְה כָל מִנְיָנִיָּא לְעַשָּׁרִית יְהוּדָה
- الأذرة بد كالشدية بد: לאלאלס וֹנֹמָגאַ לְבֹלוֹ. בֹאִנְין לְמַנֹלְינוּ וֹבַבֹּא לְבֹלוּ. בֹאִנְין בُנֹג, מִנֹנֹנִי בְאִנִדֵּוֹ שׁנְמֶלְּעִ מִּנְאַסִׁ מָמֶּבִּנִע בַּאִנְבָּן בַּבְוָמָא
- אָבֶּׁלְבּ וֹשְׁמָהֵ מָאִנִים: بغجها بوجير فقي بعرجيه بمبين عرجه
- בורישה:: أذشيع ككثر مضميا مكضيةكم ليمضميا أتكع ككتر مضميا نْتَكِيْرُتُ مَّكُرُنَا مَقَلًا فِمُثَمِّرًا لِيُشِدَا فَمَرْضًا مُحْيِنًا فِكُمُ
- تَلَمُهُمْ لَا يُفْرِمُ مُغْنِلًا: ن الله المراب المنظر المناهدا المنهدا
- בו_במואל: די וממט זו ווֹמְיּאַ לְבֹדוֹ זְּבְ אֵלְוֹטִׁבּ וְמִיבִּׁמֹא בַּיֹב וֹבַבֹּאַ לְבֹדוֹ יִבַּ
- í∐¢á.□: אָבֶּלֶבּ וְהָהָה מֹאִנִים וְיַנְהָהָא אָלָפָּוּן וְהָהִים מֹאַנִי ואָבהַגוּם חַמְשָּׁר וְחֵילֵיה וּמִנְיְנִיהוֹן אַרְבְּעִין
- לְגַּבְאָנִים וְמֵּנִים וֹפֹֹמוּ: (סִ) <u> ت</u>ظظٰةٍ،□ אָבֶּלְ וֹאִבְתַ תַּאָנְנו ⁶¹ מְאַׁת אֶׁלֶךְ וְאֶהֶׁר וַהֲמִשָּׁים מְאָר וַהַמְשִׁין וַחַר אַלְפִּין جَّرِ תَفَٰكَيْرِه كُمْلِيَرِي لِهِنَا خَمْ مَرْبِرَيْهِ كُمْشِدِينَ لِهِنَا
- ځنځېتات: (۵) אַנוריה לשִקסִיהוֹן: נשׁנו בן יפְׁמוּ אָישׁ עַל־יָדְוֹ דִּשְּׁרֵן בָּן נִשְּׁלִין וְּבָּר עַלְ ַ עַלְוֹנִם בַּעַוֹּבְ עַמְּעַׁנְיִם כַּאָמֶב בְּנִאָּג בַּנִ מָמָּבוֹנִיא כַּמָא אָבוֹק_מוְהֹגֹּ קַּעַוֹדָע וֹלָמִּיל מַשְּׁכַּן וִמְּנָא מַשְּׁרִיח itāa

- set forth first. according to their hosts; they shall thousand and four hundred, and fourscore thousand and six of Judah being a hundred thousand all that were numbered of the camp
- Elizur the son of Shedeur, of the children of Reuben being according to their hosts; the prince standard of the camp of Reuben On the south side shall be the
- thousand and five hundred; numbered thereof, forty and six and his host, and those that were
- ,isbbadai, deing Shelumiel the son of prince of the children of Simeon shall be the tribe of Simeon; the and those that pitch next unto him
- thousand and three hundred; numbered of them, fifty and nine and his host, and those that were
- the son of Reuel, the children of Gad being Eliasaph and the tribe of Gad; the prince of
- thousand and six hundred and fifty; numbered of them, forty and five and his host, even those that were
- they shall set forth second. fifty, according to their hosts; and thousand and four hundred and thousand and fifty and one of Reuben being a hundred all that were numbered of the camp

91

Þτ

OI

- their standards. forward, every man in his place, by as they encamp, so shall they set forward in the midst of the camps; camp of the Levites, shall set Then the tent of meeting, with the
- מניימן סלוים וסעגלום באמלע דגל יסודה במורה ושל ראוצן בדרום ושל אפרים במערב ושל דן בלפון: (9) ראשונה יסעו. כשכואין סעון מסחלק חוקעין סכסניס בחלולכוח ונוסע מחנס יסידס חחלס וכשסולכין סולכין כדרך

אָלְיִסְׁלֵּ בַּר רְעִיאָלִי

ַ וְּתִּהְׁמֹּא אַלְפָּגוֹ וּטַלְטַ מִאָּטִי:

הְּלְנְתִׁנְאֵלְ בַּרְ צִּנְרִישָּׁבְּיִי:

וְאָטַא אַלְפֹּגוֹ וַשְׁמִגְאַ מִאָּע:

אָלְיצוּר בַּר שֶׁבִיאוּר:

בְּקַרְמֵיתָא נָשְׁלִין:

(עו) ונסע אחל מועד. לאחר שני דגליס סללו: באשר יחנו בן יסעו. כמו שפירשמי סליכחן כחנייחן כל דגל מסלך

נאַבְבְּעִים אֶלֶב נִחֲמָהְ מִאִּנִני: thousand and five hundred; אַלְפָּגוֹ נִשְׁמִגְהָ מִאָּע: numbered of them, forty and one 82 เลุธุมู่เ هُلُابِ السَّارِيَاتِ بَمَاذُرُدَابِالِ هَلَـٰ خُمَا السَابِ 82 بۈڭلىك and his host, and those that were פּגמואל בר עקרון: being Pagiel the son of Ochran, كِكُرُّدُ هُمِّدِ هَنْمُنَهُمْ قُلِمُخُدُّا: בְאָמֶר וְרָבָא לְבָנֵי אָמֶר prince of the children of Asher ב וְהַחֹנִים עְּלְיוּ מַמַּה אָשֻׁר וְנְשִׁיאׁ וִרִשְׁרוּ סְמִיכִין עַלְוֹהִי שִׁבְּטְא shall be the tribe of Asher; the L٦ and those that pitch next unto him two thousand and seven hundred; אָלֶב וּמְבָּע מֵאִוּת: אַלְפַּוֹן וּשְׁבַעּ מָאָבי: numbered of them, threescore and وم الخبرة المجارة المناه المنظرة المنظرة المنظرة المناء المناء المنظرة المنظر and his host, and those that were Ahiezer the son of Ammishaddai, מַּטָּיִמַּבַיּי: אַבוּיעָןר בַּר עַמִּישַּרָי: of the children of Dan being וֹנֹמֵיאַ לְבֹּנֹוֹ בְּוֹ אֲטִוּמֹנִר בּוֹר לְטִוּלִינִינִוֹ וֹנַבֹּאִ לְבַנֹּוּ according to their hosts; the prince ³² בְּנֵלְ מְׁנִדְנָה דָן צִּפְּנָה לְצִּבְאָנָה standard of the camp of Dan מולם ממבונו בו הפולא On the north side shall be the and they shall set forth third. לַגַּבְאָנַיִם וַהְּלָהָוֹם וֹפֹּגוּי (סִ) خترجربا خفخرت فع ففخرا: hundred, according to their hosts; מְאָר אֶלֶרְ וּשְׁמְנָת־אֲלֶפָּים וּמֵאָר מָאָר וּהְמָנָיִא אַלְפּין וּמִאָּר thousand and eight thousand and a בַּ בְּלְ־תַפְּקְדְּיִם לְעַתְוָנָה אָפְּרַיִם כָּל מִנְיָנִיָּא לְעַשְׁרִית אָפְרַיִם 77 of Ephraim being a hundred all that were numbered of the camp thousand and four hundred; بَمْرِيمُرَتُ مُكُلِّكُ لَمُلْكُم طَعْبِينَ: لَيَطْمُع عَزْضَا لَمَلْحُم طَعْبَ: numbered of them, thirty and five װַמָּאָה וְמִילִיה וּמִּנְיָנִירוֹן הָּלְמִין نۈڭلىڭ and his host, and those that were being Abidan the son of Gideoni, אָבֹובׁן בּוֹרַגּּרִינִי: בּנֹנְמֵנוֹ אַבְינִוֹ בַּר גַּבְמְנָנִי: prince of the children of Benjamin יי נמסט בלומן ולהיא לבנו בנומן ושבטא דבנומון ורבא לבנו 77 and the tribe of Benjamin; the אָבֶנ ימָאָטָנם: thousand and two hundred; יטִבון אַלְפָּון ימָאַטַן: numbered of them, thirty and two יי נגלאָן נפֿעַרוּהָם מְּנָיִם נְמִלְיָהִין נִמִּלְיָהִין 17 ناځنډا and his host, and those that were זַּמְלְגָאֵלְ בַּר פַּבְרַבּגנר: Gamaliel the son of Pedahzur, مُرْهُد يَمْرُيهُم جُالِ فَلَدِيدُ: children of Manasseh being בְּעִנְהָשׁׁבִ וְנַבֹּאַ לְבִּנִּגְ עִנְהָשׁׁב م بعراد صوب جنوب بنوس بنوسي حركير tribe of Manasseh; the prince of the 07 للفضردا لأدبيد 谷口母と and next unto him shall be the נְיַבְוֹלֵה מָאִנִיב: and five hundred; אַלְפָּין וַחֲמֵישׁ מְאָה: numbered of them, forty thousand י יאַבאָן יפֿעריהָט אַרְבָּעִים אָרָבָעָר וָהַיִּלְים יִמְּנְתָּיִם אַרְבָּעִין אַרְבָּעִין бі and his host, and those that were Elishama the son of Ammihud, אָלְוּמְׁמָׁמ בּוֹרַעַּמִירָוּד: אָפַּׁבוֹם אֶּלְוּמֶׁמֶׁת בַּּב תַּמִּוֹנִינִי: of the children of Ephraim being אָפֹּרְים לְחֵילִיהוֹן מַמְּרְבָּא וְרַבָּא לְבָּנִי ٺڙۿڹ؉ؚ ڂڂڗؙڗ according to their hosts; the prince 81 standard of the camp of Ephraim בנגל מחנה אפרים לצקאטם מיקס はなげって On the west side shall be the

לרוח הקבועה לו (שם יב): - על ידו. - על מקומו ואין לשון יד זו ממשמעו רוח של לדו קרוי על ידו הסמוכה לו לכל הושמח

(20) ועליו. כמרגומו ודקמיכין עלוסי:

ידו. מינשו"ן מיש"מ בלע"ו:

	•			
٤	غْرَٰہ שְׁמוֹתׁ בְּנֵי אַהַרֹּן הַפֹּהַנִָים הַמְּשְׁהִים אֲשֶׁר־מִּלֵא יָדֶם לְכַהֵּן:	אַלֵּין שְׁמָהָת בָּנֵי אַהַרֹּן כְּהַנָּיָא דְאִהְרַבִּיאִי דְאָהְקָרַב קירְבְּנְהֹוֹן לְשַמָּשָׁא:	These are the names of the sons of and harron, the priests that were anointed, whom he consecrated to minister in the priest's office.	٤
τ	ְּנְתְּבְׁ נְאֵּבְיְהְיָּא אֶּלְמִּזֶר וְאִיִּמְּבֵּי וְאֵלְי מְּמִינִי בְּנִרְאַנְדְן תַּבְּבָר וּ	וֹאִנְטְמֶׁנֵי בּוּכְּנֵא זְנֵב וַאֵּבִּנִינִא אֶלְמָּזָּנִ וֹאִלְוּ אֵמְטִׁנִי בִּדָּנִ אַנְיִנִּוֹ	And these are the names of the sons of Aaron: Nadab the first-born, and Abihu, Eleazar, and Ithamar.	τ
	וַאֵּכֶּוֹת מּוַלְרָת צַּחֲרָן וּמֹשָׁת בְּיוֹם דִּבֶּר יְחְוָה צָת־מֹשֶׁה בְּתַר סִינֵי:	וְאָלֵין תּוֹלְדָת אַהַרֹן וּמֹשֶׁר בְּיוֹמָא דְּמַלֵּיל יְיָ יָת מֹשֶׁר בְּשִּּרְא דְּסִינְי:	Now these are the generations of Aaron and Moses in the day that the Lord spoke with Moses in mount Sinai.	Ш
† £	בובלני לדוללים ובו נלמי	לְזַרְעִּיתִיה עַל בֵּית אֲבָּהָתוֹהי: לְטַקְטַיהוֹן וְבֵּן נְטָלִין גָּבָר הַפְּקִיד יְיָ יָת מֹשֶׁה בֵּן שְׁרַן נְעַבְּיִה בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּכֹל	Thus did the children of Israel: according to all that the LORD commanded Moses, so they pitched by their standards, and so they set forward, each one according to its families, and according to its fathers' houses.	1 8
££	ְוֹנֵלְוֹיִּם לֵאׁ חְחָפְּקְדִּיּ בְּחָיֹוִדְ בְּנֵי יִשְְׂרָאֵלִ כַּאֲשֶׁרִ צִּיְנִּח יְחְנָוֹה אָת־ משְׁה:	מְמֵּט: נְמֶּבְאָלְ בְּמָא צְפַפַּנִר וֹנְ נְת נְלְנִאָּרְ בְּמָא אַטְמָנִאִּנִּ בְּנִי בְנֵי	But the Levites were not numbered among the children of Israel; as the LORD commanded Moses.	££
78	ێڕٛڽ ڟؚڔڗ؞ ڂڍۦڗڛؙڗ؉ۣ؇ ڔؙڿۣڔڽ ۺڒڛ؞ ێڔؙڣ؈ڗڽؽۺ ؿ؉ڹڽ ڔۼڿ؉ۻ؈ۺڡڝؿ؉ڹڽ؉ڔٛ ۺڒۺ؞ڡ؞ ۺڒۺ؞ڡ؞	לְטִילִיהוֹן שֵׁית מְאָה וּהְלְתָא	These are they that were numbered of the children of Israel by their fathers' houses, all that were numbered of the camps according to their hosts were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty.	78
τξ	چِל־הַפְּקָדִיםׁ לְעַהָנָה דָּן מִצָּה צָּלֶף וְשִׁבְעָה וַהַמִּשָּׁים צֵּלֶף וְשֵׁשׁ מֵאַוֹת לְאַהַרֹנָה יִסְעִּי לְדְנְלֵיהֶם: (פ)	לְמַלְּכֵּיתּוֹן: מְאָת מָאָת בְּבָּתְּבִיתָא נְמָלִין מְאָת וְחַמְאָוֹן וְשִׁבְעָּא אַלְבִּין מְאָת מִנְנִינָּא	all that were numbered of the camp of Dan being a hundred thousand and and fifty and seven thousand such ix hundred; they shall set forth hindmost by their standards.	τ£
30	נַחָמִשָּׁיִם אֶלֶךְ וְאַרְבָּע מֵאִית: יצְבְאָוֹ וּפְּקְּרֵיהָם שְׁלִשְּׁי	ױ֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֓֓֓֓֓֓֓֝֝֝֝֝֝	and his host, and those that were numbered of them, fifty and three thousand and four hundred;	οξ
67	נפְּמָלְ, אַנוּירָע בָּן־עִּיגֵן: ינַשְּׁה נפְּתְּלִי וְנְשִׁיאַ לְבָּנֵי	וֹשְׁטְׁלְ, אֲטִוּנִת בַּּנֵ מִּוֹלִוּ וְמִּבְמֹא בַּוֹפְּטַלְ, וְנַבָּא לְבָׁוֹ,	and the tribe of Waphtali; the prince of the children of Waphtali being Ahita the son of Enan,	6 7

(I) ואלה חילהה אהרן ומשה. ואינו מוכיר אלה בני אסרן ונקראו מולהים משם לפי שלמהן מרס מלמה שכל סמלמה אם בן מבירו מורס מעלם עליו סכמוב כאלו ילדו (פנסדרין ימ, ב): ברום דבר ה את משה. נעשו אלו סמולדום שלו שלמדן

מס שלמד מפי סגצורס:

הַגַ<u>פֿ</u>וֹג אַנְגוֹ אָבֹגנִים: (פּ) كَتُنُهُ رَادُتُا هُكِٰمُنُدٍ لَهُرَاثِولِ هُكِٰمُنُدُ لَعُرَاثُولِ مَمْ هَا هَاتِهِ لَا למֹוַלַּנ סִינָּי יִלְנִים אָאַיַנִינִּי בְּתַלְרְבָם אֵשׁ זְלְדִ לְפְּנֵי יְהֹנְתֹ ניַמְת נְדֶב נְאֲבִיהָוּא לְפָּנֵי יְחִנֶּה

אָבוּהון: לפֿרוביהון אַישְׁהָאַ נוּכָביהָאָ ומוט לבר ואלוניא שבם וז

ministered in the priest's office in children; and Eleazar and Ithamar wilderness of Sinai, and they had no strange fire before the LORD, in the the Lord, when they offered And Nadab and Abihu died before

ניִדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

XUL: אֹלוֹ לְפְּנֵי אַהַרַוֹן הַכּהֵוֹ וְשֶׁרְתִּי יָמֵיה בְּיִם צַּהַרוֹ אַתוֹ: עקבר אָת עַּשָּׁה גַוְי וְתַעְּעִיהְ קָּבְ בִּיר יָת שָׁבְּשָׁא בְּלֵוּי וּתְּקִים

جُم_لِيْمَالِي אָת־מִשְׁמַרְתֹּ ואמונו

וַמְמִבֶּן:

אַבל מוּעַד לַעַּבָּר אָת־עַבֹרָת לִמְפָלַח יָת פּוּלְחַן מַשְׁבְּנָא: خفتا خح خنفنه كألاه مفحا نفنه ַנְאֵ<u>ִּע</u>ַ וֹנִמְּבוּוֹ זִע מִמּבִּעִּינִי וֹנִע מִמָּבַע

אָת־עַבֹּרָת לְמִפְּלָח יָת פּוּלְחַן מַשְּׁכָּנָא: くなけて בַּדָּן וֹמִּלֹא וֹנִע מַסְּבַע בַּנָּג וֹמֻבַּאָב 8 ದೇಭಿಗ אָבְׁלְ וֹיִמֹּבוּוּ זִּטִ פֹּלְ מִדָּוּ מַמִּפֹּוֹ %u_&<_&<, iadli

تۈشڭ!:

מאט ללו והָבאב: בוש מו בנו ושְבּאב: بَرَحُثُرُد ثَعَيْرَت ثَعِيْرًا تَرَهُبُ كِذِ يُرْخُبُنِن مُؤْمَدًا يُعْبَدًا هُونَا אַּעַ עַלְוּגָּם לָאַעַבון וֹטִשֵּׁוּ זִּע כָּוֹאָג לַאַּעַבו

הַפְּרֵב יוּמֶת: (פּ) אָתַ־כָּהָנָתָם نْمُعَامُنَالِ نُمُعَافُرُنِ فَعَظِهِ زَبْهِ مُتَابِا زَبْهِ خَبْبَدَ، فَمَةَ،

בולבר ונלמהג: וְעַזְּיָׁב וֹוֹמֶבוּן יָט בְּעוּנַטִּעוּן וְטִוּכְוָנַ,

··· וּיִרְבֶּר יְהַוְּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Sarives And the LORD spoke unto Moses,

the presence of Aaron their father.

they may minister unto him. them before Aaron the priest, that Bring the tribe of Levi near, and set

tabernacle. meeting, to do the service of the to are sation before the tent of the charge of the whole And they shall keep his charge, and

tabernacle. Israel, to do the service of the and the charge of the children of furniture of the tent of meeting, And they shall keep all the

8

the children of Israel. are wholly given unto him from unto Aaron and to his sons; they And thou shalt give the Levites

that draweth nigh shall be put to priesthood; and the common man his sons, that they may keep their And thou shalt appoint Aaron and

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

- (+) על פני אהרן. נמייו (נמ"ר נ, כו):
- (6) ושרחו אחו. ומסו סשירום ושמרו אם משמרםו לפי ששמירם סמקדש עליו שלא יקרב זר כמו שנאמר (במדבר יח, 4)
- (ק) ושמורו אח משמרחו. כל ממי שהאדם ממונה עליו ומועל עליו לעשומו קרוי משמרם בכל המקרא ובלעון משנה כמו . אסה ובניך ובים אביך אסך משאו אם עון המקדש והלוים הללו מסייעין אומס זו היא השירום:
- (8) ואח משמרח בני ישראל. שכילן היו וקוקין ללרכי המקדש אלא שהלוים באים מחמיהם בשלימומם לפיכך לוקמים שלמכו בבגמן ומרש וסלם פין משמרמי ומשמרמך שוס (מגילס יג, ב) וכן משמרום כסונס ולויס:
- (פ) נחונם המה לו. לעורס: מאח בני ישראל. כמו ממוך בני ישראל כלומר משאר כל סעדס נצדלו לכך צגורת סמקוס מסס סמעשרום בשכרן שנאמר (לסלן יח, לא) כי שכר סוא לכס חלף עבודחכס:
- וסוא נמנס לו שנאמר (שם מ, יע) ואמנה את הלוים נמונים וגוי:
- ועבודות המקורות לכהנים: (10) ואח אחרן ואח בניו חפקד. לשון פקידומוליני לשון מנין: ושמרו אח כהנחם. קנלמ דמיס וזכיקס וסקערס

בַּבְּוּר ְ פְּמָר בְּחָם מִבְּנֵוּ יִמְּרָאֵלְ פְּתַּח וֹלְגָּאִ מִבְּנִי יִמְּרָאֵלְ וּיִהְוּן משול בְּנֵלֵ יִמְּבַאֶּלְ שַׂשׁים בַּלְ בּנְּרְ יִמְּלֵבְ בַּלְ בּנְלֵבְא וֹאֹנְג עַנֹּע לַלַעַשׁנַג אָט עַלְנִיָּם וֹאַנֹא עַא לַבוּבִּגע גָע לָגוֹאָג מִנִּי

יַהְיִּ אֲנָי יְהֹוֶה: (פּ) בְּיִשְׁרָאֵל מֵאָרֶם עַּרְ־בְּחַמָּה לֵי בּיּכְּרָא בִּיִשְׁרָאֵל מֵאָנְשָׁא עַּר מּ כְּלְ-בְּלְוּר בְּאָבֶיִּעְ מִאְרַיִּם צִּקְּטַּלִית כָּלְ בּוּכְּרָא בְּאָרָעָּא בּׁ, כְּ, כֹּלְ_כַּׁכְוָעְ כֹּוְנִםְ עַכִּעָׁ, אֲבׁ, צִּילִ, כֹּלְ פּוּכֹבֹא בֹּוִמֹּא

סׁננו באמָר: مررس زبرير بدند هِا ظَالِهِ جِمَالِون بروذِ ذِي بِهِ مِن فَهِد جِمَالِون الأَوْلَاءُ إِنْ بِعَا فَقِه جِمَالِونِ *

נמהלע מפקדם: ﴿ مِنْ هُلَا جُرٍّ، ذِلْدُ مُقِلًا مُنْدُ ثِنَ خِرْدُ ذِنْهِ خُرِدُ لَا يُحْدِثُهُ اللَّهُ عَلَيْكُم اللَّهُ ف خُرْدُنْهُ فَالِكُم خُرِدُ ذِلْدُ لِأَكْدِلَا كُلِيْكُم كُذِبَ ثِنَا خُرْدُ ذِنْدًا خُرْدُنَا خُرْدُنَا فَيْدً

בּאַמור צַּוְּוֹה: יי וּיִפְקֹּר אַתָּם מֹשֶׁה עַל־פָּי יְהֹוְה יִמְנָא יָהְהוֹן מֹשֶׁה עַל מֵימֶרָא

נּוֹמֵוּן וּלֵבוֹים וּלִבוֹרֵי: ﴿ וَذَٰذِنِ يَخْذِ خُرُدُ خُشُولُاتُ لَتُنِا هُمِّنَا فَتَدْ خِنَا خُشُمُكُنَّاتِنِا

⁸¹ וֹאָבֶּׁע הֻּלְּנְע בַּנִי יַנְהְאָנְן וֹאָבֵּין הַמְּעִינִי בַּנִי יַנְהַאָּנְ

ניצְהַר מַבְּרָוֹן וְמִּנִּאֵל: י ילוֹ, אַנִים לְמִמְּפֹּׁעִנִים מַמְנִים ילִוּ, אַנִים לְזָוֹהְגִּיִטְעִוֹּן מַמְנִם

מהמהון לבתו בולאו:

בהובא בוכן ובון אָנא וֹנ: كْرْ، كُلِّ ـ كُدِيدِ لِي يُوجُدُنُ مِي هُذُكِيمِهُ لِن كَلْدُرْ، حُدِ

لمند خيرمد:

בובא מבר ירוא ילמילא

ביין בְּמָא דְּאָהָפַּקַר:

דּבְשִׁוּן יִלְּהָת יִּלְּהָרִי:

ختلةئفسبا خخنا بهظم::

נוגביר הברון ושויאל:

shall be Mine; children of Israel; and the Levites that openeth the womb among the Israel instead of every first-born To norblido odt gnoma mort eotivo. And I, behold, I have taken the

they shall be: I am the Lord.'. in Israel, both man and beast, Mine hallowed unto Me all the first-born I regypt I for the land of Egypt I the day that I smote all the for all the first-born are Mine: on

the wilderness of Sinai, saying: And the Lord spoke unto Moses in

old and upward shalt thou number families; every male from a month their fathers' houses, by their Number the children of Levi by

as he was commanded. according to the word of the LORD, And Moses numbered them

91

71

and Merari. their names: Gershon, and Kohath, And these were the sons of Levi by

and Shimei. of Gershon by their families: Libni And these are the names of the sons

Hebron and Uzziel. families: Amram and Izhar, And the sons of Kohath by their

מממיסס (מדרש לגדק): וכימי בסס ולקחמיס חמורחס לפי שהיחה העבודה בבכורום וכשחמאו בעגל נפסלו והלויס שלא עבדו עבודת אלילים נבחרו (בו) ואני הנה לקחתי. ומנימסיכן זכימיבק: מחוך בני ישראל. שיסיו ישכאל שוכרין מומן לשיכומ שלי על ידי סבכוכות

ai): ונמנים בשבעים נפשום שכשאמה מונה חשבונם לא ממלאם אלא שבעים חשר אחת והיא השלימה את המנין (חנחומא במדבר אומו סשבע לסיום נמנס מן סבען שנאמר (לסלן כו, נע) אשר ילדס אומס ללוי במלרים עס כניסמס בפחח מלרים ילדס אומס (15) מבן חדש ומעלה. משילא מכלל נפליס סוא נמנס ליקרא שומר משמרת סקדש. אמר רבי יסודס ברבי שלוס למוד סוא

באסל זה לכך נאמר על פי ה' (שם): ואני אששה שלי הלך משה ועמד על פחח האהל והשכינה מקדמח לפניו ובח קול יולאח מן האהל ואומרם כך וכך חינוקוח יש (16) על פי הי. אמר משה לפני הקב"ה היאך אני נכנם לחוך אהליהם לדעם מנין יונקיהם אמר לו הקב"ה עשה אחה שלך

לבות אַבְעָם: الماني يرجل يرت منهجراء بحزار الماني هذا الإلااء خزا بختر مُلْتِ، خُمْهُفَائِوَهُ مَنْخُر، بخت، مُلْت، خُيْتَةَنْفِيهَا مَنْخِ،

לְבֵית אֲבְהָהְהִיוּן:

according to their fathers' houses. are the families of the Levites families: Mahli and Mushi. These And the sons of Merari by their

מְשְׁפְּחָת תַּגַּרְשְׁנֵּי: ומהפוש שהמלגי ڂڗڐؠؠڔٳ מְשָׁפַּעַע

אַכֶּר הֹם שִׁמְעִיאָלֵין אָנּוּן זַרְעָּיָת גַּרְשׁוֹן: ْ يَاذِكُذِر كُرْتُلِهِذِا يَلْمُنِكِ كُرُدُهُ لَيْلُمُنِك

שְׁבְעָּת אֲלָפָּים וַחֲמֵשׁ מֵאִית: מפּן עָבֶה וֹמְמְלְע פַּׁצֵבוּיהָם מִבּר יַרְחָא יִלְמִילָא מִּנְיִנִיהוֹן

הְבֹּהֹא אַלְפֹּגוֹ נִשְׁמִנְהָ מֹאָע: <u>בְּלְ זַבְּר מִוֹנְנִינוִ בַּמִּנְנוֹ בַּלְ גַבוּבְאַ</u>

יַהַנִּי יָמָה: د משְׁפְּחָת תַּגֵּרְשָׁגֵּי. אַתַּבֵּי תַמִּשְׁבָּן זַרְעָּיָת גַּרְשׁוּן אַחִיבִי מַשְׁבָּנָא יִשְׁרוּן מַעְּרָבָא:

#L_4%4: לי נלמָגא ביום אָב כְנִּנֹוֹמְנֹג אָלְנֹטֵׁנ וֹבִר בּיִם בֹּא לְבִים נּוֹמָנָג

هُذِٰ أَفُكَ قَد خُهُمِ:

וּמְסַׂךְ פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: מוּמָּע עַמְּאַבּׁן וְהַאָּעֵלְ מִכְּסֶהוּ וְמִּנְאַ מַשְּׁבָּנָא וּפְּרָסָא הוּפְּאֵיהֹ ىظھُثَلُت خُتْلَـتَلَهِبَا خُهِثَمِ

יפְּרָסְא דַּהְרַע מִשְּׁכּן זְמְנָא: ומּסְבַע בַּנִג נַבְחָנָן בַּמַחָּכַן

עַבְרָהָי: (ס) עַמּוֹבּעַ סַבְּיִב וֹאָעַ מִיּטַבְּיִוּ לַכְּלַ ر ثانة له الأهراء المرافية المرارة ا וְקּלְמֵּרְ הָאָתַ־מָּסָרְ פָּתַת

אַמונוְהִי לְכִלְ פּוּלְטַנֵיה: וֹמֹל מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר וְיָת בטבת בבטא בהכ תהפלא

ilu ėlėx

אַקְה הַם מִשְׁפְּחָת הַקְּהָתֵי: ೀದಭಿತ್ರಗ ĽŮĊĻţĸ לי ומשְפַּחַת הַיִּצְּהָרִי ומשפתת מְאָפֿעַע וַיֹּתֹּמִבוֹבׁינִ

ַ עַּהְּוֹּגִאָבְ', הֹוּגִאָּבְ אָבָּוּן אָנּוּן זַבְּהָנִים לַעַנִי וֹאֵבְׁבְ וֹזְבְׁמִּנִע מַבְּבְוָן וֹזְבְמִּנִע וֹלְלִבְשׁׁ זְבִׁמִּנִע מַּמִּבְם וֹזִבְמִנִע

מאנט הלוב, להלבט ושלבה: וְנְאֵמְלְבִי שְׁמְנְנִי אֵלְפִּים וְשֵׁשְׁ יֵלְעִיבִאְ חְּמְנִיִּהְ אֵלְפִּין וְשִׁיהִ خَمْنُهُ لِي خُرِيْجُكِ مِنْدًا لِيُكِم خَمْنُنَا خُرِ لِمُحْدِثُهُ مُقَدِ يَكْفُهُ

מאָע למִנ, מַמּּבְיּאַ גַּעוּבְעָּא:

the Gershonites. Shimeites; these are the families of Libnites, and the family of the

Of Gershon was the family of the

were to pitch behind the tabernacle The families of the Gershonites thousand and five hundred. numbered of them were seven upward, even those that were males, from a month old and according to the number of all the Those that were numbered of them,

the prince of the fathers' house of westward;

the Gershonites being Eliasaph the

son of Lael,

the door of the tent of meeting, covering thereof, and the screen for tabernacle, and the Tent, the Gershon in the tent of meeting the and the charge of the sons of

pertaineth to the service thereof. the cords of it, even whatsoever and by the altar, round about—and court—which is by the tabernacle, the screen for the door of the and the hangings of the court, and

the Kohathites: Uzzielites; these are the families of Hebronites, and the family of the the Izharites, and the family of the the Amramites, and the family of And of Kohath was the family of

the sanctuary. hundred, keepers of the charge of upward, eight thousand and six males, from a month old and according to the number of all the

82

97

S٦

77

٤٦

77

17

07

(IS) לגרשון משפחת הלבני. כלומר לגרשון סיו ספקודיס משפחת סלצני ומשפחת סשמעי פקודיסס כך וכך:

פתה. סול סוילון: (as) המשכן. יריעום המממונים: והאהל. יריעום עוים העשריים לגג: מכסהו. עורום מילים וממשים:

(26) ואח מיחריו. של משכן וסאסל ולא של מלר:

המשקן הימנה:

שְׁבְא דְּמִשְׁכְנָא דְּרוֹמָא:

بَاعَانُونَ الْكَرْيَةُ فَالْمُلْبَعِّرِ: **ぱ、ヒム_タネႠ**

אָלְוּגְפּׁן בַּר מָּוּאָלִ: ַ לְמִאָּפַׁעַוֹע וֹנַר בּוּע בָּא לְזַנְהָּוֹע לַטַע

וֹעְמֹּסְׁב וֹכִיל הַּבְבַעוֹי: ĊΫŪ ؠڂػڔ بيهبجتا 口袋し

יפָרַסָא וַכְלַ פּוּלְטַנִיה: ĖĽĽ יַלְוֹלֵבְרַעָא にはアヸロッメ التهكيا بمقانيتنا يجدنه بوبدته

מְמְמֶבֶר הַלְּבֶבְה: אַהַרוֹ הַפֹּהֵוֹ פְּקִּדְּת שׁמְרֵי לֵינְאֵי אֶלְעָזֶר בַּר אַהַרוֹ בְּהַנְא بنضيع نضية. تاخإد هُجُمْئاك كُل الهُمَالِ خَيْمَ يَشْفَتِهِ مَحِ تَخَلَدَ،

מַמַּבְיּבָא דְּקּיִבְיּהָא: משטות ידוה, ממונו נשבי

משפחת מרהי: וּמִישָּׁבּוֹע בַמּוּשָׁי αψŒΠΠ

אַבְּע מַם מוּמִּג אַבְּגן אַפּון זַבְעָּנִים מִבְּנִי: ْ يَتِوْنَاخِ, خِمْدُك، يَكْمُرِه مُنْخِ، لَيْكُمُره

וֹמֶאהֶים: מבּן־חָגַשׁ נְמָעְּלְה שַׁשְׁת אַלְפָּים מִבּּר יַרְחָא יִלְעֵּילִא שִׁחָא يۈڭكىڭ خەنۇقى خىنۇك يەنئىدىدا خەندا خى ئەدىك

אַלְפָּגו וּמָאָעוֹ:

עמשְבָּן יַחָנִי צִפְּנָה: هنايةم فالقضائم مر ثقا منايةم قد قضنام مم هفه וּנְשָּׁיא בֵּית אָב לְמִשְׁפַּׁחַת מְרָרִי וְרַב בַּית בָּא לְזַרְעָּיָת מְרָרִי

במהכלא והבון אפולא:

וֹאָבֹוֹיו וֹלְכְ_כֹּלְוּו וֹלִכְ הַּדְבֹעוּוּ: كلم، يعمُجُا بحُديثًا، لَمَقَلَّا،

نرح هنځلانك: וממודוהי וסמכוהי וכל מנוהי يظكنا مهر فالر خات المناس المراد المناس المن

וומבסם ומוטבום: ן וְשְּׁבְּיֵרְ הָחְבֶּלֶר סְבֶּיִר וְאַרְנֵיהָם וְעַּמִּיבֵי בְּרְחָא סְחוֹר סְחוֹר

וֹסְמְבִיבוּו וֹסִבּיבוּו וֹאַמּוּנִיבוּו:

tabernacle southward; were to pitch on the side of the The families of the sons of Kohath

being Elizaphan the son of Uzziel, the families of the Kohathites the prince of the fathers' house of

thereof; that pertaineth to the service minister, and the screen, and all sanctuary wherewith the priests altars, and the vessels of the table, and the candlestick, and the and their charge the ark, and the

sanctuary. them that keep the charge of the Levites, and having the oversight of being prince of the princes of the Eleazar the son of Aaron the priest

Merari. Mushites; these are the families of Mahlites, and the family of the Of Merari was the family of the

two hundred; and upward, were six thousand and all the males, from a month old them, according to the number of And those that were numbered of

northward; pitch on the side of the tabernacle the son of Abihail; they were to the families of Merari being Zuriel the prince of the fathers' house of

pertaineth to the service thereof; instruments thereof, and all that sockets thereof, and all the and the pillars thereof, and the tabernacle, and the bars thereof, Merari being the boards of the the appointed charge of the sons of

pins, and their cords. about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

Ζ٤

33

30

67

לקו מסס דמן ואבירס ומאמיס וחמשים איש עס קרח ועדחו שנמשכו עמסס במחלוקחס (חנחומא במדבר יב): (29) משפחת בני קחת יחנו הוי חימנה. וממוכין לסס דגל ראוצן סמוניס מימנס (לעיל ב, י) אוי לרשע ואוי לשכנו לכך

(1ε) והמסך. סים ספרכת שפף סים קרויס (שמות מ, כם) (פרכת) סממך:

CL(Q: (25) ונשיא נשיאי הלוי. ממונס על כלס ועל מס סיא נשיאות: 🗷 בקודת שומרי משמרת הקודש. על ידו סיס פקודת

וּהְבֹאָל וֹבֹזָר בַפֿבר װמָט: مَهُوْرُكُ مِن فَاكِلَةِ مِن خُمَهُوْكُ لِهِ خُرْدُ מְאָבוֹוֹ וּאַבוֹנוֹ וּבְּנִוּ אָמִנוּים إترازات לجير رووودًا جراور

וטובונו בוטבד וטטמוב: كُلُم مُشَوِّلًا يَفْتُعُ مَلَائِمُهُ مِيْمُكِ וֹבְמִבוֹ בֹבׁם מַמִּכֹּנֹא לַבִּוּתָא

\$\$L: (a) עַבְּשׁׁ נְּמְהֹּלְע הִּלִּנִם נֹמֹהְנִים נִבְּמִּגְא הֹּהְבִּוּן נִטִּבֵּוּן ود מֹשֶׁה וְאַבְּרֶן עַל־פָּי יָהֹנֶה וֹאַהַרֹן خِرَ فِرَانِ بَارِّانِٰ لِهُمُلِ فِكِلَ خِرْ مَثِيْنَ يَٰنِهُۥ يَـمُنِهُ مِهُلًا

מְסְפַּר שְּׁמִקְם: מפּן שִׁיבְּיה וְמִיְעְלְיִי וְמֵּא אֵים מּבּר יַרְהָא וּלְעֵּילְאִ וֹפַבּילְ יָה عم، فر ِ فَذِ إِخْدَ مِ فَدُر فِكُنَّا لَا شُكِيِّم فَدِيدَةً * فَدِيدَةً * فَرَخَةً لَا شَالُةً حِ ַנְיֹאמֶר יְהְנְוֹה אֶלְ־מֹשֶׁה פְּלָּד נַאֲמַר יִי, לְמֹשֶׁה מָנִי כְּלִ

خُجِبِد خُدُكُمُن خُرْدُ نَهُدُكُمْ: ןאָת בֶּהֶמָת הַלְוּיָּם מַּחַת כָּלְ־ ·· עַּעַר בְּלֶר בִּבְּנֵר יִשְׁרָּצֵּלְ لْمُكَانَاتُ هُلْكِ لَكَمْ إِنْنُهَ مِن هُلَاءً نُكِيِّكِ فِنْكُدِيدُ بُن جُرِئِهَ. كَلْمَد هُنَّة

نظِرة ַּיְרְנְיִׁם אַעַוּ אֶתַרְבְּלְ־בְּּכְוֹר בִּבְנֵוּ יָתִיה יָָת כָּלְ בּוּכְּרָא בִּבְנֵי יִנְיִּה יָּתְ בָּלְ

הַּגְהֵּׁע וֹהִבֹּמֹנם וּמִאָּטִנֹם: (פּ) خفكتيثت هنتا لمهدرو فخلا ^{٤٠} שֵׁמֶה מִבֶּן־חָדֶשׁ וּגְּעִי בְּלְבַלְּנְוּ זְלְּנִ בְּעִמְׁפַּׁנִ

בְּלְ_וֹבִיתְ מִבֵּוֹ _ לְזִוֹהֵהֹיִינִוּ כִּלְ גַּכִּיבֹא מִבַּר

הושְבַּן שְׁמָהָהָהַוּ:

يَــــٰدُڙ، نَصُلَـٰאُح: שׁלָשׁ פֿע פוּכוֹא פֹבֹמֹוֹא וֹמְבֹאָג וֹנִי בֹּמִנֹאָ בַּקְנֹאָנ וֹן שׁלְנַ פּֿלְ פּוּכִּבֶּא פֹבֹנוּ

צְנְּהְ וּמְנָא מֹשֶׁה כְּמָא דְפַקּיד יָיָ

الناحُليِّة: יטבון אַלְפוּו ימֹאַטוּ וֹמָבֹּהוּוֹ וֹנִוֹנִ כֹּלְ בֹּכוְנַגָּאְ צַכוּנַגָּאָ

> to be put to death. common man that drew nigh was the children of Israel; and the the sanctuary, even the charge for and his sons, keeping the charge of sunrising, were Moses, and Aaron tent of meeting toward the the tadernacle eastward, defore the And those that were to pitch before

thousand. upward, were twenty and two males from a month old and the LORD, by their families, all the numbered at the commandment of Levites, whom Moses and Aaron All that were numbered of the

number of their names. old and upward, and take the the children of Israel from a month Number all the first-born males of And the LORD said unto Moses:

Israel. among the cattle of the children of Levites instead of all the firstlings of Israel; and the cattle of the the first-born among the children Me, even the Lord, instead of all And thou shalt take the Levites for

among the children of Israel. commanded him, all the first-born And Moses numbered, as the LORD

thirteen. hundred and threescore and were twenty and two thousand two those that were numbered of them, from a month old and upward, of according to the number of names, And all the first-born males

٤4

zt

68

(95) אשר פקד משה ואהרן. נקוד על ומסרן לומר שלם סיס צמנין סלויס (צכורות ד, מ): שנים ועשרים אלף. בינה וגו' מהתים ראשי קנהדרהות ומובולן (שופעים ה, יד) מושכים בשבע קופר (תנתומה שם): של משה שהיה עוסק בחורה נעשו גדולים בחורה שנאמר (חהלים ס, ט) יהודה מחוקקי (דה"א יב, לג) ומבני יששכר יודעי (85) משה ואהרן ובניו. וסמוכין לסס דגל ממנס יסודס וסמוניס עליו יששכר וובולן מוב ללדיק מוב לשכנו לפי שסיו שכניו

(04) פקד כל בכור זכר וגר מבן חדש ומעלה. מעילא מכלל מפק נפליס: המניון לפדיון אמרו רבוחינו במסכם בכורוח (ה, א) אוחן שלש מאוח לויס בכוריס היו ודיס שיפקיעו עלמס מן הפדיון: . אלפיס ומאמיס. ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את הבכורות ולא יהיו וקוקים השלשה ושבעים ומאמים בכורות העודפים על ו בפרמן המה מולה עלע מהות יתרים בני גרעון עבעת הלפים ותמע מהות. בני קהת עמונת הלפים ועע מהות. בני מררי עעת

נִיְדַבֶּר יְהַנְֻה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

הַלְוּיִם אָּדָּי יְהְוְּה: קַח אָת־הַלְוִיִּם תַּחַת בְּלִ־בְּכוֹר קִּרִיב יָת לֵינְאֵי הַלְּף בְּל

וובון מְשִּׁמְּמוֹ בַּבְּמִי בְנִיּאִי עַלְוֹנִם עַּעַר בְּטַמְעָם וְעִינִּ לְיִ בְּמִּנִא בְּלָוֹאִ עַלְּנִּ בְּמִּנִּעִוּ וֹמִבְאָבְ וֹאָטַבְפַבְּבְּנִמָּטִ בּנְבָּבָא בַּבָּנָג וֹמֶבָאָבְ וֹנָט

מבליר בני ישְׁרָאָל: וְנַבְּמֵאְנְיִנִם נַבְּלְנְבָּם נַבְּלְנִיְם נַבְּלְנִיְם נַבְּלָבָּא בַּנִשִּׁנָבוּן מַּכְ כְּנִיּאָ لْمُعْرِ فَدِيرٌ، بَهْرِهُدِ لْبَهْجُمُرَهِ لِزُنْ هِنِكِا فَعْمَا 'لَهْجُمْرَا

שַׁפַּב מַּמְּבוּן מָמִוּ סְלָמָּא: لْزُكَانُوْ لَتَوْهُمُ لَتَوْهُمُ هُكُرُنِ لَمُوْدِ لَتُوْمِ لَقَدْهِ فَذِهْ لَا

מבכוניא דבני ישקראל:

مُمُلِّاتِ يَتِكُت يَهُمُكِّر: حَرَّاخُرُبُكُمْ خُشُكُمْ بَيْطِيُسِ نَفِّنَا خُرُخُرُنِم خُوخِمْ، طَيْلَمُهُ

פולכן גוטונון לביון: ۱۹۶۰ زئریور برخوا جانی بارد در برد ارمورا دوچه جانی اجادین.

פֿרוני קערפָים בָּהֶם:

تذانات: מאַע בֹהָבְפָּנם הֹלְ פַּבוּנוֹ, מִן בִּינִינוּלוּ הַלְ פַּבוּנוֹג בְינִאָּג: ربوا משֶׁר אָת בָּטֶר הפּרִיִּים הָסֵיב משָה יָת בְּסַר פּוּרְקְּנְהוֹן

يرظيّم: بمُرْم مَعْبِد نَعُرُك خُمُّكُم لَمِنَا تَتَمْمِ مَرْمَا خَمَرُمً וְשִׁמְּיִם יָת כַּסְפָּא אֶלֶן וּהָלָת מְאָה מאָט בֿבּוֹע בַּוֹג וֹמִּבַאֹץ לַצַּט מו בַּבוּגוֹא צַבָּוֹג וֹמִבַאַן וֹסִיב

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) CÄÄL خَمَّتَذِا يَخْدُثُنَ مَحْ فَي نُعِيْنَ خُمَّتِنِا نَخْدُتِنِنَ مَحْ مُنْفُلِمُ נימׁן משֶׁה אָת־בָּסֶף הַפְּרִים וִיהַב משָה יָת בְּסַף פְּרִיקַיָּא

> :Buives And the Lord spoke unto Moses,

> LORD'S. Levites shall be Mine, even the instead of their cattle; and the Israel, and the cattle of the Levites first-born among the children of Take the Levites instead of all the

above the number of the Levites, children of Israel, that are over and thirteen of the first-born of the two hundred and three score and And as for the redemption of the

them—the shekel is twenty gerahs. sanctuary shalt thou take by the poll; after the shekel of the thou shalt take five shekels apiece

cons sid ot them are redeemed unto Aaron and wherewith they that remain over of And thou shalt give the money

were redeemed by the Levites; that were over and above them that redemption-money from them And Moses took the

the shekel of the sanctuary. threescore and five shekels, after thousand three hundred and of Israel took he the money: a from the first-born of the children

commanded Moses. Word of the LORD, as the LORD and to his sons, according to the redemption-money unto Aaron And Moses gave the

(14) ואח פדויי השלשה וגוי. ואם הבכורום הלריכין להפדוח בהם אלו השלשה ושבעים ומאמים העודפים בהם וימרים של בן לוי פער כמס פערי חמוריס של ישראל חדע שסרי מנס סעודפיס באדס ולא מנס סעודפיס בבסמס (שס ד, ב): (פ4) ואח בהמח הלוים וגוי. לא פדו בהמום הלוים את בכורי בהמה עהורה של ישראל אלא את פערי המוריהה ושה אחד

על הלוים מהם מקת המשת שקלים לגלגלת כך היתה מכירתו של יותף עשרים כתף שהיה בכורה של רחל (ב"ר פד, ית):

(94) העדפים על פדורי הלוים. על אומן שפדו הלויס צגופן:

שקלים בללן ונמנן בקלפי אמר להן בואו ועלו פמקיכם לפי הגורל (במדרש רבה ד, י. סנהדרין יו, א): . אני מפדריי הלרים מה עשה הביא שנים ועשרין אלף פמקין וכמב עליהן בן לרי ומאמים ושבעים ושלשה פמקין כמב עליהן ה' בכורום שלש מאוח וחמשים שקל לשלש בכורום חמשה עשר שקל אמר כילד אעשה בכור שאומר לו מן חמשח שקלים יאמר לי (סe) חמשה וששים ושלש מאוח ואלף. כך סכוס המשבון המשה שקליס לגלגלה למחהים בכורות הלף שקל לשבעים

אַנְרִן לֵאַנְר: שנימי נוְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

خيريد:

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses ΛI

ŧ

፠⊏₽□∶ المُحَدِّلُ اللهُ الله كن، كِمْهُ فَعِنْ لَا مَا فَدَرَ كِنْ خَيْلُمُ فَاللَّهُ اللَّهُ فَاللَّهُ مَا لَا اللَّهُ فَاللَّهُ اللَّهُ ف נְשְׁאַ אָּטַרְאָשׁ בְּנֵנְיַ קְהָהַ מִּקְיוֹךְ קַבְּילִי יָת חוּשְׁבַּן בְּנֵי קְהָת

בְּמָמְכַן זִמְנָא: לְצְּשָׁוֹת מְלָאְבֶּח בְּאָמָל מוֹעֵר: לממבר מבידהא בּּוֹשְׁנִמְּהָנִים הָּגֹנִי בּּלִיבְבָּאִ לְגִּּלְא בר הקשון שנין בל דאמי מבָּן הַּבְתַּים שִׁנְהוֹ נִמַּגְּלָה וַעָּר מבּב שַׁלְטִין אָּנון וּלָהִילָא וֹהַּב

מועד קדש הקדשים: זָאָט הֹּבְבַנִט פֿהַ פֿנוֹטַ פֿאָטַל בּיו פּיּלְטַוֹ פַּהַ פַּטַט פַּטַּאָפּן

זְמְנָא לוֹדֶשׁ קוּדְשַּׁיָא:

וְלְפִּוּ בְּׁה אֵת אֲרָן הַעֵּדְת: įrifri ga ęfęa ręgąr ילָא אַהַרְן יבְנְיוֹ בִּנְסְעַ הַמַּהַנֶּה

בּבְּרְסָא וִיכַסון בַּה יָת אַרוּנָא מַהָּבוּנִים וּיפַּבְקוּן נִים פַּבוּנְבִים א أزرميح يختبا بخربن خذمح

מַלְמָגְּלְע וְשִּׁמִוּ בַּבַּיוּ: نظَلْهُ تُلابِ خَرْبِ كككلا וֹלְטְלֵּוּ מְּלְוּו בְּסִוּיִ עַּוֹה שְּׁחַשָּ

לְּמִיר תַּבְּלְא מִלְּעֵּילִא וִישָּׁוּוֹן iiGLQil أنفتا لأحين عاظفك يظهك

הְבָּוֹנוֹ וֹבְוֹנוֹנוֹי לַמָּׁנְע עַנְּמָבְ וְלְמָם עַשְּׁמִּיִר וְיִנְי מִכִּילִמָא וְיִע מַפְּנִים בּשְׁמִּיר וְיִנִי מִכִּילִא וֹאָט וַכּפִּטְ וֹאָט וַמִּנֹפֹּיָט וֹאָט הֹכְוָטִ, זֹט מֹנִסּוֹא וֹנִט בֹנכּוֹא ע שַׁכֵּבְע וֹלִעַלוּ מְּבֻּוּו אָע־תַקְּעָּלְנִי יִפְּרָסוּן לְבִּוּשִׁ עַּכְּלָא וֹיִהָּוּן لْمَرْمِ الْمُكْتِلَ لَا فَذِبُتِ لَقَلْ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ لَا خُلِقَتِ الْمُوَلِّمُ لِيَالًا

וֹלְטִׁמֹא שֹׁבׁוֹנִא הֹּלְוְטִי וֹבִי:

thereon. continual bread shall remain wherewith to pour out; and the pans, and the bowls, and the jars

and put thereon the dishes, and the they shall spread a cloth of blue,

And upon the table of showbread

cloth all of blue, and shall set the

sealskin, and shall spread over it a

and shall put thereon a covering of

screen, and cover the ark of the

when the camp setteth forward,

Kohath in the tent of meeting,

This is the service of the sons of

enter upon the service, to do work

even until fifty years old, all that

from thirty years old and upward

their families, by their fathers'

from among the sons of Levi, by

Take the sum of the sons of Kohath

about the most holy things:

in the tent of meeting.

'səsnoy

they shall take down the veil of the

Aaron shall go in, and his sons, and

staves thereof.

testimony with it;

וְשְׁבִי אָת־בַּבְּיִי: וְכְסָוּ אָטְוּ בְּמִכְּסָה עַּוֹר תְּחַשׁ ابع الناد المراقة المراقع المراقع المراد المراد المراد المراد المراقع المراقع

ÄLLULLI: סְסְגוֹנָא וִישִׁיוֹן זהורי ויכַסון יָמִיה בָּחוּפָּאָה

shall set the staves thereof. with a covering of sealskin, and cloth of scarlet, and cover the same And they shall spread upon them a

כמו מכאן אמכו (אבות ה, כא) בן שלשים לכח והיותר על בן המשים כחו מכחיש מעתה: (ב) נשא אח ראש הר. מנס מסס לם סרלויין לעפודם משל וסן מבן שלשים ועד בן ממשים שנס וספוזם משלשים לה נממלה

(+) קדש הקדשים. סמקידם שבכילן סלכיון וסשלמן וסמנוכס וסמובמום וספרוכם וכלי שרם:

(a) ובא אהרן ובניו וגרי. יכניסו כל כליוכלי לנרמקו סמפורש לו צפרשס זו ולה ילערכו הלויס צני קסמ הלה לשהם: בנסוע

משר יופך בהם: (ד) קערות וכפות קשות ומנקיות. כנר פירשמי נמלחכת המשכן (שמות כה, כע): הנסך. הכסוי לשון מסך. (שס) המחנה. כשסעון מסמלק סס יודעין שיסעו:

Źτ

देष इत्वः בַּלְבַבְּנֵי מֻּמִלְנְע אָׁמֶּב וֹמָבַעוּיַ מַלְלַמוֹיה וְאָת־מַחְהֹהָהָיִירָ וְאָתֹ מִנְבַע בַּמֹאִנְבְ נֹאָעַבְנַבְּטִּגַבַ נֹאָעַבַ لْمُكَالِينَ كُلُابِ لِيُحِمُّنِ لَحْمِهِ لِمُنْ لِي

הַמְוּמֵ: מְבְּסֵׁׁרְ עַּוֹרְ מְּחַשׁׁ וְנְהְנְיִּנְ עַלְ לְחִוּפְּאָרְ דִּמְשַׁדְּ סְסְגוֹנְאַ וְיִהְנִיּן

שַׁבַּבַּבְיוּ מִּבְיַבַ מַּבְּבַּבְיוּ מִּבְבַבַּבְיוּ קבלת וְכְסַוּ אָתוֹ בְּמִרְסֵה עַּוֹר וֹמַלו מוְבָּח הוְּהָב יִפְּרְשׁיִּ בָּנִיר

הַמְוֹמ: בְּמִבְסֵע מַּוָר מָחַשׁ וֹנְתָנִי עַלַ־ אָבַבְּלֵינַ עַכְבָנִע וָכִסוּ אָנִעָם T אָמְּבׁר וְמֶּבְרָיבִיבָּם בַּלֶּבָמְ וֹלְטִׁינִ لْخُطُلِهِ \$1 حُج ـ خُجْرٍ ـ

בּצר צַרְנְבָּוֹן: יי וֹבְאָּנֹגְ אָטַבְעַמִּנְבְּעַׁ יִפְּבְרְעָּהְ מְּלְגִי וִיִּסְפּּנְן יִטְ טַמְמָא בַּמָּבְבָּטָא

וְשְׁבָּוֹי בַּבְּיוֹי: יפְּרְשָׁי מְלֵיו כְּטָוּי עָוֹר תַּוֹדִישׁ تفأثوب فح فدر تفاقن אָט_บַמּוֹלַיָנִע וֹאָט_บַּיִּהָּנִם וֹאָט_ לו לֹמִבְעִוּ מֹלֵנוּ לֹבְיֵם אָּעַבַּמְּטְטְּעַ

> וֹנִים כַּל מָנֵי שִׁמִּישָּׁה דִּישְׁמִשׁ ונת ציקתקא וית מחקינתקא מׁנֹבׁשׁא בַאַנְבוב, וֹנִט פּוּאַנַבּא וופבון לבוּשׁ מַכִּלָא ווכַפוּן וָת

מַל אֲבִיקא:

יַר אָריחוֹהִי: בְּחוּפְאָה דִּמְשַׁךְ סְסָגונָא וִישַּוּון לבוש הַכְלָא וִיכַסוֹן יָהֵיה נמכ מבלטא בבטלא ופבסנן

ווטנון על צַריהַא: נְהְהוּלְאָה דִּמְשֶׁךְ סְסְגוֹנָא ווטנון ללבוש שכלא ווכפון וופבון וָת בָּל מָנֵי שִׁמּוּשָׂא

أنظلونا لأحبين كحيم لالأثا:

袋に、口に亡、: חופָאָר דִּמְשַׁךְ סָסְגוֹנָא וִישַּׁוֹלוֹ מני מדבחא ויפרסין עליהי מֹנְרוּפִּוֹטֹא וֹנִע מִוֹבְלוֹא כּב מֹשִׁשׁנִים וֹנִע הַנְּנְנִנִים נִנִע הישמשון עַלוֹהִי בְּהוֹן יָת וֹלְטַלֵּוּ מְּלֵגוּ אֶשׁבַבַּלְבבּבֶגוּ אַמָּב וֹנִטַנוּוּ הַּבְוָטִוּ זִטַ בַּבְ מִנְטַוּ

> minister unto it. vessels thereof, wherewith they and its snuffdishes, and all the oil light, and its lamps, and its tongs, and cover the candlestick of the And they shall take a cloth of blue,

sealskin, and shall put it upon a bar. vessels thereof within a covering of And they shall put it and all the

and shall set the staves thereof. cover it with a covering of sealskin, shall spread a cloth of blue, and And upon the golden altar they

them on a bar. a covering of sealskin, and shall put cloth of blue, and cover them with in the sanctuary, and put them in a ministry, wherewith they minister And they shall take all the vessels of

cloth thereon. from the altar, and spread a purple And they shall take away the ashes

staves thereof. covering of sealskin, and set the altar; and they shall spread upon it a the basins, all the vessels of the flesh-hooks, and the shovels, and minister about it, the fire-pans, the vessels thereof, wherewith they And they shall put upon it all the

ו הין לה מחילה לפנים הלה מלדיה וחוחה בה הח דשן הנרום בשממיבן: ברחיד. לולי"ש בלע"ו שנוחנים בהן השמן והפחילום: (9) מלקחיד. כמין לבם שמושך בה את הפתילה לכל לד שירלה: מחחחיד. כמין כף קטנה ושוליה פשומין ולא סגלגלים

(10) אל מכסה עור תחש. כמין מרלוף (כליס לב):

הפנימי: (בו) אח כל כלי השרח אשר ישרחו בם בקדש. נמוך סמשכן שהוא קדש והן כלי הקמרת שמשרמין נהס במונת

מן השמים רבולה תחת הבגד כארי בשעת המקעות (יומא כא, ב) ואינה שורפתו שהיו כופין עליה פקכתר של נחשת (עירובין (13) ודשנו אח המזבח. מזכח סנחשת: ודשנו. ימלו את סדשן מעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן. ואש שירדס

ווידי"ל וסן של נמושמ ובסן מכבדין אם סדשן מעל סמובמ: בוזלגות. לנוכיום של נחשם שבהן מכין באברים שעל המובח להפכן כדי שיחעכלו יפה ומהכ: יעים. הה מגרפוח ובלע"ו (41) מחחח. שנקן מומיס גמליס למכומת קדשן שעשויק כמין ממנת שלין לה אלה שלש ממילות ומלפניה שוהנת התלים: (44):

לבור בּאָבל מוּצָר: הַלְּבֶישׁ נְמֶתוּ צֵּבֶּר מַשָּׂא בְּנֵי־ בְּנֵי קְמָאָט וֹלְאָ_וֹנְמִּי אֶּלְ_ בּנְסָׁתַ הַמְּהָנְה וְאַהְרִי־בֶּן יָבְאִנּ › עַפֵּבְהָה וֹאָּטַ-פְּלְ-פְּלֶוֹּ עַפֵּבְהָתְּ יָה מִּנְדְשָׁא וֹיִה פָּלְ מָנֵי מִנְדְשָׁא

וּבְבַבְּיוּ: (פּ) עמּאָבּן וֹכֹּלְצַאָּמָרַבָּוּ בַּלִּצָּתָ Ū₫Ċ.□ 正位はに ». הַכֹּהַן שֻּׁמֶן הַמָּאוֹר יקַטָּרָת אֶלְהֹזֹנו בּוֹבאַנֹנוּן

ר אַהַרְן לַאִּמָּר: מפמיר וַיְרַבְּרַר יְהַנְּהַר אָלְאַהַרוֹן אָלְ מַּמְהָר וֹאֶלֶר וּמַבָּילְ יִיְ עָם מִשָּׁה וּלְאַבַּרוֹ

CIWNI: אַנְהָה אָנְהָה הַּלְ_הַּדְבְּעִיוּ וֹאֶלְ_ וִנְהָנִּוּן זִטְּנוֹן נָּבִּר נָבְרָ אַבוֹרָן יִבֹּלִי, יַבְאִי וֹמְּמִׁי אִיִטְׁם מִיּוֹבְמֹּיֹא אַבוֹרָן יַבֹּינְיַנִי. וֹהֹבְיוֹ or בְּגִשְׁטֵּׁם אֶּעַ-לַבֶּשׁ עַפַּׁבְּשׁהַ יִמִּיחוּן בְּמִלֵּבִבְּחוֹן לְלוֹבֶשׁ ְּנִאָּטוּ צַּעָּׁים נְחָינּ וְלַאִּ נְמָׁטוּ וְדָא צַּבִּידוּ לְחֹוֹן וַנִיחוֹן וְלָא

הקֹדֶשׁ וַמֵּתוּ: (e) קיט ןלא־יְבָאוּ לְרְאַוֹת בְּבַלָּע אָת־ וְלָא יִישָּלוּן לְמִחָיֵוִ כַּד מְכַפַּן

> זַלוֹלָא: בון מסול בני קקה במשפו וטבון לטובאא ולא ומוטון זוהקון בני קקום למשל ולא בְּמִמָּל מַשְּׁרִיקָא וּבְתַר בֵּוֹ إججِلَ אַהַרֹּן־וֹּבְנְיִוּ לְכַפֹּת אָתַ־ וִישִׁיצִּי אַהַרֹּן וּבְנוֹהִי לְכַפָּאָת

בְּלִירְשְׁאֵ יִבְּמְנִוּדִיי: מֹסְבַעוּ כַּבְ מַּמִּכַּוֹא וֹכַבְ גַּבִּינִי ולמובע פוסמוֹא ומוֹבוֹשֹא כַּבוֹלֵא ממוא באַנורויםא וֹבֹמָסִיר לְאֶּלְמָּזָר בַּר אַנִּרוֹ

خيريد:

לבות מנו ליוָאֵי:

פּוּלְעַוֹנִיה וּלְמַּמוּלִיה:

נו מוו פולא ולא ומושון:

meeting. sons of Kohath in the tent of These things are the burden of the touch the holy things, lest they die. to bear them; but they shall not that, the sons of Kohath shall come the camp is to set forward—after furniture, and all the holy vessels, as made an end of covering the holy And when Aaron and his sons have

thereof. the sanctuary, or the furniture of all that therein is, whether it be the charge of all the tabernacle, and and the anointing oil: he shall have and the continual meal-offering, for the light, and the sweet incense, of Aaron the priest shall be the oil And the charge of Eleazar the son

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

among the Levites; families of the Kohathites from Cut ye not off the tribe of the

81

his service and to his burden; in, and appoint them every one to things: Aaron and his sons shall go approach unto the most holy may live, and not die, when they but thus do unto them, that they

covered, lest they die.' holy things as they are being but they shall not go in to see the

The Hafiarah is Hosea 2:1 - 2:22 on page 185. On Erev Rosh Hodesh, read the Hafiara on page 210.

- בידי שמיס: (15) לכסח אח הקדש. סלרון וסמונה: ואח כל כלי הקדש. סמנורס וכלי שרה: ומחו. שלס יגעו היינין מיחס
- שכמוב בפרשמ נשל (להלן פסוק כמ): המשכן וכל אשר בו כל הפדורים למעלה בפרשה זו אבל משא בני גרשון ומררי שאינן מקדש הקדשים על פי איחמר היה כמו ולסקריב בעם מניימן: בקדה כל המשכן. ועוד סיס ממונס על משל בני קסם לנוום ליש ליש על עבודמרועל משלו וסול (1) ופקדת אלעזד. שכוא ממונה עליהם לשאת אותם שמן וקטרת ושמן המשחה ומנאת הממיד עליו מוטל לנוות ולורז
- (13) אל חבריתו. אל מגרמו לסס שימומו:
- אומו במכסה פלונים ובלוע שלו הוא כסויו: (OS) ולא יבאו לראוח כבלע אח הקדש. למוך נרמק שלו כמו שפירשמי למעלה צפרשה זו ופרשו עליו צגד פלוני וכמו

رعة ٳڔڗٟڝؚڗڔڗڸۣ٦ ۼۣڂ۩ڛۣ٦ ڋۼۻڎ:

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵיעַר:

בום לבנת אַבוּנִם לִמִּמִּפַׁעִנִים: לַהָא אָטַרַרָאָה בְּנֵרְ גַּרְשְׁלֵן נַם.

ענער: בְּאָנוֹל מוֹעֵר: בַּלְ עַבַּאַ לַגִּבָּאַ גַּבָּאַ לַהַּבָּאַ ²² בָּן־חֲמִשֶּׁים שְׁנָה הִפְּקָר אֹוֹהָם מבן שלשום שנה נמעקה ער

ַבְּעַר וּלְמַשָּׂא: אַר עַבֹּדַת מִשְּׁפְּחָת הַגַּרְשֻׁנֵּי יַגַּרְשַׁנֵי

ן אָת־מַסַּך פָּתַח אָהֶל מוֹצֵר: עַמַּעָשָׁה אַמֶּר־עָלָיִר מִלְמָעָלָה לו" אַהֶל מוֹעַּר מִכְסֶּרוּ וּמִכְסֶּרוּ וֹלְמִאָנ אָט_וֹבׁוּמָט בַּמִּמָבֹן וֹאָט_

خَتُاتِ لَمُظَّلِينَ הַבְּבַבַּיִּם נְאָיַב כַּלְ_אָמָּב הַהָּמָב נאַע מֹיהָרִיהָם נֹאָנַ־בָּלְ-בָּלִי עמּשְׁבֶּן וְעַּלְיבַ ° פָּתַחו שַׁעַר הֶחְצֵּר אֲשֶׁר עַל־ דִּטְעַלִּא דַּחָרַע דָּרָהָא דְּעַלֹּ لْمُعْرِ كَاذِمْ. لَالْمُمْدِ لَمُعْدِ يُقْوَلُوا لَيْنَ فَلُدُ، يُدُنِّمُ لَيْنَ فَدُفُمُ

בְּמִהְמְנִבר אָנו בַּל_מַהְּאָם: بذرك ليختبيه بوحيهم ليحتم رء מְּבִבע בְּנֵג בַיִּגְבְאָב הְבָּבְ בַתְּמָּאָם על־פּי צַּהַרוֹ וּבָנִיו מִהְיָה בָּלִ־

> خَمَلُمُ يُعَالِبُهُ الْمُعَالِدُ لَا خُمَالُهُ لَا خُمَالُهُ لَا خُمَالُهُ لَا خُمَالًا خُمَالًا خ אַר אָנּוּן לְבֶּית אַבְּהָהָהוֹוּ לבול יָת חוּשְׁבּן בָּנֵי גַרִשׁוֹן

זַבְיָבָא: **ほじんしじゃ** יההוו בל דַּאָּמִי לְחַיָּלָא חֵילָא בֿר חַמְּמֵּין מָּנִין הַמָּנִין מבּר שַׁלְטוּו מִּנוּו וּלְמִּוּלְאִ

לְמִפַּלָע יִלְמִּמָּל: בון פולטן זרְעַנָּה גַּרָשׁוֹן

פֿבַסְא בּהָבַע מַשְּבַן זְמָנָא: בְּסְסְגוּנְא בַּהַּכְוָבִי מִלְּהִּלָא וֹנִע משְׁכַּן וְמָנָא חוּפָאָרה וְחוּפָאָר נוֹמֹלוּן נְת וְרִיעָת מַשָּׁכָּנָא וַנְת

١٠٠٠ ٢٠٠٤ ١٠٠٤ ١٠٠٤ כל מני פולטנהון ונת כל מַהְבּׁלֹא וֹמֹלְ מַוְבַּטֹא סְטוּר

בַל מַמּילִהוֹן: נטמונו מּלִיהוֹן בִּמַּמִּרָא יָת מַשּוּלְהוֹן וּלְכֹל פּוּלְחַנהוֹן כל פולעו לני ענישון לכנ על מימר אַהַרֹן יִבְנוֹהִי יָהַי

> :Sarives And the LORD spoke unto Moses

houses, by their families; Gershon also, by their fathers? Take the sum of the sons of

in the tent of meeting. wait upon the service, to do service number them: all that enter in to until fifty years old shalt thou from thirty years old and upward

bearing burdens: the Gershonites, in serving and in This is the service of the families of

:gnirəəm lo the screen for the door of the tent sealskin that is above upon it, and its covering, and the covering of tabernacle, and the tent of meeting, they shall bear the curtains of the

ST

ŧΖ

٤٢

them, therein shall they serve. whatsoever there may be to do with instruments of their service, and about, and their cords, and all the tabernacle and by the altar round of the court, which is by the the screen for the door of the gate and the hangings of the court, and

them in charge all their burden. service; and ye shall appoint unto all their burden, and in all their of the sons of the Gershonites, in and his sons shall be all the service At the commandment of Aaron

(22) נשא אה ראש בני גרשון גם הם. כמו שלוימיך על בני קסמ לראום כמס יש שסגיעו לכלל עבודס:

מיליס ממדמיס: מסך פתח. וילון המורמי: (as) אח יריעה המשכן. עשר המתמונות: ואה אהל מועד. יריעות עויס העשויות למהל עליו: מכסהו. עורות

אשר יעשה להם. כמרגומווים כל דיממפר לסון לבני גרשון: (62) אשר על המשכן. כלומר הקלעים והמתך של חלר התוכנים ומגינים על המשכן ועל מובח הנחשת תביב: ואח כל

(של פי אהרן ובניו. וליזה מהבנים ממונה עליהם ביד ליחמר בן אהרן הבניו.

בָּן־צַּהַרָּן הַכַּהֵן: (a) ※「口口口 82 تيد اللالي وا ブガロ

באַנטמר בּר אַבַרן בְּבַּנָא: בַּמַמָּכּו וֹמִלֹא וּמִמּוֹבַשַּׁבוו בַּגַבָּא בין פולחן זרעית בני גרשון

the son of Aaron the priest. shall be under the hand of Ithamar tent of meeting; and their charge the sons of the Gershonites in the This is the service of the families of

אַבטָם הפָקר אַהָם: י^{מנטן} בׁנֹג מִבְבַגַ, לְמִאֵּפֹׁוִעִים לְבִּגִעַ בּׁנִג מִבָּבָג, לְזִבְאָּנִטְׁבִוּן לְבִּגִע

their fathers' houses; number them by their families, by As for the sons of Merari, thou shalt

אָבֶל מוֹעֵר: עַבָּאָ לְהֵּבְא לְהֵבֶּר אָטַ־עַבְּרָה בָּלְ רְאָהַ, לְהֵבֶּלְא לְהָפְּלְטַ וֹטִ و چا_חַמִּמֶּים שְׁנֶה הִפְּקְבַה בְּלְ - וְעִּיָ פַּר חַקְּשִׁין שְׁנִין הִּנְיִוּ הִיִּיִ מבּן הַאַבְהַים שְׁנְּה וַמַּהְלָה וְמַהָּלָה וְעַּבָּר

פּילְחַן מַשְׁכַּן זְמִנָא: שַׁלַטוּו מִּנוּו וּלַמִּוּלָאּ bars thereof, and the pillars thereof, boards of the tabernacle, and the service in the tent of meeting: the burden, according to all their And this is the charge of their

work of the tent of meeting.

entereth upon the service, to do the number them, every one that

even unto fifty years old shalt thou

from thirty years old and upward

and the sockets thereof;

וֹתַּטוּגַרוּ Tääčl מַבְבַבַּנִים בֹּאִבַיב מוִמֹּב עוֹנִה, פּוֹלַטַוֹנִיוּן בַּמַמָּכּן וֹמִנֹא נַפּּי ע מְאָמֹנִים מִאָּמָם לַכֹּעַ_

מַמּכּוֹא וֹמֹּבוני, וֹמַמּוּבוני, וֹבֹא מֹשֹׁנִע מֹמוּלְעוָוֹ לְכַּלְ

instruments of the charge of their name ye shall appoint the pertaineth to their service; and by appurtenance, and all that pins, and their cords, even all their about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

ជាង្គង់□: نظظله څلا_خڌ/، לגיףם יללא מַבִּדְעָה יִלְמִּהָּנִים

יבשְׁמְהָן הִמְּנֵן יָת מְנֵי מַמְּרָת خُرُم مُتنسبا بخرم هنخِشنسبا וֹסְמְבִיבוּוֹ וַסְבִּיבוּוֹ נַאָּמוּנִיבוּוֹ וֹמַפּוּבַ, בַּטַבֶּר סְבָּיב וֹאַרְנִיהָם וִעַּפּוּבַ, דְּרָהָא סְחוֹר סְחוֹר

under the hand of Ithamar the son their service, in the tent of meeting, the sons of Merari, according to all This is the service of the families of

ختر مُنفَرَد كُلِ مَثَدُل نَحِتَا: מ"כ במול

בְּוֹיַנְאָ: לוֹא באוֹטֹמֹר בַּר אַנִוֹרן خرخم هنځائديا ځمښوا نفرنې בון פולטן זבהלט לני מבני

numbered the sons of the princes of the congregation And Moses and Aaron and the of Aaron the priest.'

Kohathites by their families, and by

לַמְאָפֹּׁעִטִּם וּלַבָּית אָבִטָּם: וֹאַבְרָן וּנְאָנָאָּנ

ימְנָא מָמֵּע וֹאַנַבוּן וֹבַבַּבַנָּ

service in the tent of meeting. that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

their fathers' houses,

ςę

33

31

30

67

82

לַצְּלָא לַמְּבָרָה בְּאָהֶל מוִמֶּר: לפולטולא במשכן שְּׁנְהְ בְּלְ-הַבְּאִ בְּרְ חַמְשִׁין שְׁנִין כְּלְ דְּאָהֵי מבּן שְׁלַשְּׁים שְׁנְּדִוֹנְמְּעְלֵד וְעָּר מִבּר הְלִמִין שִׁנִין וּלְעִילָא וְעַּר

וקונדפין כמו ששנוים במלאכם המשכן (פ"ה): ולקלעים מלמטה שלא מגביהם הרוח ויחדום ומיחרים היו לעמודים סביב לחלוח בהם הקלעים בשפחם העליונה בכלונסוח (22) ויחדחם ומיחריהם. של עמודיס שסרי ימדומ ומימרי סקלעיס במשל בני גרשון סיו וימדומ ומימרים סיו ליריעות

'səsnoy לְמִמְּפַׁׁנִעֵּם לְבֵּית אֶבִעָּם: by their families, by their fathers' לַנְרְאָנִיטִיוּן לְבָּיִם אָּבְּבִיטִינוּ: مَا يَظُولِيْ مَيْمُغُلِكِ خُرْدَ مُلْكُدُ يَمْدُنُدُهُ the families of the sons of Merari, זְבְעָּלְנִי בָּנִי מִבְבִי And those that were numbered of commandment of the Lorp. قَطْد مِشْد لَمَتَذَا مَمْ قَدْ نُدِلُد: مِشِد لَمَتَدِا مَمْ مُنْفِدُهُ يَدَّ: Aaron numbered according to the tent of meeting, whom Moses and خُدِ ـ لَمْرَتُ لَا خُبُلُادِ مَالِمٌ لَا يُهُد خُدٍ لَـ فَذِي خَمْهُ ذَا انْذَاهُ لَـ فَرَاهُ Gershon, of all that did serve in the ιt of the families of the sons of الآذب فطنت بنشفين فتر تلهبل هذبا منئت تلقنه فتر تلهبا These are they that were numbered מאָנִע וּמָּלַמֵּים: וְמֵּית מְאָה יִהְלְהִין: and six hundred and thirty. אָבְעָׁם אַלְפָּגִם וְמֻּמָּה לְבֵּנִע אֶּבְּטִּעִיוּן טִּבֵון אַלְפּוּן fathers' houses, were two thousand them, by their families, by their 07 द्विद्यार्थेव देवथृब्देवेव व्या מללניהון לַזַרְעָּלִיהוּ even those that were numbered of לַבְּלָא לַמְבְרָה בְּאָהֶלְ מִוּמֶר: service in the tent of meeting, לְטִוּלְא לְפוּלְטִוֹא בֹּמִהְבּוֹ שְׁנְגַה בְּלִ-הַבְּאִ בֵּר חַמִּשִׁין שִׁנִין בְּלִ דְּאָמִי that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one 68 מבּן שְּׁלְשֵׁים שְּׁנְין וְמְּמֹלְיִי וְמֵּי מִבּּר הַלְמִין שִּׁנִין וּלְמִּילְאִ וְעִּר from thirty years old and upward 'səsnoy ילְבָּית אָבִעָּם: ילבית אַבְּהָהָהוֹ: families, and by their fathers' the sons of Gershon, by their عن نظريد ختر تدر برا خمي فالبيات نظرت خدر تدميا خيد لا المنا المنافية And those that were numbered of hand of Moses. commandment of the Lord by the פְּקַר מֹשֶׁה וְאַהֵּרֹן עַל־פָּי וְהוָֹה מֹשֶׁה וְאַהֵּרֹן עַל מֵימְרָא דִּייָ בּיד־מֹשָה: (ס) numbered according to the meeting, whom Moses and Aaron בּלַ עַמְבַּע בַּאָּעַל מוִמֹּג אַמֶּר גַּפַּלָט בַּמַמָּכּוּ וֹמִוֹא גַמִּוֹא all that did serve in the tent of **Δ٤** אָבֶּׁה פְּקוּדֵי מִשְּׁפְּחָה הַפְּקְהִי אָבֶּין מִנְיָנִי זַרְעָּיָה בְּל of the families of the Kohathites, of These are they that were numbered אַלְפָּוֹם מֻּלָת מֹאִנְע נֹשְׁמָהֵׁים: thousand seven hundred and fifty. XCGL them by their families were two 98 ڂػؙڐؠڷڡ 수석씩루다다ロ ĪΪЩ And those that were numbered of OEL CULCL - ELMU (WX W(' - VI SABAMUN

לַבְּלָא לַהְבָרָה בְּאָמָל מוִמֶּר: ظڤِل شَكِيشَات شَلْكِ لْكِمْكُكِ لَمُلَا

Łürża żerżita tańci مَّلُك خُرِـلَحُمْ خُرِ نُهُمُا مُثَا خُرِ لَهُنَا מפֿר שַׁלְטִין אָנִין וּלְמִּילָא וֹמַר

שָׁלְמֵּע אֵלְפּֿים וּמָאַמִּיִם: שׁלִטֹא אֹלִפֹּגו וּמֹאִטוֹ: נבוו מניניהון לַזִּרְשָּׁיָטִיוּן

them by their families, were three even those that were numbered of

thousand and two hundred.

service in the tent of meeting,

that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one

from thirty years old and upward

††

יְהוָה בְּיַר מֹשֶּׁה: هِنْ فِعَد يَنْهُدِ لِهُلَدٍا مَرِ فِي يَعْدُهُ يَنْهُدُ لِهُلَدِا مَرِ مَنْهُدُهِ ﴿ هُٰذِكِ خَطَانِهِ مَيْهُ خَلَالِ خُدًّا مُلْكًا مَاثِنًا لِلْمُنَا خَدًا مُلْكًا

the Lord by the hand of Moses. according to the commandment of whom Moses and Aaron numbered of the families of the sons of Merari, These are they that were numbered

אַבטַם: ₉₊ וֹאַנְיֹנוֹ וּנְשִׁיאֵּי יִשְּׁבְאֵלְ אָנוַ וְנְבִּרְנִי יִשְּׁרָאֵלְ זְּנוֹ לְּוֹאֵי ڇِا - اَوَجَابًا مَ يُخِيَا مُنْ فِلَا مُنْ اِللَّهِ مِنْ مِنْ مِنِينِ لِمَ بَالِهِ مِنْ الْمِيْدِا

خ خذي فَظِينَا الْخِدَيِةِ خُيَادُةُ ذُنُوبِهِ لِأَدْدِهِ لِمُحَدِينًا لِنَا لِأَدْدِهِ لِمُحْدَنَاتِهِ لِأَدْ

מַמָּא בֹאָנִיל מוִמֹּר: كيونا يعتبيم يعتبي الإحتيام التهورا جافوكان فالأواوا فالأوابه בּן־חַמִּשָּׁים שְׁנְהַ בְּל־הַבְּא וְעַּר בַּר חַמְשִׁיוֹ שְׁנִין בְּר מפָּן הָּכְהַהִם הָּלִּעְ וֹמָהֹלִע וֹמֹע מבּע שַׁלְעוּוֹ הָּנֹוֹ יַלְמִּגַלְאִ

יפּילְעוֹ מַמּיל בְּמַשְׁכַּן וִמְנָא:

וֹשְׁמֹת מֹאִנע וּמִמּלִים: ۱۹۶ ניקי פּקריהַם שְׁמֹנַת צֵּלְפִּים נהַוֹּ מִנְינֵיהוֹן הְמְנִיְא צֵלְפִּין

מכן מומבא בוו מוא וטבון

נְחֲמֵישׁ מְאָה יּהְמְנַוֹ:

'다┆다 沒다"더'以다: (결) וְעַלְיהַ מְּאָנִ וּפְּקְלְיֵנִ אֲשֶׁרִ צִּנְּרִ ^{و٠} ٢٠٠٠ אִישׁ אָישׁ עַל־עַבֹרָהָוֹ בִּיּדְ^אַ על־פִּי וְהֹוֹה פְּקָד אוֹהָם בְּיַד־

ימנינוהי וְפַפּיר יִי יָת משֶה: מק פולְטוֹניה וְעַל מַטּוּלִיה

عَرْعَهُ ۚ إِرْهِكِ إِمَالِمَ هُمُ ۖ فَيْقِدَ فَهُمُلًا: ﴿ وَمَرْدُ إِنَّا فِلَا فَاشِدَ أَقِرَفِتَ:

מְמָא לָנֶפָּמִ:

נפשא: בואור וכל דמסאב לטמי הַמַּהַנְּה בְּלְ־צְּרִוּעַ וְכְלִ-זְּבַ וְכָלִ מִוֹ מַשְּׁרִיהָא, בְּלְ דִּסְנִיר וְכְל ً \$

\$ أَمْ هُلِ خُلْدَ نُشِدُهُمْ لَيْهَا فِلِي مَالِ هَ هَذِهِ نَا خُدْدُ نَشِدُهُمْ نَاهَا فِي الْمَالِ

> their fathers' houses, numbered, by their families, and by Aaron and the princes of Israel the Levites, whom Moses and All those that were numbered of

service, and the work of bearing that entered in to do the work of even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

them, were eight thousand and five even those that were numbered of Sairsem to rent of meeting,

hundred and fourscore.

commanded Moses. Were also numbered, as the LORD service, and to his burden; they the hand of Moses, every one to his the Lord they were appointed by According to the commandment of

And the Lord spoke unto Moses,

Λ

84

the dead; issue, and whosoever is unclean by leper, and every one that hath an that they put out of the camp every 'Command the children of Israel,

כמשממו: (פן) עבודה עבודה. סול סשיר במללמיס וכנורות שסיל ענודס לענודס לחרת (ערכין יל, ל): ועבודה משא.

(94) ופקריו אשר צוה ה׳ את משה. ולומן הפקודים היו במלוה מבן שלשים שנה ועד בן ממשים:

שמיק ממיל שמיק עלמות: נפשא דאנשא אומר אני שהוא לשון עלמות אדם בלשון ארמי והרבה יש בבראשית רבה (י, א. כה, ב. עה, א. ועוד) אדריאנום ואינו מעולה אלא מעל עכינה. וכל זה דרעו רבוחינו מן המקראות במעכת פעתים (מו, א־ב): עמא רובש. דמעאב לממי סיא מחנה ישראל. הלכרע נשחלה חרך לכולן. הוד מוחר במחנה ישראל ומשולה מן השחים. ועמא לנפש מוחר אף דשל לויה הלויס סביב כמו שמפורש בפרשה במדבר סיני (לעיל ה, נ) היה מהנה לויה. ומשם ועד סוף מהנה הדגלים לכל הרבע הרוחות בפרק סנוקין (ס, א־ג): - וישלחו מן המחנה. שלש ממנים סיו שם נשעת מניימן. מוך סקלעים סיא ממנס שכינם. מניימ (2) - צו אח בני ישראל וגוי. פרשה ווילמלה ביום שהוקם המשלן ושמנה פרשיום נהמלו בו ביום כדליוהה במעלת גימין

שבו בתוקם: יַשְּׁמָאוֹ אָת־מַּחֲנֵיהָם אַשָּׁר אַנִי ្ מִינִיץ לְמִּנֵוֹנִי הְשִּׁלְּהָיִם וְלָאִ לְמִבָּנֶי^א

בַּנָר וֹמִּבְאָב: (פּ) بَهِد بِمَنْدُ هِرَ طَهُد هِا مِنْهِ جَمَّة بَعَدَرَ بَرْ مِنَ طَهُد جَا לְ אִנְיִם אָּלִבְּיִמְהִיּנִץ לְמִּהֲנָדִ בַּאֲמֶּר יִּהְרִּוּן לְמִבָּרָא לְמִשָּׁרִיהָא · אַנְהָם אָלִבְיָה تَنْمُمِد حَالِ خُتْنَ نَمُلَعِّم تَنْمَخْلَه تَمْحَد حَا خُتَد نَمُلُعُمْ نَمَحْله

، וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: װִפַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

נְאֶשְׁמָר הַנָּפָשׁ הַרְהָא: הַאָּרָם לְמִעָּלְ מָעַלְ בַּירוֹוָה אַנִּשְׁא לְשַּקְּרָא שְׁקַר בֵּיִם יִי אַמִָּּׁע כַּי יַנְעֲשׁׁי מִכְּלְ־חַמַּאָת אִמָּא אֲרֵי יַעְבָּרוּן מִכָּלְ חוֹבֵי

ע מַשְׁיְּ וְנִישְׁיִר אָּטִ־אָּמְּטִוּ בְּרַאִּמְוּ וְיִנִינִר יָט טִוּבְּטִיהִ בְּנֵישִׁיִּה

¾₩□ ₹₽: נְםְּמִישְׁתִּי יְסֵף עְּלְּיִי וְנְתַּוֹ לַאָּשֶׁר

הקפּרִים אַשֶּׁר יְכַפּר־בָּוֹ עְּלְיוֹ: פְפּוּרַיָּא דִּיכִפּר בִּיה עַלּוֹהִי: " הְאָמֶם אֵלֶּוּ הְאָמֶם הַפּוּמֶּב חוֹבְהָא לֵיה חוֹבְהָא דְּמְהִיב لْهُمَا جُمَّا كُهُرِهِ فِهُم كُلُهُمُ لَا يُعْمَ كُرُنَا خُلُامًا فَلَامَ كُمُّلُمُهُ

ישְּׁבְאֵלְ אַשְּׁבְיּנִלְנִיבִוּ לְכִּנֵוֹן לְוִ בְּבָּהָׁ הִשְּׁבְאֵלְ בִּנִלְנְבֵּוּן לְבִּנִוֹלָא

בַּינֵיהוֹן: **ム点点にごね** מּוְּבֶר עַּד־נְקַבְּרוֹ הְשַׁלֵּחוּ אֵלֹ־ מִיְּכִר עַד נוּקְבָּא הְשַׁלְּחוּן

מַבַרוּ בָנֵי וִשְּׁבָאֵל:

בּבּב אַבְבַלוֹנוֹ וֹמִּבַאַבְ אַנִה אַנְבַ עַבְּיבְ מִם בֹּנוּ וֹמִּבַאַבְ עָבַב אַנְ

ויחוב אַנִּשָא הַהוא:

נעומהיה יוסיף עלוהי נימין אָטַ טַמּאַטַׁם אָהָּב וֹנוֹצוָן זֹט טוָבֿנטוָן צַהַּבֹּצוּ

קבען מלְבָּר אָגק פֿוּם װָ לַכָּעוֹא בָּר מָנִּכַר

المالة المالة " וְכְּלְ חְּיִהְיֹשְׁ לְכְּלְ לֵּבְׁתְ לֵּבְׁתְ לֵבְלָ בְּוֹדְשִׁיִּ בְּנִי וְכְלְ אַפְּרָשִׁיִּהְ לְכָלְ כִּיּדְשִׁיָּא

> camp, in the midst whereof I dwell.' them; that they defile not their out, without the camp shall ye put both male and female shall ye put

did the children of Israel. as the Lord spoke unto Moses, so and put them out without the camp; And the children of Israel did so,

:gaiyes And the Lord spoke unto Moses,

LORD, and that soul be guilty; to commit a trespass against the commit any sin that men commit, When a man or woman shall Speak unto the children of Israel:

respect of whom he hath been thereof, and give it unto him in full, and add unto it the fifth part make restitution for his guilt in which they have done; and he shall then they shall confess their sin

atonement shall be made for him. the atonement, whereby even the priest's; besides the ram of which is made shall be the LORD's, the guilt, the restitution for guilt whom restitution may be made for But if the man have no kinsman to

shall be his. which they present unto the priest, holy things of the children of Israel, And every heave-offering of all the

עד שיודס בדבר וסשני על גול סגר שסוח ניתן לכסנים (פפרי נשת ב): וכמש בעמיפו וגו' ונשנים כאן בשביל שני דברים שנמחדשו בה האחד שכמוב והמודו לומר שאינו חייב חומש ואשם על פי עדים (6) למעל מעל בה. סרי חור וכמב כאן פרשם גוול ונשבע על שקר סיא סאמורס בפרשם ויקרא (ס, כא) ומעלם מעל בסי

(8) ואם אין לאיש גאל. שמת התובע שהשביעו וחין לו יורשים: להשיב האשם אליו. כשנמלך וה להתודות על (ק) אח אשמו בראשו. סול סקרן שושבע עליו (נ"ק קי, ל): לאשר אשם לו. למי שומחייב לו (כחובוח ים):

שסום לריך לסבים: הכהן. קנאי פשם ינמני לכסן שבאימו משמר (מפרי נשא ד. ב"ק קט, ב): מלבד איל הכפרים. פאמור בויקרא (ס, כס) ממשפחם אביו למעלה עד יעקב אלא זה הגר שמם ואין לו יורשים: האשם המושב. זה הקרן והחומש (ב"ק קי, א): לה' שונו ואמכו רבומינו (ספרי נשא ד. ב"ק קט, א) וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס או בן או בת או את או שאר בשר הקרוב

هُمُد_نقا حَجِتَا خِينَتُنْكِ: ﴿وَا י וֹאָישׁ אָת־קֶּרְשְׁיִי לַוֹ וִהְיָוֹ אָישׁ

ביליה יהי גבר דימין לְבְהָנָא

giveth the priest, it shall be his. shall be his: whatsoever any man And every man's hallowed things

רביעי ניְדַבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִּמִלִּיל יִיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

يَحْدِ جُرِـ خُدْرُ نَهُدُجْرِ الْجُمْلُكُ مَدْرِم مَن خُدْرُ نَهُدُجْرِ النَّامَدِ

אָּשְׁטְּוִ יִּמְמְּלְיִ בִּוְ מְמְּלְ: אַלְעַבָּׁם אָישׁ אִישׁ בְּי־תִּשְׁמָב לְחוֹן וְּבָרְ וְּבֶּרְ אֲבֵי תַסְמֵי

אַטְמִיה וּהָשְׁקַבּר בֵּיה שְׁקַר:

וְהָיא נְטְּמְאָה וְעֵד צֵין בְּה וְהָוֹא ַ וֹנֹמֹלַםְ מִמֹּנִלָּוֹ אָּגְמָּׁעַ וֹנֹסִטֹּבַעַ וְּמֻּׁכְּב אָנִתְ אָטַבְ מַכְבַבר יָבַר וְיָמַבּ וּוֹמָפּוִב וְּבַר וְתַבּ מִבְבַע זַבְעָּ

נמׁמּמֹבֹא וֹבִיא מִסְאַּבֹא וֹסְבִיר וובו מכופא ממונו במלה

לְיִנִי בְּיִבְי וְנִיגִא לָא אִנְאָנוֹנְנִינִי:

ڠٮ؉ۿ؈ٳڔڷڎ؉ڂ؉ڹڟڟۼٮ: הְבָר הֹבְּיִנוּ בְּנִיםְ בַלֹּאֵבְ וֹבְיִנִּא הַבְּר הַּבְּנִינִי בַנִּים בַּנֹאָנִי וֹפַנּיִנִינִי * אָר־אִשְׁקּי וְהָוֹא נִשְּׂמָאָר אוֹד וֹמֹּבָּר מַּלְיוֹ בוּחַ עַנֹאָר וֹעַנָּא ווֹמִבּר מַלְיָנִי בוּחַ עַנָּאָר וִיקַנִּי

tpə[µəp warned his wife, and she be not Jealousy come upon him, and he she be defiled; or if the spirit of him, and he warned his wife, and and the spirit of jealousy come upon

neither she be taken in the act;

and there be no witness against her,

husband, she being defiled secretly,

and it be hid from the eyes of her

wife go aside, and act unfaithfully and say unto them: If any man's

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

and a man lie with her carnally,

against him,

:gaiyse

π

71

אַטְתִיה וְהִיא לָא מְסְאֲבָא: נו אַטַּטוּע וָהוא מָסָאָבָא אַוָ

לכקן לו יסים בא סכמוב ולימד על סבכורים שיסיו נמנין לכקן (פפרי נשא ס): לומר אשר יקריבו לכקן אלו הבכורים שנאמר בהם (שמוח כג, יט) חביא בים ד' אלהיך ואיני יודע מה יעשה בהם חלמוד לומר (9) וכל חרומה וגוי. אמר רבי ישמעאל וכי מרומה מקריבין לכהן והלא הוא המחור אחרים לבית הגרנות ומה מלמוד

לו יסיו מגיד שמובת סנאתן לבעלים (שם ו) ועוד מדרשים הרבה דרשו בו בקפרי. ומדרש אגדה (מנחומא ראה י) ואיש את (10) ואיש אח קדשיו לו יהיו. לפי שנאמרו ממנום כסונס ולויס יכול יבואו ויטלוס בורוע מלמוד לומר ואים אם קדשיו

לעשות: איש אשר יחן לכהן. ממנות סרלויות לו: לו יהיה. ממון סרבס (ברכות קג, ל): קדשיו לו יסיו מי שמעכב מעשכומיו ואינו נומנן לו יסיו המעשכות סוף שאין שדהו עושה אלא אחד מעשר שהיחה למודה

וכמיב בו (משלי ו, לב) נואף אשה משר לב. ופשומו של מקרא כי משמה אמ מדרכי לניעות ותמשד בעיניו כמו (שם ד, מו) שמה (מנמומה נשה בי חששה אשתו. שנו רבוחינו (שה) הין המנהפין נוהפין עד שחכנם בהן רוח שמוח דכחיב כי השמה שמלטרך לבא אללו לסביא לו את סמומס (שס): איש איש. ללמדך שמועלת בשמים באיש מלממס של מעלס ואישה מלממס (21) איש איש כי חשטה אשחו. מה כחוד למעלה מן הענין ולים לם קדשיו לו יהיו לה לחה מעכד מהנות הכהן חייך

(מומס ב, ב. לא, ב): ועד אין בה. במומאס אבל יש עדים לממירס (שם ב, ב): נחפשה. נאנמס כמו (דברים כב, כח) ו): ונסחרה. שיעור שמראה למומאת ביאה: ועד אין בה. הא אם יש גה אפילו עד אחד שאמר נממאת לא היתה שותה בועיבי אישה. פרע לפומא הא אם היה רואה ומעמעם (פ"א ומעלים) אין המים בודקין אומה (פועה בו. פפרי ו. מנחומא פוסלת אותה ואין שכיבת אחותה פוסלת אותה כמעשה בשתי אחיות שהיו דומות זו לזו (יבמות לה. תנחומא שה): ונעלם (13) ושכב איש אחה. איש פרע לקען ומי שאינו איש (מועס כת. תנתומל נשלו. ספריו): אחה שכבח זרע. שכיצתס מעליו ועבור (שם ז, כה) אל ישמ אל דרכיה לבך: ומעלה בו מעל. ומהו המעל:

עס איש פלוני: והיא נשמאה או עבר עליו וגוי. כלומר סוא סמרס בס ועברס על סמראמו ואין ידוע אס נממאס אס לאו: (14) ועבר עליו. קודס לממירס: רוח קנאה וקנא. פירשו רבומינו (מומסג, א) לשון המראה שממרה בה אל מממרי ומפשה ושכב עמה (פפרי ז):

עוא מֹנְעַע וֹכְּרָעוֹ מַנְבָּרָע מִּנְוֹ: מַלֵּיוֹ קְבֹּנְוֹר בִּי־מִנְחָת קְנָאָת לאַיַנַבּט הַלָּיו שָּׁמֵּן וֹלַאַיַנִיטַׂן מַשְׁתְּבִית בַּאִנְפָּב פַמָּב הַּמְבָּנִם י עַכְעַן וְעַב**ָּיא אָט**ַלוֹבְּלִּנְעַ מְּלֶּיִנִ וַבְלָגא בַאָּנשׁ אָרַאָּשָׁפוּ אָלַ

וְהְקְּרֵיב אָטָה תַכְּתַן וְהֶמֶלֶה וִיקְרֵיב יָחָה כְּהָנָא וִיקִימִנָּה

הַכְּבֵוֹ וֹלְנַלוֹ אֶּלְ_הַמֶּוֹם: نثثب خكلكم بفهجا

تحتا

מְנְתַוֹע תַּוְּכְּרְוֹן מִנְתַוֹע קְנָאָת תַוֹא

מַּגַבַפָּגִּעַ אָנוּ

ıç¦ÿ¦¦ra:

עוא מֹנוֹעו צוכֹבוֹא מֹבַכֹּנִע לבוְנֹטֹא אָבׁוּ מִנֹטַע ענֹאָטֹא مُجين، فيضُنَّه لَجُه نقدا مُجينًا، סאון שמע ההלבון לא ובוש עַלה חַד מו עַשְׁרָא בָּחָלָח

ווטון למוֹא: דאַסְנְבוּ מַמֻּבֹּלָא וֹסַב בַּבַּוֹלָא דַחַסָר יִמָן מפּבא ביההי ונפב פֿעוֹא מו כיוָר בַמַאוֹ

اجرب הقהן יהיו מי הפהים מלטטיא: מֹנֹעַע עַנֹאָעָא עִיא יִבִידָא מַל יַדַהָא יַת מִנְחַת דַּכְרָנָא וופֿבה זט בומא באטטא ווטון אָט_עַאָּמַע ווּקים כְּהָנָא יָה אָהָהָא בַּרָם יִי

> bringing iniquity to remembrance. meal-offering of memorial, meal-offering of jealousy, a frankincense thereon; for it is a pour no oil upon it, nor put an ephah of barley meal; he shall offering for her, the tenth part of unto the priest, and shall bring her then shall the man bring his wife

and set her before the Lord. 91 And the priest shall bring her near,

put it into the water. tabernacle the priest shall take, and that is on the floor of the in an earthen vessel; and of the dust And the priest shall take holy water

curse. water of bitterness that causeth the priest shall have in his hand the meal-offering of jealousy; and the in her hands, which is the put the meal-offering of memorial of the woman's head go loose, and before the LORD, and let the hair

And the priest shall set the woman

המקום וקנאת הבעל (פפרי ה): ס. מנמומא שס): 🗠 בי בודחת קנאת הוא. סקמה סוס. קמה לשון וכר: 🖰 בודחת קנאת. מעוררה עליס שהי קואות קואה . נשלג): - ולא יחן עליו לבנה. שהאמהומנקראומ לבונה שנאמר (שיר ד, ו) אל גבעמ הלבונה והיא פירשה מדרכיהן (מומה מו, ז. ספרי שם): - לא יצק עליו שמן. שלא יסא קרזנים מסודר שסשמן קרוי אור וסיא עשמס זמשך (סומס מו, א. מנמומא (15) קמח. שלא יהא מפלח (פפרי נשא ה): שעורים. ולא המים היא עשה המששה בהמה וקרבנה מאכל בהמה (פועה

סשקמס את סנואף יין משובת בכומות משובתים לפיכך משתה מים המכים במקידה בזויה של תרם (מועה ז): מדרכיסן שסיו ובעלום לבעליסן במזריס מחם החפוח וזו קלקלה לאחר מבדק בו (חנחומא פקודי ע): 🛘 בכלי דודש. היא (קו) מים קדשים. שקדשו בכיור (שס י. כמונות על. קומס מו, ל) לפי שנעשס סכיור מנחשת מרלות סלובלות וזו פירשס

בגופה של זו: שסרי קדושים הן ולא אכורים כמב הכמוב אלא מאררים את אתרים ואף אונקלום לא מרגם לימיא אלא מלעמיא שמראות קללה (ספרי (של ימ): המאררים. המחסרים אוחה מן העולם לשון (יחוקאל כח, כד) סילון ממאיר ולא יחכן לפרש מים ארורים כפיה. ליגעס אולי מערף דעמס ומודס ולא יממס שם המיומד על המים (שם יד, א): המרים. על שם קופן שהם מרים לה במוצוח עב, א. ספרי): - לפני ה'. צשער נקנור סוא שער סעורס סמורחי דרך כל סנכנמיס (ספרי. סומס ז, א): - ונחן על דעמס ומודס (שס מ, א): ופרע. סומר את קליעת שערס כדי לבוומס מכאן לבנות ישראל שגלוי סראש גנאי לסן (שס יד. (18) והעמיד הכהן וגוי. וסלא כבר נאמר וסעמידה לפני ה' אלא מסיעין היו אותה ממקום למקום כדי ליגעה וחמרף

בַּמְאַבְרַיִם בַּאַבְּר: קַּחַת אִישֶּׁךְ הִנְּקְי מִמֵּי הַמֶּרִים אַטְבּ נְאִם לָאִ שְׂמָנִת מִּלְאָר あ 第二世故為上、故□「公文 為○□ 故、〔 إبَهُذِهِ لاَئِمَ مِحَيَّا الْحِيْرَا

אַלבֿעוּ מִבּלְאָדֵי אָישָׁר: ַנְטְמָאָת וַיִּמָּן אָיִשׁ בָּּדְּ אָת־ וֹאַטַּׁ בַּׁוּ מְּמָּנִע עַּעַע אַנְאָּבַּ וֹבַּוֹ

בְּטְגָרְ צְּבֶרוּ: יְהְנָה אָת־יְרַבֶּךְ נַפֶּׁלֶת וְאָת־ קַאָּשָּׁר יִמַּן יְרוָוָר אוֹתָןךּ לְאָלָר יי בְּשֶׁבְעָּה הָאָלְה וְאָמָר הַכֹּהֵן تجتزا

نَعُمُلُكِ لَعُمُلِكُ عُمَّا الْخُمَّا: ظمهنك حغضيه كما لحنقح نتك וֹבְאוּ חַמַּוֹם חַמְאָרְרָים הָאֵלֶת

בַּסְפָּר וּמְחָה אָל־מֵּי הַמְּרִים: בּ וְׁכְתַׁב אָת־הָאָלִת הָצֵּלֶת הַפֹּהֵן

בּמִּנִם בַּמִּאָבונת לַמָּנִת: עַמָּבְיוּ בַּבְּי בָּבִי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְי ※口「口が貸口

> باغذرا: וַכֹּאַׁע מִמּוֹא מִנִונוֹא מִלְמִּמּוֹא كُمُوٰلَمُكُم قُد مُقَمِّرُكُ لِنَالًا

נְת שְׁכְבְתֵּיה בָּר מִבַּגְּלְיִב: וֹאֶב, אַסְטַאַבְטַ וְיִבַּד לָבַר בִּיִּב נאַט אַנו סמות בַּר מַבַּמַלִידִּ

מֹסׁנֹא וֹנֹע מֹמֹכֹו לֹפֹועוֹן: לנן המוג לגוטון ג' נע וגלונ ימין יו ומיף ללוט ילמומי בּלְנֹמֹא נֹוּנמֹר כַּנִוֹלָא לְאִשַּׁנֹא וומו כַבוֹלא וֹט אַטַּטֹא בַּמוּמָטַא

غَمّا غَمّا: וּלְאַמְסְאָׁב וִינַב וְמִימָר אִטְּמָא ב באבון במהכי לאפוש מהו מַלְמִׁמּוֹּא

כבולא בספרא וימחוק למיא וְיְכְּמִיִּבְ יְנִי לְוְמָיָּאְ הַאָּבְּיִן

מוֹא מֹלְמֹמוֹא לַלְוֹמִי אָטַבְעָּי וְנְאָבֵוּ נִים אָטִּטְאָ זִט מִּזָּא

> water of bitterness that causeth the thy husband, be thou free from this aside to uncleanness, being under thee, and if thou hast not gone woman: 'If no man have lain with swear, and shall say unto the And the priest shall cause her to

with thee besides thy husband defiled, and some man have lain under thy husband, and if thou be but if thou hast gone aside, being

to swell; thy thigh to fall away, and thy belly people, when the Lord doth make thee a curse and an oath among thy unto the woman—the Lord make cursing, and the priest shall say woman to swear with the oath of then the priest shall cause the

shall say: 'Amen, Amen.' thigh to fall away'; and the woman make thy belly to swell, and thy curse shall go into thy bowels, and and this water that causeth the

77

bitterness. them out into the water of curses in a scroll, and he shall blot And the priest shall write these

into her and become bitter. that causeth the curse shall enter causeth the curse; and the water drink the water of bitterness that And he shall make the woman

- שמלוס לפמוח בדיני נפשוח חחלס לוכוח: (91) והשביע וגוי. ומה היא השבועה אם לא שכב הנקי הא אם שכב הנקי (מ"א לא הנקי)שמכלל לאו אחה שומע הן אלא
- (20) ואח כי שטיח. כי משמש גלשון אס:
- נפומס: לאמר (סומס יח. שבועוח כד): אח ירבך. בקללס סקדים ירך לבמן לפי שבס סחחילס בעבירס חחלס: צבה. כחרגומו לבמירי שהלדיקים נשבעים בפורענותן של רשעים וכן לענין הברכה (ברהשית יב, ג) ונברכו וגו' (שם מת, כ) בך יברך ישראל ולשבעה. שיסיו סכל נשנעין ביך לא יארע לי כדרך שאירע לפלונית וכן סוא אומר (ישעיס סס, מו) וסנחחם שמכם לשנועס (IS) בשבעה האלה. שנועס של קללס: יחן הי אוחך לאלה וגוי. שיסיו סכל מקללין ניך ינואך כדרך שנא לפלונים:
- ונשוקה שומרת יבס וכנוקה (שם ית, מ): d): אמן אמן. קבלה שבועה אמן על האלה אמן על השבועה אמן אם מאיש זה אמן אם מאיש אחר אמן של שניםי ארוסה ירך. במנו וירכו של בועל או אינו אלא של נבעלם כשהוא אומר אם ירכך נופלם ואם במנך לבה הרי של נבעלם אמור (מומה כה, לראומכס בדרך אשר מלכו בס וכן לנפיל ירך לסנפיל ירך שסמיס מלביס את סבמן ומפיליס את סירך: - לצבות בשן ולופל (22) לצבוח בשן. כמו לסלצוח במן זהו שמוש פחח שהלמד נקודה בו זכן (שמוח יג, כה) לנחוחם הדרך (דברים ה, לג)

אָטַה אֶל־הַמִּוְבֶּח: המנחה לפני יהוה והקריב וֹלַלִּט עַכִּעוֹן מִנֹג עַאַמְּע אָט וֹנַסַר כַּעַוֹּא מִוֹגַא צַאַטַּטָא נִע

ŪĊ!□: אַוֹכּבוֹעַה וִהָקטִיר **正算打票**可口 וֹשׁׁמָּא עַכְּעֵוֹן מִן עַמִּוֹטִׁעְ אָטַ וֹנִשְׁמִוּא כִּעִוֹלָ מִן מִּנְטַמָא נִע

בוֹבָא: וּבְתַר בוּ וַשְּׁבוּ וָת אָהָתָא וָת אַדְכָרְתַה וַיַּפִיק לְעַּדְבָּחָא

جَكَالُاكِ لِمَقَالِا: יְרַבְּהָה וְהִיְהָהַ הְאָבֶה רְאָלָה למְנָים וֹבְּבְתָּה בִּמְנָה וִנְפְּלָה וּלָאוּ לַנוּ נוֹמִוֹם נוֹמֹאָבונים וְהִשְּׁלֵה אָת־הַפּּיִם וְהָיְתָּה אָם־

מַלְמַמָּנִא לְלְנַת נִיפּּעוּן מגרא ווֹמָבוֹני וֹני מּוֹא וּנִיבוֹ, אֹם

בוא ונפקה ונורעה זרע: 8s (אָם־לָאׁ נִשְׂמָאָהֹ הָאִשָּׁה וּשְׁהֹרֶה

יוֹבֹלה הֹצוֹנוֹ: וְדְכְיָא הִיא וְתִפּוֹק וֹאִם לַא אֹסִטַּאַבֿע אַטַעָאַ

ន់ផ្លុំក ភ្នុក នុះម៉ូក ដ្រុជនុក: ע אָנִר תּוֹרֶת הַקְּנְאָת אֲשֶׁר תִּשְׁשֶׁר דָא אוֹרָיִתָא דְּקּנְאָת אַיִּטְיִים הַיִּיִים בָּא אִנְרִיִּתָא

אַטַּעָא פֿר מִבַּעָּלָה וָתְסָּאַב:

אָת־הָאִשְׁר לפָּנֵי יִהוָה וְעָשְׁה · בְּלָּאֲבְ וֹבְוֹלָּאֵ אֶבַבְאָהֻעַּׁוֹ וֹבְתָּבָּלוֹ. אָן אָיִה אַמְּר שַׁמַּבֶּר מַּלָיוּ בַּוּחַ

הַוְאָת:

לַהְ תַּכְּהֶן אָת כְּלְ־תַּמוֹרֶה כְּהָנָא יָת כָּל אוֹרָיָהָא הָדָא: נו אַטַּטָא טַבָּם גָּוֹ נָהַבָּנג כַשַּ לוֹאָׁנִ וּלַנָּי וֹנִ אִּטִּׁנִינִי וּלֵים או גְּבַר דְּתִעְבַר עַלוֹהִי רוּחַ

> and bring it unto the altar. meal-offering before the LORD, woman's hand, and shall wave the meal-offering of jealousy out of the And the priest shall take the

drink the water. afterward shall make the woman it smoke upon the altar, and memorial-part thereof, and make of the meal-offering, as the And the priest shall take a handful

among her people. and the woman shall be a curse swell, and her thigh shall fall away; become bitter, and her belly shall curse shall enter into her and that the water that causeth the ,bnsdsud reainst her husband, if she be defiled, and have acted the water, then it shall come to pass, And when he hath made her drink

cleared, and shall conceive seed. but be clean; then she shall be And if the woman be not defiled,

goeth aside, and is defiled; wife, being under her husband, This is the law of jealousy, when a

her all this law. and the priest shall execute upon set the woman before the LORD, jealous over his wife; then shall he cometh upon a man, and he be or when the spirit of jealousy

30

S٦

בעבירה ממלה לפירך הממיל מהם הפורענות (שם ת, ב): למרים. להיות לה רעים ומרים: למרים לפי שנאמר בטן וירך מנין לשאר כל הגוף חלמוד לומר ובאו בה בכולה אם כן מה חלמוד לומר בטן וירך לפי שהן החמילו (+2) והשקה את האשה. מין וס פדר סמעשס שסרי בממלס סקריב מנחמס מלח סכחוב מבשרך שכשישקנס יבחו בס

זו סים סגשמס בקרן דרומים מערבים של מובה קודס קמילס כשמר מנחום (שס יד, ב): (as) והגיף. מוליך ומביל מעלה ומוריד ולף היל מניפה עמו שידה למעלה מידו של בהן (שם יע, ל): והקריב אוחה.

(32) אוכרחה. סול סקומן שעל ידי סקערמו סמנמס בלס לוכרון לגבוס (פפרי נשל יו):

במקום שניכר לאדם הממנוול במקום שאינו ניכר (מפרי יד): כדרך כניממן בס: והיחה האשה לאלה. כמו שפירשמי שיסיו סכל מלין בס: בקרב עמה. ספרשיש בין מדס סממנוול אלא אם כן אמרה עמאה אני (מועה כו): וצבחה בשנה וגוי. אף על פי שבקללה הוכיר ירך מחלה המים אינן בודקין אלא (TS) והשקה את המים. לרצום שלם למרס ליני שומס ללמר שנמחקס סמגלס מערערין לוחס ומשקין לוחס בעל כרחס

ונורעה זרע אם הימה יולדת בלער מלד בריוח אם הימה יולדת שחורים יולדת לבנים (שם ימ. סומה כו, א): (8s) ואם לא נשמאה האשה. בקמירס זו: ושהורה היא. ממקוס אחר: ונקתה. ממיס סמארריס ולא עוד אלא

הַשָּׁא אֶת־עַוֹנְה: (פּ) וְנְקָּה הָאָישׁ מִעְּוֹן וְהְאִשְּׁה הַהֹּוֹא

גוברא מחובין

her iniquity. iniquity, and that woman shall bear

And the man shall be clear from

ה* ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִמָּע לְמֵימַר:

:gaiyses And the Lord spoke unto Moses,

IΛ

31

خلاب ثثاب ثؤدك خلائدك حادلالك אָלְנִיֶם אָנִישׁ אָנִיאָשָּׁה כָּנִי וַפְּלָא يَتُدر هُر خُدُر نَهُدُهُم نَهُمَالُكُ

למבר גדר גזירו למזר קמיר הי לְּבִוּן נְּבָּר אֵוָ אִמָא אֶבוּי וְפָּבוּישׁ מַבָּיַבְ מִּם בֹּנִי וֹמֻּבְאָבְ וֹנַיִּמָּב

consecrate himself unto the LORD, vow, the vow of a Nazirite, to man or woman shall clearly utter a and say unto them: When either Speak unto the children of Israel,

ניבשים לא יאבל: הְלְּבִיםְ לַאָּ וְהִשְּׁטִר וֹהְלָבִּים לַטִּים ַ מִּבְר לָאִ יִּשְׁעַּׁיִ וְּלֶּלְ־מִשְּׁרָת מגיו וְאַכִּר יַנְּיִר חָמָא יָנוֹ וְחָמָא

וֹנבׁישִׁין לָא הִכוּלְ: לא וֹמִשׁׁנ וֹמֹלֹכֹו במוכֹוֹ לא וֹמִשׁוּ וֹכֹב מִשְׁבוּשׁ מֹּוֹבִּוּן בְּשְׁמֶב שַבְע נְשַׁלְ בַּשְׁמָב הַּשִּׁלִ מְטַמָּר חַדַּת וְעָּמִיק וָזָּר חַל

grapes or dried. any liquor of grapes, nor eat fresh strong drink, neither shall he drink vinegar of wine, or vinegar of strong drink: he shall drink no he shall abstain from wine and

نېڭل: מֹנְפּׁן הַנְּנִן מִהַרְצַנְים וְעַּרְ־זָגְ לְאַ מִנְפָּנָא רְחַמָּרָאַ מָפָּרְצִּנִן וְעַּרַ ל פֿל יְמֵי נוְהָי מִפּל אֲשֶׁר יִשְּׁה בַּלְ יוֹמִי נוְהֵיה מִפּל דְּיִהְעָּבִיר

מצורין לא גיכול:

the locks of the hair of his head LORD, he shall be holy, he shall let consecrateth himself unto the be fulfilled, in which he come upon his head; until the days Naziriteship there shall no razor All the days of his vow of

grape-vine, from the pressed grapes

he eat nothing that is made of the All the days of his Naziriteship shall

even to the grapestone.

نبث دير قدم شور ראשו: הַנְּמָם אֲשֶׁר־יַנְּיר לַיהוָה קַדִּשׁ ַ זַּמְבָר עַל־ראָשָׁוֹ עַד־מָלאָת לַּבְיְנְמִּיְ זְבַוֹּבְ נִוֹּבְוָ עַּמַבּ בְאָ_

ְּנְבֵּׁנְ פֵּנְנְנְתְ מֵּׁמְּבְ בְּנְמָּנְשִׁ: נְתָּנְא צִּנְוֹנְבְ צֵבְׁם נִיִּ צִּבְּתָּ נְבִי וְמְבַּר עַלְ הֵישִׁיה עַד מִשְׁלַם

בְּלְ יוְמֵּי נְבַר נִוְבִיה מַסְפָּר לְאִ

נְפְּשָׁנִי מִיקָא לָא יִיעוֹל:

come near to a dead body. himself unto the Lord he shall not All the days that he consecrateth

grow long.

מַע לאַ וָבְאָי ، چَرَاثِرَ بَيَبَرَا كَنْبَلِيَا فِرَاثِهِكُ حَرْ نَامِنًا يَبِيَرَ جِيْنِ إِنْ فِرَ

- (92) או איש. כמו (שמוח כה, לו) הו נודע כלומר הם היש קנהי הוה לכך והעמיד הח ההשה:
- בסימר ונקס מעון שסקומס אקורס לבעלס (קפרי כא): (IE) ונקה האיש מעון. אם בדקום המים אל ידאג לומר חבחי במימחם נקי סוא מן העונש. דבר אחר משישקנם חסא אללו
- מביא לידי ניארף (סומס ב, א): בדר בזיר. אין נוירס בכל מקוס אלא פרישס אף כאן שפירש מן סיין: להזיר לה: (2) בי יפלא. יפריש למה נממכה פרשה נויר לפרשה מומה לומר לך שכל הרוחה מומה בקלקולה יויר עלמו מן היין שהוח
- ו בלשון משנה יש הרבה אין שורין דיו וסממנים (שבם יו, ב) נויר ששרה פחו ביין (נויר לד, ב): (3) מיין ושבר. כמרגומו מחמר חדח ועחיק שסיין משכר כשסוח ישן: ובל משרח. לשון לביעה במים חו בכל משקם לסבדיל עלמו מן סיין לשם שמים (נדרים מ, ב. פפרי כב):
- (+) הרצוים. סס סגרעינין: זג. סס סקליפוח שמבחון שסחרלניס בחוכן כעובל בזוג (מפרי כד. נזיר שס):
- (a) קדש יהיה. השער שלו לגדל הפרע של שער ראשו (מפרי): פרע. נקוד פחח קמן (מגול) לפי שהוא דבוק לשער
- כאשו פרע של שער ופירוש של פרע גידול של שער וכן (ויקרא כא, י) אם ראשו לא יפרע ואין קרוי פרע פחום מל' יוס:

אָלְנִוֹנִ מַּלְ_רְאָמִּוֹיִ לְאִבֵּיִר וּלְאִמֹּוֹ לְאָחִיִּרְ וּלְאַחִוֹּרִוֹ נִלְאֲחַתִּיִּה לָאִ יִסְתָּאַב לְחִוֹּן לא־יִשְּׁמֵּא לְחֵם בְּמֹתְהַם בֵּי נֵזֶר וְלְאֲחָתִיה לְא יִסְתָּאַב לְחוֹן

מַל הישֶׁיה: בְּמִוּהְהוֹן צְּבֵי נִוְרָא בְּאֶּלְבִיה ולאמיה לאחוהי

unto God is upon his head. they die; because his consecration his brother, or for his sister, when for his father, or for his mother, for

He shall not make himself unclean

\$
\(\frac{1}{2} \)
\(\frac{1}{2}

כל יומי נוְרֵיה קדִישׁ הוּא

עַּאָבׁיעָּי יְגַּלְּחֶבּוּ: ראַמִּן בַּוֹיִם מְנִיבִוּ בַּיִּיִם פּׁטַאָּם וֹמִמֹּא בֹאִמְ נוֹבִי וֹנֹלְט בּטַבּוּר מִּלְוּ וּיַסַאָּרִ בִּיִּמִּ أَخْدَ زُمِينَ مُنْ مُكْرِيرٍ خُطُّنَم رَجُدَر نُمِينَ مُنْعُم مُكِينِي

بْلَاخْلَادُنِكِ: בּוֹבוּנוֹנִיה בְּיוֹמָא שְּׁבִיעָּאָר נוְרֵיה וִינַלַח רֵישִׁיה בִּיוֹמָא

बुत्त श्रंप्त थांथूरः אַן הְּבֹנִ בְּלֵנִ יוִלְעַ אֶּלְ-עַכְּעְן אֶלְ- הָפֹּנִנִנוֹ אֵן טַבֵּנו בֹּנִנ וַלָּע לַנִע יבַּינִם בַּאָּמִנִי, וֹבַאְ אָשׁ. עִבְּים יבִּינִמָּא טַמִּינָאָר וּיָם. טַבַּין

בְּהָנְא לְהָרַע מִשְׁכַּן זִמְנָא:

ראשו בוום ההוא: בְּיִם מִּבְרַבְּנְבָּשָׁהְ וֹלְבַבָּהְ אָבִר מִבְּיִבָּרְ מִּלְ מִיִּטְאִ וּלְבַּבְיִהְ יִּם ן אָתָד לְעַלְּה וְכִפָּר עַלְיוֹ מֵאֵשָׁר וְתַד לַעַלְתָא וִיכִפּר עַלוֹה, וְעְשְׁבְּיִר בְּבַבְּוֹ אָבְוֹר לְחַפְּאָתְ וְיַעֲבֶּיִר כְּהָנָא חַד לְחַפְּּקָא

וְהַנְּיִר כִיהְוֹיוֹ אָטַיְיְמֵי נִוֹּרְיִ וְיִנִּרְ בֶּוֹבֶם יְיָ יָתַ יִמֶּרְ נִוֹּרִיה בישיה ביוטא ההוא:

אַסְתְאַב נִזְּבִיה: וְבִיּלְּנִם בַּבֹאִמְנִיםְ וֹפֹּבְנְ כֹּוּ מִמֹא וֹנִמּוֹא צֹבׁמֹאָנִ וֹבֹמֹבְנִוֹ אָבִוּ ئيڭيە قۇم قالمئن ئېمە ئىن ھور جى مىدى ئېمەمە

when the days of his consecration And this is the law of the Nazirite,

because his consecration was defiled.

the former days shall be void, hrst year for a guilt-offering; but

and shall bring a he-lamb of the LORD the days of his Naziriteship,

And he shall consecrate unto the

he shall hallow his head that same

And the priest shall prepare one for

sinned by reason of the dead; and

atonement for him, for that he

burnt-offering, and make a sin-offering, and the other for a

door of the tent of meeting. young pigeons, to the priest, to the

bring two turtledoves, or two

he shave it.

And on the eighth day he shall

shave his head in the day of his

consecrated head, then he shall beside him, and he defile his

holy unto the Lord.

And if any man die very suddenly

All the days of his Maziriteship he is

cleansing, on the seventh day shall

אָבַל מוּעָר: נְמֵנֵי נְנְּבְיִּנְ יְבְּנֵיִא אָעְוּ אֶלְ־פֶּעַר מְשָׁלִם נִימֵּנְ נִנְבִּיה נִימֵנְ נִנְיִי נִימִנִ נוֹאָט שִּוְבְוֹט בַּנְוֹם מִלְאָט נִבָּא אִנְבִיִּטְאַ בַּנִינְאַ בִּנִינָאַ

לְעַבְעַ מַמְּכַּן וְעִנָּא:

the door of the tent of meeting; are fulfilled: he shall abring it unto

(8) כל ימי נזרו קדוש הוא. זו קדושת סגוף (מפרי כו) מליממל לממיס:

- אי שביעי יכול אפילו לא הזה מלמוד לומר ביום מהרמו (שם): מה עליו. באסל שהוק בו: ביום שהרחו. ביום סויימו או אינו אלא בשמיני שהוא מסור לגמרי מלמוד לומר ביום השביעי (פ) פחע. זה לונק: פהאם. זה עוגג (ספרי כח) ויש לומרים פחע פחלום דבר לחד סול מקרה על פחלום: וכר ימוח
- למקריבין מה קרבין הכשיר שמיני ומשמיני והלאה (ויקרא כב, כו) אף מקריבין שמיני ומשמיני והלאה (ספרי כט): (10) וביום השמיני יבא שחי חרים. לסוליא את סשביעי או אינו אלא לסוליא את סשציעי קבע ומן לקרבין וקבע ומן
- ראשו. למוור ולסממיל מנין נוירומו (שס): (11) מאשר חשא על הנפש. עלם נוסר ממומחם סמם רבי מלעור סקפר חומר שליער עלמו מן סיין (עס ל): וקדש אח
- (12) והזיר לה' את ימי נזרו. ימוור וימוס נוירומו כנממלס: והימים הראשונים יפלו. לא יעלו מן סמנין:
- (13) יביא אחו. יביא אם עלמו וזה אחד משלשה אחים שהיה רבי ישמעאל דורש כן כיולא בו (ויקרא כב, מו) והשיאו אותם

ַטַּמְים לשֶׁלָמִים: שְׁמִימָּע לְחַמָּאָע וְאָוֹכְ אָנַר לְּמְלֵּע וְכַּבְּשֶּׁע אַעַוֹּע בַּעַ־שְׁנְּנְהָּ ÷ בְּבֶשׁ בֵּן־שְׁנְתוֹ הָמָים · אָנו_לַבְבָּנִוּ كِاللَّالِيا

ער שְלִים לְנָכְסָת לִּיִּדְשׁנִא:

OEL CATEL - ELWA (WX FE'Y' - IV SASAMUN

حَشَمًا نظئنَانُه لَئوُدَيْهِ: حَهِٰمًا لِلَحَرَظِي مَعَٰلِهِ مُهْلِنَهُ

וְמְשָׁב אָם־חַשָּאָלוּ וְאָם־עַלְּחָוֹי:

לַיהוָה עַל סַל הַמַּצְּוֹת וְעָשְׁה

עכבן אָת־מִנְחָתִי וְאָת־נִסְכִּי:

مَر_حَقْ، لَأَذِٰذِكُ كَالَ لَالْأَوْذُلُالِ

הַסָּל ירְקִיק מַצָּה אָחָד וְנְתַּוֹ

لَهِم بَأَبِ لَرُسَالٍ مَحِ لَهُم هُمُد_

וגקה הנויר פַתה אָהֶל מוּעָר

⁸¹ ผูก [หัพ ถุ่า เ เ รุ่รุ่น ผูก พุ่น โ

٠٠ מִן הַאַּׁיִל ֶנְחַלָּת מַצֶֶּּה אַחַתֹּ מִן <u>-</u>

ַ פַּתְרָ זֶבָּה הַשְּׁלְּמֶים:

څلا_زاٰل:

א וְהְקְּרִיב הַכֹּהֵן לְפְּנֵי יְהֹזְה

וְסָל מַצּוֹת סָלֶת חַלִּת בָּלוּלְת

מַּטַע מַּלְמִׁטֹא לְחַמָּטֹא וּדִכַר כְהַבְּטֹא וֹאִמּוֹנִטֹא עוֹבָא בּּע אַמָּר בַּר שַׁמֵּיה שְּלִים חַד

ועבור וְת קוּרְבְּנֵיה בֶּרָם יִי

ĘĊĠŢ

blemish for peace-offerings, a sin-offering, and one ram without of the first year without blemish for burnt-offering, and one ewe-lamb first year without blemish for a unto the Lord, one he-lamb of the and he shall present his offering

their drink-offerings. oil, and their meal-offering, and and unleavened wafers spread with cakes of fine flour mingled with oil, and a basket of unleavened bread,

burnt-offering. sin-offering, and his before the LORD, and shall offer his And the priest shall bring them

and the drink-offering thereof. offer also the meal-offering thereof, unleavened bread; the priest shall LORD, with the basket of sacrifice of peace-offerings unto the And he shall offer the ram for a

sacrifice of peace-offerings. put it on the fire which is under the hair of his consecrated head, and tent of meeting, and shall take the consecrated head at the door of the And the Nazirite shall shave his

81

91

them upon the hands of the unleavened wafer, and shall pur out of the basket, and one sodden, and one unleavened cake shoulder of the ram when it is And the priest shall take the

consecrated head. Nazirite, after he hath shaven his

נסכו. של איל: (עב) זבח שלמים לה׳ על סל המצוח. ישמע אם השלמים על מנת לקדש את הלמס (שם מו, צ): נפכיס כדין עולס ושלמיס (שס לד): חלוח בלולוח ורקיקי מצוח. עשר מכל מין (מנמות עת, ת):

דיונקח יות נוְבִיה:

תר וימין על ידי נוירא בתר

שַׁבְא מִן סַלָּא וָאָסְפּוִג פַּמִּיר

מן בכבא ולבוגשא פּמובשא

אַישְׁקא דְּחָחוֹת דּוּדָא דְּנָכְטַת

מְּמֹר בוֹמִ נוֹבוֹע וֹנִשֹּׁוֹ מֹכ

זְמְנְא נְת בֵישׁ נְזְבֵיה וְיַפַב נְת

ווגלח נוירא בתרע משכן

בְּפָּמִּירַיָּא וְוֹהַבֵּיִד כְּחָנָא יָת

לובהוא לבם וו הכ סבא

ושבור כבולא בבם זי נוגבור

ĘĊĢL

פֿמּגר סוִלֶּע

מְנְחָתֵיה וְיָת נְסְבֵּיה:

יָר חַשְּׁמִיה וְיָה עַּלְמִיה:

نظثكثا لنفحيديا:

(18) וגלה הנזיר פתה אהל מועד. יכול יגלם בעורס סרי וס דרך בזיון אלא וגלם סנויר לאחר שחיעם סשלמיס שכמוב

וְלַלְּח תַפְּתָּן אֶתְיתוּוְרָעַ בְּשָׁלָת וְיָסָב כְּתָּגָא וָת דְּרָעָא בָשִׁילָא

ַ וַיָּדַבֶּר יָהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: زالان (ھ) אַשֶּׁר הַשָּׁיג יְדֵוֹ בְּפָּי נְדְרוֹ אֲשֶׁר מִדְּתַּדְבֵּיל יְדֵיהֹ בְּפּוֹם נְדְרֵיה عُلْاً فَرْبِ لِإِبْدِ مَرْدِ أَنْهِ لِمَرْكُم كَالْ خَرْدُ كَانُهُ مَا أَنْ مَرْ أَنْادَ الله خُل אָמְ מִנְרָת תַּנְּיִר צְּמֶּר יִדְר דָּא אִירְיָּתָא דְּנִיּרֶא דְּיִדַּר :[]: הקרימה ואַתר ישְּמָה הַנָּזִיר עַל חַוַה הַהְּנוּפְּה וַעָּל שִׁוֹק וְהַנִיף אֹוֹלְם תַכֹּהֵן ו הְנוּפָּה וֹיִרִים יָהְהוֹן כְּהָנָא צֵּרְטָא

כן וַמְבֵּיד עַל אוֹרָוָתָא

ימַלֶּילְ גִּיְ מִם מִמִּע לְמִימַר:

נְמְּבָׁאֵל אָמִוָר לַבֶּוֹם: (o) לאמר כָּה הְבְּרָה אָם־בְּנֵי לְמִימִר כִּדִין הְבָּרָהוֹ יִה בִּנִי

ישְׁרָאֵל כַּד הַיִּמְרוּן לְּהֹוֹ: אֶּלְאַנְיוּוֹ וֹאֶלְ בַּלֹּנוֹ מִגְּילְ מִם אַנִוֹיוֹ וֹמִם בֹּנִינִי,

الله المُثارِّة النَّالِة النَّالِيَّةِ (a)

١ ﴿ فَرُرُدُ مَرُبُكِ مَرْبَكِ مِنْ شَحْدَثِقِيهِ ١ ﴿ فَرُرُدُ مِنْ ثَمِكُمُ لَهُ مَنْ ثَمْكِ الْمُعَالِمُ الْم نخلخك نا ناهدك:

رد بغر برزير زرټ<u>و</u>ږ: (۵)

۱۳۹۲ (a) تا نواز (a) شِرْם: هُ نَهُم يُعِيْنِ ا فَرْبَرِ مُكِّنَا لِيَهُم خُلِكُ نَوْدَ بَرْ مُعَيْنِ خُرْبُكَ بَيْمَتِ خُكَ

וֹאֲנֹג אֲבַבְרְבֶם: (ס) ל וֹמְּלֵנִ אָּטַ מְּלֵנִ מֹּלֵ בַּׁנָ וֹמְלֵנִאָלָ וֹנְמִּנִוּ זִטְ בַּנַבַּטַ מְּלֵנִ מֹלְ בַּנָּנִ

> נְיִּרְאֵ עַמְרָא: בּאַפּּבוֹמוּטֹא וּלִטַר כּן וֹמִטֹּוּ מַל חַדְיָא דַאַרָמוּתָא וַעַל שַׁקַאַ

Nazirite may drink wine. thigh of heaving; and after that the with the breast of waving and the this is holy for the priest, together wave-offering before the LORD; And the priest shall wave them for a

law of his Maziriteship. he voweth, so he must do after the suffice; according to his yow which beside that for which his means the Lord for his Naziriteship, voweth, and of his offering unto This is the law of the Nazirite who

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

say unto them: bless the children of Israel; ye shall sons, saying: On this wise ye shall Speak unto Aaron and unto his

٤z

The Lord bless thee, and keep thee;

The Lord make His face to shine

upon thee, and be gracious unto

upon thee, and give thee peace. The Lord lift up His countenance

children of Israel, and I will bless So shall they put My name upon the

(0s) קדש הוא לכהן. המלה והרקיק והורוע מרומה הן לכהן: על חזה החצופה. מלצד מוה ושוק הרלוים לו מכל

שלמיס מוסף על שלמי נזיר סזרוע סזס לפי שסיו שלמי נזיר בכלל ויצאו לידון בדבר סמדש לספרשמ זרוע סוצרך לסמזירן לכללן

יששה. מוסף על סורס נורו (שם לס). על סורס הנויר מוסף ולא יססר שאס אמר הריני נויר המש נוירוס על מנס לגלס על ג' (IS) מלבד אשר חשיג ידו. שאם אמר הריני נויר על מנת לגלת על ק' עולות ועל ק' צלמים: כפי גדרו אשר ידר כן

(ES) אמור להם, כמן זכור שמור גלע"ו דישנ"מ: אמור להם. שיסיו כולס שומעיס (שס לע): אמור. מלא לא בסמום סללו אין אני קורא בו כאשר ידור כן יעשם:

המומן הוא השומר (מנמומא י). והרבה מדרשים דרשו בו במפרי: לעבדו אינו יכול לשמרו מכל אדס וכיון שבאיס לסמיס עליו ונועלין אוחס ממנו מס סנאס יש לו במחנס זו אבל סקב"ס סוא (42) יברכך. שימזכרנו נכסיך (ספרי מ. מנמומל י): וישמרך. שלא יבאו עליך שודדים לימול ממונך שהנותן ממנה מברכס במפוון ובבסלום אלא בכונה ובלב שלם (במדרש רבה. מנמומא י):

(35) יאר ד' פניו אליך. יכלס לך פניס שומקום פניס לסוצום (ספרי מל. מנמומל י): וידונך. ימן לך מן (ספרי שס):

(32) ישא ה׳ פניו אליך. יכנום כעמו (נמ"ר יה, ז):

מברכם לכהנים (חולין מט, א): (27) ושמו אח שמי. יברכוס בשם המפורש (קפרי מג): ואני אברכם. לישראל ואקכים עם הכהנים. דבר אחר ואני

וּלַבַבַּהָ אָטָם: - וֹאָט-פֿק-פֿלְּגוּ - וֹאָט- וֹפֿבּגָה וֹטִגִּי וֹנִט פֿלְ מֹנְנִיג וֹנִט ЯПÏ ַ ממישי אָת־הַמִּשְׁבֶּן וַיִּמְשָּׁה אָהֹוֹ וַיְקִבָּשׁ לְאָקְמָא יָת מַשְּׁבְּנָא וְרַבִּי יָתִיה וַיְהַי בְּיוֹם בַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקַים וַהָּוָה בְּיוֹמָא דְּשִׁיצֵי מֹשֶה

<u>הַם הְעַּמְּדִים עַלְ הַפְּקְּדִים:</u> בַּיר אַבֹקָם הֶם נִשִּׁיאַי הַמַּטֹּת تتظلبحر نضبة نضلهج كهشا

تريم څا: לאָטָר וּיַלַרִיבוּ אָנָטָם לַפַּׁוֹי ה ללב" בל הול בילה אים ושור ¿ מִּמִּ_מֹּנֹלִנִי אַבְ יִמִּדֹּ, מֹמִּׁר בֹּלִר וּנֹבְיאוּ אָטַ בַּוֹבַלְּם כַבּוֹנָ נִבוְנָע נֹאִיטִיאוּ נִט בּוּבַבּנָעוּן כַבַּוֹנִם

וְלָאִמֶר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:

אָלַבְעַלְוּנְם אָנְתְּ כָּבָּנִ הַּבָּעַנִי: עלבוַת אַבֶל מוּצֶר וָנְתַהָּה אוֹקם , קח מַאִּהְם וָהְיֹּר לְעַבֹּר אָת־

๑ ניפַּח משֶׁר אָת־הְעְּנְלְת וֹאָת־ וּנְסִיב משֶׁר יָת עַּנְלְהָא וְיָת

נאַמר וְיִ לְמִמָּר לְמִימָר:

בלבלא ועולא לעד ולניבו

ההו שונון הולטא הכן שנון

וֹן הָגים הֹּלֹלְן כֹּב מִּטַפּׁוֹן וּטִׁבוּ

מֹבֹמֹנֹא אַנּוּנוֹ צַבְּנִמִנוֹ

בית אַבְּהָהָהוֹ אָנּוּן רַבְּרָבֵי

ולבודו בלבלו וֹמָבֹאָל בוּמָוֹ

מֹבְבְּטְא וֹנִט כֹּלְ מִתְנִי, וֹבִבּתוּוֹ

נְהָהוֹן לְקְּדָם מַשְּׁכָּנָא:

בְּוֹנִינָהַ:

ולביש וההון:

פּוּלְחַנֵּיה: זְהְהָוֹ לְלֵוֹאֵי וּבָּר בְּמִפַּׁנִ פּילְחַן מַשְּׁכַן זִמְנָא וְחָהֵין סב מנְהוֹן וִיהוֹן לְמִפְּלַח יָת

עַבְּקָר נִיּתָן אִנְתָם אֶּלְ-תַלְוֹיֶם: עַנְרֵי וִיתַבּ יָהָתוֹן לְלֵנִוֹאֵי:

and all the vessels thereof, and had the furniture thereof, and the altar anointed it and sanctified it, and all up the tabernacle, and had Moses had made an end of setting And it came to pass on the day that

anointed them and sanctified them;

over them that were numbered. the tribes, these are they that were offered—these were the princes of of their fathers' houses, that the princes of Israel, the heads

them before the tabernacle. each one an ox; and they presented for every two of the princes, and for wagons, and twelve oxen: a wagon before the LORD, six covered And they brought their offering

And the LORD spoke unto Moses,

according to his service. unto the Levites, to every man meeting; and thou shalt give them to do the service of the tent of Take it of them, that they may be

Levites. the oxen, and gave them unto the And Moses took the wagons and

9

Þ

IΙΛ

ווו: (פפרי מה): - הם העימדים על הפקודים. שעמדו עם משה ואהרן כשמנו את ישראל שנאמר (במדבר א, ד) ואחכם יהיו (2) - הם נשיאי המטח. שהיו שומרים עליהם במלרים והיו מורים עליהם שנאמר (שמות ה, יד) ויכו שומרי בני ישראל וגוי היום כלו הקמוחיו וכאש חודש נישן היה בשני נשרפה הפרה בשלישי הזו הזיה ראשונה ובשביעי גלחו (גימין ש. שפרי מד): שכל שבעם ימי סמלואים היס משה מעמידו ומפרקו ובאומו היום העמידו ולא פרקו לכך נאמר ביום כלום משה להקים אומו שמו שנאמר (מלכים-א יב, מו) ראס בימך דוד (מנמומא נשא יג): 🛽 ביום כלוח משה להקים. ולא נאמר ביוס סקיס מלמד לפי שמסר נפשו על בנין בים המקדש שנהמר (מהלים קלב, ה־ב) זכור ה'לדוד הה כל ענומו השר נשבע לה' וגו'לפיכך נקרה על שמסר נפשו עליו לראות חבנית כל דבר ודבר כמו שהראהו בהר להורות לעושי המלאכה ולא מעה בחבנית אחת וכן מלינו בדוד למופס (במדרש רבה. מנמומה נשה כ): - בדוח בחיב. בללהל והסליהב וכל מכס לב עשו הם המשכן ומלהו הכמוב במשה לפי (1) ויהי ביום כלוח משה. כלום כחיב (ר"ל בפח"ם ולה כלום בשו"ה ודו"ק) יום הקמם המשכן היו ישרהל ככלה היכוסם

וסמלואים לאפוד ולמשן לכך המנדבו כאן ממלה (מפרי שם): שראו שסשלימו לבוך את סכל שנאמר (שמות לו, ז) והמלאכה הימה דים אמרו מעתה מה לנו לעשות הביאו את אבור השודם בממלס ובמלאכם סמשכן לא המגדבו ממלס אלא כך אמרו הנשיאים ימגדבו לבור מה שימגדבו ומה שממערין אנו משלימין כיון ויקריבו אוחם לפני המשכן. שלא קצל משה מידם עד שנאמר לו מפי המקום. אמר רצי נמן מה ראו הנשיאים להתנדצ כאן שש עגלח צב. אין לב אלא מחופים וכן (ישעיה סו, כ) בלבים ובפרדים (ספרי שם) עגלום מכוסים קרוים לבים:

מַבגַעָם: تَخُرُد ثَنَا ذِحُرْد تَلْهُ! خُوْد سِنِدا نَسَد ذِحُرْد تِلْهِ! خَمُون אַנו הִּשֹּׁ. בַּהַלַבְוַנו נִאָּנוְ אַבְבַּהַנו יִנוּ שַּבַשָּׁוּוֹ הַלְּבָן וֹנִנו אַבַבַּהָאַ

ه دې پاټلال نا

according to their service. unto the sons of Gershon, Two wagons and four oxen he gave

And four wagons and eight oxen he

הכהן: מְבְּבִּעִים בּׁנִגְ אֵנִטְמָר בּוֹגְאַבֹּנִגְן פּנּגְטַנִּנוְ בּנִגא בֹאַנִטְמָר בּר - يَتَقَوِّد أَثَاءً كِخُدَّا فَلَكُ، خُفَر سِيدِيا يُبَحِ كِجُدُ فَيُدِي خُمُونِ

אַבורן כְּבַּנְאַ: נאטן אַבלה בהלגַב נאט הַמִּנִב ונט אַבלה הּנֹלָן ונט שֹמִנֹא

הַלְּבְשׁׁ עַבְּבָה בַּבְּתָף יַשְׁאֵי:

בכופא נמלין: ひょう はんりょう וֹלְבֹדוֹ, פֹטִי לְאֵ לִטוֹן פֹּוּ הַבְּבַנִי וֹלְבֹדוֹ, פֹטִי לְאֵ וֹטַב אָבוּ,

וּשְׁבַיִּבוּ עַוּהְאָם אָעַבַלוֹבְנֹים נוּלבור בוֹמְאִם אַט בוֹנפֿט וֹלבור בבבביא זה בונפט

..כו בַבְבוֹא זָטַ טִּוּבְבָּנִעוּן מֹבְפַּׁנִא פּֿיוַמָּא בַּבַפֿיאי וָמִיה

خظر يظنظي:

אָהְד לַיּוֹם נַשְּׁיא אָהְד לַיּוֹם לְיוֹמָא רַבָּא חַד לְיוֹמָא וַיַּאְמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׁיא וַאַמַר יִיָּ לִמֹשָּה רַבָּא חַד

מַמִּינְדֶב לְמִבְּטָא דִּיהוּדָה:

dedication of the altar.' each prince on his day, for the They shall present their offering And the LORD said unto Moses:

the princes brought their offering

the day that it was anointed, even

dedication-offering of the altar in

them: they bore them upon their

gave none, because the service of But unto the sons of Kohath he

the hand of Ithamar the son of according unto their service, under

gave unto the sons of Merari,

the holy things belonged unto

And the princes brought the

before the altar.

shoulders.

Aaron the priest.

ΟĪ

Z

다하[독다: (a) יקריבוי (ס) יקריבוי (ס) בפובחי (ס)

द्वेष्ट 'तर्ट्रत: אָטַ בְּלְרְבָּנְיִ נְּשְׁמִּיִן בּוֹרְעַמִּינְדֶר יָתִ מִּיִרְבָּנִיה נַּחָשְׁוֹ וּנְתִי תַּמַּלְבְּיִר בַּיּנְם עַבֹּאַמִּנְן וַעַּנִי בַּמָּלְבִיב בִּיוֹמָאַ לַבְמָאַנִ

Amminadab, of the tribe of Judah; the first day was Nahshon the son of And he that presented his offering

- (ד) כפי עבדהם. שסיס משל זני גרשון קל משל מררי שסיו נושלים סקרשים וסעמודים וסלדנים:
- (9) בי עבדה הקדש עליהם. משל דבר הקדושה הלרון והשלמן וגוי לפיכך בכמף ישלו:
- סמוזמ למנכו: ויקריבו הנשיאים אח קרבנם לפני המזבח. כי לא קצל משס מידס עד שנאמר לו מפי סגצורס (ספרי (10) ויקריבו הנשאים את חובת המזבח. לאחר שהחודנו העגלות והנקר לשאת המשכן ושאם לגם להתודג קרנוות
- (11) יקריבו אח קרבנם לחנכת המזבח. ועדיין לא סיס יודע משס סאיך יקריצו אס כפדר מולדומס אס כפדר סמפעות (II):
- למטה יהודה. ימסו סכסוב על שבעו ולא שגבס משבעו וסקריב או אינו אומר למעס יסודס אלא שגבס משבעו וסביא (SI) ביום הראשון. הומו היום נעל עשר עמרות ראשון למעשה בראשית ה' לנשיהים וכו' כדהיתה בקדר עולם (פ"ו): עד שנאמר לו מפי הקב"ה יקריבו למקעות איש יומו (שם. ובחים כא):

מלמוד לומר זה קרבן נחשון משלו הביה (ספרי מח):

וְקְרְבָּנֵוֹ קִצְרַת־בָּטָף צַּחַת שִּלְשֵׁים וּמִאָּת מִשְּקִלְּהֹ מִזְּרֵק אָחָר בְּטָף שִׁבְעִים שֵׁקֵל בְשָׁקֵל הַקְּדָשׁ שִׁנִיחֲםו מְלֵאִים סָלֶת בְּלוּלֶת בַשָּׁמֶן לְמִנְחֲה:

♣ פַּן צַתַּת צַשְׂרֶה זָהָב מְלֵצֵה

קַמְהָה:

، פַר אָחָׁד בָּן־בָּקִּר אַיִל אָחָד בֶּבֶשׁ־אֶחָד בֵּן־שְׁנְחָּוֹ לְעֹלֶה:

a ψִּנִיר־נִזְּיִם אֶחֲד לְחַמְּאִת:

ر براپرد השְלָמִים בָּקֵר שְׁנֵּים אֵילֶם הֲמִשְׁה עַתּיּדֵים הֲמִשְׂה בְּבְשִׁים בְּנֵר־שְׁנָה הֲמִשְׂה זֶה קְרְבָּן נַהְשְׁוֹן בֶּן־עַמִּינְדֶב: (ב)

גוּמְׁע וֹמְּא וֹמְּמִכֶּׁע: ™ פּֿוּנִם עַמִּּוֹיִ עַבְׁעִרׁ וֹעַוֹאָבְ פָּׁן_

הקָרִב אָת־קָרִבָּנוֹ קִצְרַת־בָּסֶף •• אַתַּת שָׁלִשַּׁים יּמֵאַָד מִשְׁקַלְהֹּ מִיְרֵק אָתְד בֶּסֶף שִׁבְעָים שֶׁקֵל בְשָׁקֵל תַקְּדָשׁ שִׁנִיהַםוּ מְלֵאִים סָלֶת בְּלִילֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְתַת:

> לְמִנְחָהָא:
>
> מְלֵן סִּילְהָא בְּפִּילָא בַּהְשָׁה מִילְּלֵיה שְׁבְּעִין סִלְּתִּין מִילְּלֵיה שְׁבְעִין סִלְתִּין מִילְּלְהַי שְׁבְעִין סִלְתִּין מִילְּלְהַי מִוֹּרְקָא חַד בְּכַסְפָּא הַיְלְמִין מִינְקְמִין סִלְתִּין הַיִּי נְלִוּרְבָּנֵיה מִינְסְּתָא בִּכְסָן מִילְמָלְאָר מִינְסְּתָא בִּכְסָן

בְּזִכְּא חֲרָא מִחְקָלִה עַשְׂר סְלְשִׁן הִיא דִּרְחַב מַלְיָא קְמְיְרָת בּוּסְמַיָּא:

אַמָּר חַד בַּר שַׁתֵּיה לַעֲּלְחָא:

אַפִּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׂתְא:

לוּבְבְּנְיֹא בְּנְיֹחָוּן בַּבְ הַּמִּינְבָבִי אַמְבְין בַּנְי מְּנְא יַבִּי יַמְמָּא בְּבָרִ יַמְמָּא יָבִּי יַמְמָּא וּבְנְכְסִי לוּבְּמָּא שִוְבִּי שִׁבִּי

הומֹר וַר מִּבְּמֹא דְּוֹמְּמֵכָּר: בּוּנְמָא טַּנְנְנִא לְבִּיר נְטַנְאָרְ בַּר

and his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary, both of them full of the sanctuary, both of them full of the sanctuary, after the shekel of the sanctuary, both of them full of the sanctuary, and the sanctuary are silver distributed.

oue golden pan of ten shekels, full

one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;

one male of the goats for a bir sone sair-offering;

81

Źτ

Sī

Þτ

and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five names, five he-lambs of the first year. This was the offering of Nahshon the son of Amminadab.

On the second day Methanel the son of Zuar, prince of Issachar, did offer:

he presented for his offering one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, after the shekel of the sanctuary; both of the shekel of the sanctuary; both of with oil for a meal-offering; with oil for a meal-offering;

(13) שניהם מלאים סלה. למנחת נדנה (21 מע):

- (+1) עשרה זהב. כמכגומו משקל עשר שקלי סקדש סיס בס: מלאה קשרה. לא מלינו קערת לימיד ולא על מזבת סמילון אלא זו בלבד וסוראת שעס סימס (מנתות נ, ב):
- (פו) פר אחד. מיומד שנעדרו (מפרינ):
- (16) שעיר עזים אחד לחמאת. לכפר על קבר המהוס (מס נא) (עיין ברא"ס) ומומאת מפק:
- (81) הקריב נתנאל בן צוער. הקרב את קרבנו. מס מלמוד לומר סקריב בשבמו של יששכר מס שלמ נמתר בכל סשבמים לפי שבא ראובן וערער ואמר די שקדמני יסודם אחי אקריב אני אחריו אמר לו משס מפי סגבורס נאמר לי שיקריבו כמדר משען לדגליסם לכך אמר סקרב את קרבנו וסוא משר יו"ד שסוא משמש סקרב לשון צווי שמפי סגבורס נלמווס סקרב ומסו סקריב סקריב ב' פעמים שבשביל ב' דברים זכה לסקריב שני לשבמים אחת שסיי יודעים בחורה שנאמר (ד"ס א יב, לג) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים ואחת שהם נתנו עלה לנשיאים להתנדב קרבנות הללו (מפרי נב) ובימודו של רבי משה הדרשן מנאתי אמר רבי פנחת בן יאיר נתנאל בן צוער השיאן עלה זו:

קۈپەد: oz פָרְ אַתָּה צִשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה

څڅم_هُٽاب څا_هُئن، ځمځب: פַר אָהָד בֶּן־בְּלֶר אַנִל אָהָד חֹיר חַד בּר חֹוֹרִי דְּכִר חַד

יים מָּמֹנֶר מְנִּים אָטָ*וֹר לְ*חַמָּאָנו:

לובלו לעלאל פורגיער: (פּ) בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה $^{\epsilon\epsilon}$ ਕ਼ਾਨ੍ਰੇ $^{\epsilon}$ ਸੁਖਘੂੰਂ ਪ੍ਰਸ਼੍ਰਾ ਹ ਸੁਖਘੂੰਂ بْرَاتِدَى يَهْرُمْنِي خُوْدَ هُزِّنَوْنَ بْرَنْدُونَ طِيْلُهُمْ عَبِيِّ، فَيْدَا

אָלְיאָב בָּוֹ־חֵלְוֹי ÷ בּיוֹם וֹשִׁלִישִׁי נְשִׁיא לְבְּנֵי זְבוּלְןׁ

בְּלִילָת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחַה: הַקְּבָשׁ שְׁנֵיהָםוּ מְלֵאִים סָלָת בַּסָלְמֵּי عُلْدِ جُمُكَ مِحْدُدَتِ مُكَادِ خُمُكَادٍ مُكَادِ خُمُكَادٍ مُكَادِ خُمُكَادٍ مُكَادِ خُمُكَادٍ مُ ›› שְׁלְשָׁים וּמֵאָדוֹ מִשְּׁקְלָהֹ מִוְּרֶל ځلذړږ 必口口

ظمٰدُلا: « פַּף צַּחָה עַשְׂרֶה זְהָב מְלֵצְה פִּזִּפְּצִ חָדָא טַהָקָלַה עַשִּׁר

> למובע בוסמיא: סלגו טיא דדהב מליא לּוֹכֹא עוֹלַא מִנִּלִבְע הַהָּר

אַמַּר חַד בַּר שָׁהֵיה לַעֲּלְחָא:

אַפּֿור פַּר עוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a

one young bullock, one ram, one

one golden pan of ten shekels, full

sin-offering; one male of the goats for a

of incense;

offering of Methanel the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs ٤٢ peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

:unInd5Z Helon, prince of the children of On the third day Eliab the son of

fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

meal-offering;

of incense; one golden pan of ten shekels, full

(os) כף אחח. כנגדסמורס שומיס מידו של סקב"ס: עשרה זהב. כנגדעשרת סדברום: מלאה קשרת. גימטרים כמו שנאמר בקערה לומר שאף אומיות של אחד מלטרפות למנין: שבעים שקל. כנגד שבעים אומות שילאו מבניו: מולדומיו כמו שפירשמי אלל (שם ו, ג) והיו ימיו מאה ועשריה שנה לפיכך נאמר מורק אחד כסף ולא נאמר מורק כסף אחד מזרק אחד כסף. בגימטריל מק"כ על שם נח שהעמיד מולדוח בן מ"ק שנה ועל שם עשרים שנה שנגזרה גזירם המבול קודם שכשסעמיד מולדות לקיוס העולס בן מאס ולי שנס סיס שנאמר (בראשית ה, ג) וימי אדס שלשיס ומאת שנה ויולד בדמותו וגוי: (פו) קערה כסף. מנין אומיומיו בגימעריא ממק"ל כנגד שנומיו של אדס סראשון: שלשים ומאה משקלה. על שס

סלמון היא דדהב מליא

מְלַן סִילְטָא בְּפִּילָא בִמְשָּׁח

מְטַלְלַבְי מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא

מאַר וּתַלְתוּן סִלְעִין הָוֹי

עונבלויה מונסתא דקסף הדא

בּׁוּוֹמָא שַּׁלִינִאָּר בַבָּא לַבָּנִי

לובלא בלעלאל פר הומב:

בכבי הַמָּמֹא נּבִי הַמָּמֹא

ון בְּנֵוּ מְּנָא עַמְּאָא בּון

זביכון אָלואָב פֿר הוכון:

ムデザジメ

₩ţάſ

למובע בוסמיא:

(IS) פר אחד. כנגד אברסס שנאמר בו (בראשים ים, ו) ויקח בן בקר: איל אחד. כנגד ילחק (שם כב, יג) ויקח אח של קטרם חרי"ג מלום ובלבד שחחליף קו"ף בדלי"ח על ידי ה"ח ב"ש ג"ר ד"ק (במדב"ר יג, מו):

סאיל וגוי: - כבש אחד. כנגד יעקב (שס ל, מ) והכשבים הפריד יעקב:

(22) שעיר עזים. לכפר על מכירה יוםף שנהמר בו (שם לו, לה) וישחמו שעיר עזים:

על לוח אחד וחמש הכחובין על השני. עד כאן מיפודו של רבי משה הדרשן: ג'מיניס כנגד כסניס ולויס וישראליס וכנגד מורס נציאיס וכמוציס. שלש ממשיות כנגד ממשס חומשין וחמש סדצרות סכמוצין (ES) ולזבח השלמים בקר שנים. כנגדמשקולהקומומנו שלוס נין ישרחלל לחביקס שנשמים: אילם עחודים כבשים.

לבני פלוני אומו היום היה הנשיא המקריב לשבע פלוני: נופל אחריו הלשון לומר נשיא יששכר לפי שכבר הזכיר שמו והקרבחו ובשאר שלא נאמר בהן הקריב נופל עליהן לשון זה נשיא (24) ביום השלישי נשיא וגרי. ביוס סשלישי סיס ושים סמקריב לבני זבולון וכן כולס מבל בנתנמל שנמתר בו סקריב נתנמל

98

and for the sacrifice of :gairəfto-nis +£ ψψιΓΨτΩ χΩΓ Ϋ́Ωψχι. גּפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּהָא: one male of the goats for a څڅم_هُٽاب څا_هُئن، ځمځب: burnt-offering; אַפּֿור חַד בַּר שָׁהֵיה לַעֲּלְהָא: he-lamb of the first year, for a 33 שור עד בר הובי דְּכַר עד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: סלמון היא דדהב מליא of incense; בּ בָּרְ אַתָּת עַשְׂרֶת זָהָב מְלֵאָה 78 בּוֹכֹּא שֹבֹא מִטַּׁלִבְעַ הֹּהָּר one golden pan of ten shekels, full לְמִנְחַׁתַא: בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: מַלן סילְמָא דָפִילָא בִמְשָׁח meal-offering; הַאָּרִשׁ שְׁנֵיהָםו מְלִאָּים כָּלָת **ムデラダ** fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of ₩ţċĸŢ 🗴 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 seventy shekels, after the shekel of מְעַבְּלְעִי מִוֹנְלֵא עַר דְּכַּסְפָּא thirty shekels, one silver basin of שִׁלְשַׁיִם וּמֵאָרוֹ מִשְׁקַלְהֹי מִוְרֶל מֹאֵע ישׁלְטֹין סְלְמִין שִׁיה weight thereof was a hundred and كٰلَّمَدَى حُرْمُك 必口口 his offering was one silver dish, the לוּבְבָּנִיה מְגִּסְּמָא דִּבְסָר חַבָּא لهنظا څزيئير څاپښترهند: באיבו אליצור בר שביאור: Shedeur, prince of the children of °° בּֿיּנְםְ עַבְּבֹיגִהְ נְּמְּגִא לַבְבֹוֹ, בִּינִמֹא בַבִוּמֹאִי בַבָּא לַבִּוֹי, On the fourth day Elizur the son of كُلْخَلِ جُكِرِيُّاتِ قُلِلِيَّالِ: (حَ) לינבלא באליאָר בּר הַלוּן: offering of Eliab the son of Helon. בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁה מָה בַּנִי of the first year. This was the אַמּוֹנוֹ בַּנוֹ מִּנֹאַ וַנְמָמֹאַ צַּוּן 62 ਕ਼ਾਟ੍ਰੇਰ ਜੁਖ਼ਘੂਜਂ ਪ੍ਰਸ਼੍ਰਾਰ ਜੁਖ਼ਘੂਜ rams, five he-goats, five he-lambs 67 peace-offerings, two oxen, five ולְנֹכַסְת לוּדִשׁנָא תּוֹבוּ הָבוֹוּ بَرَٰ إِلَٰ لَا لَيَهُٰ كُمْ مِن فَكُلًا هُٰذِنَا إِن الْمُعْرَفُ لَا يُعْرَبُوا and for the sacrifice of :gairəfto-nis » שְׁמִּגר־עִּיָּנִים אָחָד לְחַשְׂאָת: גּפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּהָא: 82 one male of the goats for a څڅم_څٽد څا_ۀئئډ ځمځد: burnt-offering; אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲּלָחָא: he-lamb of the first year, for a Lτ ע פַּר אָהֶׁר בֶּן בְּקֹר אַנִל אָהֶר תּוֹר חַר בּר תּוֹבִי דְּכִּיָּ חַר one young bullock, one ram, one OGL CALL - GLWR (WX TA'W' - IIV SAJAMUN

שֶׁבֵיאָנְר: (פּ) 常くれん _إث ÇΨΨΓΩ 口は様に « אֵנלֶם שַׁמֹּמֵּט מֹטַבנוּם שַׁמֹמֵּט וּלְזֶבַח הַשְּׁלְמִים בְּקֵר שְׁנָּיִם

ۿڟ۬ۿڹڶۿڴڟڹڰڂڟٳۼڹڐڹۿڐڹ؞ ⁹⁶ בּּנִםְ עַשְׁמִימָּה נָּמָּגאַ לִבְנָי

> בֿלֹא בֿאָלִיגוּר בֿר. ולוכסת לודשיא תובי תבין

₽ξ

98

Shedeur. offering of Elizur the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five

children of Simeon: of Zurishaddai, prince of the On the fifth day Shelumiel the son

אַנֻלַם חַמִּשְׁה עַהַּרֵים חַמִּשְׁה · אַ מְּמִּג בַּמֹנִים אָבוֹר לְחַמָּאת: څڅم څٽد څا_هُئن ځمځت: ه قد אֹטֶׁר בֶּן־בָּלֶר אַנִּלְ אָטָּר ئايات ك ¾ פַרְ אַחָה עַשְׂרָה זְהָב מְלֵאָה בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: עַקְּדֶשׁ שְׁנֵיהָםוּ מְלֵאִים סָבְּת عُلَا جُمُكَ مَحْمًا لِمُ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى עלשַים ימִאָּה מְשְׁקְלָה מִוְּרֶל ظلات څول كالكرر

מלן סולמא דפילא במשח ₩Ţ¢1 מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא خذيزا לירְבָּנִיה מְגִסְּתָא דִּכְסַרְ תַּדְא

meal-offering; fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

one male of the goats for a

77

οt

68

למובע בוסמיא: סלמון הוא דדהב מליא of incense; 38 one golden pan of ten shekels, full

burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָּׁמֵיה לַעַּלְחָא: he-lamb of the first year, for a עד בַּר תּוֹבי דִּכַר תַד one young bullock, one ram, one

peace-offerings, two oxen, five ולוכסט לוגישיא שובי שבין and for the sacrifice of :garinefto-nis אַפּֿור בַּר עוּין חַד לְחַשָּׁהָא:

Zurishaddai. To not off shelumiel the son of 下づくにはいがく of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs 日は高さ

Gad: אָלְוֹסֹב בַּר דְעוּאַל: Deuel, prince of the children of ממי בּינִם וַ וְּאָאָי לֹמִיא לְבֹּנֹוֹ לֹגַ בּינִמֹא הָטִיטָאָנו וַבֹּא לְבֹנִי לָּב On the sixth day Eliasaph the son of

לְמִנְתַוֹּעָא: מקן סילמא דפילא במשח meal-offering; ムデジン fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of à±à.l خذيرا seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and מאב יהקלתין סקעין הני his offering was one silver dish, the طيلختيد فينفضع يحذفك فتله

למובע בוסמיא: סלגו ביא דדהב מליא of incense; ** בַּרְ אַתָּה עַּשְׂרָה זָהָב מְלֵאָה 77 בּוֹכֹּא שֹבֹא מִטַלַבְעַ הַּמָּב one golden pan of ten shekels, full

څڅم_هُٽل څا_هُئن ځمځك: אַמָּר חַד בַּר שָּׁהֵיה לַעֲּלְחָא: ›› פַּר אָהָר בָּן־בָּקְר אַנִל אָהָר שור עד בר הובי דְּכַר עד

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

:gairəfto-nis אַפּֿגר פֿר מִיּין חַד לְחַמְּתָא: 97 one male of the goats for a

מֹלִמִנאֵּל ÇΨΨ 口は強に بَرْيُكِتِ تَهْرُمُنِي فَكُلِد هُيْنِي

كلة لـ ي څولـ **ŽŪU** אַלְוֹסוֹב בּוֹן בַּוֹמִיאָלִי:

ี่ สเ∟็เดิบั้เ: (Œ)

בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: بَافِينَ مُدَيْنَا فِرَيْدِ فُرُنِ خُوذُمْ، عُلَا جُمُكَ مَحْمًا لِمُ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى

 e+
 박건택
 대학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학
 학</t كَلْمُلَالِ يُحْوَلُهُ لِي خُرُولُهِ אُפֿבוֹם אֶבוֹהָמָת בּּוֹבַתּמִינִינִי: كَلَّ لَا يُكِنَّكُ لَا لِيُمَانِكُمْ: (ق) בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה אַרֶלֶם חַמִּשְּׁרִ עַהְּדָרִם חַמִּשְּׁר بزيَّرَ بَهُرُمُن صِ حُرَّاد هَٰیۡرَصِ

בּלוּלֶר בַּאָמוֹ לְמִנְחַר: הַאָּבֶה הָּנִיהָםו מִלְאָים סָלָת 🗴 🚊 🖒 🌣 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 **XIII**

o בָּרְ אַתָּת עַשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה

چَבְשׁ־אָתָר בָּן־שִׁנְתִּי לִמְלָר: י פֿר אָטַר בּוֹבְלַר אַנֹּל אָנֹר

יי מְּמִּגְרַ מִּגָּנִם אָבוֹר לְנַוֹּמֶאָנו:

್ಜ್ ಜ್ಞೇನ್ನರ ಗ್ರಥಭಗ ತರ್ವ್ಯರ ಗ್ರಥಭಗ بزيَّرُت بَهُرُمُري حُرَّا هُٰذِنَ عِنَا لِهُ إِنَّا لِهُ إِن اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

בדר שנה

لَاثِارُاهُمْ قُلْ فَلُلِمُنْكِ: יֹּ בּּיּנִםְ עַמִּּמֹיִנְיִ נְּמִּיִא לְבְׁנֹוֹ מִנְמֵּשׁ בּׁיִנִמֹא טַמִּינִּאִי עַבָּא לְבִּנִיּ

ڲ۠ڂؠۿؘڟؙٙڟ

<u>ڈل</u>

日は登下

עַמִיהְוּד: (פּ)

ÇÇΨ′Ω

בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנָחָת: עַלְּבָׁהְ הֻּנְּיבֶיםוּ מִלְאָים סָבֶת عُلْدِ چُمُكَ مِحْدُرُهِ مُكْرِدُ خُمُلًاكُمْ عُلِيهِ عُلْدِ خُمُلًاكُمْ عُلِيهِ عُلْدِ خُمُلًاكُمْ » שְׁלְשָׁים וּמֵאָדוֹ מִשְּׁקְלָהוֹ מִזְּרֶל كلة لـ ي څوك ÄŪU

> לונבלא באלוסף בר דעואל: בְּנֵי שְׁנָא חַמִּאָא בֵּין ולַנֹכַסְנַ לוּדִּשְׁיָּגָּא עַוְבִי עַבוּן

אַפֿבום אַבוּמְמָת פַּב מַמִּירוּר: עַּמָּבׁנּמָּג דַּמְּגא לַבְּדֹנֹ בּוּנְמָא מָבִוּמֹאָע בַבּא לַבִּנִי

מקן סולמא דפילא במשח たごう ないしょう שבעין מְטַבְלַבְ מִוֹנְקָא חַד דְּכַּסְפָּא מאַע יהְלָהון סְלְעִין הַיִּי לוּבְבָּוֹיה מְנִסְּמָא דִּכְסַבְ חַבָּא

למובע בוסמיא: סלמו ביא בדבב מליא לולא שוֹבא מטלקה עשיים

אַמַּר חַד בַּר שַׁמֵּיה לַעֲּלְתָא: שור עד בר שובי דכר עד

אַפּֿגר פֿר מִיּין חַד לְחַמְּהָא:

といし 立され ドガインダウス ו בני שנא המשא בין ולַנֹכַסְת לוּדִשְׁיָּאָ מוָבוּ, מַבוּוֹ

מׁנָמֶּע נַמֹּלְנִאָּלְ בַּר פַּבַעַתוּנַ:

מבן סילמא דפילא במשח たごう ないしょう äĖά.l خذيرا מְטְקְלֵבְה מְוְרְקְא חַר דְּכַּסְפָּא מאב יקלמין סלעין הני לוּוֹבְבָּוֹיה מְוֹסְמָא דִּכְסָרְ תַּוֹבָא

> Deuel. offering of Eliasaph the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

children of Ephraim: son of Ammihud, prince of the On the seventh day Elishama the

meal-offering; fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

of incense; 05 one golden pan of ten shekels, full

Surratio-rand; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

:gairəfto-nis 75 one male of the goats for a

.budimmA offering of Elishama the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

of Manasseh: of Pedahzur, prince of the children On the eighth day Gamaliel the son

†S

τς

84

meal-offering; fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish, the

68

children of Dan: אַוֹנְאֹוֹר בָּוֹ הַמִּנִהּגַּינִ: אַבוּיעָןר בַּר עַמִּישַּרָי: of Ammishaddai, prince of the פּנְיִם בֹיהֹמָהְנְיִּגְ לֹמְהֹא לַבְדֹנֹ, בֹוֹ בֹּנִתְמֹא הֹמְגִבֹאֹב בֹבֹּא לַבְנֹוֹ, בַּוֹ 99 On the tenth day Ahiezer the son Gideoni. לנלן אָלינֶן בָּוֹרְגִּרִי: (פּ) לוב בּבְּא בַּאַבְיבוֹן בַּבְ צַּבְּתוּנִי: To not and an ing of Abidan the son of בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁהֻ <u>נָ</u>וָה of the first year. This was the ן בְּנֵי שְׁנָא הַטְּמָא בַּין هُررُه لِيَظْهُلُ لِالْهِلُولِ لِيَظْهُلُ rams, five he-goats, five he-lambs עַמָּטָאַ אָבַר עַמָּשָאַ 59 peace-offerings, two oxen, five ולְנֹכֹסִע לוּגַׁהָּגֹּא עוָב, שַבוּ, بزأتُك يَهُزُمُني فَكُال هُزَني and for the sacrifice of sin-offering; לולא ם אַנוֹר לְנוֹמֵּאַנו: אַפּֿגר פֿר מִיּין חַד לְחַמְּתָא: **†**9 one male of the goats for a څڅم_هُٽاب څا_هُئن، ځمځب: burnt-offering; אַמַּר חַד בַּר שַׁמֵּיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a ٤9 ₆₀ פַּר אֶהְד בֶּן־בָּלָר אַיִל אֶהֶד חּוֹר חַד בַּר חּוֹרֵי דְּכַר חַד one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: چە چۇ «خىۋىد ئىۋىد ئەزىلات ئەرلات סלמו נוא בדתב מליא of incense; לּוֹכֹא שֹבֹא מִטְלַלִּע הַהָּב one golden pan of ten shekels, full خْرَدُلْكُمْ: בְּלִילְת בַּשְּׁמֶן לְמִנְחֲת: מְלַן סִילְטָא בְּפִּילָא בִמְשָּׁת meal-offering; fine flour mingled with oil for a تَجْبُهُ مُدَيْتُهِ الْأَكْبُ لَا كُمْ خُورُةً. **ムドブジメ** the sanctuary; both of them full of שְבְעִין هُلُا حُوْلًا شِخْمُ، لَا شُكْمِ خُشْكُم seventy shekels, after the shekel of מְטַבְּלַבְי מִוֹבְקָא חַב בַּכַּפָּא שִׁלשִׁים וּמִאָּה מִשְּׁקְלְה מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of וטלטון סלהון טוו weight thereof was a hundred and كألخزب 必口口 his offering was one silver dish, the לוּבְבָּוֹיה מְנִסְּמָא דִּכְסַרְ חַבָּא אַבׁנבו פֿן צַבּוֹבּי: Benjamin: בְנְיִמְוֹן אֲבִינְן בַּרְ נְּדְשׁמִנִי: Gideoni, prince of the children of °° בּיּוֹם ְעַשַּׁמְּיִלְּהָ לִמְּׁגִא לְבְׁדָּוֹ בִּוֹנְמֵא שַׁמִּיִּמְאִ עַבָּאַ לְבִּדָּוֹ 09 On the ninth day Abidan the son of פַּבְרגַינִר: (פּ) of Gamaliel the son of Pedahzur. the first year. This was the offering ゴロダア rams, five he-goats, five he-lamb of र **४**९८० तृष्णुत युत्तृत तृष्णुत peace-offerings, two oxen, five ולַנֹכֹסַע לוּגַהָּגֹּא שַנְבֵּי שַּׁבִּין and for the sacrifice of بَرْنُكُم يَشِرُطِي فَكُلِد شِيْنَاتِ :gairəfto-nis अ थेंद्रां दं्य क्षेत्रे दें प्रवेश्वरः אַפֿיר בַּר עִיּין חַד לְחַטְּהָא: one male of the goats for a چَבְשׁ־אָתָר בָּן־שְׁנְתִּי לְעֹלֶר: burnt-offering; אַמַּר חַד בַּר שַׁמֵּיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a د قد אُپُد څالځځد مُند هُند שור תד בר הובי דכר תד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: דַרָבַב מַלַיַּא of incense; % כַּף אַתָּת צְַשְׂרֶת זָהָב מְלֵאָת 95 בּוֹכֹּא עוֹבֹא מִעַלַעַע הַהַּב one golden pan of ten shekels, full

94	שְׁמִּיר־מִּוִּים אֶחָר לְחַמְּאִתּ:	אָפָּיר בַּר עִּוּין תַד לְתַשְּׁמָא:	one male of the goats for a sin-offering;	94
SZ	פַר אָהְד בָּן־בָּלָר צַיִּל אָהָד בֶּבֶשׂ־אֶהֶד בָּן־שְׁנְהִי לְעֹלֶה:	מוֹר חַד בַּר מּוֹרֵי דְּכָר חַד אִפַּר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲּלְחָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	52
7 2	בּף אַתָּת עַּשְׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִּטְּהָת:	בְּוִבְּא חֲדָא מַחָקְלִה עֲשַׂר סְלְשִׁין הִיא דִּדְחַב מַלְיָא קְשִׁינֶח בּוּסְעַיָּא:	one golden pan of ten shekels, full	⊅ ∠
٤٧	קרְבְּנֵוֹ קְעָרַת־בָּסֶף צִּחָת שְׁלִשָּׁים וּמִצְּתֹ מִשְּקֵלִּהֹ מִזְרֵק צִּחָד בְּסֶף שִׁבְעָים שֵּקֵל בְּשָׁקֵל הַאָּדֶש שְׁנֵיהָם! מְלִצִּים סָלֶת בְּלּוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲה:	 לְמִנְחָהָא: מְלֵלְהַ סִּלְמָּא בְּפִּלְא בִּמְּהָּהַ מִּנְלְא בִּמְיַּהַ מִּנְלְא בִּמְיַּהַ מִּנְלְא בִּמְיַּהַ מִּנְלְא בִּמְיַּהַ מִּנְלְא בַּמְיַּהְוּ מִּנְלְא חַד דְּכַסְפְּא מִיְרְיֵנְיִן מִוֹנְקְא חַד דְּכַסְפְּא מִיְלְלְהִוּ מִוֹנְקְאַ חַדְּ בְּכְּסִבְּּא מִיְרְיִנְוּ מִיְנְקְּהָוּ מִיִּבְּיִּם מִיְּבְּיִּם מִיּבְּיִּם מִיּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִּיְבְּיִם מִּיְבְּיִבְּיִם מִּיְבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִּבְּיִם מִּבְיִבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִם מִיְּבְּיִבְּיִם מִיְּבְּיִם מִינְבְּיִבְּיִם מִינְבְּיִבְּיִבְּיִם מְיִבְּבְּיִבְּיִם מְיִבְּיבְּיִבְּיִבְּיִם מְיִבְּיבְּיבְּיִבְּיִם מְיִבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּי	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	٤٧
שביתי	غَمَّد فَرْمَنَّذَ فِي ثِرَانِ فِرْنَ مَمْنَّدَ فِقْد بِنِهَ ثَمْنِهِ ذِخْتَرَ	לְבְׁנִּגְ אַמֶּב פּנְמִגאָלְ פַּב מִּבְבְוּנִ בְּנִים עַב מַמָּב נִמָּגוֹ נַבָּא	On the eleventh day Pagiel the son of Ochran, prince of the children of Asher:	72
τΖ	ּרְלְזָבַח תַשִּׁלְמִים בָּקֵר שִׁנָּים צֵּילָם חֲמִשְׁׁה עַתְּדִּים חֲמִשְׁׁה בְּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשְׁׁה זֶה קְרְבַּן צֵּחִיעֵזֶר בֶּּן־ עַמִּישַׁדְּי: (פּ)	הּמִּנְהָּבְׁנְ: בּגוּ מִנְבְבְּלֵא בַּאֲטַנְהְּזֶּר בַּּר אִמָּבְנוּ בַּנְי הַּלָּא טַמְהָא בִּבְנִי טַמְהָא יָּבִּי טַמְהָא נְלְנְכְסַׁטַ מִנְבַׁהָּגָּא טַנְבִּי טַבְּנִּ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goats, five he-lambs of the first year. This was the offering of Ahiezer the son of Ammishaddai.	τZ
ο2	שְׁמִּיר־מִזִּים אֶחָר לְחַמְּאִתּ:	אָפָּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַטְּּמָא:	one male of the goats for a sin-offering;	٥٤
69	פַר אָהְד בָּן־בָּלָר צַיִּל אָחָד בֶּבֶשׁ־אָחֲד בָּן־שִׁנְּתִּי לְעֹלֶה:	תור תד פר תובי דְּכָר תַד אַמַּר תַד פַר שַׁמֵיה לַעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	69
89	בּף אַתָּת עַּשְׂרֶת זָתָב מְלֵאָת קְשְׂרֶת:	לַמִּינְהַע בּוּסְמַיָּא: בְּזִבְּא הַדְּאַ בִּדְהַב מַלְיָּא בְּזִבְּא הַדְּאַ מַהְקָלָה עַּמָּר	one golden pan of ten shekels, full	89
<i>L</i> 9	קרבְּנֹוֹ קְעַרַת־בָּסֶף צַּחָת שְׁלְשָׁים יִמִּאָת ׁ ִישִׁקְּלָה מִוְרֶק צֵּחָר בָּסֶף שִׁבְעָים שֵׁקֵל בְּשֵׁקֵל הַקְּדֵשׁ שְׁנִיתָםו מְלֵאִים סָלֶת בְּלִּילֶת בַשָּׁמֶן לְמִנְחֲה:	 לַמִּנְחָהָא: הַלְּמַּרְ בַּנְהָא בַּבְּקָּא בַּנְהָהֵּח בַּכְלְמֵּר בַנְּהְאָא הַּבְּנְהְרֵּ הַבְּלְא בַּנְהְיּהְוּ בְּכְלְאַ בַּנְהְיּהְוּ הַבְּלְאַ בַּנְהְיִהְוּ הַבְּלְאַ בַּנְרְיִהְוּ הַבְּלְאַ בַּנְרְיִהְוּ הַבְּלְאַ בַּנְרְיִהְוּ הַבְּלְאַ בַּנְרְיִבְּיִּ הַבְּלְהִין הַבְּלְאַר בַּנְרְהָבְּיִּ הְיִנְיִם בְּיִבְּיִהְ הַבְּלְהָהְ בַּנְיִבְּיִהְ הַבְּיִבְּהְ הַבְּלְהָבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִ	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	2 9

څ۵۵۲: 'sued לוכי בועלא עובעא מאבו: מְנֵנֶם מְמָּר כַפָּנְת זְהָב שְּהָנִים twelve silver basins, twelve golden מּהְבוּ, מִוֹבְעוֹ, כֹסִפּאׁ שַּׁבוּ, מַהַּב چْمُك مِنْدَت مُمْتِك مُنْلُكِ، حُمُك princes of Israel: twelve silver dishes, וֹמִבְאָב מִנְסֵּו כַּסָפָּא עַּבַעַא anointed, at the hands of the +₈ אָעוִ מֹאָט לֹמִּיאָׁו יֹמִּלֹאִל dַהַּעַע בבליאי ימיה מן בברבי the altar, in the day when it was १४०। तृर्द्रत त्षाृद्रेत दृर्ग्वं तृष्ण्त בא הַנוכַת מַדְבָּהָא בִּיוֹמָא This was the dedication-offering of לבלן אָטִירַה בּוֹרַהַנֶּלוֹ: (פּ) offering of Ahira the son of Enan. לוּבְבָּלֹא בַּאָבוֹנְבַת בַּב הַנֵּלוֹ: בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה of the first year. This was the ו לנו מולא שלומא בון rams, five he-goats, five he-lambs هُررُت لِيَنْهُلُ لِامْرِيْنِ لِيَالِمُ هُرُيُ لِي עמאָא אָבוּ עַלַּמֹאַא peace-offerings, two oxen, five ולְנֹכְסָׁנַ לַנְגְשָׁנָאָ עַנְבָּוְ עַבוּוֹ بَرِّيْكِتِ تَهْجُمْنِي خُكُّدٍ هُٰذِنَي and for the sacrifice of :gairəfto-nis 🤹 ឃុំជុំេក ជុំរុក ងូព្យុក ក្នុំក្នុងសុះ אַפּֿור פַּר מִזּין חַד לְחַשְּׁתָא: 78 one male of the goats for a څڅم څٽر څا_ښئن ځمځد: burnt-offering; אַמַּר חַד בַּר שַׁמֵּיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a פֿר אָטֶׁר בּוֹ בּּלֶר אַנִל אָנָר 18 שוְר עַד בַּר תּוֹבֵי דְּכַר תַד one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: סלמו ביא בדבב מליא of incense; os כַּףְ אַתָּת עַשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה 08 one golden pan of ten shekels, full בּוֹכֹּא שַׁבֹא מִנִילַלְעַ הֹמָּע خْلانْلىنى: בַּלוּלָת בַשָּׁמָן לַמִּנְחַת: מַלן סילְמָא דָפִילָא בִמְשָּׁח meal-offering; fine flour mingled with oil for a הַפְּּלְהָה הָּנִינִיםו מִבְאָנם סָבְנִע בַּסִלְהָּנִ **ムド下資**を the sanctuary; both of them full of שִׁבְּעִין عُلَا جُمُكَ مَحْمًا لِمُ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى seventy shekels, after the shekel of מְטַבְּלְהַ מְוְרְקָא חַד דְּכַּסְפָּא ע שָׁלְשֵׁים וּמֵאָדוֹ מִשְׁקַלָּהוֹ מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of מאַע יטַלְמִין סַלְמִין בַּיִּי weight thereof was a hundred and كَلْمُلَالِ يُحْوَلُهُ لِي خُرُولُهِ ŽŪĽ his offering was one silver dish, the לוּבְבָּנִיה מְנִסְּתָא דִּבְסַר חַדָּא تَظَفَٰذُ، كَتَابِلَم قُلِـمْرِثًا: Naphtali: خِدُرٌ، رَفَفَخِ، كَيْنِ، لِم قِد مُرْزًا: Enan, prince of the children of ³² בְּיוֹם עְשְׁנֵים עַשְׂר יוֹם נְשִׂיא לְבְנֵוִ בְּיוֹם מְבֵי, עַסָר יוֹמִין רַבָּא On the twelfth day Ahira the son of Ochran. كُلْخُلْ هَٰذُمْرِيُّكُمْ ثُلِّالِمُخُلِّانَا (ق) לוּבְבָּלֹא בַּבּנְמִיאֵל בַּר מָכְבָוֹ: To nos of lagsel the son of בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה of the first year. This was the בְּנֵוּ שְׁנָא חַמִּאָא בֵּוּן אֵילֶם חַמִּשְּׁה עַהְּדֵּים חַמִּשְּׁה rams, five he-goats, five he-lambs peace-offerings, two oxen, five ילָנֹכַסְע ליּדְשָׁיָּא שִיְבִי שָׁבִין بخيَّاكِم مَهْجُمْنِي حُكِّد هَٰإِنَاتِ and for the sacrifice of

(+8) ביום המשה אותו. בו ביוס שנמשם סקריב ומס לני מקייס למרי סמשם שנמשם ממלס ולמר כך סקריב לו למרי סמשם ללמר ומן ולל בל ללמד ביוס סמשם ללל לומר שנמשם ביוס כשסול לומר (ויקרל), לו) ביוס משםו לומס למדנו שנמשם ביוס ומס מלמוד לומר ביוס סמשם לומו ביוס שנמשם סקריב (מפרי נג): קערת בסף שחים עשרה. סס סס שסמנדבו ולל לירע בסס פסול (מפרי שם. במ"ר):

لْعَلْحَمْ تَاهُلِكَ فَهُكُمْ تَاظِيُهِ: عاق בְּמָל וִשִּבְעִים הַמִּוְרָל הָאָהָר שְׁלְשָׁיִם וּמֵאָה הַקְּעְּרֶה הָאַחַתֹּ

מַשְׁרֵים וּמִאָּה: خَمُّكُم لَافِّلُم خُمْ لِلْاَ لَاحْظَلِي $_{98}$ dạtu kạtu kạtu ref כַפּוֹת זְהֶב שְׁהֵים־עֶשְׁרֵה מְלֵאָת

く可能をは: נהָמֹנוֹנ מֹנִּים בַּנִי שְׁנָים בַּשְּׁר יִמִנִחָהַ מפמיר פַּוֹרִים אֵילָם שִׁנֵים־עַּשְׁר ְכִּבְשָּׂים خُر_ں خُمْرِ بِ مُثَنِّ لَا مُشْلِ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللّل

דַמּוְבֶּדַ צַּדַרֵי הַמְּשָׁר צֹּתְוֹ: בְּנִי־שְׁנָה שִׁשְּׁיִם זְאָת חֲנָבָּת مهرر مَنْلُات مهرت خُخُهْرت א מֹמִבוֹם וֹאַבְבֹלִם פַּבוּם אָנִלָם וֹכֵע לֹלַנוּ וֹבֹּע נַהָּלֹמִים

עַבְּעָׁנִים וּנְעַבֵּע אֶלֶנוּי (פּ) אַמָּר עַל־אָרָן הַעָּרָה מִבָּין שְׁבָּיוֹ מֹבַכּּׁר אָלְיוּ מִמֹּלְ עַכַּפְּנִיע זָט פֿלָא בַּמִטְמִּלְּלְ מִמִּיִּש פסולים לַבַבַּר אָשַנֵּ וֹיּמְׁמָת אָטַבעַלְּיִלְ וֹמִּנָא לַמַּלָּלָא הֹמָנִי וֹמֶּמָת יבְבֹא מִמְּר אָבְ-אִבֹיק מוּמָד וָכַּר מָלֵיל מִמָּר לְמַשָּׁכַּוֹ

> נאֹבה מֹאִנו בֹּסֹלָהֵו לַנִּבְהָא: כַּבְ כַּסַנַ מִנְיָּא שַּׁבֵּוּן אַּבְפָּוּוּ בכספא ומלמון במובלא ער

בער בּוֹכּוֹא מֹאַע וֹמֹהַבׁנוֹ: בבובא בסלמי קודשא בל מַשְּׁר סְלְמָין הָוֵי מַהָּקְלָה מֹלֵוֹן לַמִּוְנִים בּוּסְמִוֹּא מִטִּלַלְ לוכי בוולא שנשא המני

देव्वंदेश: וּאַפֹּונו פֿוּן מַנּוּ טַּנוּ הַמַּב בְּנֵי שָׁנָא מִבֵּי עַשְׁר וּמִנִחַמִרוּוֹ שוְנִין צַּבְּנִין שַּׁבִּי הַּמָּב אַפָּנִין כֿל שוְנֵי לַמְּלַשָּׁא שַּׁנֵי מַּמָּב

מטגן בא בוופט מגלבא לטנ شفرا ٹتر شفرا ہفارا ڈٹر شڑھ המבון ואובלא שובון גכבו וכל תובי לוכסת קודשיא

בְרַבִּיאָנ יָנוֹנוּ:

בַּסְבַּרוּתָא מִבּין מָבֵין כָּרוּבַיָּא

ממלני כפורקא דעל אַרוֹנָא

sanctuary; shekels, after the shekel of the two thousand and four hundred seventy; all the silver of the vessels and thirty shekels, and each basin each silver dish weighing a hundred

twenty shekels; gold of the pans a hundred and the shekel of the sanctuary; all the weighing ten shekels apiece, after twelve golden pans, full of incense,

sin-offering twelve; and the males of the goats for a twelve, and their meal-offering; the he-lambs of the first year twelve bullocks, the rams twelve, all the oxen for the burnt-offering

after that it was anointed. dedication-offering of the altar, first year sixty. This was the he-goats sixty, the he-lambs of the bullocks, the rams sixty, the peace-offerings twenty and four and all the oxen for the sacrifice of

him. two cherubim; and He spoke unto the testimony, from between the ark-cover that was upon the ark of speaking unto him from above the with him, then he heard the Voice of meeting that He might speak And when Moses went into the tent

במשקלן שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד לא ריבה ולא מיעע (ספרי שם): ושנחס כאן וכלל בכולן כל כמף סכלים צשקל סקדש (מפרי נד): בל בסף הבלים וגוי. למדך שסיו כלי המקדש מכוונים (88) שלשים ומאה הקערה האחת וגר. מס מלמוד לומר לפי שנאמר שלשים ומאס משקלס ולא פירש באיזו שקל לכך חור

ימִנִמַלַל מָמֶיה:

אינו אלא כף אחח של כסף ומשקלה עשרה שקלי והב ושקלי והב אין משקלם שוה לשל כסף חלמוד לומר כפוח והב של והב היו (68) כפוח זהב שחים עשרה. למס ואמר לפי שואמר כף אחת עשרה והב היא של והב ומשקלה עשרה שקלים של כסף או

כן מדבר בינו לבין עלמו ומשה שומע מהליו: וידבר אליו. למעט הה ההרן מן הדברות (פפרי נה): וכשמגיע לפחח היה נפסק ולא היה יולא חוץ לאהל (במדבר רבה. ספרי שם): מדבר. כמו מחדבר כבודו של מעלה לומר סכרובים ומשם יצא לאסל מועד: וישמע אח הקול. יכול קול נמוך מלמוד לומר את סקול סוא סקול שנדבר עמו בסיני בא אל אהל מועד ושם שומע את הקול הבא מעל הכפרת (ספרי שם): מבין שני הברובים. הקול יולא מן השמים לבין שני אליי מאהל מועד והוא חוץ לפרכח וכחוב אחד אומר (שמוח כה, כב) ודברחי אחך מעל הכפרח בא זה והכריע ביניהה משה (98) והבא משה. שני כתובים המכתישים זה את זה בא שלישי והכריע ביניהם כתוב אתד אומר (ויקרא א, א) וידבר ה' (dar, (a):

^{בסעלמך} וַיְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

עַנָּרות: פּׁלוֹ. עַמְּנוְבְּע גֹאָירוּ שִּׁבְעָּתְ לְקָבֵּיל אָפִּי מְנָרְהָא יְהֹוֹן ַ בּבֹהֹלְטִוּיִ אָּנוַבְנִינְנִי אָלִבְתוּלְ בַּאַבְלְטִוּטִוּ בּבּר אֶּלְ-אַנִּיוְ וֹאֹמֹוֹטֹּ אֹלְיִו מִקִּילְ מִּם אַנִּיוּוְ וֹטִימִּר לִיִּי

מׁנֹבוֹבוֹן מֻבֹּמֹא בוָגֹנוֹא:

थ्रात 'तात श्रव विश्वतः עמְּנִילְע עִמְּלְע וֹבְעָיִע בְּאָמֶּב מְּנְבִּעִא אַבְלֵע בּוְצִינִּהָא בְּטָא ניֹמֹמִ כּוֹ אַנְיבֶוּ אֶבְעונִלְ פֹּלָנִ וֹמֹבֹר כּוֹ אַנִיבוּ לְפַבוֹנִילְ אַפֹּּנּ

ַהְפַּקִיר יְיִ יְתְ מִמֶּר: בְּפַלֵּיר יְיִ יְתְ מִמֶּר:

אָת⁻הַמְּנֹרֶה: (פּ) בְּרְצְּה יְהֹנְה אָת־מִשָּׁה בַּוְ עִּשְׂה מקשָת הָוֹא כַּמּרְאָה צַשֶּׁר اثأ مرييض הפְּינְרוֹ מִקְשָׁת

כן עבר יה מנרהא: היא בְּחָוְנְא דְּאַחָוִי יִי נִים משֶּה מַר שָהַה עַר שושַנָּה נְגִידָא ובון מובר מנרקא נגידא דהב

ליי וַיְדַבֶּר יְדְּוָָה אֶל־מֹשֶׁה לַאִמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

نْمُلِمُكْمْ نُمْتِلُكُ مِنْه: ישְׁבָּאֵלְ יִהְדַבֵּי יְהָהַרוֹּ: ⁹ לו איר הלולם מחלוף בגו קריב יח לין איר הגי בני

> :Sariyes And the LORD spoke unto Moses,

IIIV

front of the candlestick.' the seven lamps shall give light in him: When thou lightest the lamps, Speak unto Aaron, and say unto

LORD commanded Moses. front of the candlestick, as the lamps thereof so as to give light in And Aaron did so: he lighted the

made the candlestick. the Lord had shown Moses, so he according unto the pattern which flowers thereof, it was beaten work; unto the base thereof, and unto the candlestick, beaten work of gold; And this was the work of the

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

children of Israel, and cleanse them. Take the Levites from among the

שבסן וכן שלשם המערביים ראשי הפחילוח למול האמלעי ולמה כדי שלא יאמרו לאורה הוא לריך (חנחומא בהעלחך ה): בקנים אלה בגוף של מנורה: - יאירו שבעה הגרוח. ששה שעל ששה קקנים שלשה המורחיים פונים למול האמלעי הפחילות (ספרי נע) מכאן שמעלה הימה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומעיב: אל מול פני המנורה. אל מול גר האמלעי שאינו על שם שהלהב עולה כמוב בהדלקמן לשון עליה שלריך להדליק עד שמהה שלהבמ עולה מהליה (שבת כה, ה) ועוד דרשו רבומינו סיס עמסס בחנוכס לא סוא ולא שבעו אמר לו סקב"ס חייך שלך גדולס משלסס שאחס מדליק ומעיב אח סנכוח: בהעלחך. (2) בהעלחך. למס נסמכס פרשם המנורה לפרשם הנצימים. לפי שכשראה אהרן הנוכם הנצימים מלשה אז דעםו כשלה

(E) ויעש כן אחרן. להגיד שנחו של אהרן שלא שינה (מפרי נהעלמך מ):

(6) קח את הלוים. קמס נדנריס משריכס שמוכו לסיומ שמשיס למקוס (מדרש מגדס):

המנורה. מי שעשלה ומדרש לגדה (מנחומה בהעלמך ג) על ידי הקצ"ה נעשיה מהליה: הראה וגרי. כמבנים אשר סראסו בסר כמו שנאמר (שמוח כס, מ) וראס ועשס בתבניחס וגו' (קפרי שס): בן עשה אח מעשה דק שבה הכל מקשה ודרך עד לשמש בלשון זה כמו (שופטים טו, ה) מגדיש ועד קמה ועד כרה זימ: 👚 בטראה אשר עד ירכה עד פרחה. כלומר גופס של מנוכס כולס וכל סמלוי גס: עד ירכה. שסום מצר גדול: עד פרחה. שסום . איבריס על ידי מבור: - עד ירכה עד פרחה. ירכס סיא סצידס צעל סרגליס מלול כדרך מנורות כמף צלפני סצריס: דא לדא נקשן (דניאל ה, ו) עשה של ככר זהב היחה ומקיש בקורנם וחותך בכשיל לפשט איבריה כחקונן ולא נעשים איברים (+) וזה מעשה המגורה. שסרלסו סקצ"ס בללבע לפי שנמקשס בס לכך נלמכ חס (שס פל): מקשה. במדי"ן בלע"ו לצון

בּגְּבִיהָם וְהִשָּׂהָרוּ: ترمَر مَح حُد خُمُالِٰ لَا لَحَدُوٰ ל עַלְיהָם מֵי חַשְּׁאָת וְהָעֶבֶּירוּ וְלְתַ־תַּעֲּשֶׂת לְהָם לְטְהַרָּם תַזָּת

בּן־בָּקר הַמָּח לְחַשְּאת: סְלֶת בְּלוּלֶת בַשְּׁמֵן וּפַר־שֵׁנֵי סוּלְהָא דִפּילָא בִּמְשַׁח וְתוֹר نْݣُكُالِدِ قَلْ قُلْ قُلْ فَجُلِد بَقِرْنَائِدِ نْرُوْدُرا لِيرِد قِنْ لِيرِدْ نَقَرْنَاتِيْكِ

בְּנֵינְ וֹמִּבְאָבִיּ מוֹעֵּד וְהְקְּתַלְמְׁ אֶת־כְּלִ־עַּנַה וִמְנָא וְתִּכְּנוֹשׁ נָת כָּלְ בִּנִשְׁתָּא النظرخير אָט يَرَجْزَبُه جَهْدُ، لِجَيْدِ النظراد أن جَرَاهَ، كَيْه مَهْدَا

هَا_تَاحُاناٰٰٰ□: لْمُثَارِّة، خُدْد نَشِدُ \$ مُعدانَد بيَّات الْنَمُوْدِيا خَدْد نَشِدُ \$ مِ يُعالِنَه بِيهِا بعدملا إنتهرتجو هِمَا يَرَجُنْ إِن جُودِلا بِمَالِمَ المِهِدِيدِ بِمَا خُرَبِهِ، هِذِه بِهِ

וְהְיֹי לְעָּבְר אָת־עָבֹרָת יְהֹוֶה: ְּנְבְּיֵּנְ לְמְּבְּׁרֵ אֵּעַרַמְּבְּרָע יְתְּנְבְּיִ לְמִפְּלְט יָת פּוּלְטִּדָּא זַּייִ: לְפְּנֵּנִ יְתְּנְּע מֵאֵע בְּנֵנִי יִמְּבְאֵלְ ַ וְׁבַוֹנִלַ אַבַּבְן אָב בַּלְוֹנִם שַׁנִּפַּבְ וִיִבִּים אַבַּבוֹ וָב לְוֹאָי אָבָמָא

خُرَقُد مَر_لَخُذُتِ: חַשְּׁאָת וְאֶתְ הַאָּתָה עֹלְתְ לִיְרוֹנֶת הַשְּׁמִא וְנִת הַרְ עֵּלְתָא צֵּנִם יִי ੂੰ ਨੁਖ਼ੇਰ ਨਵ਼ਨ੍ਹਾਰ ਪ੍ਰਿਯੰਨ ਕੁਨਾ ਨ੍ਕਰੇਨ لتخلاص نفظكر هُند نتدبُت هُم لَجُرَثُهُ، نَفَظُدِهَا ثَنَا يُتَابِيا هَمِ

הְנוּפָּה לֵיהוָה: هَلَالِ لَاخِدُرُ خُدُرًا لَلِيَافِظُ هِنْتِ װְ וְהְשְׁמֵּדְהְ אָת־הַלְוֹיִּם מִּי וְהְעְיִּנִיִּם אָת־הַלְוֹיִם

> לבוּמִיהוֹן וֹיִדְכוּוֹ: מכן פֿכן בּמִּבְרוּגוּ וּיחַוּרוּוּ מוֹא בְּטַמּטֹא וֹוֹהַבַּבוּוּ מַסַפּב לְדַבוּאֵיהוֹן ΆĿι

שׁלֵינוֹ בּר מּוָבׁי מִסַב לְחַמִּלִאִי

הל לינאי:

﴿حَقَٰدُ؉ مَم حِٰں ٰۃٰ؞: ביש הוֹרַיָּא וַעְּבָיר יָת חַד

ילבם לוני, ינירים יההון וטלום זט לולאי שבר אַנַרָּוֹ

> clothes, and cleanse themselves. their flesh, and let them wash their them cause a razor to pass over all of purification upon them, and let to cleanse them: sprinkle the water And thus shalt thou do unto them,

sin-offering. young bullock shalt thou take for a flour mingled with oil, and another bullock, and its meal-offering, fine Then let them take a young

Israel. To negregation of the children of thou shalt assemble the whole before the tent of meeting; and And thou shalt present the Levites

the Levites. of Israel shall lay their hands upon before the LORD; and the children And thou shalt present the Levites

service of the LORD. Israel, that they may be to do the Vave-offering from the children of before the Lord for a And Aaron shall offer the Levites

make atonement for the Levites. burnt-offering, unto the LORD, to a sin-offering, and the other for a bullocks; and offer thou the one for hands upon the heads of the And the Levites shall lay their

71

Οī

unto the LORD. and offer them for a wave-offering before Aaron, and before his sons, And thou shalt set the Levites

- לדבריו במורת כסנים (ויקרא מובס פ"ג ד) ואומר אני שסוראת שעס סימס ששעיר סיס לסט לסביא למעאת עבודת אלילים עם מס מלמוד לומר שני לומר לך מס עולם לא נאכלה אף העאה לא נאכלה (עד כאן דברי רבי מאיר) (הוריות ה, ב) ובזו יש סמך (8) ולקחו פר בן בקר. וסוא עולה כמו שנאמר ועשה את האחד עולה והוא קרצן לצור צעצודת אלילים: ופר שני. לפי שנחנו כפרה על הצכורוח שעצדו עצודה אלילים והיא קרויה וצחי מחים והמלורע קרוי מח הוקיקם חגלחת כמלורעים: (ק) הזה עליהם מי הטאה. של אפר ספרס מפני ממאי ממיס שבסס: והעבירו הער. מלאמי בדברי כבי משס סדרשן
- (9) והקהלה אח כל עדה. לפי שהלויס נמוניס קרנן כפרס מממיסס ינואו ויעמדו על קרניס ויממנו אמ ידיסס עליסס פר העולה:
- קרשים ביד משל בני מררי) הנרלות בבית קודש הקדשים והשלישית לבני מררי (מדרש לגדה): וגוי. סשנים לבני גרשון לכך נאמר בס מנופה לה' שאף עליהם הימה עבודת הקודש יריעות וקרשים (לריך לומר וקרםים דאלו . נאמרו בפרשה זו הראשונה לבני קהם לכך נאמר בם והיו לעבוד אם עבודם ה'לפי שעבודם קדש הקדשים עליהם הארון והשלמן (11) והניף אהרן את הלוים הנופה. כדרך שמשס מנוכע מעון מנופס מי (ויקרמ יד, ז. מדרש מגדס). שלש מנופות

וֹמֶּבֹאֻצְׁלְ וֹבַיוּ כִּי בַּלְוֹיִם:

٢٠١٤: نَّهُدُ هُذِ نَيْنِا فَهَفَهُنَا كَلُمَّنَ וֹטַפְּבוּיִה וֹעַ בֻוֹנָאָי מִינִּוְ בַּנִיּ

and the Levites shall be Mine. from among the children of Israel; Thus shalt thou separate the Levites

Þτ

וְהַנַפְּהָ אָטָם הָנוּפָּה: אָנר צִּהֶל מוֹמֶד וְמְהַרָּהָ אָלָם וֹאֹשׁבוּ. בֹן וֹלָאִי עֹלְוּיְם לְהֹּלִּג

ئىلىرا دىند، - ئىلىرا إ ترهزا كراهر

מבני ישְּׁבְאֵל אַבִיבִית יִהְהַיוּ בְּשׁם בֹּבֹוִר כִּלְ מִבְּנֵוֹ וֹמְּבַׁאֶּלְ פֿעו פֿל וֹלְבָא בּוּכָּבא כּוּלָא ر جير بשׁרָאֵל מַּחַת פִּטְרָת כָּלְ · وَ جَرَ בְּרָמִי מִגּוֹ בְּנֵי וִשְּׂרָאֵל חַלְף خر ثَكَرُبَ ثَكَرُبَ تَكِثَبُ عَرْضُكِ مِنْ لِي مُعْلَمُهِ مَخْلَمُهُ مَخْلَمُهُ مَخْلَمُهُ مَخْلَمُهُ

נְיָבְינוֹ בַּבְּבָּוֹי: באַבא במהבום אַלבוּהִוּט בְּיוֹמָא דְקְמַלִית כָּל בּוֹכְרָא בי בָּאָבֶׁם וּבַבְּהַבְּמָר בְּיּוֹם הַכּתָי יִשְׁרָאֵל בַּאָנְשָׁא וָבְבָּמִירָא בּֿׁ, כְּׁ, כֹּלְ בַּׁכִוּן בַּבְּנֹוֹ וֹמִּבְאֶלְ אָבוּ, צִּוֹלָ, כַּלְ בַּוּבְּבָא בַבְּנָי

בּוּכְרָא בִּבְנֵי וֹמֶּבָאַנִי " וֹאֵפֿע אָעַעַלְוֹנְיֹם עַּעַע כַּלְ וֹפֿבּיִנִי זְעַ כְּוֹאָ עַבְּוֹבְיּע הַלְּבְּבְּעְ

نْ لِمُكْمَ كُولِكُمُ هُ: וֹמְבֹאָץ מִוְטֹאַ בֹּמִלֵנִד בֹּנִי מּלְ-בֹּנוֹ, וֹמְבֹאֹלְ וֹלְאִ וֹשֹׁיְשׁ בֹּבֹנוֹ, מּלְ בִּנוֹ, וֹמְבֹאֹלְ וֹלְאִ וֹשׁוֹ בַּבֹנוּ, نشَلُعْم خُعْثِم مَابِقِد نَرْدَقَد نَشُرُعْم خَمَشِوا نَفْتُم نَرْدَقْدُم نْشُلْعُمْ كِمُّلَّكِهُ عُلَامُتَكِّنَا فَيْنَا نَشِلْهُمْ كُمْفَكِّنَا بْنَ فَنَظِّنَا فَيْنَا خُمَتُلًا بَخُحُثِن مُعَالِي خُتِّر خُمَتَنِا نُخِحُتِنِن مُسْ خُتَر ַ בְּעֲבָוֹ וְנְעַבִּנִע זְעַ בְּנִגָּגִּי וְעַיִבָּנִן

> wave-offering. them, and offer them for a meeting; and thou shalt cleanse in to do the service of the tent of And after that shall the Levites go

them unto Me. children of Israel, have I taken womb, even the first-born of all the instead of all that openeth the from among the children of Israel; For they are wholly given unto Me

Myself. of Egypt I sanctified them for smote all the first-born in the land man and beast; on the day that I children of Israel are Mine, both For all the first-born among the

the children of Israel. instead of all the first-born among And I have taken the Levites

coming nigh unto the sanctuary. through the children of Israel among the children of Israel, of Israel, that there be no plague make atonement for the children Israel in the tent of meeting, and to to do the service of the children of from among the children of Israel, are given to Aaron and to his sons And I have given the Levites— they

nnto them. Levites, so did the children of Israel commanded Moses touching the unto all that the LORD Israel, unto the Levites; according the congregation of the children of Thus did Moses, and Aaron, and all

האה לְנֵים בֹלָה הֹאָבְאָּבְ: ַצְנְּה יְהְנְה אָת־מֹשֶׁה לַלְוֹיִם בֵּן־ ور المرابع الم ניִּמֹמִ מְמִּבֹי וֹאַבְיֹנִן וֹכִּלְ הַנִּעִ

نَمْلَعْمِ ثِنْكَ خُنْمُنَ خُنْدَنَمُلَعُمُ

וֹאֵטֹלְּנִי אָנוַ_נַלְוֹיָם

בּכור בִבְנֵי יִשְׁבָאָל:

בַלַבַּמָּטִי אָטָם לֵי:

حُدِ خُدِيرِ خُهُٰدًا

לַלַטַטַּיִּג אָטָם לֶּיִּיּ

\$<_______;

(16) נחנים נחנים. נמוניס למשל נמוניס לשיר (שס): פשרת. פמיממ:

はれずにロ

: ALXC:

ומכשנו ושלם שם שלוים: (דו) בי לי בל בבוד. שלי סיו הצכורות בקו הדין שהגנתי עליהם בין צכורי מלרים ולקחתי אוחם לי עד שמעו צעגל

לַכְיוֹאָי בוֹ הַבַּרוּ לַבוּוֹ בַּנִי

לכל דפקיד ין יח משה

בׁנְהִשֹּׁא צַבְּנָי, וֹמְּבַאָּץ לָכְיִנֹאָּי

نقتابا نخد

מורס וכך כאימי בב"ר (ויק"ר ב, ד): ולא יהיה בבני ישראל נגף. שלא יצערכו לגשת אל סקדש שאס יגשו יסיס נגף: (91) ואחגה וגרי. ס'פעמיס נאמר בני ישראל במקרא זה להידיע מבתן שנכפלו אוכרומיהן במקרא אחד כמנין ס' הומשי

הַגִּינִם אַנִינִן לַמַּנִינִם: にには口むない עלוים ווכבסי ואדפיאי

אַבְוּרוֹ לְדַכּוֹאֵיהוֹן: קונפָה לפְּנֵי יְהְוְּהַ וַיְכְפָּר צֵּרְמָא מֵדָם יִיְ וְכַפּר צַּלִיהוֹן ב בּגְבֵיהֶם נַלֶּנֶך אַבְּלָן אַנָָם לְבִּיּשִׁיהוֹן נַאָּבִים אַבַּרוֹ יְהְהוֹן 518. للآلالا

them. atonement for them to cleanse before the LORD; and Aaron made Aaron offered them for a sacred gift and they washed their clothes; and And the Levites purified themselves,

ជំណុំ ជុំប៉ុចៈ (០) יְהְנְיִׁ אֶת־מֹשֶׁה עַלְיהַלְיִּם בֵּן דְּפַתְּר יָיִ נְתִּ מִשֶּׁה עַל לֵינְאֵי בּן עֲבָרי לְהוֹן: בּן עֲבָרי לְהוֹן: عَلَالًا إِذَ فِرْدُ فِيْضُدُ عِنْدًا عَبَا عَيْدًا اِخْدَاتُ فِيْنَا فِيْدًا 🚾 אֶת־עַּבְדְרָסְם בְּאָמֵל מוֹעֵּד לְפָּנֵי יָת פּילְחָנָהוֹן בְּמַשְׁכֵּן וִמְנָא נֹאַנְוֹבֵּי, בֵּוֹ בָּאֵי נַלְנִיָּם לַמְּבְׁרַ יּבָּנִיר בּוֹ מָאַלִי לֵינָאָי לְמִפָּלִי

And the Lord spoke unto Moses, Levites, so did they unto them. commanded Moses concerning the

his sons; as the Lord had meeting before Aaron, and before

to do their service in the tent of

And after that went the Levites in

בּ וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

ליב וְעָשְׁרֵים שְׁנְּהֹ וְמַׁמְּלְיִה יְבוֹאַ וַחֲמֵישׁ שְׁנִין וּלְמִּילָא יִימִי וֹאָע אַּהָּהַ כַלְוֹנִם מִבּּן וַמְהָה בַּא בּלְכָּוֹגִאַ מִבּּר הַּהָּבוּוֹ

לְצְּבְא צַּבְּא בַּעְּבֹרָת אָנִיל לְחַיִּילִא חִילִא בִּפּילְחַן מִשְּׁכּן מִיְעֵּר: יְמִנְא:

הְעְּבְרָהְתְּיִר וְלְאִ יַעְּבִר עִּוֹר: י ימבן שמה הָלָנו וֹהָוּכ מֹבֵּבֹא ימבּר שֹמֹהוֹ הַּנוֹו וֹטוּכ מִנוֹכִי

פּוּלְטַׂנְא וְלָא יִפְּלַח עּוֹד:

ಕೆದಿದಿದಿದು (ಆ) יַנְּבְּרְ בְּכָּר תַּצְּשָׁת לַלְוּנִים א לְשְׁמָר מִשְּׁמֶבֶת וַעֲּבַבֶּר לָא וְהָּנָא לְמִשָּׁר מִשְּׁבָא וּפּוּלְחָנָא וְמִבְע אֵע־אָטְוּו בָּאָמָל מוֹעֵר וִישִׁמֵּישׁ עָם אֲחוֹהִוּ בְּעַשְּׁכַּן

خْجْرَنْ؉، خُمَّمُدُنُكِيا:

בִּירָהְאַ קַרְמְאָר לְמִימָר: לאַאִּיִם מֹאַבֹּוֹ מֹאַבֹוֹם פֿוֹיִבְהָה לַמָּפַּפְּהְוּן מִאָּבֹהָא בּמִּגִּנִם אָל מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה בְּמַדְבְּרָא

their charges. thou do unto the Levites touching no manner of service. Thus shalt

keep the charge, but they shall do

brethren in the tent of meeting, to

shall return from the service of the

and from the age of fifty years they

but shall minister with their

work of the tent of meeting; in to perform the service in the years old and upward they shall go

the Levites: from twenty and five

This is that which pertaineth unto

work, and shall serve no more;

97

SZ

٤2

:Sarives were come out of the land of Egypt, month of the second year after they the wilderness of Sinai, in the first And the Lord spoke unto Moses in

הָראשׁוֹן לַאַמְר:

CICHL:

- (02) ויעש משה ואהרן וכל עדת וגוי. משק קעמירן ומקרן קניפס וישרמל ממנו ממ ידיקס:
- (22) כאשר צוה הי וגרי כן עשו. להגיר שנה העושין והנעשה נהם שהחד מהן לה עכנ:
- מכאן למלמיד שלא כאס קימן יפס במשנמו בממש שניס ששוב אינו כואס (מולין שס): ובמקום אחר אומר (במדבר ד, ג) מבן שלשים שנה הא כילד מבן כ"ה בא ללמוד הלכוח עבודה ולומד חמש שנים ובן ל' עובד (24) זאח אשר ללוים. שניס פוסליס נהס ואין המומין פוסליס נהס (ספרי סב. חולין כד, א): מבן חמש ועשרים.
- לחיו עם לחוסי כתרגומו: (25) ולא יעבוד עוד. ענודה משל בכמף לבל מוזר הול לנעילם שערים ולשיר ולמעון עגלום (ספרי סג) וזהו ושרם לת
- (62) לשמר משמרת. לחנות קביב לאסל ולסקים ולסוריד בשעת סמקעות:
- (פסחים ו, ב) ולמה לא פחח בזו מפני שהוא גנוחן של ישראל (ספרי סד) שכל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא הקריבו אלא (I) בחדש הראשון. פרשה שבראש הספר (לעיל א, א) לא נאמרה עד אייר למדה שאין פדר מוקדה ומאוחר בחורה

פפח זה בלבד:

- talith:
- בישְפַּטְיוּ הַעַּגַעָּה בּיִבּיה בּיִבּיה בּיִבּיה בּיִבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה ביביה ביב
- رَيْرُونَ بَاقِونَا: וֹנְבַלֵּר מָמֵּנִר אֵכְבַלֹּוֹ, וֹמְנַאֵּכְ נַמַבְּנַ, מָמֵּר מֹם לֹנָ, וֹמְנַאֵּכְ
- האו בדו ואָבאַן: אַשֶּׁר צְּנְּה יְהְנָה אָת־מִשֶּׁה בֵּן בֹתְּבֹנִם בֹמִבְבַּנִׁ סִנְנִי בְּבֶּבְ י בְּאַרְבְּעָה עָשָׁר יָוֹם לַהָּדֶשׁ בֵּין בַּאַרְבָּעָה עַשְׂרָא יוֹמָא לִיַרְחָא XL_TEOT
- בֿבובא: خفتر مش لخفتر يحتبا خنبه הַפַּסְח בַּיִּוֹם תַהְוּא וַיְקְּרְבוּ לְמִעְּבַר פִּסְחָא בְּיִוֹמָא תַהוּא לַנְפָּׁמְ אַבְּׁם וֹלְאָבִוֹכְלֵנְ לַהֹּמְטֵב לַמְטֵּנִ נּפְּמָא נַאֵּנְמָא וֹלָא וֹכִינְנְיּ
- نظ۪لۃے: שְׁרְבְּלֵי יְתְּלְתְ בְּלָּהְבְּיִ בְּתִיוֹבְ בְּתִינִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִּי בְּתְּבִּי בְּתְּבִּי בְּתְּבִּי בְּתְּבִּי בְּתְּבִּי בְּתְּבִּי בְתְּבִּי בְתְּבִּי בְתְּבִי בְתְּבִּי בְתְּבִּי בְתְּבִּי בְתְּבִּי בְתְּבִּי בְתְּבִּי בְתְּבְּי בְתְּבִּי בְתְבִּי בְתְבִי בְתְבִּי בְתְבִי בְּתְבִּי בְתְבִּי בְתְבִּי בְתְבִּי בְתְבִּי בְתְבִּי בְתְבִּי בְתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבְּיבְיבְים בּיבְּיבְים בְּתְבִּיבְים בּיבְּיבְים בּיבְּים בּיבוב בּיבוב בּיבוב בּיבוב בּיבוב בּיבוב בינונים בערבוב בינונים בעוברים בינונים בערבים בערבים בינונים בערבים בערבים בינונים בערבים בערבי נֹנְּבָת לְבֹלְעָׁוּ עַלַבְּיִר אָטַ גַאָּנְהָא לְמָא נִטְמָנָת בַּגַּוּלְ ر אַנְקְוּנוּ מְמֵאִים לְנָנֶפְּׁמָ אִבְוֹם לְמָּנוֹ אַנְחָנָא מְסָאָבִוּן לְמָמֵי נָפְּמָאִ ַנַּאָלְּיְרֵנְ הַאָּלְּאָנִם הַהַּמָּהוֹ אֵלְ_{יִ}וּ נַאֲמָרֵנִ הִּבְּרַיָּא הָאָנּוּן לֵיה

(s) במועדו. אף בשבת במועדו אף במומאה (שם):

- באַבבּהני המוֹבא יוָמֹא בּוֹבוֹא
- לְמַמְּבַר פַּסְׁחַא:
- ככל הפקוד ון ות משה בן čil mámix táltíx loit בואמון ומברו ים ĠĊĹX
- אַבַרן בְּיוֹמָא הַהוּא: וּנִבוֹן אַלְּאָנִם אַאָּב בֹנוֹ הֹמָאִנִם וֹבִוֹן מִלְבֹּלֹא בּבֹווִ מִלְאָבוֹן
- ילוניבי לבים משה ילים
- among the children of Israel?'

- passover in its appointed season. Let the children of Israel keep the
- ye keep it. to all the ordinances thereof, shall all the statutes of it, and according its appointed season; according to month, at dusk, ye shall keep it in In the fourteenth day of this
- of Israel, that they should keep the And Moses spoke unto the children
- so did the children of Israel. that the Lord commanded Moses, wilderness of Sinai; according to all of the month, at dusk, in the first month, on the fourteenth day And they kept the passover in the

nosses bernioqqs sri ni axoL edr fo back, so as not to bring the offering man; wherefore are we to be kept are unclean by the dead body of a And those men said unto him: We

Aaron on that day.

came before Moses and before

the passover on that day; and they man, so that they could not keep

were unclean by the dead body of a

But there were certain men, who

(+) וידבר משה וגר. מס מלמוד לומר וסלא כבר נאמר (ויקרא כג, מד) וידבר משס את מועדי ס' אלא כששמע פרשת קרבו. שמון לגופו. מלה וביעור המן): אחר כגון שבעח ימיס למלה ולביעור חמן. (ק"א מלוח שבגופו. שה חמים זכר בן שנה. שעל גופו. ללי אש ראשו על כרעיו ועל

(3) ככל חקחיו. אלו מנות שבגופו שה ממים זכר בן שנה (פסחים לה, א): וככל משפטיו. אלו מנות שעל גופו ממקום

בּוֹמִנֹיה בִּנוֹ בִנוֹ וֹמֻבְאֶב:

- מועדים מקיני אמר להם וחור והוהירם בשעת מעשה (קפרי קו):
- יודע אסרן מנין לו (ספרי סח): (6) - לפני משה ולפני אהרן. כששניסס יושנין בנים סמדרש באו ושאליס ולא ימכן לומר זס אחר זס שאס משס לא סיס
- אלא שוכו אלו שמאמר על ידיקן שמגלגלין וכומ על ידי וכאי (פפרי שם): שכל זמן שסים רולס סיס מדבר עם סשכינס (סנסדרין פ"ק) וראויס סימס פרשס זו לסאמר על ידי משס כשאר כל סמורס כולס (מ"ה למסורים כן גירמה רה"ס) התר להם עתדו והשמעה כהלמיד התובעה לשמוע תפי רבו. השרי ילוד השה שכך תובעה (ד) למה גגרע. אמר לסס אין קדשים קרבים במימאה אמרי לי יזרק הדם עלינו בכהנים מהירים ויאכל הבשר לממאים

ਪੈਂਹੈਂਹ: (ਓ) ℅ζԸ□ CİÜ

!! על הילכון: באהמה מא באטפער מו פבם עקרי וַאַמַר לְהוֹן מֹשֶה אוֹרִיכוּ עַד

command concerning you. that I may hear what the Lord will And Moses said unto them: 'Stay ye,

And the Lord spoke unto Moses,

॰ १९७६८ ९८६८ अद्रात्ति अद्रात्ति

ימַבְּיל יְיָ עִם מִשֶּׁה לְמִימַר:

לְרְרָתֵיכֶם וְעָּשְׁר פָּסָח לִיהְוֶה: או בְגַבֶּךְ רְחִלְּהִ לְכֶּם אֵוֹ $^{\circ t}$ නු් $\dot{\mathbf{w}}$ නු් $\dot{\mathbf{w}}$ දෙ $\dot{\mathbf{r}}$ ්ද්දූම් $\dot{\mathbf{w}}$ يَقْد هُرِ خُرْر نَهُلُهُم رَهُرُد

נוגבור פּסְחָא בַּרָם יָיִ: בטיקא לכון או לדביכון לַמְּמֶׁגְ נַפַּׁמֵּא בַּאָנְמָא אַן בֹאַנְבַע לבר לבר אבי יהי מסאב מבוק מם בני ומבאק למומר

the passover unto the LORD; journey afar off, yet he shall keep reason of a dead body, or be in a generations shall be unclean by saying: If any man of you or of your 'Speak unto the children of Israel,

מַבְּוֹע וּמִׁרְנִים יִאָּכְלְעוּ: اثبت قدا يَامَلُ فَاتِ رَمِّيْهِ فِي مَحِــ בֿעָבָה עַהָּגִּי בְּאַנְבָּהָע הֹהָּנִ

מל פַּמִיר וּמִרָרִין יִיכִלְנֵּיה: יוטָא בּין שְׁמָשִׁיָּא יַעְּבָּרוּן יָתִיה בּוֹבוֹא שׁנֹוֹלֹא פֹאַבפֹּתּט מֹמֹבֹא unleavened bread and bitter herbs; keep it; they shall eat it with fourteenth day at dusk they shall in the second month on the

חַקר הַפָּסָח יַצִּעָּי אָרָו: וֹמֹאָם לָאִ וֹמִּבֹּבוּוַבוֹוְ כַּכֹּלְ וַנִּוֹבַמֹּא לָאִ וֹטַבּבוּוּ בִּוּעַ כַּכֹּלְ جنظية **₹**₩_₹₩\$ ಡ್ಗ-ಪ್ರದ

לַנְינַע פַּסְׁטַא יַעְּבָּרוּן יָמַיה: לא וַמִּאַרוּן מִנִּיה עַר צַפָּרָא

passover they shall keep it. according to all the statute of the morning, nor break a bone thereof; they shall leave none of it unto the

71

π

ΟĪ

8

:Sariyes

ជុំជុំជួក ប៉ុង្កុំ ម៉្ងែង កុង្កុំ ប៉ុក្កុំ កូតុ בַּיו קְרְבַּן יְהֹנָה לָאַ הִקְרִיב וולבומע עונפש עונא מעמיים פּ לאַ הְיָה וְחָדֵל לַעֲשָׂוֹת הַפָּּסָח بتهرس يجهد شبع مبذند بجهها

בְּזִמְנֵיה חוֹבֵיה יָקבֵּיל גּוּבְרָא אָבו לוּוְבָּלֹא זַוּוֹ לִא לַבוּת נישְּׁהְצָּיִלְ אֵלְהָא עַרוּאַ מָעַּמָּיִר בור ויקטנע מקמעבר פּסָהָא וֹנוּבְרָא דְהוּא דְבֵי וּבָאוֹרַה לָא

man shall bear his sin. LORD in its appointed season, that brought not the offering of the cut off from his people; because he keep the passover, that soul shall be on a journey, and forbeareth to But the man that is clean, and is not

🎮 לֵיהוְה בְּחָקָת הַפָּסָה וּבְמִשְׁפְּטִי וְבֶּי־נְגִּוּר אַהְבֶּם גַּר וְעָּשָׂה פַּׂסַתֹּ

ולַנֹּגוֹבוֹא בַּאַבֹּמֹא: לומא עד יהי לכון ולניוניא פּסְׁטַא וּכְּבַטְוֹוּ כִיה בּן יַעְּבָּיר וֹנְאַבְּיִג פַּטְּטְאַ צְּלֵבֶם וְיִּ כִּלְּיִגְנָנִע الْكُلِّدُ اللَّافَادِ لَمُشْكِيلًا فَاللَّهُ

for him that is born in the land.' statute, both for the stranger, and so shall he do; ye shall have one according to the ordinance thereof, to the statute of the passover, and passover unto the Lord: according among you, and will keep the And if a stranger shall sojourn

וְלַצֵּׁר וּלְאָוֹרַט בַאָּבֹל: (ס) جِل بِهِشِہ חِهِہ عِمِم بِہِرِہ خِچْם

צַבְּבַבַא: מַמְּבָּוֹא בְּנִוּנוּ אִימָּנִא מַר בְּסְׁנִיבוּהָא וּבְּבַהָּמָאָ בִוֹּג מַכ מולא גע ממכוא לממכוא ולוומא באטלם מַמְּכֹּלָא שַׂפֹא

appearance of fire, until morning. upon the tabernacle as it were the testimony; and at even there was tabernacle, even the tent of the was reared up the cloud covered the And on the day that the tabernacle

ىتىمۇڭا خىزلىدىيەم مىلىخىد: ڹڂؗۿؙڷڐ حدره، جهِد يَرَمِدُا هِنه ـ بَرَهُ فِي خَهُن كُ אָת־הַמִּשְׁכַּן

מפרי מט). פמח שני מלה וחמן עמו בבים ואין שם יום טוב ואין אימור חמן אלא עמו באבילחו (פמחים לה, א): (סו) או בדרך רחקה. נקוד עליו לומר לא שרחוקם ודאי אלא שסיס חוץ לאמקופת סעורס כל ומן שחימס (פמחיס לג, צ.

(14) וכי יגור אחכם גר ועשה פסה. יכול כל המפגייל יעצה פפח מיד מלמוד לומל מקס אחז וגוי אלה כך משמעו וכי

יגור המכס גר ובה עת לעשות פסח עם הביריו כחקה וכמשפע יעשה (פסחים לג. ספרי עה):

וֹבוווּ אֹוּמִּלֹא בֹּלִילָּוֹא:

ימָרְאָרַ־אָשׁ לְיִלְרָ: ש בו יהנה חליר הענר הענו יכספי בו הני הדירא ענגא חפי ליה

מֶּם וֹשׁנוֹ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאֵן: يخطريا هُمُد يَمُخُلِمُو يَعْمُرُا يَمْدُهُم يَحَمُونَا لَيَمْدَ، فَقَالَ ַן וֹאַנוֹנו כְּן וֹסְמֹּוּ בֹּדֹנוּ וֹמְּנִאֹץ מַמְּבֹּדֹא ּוּבְנוֹנו כֹּן דֹמִלְוּן בֹּדִּנ الرَّفِّ، يَامُرُانَ يَامُرُا يَامُرُ بَكُنَاكً الرَّفاتِ هِمِمَوْمَانَ يُبِيْهِ يَامِرُانَ

نِهُجُا ثِمْثًا مَرِ بِنَهُجُا نَتُنُهُ: מּלְ פָּּי יְחְנְיִׁח יִסְעֵּי בְּנֵנְי יִשְּׁרְאֵלִ עַלְ מִיְמְרָאִי בֵּיִי נְשְּׁלְוּוֹ בְּנִי

מַמִּבֹּלָא מַבַּו: יוְמִין בַּאָבוּ הַּנְנָא הַּכְ וּמִּבְאָב וֹמֹב מִוּמִבֹא בּוּוֹ מִבּוֹ

הְּנִּלְאַ שַּׁמֵּן מֻבוּ בִּנָי וֹמֶבְאָבִי

אָת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלָא יַפְּעוּ: וֹמִוֹם בַבַּוֹם וֹמִמְנַנִוּ בִּדִּי_וֹמִּבַאָּב بختيَّاتِ لأمِّرُ مَرِينَهُ كَالَّا مَرِينَهُ كَالَّا וֹלְאֵ לֹמִלְוּוֹ: וֹמְבֹאָב וֹט מֹמֹבִע מִוּמִבֹא בּוּזֹ סניאון נוטרוו בני ולאוַבכונו מווא מל ממפוא

יַחַנְיּ וְעַלְ־פָּי יְהֹוָה יַסְעוּ: هُدَا لَمْحِ قَافُدُهُ يَانُ ثَمْخِا: מספר מל המשבו על פי יהור על משבוא על מיקרא בין וֹנְהַ אַּהָּב וֹנִינִי בַיֹּהֹלָן וֹמָנִם וֹאִים בַּבוֹיו הֹללא יוָמִוּן בַּמֹלוֹ

בהלל ללטמני וֹנְסְׁמֵּנְ אֵנְ יְנְמֶּׁם נְלְנְלְּעַ נְנְמֵּלְעַ בַּבּּבָּבָא נִנְמָלְנִן אַנְ יִימָם נִקְיִלְּנִ הַ הַבְּבֶּער וְנְהַבְּלֶיִר הַמְּנְוֹן בַּבְּקָר עִי צִפְּרָא יִנִסְתַּלָּס הַּנָּנִאָּ וֹנֶהְ אַהָּבוֹנִינִי עַמְּלֹן מִמְּנִב וֹאֵנִי בַּנִוּנִ

ימסְתַּלַל עַנְיָּגְא וְנָמְלָגוֹ:

and the appearance of fire by night. So it was alway: the cloud covered it,

of Israel encamped. the cloud abode, there the children journeyed; and in the place where that the children of Israel up from over the Tent, then after And whenever the cloud was taken

encamped. tabernacle they remained the cloud abode upon the LORD they encamped: as long as and at the commandment of the the children of Israel journeyed, At the commandment of the LORD

the Lord, and journeyed not. children of Israel kept the charge of the tabernacle many days, then the And when the cloud tarried upon

бι

gτ

۷t

the Lord they journeyed. to the commandment of they remained encamped, and to the commandment of the Lord days upon the tabernacle; according And sometimes the cloud was a few

journeyed. when the cloud was taken up, they continued by day and by night, morning, they journeyed; or if it the cloud was taken up in the evening until morning; and when And sometimes the cloud was from

(15) המשכן לאהל העהות. המשכן העשיי להיות אהל ללוחות העדות: יהיה על המשכן. כמו קוף על המשכן יכן

(TI) העלות העגן. כמרגומו אממלקומ וכן ונעלה הענן ולא ימכן לכמוב ולפי עלוח הענן ועלה הענן שאין זה לצון סלוק כל לשון הפרשה:

(פד): ועל פי הי יחנו. כיון שסיו ישראל מוניס עמוד סעון מממר ועולס ונמשך על גבי בני יסודס כמין מוכס ולא סיס יסודה כמין קורה מקעו והריעו ומקעו ולא היה מהלך עד שמשה אומר (להלן י, לה) קומה ה'ונסע דגל ממנה יסודה זו בספרי (18) על פי הי יסעו. שנינו במלחכת המשכן (פי"ג) כיון שהיו ישרחל נוסעים היה עמוד הענן מחקפל ונמשך על גבי בני שלה למוח ועלייה כמו (מלכים-ה יה, מד) והנה עב קענה ככף היש עולה מים:

נפרש עד שמשה אומר (להלן י, לו) שובה ה' רבנות אלפי ישראל הוי אומר על פי ה' וביד משה (מלאכת המשכן פי"ד):

(סב) ויש. כלומר ופעמיס: ימים מספר. ימיס מועמיס:

וְלָאִ וֹפֹֹמוּ וּבְּבוֹתְלְנִין וֹפֹֹמוּ: خِهُجُا مُجْرِد تَكَاثُهُ كَتَّدِ نَهُكُمُ ي خُدَيْجَادِكُ يُمْثِلُ مَح يَاظِمُخُلِ ×i¬'nŗw

بظغفففخطيتك تمذيا:

עַל־פָּי יְהֹוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: (פ) יְּסֶעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהֹוָה שְׁמְרוּ נג עַל־פָּי יְהֹוְהֹ יַחֲנֹּי וְעַל־פָּי יְהֹוָה

ם נִיָדַבֶּר יְדְּוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיִ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

<u>הַמְּהַלְּוּת</u>: לְמִקְרָא הְעֵבְה וּלְמַסָּע אָתֹר וֹיְהְוָן לְרּ לִעְּרָעָא בְּנִשְׁהָא ੈ ਖ਼ਤ੍ਰਾਂਘੁਜ ਕਾਪੂਘੁੰਜ ਅੜ੍ਹ ਜ਼੍ਰਾਂ ਤ੍ਰਾਂ מַשָּׁה קְּדְּ שְׁמֵּי הַצְּוֹגְלָנִי בְּטָר עַבֵּיד לָבְ תַּרְמֵין הַצּוֹצְרֶן

הַמַּדְה אֶל־פָּתַה אָהֶל מוֹמֶד: י וֹטֹבֹאוּ בִּבוֹן וֹלוָהֹבוּ אֵבֶּוֹבַ בַּבַ

للأشبغيط لهشر هَجْقر نَشِلَهُج: לאם_פֿאַטֿט :טֿפֿאַנ וֹנְאָלֹר וֹנְאָלֹר אֵבֶּילַ.

다니라고 건노하다: י וְיִםְקַּמְּטֵּם מְרוּצְּהָ וְנְסְעִּי הַשְּׁחָנוֹת

انظمر خمومريه: ـ הַמַּהֲנְיֹת הַחֹנָים מֵימָנָה מְּרוּעָה וּהְקַקַעְּמֶּם הָרוּעְה שַׁנָית וְנָסְעוֹ

> הְבֹּנו בֹּנוּ. וֹהְבֹאָן וֹלָא לֹהֹלָוּן מַלְ מַמְּבֹּלָא לְמִמְּבִי מַּלְוָנִי, מבו במבו באובכוט הולא או קבין יומין או יַרְקא אוֹ

taken up, they journeyed. journeyed not; but when it was Israel remained encamped, and abiding thereon, the children of tarried upon the tabernacle, month, or a year, that the cloud Whether it were two days, or a

the Lord by the hand of Moses. the Lord, at the commandment of journeyed; they kept the charge of commandment of the Lord they they encamped, and at the At the commandment of the Lord

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

forward. and for causing the camps to set for the calling of the congregation, them; and they shall be unto thee of deaten work shalt thou make 'Make thee two trumpets of silver;

door of the tent of meeting. gather themselves unto thee at the them, all the congregation shall And when they shall blow with

themselves unto thee. thousands of Israel, shall gather then the princes, the heads of the And if they blow but with one,

take their journey. camps that lie on the east side shall And when ye blow an alarm, the

ς

X

٤٢

journeys. they shall blow an alarm for their the south side shall set forward; second time, the camps that lie on And when ye blow an alarm the

(22) או ימים. שנה כמו (ויקרה כה, כמ) ימים ההיה גהולמו:

(פפרי ענ): סיו נוסעים על פי הקצ"ה ועל פי משה ועל פי מלולרות (מלאכת המשכן פי"ג): מקשה. מהעשת העשה בהקשת הקורנם מקראס על ידי מלולרומ: ורלמסע אח המחנוח. בשעת פלוק מפעות ממקעו בסס לפימן נמלאת אתס אומר על פי שלשס עושס ומשממש בהם ולא אחר) (שם): - למקרא העדה. כשמרלה לדבר עם השנהדרין ושאר העם ומקראה לאפוף אליך (s) עשה לך. (שיסיו מוקעין לפניך כמלך (דברים לג, ס) ויסי בישורון מלך): עשה לך. משלך: עשה לך. (המס

「中口は火

ַב<u>ְ</u>בְרָהָא

خُرُنُكُ لَحُلُحَنَّهُ لَابِهُ، هَجُوَنَهُ

וֹאָם בַּנִוֹג וֹטַלַמּוּן וֹנוֹגַּמָנוּן

בל בוֹמִשֹא בִעוֹבת תַּמִּבּוֹ

ליקקען ביון ביוף היוקעור לוסף

בלסו לניד הַעָּבִיד יָהְהוֹל

בּוֹ בִּירָא בַּמְמֵׁר: מִוֹמִרָא בּוֹ זְּמְבוֹן מַּלְ מִוֹמִרָא

מומבא בון למכון זע ממבע

הג מומבא בול הבו להג

ילְאַמֹּלְא נֹע תַּהְּבוֹנֹעֹא:

מֹמֹבׁוֹטֹא בַּמֹבׁוֹן כֹּבוּטֹּא:

الككاجوا

كأذأتانك

(3) וחקעו בהן. נשמיק והוא מימן למקרא העדה שנאמר ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד:

ځ۵څځ۳۰۰۲:

ドトバジン

النكظميا

ŢĊŢX:

- (4) ואם באחח יחקעו. סוא סימן למקרא הנשיאים שנאמר ונועדו אליך הנשיאים ואף הן יעידתן אל פתח אהל מועד
- (4): (3) וחקעחם חרועה. מימן מפע סממנים מקיעס מרועס ומקיעס לך סיל נדלב בפפרי (20) מן סמקלמום סימריס (ר"ס ומווכם שום סוח בח בחפרי (עג):

י בְּבַבַלֵּנִי, אֶנַרַבַּלְּנַלְ, מִנִּלְמָהִ יבְּמִבְנַתְּ יָנִ לְנַבְּלָאְ מִנְלְמָהֵוּ

וֹלְאָ שַׁבוֹנִהַנּי: וֹלְאַ טִוֹבַּבוּוֹ:

מולם לדרמיקם: قَلَةُ خُدُبِهِ لَكِنْهُ كُوْتُهِ خُلِكُوْهِ فَلَةً بَخُدُنُهُ نَبِياً خُدِياً خُوْنُه

הלם לגביכון: יבול אַבוֹען בַּבְּנַינִים יַנְיבְּלָתְ יבָנוֹ אַבַען בַּבַּנָנִים יַנְיבָּתְּ

מָאַנְבֵיכֶם: לפְּנֵי יְהְנָה אֶלְהַיכֶּם וָנוֹשִׁמְהָם וְעִוֹבְמָעִם כַּעַבְּגַגְעַע וֹנוֹכַּבַעָם 6 \$\frac{1}{6} \frac{1}{6} \fr ĽĸĽL

تنهٰزېږديا: äin ii siiril luuslal ו יטוֹכֹבוּו כַּנוֹגוָגֹבנֹא. אָשְׁבְּם בֹּאֶבֹהְכוּן הַלְ מָהִיבֵּוּ בַּשְׁהִיבִּוּ וֹבֶי מִלְטַמְּי בְּאַרְצְבֶּם וַאָּרֵ, מִינְבְאוּ לְאָנָהָא מִרְבָּא

יְהְוָה אֱלֹהֵיכֶם: (פּ) خنفدبا خفتا تخيده تخد בּטַגֹּגע הַג הַגַּטִיכָּם וֹהֹג ספרד ואמכנו חַדְשַׁכֶם) וּהְקַלְמָהָם בַּחַצִּיִּבְרָהָא עַלְ עַּלְוֹהָבוּן וְעַּבַ יליום שמחקבם ולמוצביכם

كُلُّكَ كِلدُخُلُولُمُ كُلُم يُخْرُبُونِا يُعْرُبُهُ זלסט טידשיכון ויהון לכון (בספרי ולבישי ירחיכון וחקק יביום הדותכון יבמועביכון

رزت جَهَٰزِت رَهَٰزِت جَرَٰتُه رَهَٰزِ

אַסְטַבְּלַ הַנְוֹא הָהַבְּוֹ, הַהָּבִּוֹא וֹנִוֹנִע בֹּמִטֹּא שׁנֹוּנִעֹא בֹּוֹנִעֹא

בְּמִבְרָר פָּאָבֶן: ٱنْكُمُّهُ كُدِّا_نَهُلُـهُم كُمَّكُمَّنيُّات يَثْمَمِهُ كُدِّهُ نُهُلُهُم كُمَّمُكِدُينِا

בּׁמֹמִבֹנִם בּעַבְמָת נֹגַּלַעַ בַּמֹלָן

ממל משְבוּן הַמּהַבוּי:

נוּהֹבּוֹ בֹמֹלוֹ מִמּוֹבַבֹּגֹא בַּסִוֹּנִ וּהָבֹא הַמֹּלֹוֹא

בְּמָלֵבְלֵא בְּפָאבוֹן:

but ye shall not sound an alarm. gathered together, ye shall blow, But when the assembly is to be

ever throughout your generations. they shall be to you for a statute for shall blow with the trumpets; and And the sons of Aaron, the priests,

saved from your enemies. LORD your God, and ye shall be shall be remembered before the an alarm with the trumpets; and ye oppresseth you, then ye shall sound against the adversary that And when ye go to war in your land

the Lord your God. memorial before your God: I am and they shall be to you for a sacrifices of your peace-offerings; burnt-offerings, and over the with the trumpets over your in your new moons, ye shall blow and in your appointed seasons, and Also in the day of your gladness,

the tabernacle of the testimony. the cloud was taken up from over twentieth day of the month, that year, in the second month, on the And it came to pass in the second

abode in the wilderness of Paran. wilderness of Sinai; and the cloud forward by their stages out of the And the children of Israel set

71

ומשע המשנות בשמים על ידי מרועה ומקיעה (פפרי עד): מרועה למקרא העדה והוא הדיין לנציאים הרי מימן לצלצמם מקרא העדה בצמים וצל נציאים באמם וזו וזו אין בהם מרועה מוקע ומריע ומוקע ומעסה אין מילוק בין מקרא העדה למסע את המחנות מלמוד לומר ובהקהיל את הקהל וגוי לומר שאין כסנים ובשמיסן שנלמכ ומקעו בסן וגו' אף ממע סממנום בשמיסס יכול מס ממע סממנום מוקע ומכיע ומוקע אף מקכל סעדס (ד) ובהקהיל אח הקהל וגור. לפי שסים מומר וסיו לך למקרם סעדם ולמסע מם סממנים מס מקרם סעדם מוקע צעני

(8) ובני אהרן יחקעו. במקראות ובמקעות הללו:

- וכרונים ושופרום שנאמר ומקעמס הרי שופרום לוכרון הרי וכרונים אני ה' אלהיכס זו מלכיום וכו' (ספרי שם): (10) על עלחיכם. בקרבן לבור סכמוב מדבר (מפרי עו. ערכין יא): אני ה׳ אלחיכם. מכאן למדנו מלכיום עס
- (II) בחדש השני. נמללת לתה לומר שנים עשר חודש חקר י'ימים עשו בחורב שהרי ברלש חודש קיון חנו שם (שמום ימ,
- היה ושם הנו ממקע זה: (21) למסעיהם. כמשפע המפורש למפע דגליהם מי ראשון ומי אחרון: במדבר פארן, קברות המאוה במדבר פארן א) ולא נקעו עד עשרים באייר לשנה הבאה (קדר עולם פ"ח):

75

- י וֹמְּלַ בִּּלְּאִ מִּמֹּטִ בִּׁנָוֹ וֹבִוּלֵן וֹמַלְ טִוּלְאִ בַּמִּבְּמֹאִ בַּבָּנִוּ לעלאל בו_הומר: וּמִּמֹבׁר וְתַּוֹאֵל בַּר צוּעָר: י וֹמָּלְ_גֹּלְא תַּמִּעׁ בּוֹנָ וֹמִּמְבֵּיֹׁ וֹמִּלְ עִוֹלְא בַּמִּבֹּטֹא בּבֹנִי עמִינְדְב: נְיִשְׁמוֹ בָּוֹרַמִּמִינְבְּיִבּי ترجيد تنهبا בְּרְאַשׁנָה לְצִּבְאָנְוָם וְעַּלְ־צְבְאָנִ יְהִינְיִה בְּקַרְמִיהָא לְחֵילִיהוֹן יי ניסָּ*ת* בֿנֹג' מִנְנִנִי בֹנֵג'וֹנִינִי נִּמָּגְ מושם משבות Ę<u>r</u>raÿn: בּייָ בִּידָא דְּמֹשֶה: יי וּיִסְעִּי בְּרַאַמְּוֹיִ מַּלְבָּי יְרֵוֹיָר וּנְשַּלִּי בְּעַרְמִיִּהָא עַלְ מֵימְרָא
- אָליאָב בָּוֹ־חַלְּוֹ: זְבוּלְן אֶלְיאָב בַּר מַלְוּן:
- דַמָּהֶבֶּן: מַמְבַלָּא: דנהון ילדו מבני נאָאָן בֹּנוֹ עּבַאוּן וּבְנוֹ מִבְנוּ נֹמִבוּ נֹמִבְיוּ י וְהוּרָדְ הַמִּשְׁבְּן וְנְסְטְּוּ בְּנֵי וּמִהְפְּרָק מַשְׁבְּנָא וְנָמֶלִין
- جُلْ شِيرَةُ اللهُ בּׁן שְׁבֵּיאָנִי : בּּׁר שִׁבֵּיאָנִי : בְּּלִאָנִי אֶלְיּגִּנִּר לְנִילִי וֹנְּלִ נִיּלְיִצִּנִּי 'אֶלְיִּגַנִּר ' בּנֹלִבְ מַנַוֹנִע בַאַנּבֹן וֹלְמִּגַבְ מִגַפַס מַמָּבַנִע בַאַנִבֹן
- ೱೣ೯ೣಀೣೣಁೣ: הְּבְּׁמִנְאֵבְ בּוֹרַ הִּנְרִנְהַבּּנִי: מַלוּמוּאַל פּּ וְעַּבְׁ צְּבְּׁאִ עַּמְּּׁטִ בְּבֵּנֵג מִּמְּעָוּ וְעַּבְ מִיִּלְאִ בְּבָּנִג
- چו־דעואל: אָלְוֹסִבּ בַּר דְּעוּאֵל: י וֹמֹלְ צִּבְּיָא מִשָּׁהַ בְּנִי דְּגַבְ אֶלְיָסֶׁב וַמַּלְ הַיִּלְא בַּמִּבְמָא בּבְנִי יָּבַ
- עד מיהיהון: וְבַלֵּימוּ אָת־דַמִּשְּׁבָּן עַּדְ־בּאָם: תֹבוֹ הֹא ימִבוֹמוֹ זֹנו תַהְבֹּוֹא ונְסְעוֹ הַקְּהְלִים נִשְׁצִּי הַפִּקְהֲשׁ וַנְּשְּׁלֵין בְּנֵי שביי למבי

- the Lord by the hand of Moses. according to the commandment of And they took their first journey,
- Nahshon the son of Amminadab. their hosts; and over his host was Judah set forward according to of the camp of the children of And in the first place the standard
- Nethanel the son of Zuar. the children of Issachar was Sτ And over the host of the tribe of
- the son of Helon. the children of Zebulun was Eliab 91 And over the host of the tribe of
- tabernacle, set forward. the sons of Merari, who bore the down; and the sons of Gershon and And the tadernacle was taken
- Elizur the son of Shedeur. their hosts; and over his host was Reuben set forward according to And the standard of the camp of
- Shelumiel the son of Zurishaddai. the children of Simeon was And over the host of the tribe of
- the son of Deuel. the children of Gad was Eliasaph And over the host of the tribe of
- their coming. tabernacle might be set up against the sanctuary set forward, that the And the Kohathites the bearers of

17

61

۷ī

Þτ

٤ī

- **EULEL (E)**: קסם עומדים מכופין ונפונין על סמופום עד שנפע דגל מפנס כאובן ואפר כך ונפעו סקספיס (מלאכם סמשכן פי"ג. מנפומא ם) ובא אסרן ובניו בנסוע סממנס ובני גרשון ובני מררי פורקין סמשכן ומוענין אומו בעגלות וסארון וכלי סקדש של משא בני (עו) והורד המשכן. כיון שנומע דגל יסודס נכנמו לסרן וצניו ופרקו לת ספרכת וכמו בה לת הלרון שנלמר (במדבר ד,
- dea: ומכניפין בו האכון והשלהן והמנורה והמובחות וזהו משמעות המקרה והקימו מקימי המשכן אותו עד ערם בואם של בני מאחריהם עם שני דגלים האחרונים היו בני גרשון ובני מררי מקימין אח המשכן וכשבאים בני קהח מולאים אוחו על מכונו שני דגלים סיו מקימין את המשכן כשהיה הענן שוכן ומימן התנייה נכאה צדגל מתנה יהודה והם תונים ועדיין צני קהת צאים (וב) נשאי המקדש. נושלי דבריס המקידשים: והקימו אח המשכן. בני גרשון ובני מררי שהיו קודמיס להם מפע

בּן־עַמִּירְוּיד: كَمَّدُهُكُم لَمْ لِمَرْحِمُ خُهِدٍ الْكَرْبِمُثُامَ الْمُؤْدَنِهِ خُسْرَبِيدِا لَمْمِ سَرْجِيدِ ְּוְנְסָׁע הֲבֶּגֶל עַחֲבָנִה בְּנֵי־אֶפְּרָיִם וְנָשֵיל שֵיקס עַשְּׁרִית בְּנֵי

אָלְישְׁמָע בַּר עַמִּירוּד:

لَاثُمْ خِيْرُ جُدُلِ فَلِ لَا خُدُلِي الْمُؤْدِدِ : לַּגְלַאַ מַּמֵּׁעַ פַּׁלָּגַ מַנְּמֵּעַ פַּׁלָּגַ מַנְמָּעַ פַּלָּגַ מַנְמָּעַ פַּלָּגַ מַנְמָּעַ בַּלְנָגַ

مُرْهُد بَمْخِيهُم قِد فَلَدِمنِد:

אַבׁידָן בָּן־גּּדְענְי: לי וֹמְּלַ גִּּלְאַ מַּשְּׁעַ בּוֹנָ בּוֹנְמֵוֹ וֹמַלְ עַוּלָאַ בַּמִּבְּמָאִ בַּבַוֹיִ

בֹנֹמָנוֹ אַבֹּנֹגוֹ בַּנַ נַּבְּמָנָנִי:

אֹלאָן אֹטוֹמוֹר בּוֹרַמִּנִימִּבוֹי: לְבְּלִ-תַּמְּעַׁנִיִּטְ לְּאָבְאָעַטְׁם וְמָּלֵיִ- דְּן הְּבִּנִּיִּשׁ לְבָלְ תַּשֶּׁרִיָּהָא لْزُومَ يُدرُم مَلَاثِكَ خَتِيلًا مُعَقِّلًا نَتَمَرَ مَنَوَ مَنْمُكِينَ خَتِي

قَدْمُريُّا قُلِـمُخُلَّا: ° וְמָּכְ בּּٰלְּא מַמִּע בֹּנוֹ אָמֻּע וֹמַּכְ עִוֹלְא בַּמִּבְמָא בּבֹנוּ אָמֶּע

פּוֹמֹנאֵל בַּר מְּכִּבוֹ:

אַבונבֿה בּוֹבהנדֹנ: ^{עב} וְעַּלְ גִּלְא מַמֵּטְ בְּנֵינִ נַפְּטִּלְיִ וְעַּלְ בִינִלְא דִּשִּׁבְּטָא דִּבְנִינִ

נפּטֹלְ, אֲטִוּנַת בּּר הֵּוֹלִוּ:

לְגַּבְאָטַׁם וֹנְסֵּתנִּ: (ס) 87 XÇU QQÇ.

לְחֵילֵיהוֹן וּנִמַּלִוּ: ביני ישְׁבָּיוֹ מִשְּׁלְנִי בַּנִּי יִשְּׁבָּיִוֹ

\$\dag{\dag{\dag}}\$\dag{\dag}\$\dag{\dag}\$ נְהַמַּבְנוּ לֶבְ בְּי־יָהְנָה דִּבֶּר־טָּוֹב יְהְנְהְ אִהָּנִ אָתַן לְבָּם לְבֶּה אִהְנִי בַּאַמָּר יִיִ יִהִיה אָתֵּין לְבֹּוֹן هُرَنَادِ هُمِـ يَافِطِهِ هُمُلِد هُمُلِ es הַמְּרְיָנִי הֹתֵּן מִשֶׁהֹ נִסְעַיםוּ רְעּוּצֵּל ניאטר משה קֿחבב בו־רְעוּאֵל נִאָּמַר

וֹ מֹכִּילֵ לְאִינִאָּע מֹבְעֹאַ מֹלִ אַנעא הֹפּוֹא וֹנוָמִוּכ בַבַּ אַנוּי בְּמִמָּט וֹמֹלִין אֲנַחָנָא לְאַהָּרָא はアバダト משה קחובב בר

> .budimmA to nos and over his host was Elishama the forward according to their hosts; the children of Ephraim ser And the standard of the camp of

77

Gamaliel the son of Pedahzur. the children of Manasseh was And over the host of the tribe of

Abidan the son of Gideoni. the children of Benjamin was And over the host of the tribe of

son of Ammishaddai. and over his host was Ahiezer the forward according to their hosts; rearward of all the camps, set the children of Dan, which was the And the standard of the camp of

son of Ochran. the children of Asher was Pagiel the And over the host of the tribe of

the son of Enan. the children of Naphtali was Ahira And over the host of the tribe of

hosts.—And they set forward. children of Israel according to their Thus were the journeyings of the

concerning Israel.' for the Lord hath spoken good with us, and we will do thee good; said: I will give it you; come thou unto the place of which the Lord father-in-law: 'We are journeying son of Reuel the Midianite, Moses' And Moses said unto Hobab, the

ואים דאמרי כקורם היו מהלכין ומפיק לה מן מאשף לכל המהנום: וכל מי שסים מאבד דבר סים מחזירו לו. אמיא כמאן דאמר כחיבה סיו מסלכין ומפיק לס מן (במדבר ב, יו) כאשר יחנו כן יסעו. (es) מאסף לכל המחנות. מלמוד יכושלמי (עיכובין ה, ה) לפי שהיה שבמו של דן מכובה בהוכלושין היה נוסע בהחכונה

(82) אלה מסעי. זה קדר מקעיהם: דיסעו. ציום ההוא נקעו:

נכנם (פפני שם): לסכנס לארץ ישראל אלא שמעאו בממאוננים ומפני מה שמף משה עלמו עמהם שעדיין לא נגורה גורה עליו וכסבור שהוא סמורס וכו' (ספרי עה): נסעים אנחנו אל המקום. מיד עד ג'ימיס אנו נכנמין לארן שצממע וס סראשון נסעו על מנת . אביסן מלמד שסמינוקום קורין לאבי אביסן אבא ושמום סרבס סיו לו ימר על שם שימר פרשס אחם במורס חובב על שחבב את (92) חובב. סוא יחרו שנאמר (שופעים ד, יא) מבני חובב חומן משה ומה הלמוד לומר (שמוח ב, יא) וחבאנה אל רעואל

°° וֹגְאָמֶׁר אֵלְּיִוּ לְאָ אֵלְוֹיַ כֹּּוּ אִם. וֹאָמָר לִיִּשׁ לִא אָנוֹגַלְ אֵלְנִיוּ

ڠٚڔۼڶڐ؞ڶڠڔڝڔڋڶڽ؞ۼڴڬ؞

عِا يِنَهُمُ بِيَنَيْدُ فِهِ لِجُدَ וֹיֵאָמֶׁר אַּלְ־נָא שַׁמְּוֹב אָלְנִוּ בָּיוּ

ממנו ובמבנו לוב: הַשָּׁוֹב הַהוּא אֲשֶׁר "יַּשָּׁיב יְהַוְּהַ וֹבְינִי כּי הַלֵּךְ עִּמְּנִי וְהָנְיַנִי וִיהִי צָּבִי הַיִּילִ עִּמַנָּא וִיהַי

לְתָּוּר לְהֶם מְנוּחֲה: לפְּנִיהָם 'בְּרֶךְ שְׁלָשֶׁת יָמִים " נְמָים נַאֲרֹוֹן בְּרִית־יָחנְׂה נֹסָעַ ניִסְעּוֹ מֵתַר יְהוֹה הֶּבֶרְ שְׁלַשֶּׁת

य़ र । प्रविद्या (a) • נְצְנָלְ יְהְנֶה צְּלֵיהֶם יוֹמֶם בְּנְסְעָם

بالإلالة بالإلالة: كالثبا الدأب الأفرها لالأبك الثنوة ميشد الأناف الذا النافلادا

לְאַּבֹׁתֹּג וּלְנַלְבוּוֹנִג אָנִזּגַל:

באַטהוֹב בלא שווטא בוולא אבן במוברא ולכובן אָבו מֹלְ בוּ וְדַמְּמָא כַּר נֹאַמָּר לָא כֹּהֵן שֹהָבִּוּל זְעַלָּא

נניטיב לף: מְבָא הַרְוּא דְּיוֹמִיב יִיָּ עְּמַנְא

ĊĊŢ: לַאַּהְקְנָא לְהוֹן אֲתַר בֵּית كَلْمَنْ بِيا مَنْ ذِكَ فَرُفِي يَمْنِا ומון נאבון פומא בין למיל וֹטֹרָא בּוֹל מִנִיקַנּ טַּלְטָא ינְטַליּ מְטִוּרָא בְּאָרָנְלִי עַלְּירִי

מַשְּׁבוּיקָא: けいはいい וֹאַנוֹ וֹלֵבֹא בּוֹ מִמָּכְ הֹלְנִוּעוָוֹ

מֹלאֹנ וֹגֹלעוֹן בֹהֹכִי בַּלֹבנּ ז נְיְהֶי בְּנְּׁלְעַ הְאָרְוֹ וַיֵּאִמֶּר מֹשֶׁת וַהֵּנָה בְּמִשֶּל אֲרוֹנָא נַאֲמָר

forward from the camp. over them by day, when they set And the cloud of the Lord was

out a resting-place for them.

journey; and the ark of the

mount of the Lord three days?

And they set forward from the

the same will we do unto thee.'

yea, it shall be, that what good

instead of eyes.

30

soever the Lord shall do unto us,

And it shall be, if thou go with us,

wilderness, and thou shalt be to us

thee; forasmuch as thou knowest

And he said: 'Leave us not, I pray

go; but I will depart to mine own

And he said unto him: 'I will not

how we are to encamp in the

land, and to my kindred.'

them three days' journey, to seek

coverant of the Lord went before

Thee flee before Thee.' be scattered; and let them that hate up, O Lorp, and let Thine enemies set forward, that Moses said: 'Rise And it came to pass, when the ark

(05) אל ארצי ואל מולדתי. אם נשניל נכקי אם נשניל משפחחי (קפרי עמ):

כן לא נממיה לשלה בני (שם ימ, ה) כי על כן עברמס (שם ימ, ה) כי על כן באו (שם לג, י) כי על כן ראימי פניך: והריה לגר מנומנו במדבר וראים נקיס וגבורות שנעשו לנו (שס): כי על כן ידעה. כמו על אשר ידעה כמו (בראשית לה, כו) כי על שראס שאין לסס מלק סנימס וסלך לו (שס פ): - בי על בן ידעה חנחנו במדבר. כי נאס לך לעשות ואת על אשר ידעת (IE) אל גא חעוב. מין נא חלה לשון בקשה שלה יאמרו לה נחגייר יחרו מחבה סבור היה שיש לגרים חלק בהרך עכשיו

(28) - והיה הטוב ההוא וגיר. מס מופס סמיפו לו למכו כשסיו ישכלל ממלקין לם סלרך סיס דושנס של יכימו מ"ק למס עלינו כגלגל עינינו שנאמר (דברים י, יט) ואהבתם את הגר: "לעינום. לשון עבר כמרגומו. דבר אמר לעון עמיד כל דבר ודבר שימעלס מעינינו מסיס מאיר עינינו. דבר אמר שמסא מביב

(33) דרך שלשת ימים. מסלך שלשת ימיס סלכו ביוס אתד שסיס סקב"ס תפן לסכניסס לארן מיד (שס פב): וארון שנאמר (שופטים א, טו) ובני קני חוחן משה עלו מעיר החמרים וגוי (ספרי פא): של מ"ק אמה והניחוהו מלחלוק אמרו מי שיבנה בים המקדש בחלקו הוא ימלנו וביץ כך וביץ כך נמנוהו לבני יחרו ליונדב בן רכב

(48) - ועבן ה' עליהם יומם. שבעס ענייס כמוביס במסעיהס ארבע מד' כומות ואחד למעלה ואחד למעה ואחד לפניסס דרך שלשם ימים לחקן להם מקום חניים (ספרי פג. ב"ב יד): בריח הי נסע לפניהם דרך שלשח ימים. זה הארון היולא עמהם למלחמה ובו שברי לוחום מונחים ומקדים לפניהם

(35) דיהי בנסע הארן. עשסלו שמניום מלפניו ומלאמריי לומר שאין זס מקומו זלמס נכמב כאן כדי לספשיק בין פורעניום מנמיך את סגבום ומגבים את סנמיך וסוכג נתשים ועקרבים (ספרי שם): מן המחנה. ממקום תנייתן:

55

"בְבְבְוּנִי אַּלְפָּׁוּ וֹמִּבְאָלִי ז (פּ) ₆ יבְנָחָה יאַמַר שׁיבָה יַהוֹּה

ליקרף בגו רבנות צלפיא ילממָבוְנִי אַמָּב שִּיִּב נִי מָבוּ

thousands of the families of Israel.' Return, O LORD, unto the ten And when it rested, he said:

And the people were as murmurers,

speaking evil in the ears of the

خَكَمُّكُ لَا لِيَقِلَتُكُ اللهِ خَكَمُ لَا لَا يَعْلَمُ اللهُ عَلَيْهُ اللهِ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَ וַשַּׁבְעַר בָּּם אָשׁ יָהוָה וַתְּאַכַל יד יְהְוָה וַיִּשְׁמָע יְהְוָה וַיָּחַר צַּפּֿוֹי יְהְוָה וַיַּחַר צַפּֿוֹי וּנְהָי הְשְׁם בְּמִהְצְּנְּנִים הַעַ בְּצִּוֹנֵי

はなし いはない מוֹ בוֹבם ווֹ וֹמֵוּגֹוּאַט בֹּסוֹפָּוּ רוגזיה ודליקת בהון אישהא שבום ג' ישמות שבם ג' ישמוש וֹנִינִנְ הַמָּא כַּר מִסְׁעַּלָּפָּוֹן בִּישׁ

uttermost part of the camp. them, and devoured in the fire of the Lord burnt among it, His anger was kindled; and the LORD; and when the LORD heard

द्रक्षेत् श्रद्भार्तेत एक्ष्रेव एश्रक्षः ناج برح ل برج الله برح ال

עווא יקנא שְמֵיה דְאַהָּרָא תַרוּא בוב ווֹ וֹאַמִּטֹבֿמּט אַנמּטֹאַ:

<u>. ביוֹני</u>: שַּׁבְּמְנִיע בָּיִ בְּמְנֵע בָּם אָהֵ בְּכִּימָטֹא אָנִי בְּכִימַט בַּעוּן שֶׁם_הַמְּלָוֹם

אַיִשְׁיַא מִן בַּרָם יָיִ:

ئىل: בּמְנ: בֹמְנִאָלוּנְנִּ לֵנְ נַאֵּבֹבְנְנִּ נִמְּבִּא: יַמְּנִאָנְ נַנְּאָלִּוְנְי לֵנְ נַאָּבֹנְנִי נִמְּבִיאָנִי נַאָּמָנִי מַן יִנְכֵּנִלְּוֹּנָאִ שֹאָלֹע נֹּהְאַבוּ נֹּבֹבְנִ זַּם בֹּדֹג הַאָּגַלְטַא וֹטַבוּ וּבַבוּ אַב בֹּדִג نتعمَخُول لَاهُن خَطَلَةٍ بَانَهُنَا لَلَّذَلَانَا لَحَدَّنَانِا هَمْنَا

given flesh to eat! part, and said: 'Would that we were

children of Israel also wept on their

among them fell a lusting; and the

And the mixed multitude that was

the Lord burnt among them.

And the name of that place was

and the fire abated.

called Taberah, because the fire of

and Moses prayed unto the Lord,

And the people cried unto Moses;

עַבְּצָלִים וְאָת־הַשִּוּמִים: הַאָּבַשִּׂיִנִים וְאָּטִ הַהְּצָּיִר וְאָּת יָת בּוֹצִינִיִּא וְנִיֹּה אָבַשִּׁיתִיִּיִּא ל בְּמִצְּרָוֹם חִנְּהַ אֵתְ הַפְּשְׁאִים וְאָתְ הַהַוּנְאָ אָכְלְוּן בְּמִצְּרִוֹם שִּנְּוֹ

וֹבֹבְעָי, וְבוּגֹּבָ, וְעוּמָּ,: זַבְבוּנוּ אָטַבְבַבַּלְּנִי אַמֶּבְרוּאַבָּלְ דָּבִירִין אָנַחָּנָא יָח נוּנִיָּא

onions, and the garlic; melons, and the leeks, and the nought; the cucumbers, and the were wont to eat in Egypt for We remember the fish, which we

. אלו סרודפים: – משנאיך. אלו שוואי ישראל שכל סשווא אמי ישראל שווא אמת ישאתר וסיד סעולס שואתר (מהליס פג, ג־ד) אומר עמוד וסממן לנו ואל ממרמק יומר (מנמומא בויקסל ו): ויפוצו אויביך. סמכונפין (ספרי פד): וינסו משנאיך. לפורעניום וכוי כדאימא בכל כמבי סקדש (שבת קמו, א): קומה ה׳. לפי שסיס מקדים לפניסס מסלך שלשת ימיס סיס משס

השכינה שורה בישראל פחוחים משני אלפים ושחי רבבוח (קפרי שם. יבמוח קד, א): (18) שובה הי. מנחס מרגמו לשון מרגוע וכן (ישעיס ל, מו) נשובס ונחת מושעון: דבבות אלפי ישראל. מגיד שחיץ ומשנאיך נשאו ראש ומי הם על עמך יערימו פוד (פפרי שם):

בקצה המחנה. במוקלין שבסס לשפלות אלו ערב רב רבי שמעון בן מוסיא אומר בקליניס שבסס ובגדוליס: לנו כמס לבטנו בדרך סוס שלשס ימיס שלה נחנו מענוי סדרך: ויחר אפו. הני סייםי מחכוין לטובחכם שחכנםו להרך מיד: ד) כי מואנס סוא מבקש (מפרי שם): דע באזני ה. מואנס שסיא רעס באוני ס' שממכוונים שמבא באוניו ויקניע אמרו אוי במחצונים. אין ממאיננים אלא לשון עלילה מבקשים עלילה האיך לפרוש מאחרי המקום וכן הוא אומר בשמשון (שופעים יד, י) שעם הרע הוה. וכשהם כשרים קרואים עמי שנאמר (שמות ז, מז) שלת עמי (מיכה ו, ג) עמי מה עשיתי לך (ספרי פה): (1) ויהי העם כמהאנגים. אין סעס אלא לשעים וכן סוא אותר (שמות יו, ד) מס אעשם לעם סוס ואומר (ירמים יג,

וסלא בכניסחס לארך נאמר (במדבר לב, א) ומקנה רב היה לבני ראובן וגו' אלא שמבקשים עלילה (ספרי שם): יאכלגי בשר. וכי לא סיס לסס בשר וסלא כבר נאמר (שמות יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר וגו' ואם תאמר אכלום (+) והאספסף. אלו ערג רג שנאספו אליהם בלאסם ממלרים (שם): וישבו. גם בני ישראל ויבנו עמהם (שם): מד (ספרי פו): וחשקע האש. שקעם במקומם בלרך שלילו חורם לאחם סרוחום סיחס מקפלת וסולכת כל אוחו סרוח (שם): (2) ויצעק העם אל משה. משל למלך בשר ודס שכעם על בנו וסלך סבן אלל אוסבו של אביו ואמר לו לא ובקש עלי מאבא

דַּלְטַׁג אָּלְ_עַמָּוֹ מִּנִּנִנִי: ٠٠ لَمَقُب يَغْمُن بُكِمُك يَجَا خَحِ بَحُمَا يَغْمَثُم فَمُنَكُم كِبَن فَحِ

ל נְבַּשֶּׁן בִּנְבַתְבַעָּב בַּנִא נְמֵּנִוֹ בַּמֵּנוֹ נְמַנָּא בַּבַר וְבַתְּ עִּנָּא בַנָּא

جَفِعِت رَضِّا بَهِٰثِا: וֹמֹמִי אָטִוּ מֹנִיִט וֹטִינִט סַמֹּטָוּ 🏅 🕺 דְּכוּ בַמְּדֹלֶה וּבִשְּׁלוּ בַפְּרוּר מַּמנְ בַבְּשׁׁב וְלֵלֵם נִהְבַוֹנִם בַּבַּבַינִם

יבד הפון עליוו: ٥ ١ڂڎڎڽ؈ڞٝڔؗۿڔۦڽڷۿڷؿڎڂڋڒڂ۪ٮۦڶڂڽۦڋؾڔ؈ۿڂ؉ۿڔۦۺؙۿڔڹۼ؉

ದರ್ಭ ಗ್ಷ: וַנְיַתר אַף יְהֹנְת מְאָר וּבְעִינֵי مَ رَمْشُوْبَائِرٍ، هُنِي رُوْنَا هُلَّارًا كَيْلَمُنْ لِيَالِمُ וַיִּשְׁמַע מֹשֶּׁר אֶת־הְעָּׁם בֹּכֶּה יִשְׁמַע מֹשֶּׁה יָח עַמָּא בְּכַן

מבותם אלבון למוא הוווא:

וְמִוְנֵיה בְּחֵיזוּ בְּדוּלְחָא:

付ける 立名: וֹבוֹנ סֹמֹמִיה כִּטִמִּים דַּלִישָּ ללבב והלבון זכוני לנוגן במדוכתא ומבשלין ליה מִבוּן בּוֹנוֹא וּבֹּבֹנוֹ בַּאָנוַ הְוֹמִוּ הַפֹּא וֹלְלַמִוּוּ בֹּבֹּכִי

בַּבְיבְיָה לְשִׁישׁ מִּלָּא הַּבְוָשִׁי:

לַטְדְא וּבְעָינִי מִמֶּר בִּישׁ:

nought save this manna to look there is nothing at all; we have but now our soul is dried away;

the appearance of bdellium. seed, and the appearance thereof as Now the manna was like coriander

cake baked with oil. the taste of it was as the taste of a in pots, and made cakes of it; and or beat it in mortars, and seethed it gathered it, and ground it in mills, The people went about, and

—.ii noqu camp in the night, the manna fell And when the dew fell upon the

greatly; and Moses was displeased. anger of the Lord was kindled man at the door of his tent; and the weeping, family by family, every And Moses heard the people

- פוריל"ש ומרגומו ימ בוליניל וכוי: משל למלך כו' כדאימא בספרי (שס): הקשאים. הס קוקומברו"ש בלט"ו: אבטחים. בורק"ש: החציר. כרישין רבי שמעון מפני מה המן משמנה לכל דבר חוץ מאלו מפני שהן קשים למניקום אומרים לאשה אל מאכלי שום ובלל מפני החינוק אס מגן לא היו נומנין להס מנס דגיס היו נומנין להס מנס ומהו אומר מנס מנס מן המלומ (ספרי פו): אדו הקשאים. אמר אשר נאבל במצרים חנם. אס מאמר שמלרייס נומנים לס מנס הגיס מנס וכלא כצר נאמר (שמומ ה, ימ) ומצך לא יימן לכס
- (3) אל המן עינינו. מן נשמר מן נערנ (שס):
- בדלח. שם אצן מוצה קריקמ"ל: וגו' כלומר ראו באי עולם על מה מהלוננים בני והמן כך וכך הוא השוב (ספרי פה): בזרע גד. עגול בגידא זרע קוליינד"ר: (ע) והמן בזרע גד. מי שלמר זו לל למר זו ישרלל לומריס בלמי לל סמן עינינו וסקב"ס סכמיב במורס וסמן כזרע גד
- וקטופה בדבש ותרגום של אונקלוס דממרגם דליש במשחא נוטה לפחרונו של דונש שהשישה הנלושה בשמן לחלוחית שמן יש בקמן גדול ואינה נקודה בפתח קטן מפני שהוא פוף פסוק. דבר אחר לשד לשון ניטריקון ליש שמן דבש כעיסה הנלושה בשמן קמ"ן קען ועעמו למעה החת המ"ם עכשיו שהמ"ם נקוד פח"ח קען (סגול) והעעם החת השי"ן לשון שתן הוא והשי"ן הנקודה לשון שדים אך אין ענין שדים אלל שמן ואי אפשר לומר לשד השמן לשון (דברים לב, מו) וישמן ישורון שאם כן היה המ"ם נקוד דונש ודומה לו (מהלים לב, ד) נהפך לשדי במרבוני קין והלמ"ד ימוד נהפך למלומי במרבוני קין ורבומינו פרשוהו (מפרי פע) אלא משמנה היה מעמו לנמחנין ולנדוכין ולמבושלין (שה פמ): בפרור. קדרה: לשד השמן. לחלוח של שמן כך פירשו (8) שטו. אין שיים אלא לשון מיול אישבני"ר בלא עמל: וטחנו ברחים וגוי. לא ירד ברימיס ולא בקדירה ולא במדוכה
- עס, א) למשפחותיו על עקקי משפחות על עריות הנאקרות להס: (10) בכה למשפחתיו. משפחום משפחום נאספים ובוכים לפרסם מרטומתן בגלוי (ספרי ל) ורבוחינו אמרו (שם. יומא

מַשָּׂא כָּל־הַעָּם הַזָּה עַלֶּי: מֹאָנִי עוֹן בְּמִינִיךְ לְמָּוִם אָנַרַ ، بَاتِمِنْ خُمَّانِكِهِ لَجُهُب لَجُهُب مِهِـ וַיּאַמֶּר מֹשֶּׁה אָל־יָּהוָה לְמָָה

تُعْلَمُكُ مِنْ لِمُحَمَّلُ لَمُحَمَّلُ لَمُحَمَّلًا لَا يَعْلَمُ لَمْ يَعْلِمُ لَا يَعْلَمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَمْ يَعْلِمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَمْ يَعْلِمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَمْ يَعْلُمُ لَا يَعْلُمُ لَعْلِمُ لَا يَعْلُمُ لَعْلِمُ لَا يَعْلِمُ لِلْمُ لِلْمُ لِلْمُ لِلْمُ لِلْعِلْمُ لِلْعِلْمُ لِلْعُلِمُ لِللْعِلْمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِمُعْلِمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللْعِلْمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلِي عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِمِنْ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِلْمُ لِللّٰ عَلَيْكُمُ لِلْعُلِمُ لِلْعِلْمُ لِلْعُلِمُ لِلْعِلْ عِلْمُ لِلْعُلِمُ لِلْعُلِمُ لِلْعِلْمُ لِلْعِل פּאַמֶּר יְמֵּא הַאְמֶן אָר הַיְּנְׁל מַלְ הַיִּרְבְּנִיִּא יִה וְנְקָא עַלְ אַרְעָּרִי תאמר אלי שאַהו בְחַיּקָּף בְּתּיקִפָּוּ בַּי בַּיָּר אָם־אָנָבֶר יְלְבְהַיִּרוּ בֵּי בְּנֵי אָנּוּן צַאֲמַרְהְּ לִּי סוֹבַרְהַי הַאָּנְבֶּי הַרִּיִּתִי אֲת בְּלְ־חַעְּיֵם הַאָּב אֲנָא לְכָּל עַמָּא הָדֵין אָם

לַנוּ בֿמָּׁר וְנֹאָכֵלְרִי: עַנְאָר בְּירִיבְבָּוּ עָּלֵי לֵאמֹר הְנְרִי הְנִרוֹ צָּבִי בְּבוּ עַלִּי לְמִימִר הַב تَهُذَا ذِر خُمِّد ذِتَكَ ذِخُرِ لِمُثَلِ مُثَاثِر خَمْدِهِ ذِمْنَا ذُرُخِم مَشَعَ

אָת־כְּל־הָעָם הַזָּגָה כָּי כְבֶּד לְסוֹבָרָא יָת כָּל עַמָּא הָדֵין מְמֵּנִי: אַי לְאַ־אִּיכָּלְ אָנֹכִי' לְבַדְּיִי לְשֵׂאָת לֵיִת אָנָא יָבֵיל בִּלְחוֹדִי

וֹאַגַאַבאָבאָב בּבֹּהֹטִי: (פּ) לאַ בַבְי אִם מִּלֵּאִנִי. בוֹן בַּמִּנִינִּיִּ וְאָם_כָּכְרוּ אַהְּעַׁעַ לֵּי הְרְגַּנִי

طيقد نتائن يجزد هُم مَقَك: ئ۾مُٺن نَزَعَكُنُ هِنُو هُر هُنُ אַמֶּר יִדִיעְהָ כִּי־הָם זִקְנֵי הַעָּם י בֵּי מִּבְעָּיִם אִישִׁ מִוּלְנֵי וֹמִּבְאֵבְ, מִּבְעִין שִּבְּרָא מִפְבֵּי וֹמֶבִּאֵבְ ניאמר יהוה אַל־משָה אָסְפָּה־

> לְּמִּנֹאִב נֹנו מִסוּכְ כַּבְ מַּמָּא לא אַהַּכֹּטִית בַטַּמִין בַּבַמַר לַתְּבְיהָה וּלְמָא נאַמר משה בָּרָם יִיָּ לְמָא

> בְּקַיִּימְהָא לַאָּבְהָתוֹרִי:

לַלֹּא בֹמִּבֹא וֹנִגכוִלְ:

אָטִוֹג בֹבֹמִטַּג: אַהַכּטִית בַשְּׁמִין בַּבְּמָר וְלָא למולני להו נֹאָם כַּבוּגוֹ אַנֹּי הַבָּגר כִי

: خالت ت במהפו ומלא ווטהטבוו שמו בּוּבֹהשׁ אַבוּ אַנוּן סָבֵּי הַפָּא נְצְּמֶר וְיָ לְמִשֶּׁה בְּנִישׁ בְּרָישׁ בְּרָישׁ

> beobje nbou me; Thou layest the burden of all this not found favour in Thy sight, that Thy servant? and wherefore have I Wherefore hast Thou dealt ill with And Moses said unto the LORD:

> didst swear unto their fathers? child, unto the land which Thou nursing-father carrieth the sucking them in thy bosom, as a Thou shouldest say unto me: Carry have I brought them forth, that Have I conceived all this people?

saying: Give us flesh, that we may trouble me with their weeping, unto all this people? for they Whence should I have flesh to give

for me. myself alone, because it is too heavy I am not able to bear all this people

wretchedness. let me not look upon my have found favour in Thy sight; and me, I pray Thee, out of hand, if I And if Thou deal thus with me, kill

with thee. meeting, that they may stand there To inst of a unito the tent of people, and officers over them; and knowest to be the elders of the elders of Israel, whom thou Gather unto Me seventy men of the And the LORD said unto Moses:

לשממם במיקי: וילוס אל בני ישראל על מנת שיסיו קוקליס אתכס ומתרפיס אתכס: על האדמה אשר נשבעה לאבוחיו. אתס אומר לי (21) כי האמר אלי. שלחס לומר ללי שלסו בחיקך וסיכן למר לו כן (שמוח לב, לד) לך נחס לח סעס ולומר (שמוח ו, יג)

מופרים במורה לכינוי ולמקון לשון (מכילמה שירמה פ"י. מנמומה בשלה מו): מתר לפניו אם כן הרגני ממלה (מפרי לא): ואל אראה ברשתי. ברשמם היה לו לכמוד אלא שבינה הכמוד ווה אמד ממקוני (פו) ואם ככה אה עשה לי. משש כמו של משה כנקנה כשהרחמו הקצ"ה הפורענות שהוח עתיד להציח עליהם על וחת

מורס ופרע לסס כאן (מומומא בסעלמך עו): אשר ידעה בי הם וגור. אומן שאמס מכיר שנממנו עליסס שומריס במלריס וימוו אם האלהים שנהגו קלום ראש כנושך פחו ומדבר בפני המלך וזהו (שם) ויאכלו וישחו ולא רלה הקב"ה ליחן אבלוח במחן שמסס שנאמר (שמוח ג, מו) לך ואספח אם וקני ישראל אלא באש הבערה מחו וראוים היו מסיני לכך דכחיב (שמוח כד, יא) (1) אספה לי. הרי משובה למלונתך שאמרת לא אוכל אנכי לבדי והוקנים הראשונים היכן היו והלא אף במלרים ישבו

نظية: בְּנִמְשָּׁא הַעְּם וְלְאַ־תִּשָּׁא אַתָּה בְּנִיטִילִ עַּמָא וְלָא הָסוֹבֶר אַתְּ لْمَطْقْ، مُرْبَيْنَ لَرْمُهُ، هَفَالِ يَعْمَدَ مُرْبِيا لَيْصِيْتِ مَقَالِ בי וֹאָגַּלְטָּי מֹוֹ בִינִינוֹ אָמֻבּר הַבְּינִי וֹאָבַבּיּנִי וֹנְבוֹשׁׁנִ וֹבַבַּנַשׁׁנִּ הֹמִּוֹבַ הָּסְ נִאִּטִינִלְ. נִאִּמִלָּנִלְ הֹמִּנַ שַּׁמִּוֹ

زَكُٰدَدُنُاتِ: خْمَجُلُنَا لَثِهَا نُسِيْنِ كُرُفُ خَهُد انتها لِذَ كُرِيا خَهْدُ التَّذَكِرِيا: לו. וֹאַכֹלְנוּן פֿמֶּב פֿוַמוֹּב לָנוּ פֹמִּבֹא אָבוּ מִב לַנֹּא פֹמֹאֹבוֹם בְּבְיִנְיִם בְּאֲּוֹנְיִ יְחִנְיִׁה בֵאִמְר בֵּרָם יִיְ לְמִימֵר מַן יוֹבֵילְנָּנְא

אַ מַּמָבוּ בַּנִים נְלַאָּ מַמְבַנִים נִים: יוְמָנִם וְלָאִוּ חֲמִמֶּהַ יְמִנִם וְלִאִּ יוֹמִנוּ וְלָאִ חַמִּשָּׁאִ יוֹמִנוּ וְלָאִ פּי לֵא (וֹם אֶחָד תֹאְכְלְוּן וְלָא לָא יוֹמָא חַד מִיכְלּוּן וְלָא מְּבִין

לַמַּׁע זָּע וֹאָאַנוּ מִמָּאַבְּוֹים: ללבלים ושללי לפלון לאקר יען בִּי־מְצַסְמָם צָּת־יָהוָה צַּשָּׁר □ "גֹא מֹאַפֹּכְם וֹבְיֹנֹע לַכֵּם לַזְנֹגֹא עַרו חָדֶשׁ יָמִים עַּר אֲשֶׁר־

מו רוקא דַעַּלָר

ומילגון לאָבֹא אָבוּ לּכוּנוּן ולְמַּמֹא שׁוּמָר אִּוֹבְּמִנוּ לַמָּעַר

בלן נפקנא ממצרים: יּבְבִיתוֹן בַּדְמוֹהִי לְמֵימִר לְמַא ¿⊂! ¿ū₫₫% מד יבח יומין עד התקוצון

مُشِلِّهِ بيضا لَكِّهِ مُشِلِّا بيضا:

thyself alone. with thee, that thou bear it not shall bear the burden of the people will put it upon them; and they the spirit which is upon thee, and with thee there; and I will take of And I will come down and speak

shall eat. LORD Will give you flesh, and ye with us in Egypt; therefore the given flesh to eat! for it was well LORD, saying: Would that we were for ye have wept in the ears of the to-morrow, and ye shall eat flesh; Sanctify yourselves against And say thou unto the people:

nor twenty days; days, nor five days, neither ten days, Ye shall not eat one day, nor two

came we forth out of Egypt? with weeping, saying: Why, now, among you, and have troubled Him ye have rejected the Lord who is loathsome unto you; decause that out at your nostrils, and it be but a whole month, until it come

שם עמך. כדי שיכאו ישכאל וינסגו בסס גדולס וכבוד ויאמכו חביבין אלו שנכנסו עס משס לשמוע דבור מפי סקב"ס (ספרי שנלמערו בלרמן (ספרי לב): ולקחת אותם. קחס בדבריס אשריכס שוממניחס פרומיס על בניו של מקוס: והחיצבו בעבודה פרך וסיו מרהמים עליסם ומוכים על ידם שנאמר (שמום ה, יד) ויכו שומרי בני ישראל עהה יהמנו בגדולהן כדרך

(81) החקדשו. הזמינו עלמכס לפורענות וכן הוא אומר (ירמיס יב, ג) והקדישם ליוס הריגה (ספרי לד): מרמניס וקרבניס (שס לב): ולא חשא אחה לבדך. הרי משובה למה שהמרה לה הוכל הנכי לבדי (פפרי): וסכל מדליקין הימנו ואין אורו חשר כלוס (שפרי שם): - וגשאו אחך. החנה עמהם על מנח שיקבלו עליהם עורח בני שהם ואַרבִּי כמוַ (שמות כד, יא) ואַל אַנינִי בַנִי ישַראַל: - ושמחי על יהם. למס משס דומס באַותס שעס לנר שמונת על גבי מנורס (קו) וירדהי. וו אמת מעשר ירידות הכתוצות צמורה (שם לג): ודברהי ענוך. ולא עמהס (שם): ואצלהי. כתרגומו

ממנו יומר מדלי עד שיוצל ונגעל למוץ דרך סלף: - והיה לכם לורא. שמסיו מרמקין לומו יומר ממס שקרבמס (ספרי יוס והכשרים הצשר עודנו בין שניהם: - עד אשר יצא מאפכם. כמרגומו די מקולון ביה יהא דומה לכם כאילו אכלמם בין שניסס כך סיא שנויס בספרי (לד) אבל במכילמא (ויסע פ"ג. יומא עס, ב) שנויס מילוף סרשעיס אוכלין ומלטערין שלשים (02) עד חדש ימים. זו בכשרים שמממלין על מעומיק וממר כך נשממן יולמה וברשעים הוא אומר (להלן לג) הבשר עודנו

לא גבה לבבכם ליכום לכל הדברים הללו (שם):

שם) ובדברי כבי משם הדרשן רלימי שיש לשון שקוריון למרב ורלו: - אח ה' אשר בקרבכם. אם לל שנמעמי שכיימי ביייכם

וּאָכְלוּ חָדֵשׁ יָמֶים: لْمَثَلَ مُمْلِكُ خُمُلِ مُثَلًا كُنُهَ יַ רַגְלְ, וַמְּּטְ אַּמְּר אַנְכִי בַּקּרְבָּוֹ װּבְּרָא רַגָּלְאַר עַמָּא דַּאַנָא رَّهُوْتُ مَاضِّةٌ نَوْكَ مِهِامَ هِٰرَاّ اِهِوْتِ مَضِّةٌ مِهِٰدَ هِرَاهِ رَ

נאַסָר לָהָם יִמְצָא לָהָם: (פּ) לְנָהֶם אָם אֶת־בְּלִ־דְגֵי הַנָּם הַיִּסְפְּקוּן לְהוֹן אָם יָה בָּלְ נִינֵי בְּצָּאֵן וּבְּקָר יִשְּׁהָתֵט לְהָה וּמְצָא הַעִּאוּ וְתִּיְרִין יִתְּנְּסִוּן לְּהִוֹ

בולננ בלני אם לא: ַנִיּאִמֶּר יְהֹוְהַ אֶּלְ־מִשֶּׁה הַנְיִּ נַאַמָּר יִיְ לְמִשֶּׁה הַמִּיִּמְרָא דִּיִּי יְהְנָה מִּקְצְּרִ עַּמָּה הַנְיִּ נַאַמָּר יִיְ לְמִשֶּׁה הַמִּיִּמְרָא דִּיִּיִּ

لَٰكٰٰٰلُاے: מולנו במם ניעמר אקם סביבת ליב הְבְּרֵר יְהְוְגַׁה נַפְּאָטֶׁף שִׁבְעִים אִישׁ יָה פְּהְנִינִּיְא דֵּייִ וּבְנִשׁ שִׁבְעִין נוּצָא מְמֶּׁנו וֹנְבַבּּנְ אָּלְ בַּלְּמָם אָנוּ

בונם ווטולאו לא לספו: הּוְּקְנְיִם נִיְהִי כְּנְנִים מְּלֵיהָם כַּר שְׁרָה עֲּלֵיהוֹן רוּהַ נְבוּאָה הֹלְנִו וֹנְשֵׁן הֹלְ מִבְׁלְהֹנִם אֹנְחָ הַלְ מִּבְׁהִוֹ יוּבְּבֹא סָבַּנֹא וֹבֹוֹנִי אַלִּינֶ וֹהָאגּגַ מֹּן בֹינִהְנַוֹ אֵמָהֹר וֹבֹבֹּי מוֹן רוּטֹא צֹהֹלְנְיִיי וֹיִבֹּדְ וֹנְבֶּבׁ יְעִוֹנְע וּ בּמֹלוֹ וְנִנְבַבַּׁ וֹאִטִּוֹלְ, יִיְ בַּמַּלֵּיִא וּמִבְּיִלְ מִמִּיִּע

> אַטגן לְעִיוֹ וֹזִילָכוּוֹ וֹבִע וְמָגוֹ: בנניהון וְאַהְּ אֲמַרְהְּ בִּשְּׁרָא

تشم ننخئهدا كبيا بانوفطيا

פּטוֹלמו אָם לָא:

יְהְהוֹן סְחוֹר סְחוֹר לְמַשָּׁבָּנְא: נולבא מסבי עמא נאַקים ונפק משה ומליל עם עמא

يضنتقا نزي ففظيا:

desh, that they may eat a whole Thou hast said: I will give them thousand men on foot; and yet among whom I am, are six hundred And Moses said: 'The people,

17

together for them, will they suffice all the fish of the sea be gathered them, will they suffice them? or if If flocks and herds be slain for

shall come to pass unto thee or not. shalt thou see whether My word the Lord's hand waxed short? now And the Lord said unto Moses: 'Is

round about the Tent. elders of the people, and set them he gathered seventy men of the people the words of the LORD; and And Moses went out, and told the

more. they prophesied, but they did so no when the spirit rested upon them, elders; and it came to pass, that, him, and put it upon the seventy took of the spirit that was upon cloud, and spoke unto him, and And the Lord came down in the

שיללו ממלרים: (IS) שש מאוח אלך רגלי. לא מש למנום את הפרט שלשם אלפים היתרים. ורני משה הדרשן פירש שלא נכו אלא אומן

לחת (מוקפתה קועה ו, ד): יאמרו שקלרה ידי הטוב בעיניך שיד ה' מקלר בעיניהם יאבדו הם ומאה כיולא בהם ואל מהי ידי קלרה לפניהם אפילו שעה . אכילה זו מספקתן עד עולם וכי שבתך הוא זה אומרים לו לחמור עול כור שעורים ונחתוך ראשך השיבו הקב"ס ואם לא אתן שלף כגלי וגוי ואמה אמכם בשר אמן לפדש ימים ואמר כך מהכוג אומה גדולה כוו הלאן ובקר ישמע להם כדי שיהבגו ומהא של דעמו של אומו לדיק כך מי שכמוב בו (שם יב, 1) בכל בימי נאמן הוא יאמר אין המקום מספיק לנו אלא כך אמר שש מאות מיסך לו סכמוב ולא נפרע ממנו וזו של מריבה היחה בגלוי לפיכך לא מיסך לו הכמוב. רבי שמעוץ אומר חם ושלום לא עלחה בענין שנאמר (ויקרא כה, כו) ומלא כדי גאולמו ואיוו קשה זו או (במדבר כ, י) שמעו נא המורים אלא לפי שלא אמר ברבים שקיבא אומר שש מאום אלף רגלי ואחה אמרם בשר אחן להם ואכלו חדש ימים הלאן ובקר וגו' הכל כמשמעו מי יספיק להם (22) - הצאן ובקר ישחט. זה אחד מארבעה דברים שהיה רבי עקיבא דורש ואין רבי שמעון דורש כמומו (ר"ה יח, ב) רבי

וילא משה וידבר אל העם כיון שלא שמעו לו ויאפף שבעים איש וגוי (ספרי לה): . שלצר (מהלים עת, כ) הן הכה לור ויוובו מים וגו' הגם למה יוכל מת אמרו פשרה היא זו אין בו כת למלאות שללמנו ווהו שנאמר סולך ומפייםן אמר לו עמס מראס סיקרך דברי שלא ישמעו לך סלך משס לפייםן (זס קאי גם לרש"י לעיל) אמר לסס סיד סי לסס דקס יאמרו גסס בקשנו מיס ועוף בקשנו דגיס וחגביס בקשנו אמר לו אס כן יאמרו שקצרס ידי (שס) אמר לפניו סריני מבקשים אלא עלילה לא מספיק להם סופן לדון אחריך אם אחה נוחן להם בשר בהמה גסה יאמרו דקה בקשנו ואם אחה נוחן (23) - עהה הראה היקרך דברי. רצן גמליאל צנו של רצי יסודס סנשיא אומר אי אפשר לעמוד על סעפל מאחר שאינן

עּבְּקְיִנְם וֹלְאָ וֹגֹּאִנִּ עַאָּעַבְע فرثاء يويم لإكيره جذبه بتقائ אָלְדֻּׁרְ וְשֶׁם הַאָּנְרִ וּ אָלְדְּׁרְ וְשֶׁם הַשָּׁנִּי וּמָאַבוּ מִוֹיבִאַנֹמִנם ו בּמִּעוֹנִי

בְּלְנִוֹנְת: ניאַמָּר אָלְבַּר וּמִידָּר מִהָּנָּאִים ÇdÿL

ċ₫¤□: אי מְבְּחְרֶיוֹ וַיֹּאִמָּר אֲדֹנִי מֹשֶׁה يئع إمانيو جرائا منهرم منهر

בִּי־ִימֵּן יְהֹנֶה אֶת־רוּחִוֹּ צְּלֵיהֶם: וּמִּי וִמֵּן כְּל־עָם יְהוָה נְבִיאִּים رِ هُٰٰ إِنَّا كَانَّ لَا لَٰكِ اللَّهُ لِمَ الرَّامِ عِنْ اللَّهُ لِمَا لِكُرْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

עניעי נַיִּאְסָף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּהָנָה הָוּא וְאִהְכְּנִישׁ מֹשֶׁה לְמַשְׁרִיהָא הוּא

لنظر نهلهج:

بر אַ מְּעַנִים מַּבְ פַּנָּג עַאָּבָא: יום פה סְבִיבְוֹת חַמַּחָנֶה עַשְּׁחַנְּע בְּבַבֶּרְךְ יַנִם כֹּת וּכְבַבֶּרָך ਜ ਯੁਟ੍ਰੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰੀ ਜ੍ਰੇਰ ਸ਼ਿੰਗ ਪ੍ਰੀ ਜ਼ਿੰਗ ਜ਼ਿੰਗ ਜ਼ਿੰਹ ਜ਼ਿੰਗ ਜ਼ਿੰਹ ਜ਼ਿੰਗ ਜ਼ਿੰਹ ਜ਼ਿ ְּוְרְוּחַ נְסָעוּ מֵאֵתּ יְהֹנְה נַיְּנֵי וְרוּיִהְא נִשְלְ מִן בֵּדָם יִי וְאַפְּרַחִ

> لْمُكْتَّقِيمُ لَيْكُمُكِينَ فِي الْمُكَانِّقِينَ الْمُكَانِّقِينَ الْمُكَانِينَ الْمُكَانِينَ الْمُكَانِينَ ا לכעובוא ולא ופלו למַמִּכּוֹא בְּמַשָּׁרִיתָא שׁוֹם חַד אֵלְדִּד 「おりでなしょ ناتدا

> בְּמַמֶּבוּיקָא: נאַמֹר אָלְבַּר ימִידָר מִעִּוֹבוֹ יוְרַהַס מּילֵימָא וָחַוּי לְמָמֶּר

משה אַסְרַנּוּן: ದ್ವರ್ಷದೇದ್ರಗ **בוותה**

רוח וְבוּאָמִיה עַּלִיהוֹן: ממוש בול לכוון אבו נטון גל לע מְשַנֵּה רְעֵינָא פּוּן הִיהוֹן כָּל וֹאַמֹּר לֵיה מֹשֶׁר הַקְּנְאָנִי אַהָּ

نَصْدَد نَشِلَهُج:

עובעון אַמִּין עַלְ אַפּּי אַרְעָא: **く**点点にはぬ ţĊĹţ□ יּלְמַהְלַךְּ יוֹמָאַ לְלָאַ סְחוֹר מַהְבוּיהָא בְּמַהְלַךְ יוֹמָא לְכָא מְּלֵנו מִן נַמָּא וּבַמָּא מַּב

> prophesied in the camp. out unto the Tent; and they were recorded, but had not gone them; and they were of them that Medad; and the spirit rested upon Eldad, and the name of the other camp, the name of the one was But there remained two men in the

camp.' Medad are prophesying in the told Moses, and said: Eldad and And there ran a young man, and

Moses, shut them in.' up, answered and said: 'My lord minister of Moses from his youth And Joshua the son of Nun, the

His spirit upon them! prophets, that the Lord would put that all the Lord's people were thou jealous for my sake? would And Moses said unto him: Art

he and the elders of Israel. And Moses withdrew into the camp,

30

67

cubits above the face of the earth. about the camp, and about two journey on the other side, round journey on this side, and a day's fall by the camp, about a day's quails from the sea, and let them the Lord, and brought across And there went forth a wind from

(CQ: (32) ולא יספו. לא נמנגאו אלא אומו היום לגדו כך מפורש בספרי (שם) ואונקלוס חרגם ולא פסקין שלא פסקה נצואה

- שעלם בידו וקן נמקדש ומי שעלם בידו מלק אמר לו סמקום לא מפץ בך (ספרי לם): נמל ע"ב פחקין וכחב על שבעים וקן ועל שנים חלק וברר מכל שבע ושבע ששה והיו ע"ב אמר להם עלו פחקיכם מחוך קלפי מי ושבע מוץ משני שבעים שאין מגיע אליהם אלא המשה המשה אמר משה אין שבע שומע לי לפחות משבעו וקן אחד מה עשה במבוררים שנהם לפנהדרין ונכחנו כולם נקונים נשמוח ועל ידי גורל לפי שהחשנון עולה לי"ג שנמים ששה עשר לכל שנמ (25) וישארו שני אנשים. מלומן שנפתרו למכו לין לנו כדלין לגדולס זו (ספרי. מנמומל בסעלמך יב): והמה בכחבים.
- (עב) וירץ הגער. יש מומריס גרשוס כן משס סיס (מנמומה שס):
- מכנים אם ישראל לארן (סנסדרין יו, א. ספרי לו־לס): (82) – כלאם. קטַל עליהם לרכי לצור והם כלים מאליהם. דצר אחר חנם אל ציח הכלא לפי שהיו מחנצאים משה מח ויהושע
- לנקוס או לעזור אנפרמנ"מ בלע"ז אוחז בעובי המשא: (92) המקנא אחה לי. סקנאי אמה לי סקנאמי אמה מקנא: לי. כמו בשבילי כל לשון קנאה אדם סנומן לב על סדבר או
- הלדיקים איש לאהלו (פפרי לו): ב) ואספחו אל חוך ביחך. ואב לכולס (חהלים למ, ז) ילבור ולא ידע מי אוספס מלמד שלא הביא עליהם פורענום עד שנכנסו (30) ויאסף משה. מפתח אסל מועד: אל המחנה. נכנסו אים לאסלו: ויאסף. לשון כניסה אל סבית כמו (דברים כב,

خِرَتُ لِهُ فَائِلَ وَجِدِجَائِمَ بَاقِيَرِتِ: אַסָּף צַּשְׁרֶה הַיִּשְׁהָה אַסָּף בּיִשְׁשְׁרָה הַיִּשְׁשְׁרָה בּיִשְׁשְׁרָה בּיִשְׁשְׁרָה בּיִשְׁ וַנְאַסְפּוּ אָת־הַשָּׁלֶוּ הַמַּמִלָּיִם دد إچל־הַלַּיְלָה וְבָּלו וַוֹם הַמְּחֲבָׁת ניָקַם הַעָּׁם כָּל־הַיּוֹם הַהֹרָוּאַ

יְהוֹה בְּעָּם מַכֶּה רַבָּה מָאָר: زچترہ ریج بہتر ترتہ چوں ریہ עַבְשָּׁר עוֹהָנוֹ בַּוֹן שִׁנִיהָם שָּׁרֶם

ללבוית המאלו פי־שְׁם מְבְרִי קּבִרי הִּמִּשְׁצֵי אָבִי תַּמֶּוֹ וּיִקְּבֶּא אָט שֶׁם הַמַּלְיָם הַרָּוּא יּקְרָא יָהַ שְּׁמֵיה דָּאַהָּא הַרוּא

משׁבְרָוּנוּ חַמַּאְנֵי נְסְׁמִּי הַנְּמְם מִשְּבֶּרִי בְּמִמְאִנִי נְמַבְי מַמָּא מָרַ הַעָּהָר הַמָּהְאַנִים:

נקדבר מרגם וַאַהַרוֹ בְּמֹשֶׁה יַמַכֵּילַה מָרָיָם וַאַהַרוֹ בְּמֹשֶׁה חַצֵּרְוֹת וַיִּהְיָי בַּחֲצֵרְוֹת: (פּ)

על־אַרָוֹת הָאַשֶּׁה הַכָּשִׁיה אַשֶּׁר על עיסָק אַהָּהָא שָפִּירָהָא

ְּנְעֵנְׁע: יְּמְנְּעִי עַּׁלְאָ עַּם_שָּׁנִנִּי גַשְּׁר וַיִּמְּׁמְתְ מִבְּיִלְ זִּיְ עַבְּאָ אַּשְׁ מִמָּנִאָ יְמִּמְנִים וֹנִיִּים בּּנִנִּי גַשְׁיִבְיִים וּמְּמִּנִתְ זִּיְ עִּבְּיִלְ עַבְּאָ אַּשְׁ מִמָּנִאָ מִבְּיִלְ ניאַמְרוּ הַנַק אַף־בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר נַאֲמָרוּ הַלְחוֹד בְרַם עִם מֹשֶׁה

> קהון מַשְּׁמְחִין סְחוֹר סְחוֹר בְּנַשׁ עָשְׁהַ אַ דְּגוּרִין וּשְׁטַּחוּ ולְנַמִּנְ נִנְי מִּלָנִן צַּאַּוֹמָר בְּגַלְגֹא וֹכְבְ יוָמֹא בַּבְּעַבוְעִי וֹשְׁם מַּמָא כָּל יוֹמָא הַדוּא וָכָל

לְמַמְּבׁינִםְאֵי:

وډر ۲۵۴۶: בהמא שלמכ ל בהמא למוכ מַר לַא פַּסַל וְרוּגָוֹא דַּיִין הְקַבּוֹן בֹמְבֹא מֹב כֹמן בון מִבּּיבון

לַבַרוּ יָת עַמָּא דְשַׁאָילוּ:

לְנִוֹאָרוִים וֹנְיוֹוִ בּּנִוֹאָרוִים:

דְנְמֵיב רַחֵיק:

בּוֹכֹּיב אַבוּי אַהְּיִלָּא שַּפִּירָהָא

And the Lord heard it. hath He not spoken also with us? indeed spoken only with Moses? And they said: 'Hath the LORD

married; for he had married a

Cushite woman whom he had against Moses because of the

And Miriam and Aaron spoke

journeyed unto Hazeroth; and they

From Kibroth-hattaavah the people

there they buried the people that called Kibroth-hattaavah, because

And the name of that place was

smote the people with a very great

against the people, and the LORD

their teeth, ere it was chewed, the

abroad for themselves round about

heaps; and they spread them all

that gathered least gathered ten

day, and gathered the quails; he

and all the night, and all the next

And the people rose up all that day,

While the flesh was yet between

anger of the Lord was kindled

Cushite woman.

abode at Hazeroth.

plague.

the camp.

שלא יסא עורח באקיפתן לא להגביה ולא לשחות (קפרי לו): ימושים על פני כל הארן (יחוקאל כמ, ה) ונמשמיך המדברה: וכאמחים. פורחות בגובה עד שהן כנגד לבו של אדם כדי (IE) ויגו. ויפרים וכן (מהליס ל, י) כי גו היש וכן (נחוס א, יב) גגווו ועבר: וישש. ויפשוע כמו (שמואל־א ל, עו) והנס

(Ad (d): (25) הממעים. מי שאפף פחות מכולם העולים והחגרים אפף עשרה חמרים: ויששחו. עשו אותן משמיחין משמיחין

(33) שרם יכרה. כמרגומו עד לא פסק. דבר אמר אינו מספיק לפוסקו בשיניו עד שנשממו יולאס (שס לו):

(ב) הרק אך. עמו לנדו דנר סי: הלא גם בנו דבר. ולהפירשנו מדרך הרך (מפרי ק): שה בשיח לקח. ועמס גרשה (שס): בי אשה בשיח לקח. ועמס גרשה (שס): גאס ביפיס ואינס נאס במעשיס במעשיס ולא ביפיס אבל זאת נאס בכל: - האשה הכשיה. על שם נויס נקראת כושית כאדם (מנסומס לו, יג): על אדות האשה. על סודום גירושים: כי אשה כשיה לקה. מס סלמוד לומר סלם יש לך סשס האשה הכשיח. מגיד שהכל מודים ביפיק כשם שהכל מודים בשהרומו של כושי (שָם): - בושיח. בגימערים יפת מרפה ממני ומשס ידעס מריס וסגידס לאסרן ומס מריס שלא נמכוונס לגנומו כך נענשס ק"ו למספר בגנומו של מבירו (ספרי שס): במחנה כיון ששמעה לפורה אמרה אוי לנשוחיהן של אלו אם הם נוקקים לנצואה שיהיו פורשין מנשוחיהן כדרך שפירש צעלי סימס יודעם מרים שפירש משס מן סאשס רבי נמן אומר מריס סימס בלד לפורס בשעס שנאמר למשס אלדד ומידד ממנבאיס דברי (ספרי למ). כל נא לשון בקשה: - וחדבר מרים ואחרן. היא פתחה בדבור תחלה לפיכך הקדימה הכתוב תחלה ומנין . אמירה בכל מקום אלא לשון ממנונים וכן סוא אומר (בראשית ימ, ו) ויאמר אל נא אחי מרעו (במדבר יב, ו) ויאמר שמעו נא (I) וחדבר. פין דבור בכל מקום פלפ לשון קשם וכן סופ פומת (ברפשים מב, ל) דבר ספיש פדוני ספרן פמנו קשום ופין

ロップ は は で (0) LLXLA

ַנּיֵּגֹאֵנ חֻלְ<u>הַשְּׁ</u>טִׁם: á Čá ÚČ Ö Ö ָּ װֵאֶׁגְ_אַּבִּוּוּן וֹאֶגְ_מִנִיוָם הֹאָנּ נּלִאַּבַּוּוּן ניאמר יְהְנְה פִּהְאַם אֶל־מֹשֶׁה נַאֲמַר יִיָּ בָהְפִּיף

וּמִבְיָם וֹגֹּאֵנ אָנִבֶּים: פּֿטַע עַאָּטַכְ וּנִּלְבָאָ אַעַבון בּטַבַה מַהָּבּוֹא נַלֵבָא אַנַבון נייָבר יְהוָהֹ בְּעַּמָּוּד עְּלָן וַיַּעֲּקֹד

אَكْرَد אُטْנَةِم قَلَاكِٰנִם אֹנִבּפֹּנ אָנֹא מִטַּׂנִכְ, לְעַנָּן בַּטַלְמֵּנו אֹנֹא ، "بَارْب رُجْرَهُجُם يُعَزِّب حَقَلَهُم يُعِيا رُحِيا رُحَيَا رُحَيَا هُمُ لِذَ خَعَائِرًا וּגֹאמֶר הַמְּמִנּיבָיָא בְבְבַרְי אָם וֹאַמַר הָמַמוּ כֹּהוֹ פֹּטִינֹם, אַם

نِهُمُّا بَانِه: ע אַבלו הֹבֹנוּ, מְמֵּעׁ בֹבֹלַ בּוּעָה לָא כו הֹבֹנוּ, מָמָּע בֹבֹלָ הַמָּוּ

בַּעַבְרָיִי בְּמִמֶּה: וּמֹבּנָתְּ לְאֵ וֹבֹאִיםְם לְנַבֵּב וּבֹבַמוּנִי וֹפֿבֹא בַּוֹּ מֹסְׁטַבַּנ י וְלֵא בְחִידְת וּתְטְנָת יְתְוְת יַבְּיִש עִּמִּיה בְּחֵיִוּ וְלֵא בְּחָ

> אַמָּר עַכּלְ אָנְשָׁא דְעַלְ אָפָּי אַרְעָאָ: ווולבא משה ענותן להדא

نذتيبي: אָל־אָבֶל מוֹעָד הָלָהִיכוֹן לִמִּשְׁכּן וִמְנָא וּנְפַּקוּ

ימבים ינפטי פבויהון: ַ וֹאִטַיּנְלֵי, וֹוֹ בַּתְּמִוּבַא בַהְּלָלָא וֹלַם

מְמַבְּיל עִמְּהוֹן:

בעברי במשה: هِرٍ אֶלְ שֶּׁׁה אֲדַבֶּר בֹּוֹ וּמַרְאָה מִמְלֵל מִם מִמְלַלְ מִלֵּילְנָא

> the face of the earth. above all the men that were upon Now the man Moses was very meek,

three came out. the tent of meeting.' And they Miriam: 'Come out ye three unto Moses, and unto Aaron, and unto And the Lord spoke suddenly unto

and Miriam; and they both came door of the Tent, and called Aaron pillar of cloud, and stood at the And the Lord came down in a

with him in a dream. unto him in a vision, I do speak the Lord do make Myself known I there be a prophet among you, I And He said: 'Hear now My words:

trusted in all My house; My servant Moses is not so; he is

Moses? to speak against My servant, against wherefore then were ye not afraid the Lord doth he behold; dark speeches; and the similitude of mouth, even manifestly, and not in with him do I speak mouth to

- (3) ענו. שפל וקבלן:
- מס שלי אפשר לפס לומר ולאון לשמוע (ספרי קב): מאחר שנגלים עליו שכינה חדיר ואין עם קבועה לדבור (חנחומא שם): צאו שרשחבם. מגיד ששלשחן נקראו בדבור אחד (+) פחאום. נגלה עליהם פחלום והם מחלים בדרך חרך והיו לועקים מים להודיעם שיפה עשה משה שפירש מן החשה
- בנויפתו של אסרן (פפרי שם): בנח שלא בפניו נאמר (בראשים ו, ע) איש לדיק סמיס ובפניו נאמר (שס ז, א) כי אוחך ראימי לדיק לפני. דבר אחר שלא ישמע (שס): ריצאו שניהם. ומפני מה משכן והפרידן ממשה לפי שלומרים מקלם שנחו של לדם נפניו וכולו שלל נפניו וכן מלינו שמ, ימ) רכב אלסיס רבומיס אלפי שנאן (ספרי שס): דיקרא אהרן ומרים. שיסיו נמשכין ויולאין מן סמלר לקראם סדבור במועעים ומדח הקב"ה יולא למלחמה יחידי שנאמר (שמוח טו, ג) ה' איש מלחמה ויולא לשלום באוכלוסין שנאמר (חהלים (a) בעמוד עגן. ילא יחידי שלא כמדה בשר ודס מלך בשר ודס כשיולא למלהמה יולא באוכלוסין וכשיולא לשלוס יולא
- אליר אחודע. שכינם שמי פֿין נגלים עליו בפֿספקלריפֿ סמפֿירס פֿלפֿ במלוס ומזיין: (6) שמעו גא דברי. אין גא אלא לשון נקשה (ספרי קג): אם יהיה גביאכם. אס יהיו לכס גניאים: ה' במראה
- לומר (שמום לג, כ) לא מוכל לראות את פני (ספרי קג): וחמנת ה׳ יבים. זס מראס אחורים כענין שנאמר (שמות לג, כג) במראים פנים שבו ואיני מוחמו לו בחידום כענין שנאמר ליחוקאל (יחוקאל יו, ב) חוד חידה וגו'. יכול מראה שכינה חלמוד ואמס פס עמוד עמדי (ספרי. מנמומא לו, יג): ומראה ולא בחידות. ומראס זס מראס דבור. שאני מפרש לו דבורי (8) פה אל פה. מתרמי לו לפרוש מן המשה והיכן מתרמי לו בקיני (דברים ה, כו) לך מתור להם שוצו לכם למהליכם

و يؤبر هُو بْدَيْدِ جُه يَجْدُ:

لْمُفْتَحْظ:

departed. kindled against them; and He And the anger of the LORD was

אַבְרָן אֶּלְ־מִרְיָם וְהַנָּה מְצִּבֶּעִי: מְלֵנֵם מְּאֶלֵנְ נִוֹפֹּוּ

וֹאִנְפֹּלִי אַנִּירָן לְנִינִ מְבְנִם נִבְּאַ וֹבֵא מֹבֹנֹם בַּוֹבֹא כַּעַלְנָּא וְהְעְּנְוֹ כְּרְ מֵעָלֵלְ הְאָהֶלְ וְהְנָּה וַעֵּנְגִּא אִסְתַּלָּק מִעְלָוִי מִשְׁבְּנָא

leprous. Miriam; and, behold, she was snow; and Aaron looked upon Miriam was leprous, as white as from over the Tent, behold, And when the cloud was removed

נוֹאַלְנוּ וֹאַמֶּׁר שַׁמֹּאנוּ: אַלְ-נָא טַמְּטַ מַּלְינִינְ טַמְּאָט אַמֶּר בבוּנִי לָא כַמוּן שַׁמִּנִי מַלְּאָ يربيض يجيزا يجرحنيب جريجنزر يهض بجيدا إظنهم ججعه

עוָבֹא בְאִמְּכַּמָּנֹא נְדִסְבַעִּנֹא:

sinned. foolishly, and for that we have upon us, for that we have done my lord, lay not, I pray thee, sin And Aaron said unto Moses: 'Oh

מִנְחַם אִפְוּ נַיּאָבֶל חֲצֵּי בְשָּׁרִי:

מֹלְ בֹּשִּׁרָא מִיקָא חָבֵין בְּבִּע אָבׁו אַטַעַנָא הַיאַ צַּלָּו כִעַּן ³ אַכְ ַנָא טַׁטַּי כַּמָּט אַמֶּר בְּצַאַטוּ לְאַ כְּעַּן מַטְּרַחַל דָּא מְבֵּינִנְאַ

mother's womb.' when he cometh out of his of whom the flesh is half consumed Let her not, I pray, be as one dead,

אֶׁלְ נָאׁ בְּפָאׁ נָאׁ לְעִיּ (פּ) ניִצְעַּק מֹשֶׁר אֶל־יְחֹוֶה לֵאמֶר וְצַּלִּי מֹשֶׁר קֵדְם יִיְ לְמֵימַר

אֶּלְבֹא בַּבְּמוּ אַסִּי כְּעַן יָהַהּ:

beseech Thee.' saying: 'Heal her now, O God, I And Moses cried unto the LORD,

מאמרו איני מכיר במעשיו זו קשה מן הראשונה (שם. מנחומא שם): במשס אפילו אינו עבדי כדאי סיימס לירא מפניו וכל שכן שהוא עבדי ועבד מלך מלך סיה לכס לומר אין המלך אוהבו מנס ואס וראית את אתורי (ספרי שם): בעבדי במשה. אינו אומר בעבדי משה אלא בעבדי במשה בעבדי אף על פי שאינו משה

(10) והעגן סר. ואמר כך והנה מרים מצורעת כשלג משל למלך שאמר לפדגוג רדה את בני אבל לא תרדנו עד שאלך מאצלך שיודיענו קרמונו (קפרי קד. מנמומא שס): (9) ויחר אף ה׳ בם וילך. מאמר שהידיעם פרמונס גור עליסס נדוי קל ומומר לבשר ודס שלא יכעום על מבירו עד

שרחמי עליו (ספרי קה. תנחומה שם):

(11) נואלנו. כמרגומו לשון מויל:

וכק אמר אין בעולס ווסו אשר בלאמו מרמס אמו (מנמומא שס): כק שם: כמש שם ש:כל כופשם בשפלם מי משרירה ומי משסרה שני ש' שפשר לכשושה ששני קרוב ואין קרוב כושה שם הנגשים בצאחו. מאחר שיצא ום מרחם אמו של זה שיש כח בידו לעוור ואינו עוזרו הרי נאכל חלי בשרו שאחיו בשרו הוא. דבר אחר אל . אמינו בשרנו הוא (ספרי שם. מנמומא שם) ולפי משמעו אף הוא נראה כן אין ראוי לאם להנים את אמומו להיות כממו – אשר לו לומר אלא שבינה הכמוב אשר מאחר שילאה מרחם אמנו היא לנו כאילו נאכל חלי בשרנו כענין שנאמר (בראשים לו, כו) כי ב. ספרי שם. מנחומה שם): אשר בצאחו גורחם אמו. המנו סיס לו לומר הלה שכינה הכתוב וכן חלי בשרו חלי בשרוו מרחם (בו) אל גא חדר. אמומנו זו: במח. שהמלורע השוב כמח מה מח מעמה בביהה אף מלורע מעמה בביהה (נדריה סד,

בשבילנו אינו מאריך במפלה) (ספרי שם. מנמומא שם): אומרים אחוחו עומדת בלרס וסוא עומד ומרבה בתפלה. (דבר אחר שלא יאמרו ישראל בשביל אחוחו הוא מאריך בתפלה אבל ואחחנן אל ס' בעח ההיא לאחר השיבו רב לך (ספרי שה): רפא גא לה. מפני מה לא האריך משה בחפלה שלא יהיו ישראל שמס מראס וגוי. כיולא בו (במדבר כז, עו) וידבר משס אל ס' לאמר יפקד ס' אלסי סרומות לכל בשר. כיולא בו (דבריס ג, כג) לאו. כיוצא בו (שמוח ו, יב) וידבר משה לפני ה'לאמר וגויַמה הַלמוד לומר לאָמֶר השיבני אס גוַאלם אחה אָם לאו עד שהשיבו שסשיבו ואבים ירק ירק וגו' רבי אלעור בן עורים אומר בד' מקומות בקש משה מלפני הקב"ם לסשיבו אם יעשה שאלומיו אם כן יבקש שאלומיו (ספרי שם. מנחומא שם): - לאמר. מה חלמוד לומר אמר לו השיבני אם אחה מרפא אומה אם לאו עד (13) אל גא רפא גא לה. בא סכמוב ללמדך דרך ארן שסשואל דבר ממבירו לריך לומר שניס או שלשס דברי ממנוניס ואמר

מהוץ לַמַּחַנֶּה וְאַחַר הַאְּסֶף: מְבְעָּת יִמִים הַסְּגֵּר שִׁבְעָּת יִמִים מפמגנ ינוט ינוט בפּוֹיִנִי עַלְאָ עַבּּקְם

באַטָר מִרְיָם: מְבֹׁמֹּנו וֹטִוֹם וֹנוֹמִם לַאִ לַּסָּת מַּגַ_ נפּסְגַר מְרְיָם מִחָּיִּץ לַמַּחַנָּה

ومريرم خُمْلُخَل هُمُثَّا: (حَ) על וֹאַבַוֹר נִסְעִּי הַעָּה הַעָּבָם בַּבְּבַּבְּיה וֹיִבְּבַרִי הַבְּבַרִי

> בן הקקניש: וומון מבּבֹא לַמּהָבוּיםֹא יבַּעַר מְבֹּלֹא וְנְנִוּן שַׁסְטִּׁנִּר מֻבִּלֹא מלוש לוש בע בלא טטבקים رَفْهُوْلَ إِلَيْكُ هُرًا طَهُلَا إِهُلَانِاً لِهُولَا إِنْ رَفْقِلَ إِنْ كُونُولِ هُلَائِكُ

לא נטל עד דאָהָבְּנֵישָׁת לַמַּמָבׁוּטֹא מֻּבֹמֹא וְמִוּן וֹמַמַּא נאַסטוּדע ĊĒĹΧ

iáci táltá léxil: יבְתַר כֵּן נְמַלוּ עַמָּא מֶחַצֵּרוֹת

> 'aniaga ni anguord ed llade camp seven days, and after that she days? let her be shut up without the should she not hide in shame seven her father had but spit in her face, And the Lord said unto Moses: 'If

brought in again. journeyed not till Miriam was the camp seven days; and the people And Miriam was shut up without

wilderness of Paran. from Hazeroth, and pitched in the And afterward the people journeyed

The Haftarah is Zechariah 2:14 - 4:7 on page 189.

^{שלמל}ר וַיְדַבֶּר יְהַנְה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר: װִמַלִּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

¢ü□: خُطِفِي يُحَرَّدُ مَשְّٰלِ חוּ כַּלְ נְשָׁיא خُשְּׁבְּשָׁא דַּצְּבְּהָחוֹהִי מִשְּׁלְחוּן بَالِي الْمُرْكِينِ الْمُرْكِينِ الْمُرْكِينِ الْمُرْكِينِ الْمُرْكِينِ الْمُرْكِينِ الْمُرْكِينِ الْمُرْكِينِ ء ݣْلْدَا خَرْمَا كَيْمُد كِنْدُ رِبْنَا كِخُدْرُ مَلَمْهُ يُخْرَمَا يَكُمْهُ نُتِيدَ كِخُدُرُ הְבַעַ בְּנַבַ אַנְהָנִם וֹנִעַבוּן אָעַ הִבְעַ בָּנַב מִּבְבוּנוֹ וּאַבְּבְנוּ וֹעַ

באָהָה בֹּנוֹנוֹהְבֹאָץ עַפּּעי: פְאָבֶן מַלְ־פָּי יְהְוָהַ כָּלָם אֲנִשִּׁים و נישְׁלָח אָמָם מֹשֶּׁה מִמֶּדְבָּר יִשְׁלַח יָמִהוֹ מִשֶּׁה מִשֶּּרְבָּרָא

מְּמִוּהַ בּּוֹרַיִּבִי:

בְּרְאִיבֶן שַׁמִוּעַ בַּר זַכּוּר: ١٠٠ نَجُرُب שְׁמִוְטַׁם לְמִמָּׁה רְאִּיבֶּן וֹאִכֶּוּ שְׁמִבְּטִבּהוֹ לְשִּבְּשָׁא וֹמִבְאָב אִנּוּוֹ:

כולביון נולבון בישׁו לני

ב ב בייל בייל בייל בייל

וּשְּׁבְאָל מּוּבְרָא חַד מּוּבְרָא חַד

כל רַבָּא דִּבְּהוֹן:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

IIIX

91

among them. send a man, every one a prince every tribe of their fathers shall ye give unto the children of Israel; of out the land of Canaan, which I Send thou men, that they may spy

the children of Israel. all of them men who were heads of the commandment of the Lord; wilderness of Paran according to And Moses sent them from the

of Zaccur. tribe of Reuben, Shammua the son And these were their names: of the

בכנפב: אני כל האמיפות האמורות במנורעים על שם שהוא משולת מחוץ למחנה וכשהוא נרפא נאסף אל המחנה כחוב בו אמיפה לשון אלא דיו לבא מן סדין לסיוח כנדון לפיכך אף בנויפחי חשגר שבעח ימיס (ב"ק כס, א. ספרי קו): ואחר האסף. אומר (+1) ואביה ירק ירק בפניה. ואס אניס הראה לה פניס וועפות הלא תכלם שנעת ימיס קל ותומר לשכינה י"ד יוס

וממלב אמומו מרמוק וגו' (פועה ע, ב): (EI) והעם לא נסע. זה הכצוד חלק לה המקום בשביל שעה אחח שנחעכנה למשה כשהושלך ליאור שנאמר (שמוח ב, ד)

למען לא יירשוק (במדבר רבק. קומק לד, ב. מנחומא שס): לסס שהיא מובה שנאמר (שמוח ג, יו) אעלה אחכם מעני מלרים וגו' חייהם שאני נוחן להם מקום למעוח בדברי המרגלים ואמרו (דברים א, כב) נשלחה אנשים לפנינו כמה שנאמר (שם) וחקרבון אלי כלכם וגוי ומשה נמלך בשכינה אמר אני אמרחי באי ולא לקחי מוסר (במדבר רבה. מנחומא שלח ה): שלח לך. לדעמך אני איני מצוה לך אם מרצה שלח לפי שבאי ישראל (s) שלח לך אנשים. למס נממכס פרשה מרגלים לפרשה מרים לפי שלקהם על עמקי דבה שדברם באהים ורשעים הללו

aı'a): (E) על פי ה׳. ברשומו שלא עכב על ידו: בלם אנשים. כל אנשים שבמקרא לשון משיבות ואומה שעה כשרים היו (במ"ר

ישרחל	וּיִשְׁלַח אַסְם מִשֶּׁה לְּחָּיִר אָת־ אָהַץ פְּנָעַן וַיֵּאִמֶּר אַלֵּהָם עַּלִּיּ זֵה בְּנֶּגֶב וַעֲּלִיהָם אָת־הָהֶר:	יִשְׁלְּח יִמְחִוּן מִמֶּח לְאַלְּלְא יִח אַרְטָּא דִּבְנְעָן נַאָּמָר לְחִוּן סַקּוּ הַאְ בְּדְרוֹמָא וְתִּסְּקוּוּ לְמִנְּ	And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto the them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;	Ľτ
91	אָּלֶה שְׁמָוֹת הֵאָנָשִׁים אַשֶּׁר־שָׁלָה מֹשֶׁה לְתַּוֹר אָת־הָאָבֶץ וַיִּקְרֶא משֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נִין יְהוֹשֶׁעַ:	אַלֵּין שְׁמָהָה גּּיּבְרַיָּא דִּשְׁלַה משָה לְאַלְלֹא יָה אַרְעָא יִּקְרָא משֶה לְהוֹשֵׁעַ בַּר נוּן יְהוֹשֶעַיּ:	These are the names of the men that Moses sent to spy out the land. And Moses called Hoshea the son of Nun Joshua.	91
ςī	לְמַמָּה גְּר גְּאִיּאֵל בָּן־מָבֶי:	לְמִּבְׁמֹא בְּנְרֵ נְּאִנְאֵלְ בַּרְ מָבִי:	Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.	ςī
† ī	לְמִמֵּׁע זَפִׁטַּׁלְ, זַּטִּבָּׁר בָּן־וָפְּסָר:	נְפְּסְרֵּ: לְמֵּבְׁמָא בְּנָפְּטָּלְ, נָטִבָּי, בַּר	Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi.	† 1
ετ	לְמַמָּה אָשֶׁר סְתִּיר בָּן־מִיכָּאֵל:	מולאל: לְשָׁבְּשָׁא דְּאָשֶׁר סְתִּוּר בַּר	Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.	13
77	לְמִמָּׁׁׁ דְּוֹ מַמִּיאֵלְ בָּוֹ ַנְּמֵלֶּי:	למלן: לְמִּבְׁמֹא בְּדָן מַמִּנִאָּלְ בַּר	Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.	71
π	੍ਰੰਧੂਬੁਨ ਪੰਗ੍ਰੀ ੍ਰੰਧੂਬੁਨ ਧ੍ਰੰਘੁਨ $i \mathcal{F}'$ ਛ੍ਰਿਾਹਾਰ੍ਨ:	בְּמֶּבְּמֶא בְּיוֹמֶךּ לְמֶּבְמֶא לְמֶּבְמֶא דְּיוֹמֶךּ לְמֶבְמֶא	Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.	π
	לְמַמָּה וְבוּלֶן וַּהִּיאֵל בָּן־סֹּוֹדִי:	סודי: לשקשא דוְבוּלוּן גַּדִּיאֵל בַּר	Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.	OI
6	לְמִמָּה בִּוֹנְמֶן פּּלְמָׁי בֶּּן־רָפִּיּא:	בְּהֵבְּהָא: בְּהַבְּהָא בַבְּוֹנְמִוּן פַּבְּהָוּ בַּב	Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.	6
8	לְמַמֶּה אָפְּרָוִם הוֹשֵׁעַ בַּן־נְיוֹ:	נין: לְשִׁבְּשָׂא דְּאָפְּרֵיִם הּוֹשֵׁעַ בַּר	Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun.	8
۷	לְמַמָּה וִשְּׁשִּבְּר וִנְּאָל בָּן־יוֹסָף:	יוסף: לשבטא דושטקר וגאל בר	Of the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph.	۷
9	לְמַמָּה יְהּנְה בְּלֵב בָּן־יִפְּנָה:	וְפְּנְּה: לְשְׁבְּטְא דִּיהוּדָה בְּלֵב בַּר	Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.	9
Ş	לְמַמָּה שִׁמְעֹוֹן שְׁבָּם בָּן־חוֹרֵי:	ַלְשִׁבְּטָא דְּשִׁמְעִוּן שְׁפָּט בַּר הוֹרְי:	Of the tribe of Simeon, Shaphat the son of Hori.	ς

⁽¹⁶⁾ ויקרא משה להושע וגר. המפלל עליו יה יושיעך מעלת מרגלים (במ"ר. מומה שם):

⁽עו) עלו זה בגב. סוא סיס ספסולם על ארן ישראל עכן דרך ססגריס מראין את ספסולם מחלס ואחר כך מראין את סשבת (מנתומא עלח ו):

בֿב: רוא הַרְפֶּׁר הַמְעַט הָוּא אָם<u>־</u> 81 נְאָּת־הְעְּםׁ הַיּׁשָׁב עְלֶּיהָ הָחָזְּק ירְאִימָם אָת־הָאָבֶץ עַה־הָוֹא

אָם חַלְשׁ הַוִּמִיר הוּא אָם סַּגִּי: עמא דימיב עלה התפיף הוא וֹטִטְאַן נִשׁ אַבְעָאַ מָאַ בִּיאַ וֹנִעַ

whether they are few or many; whether they are strong or weak, people that dwelleth therein, and see the land, what it is; and the

بَاخُمُلُالُهُ لَا خُمُخُمُّالًا عَالَمُ لَا خُمُخُمُّالًا مِنْ تبوزات אַשֶּר־הוּא יוֹשֶׁב בְּהַנָּה ²¹ הַמוֹבֶּה הָוֹא אָם־רָעָה וּמָָה וּמָה הָאַבֶּץ אַשֶּׁרְ־הוּאַ יַשֶּׁב בָּה וּמָא אַרְעָּא דְּהוּא יָחֵיב בַּה

עלפּגעון אָם לכּוֹכוּן: עַמְלָא עוא אָם בּוּמָא וּמָא

strongholds; in, whether in camps, or in what cities they are that they dwell in, whether it is good or bad; and and what the land is that they dwell

<u>₩</u> בְּאָבֹא וְבַּיִּמִים וְמֵּו בַּכּוּבֵוֹ נְיַטְׁעַנְּאָם נְלְעַנְעָם מִפּּבוּ לָאְ נִעִּעַפָּאָן נִעָּפַבּאָ oz אִם בְּזְּה הֲגֵשׁ־בֶּה עֵץ אִם־אַון מִסְבִּינָא הַאִיה בַּה אִילְנִין אַם

بزززر: באבלא נונלגא וונו לכובו עַנא ימָא אַרְעָא הַעַּיַנּיַ הַעָּיַלָּא הַעָּא אַם

time of the first-ripe grapes. the land.'-Now the time was the courage, and bring of the fruit of therein, or not. And be ye of good fat or lean, whether there is wood and what the land is, whether it is

بَاثِانًا: ממובר בן ער רווב ללא

ממובלבא באון מר אָטַ בַּאַבוּ וּסְלִילוּ וָאַלִּילוּ יָהַ אַבַּעָּאַ

Hamath. unto Rehob, at the entrance to land from the wilderness of Zin So they went up, and spied out the

וֹבְיָנְיַעַ עַפְּׁנִגְ אָהַן מִאָבְיִנִם: יי וְמֶּם אָּטִוּמִן מִּמָּוּ וֹטַלְמָּוּ וֹלִינִינִי וּנֹהְלֵנְ בַּנֵּיֹבְ וֹנִבֹא הַּגַ שַבְבוֹלְנוּ נִסְלְנִפֹּנ בַּבַּבוִתֹא וֹאָנוִ הַּגַ

מָנון אַטַבּנוֹאַט בוב האַנוֹס נטַלְמָּג כֹּנִג יִּבַּבֹא נִשִּבֹבוָן מֻבַּג שברון וְתַּמָּן אֲטִימָן שִשִּי

seven years before Zoan in Egypt. there.—Now Hebron was built children of Anak, were Ahiman, Sheshai, and Talmai, the and came unto Hebron; and And they went up into the South,

(למ"ר. מנמומא שם): החוק הוא הרפה. פימן מפר לסס אם בפרוים יושבין מוקים סס שפומכין על גבורמס ואם בערים (81) אח הארץ מה היא. יש ארן מגדלם גבוריס ויש ארן מגדלם מלשיס יש מגדלם אוכלופין ויש ממעמם אוכלופין

(19) הבמחנים. מרגומו הצפלמין כרכין פלומין ופמומין מלין מומה: הטובה היא. צמעינות ומסומות מוצים בלורות סס יושבין חלשים סס (במ"ר. חנתומה שם):

EECIL: (os) ריש בה עץ. אס יש בהם אדם כשר שיגין עליהם בוכומו (ב"ב מו, א): בכורי עובים. ימים שהעובים ממבשלין וברימים:

מפתי (להלן לד, ז): גבול מערבי על שפח סים עד לבה חמה שסוה הלל סר ססר במקלוע מערבים לפונים כמו שמפורש בגבולות סהרך בפרשה הלס עד מקלוע מערב כמו שלוס משס עלו וס בנגב דרך גבול דרומים מורחים עד סיס שסיס סול גבול מערבי ומשס חורו וסלכו כל (IS) ממדבר צן עד רחב לבא חמת. סלכו בגבוליס באורך וברומב כמין גאס סלכו רום גבול דרומים ממקלוע מורם

המלכים שנאמר (ישעיה ל, ה) כי היו בלוען שריו והיתה חברון עובה ממנה שבעה חלקים (סועה שם): ואין לך מעולה בכל ארלות כמלרים שנאמר (בראשית יג, י) כגן ה' כארן מלרים ולוען היא המעולה שבארך מלרים ששם מושב שמד משבעה בלוען ובא להידיעך שבחה של ארך ישראל שאין לך מרשין בארך ישראל יומר מהברון לפיכך הקלוה לקברות ממים בבנחה. אפשר שבנה הם את הברון לכנען בנו הקמן קודם שיבנה את לוען למלרים בנו הגדול אלא שהיחה מבונה בכל עוב על (דברים א, לו) ולו אמן את הארך אשר דרך בה וכמיב (שופטים א, כ) וימנו לכלב את תברון (מומה לד, ב): שבע שנים (22) ויבא עד חברון. כלב לבדו סלך שם ונשממת על קברי אבות שלא יסא ניסת למבריו לסיות בעלמס וכן סוא אומר

ימִן_בַבְּבַּמְנִים ימִן_בַהְאַצִּיִם: אָהָר וַיִּשְׂאָרוּ בַמִּוֹם בִּשְׁנְיֵם דְּעִּנְבֵּן חַר וַנִּטְלְיּהִי בַּאָרִיחָא مُشِّل أَمَانِـُكِ نَكْشَحْنِحِ مَّأَكْدِهِ نَكْمَا مُنْفَلًا مَبْكَلَـٰكُمُ لَكُنْخُحُ וּנֹבֶאוּ מַּעַ־נָּטַלְאְ אַמִּפָּלְ וּנְכַּבַעוּ נַאָּטוּ מַעַ נָטַלְאִ צַּאָטַבּלָא

مَيْمُ لَ خَرْدُ نَمْلَهُمْ: הַל אַרַוּת הַאָּשְׁכּוּל אַשֶּׁר־בָּרָתוּ דְאָהָבָלָא עַל עַיפַל אָהָבַלָא לַמְּקִים תַּהְיּא קְּרֶא נָתַל אֶשְׁכָּוֹל לְאַהְרָא תַּהוּא קָרָא נַתְלָא

אַבְבָּעִים יִוֹם: ĽÄĽλ

نَكُدُا ؛ בְּלְ הְנְשֶׁבְּה נַיַּרְאָנִם אֶת־פְּרָי נְיָה בְּלְ בְּנִשְׁהָא נְאַהְזִיאִנוּוּ יָה לַבְאָם נַּמְּנְרָנְאָטָם בַּבְּרְנְאָטַ. כְנַלַם נָאָטִיבּנִי נְהָהָנִן פּהָנָטָא %<u>4_4\£</u>L جَٰ؉ڷٳ % אַבְרָן וָאָרְבָּלְ צָּבְרָתְ ַנַיּלְכְנִּ נַיִּבְאנִּ אֶל־מֹשֶׁר נָאֶל־ נַאַנַלוּ נַאָּחוּ לְנָת מֹשֶׁר וּלְנָת

עַלֶּב יִגְבָּמְ עִוּא וֹזָע בּּגִּיִשׁ: עַאָּבֶּלְ אָהֶהַר הְּכְטִׁעַנִי וְנָּם זֹבְע לַאַּבְעָּא בּשְּׁכְטִעַנָּא וֹאַב מִּבְּנִא נוֹספּׁבוּבַלְנְ נֹאָמֹרְנּ בְּאַנּנּ אָלְ_ וֹאֹמִּטֹמֹּגאּנּ לְיִשׁ נֹאֹמֹרנּ אָׁטֹנִגֹּא

נום לבני האוני שם: וְהֶשְׁלְיִם בְּצְּרָוִת נְּדִלְתַ מִאָּד

בּטַבון ימו במוניא ימו שוניא:

בְּקְצֵי מִתְּמֶן בְּנֵי וִשְּׁרָצֵל:

אַבְבְּעִין יוֹמִין: אַבוּ מֹלַאַלָּא אַבְעָּא מַפוּוּ

אַבֿא באַבֿהא: imitas šalėta lėsti לנו. אַנוֹנוּ נֹלְנוֹנוּ כֹּלְ כֹּנֹחִּשֹׁא צַבֹּנוֹנוּ

עַלָּב עַבְּמָ בִיאָ נְבֵען אָפַּבּי:

חַזַּינָא תַּמָּן: בלבלו בשבא נאַ לנו ילבא וֹבוֹבוֹגֹא אָפָס בֶּי־עַוּ הַשְּׁם הַיּשֵׁב בָּאָרֶץ לְחוֹד צָּרֵי תַּקּיף עַפְּיף צָּיָהִיב

> megranates, and of the figs. between two; they took also of the and they bore it upon a pole a branch with one cluster of grapes, Eshcol, and cut down from thence And they came unto the valley of

from thence. the children of Israel cut down Eshcol, because of the cluster which That place was called the valley of

77

the land at the end of forty days. And they returned from spying out

the fruit of the land. congregation, and showed them unto them, and unto all the to Kadesh; and brought back word Israel, unto the wilderness of Paran, to negation of the children of and to Aaron, and to all the And they went and came to Moses,

the fruit of it. with milk and honey; and this is sentest us, and surely it floweth came unto the land whither thou And they told him, and said: We

Anak there. noreover we saw the children of fortified, and very great; and the land are fierce, and the cities are Howbeit the people that dwell in

4): משקל כל אחם מי שאה וגמירי מונא דמדלי אינש על כחפיה אינו אלא שליש משארי ממשארי שמסייעיץ אוחו להרים (סרמה לד, ולמד מאבנים שהקימו בגלגל (יהושע ד, ה) הרימו להם איש אבן אחח מן הירדן על שכמו והקימוה בגלגל ושקלום רצוחינו כלוס לפי שכל עלמס להוליה דבה נתכוונו כשם שפריה משונה כך עמה משונה והם מפך החה לידע כמה משהוי החד מהם לה שהוא בשנים מה חלמוד לומר בשנים בשני מוטוח הא כילד שמונה נטלו אשכול אחד נטל חאנה ואחד רמון יהושע וכלב לא נטלו (ES) זמורה. שוכת גפן ואשכול של עוביס תלוי בס: וישאהו במוט בשנים. ממשמע שנאמר וישאוס במוט איני יודע

לפני סקב"ס שיגורר עליסס יוס לשנה קלר לפניסס אם הדרך (תנתומא שלת ח): . אדם בינוני עשרה פרפאות ליום (פפמים לד, א) הרי מהלך ארבעים יום מן המזרח למערב והם הלכו ארכה ורחבה אלא שגלוי (es) וישיבו מחור הארץ מקץ ארבעים יום. וסלא ארבע מאות פרסס על ארצע מאות פרסס סיא (מגילס ג, א) ומסלך

אחם דבר. מת משק ומת מקרן: (26) וילבו ויבאו. מסווילכו לסקים סליכמן לביאמן מס ביאמן בעלס רעס אף סליכמן בעלס רעס (מומס לס, א): וישיבו

10): (ש) זבח חלב ודבש היא. כל דבר שקר שלין לומריס בו קלם למם בממלמו לין ממקייס בסופו (במדרש רבה. סוטס

(82) בצרוח. לשון מווק ומרגומו כרכין לשון בירניום עגולום ובלשון מרמי כריך עגול:

لمَر تد تنكنا: בְּּלִיר ְ וְתַּכְּנְתְּּלִי יוֹשֵׁב עַלְ-הַיָּם בְּּטִיְרָא יִכְּנִעָּנְאָה יָהִיב עַלְ יַפָּא

ځ۰_نځږ**ې ۲**نځې ځك: נַיּאִמֶּר עְּּכְּׁה נַעֲּלֶּה נְיְנְרָ וְיְנְרָה אָהָה נַאָּמִר מִפְּסְ נָפַּסְ וְנִינִרת יָתַה ניַהַס כְּלֵב אָת־הַעָּם אָל־מֹשָׁה וָאַצִּית כְּלֵב יָת עַמָּא לְמֹשָׁה

חַזָּק הַוּאַ מִמֶּנוּ: לְאֵ נוּכֹלְ לְהֹֹלְוִע אֶבְיַבְיֹהֹלֹם בֹּיִי לָאִ נִכּוָלְ לְמִפַּל לְנִׁע הֹפֹּא אָבִיּ וֹבְאֹלֹהָתם אֹֹהָבַבֹּלנּ הֹפּנְ אֶׁמֹבָנּ וֹנִיבֹבוֹא בַּסֹלָנִלנּ הֹפּגבי אַמִבנּ

אַנְשֶׁי מִדְיות: וֹכֹּלְ עַׁמֹּם אַמֻּגַר בְאָנוּ בַּעוּכִּע אַבְהַ אָבֶרְץ אַבֶּלֶת יוּשְׁבֶּיֹתְ הָוּא לְאַלְּלָא יָתַה אָבַע מִקַשְּלָא בַּאַבּוֹל אַמֶּב מַּבְּבוֹנוּ בָּב בְנַנוּב בְמַנִּמֹר אַבְּמָא בַּמְּבַוֹנֹא בַּיִּ ²⁶ אָלְיִּנִי אָּכְ_בֹּדֹוֹ, וֹמְּבֹאָׁכְ כַאַמְּנִר גַּאַּלְּנִלְוּ זְּׁנִי בְּוֹנִי בִּוֹנִי מִּבָּאָבָ ניּצִיאוּ דִּבָּת הְאָהֶלְ אֲשֶׁר הָרָוּ

לְנַלְיִם וְכֵּן תַּנְינוּ בְּעִּנִיהָם: הֹלט מוַ עוֹפֹבְים וֹנִעוֹ, בֹהֹנְנִנּנְ וְאֶה בֹאֵתוּ אֶטַבְעַוֹּפֹּגְלִים בַּדֹּג וֹטַמָּן עַזְּוֹנִא נִט וּבָּבוֹא בֹּוֹ, הֹנֹע

לוְלְטְׁם וֹוּבְׁכֹּנִ עַמְטְׁם בַּלְּיִלְע זָע לַלְעוָן וּבָכוִ מַּמֶּא בַּלְיִלְנֹא וּטַמָּאְ כַּלְ דְּנֵמְדְׁנִי וֹוּטַּנוֹי אָטַ וֹאָבוּמִט כַּלְ כַּנְמָּטַא וּידַבוּ

LLF8:

בקוממן (שם לד, ב):

ומק כור ורדנא: וְשִׁשְׁאֵי וִיבוּסְאֵי וֹאֵמוְרָאִי וֹשִׁיב עַנָּגָב עַמְלְקְאָה יָהִיב בַּאָרַע דָּרוֹמָא

אָבׁוּ מִוּכַּלְ לִכּוָלְ לַצִי:

הַקּיף הוא מִנַּנְא:

בְּנִנְּהַ אֵּנְהָּגוֹ בְּמִהְּטֵוֹ: נְטְבְּטָא נִיא נְכָל מַּמָּא בַּטִוֹנִאָּ נאַפּיקו שוֹם בִישׁ עַל אַרְעָאַ

בְּבַלְמָגוּן וְכַן בַּוֹנִאָ בָּמָנִינון: מו יבוא ובונא במנו ופמנא

South; and the Hittite, and Amalek dwelleth in the land of the

well able to overcome it.? at once, and possess it; for we are Moses, and said: We should go up And Caleb stilled the people toward

stronger than we.' against the people; for they are qu og ot olds for ore o'W' :biss But the men that went up with him

are men of great stature. and all the people that we saw in it eateth up the inhabitants thereof; passed to spy it out, is a land that The land, through which we have unto the children of Israel, saying: the land which they had spied out And they spread an evil report of

were in their sight.' sight as grasshoppers, and so we Nephilim; and we were in our own sons of Anak, who come of the And there we saw the Nephilim, the

people wept that night. their voice, and cried; and the And all the congregation lifted up

ΛIX

31

67

(92) עמלק יושב וגוי. לפי שנכוו בעמלק כבר סוכירוסו מרגליס כדי לייראס (מנמומא שלח ע): על יד הידדן. יד

חדס סרולס לשמק אגודת אנשים אומר שי"ע (ק"א סק): ועלו שם נגליח בכל דבריו (שם): וידהם. לשון שמיקס וכן (זכריס ב, יו) סם כל בשר (עמום ו, י) סם כי לא לסוכיר. כן דרך בני וסוריד לנו את סמן וסגיו לנו את סשליו (במדבר רבה. סומה שם): עלה נעלה. אפילו בשמים והוא אומר עשו סולמות סיס סבור שבא לספר בגנומו שסיס בלבס על משס בשביל דברי סמרגליס שמקו כולס לשמוע גנומו אמר וסלא קרע לנו את סיס (30) ויהס כלב. סשמיק את כולס: אל משה. לשמוע מס שידלר למשק לוותו אתרולי זו ללבד עשה לנו לן עמרס השומע כמשמתו שלל הירדן ולא מוכלו לעצור:

(ופ) הוק הוא ממנו. כביכול כלפי מעלה למרו (במדבר רבה. קומה שם):

(שס): אנשי מדות. גדוליס וגבוסיס ולריך למת לסס מדס כגון גלית (שמואל-איו, ד) גבסו שש אמות וורת וכן (שמואל-ב (22) אוכלה יושביה. בכל מקום שעברנו מלמנס קוברי ממים. וסקב"ס עשס למובס כדי למרדם במבלם ולמ ימנו לב למלו

בעיניהם. שמענו אומריס זה לזה נמלים (רא"ס ובק"א מגבים) יש בכרמים כאנשים (פומה שם): ענק. שמעניקים חמה (33) הגפילים. ענקים מבני שמחואי ועואל שנפלו מן השמים בימי דור אנוש (נדה שא, א. יומא פו, צ): וכן הייגו כל, כ) מיש מדון (ד"ס־מ ימ, כג) מיש מדס:

69

אָנְ בַּמִּלְבֶּר תַּנֵּר לַנְּ'מְלְנֵנִי: הְעֵּרְה לֹרְּשַׁהְעֵּרְ בְּאָרֶץ מִצְּרַיִם לְהוֹן כְּלְ בְּנִשְׁהָא לְנֵי דְּמֵיְהְנָא הְעַרְעָא דְּמִצְרִים אוֹ בְּעַרְבְּרָא ء خُدْرَ نَهْلَكُمْ لَهُ لَا لِهُ فَالِهِ لَا كَبْلُ الْمُحْلِدِ لَهُ فَاللَّهُ الْمُعْلِدِ لَكُمْلِهِ

מָּוִר לְנִוּ מִּוֹּר מֹגִּבְׁוֹמִׁנִי: לְאָהְנִי 'נְׁמְּפְׁנִי יִנִינִי לְבָנִי עַלְּנָא נְמְפַׁלָּאִ יִנִינִ לְבָנִאִ עַלְאִ מִּר ַ בַאָּבֶׁע בַּנְּפָּב בַּנְבָב בַנְיבַב בַבָּא לָמִפַּב בַנוּבָבא וָאַנִי וְלְמָנֵה יְהְנֶּה מֵבְיא אֹהָנוּ אָלְ - וּלְמָא יִיְ מַעֵּיל יְחַנָּא לְאַרְעָּא

בְאָהֻ וֹלְהַּוּבְׁעַ מִגְּבֵׁוֹמָעֵי: בּוּהָא וּנִישִּיבּ לְמִגְּבִוֹם: * נּאָמִבׁנִּ אָּרָהַ אָּבְבְאַנִינִ נִשְׁלֵּעִ נִאָמִבוּ וּבִּבּר בְאָּטִוּנִי נִמִּנִּ

₩ לְפְּנֵי כְּלְ-קְּתָלְ מְּדָה בְּנֵי מִדְם בְּלִ מְהָלְא בְּנִשְׁהָא דִּבְנֵי رَنْفِر مِيْمُكُ لَمُكَالُلًا مَرْ فَتَرَيُّاتُ لِأَقْرَ مِيْمُكُ لِمُكَالِلًا مَرْ هَقَيْكِيلًا

מּנוַ עַשְּׁבוֹים אָנוַ עַאַבוֹא בּוֹהַה וֹפַּבּע מו מִאַּלְכָּוּ אַבֹּהֹא בּוֹהוּ וגעוָאָה פוֹנוּן וֹכַבֶּרְ פוֹן וֹפַבָּר בּנוּ וֹבַבָּר בּנוּ

ַבְּאָרַ יְאָרַ יִּאָרַ יִּאָרַ יִּ עַבְרְנוּ בְהֹ לְתַוּר אֹהָה שוֹבֶה דַּעַבְרָנְא בַהְּ לְאַלְלָא יָתַה ر بَשْرِيجَرُ كَيْجِيْدُ بَيْخِيْءً يَعْضُد بَשْدِيجَرُ

נַבְּמֵי: לְנֵׁנְ אֵבֶּבֶׁלְ אֵּמֶּבְבְנֵנִא זְבָּנִי עַלְבְּ <u>''בְּדְּא</u>ָבְּנְאָ צִּבְנִיִּא מִּבְּנָא עַלְב אַלָנוּ אָלְבוּ אַלְבוֹאָבוּ וּוֹשִׁיְאָנוּ וּנִיתְנָשׁ לְאַבְּעָאַ בִּבָּא נִיתְּנָּע

וֹגעוֹנִע אַטֿוּנ אַג_טַגרֿאַם: בְּשְׁמֵנוּ עִיֹם סָׁב צִּבָּיָם מִהַּבְיִנִים ָ[®] אַלַ־מִירָאוּ אָת־עַם הָאָבֶץ בָּי אַף בַּיהוָה אַל־הִמְּוֹדרוּ וְאַהָּם

בבון לַנוּ בַּמִּיהָנָא: נילינו על משָת וְעַל־אַהַרוֹ כָּל וְאִהְנְעַמוּ עַל משָה וְעַל

לְגֹא צַנְינוּב לְמִגָּבוֹם:

خ⊏بيدسبا:

מּבֹא אַבֹּמֹא כְטִבּא כַטִבּא: ڂڟؠڟۮ رَيْهِ مُرِ خُرِ مُلْا خُرْدِ لَهُمَادِ كُرُدُ خُرْمُنُهُ لَاحُدًا

אָם טַבּּאַ בּּנִיגְ יִנְינָי וַעַבֿיַא אִם נַהַּנֹאִ בּּנֹאַ מָּן בֹּנִים וֹנִינָּנִי עַנְעַבּיַרָּ

ייבולגול מניבון: ימומבא בון בסקבלא לא מֹסִירון מַּדְא מוּקְפְּחוֹן מִנְּחוֹן מו ממא באבמא אבו לובלא שמבו לא שבול לא

> this wilderness! of Egypt! or would we had died in Would that we had died in the land congregation said unto them: against Aaron; and the whole murmured against Moses and And all the children of Israel

better for us to return into Egypt?' ones will be a prey; were it not the sword? Our wives and our little bring us unto this land, to fall by And wherefore doth the Lord

into Egypt.' us make a captain, and let us return And they said one to another: 'Let

To neathlide of the children of faces before all the assembly of the Then Moses and Aaron fell on their

land, rent their clothes. were of them that spied out the Caleb the son of Jephunneh, who And Joshua the son of Nun and

exceeding good land. passed through to spy it out, is an Israel, saying: 'The land, which we To neathlide of the children of And they spoke unto all the

floweth with milk and honey. give it unto us—a land which will bring us into this land, and If the Lord delight in us, then He

not.' and the LORD is with us; fear them defence is removed from over them, land; for they are bread for us; their neither fear ye the people of the Only rebel not against the LORD,

- כל העדה. קנסדרלות (תנתותם שלת יג):
- (ב) לו מחנו. סלוליוממנו:
- (+) בחבה ראש. כמכגומו נמני רישל נשיס עלינו מלך ורצומינו פירשו לשון עצודה ללילים (פסיקמל זוערמל):

(点) (国) ַ פֿאַבֿנוֹם וכַבוֹג וֹעוֹנִי נֹבֹאַע נִטַעוּוֹ בַּאַבֹנוֹא ווִפֿבֹא בּיִי

האוני לטבלו: יַאָּמָינוּ בָּי בְּכִלְ הָאָנוֹת אָּמֶּר ַ נְאַבְּינִ בְעָּם בַיִּגְב וְמָב אַנְב לָאַב מָרְפָּוּן בֶּרָמִי עַמָּא חָבוּן וִעַּר ניַּאמֶר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה עַּד־אָנָה

אָשַׁבְּ לְינִי בְּרַוֹל וְעָבְוּה מִמֶּנוּי: יי אַכּׁפּּוּ בַבְּבֶּבְ וֹאִוְרַמֻּפִּוּ וֹאֵמְמָבִוּן אָמִינוּוּן בַּמִוּטָא וֹאַמָּגִּתוּוּ

מֹאָנִים בּּיִיםְמְּלְיִנִי בְּכְעַוֹּבְ אָנִי מִאָּנִאָּ נַאַּסְנִפֹּטִאַ בְּעִינְבָּוּ נִע رَبْعَمُد مَنْهُد عُدِيْدِيْنِ يَهُمُمُونَ يَعْمَد مِشِد كَلُه يَرْ يَنْهُمُونَا

הְעָּהַ הַנָּה מִפָּרְבָּר:

יַ <u>שְׁמְעִיּי</u> בְּיִ־אַּחֲָה יְהֹוֹהְי בְּקָרֶב נְאָמְרִוּ אֶלְ־וּנְשֶׁבֵ הָאָבֶץ הַוּאָת וְיֵימְרוּן

לפְנִיהֶם יוֹמֶם יִבְעַמִּיּר

י אָחָד וְאֵמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שְׁמְעִנִּ בְּגִּיבָרְאִ חַד וְיִימְרוּוֹ עַמְעַיָּאִ אָחָד וְאֵמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שְׁמְעִנִּ בְּגִּיבְרָאִ חַד וְיִימְרוּוֹ עַמְעַיָּאִ

ڂؙۥٚڂٮ: עַבְהָם יִבְעַמָּר עָנָן צַּמָּה הֹבֶןדּ ַנְרְאָָרוּ אַמָּר יְרֹנְה וַעֲּנְרָ יַעַנְּרִ בּהַנוֹ בַּהַנוֹ בַּהַנוֹ בַּהַנוֹ בַּהַנוֹ

אָר־שִׁמְעַבּוּ לֵאִמְר:

אִטִינֹלִ, בֹּמִהְבּן וַמִּלֹא לַכָּלְ בִּנֹי וּיְאָמְרוּיִ בְּּלְ חָנֵעֵּדְׁר לְרְגִּוֹם אָטָם נַאָּמָרוּ כַּלְ כַּנָשָׁמָא לָמָרְנַּם

לכַן אַנוֹא בּהַבֹּבוני בּינִיהוֹן: אַמּשׁׁנִ לַא וֹבִימִׁנוּן בַּמִּימָבוּ נצַּמָר וִיָּ לְמִמֶּה עַּד אָמַהַּי וְהוֹן

בְּוֹבָעוֹן: נאַהְבוּג וֹטֹב לַתַּם בַב וַנַּעַּוֹב

מַּמָא בַוֹבון מִבּנִנִיבון:

באישְׁלַא בָּלִילְיָא: אָה פֿוֹבמונען בּוֹמְמָא וּבֹמּמוּוֹא וּבֹממּנוֹא בּמֹלֹלא אַטַּׁ מִוֹבַבּּנ וֹלֵבֶב וֹן וֹמְּנִלְב מִּמָּלְ מִּלְּוֹיִבוּוִוּ בבון דּבְּעִינוּ הַוּן הָינוּת שְּׁכִינוּת מַבְינְקָה שָּׁנְיַ מַבְּיִא בַּינִ מַמָּא בור אַנוֹ נוֹלַ בּיִתְּמָתוּ אָבוּוּ אַנוֹ נוֹ

خيريد: בּמִּמִתוּ וֹט מִוּמִת נֹבוּוֹטַבַּ

> them? which I have wrought among believe in Me, for all the signs Me? and how long will they not How long will this people despise

And the Lord said unto Moses:

To nesting unto all the children of

of the Loga appeared in the tent of

But all the congregation bade stone

them with stones, when the glory

Israel.

and mightier than they.' will make of thee a nation greater pestilence, and destroy them, and I will smite them with the

-шәұз people in Thy might from among sidt qu testagnord noaT tof—resd When the Egyptians shall And Moses said unto the LORD:

day, and in a pillar of fire by night; before them, in a pillar of cloud by standeth over them, and Thou goest seen face to face, and Thy cloud people; inasmuch as Thou LORD art Thou Lord art in the midst of this this land, who have heard that they will say to the inhabitants of

speak, saying: have heard the fame of Thee will one man, then the nations which now if Thou shalt kill this people as

איוב שהיה מגין עליהם (סומה לח. ב"ב מו, א) דבר אחר ללו של המקום סר מעליהם: (9) אל חמרדו. ושוב ואמס אל מיראו: בי לחמנו חם. נאכלס כלמס: סר צלם. מגינס ומוקס כשריס שבהס ממו

(10) לרגום אוחם. אמיסושע וכלב: וכבוד ה'. סענן ירד שם (במדבר רבה. מומס לה, א):

- בידי לקיים הבמחתי: (11) עד אנה. עד סיכן: ינאצני. ירגיזוני: בכל האחוח. בשביל כל סיפים שעשימי לסס סים לסס להאמין שסיכולת
- (במדבר רבק): (12) ואורשנו. כמכגומו לשון מכוכין ואס מאמר מס אעשס לשבועת אבות: ואעשה אחך לגוי גדול. שאתס מוכעס
- אומס מקרבס וכשישמעו שאמס סורגס לא יאמרו שמעאו לך אלא יאמרו שכנגדס יכולמ לסלמס אבל כנגד יושבי סארך לא יכולמ (13) ושמעו מצרים. ושמעו את אשר חהרגם: כי העליה. כי משמש צלשון אשר והם ראו אשר העלים צכתך הגדול
- סנס (מנמומל שלמ יג): ס' בשביל ששמעו כי אמס ס' שוכן בקרבס ועין בעין אמס ס' נראס לסס וסכל בדרך מבס ולא סכירו בך שנמקס אסבמך מסס עד (14) ואמרו אל יושב הארץ הזאח. כמו על יושג סארן סואם ומס יאמרו עליסס מס שאמור בפוף סענין מבלמי יכולם לסלמס. וזו סים:

نِهُوۡمَ كِثُلُهِ لَنِهُلُمُا مُوۡلُوۡلًا : אָט בַבְּהָ אָלְ בַּאָבְלָא אַמֶּב בִּי הַ הַּמָּא בַבַּוּן לְאַבְּהָא בַּבַּיִּם מִבְּלְהֵּי יְבָּלֶת יְּהֹנְה לְהָבִיא מִדְּלִית ייִכְלָא קֵּדָם יִי לְאַמָּלָא

بجرام كهباد: ث لَمَٰفِك بُرُيَحِ ثُمُ خِنَ هُدِئْدٌ وَهُمُّلَا يَخْمَا مَنْدُ خُمَّا تَادِكُم كَلَمُكَ يَبُ

مَكْمُدُ لَمُ لَمَا لَمُكِالِ لَمُنْ الْمُعْدِينَ الْعِينَ الْمُعْدِينَ الْعِينَ الْمُعْدِينَ الْمُعْدِينَ الْمُعْدِينَ الْمُعْدِينَ الْمُعْدِينَ الْمُعْدِينَ الْمُعْدِينَ الْمُعْدِينَ الْعُلْمِينَ الْ קבֵע הֹוֹן אַבוִע הַג_בּוָנִם הַג_ ्रा त्यंत्र देरी दिल्लात दिया देत्र दिल्ली ințn șțr veid ica hor

עּנִּיר מִמְּצְרָיִם וְעַּרַ־הַנְּּהַי: הַסְבֶּרְ וְכַאֲשֶׁר נִשְּׁאִהָּהוֹ לָעָם ور סְלַח־נָא לַעַּוֹן הָעָם הַנָּה פְּנָּדֶל

ַ וֹאַנְלֶם עַוּבאָלוּ, וֹוֹמֶּלָא כַּׁדַנָּב וּבְּנַם פֿוּנִם אָלָא וּמִלְוֹא וֹפֿבֹא

בור מַשֶּׁר פְּעָלוּם וְלָאַ שְּׁמָלִמִּי למגלנום ולמגלב נונסו אטו בב כְּבָרִ, וֹאָטַ אָּטְטָּ, אַּמֶּרַ מֹמֶּיִטִּ, וֹלֶבַרָ, וֹנָטַ אָטִוֹטַ, בַּמֶּבָרַ,יִטַ בַּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרֹאָים אָת־

לביון וֹשַמּילִמּוּן בַּמָּבְבָּרָא:

בְּמָא בַּמִבְּיִלְשָׁא לְמִימָר:

בו שליתאי ומל דו שוְכֹּג אַבְּבוֹן מַּבְ בַּנִגן מָנִבון וֹלְבַבְא שֹׁוֹכִוּ לָא מִוֹכִּו מִסְׁמִּר סַבְּע בְבַשׁוֹבִיג בַאִּיִבוֹיִנִישִ מבון שביה לעוון ולמרוד וֹ מֹבְעוֹע בֹנוּ וֹמֹסִנּוּ לְמִּהְבֹּב

ממגבום למג למן: וּכְמָא בַּמְּבַלִּטִא לַתַּמָּא עִבוּן כען לחובי עמא

נֹאַמֹּר גֹּוֹ מֻבֹּצׁנִע כֹּפֹעֹוֹלִגַי:

בּוֹג וֹנו כֹּלְ אַבְׁמֹּא:

שבת בלן המר ומנין ולא אָבׁוּ כַּלְ נוּבְבוֹא צַּוֹזוּוְ וֹעַ

> therefore He hath slain them in the which He swore unto them, bring this people into the land Because the Lord was not able to

Thou hast spoken, saying: of the Lord be great, according as And now, I pray Thee, let the power wilderness.

the fourth generation. children, upon the third and upon iniquity of the fathers upon the means clear the guilty; visiting the transgression, and that will by no forgiving iniquity and plenteous in lovingkindness, The LORD is slow to anger, and

even until now. forgiven this people, from Egypt and according as Thou hast greatness of Thy lovingkindness, this people according unto the Pardon, I pray Thee, the iniquity of

pardoned according to thy word' And the LORD said: 'I have

glory of the Lord the earth shall be filled with the But in very deed, as I live—and all

17

бі

hearkened to My voice; these ten times, and have not wilderness, yet have put Me to proof wrought in Egypt and in the My glory, and My signs, which I surely all those men that have seen

- (פו) והמתה את העם הזה כאיש אחד. פמלוס וממוך כך ילמכו סגויס לשל שמעו לם שמעך וגו":
- סמרן סומת (ברכות לב): מבלחי יכלח. מתוך שלה סיס יכולת בידו לסביהם שחמס: יכלח. שם דבר סוה: (15) בהבלחי יבלח וגוי. לפי שיושבי הארן חוקים וגבורים ואינו דומה פרעה לשלשים ואחד מלכים ואח יאמרו על יושב
- (TI) יגדל נא כה ה'. לעשות דנורך: באשר דברה לאמר. ומסו סדנור:
- קים, א): ונקה. לשניס: לא ינקה. לשלינן שניס (יומה פו, ה): ובמרגלים המפלל משה לפניו בארך אפים אמר לו הקב"ה והלא אמרת לי ללדיקים אמר לו והלא אמרת לי אף לרשעים (מנהדרין לו ללדיקים אמר לו הקב"ה אף לרשעים אמר לו רשעים יאבדו אמר לו הקב"ה חייך שאחה לריך לדבר כשחעאו ישראל בעגל (18) הי ארך אפים. ללדיקים ולרשעים כשעלה משה למרום מלאו משה להקב"ה שהיה יושב וכוחב ה' ארך לפים אמר
- (02) בדברך. נשביל מה שלמרה פן ילמרו מבלהי יכולה ה":
- (IS) ואורם. כמו אבל ואם אעשה להם: דוי אני. לשון שבועה כשם שאני חי וכבודי ימלא אם כל הארץ כך אקיים להם כי
- (22) וינסו. כמשמעו: זה עשר פעמים. שניס ביס שניס בתן ושניס בשליו וכו' כדאלימא במשכם ערכין (עו, א־2): כל האנשים הרואים וגוי. אם יראו את הארן:

ζχ ίἰκιὐ: tஹ̀ธีลันเ كِهُۤבְעُוֹם וֹכֹאַ_טִּנֹאֵבּגִּוּ كِهُٓבַעַנַעַּוּן וַכֹּאָ אַם בּוֹבְאַן אָנַיבוֹאָבוֹא אַהָּבוּב אִם בּוֹנִיגוֹני אַבֹּהֹא בַּבּוּנִמִיני

שְׁמָּׁה וְזַרְעִּוֹ יוֹרְשֶׁנְּה: لْلَاحْدِيْكِيْدِ عُرَالِغُرْدُ لِمُمْدِاقِةِ يَادُرُنُ لَهُمْدِرَةِيكَ خُهَلَمُهِ לי אַנְוֹנִין מִּמְּוִ וֹנִמֹלֵא אַנִוֹנִי אִנְּנִוֹנִי מִמְּנִי נֹאָמֶלִים בַּעַר וֹמּבְבַּוּ, כַּבֶּר מַּפַּר טַוֹיְטָׁנו בַנִּינוֹ וֹמַבַּבוּ, כַבָּר טַבְּלָב בַּעַוֹנִי בנִינוֹ

מְחְר פְּנוּ וּסְעִּוּ לָבֶם תַמִּרְבֶּר בְּמֵישֶׁרָא מְחַר אָחְפָּנוֹ וְטוּלוּ י ְוְהְשְׁמְלֵלֵי וְתְּבְּנְתְּנֵי יִשְׁבְ בְּעֵמֶל וַשְּׁלְקְאָה וּכְּנַעָּנִי יִשְׁבַ

هَلَالًا كِهِرُال: רניתי נוְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ יִמִּלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה יּלְאַהַרוֹ

עלינים עלי שְּטְּעִייִי طَحُ يَبِي خَيْرٌ نَصُلُعُمْ كِيُوْدِ لِيَقِيلَ صَالِيَقِينَ خَيْرٌ نَصُلُعُمْ يَعُونِا ר אַשֶּׁר הַמָּה עַלְּינִים עָּלְינִים עָּלְיִ אָתְ הָדָא דְּאִנּוּן מִתְּרָעַנִּין עָּלִּי יָת ער מְתַּי לְעֵדֶה הֶרְעָה הַיְּאָת עַר אָמַהִי לְבָנִשְׁהָא בַשְּׁהְאַ

בו אַעֶּשָׂה לָבֶם: אִם בַאְ כֹּאֹהֶׁר בַּבֹּרְטִׁם בֹּאֹוֹלִי אָם לָאַ כֹּמָא בַּמֹאָ בַמִּנְלְעֵינוּ טְּבָׁה ﴿ هُٰٰٰٰذِكِ هُٰٰٰٓ كِيْتُ مَا لَٰذِهُمَ إِنَالًا هُٰٰٰمُكَ ذَٰٰلِكُمْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

קַבְמֵּי לָא יִהְזּוֹנָה:

<u>בְּעָאַל לְתַמֶּן יְבְנוֹהִי יוֹרְתִּנַה</u>

לכון למוברא אונה ומא

מטבהמו הבו המנה פבלו:

בן אַמְבֵיד לְכוּן:

despised Me see it. neither shall any of them that which I swore unto their fathers, surely they shall not see the land

went; and his seed shall possess it. bring into the land whereinto he hath followed Me fully, him will I had another spirit with him, and But My servant Caleb, because he

77

٤٢

Red Sea. the wilderness by the way to the tomorrow turn ye, and get you into Canaanite dwell in the Vale; Now the Amalekite and the

and unto Aaron, saying: 97 And the Lord spoke unto Moses

murmuring against Me. children of Israel, which they keep heard the murmurings of the murmuring against Me? I have congregation, that keep How long shall I bear with this evil

Mine ears, so will I do to you: LORD, surely as ye have spoken in Say unto them: As I live, saith the

ארבעים שנה מעט מעט:) לא יראוח. לא יראו את הארן: ימלא את כל הארץ שלא יתחלל שמי במגפה הואת לאמר מבלחי יכולת ה' להביאם שלא אמיתם פתאום כאיש אחד אלא באיחור (23) אם יראו. לא יכאו: (אם יראו את הארץ. סרי זס מקרא מפורם מי אני כי כל סאנציס אס יראו את הארץ. סרי זס מקרא מפורם מי אני כי כל סאנציס אס יראו את הארץ.

במקום יירשנה: בא שמה. מזכון מומן לו: - יורשנה. כמכגומו ימככיים יוכישו אם סטוקים ואם סעם אשר זס ואין למכגמו ייכמיים אלא אומו דבר כאשר עם לבבי ולא כאשר עם פי (במדבר רבה): וימלא אחרי. וימלא אם לבו אמרי ווס מקרא קלר: אשר סיס בו כח לסשחיקס כמו שנאמר (לעיל יג, ל) ויסק כלב שסיו קבוריס שיאמר כמוחס זהו שנאמר בקפר (יהושע יד, ז) ואשיב (+2) רוח אחרת. שמי רומות אמם בפה ואתת בלב למרגלים אמר אני עמכם בעלה ובלבו היה לומר האמת ועל ידי כן

(25) והעמלקי וגרי. אם מלכו שם יסרגו המכם מהמר שהיני עמכם: מחר פנו. להמוריכם וקעו לכס וגרי:

עלי: אח חלנוח בני ישראל אשר המה מלינים. המהגליס מלינים אומס עלי שמעמי: (קב) לעדה הרעה וגר. אלו סמרגליס מכאן לעדס שסיא עשכס (סנסדרין ב, א): אשר המה מלינים. אם ישראל

במדבר סוס לו ממנו: (82) הי אני. לשון שבועה: אם לא הר כן אעשה. כביכול היני הי: באשר דברחם. שבקשמם ממני (לעיל ב) הו

בַלְינִטָּם הַּלָּי: طَقًا مُمْدِيهِ مُثِلًا لَظُمْرُكِ كَمُسْدِ صَحَد مُمِدِيا مُثِيا بَرْمَرَهِ ه لُحُر فَكُلِّ رَصُّ كُمُّ لِمُنْ فَلَاثِم الْحُرِ مَانَاتُوا لَحُرِ لِللهُ فَاذِرِ لِمَا فَا مِنْ اللهُ فَا أَنْ اللهُ فَا اللهُ فَا أَنْ اللهُ فَا لهُ فَا اللهُ فَا اللهُ فَا اللهُ فَا اللهُ فَا اللهُ فَا اللهُ فَاللهُ فَا اللهُ فَاللّهُ فَا اللهُ فَاللّهُ فَا اللهُ فَا اللهُ فَاللهُ فَا اللهُ فَا لَا اللهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَا اللهُ فَاللّهُ فَا اللهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَا اللّهُ فَا اللهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَا اللّهُ فَا اللّهُ فَا اللّهُ فَاللّهُ فَا اللهُ فَا اللّهُ فَاللّهُ فَاللّهُ فَا اللّهُ فَاللّهُ فَا اللّهُ فَ

إَقَرُكِ إِنَّا لِيُهُمْ قِلْ لِزلاً: אַנַכֶּם בַּּעַ בַּּג אִם בַּבְּעַר בַּּוֹן נַנְיַכָּוֹן בַּעַ אֵבְעַנוֹן בַּעַר בַּנַ אַמֻּב וֹמְאָטִי, אָטַ־וֹבְי, לַמַּכַּוֹ בַּלַוּמִיטִ בַּמִימִנִי לַאַמָּבֹאִטַ אָם אַשׁם טַּבָאנ אָלַ הַאָּבֶׁן אָם אַשנּו שַּׁנּהַלְנִוּ לְאַבַּהֹא

لِعُدُمْ كُمُّكُ لِمُعْمُقُولَ قُلا: ¿בְּיִבְיִע וְבַבְּגַאִיםָרָ אָלָים וְגֵוֹבַהוּ אָבַר וֹאַהָגַל זִבְּיבוּוֹ וֹיִבְּוּוֹ זִב אַבַּהָא

다합니: נפֹלְבוּ, כֵּם אַנֹיִם וֹפֹּלְנִי פֹּנִבוֹלֵב יִפֹּלְבוּ, כִּוֹן בִּילְכוּוֹן

تَفَالُدُ: إدبيرك וְבֹנוֹכֶם וֹעַוֹּנְ עָמָּוֹם פֿמּעַבַּעַ וּבֹנוּכוָן

אָנוַ_טַּרָנּאָטַג: אַנְלָעִיכָּם אַנְבָּמִים שָּנְהָ וְיִרַעְּמָם לְשְּׁנְהְ נִיִם לְשְּׁנְּהְ הַמְּאִנְ אָתְ בְּשְׁמָאִ נְתָאְ לְשָּׁמָאִ הַקַבְּּלְנִוֹ ÷ אָטַ בַּאָבֶׁאָ אַבַּבּהוֹם נוְם נוֹם אַבַהא אַבַבּהוֹ וומון וומָא בְּמִסְפָּר הַנְמָים אָמֶר מַרְמָּה בַּמָנֵן יוֹמָנָא דָאַלְילְטוּן יָה

ការ្កា ផ្ដែល ្អែក ផ្ដែក នេះ הַוּאָת הַנּוֹעְּדִים עָּלְיִ בַּמִּדְבָּר וַאָּת אֶמֶשֶׁׁה לְכָל הַמֶּדֶה הֶרָעָה אַנִי יְהוֹהַ דְּבַּרְהִי אָם־לֹאַוּ

באַטבהמטנן מַלָּי: حَمْلَ جِلَ لِيَبُل نَفِرُه فَرُدَ، حُلَ فَمَلَ فَلَا مُنْدَالًا نَفْرِهِ فَرُدَ، حَبَا

נפונע ניהושע בר נון:

구덕복대다 토다: نَمَفَرُه لِمُمْد يُمَدُنُه كُرِّهِ نَمَفَرُدِنَا يَمُمَدُنِيا كَثِيرُ فَيَا يَتِهُمُ نَتِنَا

בְּמָגְבָּרָא הָבֵין:

וֹטֹבְּמוּן נִינַ בַּאַטִּבְהַמִּטוּן הַּלְנִי יָה הובֵיכוֹן צַּרְבְּעִין שְׁנִיןֹ

: בוועון: למוללא טבון וסופון וטמן בֹאַטֹא בֹבֹא בְאוֹבַמוּנוּ הֹלִי לא בא אֹהֹבוּג לַכַּל כַּנֹחָטֹא אַלא וֹן צַּוֹנוע בּבמוּמִנוּ אַם

> murmured against Me; years old and upward, ye that have your whole number, from twenty numbered of you, according to wilderness, and all that were your carcasses shall fall in this

To nos and souhse, and Joshua the son of dwell therein, save Caleb the son of My hand that I would make you land, concerning which I lifted up surely ye shall not come into the

which ye have rejected. in, and they shall know the land would be a prey, them will I bring But your little ones, that ye said

fall in this wilderness. But as for you, your carcasses shall

the wilderness. until your carcasses be consumed in years, and shall bear your strayings, wanderers in the wilderness forty And your children shall be

displeasure. years, and ye shall know My ye bear your iniquities, even forty forty days, for every day a year, shall which ye spied out the land, even After the number of the days in

45

78

31

and there they shall die.' wilderness they shall be consumed, together against Me; in this congregation, that are gathered will I do unto all this evil I the Lord have spoken, surely this

לכל אומן מספרום ימומו ואלו קן מצן כ' שנה וגו' להוציא שבמו של לוי שאין פקודיהם מצן עשרים (צ"צ קכא, צ): (92) וכל פקדיכם לכל מספרכם. כל הנמנה לכל מספר שאחם נמנין זו כגון לנאח ולבא ללצא ולחח שקלים כל המנויים

לומר אמס: (22) ופגריכם אחם. כמרגומו (דילכון) לפי שדבר על הבנים להכניםם לארץ ובקש לומר ואמם ממומו נופל לשון זה כאן

(+ε) אח חנואחי. שסנילומס לת לבבכס מלחרי. מנולה לעון הקרה כמו (במדבר ל, ו) כי סניל לביה לומה: מומס של בני עשריס (מנמומא שלמ יג): ונשאו אח זנוחיכם. כמרגומו ויקבלון ימ מוביכון: שונוסיכס ולא שונסכס שמי שונום של שגל ושל מלונה וחשב להם במנין חייהם מקלח שנה ככולה וכשנכנסו לשנח ששים ממו לסס עד שמממלא פאמס רוסו שנאמר (שמוח לב, לד) וביוס פקדי במרגליס ופקדמי עליסס ממאמס ואף כאן נאמר משאו אמ ושנה כאשונה הימה בכלל ואף על פי שקדמה לשלוח המרגלים לפי שמשעשו את העגל עלמה גוירה זו בממשבה אלא שהממין (33) ארבעים שנה. לא מת אחד מסס פחות מצן ס' לכך נגור ארבעיס כדי שיסיו אותס של בני עשריס מגיעין לכלל ששיס

בַאְבֶּנִי אֶלְבַלֶּלְבַנִיּ יִמְּבָאָלְ בַאִבְּיוֹ מִם כֹּלְ בַּנִי יִמְּבָאָלְ ווְדַבֶּר מֹשֶׁה אֶתְהַדְּבְרָים וּמִלֵּיל מֹשֶׁה יָת פְּהְנְמִיָּא בְּנִינְרַ אֶנַרַבְּאָבֶא: קיול מן הְאַנְשָׁים הָהֶם הַהְלְּכֶים יפּוּנָה אָהְקַיִּימוּ מִן גּוּבְרַיָּא וגעוְאָאָה בּּן נְנוּן וֹכְבֶעְ בּּן יִפְּנִי וִגְעוָאָה בּּר נוּן וַכְּבֶר בַּר הְאָהֶץ רְעָהְ בַּמַּנְּפֶּּה לְפְּנֵי יְהְוְה: בִּישׁ עַל אַרְעָא בְּמוֹחָנָא בֵּוֹךְם ²⁶ וֹיִמְעוּ בְּאַנְאָנִם מוָגָאָּג בַבַּעַ וַמָּנִעוּ נְּנֶּבְנַנֹּא בַּאַפָּנַעוּ שִּׁנִם <u>مَح_بَېٰدُ</u>ا: בְּלְ הָעֵבֶּה לְּהוֹצְיא דְבָּה שׁוֹם בִּישׁ עַלְ אַרְעָא: رردرر)[ط، رَبَخُردر] مُحْرِر گات مُحِين، ثن حُم خَبْمُنْه جُهَفَاهُ و

\$\delta \delta (۲، لْتُهُرُفِينَ يُهُدِيمُكِنَا طِهُدِ

%;⊑;<u>ç</u>□:

نظڭا:

ַבְיִּבְּיִבְּיִבְיִי

וּנִיטְאַבּלְנּ בַּמָם מָאָב:

בּאָנוּל בַאָּנַלְא וֹנוּ

וֹאִטְאַבּֿבִי מַמָּא בַטִבּא:

בְּהַרַ לֵאמֶר הַנְּנֵּנ וְעַלְינוּ אֶלְ־ לְבֵישׁ שִּירָא , לְמֵימַר הַא أنَّهُ خُمَاد تَجَكَّا أَنَّمُ إِنْ هُمِ لِهِمَا لَهُ كَانِيمِة الْمُخَالِمِة الْمُخَالِمِة الْمُخَالِمِة الْمُ

!t אַב, װַבׂנא:

עַמְּלֵוִם אָמֶּבְאַמָּב יְּנִינְיִע כָּיִ אַנְּטִּרָא סַלְמֵּנוֹ לְאָטִרָא בַּאָמָב

יְהְוָה לָא הִפְּקוּן צָּבֵי לֵית שְׁכִינְהָא וְהִיא לָא תַּצְּלָה: מְבֹנוֹנִם אָנוַ פָּּנְי נְעַוֹנִי וְעִוֹא לְאַ מֹּבְנוּנוֹ מֹלְ צִּוֹנִנִי מִוּמִּנֹאִ נַנִּיֹ יְּאַ רְּאַמֶּר מֹשֶּׁה לְמָּה זָּה צַּתָּם נַאַמַר מֹשֶּׁה לְמָא דְנָן צַּחּיּן

أزع فأثأجه خفث تدا قشحبا لأع فقخديا كلو

down before your enemies. among you; that ye be not smitten Go not up, for the LORD is not

And Moses said: 'Wherefore now do

we are here, and will go up unto the

top of the mountain, saying: 'Lo, morning, and got them up to the

the Lord, seeing it shall not ye transgress the commandment of

promised; for we have sinned.

place which the Lord hath

And they rose up early in the

the children of Israel; and the

And Moses told these words unto all

people mourned greatly.

כאן מוליאי דבת הארך רעה שיש דבה שהיא מובה: דבה. פרליר"ש בלע"ו: דבס לשון מינוך דברים שמלקימים לשונם לאדם לדבר בו כמו (שיר ז, י) דובב שפמי ישנים וישנה למובה וישנה לרעה לכך נאמר (35) וישבו וילינו עליו. וכששבו ממור הארך הרעימו עליו את כל העדה בהולאת דבה אותם הנשים וימותו. כל הולאת

יולאיס מלשונס ובאין למוך עבורס לכך נאמר במגפס וזסו לפני ס' באומס סראויס לסס על פי מדומיו של סקב"ס שסוא מודד (פו) במגפה לפני הי. באומס מימס ססגונס לסס מדס כנגד מדס סס מעאו בלשון ונשמרבב לשונס עד עבורס ומולעים

(85) ויהושע וכלב חיו. מס מלמוד לומר מיו מן סלושים ססס אלא מלמד שנעלו מלקס של מרגלים צארץ וקמו מחמיסס

לממס לנו שס נעלס: בי חשאנו. על אשר אמרנו (לעילג) סלא מוד לנו שוד מלרימס: (0+) אל ראש ההר. וסוא סדרך סעולס לארן ישראל: הננו ועלינו אל המקום. לארן ישראל: אשר אמר ה: למיים (ב"ב קימ, ב):

SZ

(I+) והוא לא הצלח. זו שלחס עושין לה מללח:

26

וֹט אַבֹּהֹא וֹטִבוּ וֹאַבֹהִיתוּ

וְגִּיבְרַיָּא דִּשְׁלַח מִשֶּׁה לְאַּלָלָא

the plague before the LORD. an evil report of the land, died by even those men that did bring up

him, by bringing up an evil report

congregation to murmur against they returned, made all the

spy out the land, and who, when

And the men, whom Moses sent to

against the land,

went to spy out the land. remained alive of those men that Caleb the son of Jephunneh, But Joshua the son of Nun, and

brosper?

τt

68

38

∠٤

98

וְלֹאְ־יִהְיֶה יְהֹוָה עִּמְּכֶם: מּלְבֵלוּ מִּלִּטִׁם מִאִּנִוֹנֵג יִבְיְנִי מֵּלְ כֵּוְ טַּבְּטֵּוּ מִבְּטַר פּּוּלְטַוֹּא בּ ְ לְפֹּנִיכְּם וּנִפּּלְטִּׁם בּּטַבְּר כִּיִ בַּנִימָנִינוּ נִטִּבּּלְוּן בִּטַבְבָּא אָנִי ובלנגני

קשו מקרב המחנה: וַאֲרָוֹן בְּרִיתִּייְהוָֹהֹ וּמֹשֶׁה לֹא־ וַאֲרוֹן קִנְמָא זַּייִ וּמֹשֶׁה לָא צַּרוֹ

ಗ್ರಗ್ಗಳಗ: (ಡ) בְּנֵיר תַּהָנְאֵ נַיַּכְּנִים נַיִּבְּקְנִים עַרַ דְּיָנְהִיר בְּשִּירָא תַּהוֹא וּמְחִונוּן ניַּנְר הְשְּׁמְלְלֵילִ וְהַבְּנְּהְיָּיִ הַיְּשָׁב וּנְחַה עַּמְלְלֵּאָה

יד וַיְדַבֶּר יְהַוְהַ אֶּלְ־מֹשֶׁה לֵאִמְר: יִּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

يَكُر هُمْ خُرَدُ نَشِلُهُمْ لَهُمَلُكُ مَدْرِم مَن خُدْدَ نَشِلُهُمْ لَتَنْمَلَ

מוְאַבְּשׁיבִיבְם אָאָב אָּנֹו נְשׁוֹ לַכִּם: אַבְעַבוּ בּּג עַבָאוּ אָבְאַבָּאָבָא בְעַנִּן אַבַּג עַנהַבָּנוּ בַאָּבַה

בְּמִגְּדַיכֶּם לַצְּמֵוֹת בֵיחַ נִיחֹתַ ַ זְּבַּט לְפַּלֵא ַנְגִוּ עֻ אַנִּ בִּנְגַבְּט אָנִ נעַשִּׁיהָם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלְה אִי־

לבוכ לבללים עובין שמו:

בּוֹ וֹלַא וֹבִי מִוֹמֹבֹא בּוֹוֹ ַ אָּב, הֹמֹלְלֵלֵאִׁע וּכֹּוֹהֹוֹאָע שַּמּוּ

מִגוֹ מַשָּׁרִיתָא: تتمُظِير كِمُكِين هُكِ لَهِم يَثِلُكُ لَهَلَمِم خُمُونَ خُتِيمَ مَنِلَهُ

ישְׁרַדוּנוּן עַד חָרְמָה:

מוְטַבְנוֹכוֹן דַאָּנָא יָהֵיב לְכוֹן:

שובי או מן ענא: לְיהְיהָׁ מִן הַבְּּצֶוּר אָוְ מִן הַבָּאָן: לְאִהְקַבְּּלָאִ בְּרָהָּוֹאִ בָּרָה וֹ, מִן לַפַּבוֹאָא נוֹבוֹא אוָ בֹנִבַבַּטֹא מֿבְטֹא אוַ וֹכֹסַט בוּוֹהַהֹּגֹא ניהלבון טובלא בנם נו

משרונא דפיל ברבעות הינא

will not be with you.' following the Lord, and the Lord as ye are turned back from shall fall by the sword; forasmuch Canaanite are before you, and ye For there the Amalekite and the

the atk of the covenant of the top of the mountain; nevertheless But they presumed to go up to the

Then the Amalekite and the of the camp. LORD, and Moses, departed not out

 ΛX even unto Hormah. smote them and beat them down, hill-country, came down, and Canaanite, who dwelt in that

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

habitations, which I give unto you, come into the land of your and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

clearly uttered, or as a or a sacrifice, in fulfilment of a vow unto the Lord, a burnt-offering, and will make an offering by fire

٤

77

or of the flock; savour unto the Lord, of the herd, appointed seasons, to make a sweet freewill-offering, or in your

the fourth part of a hin of oil; ephah of fine flour mingled with meal-offering of a tenth part of an offering present unto the Lord a then shall he that bringeth his

- (84) כי על כן שבחם. כלומר כי ואת תבא לכס על אשר שבתם וגוי:
- (++) ויעפלו. לשון מווק וכן (מנקוק ב, ד) סנס עפלס. אינגרי"ש גלע"ו לשון עוומ וכן (מיכס ד, מ) עופל במ ליון (ישעיס
- (אי) ויכחום. כמו (דברים ט, כא) ואכוח אוח מחון מכה אחר מכה: עד החרמה. שם המקום נקרא על שם המאורע: לב, יד) עופל ובחן. ומדרש מנחומה (ישן שלח יע) מפרשו לשון הופל הלכו חשכים שלה ברשות:
- (ג) כי חבאו. נשר להס שיכנקו לחרן:
- (E) ועשיחם אשה. אין זה לווי הלה כשמבהו שם ומעלה על לבבכם לעשות השה להי: ריח ניחח. שיהיה נחם רוח לפני:
- במקכם קוכם (מם, מ): (+) והקריב המקריב. מקריבו נסכים ומנחס לכל בסמס סמנחס כליל וסשמן נצלל במוכס וסיין לספלים כמו ששנינו לפלא גדר או בגדבה וגוי. או שמעשו האשה בשביל חובת מועדיכם שחייבתי אחכם לעשות במועד:

ناڭڭاك: מַלְ־הַמְלְּה אַנְ לְזְּבְּה לְפָּבְשׁׁ מַעֲּבִיר עַלְ עֵּלְהָסְּה

בַבַּגָן: مُشَابِرُنَ فَرَاذُلِكَ فَشَمَّا شَرْشَيْكَ صَدْرُفِهِ فَيُنَا مُشَابِنَا يُحَدِّجُهِ אַוּ לְאַיִל הַעָּשֶׂה מִנְחְה סָלֶת שָׁנֵי אוֹ לְדִבְּרָא הַעָּבִיד מִנְחָהָא

<u> היח ניה</u>ות ליהוֶה: ל נְיָנְיִם שְׁלְהָּנִע עַעַיִּן עַפְּרָיִב נְעַפְּרָא לְּנְּסְבָּא עַלְעִּיִּת תִינָא

الأبان: זֹבׁם לַפֿלָאַ־נָּבֶר אָּנְהָּלְמִים ממישי וְכְיר חַעַּשֶּׁה, בֶּן־בְּקָר עֹלֵה אַר וַצְּבֵי חַעַבִּיד בַּר חּוֹבִי עַלְחָא

حَشَمُا لَيْمُ لَكِنَا: وَكُل هُمِيَّكُ مُشْدِيْتِ فَخْرِيْ مِنْظِيْهِ فَكُنْهِ مُشْدِيْنَا يَحْدِدِ וְטַלְבְוֹרָ הַּכְבֵּלְ עַלְּלֶבְ מִלְטְבִי וּנִלֵּנִר הַכְּ בַּר שִוְבִוּ מִלְטִבֹאַ

אַשָּׁר בֵיחַ־נִיחָת לַיהֹּוָה:

אָר בְיִנִייָרם: לְאַנִּלְ הְאָהְרְ אִּוֹ־לְשָּׁהְ בַבְּבְשָׁים אַנִ לְּדְבְּרָאַ חַד אַנ לְאִפֶּר ַ בְּבְּהְ יִנְשְּׂה לַשׁוֹּרְ הֵאָהְד אָוֹ פְּדֵין יִהְעֲבֵיד לְחוֹרָא חַד

حَفَافُقُد كُيُمُلُد لَالْمُمْدِ خُخُد لَالْمُمْدِ خُفَارًا لِمُنْظَدِداً خَدَرًا لَامْخُدرًا

ڈیلاٹی: אُבْك לְעَפُٰנִגֶּר אִמֵּׁט נֵגעַ וֹנִעָם זִּט אִכָּוֹן לָפֿנֹבֹא פּנִנַבּּן

לירְשִׁיָא לְאִמֶּרָא עַר: י וְנִיןְ לַנְּטֶּבְ רְבִיעַיִּתְ הַהְעִי הְנִיץְ הַיְּעָּאָ הְנְסְבָּאְ רַבְּעִיּת הִינְאָ

בְּמְמֻּע תַּלְתוּת הִינֶא:

שַׁלַבְּיִבְ לְאִטְׁלַבָּלְאִ בָּבְהֹּנְאִ

לבוא או נכסת קודשנא בדם או נכְסַת קוּדְשׁיָא לְפָּרָשִׁא

בְּלְמִתְ פַּלְגִית הִינְא:

נילא מינבו במטפבל בנגוא

בְאָמֶׁבֹּיִא אָן בְעִנִּיִּא:

לער למלולביון:

במטפבע בנגנא פנם :::

for the sacrifice, for each lamb. prepare with the burnt-offering or the fourth part of a hin, shalt thou and wine for the drink-offering,

the third part of a hin of oil; an ephah of fine flour mingled with a meal-offering two tenth parts of Or for a ram, thou shalt prepare for

of wine, of a sweet savour unto the shalt present the third part of a hin and for the drink-offering thou

peace-offerings unto the LORD; clearly uttered, or for sacrifice, in fulfilment of a vow for a burnt-offering, or for a And when thou preparest a bullock

mingled with half a hin of oil. renth parts of an ephah of fine flour the bullock a meal-offering of three then shall there be presented with

sweet savour unto the Lord. for an offering made by fire, of a drink-offering half a hin of wine, And thou shalt present for the

each of the he-lambs, or of the kids. bullock, or for each ram, or for Thus shall it be done for each

one according to their number. may prepare, so shall ye do for every According to the number that ye

of a sweet savour unto the Lord. presenting an offering made by fire, these things after this manner, in All that are home-born shall do

£τ

71

π

(a) לכבש האחד. על כל האמור למעלה הוא מוקד על המנחה ועל השמן ועל היין:

(6) או לאיל. ואס איל הוא. ורבומינו דרשו (מנחות לא. חולין בג, א) או לרבות את הפלגם לנסכי איל:

(10) אשה ריח. אינו מוקב אלא על המנחה והשמן אבל היין אינו אשה שאינו ניחן על האש:

(II) או לשה. בין שהוא בכבשים בין שהוא בעוים כבש ושה קרוים בתוך שנתם: איל. בן י"ג תדש ויום אחד:

מפפרס של נפכים: (21) במספר אשר חעשו. כמספר סבסמות אשר מקריבו לקרבן ככס מעצו נסכים לכל אחד מסס: כמספרס של בסמות

خارته الناد ביח ניהה ליהוֹה פַּאֵשֶׁר חַעַשִּׁי קּוֹרְפָּן דְּמִהְקַפַּל בְּרַעָּנְא מֵּדָם בְּתִּיכְּם לְדְרֵהַיבֶּם וְשְּׁשֶׂה אִשֶּׁה אֹ דְבִינִיכּוֹן לְדָבֵיכוֹן וְיַשְּבִיד וֹבֶּיִבְיֹנִינְ אַשַּׁבְּם יְּנְב אַנְ אַהָּמֶבְבַ נֹאָבַוּ, וֹטִינִּינִב מֹמַבְנָן יַּיּיָבַא

וֹ בֹמֹא בַנַהְבָּבוּן כַּן וֹהַבִּיב:

ye do, so he shall do. of a sweet savour unto the Lord; as will offer an offering made by fire, throughout your generations, and or whosoever may be among you, And if a stranger sojourn with you,

בְּבֶם כַּגֵּר יִהְיָה לִפְּנִי יְהֹוֶה: עַנְּגָר הָקָת עוֹלָם לְדִרָנִילֶם הַפְּהָל הָפָּה צַהָת לָכֶם וְלַגֵּרַ

בוב <u>ול:</u> خلتدربا خنفربا نابنه نتا

بذلادردنه كنائة أدردا אולולא שובא לבולא שב ובי

aa' וַיְדַבָּר יְהֹוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

לְכִּיִם וֹלְנִינְ עַלֵּנִ אֲטַׁכֵּם: (פּ)

שוְרֶר אַתָת וּמִשְּׁפְּט אָתָר וִהְיָר

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

אַנִי מִבָּיא אָרְכֶם שְּמְּר: هُرْيُاتِ فَجَهُدُم هُرْ لِيَهُدُهُ هُشِد خِيرا خَمْدَهُ خِيرًا خِهَدَهُ يَهُرُهُ يَحْدر جُرِـ خُدْرَ نَهُدُجْر لَجُمْلُكُ مَرْدِم مُن خُدْر نَهُدُجْر لَنَامَد

ממיל יְהְכוֹן לְתַמָּן:

שָׁנִימוּ הָרוּמָה לַיהוָה: יי וֹטֹיְטִ בֹּאַכֹּלְכֵּם מִצְּטִם עַאָּבֶע וֹנְעֵיָ

בולים בולי: kalak udlad adlada שמיבלכון は小口は女

ערומה פתרומת גרן פו תרימו אפרשותא פעא דעפרשיו מו באשׁית עַרְטָבֶבֶם חַלֶּה מְּרָיִמוּ בִישׁ אָצְוָהְכוּוֹ חַלְּהָא תַּפְּרְשׁוּוֹ

אַבְרָא כַּן תַפְּרָשׁוּן יָתַה:

Of the first of your dough ye shall

threshing-floor, so shall ye set it

set apart a cake for a gift; as that

Of the first of your dough ye shall

apart a portion for a gift unto the

the bread of the land, ye shall set

then it shall be, that, when ye eat of

into the land whither I bring you,

and say unto them: When ye come

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

both for you, and for the stranger

the stranger be before the LORD.

your generations; as ye are, so shall

you, a statute for ever throughout

the stranger that sojourneth with be one statute both for you, and for

As for the congregation, there shall

One law and one ordinance shall be

that sojourneth with you.

which is set apart of the

07

61

91

ロロメシュ 8다다:

מְבַּסְׁנֵיכְם מִבְּיִהְ אָּגִּוֹטְכִּוּן שִּׁמִּוּוֹ בְּנִבִּם וֹנִ

gift throughout your generations. give unto the Lord a portion for a

ښريزي אַפָּרָמִּיִלָּא לְדָרִיכִּוּן:

(פו) ככם כגד. כמומכס כן גר וכן דרך לצון עברים (בראצים יג, י) בגן ה' כארן מלרים כן ארן מלרים. (מ"א כב, ד) כמוני

שפרט לך סכחיב באחח מסן שאינה אלא לאחר ירושה וישיבה אף כולן כן אבל זו נאמר בה בבואכם משנכנסו בה ואכלו מלחמה (81) בבאכם אל הארץ. משונה בילה זו מכל בילות שבתורה שבכולן נלמר כי מבלו לפיכך כולן למדות זו מזו וכיון

לשס ס": חלה. עורעי"ל בלע"ו: בחרומה גורן. שלא נאמר בס שיעור ולא כתרומת מעשר שנאמר בס שיעור אבל שומר לגלגלת (ושישורו מ"ג בליס וחומש בילס) תרימו מרלשיחס כלומר קודס שחחכלו ממנס רלשיח חלקח חלס חח חרומס (OS) ראשיה ערסהכם. כשמלושו כדי עריקומיכס שאמס רגילין ללוש במדבר וכמק סיא (שמוח עו, יח עו) וימודו בעומר נממייבו במלס (פפרי קי. כמובומ כס, א):

(IS) מראשית ערסתיכם. למס נאמר לפי שנאמר ראשים עריפומיכס שומע אני ראשים שבעיפות מלמוד לומר מראשים מכמיס נמנו שיעור לבעל סבים אחד מעשריס וארבעס ולנוחמוס אחד מארבעיס ושמונה (חלה ב, 1):

הַמִּצְּוֹת הָאֵכֶּׁה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בְּל פִּמּוֹדִיִּא הָאִכֵּין דְּמַכֵּיל יִיִּ מִם מֹשֵּה: וֹבֹּי עֹמִּאְיִּ וֹלְאִ עֹהֹמְהִי אֵט בֹּלְ זִאֹבִי עֹמִּשׁלְיִוּ וֹלְאִ עֹהֹבֹּבוּוֹ זִׁטְ

יְּהְנְה נְהָלְאָה לְדִרֹהִיכֶּם: בְיַרַ מֹשֶׁרַ מִן הַיּוֹם צַּשָּׁרַ צִּנְיָה אַת בָּל־אֲשֶׁר צְנְיָה יְהְנָה אֲלֵיכֶם

ישְׁמִיר־עִּגִּים אֶחֶד לְחַמֶּת: ליהוָה ימוְהָהָי וְנִסְכִּוֹ כַּמִּשְׁבָּטִ בְּקְר אָהְר לִמְלָר לְבָיה וּיחֹת +z
--
--
--
--
--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

-- الْبَائِت אָם מִמִּינֵי הַמִּדְדֹוֹ נָמֶשְׁמָה

יְהְוָה עַּל־שִׁגְגָהָם: אַשָּׁר לַיהוָה וְהַמָּאהָם לִפָּנִי הוא והם הליאו אָת־קַרְבָּנָם ہ نشِلۃ انفرَں حُثِات خَالِمُثَاثِن أخظَّد يَاحِيّا لِمَحْ خُرَامُيْنَ فَيْرَا

עַעָּם בּשְּׁגָּלָה: (ס) ور البوكا المجاهد الم

יִלְבַלְאָׁנִ לְבַוֹרִ**כ**וּן: דְמִשֶׁה מָן יוֹמָא דְפַּקֵּיד זנו כֹל בפּפוֹג ווֹ לְכוּוֹ בּיגֹא

र्ने प्रविदेशः בַּבַעוֹג יַבְּפִיר בַּר עִיּין תַּד בורם יי ומנחמיה ונסביה לְהַלְעָא לְאִעַלַבּלָא בַּנְהָּוֹא כֹּוֹמִטֹּאַ שור בַּר מורֵי חַד אַנוֹמְבַיוֹע לְמָּלִי וֹנִמֹבַעוּו כּל מָמָינֵי

מְלוּהְהוֹן: וְחוֹבַהְחוֹן בֶּדְם יִיְ עַל וֹט לוּוְבְּנְרוּוּ לוּוְבְּנָא בֵּוֹבִם אַבו שָׁלוּהָא הוא וָאָנוּן אָיהִיאַנּ يختر نهُلُهُج أنهُفُدُو كِيرا נוכפר בְּהָנְא מַלְ בָּלְ בְּנָהָשֹׁא

Moses, which the Lord hath spoken unto observe all these commandments, And when ye shall err, and not

throughout your generations; gave commandment, and onward Moses, from the day that the LORD commanded you by the hand of even all that the Lord hath

for a sin-offering. to the ordinance—and one he-goat drink-offering thereof, according the meal-offering thereof, and the sweet savour unto the Lord—with bullock for a burnt-offering, for a congregation shall offer one young hid from their eyes, that all the error by the congregation, it being then it shall be, if it be done in

their error. sin-offering before the Lord, for unto the LORD, and their offering, an offering made by fire and they have brought their shall be forgiven; for it was an error, of the children of Israel, and they atonement for all the congregation And the priest shall make

the people it was done in error. among them; for in respect of all and the stranger that sojourneth children of Israel shall be forgiven, And all the congregation of the

97

77

שנאמר למן היום אשר לוה ה'והלאה (ספרי שם): (ES) אַחַ בל אַשר צוה וגף. מגיד שכל המודה בעבודה הלילים ככופר בכל החורה בולה ובכל מה שנתנבהו הנביהים משה. אנכי ולא יסים לך מפי סגבורס שמענוס (מסליס קב, יב) אחת דבר אלסיס שמיס זו שמעתי (סוריות שם. קפרי שס): מלוס זו פורק גס עול ומפר גרימ ומגלס פניס וליוו זו עצודת לליליס (שס. כרימום ז. סוריות ת, ל): אשר דבר ה' אל מלמוד לומר את כל המלות האלה מלוה אחת שהיא ככל המלות מה העובר על כל המלות פורק עול ומפר ברית ומגלה פנים אף מכללן לידון בפר לעולה ושעיר לחמאת (שם קיא): - וכר השגו וגוי. בעבודת אלילים מדבר או אינו אלא באחת מכל המצות (22) וכי חשגו ולא חעשו. עבודת אלילים סיתה בכלל כל המלות שהלבור מביאין עליהן פר והרי הכתוב מוליאה כאן מקלמס ולא כולס (ספרי קי): - חחנו לה׳ חרונוה. לפי שלא שמענו שיעור למלס נאמר ממנו שיסא בס כדי נמינס (שס):

ום סשמיר: (as) הביאו את קרבום אשה לה׳. זס סלמור נפרשס סול פר סעולס שנלמר לשס לס' (קפרי, ינמות ע): וחשאתם. עולס סמטאם קודמם לעולס שנאמר (ויקרא ס, י) ואם סשני יעשס עולס וזו עולס קודמם למטאם (סוריום יג, א. וצמיס י): שבידות שסיה מותרת לעבוד עבודת הלילים בכך: לחשת. חקר ה' שהינו כשהר מעהות שכל העהות שבתורה הבהות עם (PS) אם מעיני העדה נעשחה לשגגה. אם מעיני סעדם נעשמם ענירס זו על ידי שוגג כגון ששגגו וסורו על אמת מן

נומאאו אנה טכוהה האנם בנום נאהכטו יכר פר מיבור אָהו man gathering sticks upon the were in the wilderness, they found a خُرْر: مُلْكُر خَمْلُكُل لَكُل خَرْد نَمُلْكُمْ خُمْلُكُلْهُ And while the children of Israel be upon him. הַהָּוֹא עֲוֹנֶה בֶּה: (פּ) utterly be cut off, his iniquity shall וְשִׁטֵּוּבֵּוּ אֵנְשָּׁא הַרוּא חוֹבֵיה בְּבֶּרְ הַבְּּהֵלְהִ לְּנְיְהְ וְאֶמְרַ תְּנְפֶּשׁ נְנְיִהְ פְּמִּיְרְוֹהְיִ אָּשְׁהֵינְאָהְ הַבְּּרְ הַבְּּהְרִיהְיִ אָשְׁהֵינְאָהְ הַיִּיְ בַּפְּרְ commandment; that soul shall ıε of the LORD, and hath broken His Because he hath despised the word people. نظريد يولي: ההוא מגו עמיה: soul shall be cut off from among his ענא מִנגַרְ וְנְכְרְתָּח הַנָּפֶּטִ הַהָּא הוא מִרְנִּיִי וִיְשְׁמִיצִּי אַנְשָׁא blasphemeth the Lord; and that ° מִן־הֶאַזְרֶתׁ וּמִן־הַגַּּר אָת־יְהֹזֶה home-born or a stranger, the same וֹבּוֹבוֹא וֹמוֹ נּוּונוֹא בֹבוֹם 30 a high hand, whether he be التؤوِّم كَمُّاكِ سَمِّمُهُا خَرْكَ لَـٰ فُلِكِ נאלה בוהבור בביש יכי מן But the soul that doeth aught with that doeth aught in error. देवधुत द्षंद्वतः them: ye shall have one law for him בְּתוֹכְם תּוֹרֶת צַחַתֹּ יִהְיָה לְכֶּם stranger that sojourneth among 67 the children of Israel, and the באובע פבר. ישְׁבאַל וֹלְנִיר בינר בּבּיבא פבר. ישְּבאַל וּלְנִּירָנִיאַ both he that is home-born among torgiven, خُرَقِد مُخْرِد لْنُوخِد خِنِهُ atonement for him; and he shall be before the Lord, to make جِ מָ מְּאָר בִּשְׁגָּגָר לִפְּנֵי יְרֹנְיָר when he sinneth through error, 82 atonement for the soul that erreth, إجوا باختا لاح تربون بالابداء And the priest shall make र्पेष्ठपः 44444 of the first year for a sin-offering. error, then he shall offer a she-goat Lτ נאם ַ וֹפֹאַ אַנוֹע טַנוֹמָא בֹאָנֹגִיע נאָם אָלָהָ עַר And if one person sin through OEL CUTEL - ELWR WYR Y WERE XV - MINERA XV - MUNERA XV - ELWR WYR WY - ELWR WYR WY - ELWR WY - E

ī@Ļu:

אַבְרָן וֹאָכְ כַּבְ_הַמָּבַר: מׁלִמַּמָּ מַּגַּגִּים אָלְ-מָמָּע וֹאֶלְ- כּיַ מִּנְבִּיב אָּמָוּ לַנִּי מָמָּע

עַה־יַּעְשָׂה לְוֹּי (ס) ₁ぇ וַיַּנְיְחוּ אֹתְוֹ בַּמִּשְׁמֶרְ כֵּי לֵא פֹּרַשׁ וַאֲסְרוּ יָתִיה בְּבֵיִת עַטְּרָא צָּרֵי

בולא בשבקא:

ולִנֹע אַנְבוּן וּלְנִע כָּל כָּנְמִּטַאִי וּנְלֵבְוּ אָטָוִ עַמָּגֹאָים אָטוּ וֹלֵבוּרוּ יָמִיה דְּאַמֶּכַוּוּ יָמִיה

رُم مُنْفُرَمَ ذِيبًا مُم يُنَمُّثِينًا

sabbath day.

congregation. Aaron, and unto all the sticks brought him unto Moses and And they that found him gathering

should be done to him. it had not been declared what And they put him in ward, because

49

לה שעירה (שם): (קב) - חחשא בשגוח. בעבודת הלילים (קפרי קיב): - עו בח שנחח. שהר עבירות ימיד מביה כשבה הושעירה ובוו קבע

(30) ביד רמה. במויד: מגדף. ממרף כמו (ימוקאל ס, מו) וסימס מרפס וגדופס (ישעיס לו, ו) אשר גדפו נערי מלך

(13) דבר ה׳. אוהרת עבודת הלילים מפי הגבורה והשהר מפי משה (פפרי שם): עונה בה. בומן שעוה בה שלה עשה אשור. ועוד דרשו רבומינו (כרימומ ז, ב. סנסדרין ל) מכאן למברך את סשם שהוא בכרמ:

(22) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו. בגנומן של ישראל דלר סכמוצ שלא שמכו אלא שנת ראשונס וצשניס בא זס משובה (שם):

(33) המצאים אחו מקושש. שהמרו זו ולה הנית מלקושם הף משמל ההו והמבו זו (מפרי שם. מנהדרין מה, ה): ומללה (כרימות ז. ספרי קיג):

چَל הַעַּדְה מִהוּץ לַמַּהַנֶּה: יוּמָת הָאָישׁ רְגוֹם אָתַוֹ בָאֲבָנִים ניַּאַמֶּר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה מָוֹת

וַיּצִּיאי אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־

ಜ್ಞ⊓ದ'ಭ್ರ⊓: (ಡ) בְּאָבְנָיִם נִיְמָת כַּאָמֶר צִּנָּה יְהַנָה מחוץ למַתַנֶּר וַיִּרְגָּמִוּ אָתָוֹ

מפעיר וַיָּאַמֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאַמָּר:

مَح ِ مَدَمُن لِأَوْلُكُ فِنْ مِ فَرَحُ فِنَ مِ فَرَحُ فِنَ اللَّهِ فَيْ مِ فَرَحُ فِنَ اللَّهِ فَي فَرَادُ ال כּלפֿי בּלְבִיהָם לִּדְרָעָם וֹלָטָלָי ⁸⁵ אַלַהֶּם וִשְּׁשׁׁי לָהָם צִיצֶּת עַל־ يَةِد عُرِخَدُ نَهُدُعُرِ لَغُمَلُكُ

אַטַבֿו לְבַּבַּכִּםְ וֹאַטַבֿוּ הֹוּנִבָּם ַבְּנַב נַגְּמִּימָם אָמָם וְלָאַ־מָּלִירוּ אַטוַ װְכַרְמָם אָטַבּלְרַמִּגְוֹע וְנִינְיַנִי לְכִּבְ לְגִּוּגִּעָ וּלְאִנִינָם

לַמָּמוֹ שׁוֹבֹּרָנִ וֹמַמְּנִים אָטַ בּבוּגְ בַּטַבְּבַרנוּ וֹעַמִּבַּרוּוֹ וֹעַ אַמֶּב אַנָּם וּנִים אַבְּרַיִּם:

۲۵۲۱۵۵: וּבְיִינְם לַבְאָנִם כַּלְ פַּלּנְבָׁי יִיִּהְיוֹ לַבִּישִׁין בַּיִּמִין בַּבִּי

להנית לבֶם לאלהים צַּנִי יָהְנָה פמולים הוצאתי אַהְכֶּם מַאָּבֶּץ מִצְּרִים

אַנא וו אַלִנוכון באַפּולות ÄÄ∟

> בּאַבְוֹנִא בַּב, בְּוֹהָשַּׁא מִבּבָא נאַמר !! לַמָּמָר אִנִּלִּמֹלָא

נאפוטו נטוע כל כוּמִשׁא

וְיִלְמָהְלְ גִּוּבְּרָאְ בְּנִוּמִוּ וְמֵינִי

stone him with stones without the death; all the congregation shall The man shall surely be put to And the LORD said unto Moses:

LORD commanded Moses. him with stones, and he died, as the him without the camp, and stoned And all the congregation brought

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

of blue. the fringe of each corner a thread garments, and that they put with fringes in the corners of their throughout their generations and bid them that they make them 'Speak unto the children of Israel,

which ye use to go astray; heart and your own eyes, after that ye go not about after your own of the Lord, and do them; and remember all the commandments that ye may look upon it, and And it shall be unto you for a fringe,

unto your God. My commandments, and be holy that ye may remember and do all

Egypt, to be your God: I am the drought you out of the land of I am the Lord your God, who

LORD your God.

ot

Δ٤

98

- קנסדרין עה, צ): (44) כי לא פרש מה יעשה לו. לא סיו יודעים באיוו מיחס ימוח אבל יודעים סיו שהמחלל שבח במיחה (קפרי קיד.
- (95) ויוציאו אחו. מכאן שבים הפקילה מוץ ורמוק מבים דין (פפרי שם. פנהדרין מב): (35) דגום. פשנ"מ בלע"ו וכן הלוך הלנ"מ וכן זכור ושמור:

ڲڂڷڗؠڶ:

בּאַטוּן שָׁעַן בְּּהְבִירוּן:

ולא טמגון בער

454

חושא דַּקְבִילְקָא:

ללכון ולער שווו מוניכון

פפובוא בון ומהברון ומרון

וישיון ימיה והדקרון ית כַּר

נוטוון מכן כבוספד כופא

מכן כּוֹפֵּי בְּסִיּהָדוֹן לְבָבִיהוֹן

كبيا أيفجدنا كبيا كدنوفدنا

מּבִּגַ מִּם בֹּנוּ וֹמִּבָּאָבְ וֹשׁוּמָּב

נְאָמָר יְיָ לְמִישָּׁר לְמֵימָר:

דפקיד יין יָת משֶה:

לְמִבּוֹא לְמִּהְוֹנִא

- ורלימס אומו כמו (שיר ב, ע) מזיץ מן החרכים: חבלה. לבע ירוק של חלוון (מנחום מב): (85) ועשו להם ציצה. על שם הפחילים החלוים בה כמו (יחוקאל ח, ג) ויקחני בלילים ראשי. דבר אחר לילים על שם
- כוסס וסלב מומד וסגוף עושס את סעבירות (מנתומא שלת עו): חחורו אחרי לבבכם. כמו (לעיל יג, כה) מחור הארן. הלב והעינים הם מרגלים לגוף ומסרסרים לו אח העבירום העין (93) - וזכרחם את כל מצוח הי. שמנין גימטרים של נינים שש מסום ושמונס חוטים וחמשם קשרים סרי מרי"ג: - ולא

The Haftarah is Foshua 2:1 - 2:24 on page 191.

באנבן: וּיַקּח קרַח בּּן־יִצְּהָר בָּן קְהָה וְאָהְפְּלֵיג לַרַח בַּר יַצְּהָר בַּר

בְּנֵגְי בְּנָגְ אֶּלְגִאָּר וֹאָגָן בָּרְ פָּלָטְ בִּנָגִי וֹבַׁטְּוֹ וֹאֶבֹוֹנְם בֹּוֹגֹ טַבַּטַ בַּב כָנִג וֹבַטַּוּ וֹאָבִּגַבַם

מֹבַה קרמי מוער אַנְשִּיר שָּהַי וֹמְבֹאֹב שׁמֹמָהם וּמֹאַטֹּוֹם וֹמָאָגָּוֹ

בּבֹבׁב בֹנֹמִטֹּא מַמַּבוֹמָן מבו ושֹבאב מאטו ושמאון رَزُكُرِمرِ رَفَرْرُ مِشِك رَكِّرُشِ لَ مُخْرَدً لِكُمر خَهُمُو لَ مِشِك لَابِحُدَنُهُ

> sons of Reuben, took men; of Eliab, and On, the son of Peleth, with Dathan and Abiram, the sons son of Kohath, the son of Levi, Now Korah, the son of Izhar, the

IΛX

assembly, men of renown; congregation, the elect men of the they were princes of the Israel, two hundred and fifty men; with certain of the children of and they rose up in face of Moses,

ימיס ששקו ישראל משילאו ממלריס עד שאמרו שירק על קיס: מרגוס של שכול מכלא. ומכמס סימס בלילס וכן לבע סמכלת דומס לרקיע סמשחיר לעם ערב ושמונס חומים שבס כנגד שמונס גאולס שנאמר במולרים (שמות ו,ו־ו) והולאתי והללתי וגאלתי ולקחתי (ובחיס יח, ב): פחיל חבלח. על שם שכול בכורות בגדידם. כנגד (שמום ימ, ד) ואשא אחכס על כנפי נשריס. על ארבע כנפוח ולא בעלח שלש ולא בעלה חמש כנגד די לשונות של (חולין ס) ואף פרשה ליליה לכך וסמכה לאלו לפי שאף היא שקולה כנגד כל המלום שנאמר ועשימה את כל מלוחי: על כנפי ככל סמלום וכן סוא אומר בעורא (נחמי' מ, יג־יד) ועל סר סיני יכדם וממן לעמך מורס ומלום ואם שבם קדשך סודעם לסס העמקמי למה נסמכה פרשח מקושש לפרשח עפודה אלילים לומר שהמחלל אם השפח כעופד עפודה אלילים שאף היא שקולה של בכור אני סוא עמיד לסבמין ולספרע מן סמולס קלא אילן בבגדו ואומר מכלמ סוא (ב"מ סא, ב) ומיסודו של רבי משס סדרשן אמלוך עליכס (שבת פת. ספרי שם). דבר אחר למה נאמר יליאת מלרים אני הוא שהבתנתי במלרים בין מפה של בכור לשאינה שנעשה ונעול שכר אנו לא עושים ולא נועלים שכר על כרחכם אני מלככם וכן הוא אומר (יחוקאל כ, לג) אם לא ביד חוקה וגו' אמכס שמקבלו עליכס גורומי (שס): אני ה־ אלהיכם. עוד למס נאמר כדי שלא יאמרו ישראל מפני מס אמר סמקוס לא (וף) אני הי. יאמן לשלם שכר (ספרי קמו): אל היכם. יאמן לספרע (שם): אשר הוצאחי אחכם. על מומ כן פדימי

עלמה (מנמומה ב): בני ראובן. דמן והבירם והון בן פלה: פעורה אמר להם חייבת התחילו לשחק עליו אפשר עלים של מין אחר חוט אחד של מכלת פוערה זו שכולה חכלת לא תפעור את . א, טו) אֿלס קרואי העדה והלבישן טלימום שכולן מכלם באו ועמדו לפני משה אמרו לו טלים שכולה של מכלם חייבם בלילים או רובן משבט ראובן שכיניו וסס אלינור בן שדיאור וחביריו וכיולא בו שנאמר נשיאי עדס קריאי מועד ולסלן סוא אומר (במדבר לעמרס וסוא מנס נציא אם צן אחיו סקען מכולס סריני חולק עליו ומצעל את דצריו. מס עצס עמד וכנס ר"נ ראצי סנסדראות קסס וגוי עמרס סבכור נעלו שני בניו גדולס אחד מלך ואחד כסן גדול מי ראוי ליעול את סשניס לא אני שאני בן ינסר שסוא שני בן עוזיאל שמינהו משה נשיא על בני קהם על פי הדבור (שה א). אמר קרה אחי אבא ארבעה היו שנאמר (שמוח ו, יה) ובני נשמחפו עם קרם במחלוקחו אוי לרשע אוי לשכנו (חנחומא ד). ומה ראה קרח לחלוק עם משה נחקנא על נשיאוחו של אלילפן ד): ודחן ואבירם. בשביל שסיס שבט כאובן שכוי במניימס מימנס (לעיל ב, י) שכן לקסמובניו סמוניס מימנס (שס ג, כט) בסמיחסם על הדוכן בדברי הימים שנאמר (ד"ה־או, כב־כג) בן אביאשף בן קרח בן יצהר בן קהח בן לוי בן ישראל (חוחומא שבקש רחמים על עלמו שלה יוכר שמו על מחלוקחם שנהמר (ברהשיח מט, ו) ובקשלם הל חחד כבודי וסיכן נוכר שמו על קרח כס) קח אם אסרן (סושע יד, ג) קחו עמכס דבריס (מנחומא קרח א): בן יצהר בן קהה בן לוי. ולא סוכיר בן יעקב לבך לוקח אומך לספליגך משאר בני אדם. דבר אחר ויקח קרח משך ראשי מנהדראות שבהם בדברים כמו שנאמר (במדבר כ, ששדה לעורר על הכהונה וזהו שחרגם אונקלוס ואמפלג נחלק משאר העדה להחזיק במחלוקח וכן (איוב עו, יב) מה יקחך (1) ויקח קרח. פרשס זו יפס נדרשם במדרש רבי מנסומם: ויקח קרח. לקס אם עלמו ללד אחד לסיום נסלק מסוך

لإذ جارز بالألاء יקחיקם יהוָה ימדיע המְנִשְּאִי

١٠٠٠ נַיִּשְׁׁלֵמ כִימֶּׁש נַיִּפָּׁל מַּלְבַּלָּוֹנִי:

בו יקור אליו: النكاتات هَكِّرُا لَهُنَا هُمُّكَ الْخُلَالِ ÿ⊓-ÿÿŢ-Ţi וָאָת־הַקָּדִישׁ ַ <u>פַּרְתוּ לֵאמר בְּקר וְיִרָע יְהוְיָה</u> וּגֹבּדֶּר אָּגַשְנַרוּ וֹאָגַבַּלַ

طُلِس لَحُمْ لِمُثَلِّنَا الْحُمْ لِمُثَلِّنَا الْحُمْ الْمُثَالِةِ الْحُمْ الْمُثَالِدُ الْمُثَالِدُ الْمُثَالِدُ الْمُثَالِةِ الْمُثَالِدُ الْمُثَالِدُ الْمُثَالِدُ الْمُثَالِدُ الْمُثَالِةِ الْمُثَالِدُ الْمُثَلِّدُ الْمُثَالِدِ الْمُثَلِّدُ الْمُثَالِدُ الْمُثَلِّدُ الْمُثَلِّدُ الْمُثَلِّدُ اللَّهِ الْمُثَلِّدُ اللَّهِ الْمُثَالِدُ اللَّهِ الْمُثَالِدُ اللَّهِ الْمُثَالِدُ اللَّهِ الْمُثَالِدُ اللَّهِ الْمُثَالِدُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ الللَّالِي اللَّهِ الللَّهِ اللَّالِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللّ , 1×1 ਪੂਘਾਂ ਤ੍ਰਜਾ-ਟ੍ਰ<u>ੋਟ੍</u>ਧ ਪ੍ਰਾਜ਼ੀਸ

עַפֿגוָה עַבַבְלַכֶּם בָּנָג בָנִג: בְּאָנְשׁ אֲשֶׁרְ־וֹּבְתָר יְהְנָה הַיּא ^ جِفَّدِہ جَفِّدٍ بِہزِہ مِبْدِ بِہزِہ بيائد چتير ا يُخت ٻيّن بين يونيد ڀيڙيڻر ا

ימֹבון אַשוּן מִעַּבַבְבַבון הַּבַ יבוניהון שְּרָיָא שְׁכִיּנְתָא דַּיִּי בְּלְ בְּנִשְׁהָא בּוּלְהוֹן קַדִּישִׁין נאַמַרוּ לְהוֹן סַנִּי לְכוֹן אַבִּי تَنْطُتُكِيد مَرْ مِشَكِ لَمَرْ عَتَبِا لَعَنْ خُدُمَهِ مَرْ مِشِكِ لَمَكَابِا

בּלבישׁ ויקביב לקדמוהי וּיהוֹדע יִיָּ יְתְ דְּכְשָׁר כֵיה וְיָת **くばいばし** ומבול עם קרח ועם בל

וְמְּטָת מְמָּׁה וּנְפַּלְ עַלְ אָפּוָהָי:

לְנַע וֹכָל בְּנִשְׁמֵּיה: בא עבירו סבו לכון מחָהָן

ÇQQLQLE:

נו בוא לגיש סני לכון בני עַּבְיהוֹן קְמוֹהֶת בּוּסְמִין בֵּדְם בְּהוֹן אִישָּׁהָא וְשִׁוּוֹ

> the Lord? yourselves above the assembly of them; wherefore then lift ye up them, and the LorD is among congregation are holy, every one of too much upon you, seeing all the Aaron, and said unto them: 'Ye take together against Moses and against and they assembled themselves

upon his face. And when Moses heard it, he fell

will He cause to come near unto even him whom He may choose cause him to come near unto Him; are His, and who is holy, and will morning the Lord will show who all his company, saying: 'In the And he spoke unto Korah and unto

and all his company; This do: take you censers, Korah,

9

Þ

much upon you, ye sons of Levi.' choose, he shall be holy; ye take too that the man whom the Lord doth LORD to-morrow; and it shall be incense upon them before the and put fire therein, and put

- אלסיך כל סעדה שמעו (מנמומא ד): ומדוע חחנשאו. אס לקחח אחס מלכוח לא סיס לך לברר לאחיך כסונס לא אחס לבדכס שמעחס בסיני (שמוח כ, ב) אנכי ס' (3) דב לכם. סרנס יומר מדלי לקממס לעלמכס גדולס: בלם קדושים. כולס שמעו דנריס נסיני מפי סגנורס:
- לא יקבל עוד ממני (מנחומא ד): על אביו ופיים עליו אוסבו פעם ושמים ושלש כשפרה רביעית נחרשלו ירי האוהב הסוא אתר עד ממי אטריה על המלך שמא יא, ב) וימפלל משס במרגליס (שס יד, יג) ויאמר משס אל ס'ושמעו מלריס במחלוקחו של קרח נחרשלו ידיו משל לבן מלך שסרח (+) ויפול על פניו. מפני סממלוקם שכבר וס בידס פרחון רביעי חמחו בעגל (שמוח לב, יה) ויחל משס במחחונניס (במדבר
- בקר לערב כן מוכלו לבעל את זו שנאמר (בראשית א, ס ד) ויסי ערב ויסי בוקר ויבדל כך (דס"א כג, יג) ויבדל אסרן לסקדישו מוכים כן ויקרב לקדמוסי יקרב לשמושיה. ומדרשו (שס) בקר אמר להם משה גבולום חלק הקב"ה בעולמו יכולים אחם להפוך ס): בקר ויודע ה' אח אשר לו. לענודם לויס: ואח הקדוש. לכסונס: והקריב. אותס אליו (שם). וסקרגום (a) בקר ויודע וגוי. עמס עם שכרום סול לנו ולל נכון לסרלום לפניו וסול סיס ממכוין לדמומס שמל ימזרו בסס (מנמומל
- וכולכס אובדיס (מנמומא ה): מחחוח. כלים שמומין בסס גמלים ויש להס בימ יד: בקדושמו וכי אין אנו יודעים שמי שיבמר הוא הקדוש אלא אמר להם משה הריני אומר לכם שלא מממייבו מי שיבמר בו ילא מי שקרבנות ותם סמות נתון בתוכו שבו נשרפו נדב ולביסול לפיכך סתרם בסם וסים סליש לשר יבתר ס' סול סקדוש כבר סול וכסן גדול אחד ואחס כ"ן איש מפקשים כסונס גדולס אף אני כולס פכך סא לכס משמיש מפיפ מכל סיא סקטכת סמפיפס מכל וכומכים סרבס וכולם (פ"א ואין כולם) ממקבלים בבים אמד אנו אין לנו אלא ס' אמד אכון אמד ומוכס אמת ומובת אמד (a) זאח עשר קחר לכם מחחוח. מס ראס לומר לסס כך אמר לסס בדרכי סעובדי כוכבים ומולות יש נימוקים סרבס
- (ק) דב לכם בני לוי. דבר גדול המרחי לכס. ולה מפשים היו שכך החרה בהם וקבלו עליהם לקרב הלה הם חמהו על

83

خَدْر كِلْر: ישראל ניִאַטֶר מֹשֶׁר אֶל־קְנַרו שְׁמְעּרֹנָא נַאֲמַר מֹשֶׁר לְלַנַרו שְׁמַעּי כְעַן

خفتر بيني خيابيه: אָת־עֲבֹרַת משְׁבָּן יְהְנְיֹה וְלַעֲּמָה יִחְבוֹן לִקְּדְמוֹהִי לִמִּפְּלְהׁ יָתּ לְנַלְנִיר אָּנִבֶּם אָלְיִוּ לְתְּדִּר מִכּּנְאָטֹא בְּיִאָבָּלְ לְלַנִבָּא ה הֹלִאָל אַטַבְּם מִהְנֵע הֹהְנִאָּל אֵלַנִאַ עַמְעַעָּטְ מִבְּּטְ בְּיִרְהְבְּרִילְ אֶּלְהָיִי תַּוְּעֵיר לְכִּוּן אָבִיִּ אַפְּבִישׁ

خلائك: בְבְּנִי אָשְׁלֵבְ וּבְבַּמְהְשֵׁם נַּם_ בְּנֵי בְנִי מִמֶּבְ וּבְבַּמֹן אַטוּן אַב تنظتر بهنان نهد خر هناك نظتات ننك نند خر هنك

(כ, עַקַננו)[ל, עַּלְּנוּן הַּלְּנוּ: מּכְ יְרְוֹיִנְאַ בְּּעִי בְּעִּיִּאַ בָּרְ דְּאִנְּבְּעִנְּיִשִּׁוּ מִכְ יְיִ נְאַבְּרָן מִאַ حُجِّا هَمْدِ نَحْمِ مُثَلَّاتِهِ سَرَمْدُ، صَافِحًا

לאַ נַעַּבְיי: لْكِهْجَدِكُم خُدْرَ هُجُرِهُمْ لَيْهِمُكِكِ لَكِهْجَدِكُم خَدْرَ هُجُرِهُمُ لَهُمْكِكِ رَيْضُكِلُ مَنْضُكَ خَطُلُهُ خُلُمُوا يَضَمِّكُ مَنْضُكُ خَلْمُوا يَضَا خُمْكُلَ، خَلْمُوا

ப்க்க்ட்ட: בּמֹוֹבַר בִּירוֹשְׁמַבַר עַּמִירָר עַּמִירָר עַּמַר זְבְּטְ חַלְבְ וּבְּהָהְ לְנִימִינִינִי הְּבְּבָא חַלְב וּבְבָהְ לְפַּמֹּלְוּחָנָא

خُدّ کِنْد:

בוֹשׁם בּוֹמִשֹא לְמִּמֹּמִנִישׁבוּוֹ: هنځتا مَشَختٰۃ يَن نَظِمُعُت ٢١٩٢٪

בווליא בביא:

עוא אָבו מטַבְעָמִטוּן עַלוּהִי:

לְאָ נֹסַׁלֵּי

הֿכִּלֹא אַנ אִטְׁנַבְלֵבָא: äĠĹĹĊĠĠ ַ בְּיִהְלָנִינְ בִּאְּבֹּא בּוֹהֵיר אָבִי אַפֿיקּהָא בַאָּבִיע

> now, ye sons of Levi: And Moses said unto Korah: 'Hear

minister unto them; or noiregergacon et a foreign to the tabernacle of the Lord, and to near to Himself, to do the service of congregation of Israel, to bring you separated you from the that the God of Israel hath ,uoy ornu gnidt thims a tud ti si

the priesthood also? of Levi with thee? and will ye seek near, and all thy brethren the sons and that He hath brought thee

is he that ye murmur against him? the Lord—; and as to Aaron, what that are gathered together against Therefore thou and all thy company

said: 'We will not come up; Abiram, the sons of Eliab; and they And Moses sent to call Dathan and

make thyself also a prince over us? the wilderness, but thou must needs with milk and honey, to kill us in Briwoft braf a to tuo qu su thguord is it a small thing that thou hast

ולא כאס יפס לפי שבניו עשו משובס ומשס סיס רואס. (מנמומאס): רב לכם. דברגדול נעלמס בעלמכס למלוק על סקב"ס: . אדוס לכך נשמתף לבוא לאומה מוקה ששמע מפי משה שכולם אובדים ואתד נמלע. אשר יבתר ה' הוא הקדוש מעה ומלה בעלמו ממנבאים ברוח סקודש שנאמר (ד"ס־א כס, ס) כל אלס בנים לסימן אמר אפשר כל סגדולס סואת עמידס לעמוד ממני ואני שלשלח גדולה יוצאה ממנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרן אמר בשבילו אני נמלט וכ"ד משמרות טומדות לבני בניו כולם יפשוחם שנאמר (להלן יו, ג) את מחחות החעאים האלה בנפשוחם. וקרח שפקח היה מה ראה לשטות זה עינו המעתו ראה

- ישמחפו שאר השבעים ויאבדו עמו אדבר גם אל כולם החחיל לזרז בהם שמעו נא בני לוי (שם ו): (8) ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. התתיל לדבר עתו דברים רכים כיון שרתה קשה עורף אתר עד שלת
- (9) ולעמוד לפני העדה. למיר על סדוכן:
- (סו) ויקרב אחך. למומו שירום שהרמיק ממנו שמר עדם ישרמל:
- 010: (II) לבן. צשביל כך אמס וכל עדמך הנועדים אמך על ס'כי צשלימומו עשימי למת כסונה לאהרן ולא לנו הוא המתלוקת
- מנחומה י): לא נעלה. פיסס סכעילס שהין לסס הלה ירידה (שם ו): (21) וישלח משה וגר. מכאן שאין מחזיקין במחליקם שהיה משה מחור אחריהם להשלימם בדברי שלום (מנהדרין קי.

בְאֵלְמָּיִם בְּהָהַ פְּנָקָר לְאֵ נְעָּלֵים:

בַבּמִינג צָּע־צַּעַר מַבֶּם: שַׁמָנִר אָתַר מַהַם נַשָּׁאָתִי וֹלְאָ יְהְוֹה אַלְהַמְּפְוֹ אֶלְ־מִנְחְהָם לֹא קִרִם יִיְ לָא הְקַבֵּיל בְּרַעַּנִא וַנְּחַר לִמִמֶּע מִאָּר וַנְּאָמֶר אָלַ

عَقْد نَتْط نَعْتَدُا مُثَادِ: نخد لمتناب شأن خفتر

אָיש מַהְהָּהָי: ומאַטוֹם מוֹטַעוֹ ואַטַּבוֹ בּוֹטַאַלּ ظالمال יְהוָה אֵישׁ ر بَرَيْنِ مِ كُورُكُ لَا يُنْكُلُونُ لِي خُورُهُ لِمَا يُنْكُلُونُ لِمُ خُورُهُ لِمَا يُنْكُلُونُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّا اللَّالِي الللَّاللَّا اللَّالِي الللَّا اللَّا اللَّالِمُ اللَّا اللَّا لَا اللّ

מוער ימשֶת וֹאַבַרוֹ: יי עַלִיהַם אָשׁ וַיְּשְׂימוּ עַלִּיהָם עַלִּיהוֹן אִישְׁהָא וְשִׁוּיאִי עַלִיהוֹן

קעַרָה: (ס) הָעֵבְה אֶל־פָּתַה אָהֶל מוֹעֵר בְּנִשְׁהָא לֹהָרַע מַשְׁכַּן וִמָּנָא

לְאָ נֹסַׁלֵי: אולבוֹא טֹאַנוּן טַהָּבָע לַהַּוֹבָא אַהְסְנָת תַקְּלִין וְכַּרְמִין תַעֵּינִי וּדְבַשׁ אַעֵּילְתַּנְא וִיתַבְּתָּ לַנָּא אַּב לָא אֶלְ־אֶּבֶין יַבְּת חַלְּב אַב לָא לַאָּרַע עַבְּרָא חַלְּב

קחַד מְנְּחִוּלְ: מּנְּהוֹן שַּׁתַּרִית וְלָא אַבְאָישִׁית לירְבְּנְחוֹן לָא שַׁמְרָא בְּחַר יים וויים למשה להדא נאַמר

אַשׁ וֹאִנּוּן וֹאַבַּרוֹ מִטַר: יְהְוָה בְּנִשְׁמָך הֵוֹי וְמִינִין לִקָּדֶם יָיָ וַיָּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶל־לְּרָח אַמְּּה וַאֲמֶּר מֹשֶּׁה לְּלִרָּח אַמְּ וְכְּל

تبانادتاد: מַבְהְקְיוֹן וְצִּהְ מושינהיה ينظله الا וַסְבוּ גְּבַר מַהְמִימֵיה וְתִּקְנוֹין

מַשְּׁכַּן וְמָנָא וּמִשֶּׁר וַאַּבַרְן: למוְבַע בּוּסְמֵוֹן וֹלֵמוּ בַּעַבַּת נּישׁלנּ נּלֹסִיבוּ נִּבַר מַּטְשׁימִיה וִיתַבוּ

וּנַקְהַבְ הַּבְּיהָם לְבַרוֹ אָת בָּבְ וְבַנִּישׁ עַּבְירוֹן לְבַרו וָת בָּלְ

not come up. out the eyes of these men? we will fields and vineyards; wilt thou put honey, nor given us inheritance of into a land flowing with milk and Moreover thou hast not brought us

one of them. ass from them, neither have I hurt their offering; I have not taken one unto the Lord: 'Respect not thou And Moses was very wroth, and said

and Aaron, to-morrow; before the Lord, thou, and they, thou and all thy congregation And Moses said unto Korah: 'Be

Aaron, each his fire-pan.' hfty fire-pans; thou also, and man his fire-pan, two hundred and bring ye before the Lord every and put incense upon them, and and take ye every man his fire-pan,

Źτ

with Moses and Aaron. the door of the tent of meeting laid incense thereon, and stood at hre-pan, and put fire in them, and And they took every man his

unto all the congregation. and the glory of the Lord appeared the door of the tent of meeting; congregation against them unto And Korah assembled all the

עינינו אס לא נעלס אליך לא נעלס: האנשים החם. כאדס סמולס קללמו במבירו: שלמרם לנו (במדבר יד, כע) במדבר סוס יפלו פגריכס: - העיני האנשים ההם חנקר וגוי. לפילו למס שולם לנקר לם יו) אעלה אמכם מעני מזכיים אל ארץ וגו' משם הוצאמנו ולא אל ארץ ובח מלב ודבש הביאומנו אלא גורם עלינו להמימנו במדבר (+1) וחחן לנו. סדבר מופג על לה הממור למעלה כלומר לה הצימומנו ולה נחם לנו נחלם שדה וכרס המרם לנו (שמוח ג,

מרמי כך נקרמת מנגרים של מלך שחוור (ב"מ עת, מ. ב"ב מו, מ): . אשמי ואת בני על החמור והיה לי ליטול אוחו החמור משלהם לא נעלמי אלא משלי (חנחומא ז). וחרגם אונקלוס שחרים לשון ולא מאכלנו: - לא חמור אחד מהם נשאחי. לא ממורו של אחד מסס נעלמי אפילו כשסלכמי ממדין למזריס וסרכבמי את אל מפן אליהם והמדרש אומר (מנמומא ז) יודע אני שיש להם חלק בממידי לבור אף חלקם לא יקובל לפניך לרלון מנימנו האש (פו) ויחר למשה מאד. ולמער עד לממוד: אל חפן אל מנחחם. לפי פשומו סקערם שסס מקרינים לפניך ממר

(15) והם. מדמך:

(עו) והקרבתם וגרי איש מחחחו. החמשים ומחמים היש שנכם:

װֻ*בּׁ*ובֶם: מסְבִיב לְמִשְׁכַּן לְנִה בַּנֵן אֶסִבּּלִינִ בַּבֶּר אֶלְ-הַמֶּדֶה לֵאמָר הֵשְּלְרָ מַלֵּיל עִם פְּנִשְּׁהָא לְמֵימַר נְיְדַבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: And the Lord spoke unto Moses, אָחָד' יָחֵשְׁא וְעַלְ בְּלִ־הַעֵּהֶה הּרְּרָא חַד יְחִיב וְעַלְ בְּלִ הקנשְׁחָא יָהֵי רוּגִּיָא: wilt Thou be wroth with all the ²⁵ אֶלֹהֵי הְרוּחָת לְבְלְ בְּשְׂרִ הְאֵישׁ אֶלְה רוּחַנָּא לְבָל בְּשְׂרָא of all flesh, shall one man sin, and said: 'O God, the God of the spirits נּוֹפְּלְנִּ מַּלְ בְּּנִינִיםׁ נְנִּאָמִירָנִ אֶבְ נּנִפְּלְנִּ מַלְ אַפּּיִדוּוֹ נֹאֶמִרנִ אָלְ And they fell upon their faces, and וֹאַכֹּבֶּע אָטִם כַּבְּנֵה: consume them in a moment.' וּאַמּגגי וֹטִבוּן כַּמְּגַב: this congregation, that I may ה הבַּרְלוּ מִמְּוֹךְ הַעֵּבְרֵה הַוֹּאָת אַהְפְּרַשׁוּ מִגּוֹ בְּנִשְׁמָא הַדְא Separate yourselves from among هَلَالًا كِهِرُال: خيريد: _{שליש}, ניְדַבְּרַ יְּהְנְּה אֶלְ־מֹשֶׁה וָאֶלְ וּמַלִּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה וּלְצַּהַרֹּן And the LORD spoke unto Moses

خْمَشَخْتُمْ يُخِدَتِ يُمَا نَهُجَدَدُهِ:

i為亡器**与**: וֹאֶׁבֹּינִנְם וֹיּלְכִּוּ אַנִוֹנְיוּ וֹלֵלָוֹ וֹאֶבִּינִנִם וֹאָזַכְוּ בַּטַּבְוָנִי, סֹבִּי נילם מְמְּע ֹנייִלְנִי אָלְ בִּעָוֹן וֹאָם מִמִּע נֹאָזַלְ לְוֹע בִּעֹוֹ

בַּבְּבְּיִא בַּבִּבְע בַּאַבְע בַּבְּבַבְיּצִּמֹנ נוּבָבַנִּא בַוֹּנִבַּנָּא בַּצִבְן נֹבָא י 🌣 בּירוּ לָא מִעַּלְ אַנִוֹלְי, נִיאָּנְמָּוֹם זוּרוּ כְעַן מִעִּלְוֹי מַמָּבִּוֹי כאקר ומפיל מם פושמא למימר ※く_じばずに

בְּבְל_חַמּאָטֶׁם: خُخُرٍ لِمُشَدِ كُثُلُتِ هُلِ سَفَحُهُ سَخُلُدِهِا خُخُرِ يَدِجُسِهِا يَخْمُعُ

بنميثه بختيته نمقه: וֹגֹאַנּ וֹגַּבֹוֹם פַּעַע אָבִיבְנִים נֹאַבֹּגנֵם מִפַּבֹּגב וֹבִּטָּן נֹאַבֹּגנִם ניהבן מהל מהפן לַנַע בַּעָן נִאַסְפַּבַעוּ מִהַּבַּנִי

סְׁעִוְרֵ וְבְּעֵוֹן וַאֶּבִינִם נְסָּעוּרֵ בְּעִרָּע בְּעֵוֹן וַאֶּבִינִם מִסְּעוּרֵ מַמַבוֹא שללון לכל עוביעון:

ינשיהון יבניהון ושפלהון:

'Speak unto the congregation, :Saring:

"snoiregargnoo?"

and unto Aaron, saying:

dwelling of Korah, Dathan, and saying: Get you up from about the

Dathan and Abiram; and the elders And Moses rose up and went unto Abiram.

And he spoke unto the of Israel followed him.

their sins.' theirs, lest ye be swept away in all wicked men, and touch nothing of pray you, from the tents of these congregation, saying: 'Depart, I

little ones. wives, and their sons, and their the door of their tents, with their and Abiram came out, and stood at Abiram, on every side; and Dathan dwelling of Korah, Dathan, and So they got them up from the

Lτ

†7

٤٢

17

07

- וירא כבוד ה׳. בא בעמוד ענן: מקפיד איני מקפיד אלא בשביל כלכס אלו באין ונוטלין כל הגדולוס לו המלכוס ולאחיו הכהונה עד שנחפחו כלה (חנחומא ז): (91) ויקהל עליהם קרה. בדברי לילנות כל סלילה ההוא הלך אלל השבעים ופתה אותם כתבורין אתם שעלי לבדי אני
- המועא ואמה על כל העדה מקלוף. אמר הקדוש ב"ה יפה אמרת אני יודע ומודיע מי העא ומי לא העא (שם): - סמועא לפיכך כשסוא כועם נפרע מכולס אבל אמס לפניך גלויות כל סממשבות ויודע אתס מי סמועא: - האיש אחד. סוא (22) אל אלהי הרוחות. יודע ממשנום פֿין מדמך כמדם בשכ ודס שלך בשכ ודס שמרמס עליו מקלם מדינים פֿיני יודע מי
- (24) העלו וגרי. כמרגומו אפמלקו מפביבום משכן קרם:
- (קב) יצאו נצבים. בקומס וקופס למרף ולגדף כמו (שמואל-א יו, מו) וימילב ארבעיס יוס דגלימ (מנמומא מ): ונשיהם

ترقيونات بهرات جداحة مراجد: יְהְוָה שְּׁלְחַנִי לַעֲּשְׁוֹת אָת כְּלִי אָבִי יִיִּ שְּׁלְחַנִי לְּעָּעֵּבִּר יָה ניאטר משה ביאת מדעיו בי־

כֿל מוּבֿבוֹא שֹאַכָּוּן אַבוּ לָאַ משה בָּדֶא הַדְּעוּן

have not done them of mine own to do all these works, and that I know that the Lord hath sent me And Moses said: 'Hereby ye shall

אַלְעָנוּי מָלְעָנוּי מָלְעָנוּי: هَٰذِي يَخُرُكُ يَعْدُوا يَخُرُ لِيَعْدُوا يَخُرُا يَضِرُنُهُ يُحْرِدُ كُلَاهُمُ אם במוני בל ביאָדַם נמנונו אם במוניא בכל אַנְשָּׁא נמונונו

نَّ فَيْمَد مُجَرِّبِيلًا كِي نُرُ مِّكْتِلِنَا:

LORD hath not sent Me. visitation of all men, then the of all men, and be visited after the If these men die the common death

קאָלֶה אָת־יְהוְה: الْلَمْنُونَ كَنْ تُكَمُّدُ لَكُلُمُونَ مَلَائِينَ فِي ثَامِرُنَا فِي ثَامِرًا كَالْتِ لَنْ: לַבְיִם וֹנְבְּבְנִי עַנְּיִם הְּאָלְעִ עַנְּנִן לְהָאִנְלְ וֹעַדְּעִנּוֹ אָבִי וּבְקְעָהוּ אָטִם וֹאָטַבְּקְאָהָה וֹנִים בָּלְ דִּילְטִוּן וְיִינְוֹטוּוּ בָּדַ הַאָ*ב*ְּלָּה ┆╬╬ ĺX□_ĖĹιŠĽ

אָת־פִּיהַ אַרְעָא יָת פּוּמַה וָתִבָּלַע יָהָהוֹן נְעַנְעַ נֹאָם בֹּנִגאָּע וֹבִּנִי גֹּי נִעֹפֿעַע

have despised the LORD. shall understand that these men down alive into the pit, then ye apperrain unto them, and they go and swallow them up, with all that and the ground open her mouth, But if the Lord make a new thing,

30

67

82

הַאָּבַלְהַר אַמֶּר פַּהְפִיהָם: בַּלְ עַנְּבְּנִים עַאָּבְע וַשִּבְּלֵת בַּלְ פַּטִּנְתָּיָא עַאָבְן וֹאָטַבּוֹתַע וּגְּעִי כְּכַּעַעָּוָ לַגַּבֶּר

אַבְעָא דִּהְחוֹהַיהוֹן: אָת וַהָוָה פַר שִׁיצִי לְמַלָּלָא וָת

And the earth opened her mouth that was under them. that the ground did cleave asunder

end of speaking all these words,

And it came to pass, as he made an

בַוֹבְרָיִמ: אַטָם וֹאָטַבְּטֵּינָיִם וֹאָטַ בְּלִי יִבְלַמָּט נَשَٰظُونَ لَا يُعَدِّرُ مُلا خِيدُ نَשَٰذُكُم يَظْرَيُنِ

their goods. appertained unto Korah, and all households, and all the men that and swallowed them up, and their

رَدُّلُ لَهُ لِيَّا لَكُمْ لِهُمُّلًا كُيْنًا لَوْنًا لَوْنًا لِمُنْ هُولًا لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ הְאָדִם אֲשֶׁר לְלְוֹרַח וְאָת כְּלִ- בְּחִיהוֹן וְיָת כְּלְ אֲנְשָׁא דִּלְלְוֹרַח

assembly. and they perished from among the and the earth closed upon them, them, went down alive into the pit; So they, and all that appertained to

ניאּבְדְוּ מִתְּוֹךְ הַקְּהֶל: שְּאָלְה וַהְבָּס עַלֵּיהָם הָאָבֶץ הַיִּין לִשְּאִיל וַהַפָּה עַלִּיהוֹן

אַרְעָא וַאָּבַרוּ מִגּוֹ קְּהָלָא:

'qu su wollsws for they said: 'Lest the earth about them fled at the cry of them; And all Israel that were round

: لَمْ يُكْدُلُ בַלְמָא טַבַּלְמִּנָּא אַבַמָּא: <u>בּׁמִי לְמִלְם בֹּי אֵמְרְיִ פֹּוֹ שִׁלְלְמִנִי הִּרַמִּי לְמַלְרִיִּוֹ אָרִי ְאַמִּרִיִּ</u>

מעלה עד כ' שנה וכאן אבדו אף יונקי שדים (שם ג): ובניהם ושפם. בא וראס כמס קשס סממלוקם שסרי בים דין של מעס אין עונשין אלא עד שיביא שמי שערות ובים דין של

מלטעג: (82) לעשות את כל המעשים האלה. שעשימי על פי סדבור למת לאסרן כסונס גדולס ובניו קגני כסונס ואלילפן נשיא

(92) לא ה' שלחני. אלא אני עשימי הכל מדעמי ובדין הוא מולק עלי (שה מ):

פס למרן מששם ימי ברמשים מועב ומס למו יברמ ס': . אם פיה וחצלעם אז וידעמם כי נאלו הם את ה' ואני מפי הגצורה אמרתי ורצומינו פירעו (עם יא. שנהדרין קי, א) אם צריאה (108) אם בריאה. מדשה: יברא הי. לסמים לומס במימס שלל מם בס לדס עד סנס ומס סיל סברילס ופלמס סלדמס

(+ε) τσι ζαιζα. επειζ αφιζ σιιζά αζ εζιασן:

مَكٰد، حَدُ مَكٰمُ لَد (٥) אָר הַהַמִּשִׁים וּמָאַתַּיִם אָישׁ נְאָח נְצְאָר מָאָר יָרוֹוָר וַתּאָכַל

וֹאִגַּהְטִׁא נֹפַלַטַ מִן לַבָּם וֹלִ

וּמַבֶּיל וְיָ מָם מָמָּע לְמֵימַר:

the incense. hundred and fifty men that offered LORD, and devoured the two And fire came forth from the

אין די וּיִרְבָּר יְהַוֹּה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ځ، ځتي: ـ תַּשְּׁבַפְּׁר וְצֶּתְ-תְצֵּאָת וְבֵּרִ-תָּלְצִּת בפהו ויבם את השהמת מביו چا_لاتارا

עלניבָם לפְּנֵי־יְתְנָת נִיקְּדָּטִי קָרִי פַטִים צָפָּוּי נּ בֹנבֹאָטִם וֹמֹמֵנ אָטָם ב**ַ**פֿמֿנ אָת מַחָּתּוֹת הַחַשַּאִים הַאַּכֶּה יָת מַחָּמָיָת הַיִּיבַיָּא הָאִכִּין

זוֹנבפֿמום גפונ כַמּוֹשָׁנַי: تَثْنِيمُن كَمُّد نَكُدُرِد نَهُدُوْنِهِ ניקה אָלְעָּזֶר הַכּהָן אָת מַהְתַּיה

וֹוֹבְוֹנִ לְאִנִע לְבָׁדָּנָ וֹמִּבְאָנִי

: '다',다 두'가 '다'; (면) לַלַנַע וַכֹּהֹגַעִי כּאָמָּב צַּפָּנ קטַבה לפָּנֵי יְהְנְה וְלְאִיהְנֶה קַטִּנֶה בּוּסְמִין קָדָם יִיָּ וְלָאִ מַזְּרַע אַהַרֹן הוא לְהַקְמָיר מִזּרְעָא דְאַהַרוֹ הוא לְאַסְּקָא י לא יקרב אַישׁ זָר אֲשֶׁר לַא דְּלָא יִקְרַב וָּבָר הִילִוּנִי דְּלָא ڹڿڗڹٳڂڂڐڔڹۻؙڎۼڂڴ۪ڞٙٷٷ؈؊ڹڿڽڹ؇ڂڎڔڹۻڎۼڂڿڔڂ

> %444 **Ċ**ĽĊ&Ľ ובובוא ווט אואטא כַּבְרָא וַנְפָּרִישׁ נָת מַחָהָנָתַא בְאָבְמֹּוֹר בַּר אַנוֹרוּן

أنكأنًا كَهُلا كِحُدُ نَهُلَةِحِ: בונו לבם נו נאטלבהאא. ווּגְּבְּרוּן יְהְהַרוֹ שַּׁסִין בְּרִידִין ختقشنيدرا

לְמָּגְׁבְּטְאֵי: יבודיא ובדידונין וּנְסִיב אֶלְעַזָּר

בְּמַכְּיל יְיָ בִּידְא בְּמִשֶּׁה כִיה:

Speak unto Eleazar the son of :Sarives And the LORD spoke unto Moses,

and scatter thou the fire yonder; for

the fire-pans out of the burning,

Aaron the priest, that he take up

they are decome holy;

ΙΙΛΧ

beat them out for a covering of the were burnt had offered; and they brazen fire-pans, which they that And Eleazar the priest took the unto the children of Israel.' Lord—that they may be a sign were offered before the they are decome holy, decause they for a covering of the altar—for and let them be made beaten plates have sinned at the cost of their lives, even the fire-pans of these men who

him by the hand of Moses. company; as the Lord spoke unto fare not as Korah, and as his incense before the Lord; that he seed of Aaron, draw near to burn common man, that is not of the of Israel, to the end that no to be a memorial unto the children

- (s) ואח האש. שנמון סמממום: זרה הלאה. למרן מעל סמממום: כי קדשו. סמממום ואמורין נסנאס שסרי
- סכסונס ונשכפו: מסין מכודדין מינבי"ש בלע"ו: - צפוי לטובה. למובה סנהשה: - ויהיו לאוה. לוכרון שיאמרו אלו סיו מאותן שנהלקו על (ε) החמאים האלה בנפשותם. מועמו פושעיס נופשותס שומלקו על סקנ"ס (יומח לו): רקעי. כדידין: פחים. משקום כלי שרת:
- (+) וירקעום. הינמינדר"ם בלע"ו:
- בידו שנאמר (שמום ד, ו) ויוליאס וסנס ידו מלורעם כשלג ועל כן לקס עוזיס בלרעם (דס"ב כו, כ): ומדרשו (פנסומא לו, יא) על קרס ומסו ביד משס ולא כמב אל משס רמז לחולקים על סכסונס שלוקין בלרעם כמו שלקס משס - סוא ובניו כסנים לפיכך לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אסרן וגו' וכן כל לי זלו זלסס ססמוכים אלל דבור פחרונס כמו על. (E) ולא יהיה בקרח. כדי שלא יסיס כקרמ: באשר דבר ה' ביד משה לו. כמו עליו על אסרן דבר אל משס שיסיס

לאמָר אַשָּׁם בֿמִשָּׁם אָנוַמַם מָמָּנוֹנֹגְ אַבוּוֹן לְמָנִמָּר אָנוּוּן ַ מְמְּשׁׁבְּׁע מַּלְ-מִמְּשׁׁב וְמֵּלְ-אַבַּרְוּ יִמְּבָאב בּּיוִמָּא בְּבָּהָרוֹנִי עַּלְ וּנְבֵוּנִ כֹּלְ בֹֹּגֹעׁ בֹּנוֹ, וֹאָבֹאָלְ נֹאִעַבׁמַנִּנִּ כֹּלְ כֹּנֹאָעַא צַבֹּנוֹ,

גַרַמְתוּן דְּמִית עַמָּיה דַּינְ:

killed the people of the Lord. against Aaron, saying: 'Ye have Israel murmured against Moses and To natiblida edt to noitagargnoa But on the morrow all the

ללוג געלונ: מוֹמֶּׁר וְחַבָּּח כְּפֶּחוּ הַעָּנְן וַיֵּרֶא לִמִּשְׁכָּן וִמְּנָא וְהָא הַפְּחִי עִּנָנְא أنظان וּיְהִי בְּהִקְּהֵל הֲעֵּדְהֹ עַל־מֹשֶׁה וַהֵּוָה בָּאִהְכַּנְשׁוּה כִּנִשְׁהָא עַל

لغنائذ نظله تن: אָלְאַבְילְ מָמֵּנִ וֹמֹלְ אַנִּינְן וֹאִנִיפּׁנִיאָנִ and the glory of the Lord appeared. and, behold, the cloud covered it, looked toward the tent of meeting; Moses and against Aaron, that they congregation was assembled against And it came to pass, when the

argr: (a) ניָבָא מְמֵּע וֹאַנַרְן אֶלַבְּנֵּג אָנַל וִנְּאַל מִמָּע וֹאַנַרְן לְקְּנְם

ַ ﺩﺩﯨﺮﻩ, ַ וְיְדַבֶּר יְדְוְהַ אֶּל־מֹשֶׁה לֵאמְר: "נַּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

غڌياً ٢٠

על אַפּיהוֹן: الْمُحَكِّد مُثَامَ خُلُالَمَ الْنَظْرُا مَلِ لَهُمِّاءً، يُثَايِا خُمُمُكِ لِرُحْرِا ברמו ממוך העבה הואה אהפרשו מוו קושמא הדא

וכפֿר עלי־יָנְאָ הַמָּצָר ※4_止ばむに ದನ್ನ ರಥಕಿದ್ದ ಕ್ಷೇರ ಕ್ಷೇರ " אֶת דְׁמַּטְשְׁר וְמָן־עְּלֵיה אֵשְׁ

מושלא: לפֿל בולגא מן בוב ג' הַבוּ לְבְּנְאֲשָׁא וְכַפַּר הָּלָיִנְוּן אָבוּי لمبتدح מֹמֹלֵנוּ מֹוֹבְשׁׁא וֹמִוּ לַמִוֹנִים מֹשְׁשׁישׁא וִנִּר הֹגִע אִימִּעֹא וַיּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶל־אַהַרֹן קַח וַאֲמַר מֹשֶּה לְאַהַרֹן סַב יָח

עַּמָא: למוְנֵע דוּסְמוֹא וֹכַפֹּּב מַּב מובי מושלא במלא ויהב יח משֶה ירְהַם לְגוֹ קְהָלָא וְהָא וּלְמַיב אַהַרֹן כְּמָא דְּמַבִּיל atonement for the people.

he put on the incense, and made

was begun among the people; and

assembly; and, behold, the plague

And Aaron took as Moses spoke,

wrath gone out from the Lord: the

atonement for them; for there is

thereon, and carry it quickly unto

from off the altar, and lay incense

thy fire-pan, and put fire therein

And Moses said unto Aaron: 'Take

them in a moment.' And they fell congregation, that I may consume

And the Lord spoke unto Moses,

And Moses and Aaron came to the

Get you up from among this

front of the tent of meeting.

the congregation, and make

and ran into the midst of the

'.nugəd si əugalq

upon their faces.

:Saring:

עַלַּמָבְע וּלְכַפָּר עַלְ־הָעָם: בבל בלל למס ניפן אָר־ ت يزدلا هج ونا معنزد ابين

ניקה אַהַרן כּאַשָּרו דּבֶּר משָה

بدج جير، إحزام يرير ميردا:

מִבבבנ

וֹאִנֹבֹלִ, מוָנוֹלֹא: וֹפֿם בּוֹ מִניזֹא וּבָּוֹ וַזִּוֹא

stayed. the living; and the plague was And he stood between the dead and

٤ī

71

OI

6

8

9

رَيَّهُ لِي الْمَرِّقُ لِي: ני ניעַקר בין־המקים יבין הַחַיִּים

(11) וכפר עליהם. רווס מסר לו מלאך המוח כשעלה לרקיע שהקערה עולר המגפה כדאימה צמסכה שנה (פע, ה):

מו). דבר אחר למה בקטרה לפי שהיו ישראל מליזין ומרגנים אחר הקטרה לומר סם המוח הוא על ידו מחו גדב ואביהוא על . אין אמס מאמין סרי סקצ"ס ומשס אל פמח אסל מועד בא עמי ושאל ווסו שנאמר וישב אסרן אל משס (מכילמא. מנחומא מצוס לוני לעכב על ידך אמר לו אני שלוחו של מקום ואחה שלוחו של משה אמר לו אין משה אומר כלום מלבו אלא מפי הגבורה אם (E1) וישמוד בין המחים וגר. למו לת סמללך וסעמידו על כרמו למר לו סמללך סנת לי לעשות שלימותי למר לו משס

<u>המקים על־דְּבַר־קֹרַה:</u> מְשְׁרֵ אֶּלְבּ וּשְׁבָּע מֵאַנִע מִלְבָּר מַשָּׁר אַלְבּוֹ וּשְּׁבַע מָאָנִע מִלְבָּר מַשָּׁר אַלְבּוֹ וּשְּׁבַע מָאָנִע מִלְבָּר ניהיו המתים במגפה צרבעה

מְדְמִיתוּ עַלְ פְּלוּגְּתָא דְּלְרַח: וֹנִוֹנְ גַּמִיתִּי בַּמִוְעַנָּא אַבְבָּמִתַ

about the matter of Korah. hundred, besides them that died were fourteen thousand and seven Now they that died by the plague

(G): (G) אַהַרֹּן אֶל־מֹשֶׁה אֵל־

מוְמֹג וְנַיּמִנּפַּנִי מִמִּכּוּ וֹמִלֹא וּמִוְטֹלֹא אִטַבּלְי: וְמְב צַּהַרֹן לְנָת מִמֶּה לְמָרַע

meeting, and the plague was stayed. unto the door of the tent of And Aaron returned unto Moses

וּיָדְבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר:

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵיעַר:

ַטַּבְּמָּב עַּל־עַּמָּהוּ: מְנִים מְּמֶּר מַמְּוֹת צָּיִשׁ אָת־שְׁמִוֹ מַאָּת כְּלְ־נְשִׁיאַהַם לְבֵּית אֲבֹהָם ע מָאַמְּם מַמַָּה מַמָּה לְבֶּיה אָב يَـقُدا \$جـفَدُر نَشِدُهُج نُكُل مَدْرج مُو فَدُر نَشِدُهُج نُوَدِ

נת שמיה הכחוב על אַבְהָהְהָהוֹ הְבֵי עַשְׁים הוּטְרִין אַבָּא מוֹ כַּלְ וַבְּרְבְּנִיהוֹוֹ לְבִית מנְהוֹן הוּשְׁרָא הוּשְּׁרָא לְבֵּית

.bor sid noqu əman s'nam twelve rods; thou shalt write every according to their fathers' houses, fathers' house, of all their princes

and take of them rods, one for each

'Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

And thou shalt write Aaron's name

אֻ⊏וֹנִים: לְנֹגְ בְּׁנְ מִּמֵּׁעִ אֶּטְׁב לְנְצִאָתִ בָּנִי טִּיִּמְנִא בַּנְגִי אָנֵי, טִיּמְנֹאִ טַב נְאֶעְ אֶמֶם אַנִּיבְן טַּבְּשָּׁב מַּלְ_מַּמֶּנִ נִיָּה שְּמָא צַּאַנַרוֹ מַבְּחִוּב מַלְ

לְבוּישׁ בֵּית אֲבְּהָהָהוֹי:

סַבְּׁבוּנִים בּאַזֹמֵון מִימִבוּ לְכִוּן or زيروباور جوزير دريير راجية المديرة والمرتبية المرتبع والمراهدة المرتبع المراهدة المرتبعة
מטבממו מביכון: נְם מּנְרְעֲּלְם בְּנֵי וְשְׁרָאֵלְ בַּאִנּוּן שוּהְבוּשׁ זַּלְהֵג נַאָּלִנִם מִן בַּבְבַתִּי וובו נולבא באטבהו בוצ

murmur against you. children of Israel, which they from Me the murmurings of the shall bud; and I will make to cease man whom I shall choose, his rod And it shall come to pass, that the

testimony, where I meet with you.

And thou shalt lay them up in the

be one rod for the head of their upon the rod of Levi, for there shall

tent of meeting before the

fathers' houses.

:Sariyes

بطَقْكِ هَكَدًا خُنْنِكِ مَمَنِكُم: לַבָּוֹע אַבְעָם הַּנוֹם הַהַּוֹע מַסְּוַע לְנְשִׁיא אֶחְׁד מַמָּה לְנְשִׂיא אֶחְד זะ נִיּהְנָר אֵלְינו בְּלְרְנְשִׁיאֵיהֶם מִּמְּדְ וּנְיַבְבְּר מִמְּבִי אָבְבַּנָּנָ וֹמִּבַאָב

ڠٮڬۮڗٮڔڂڗ؞ڹۿؙڶۼڔۼؖۿؙٮ

וֹבֹיָב בֹאָנְה אָהָב אָבַבבבּי

הְמֶרוּת אֲשֶׁר אִנְעָּר לְכֶם שְׁמָּר:

os מַמָּהוּ יִפְּרָח וַהַשִּׁכֹּתִּי מֵעְלַיּ

בם מלינם עליכם:

בּאַבַון בָּגוּ חוּטְבוּיהון: טבי משר חוטרון וחוטרא לְנַבֹּא עַב לְבָּיִת אָבְּעָהָיוּן חוטְרָא לְרַבָּא חַד חוּטְרָא ויהבו ליה בל דברבניהון ומבוב ממט מם לנו ומלאב

Aaron was among their rods. even twelve rods; and the rod of according to their fathers' houses, him rods, for each prince one, of Israel; and all their princes gave And Moses spoke unto the children

4): ידו נשרפו ממשים ומאמים איש אמר הקב"ה מראו שעולר מגפה הוא והחטא הוא הממית (מכילמא ויקע פרשה ו. ברכוח לג,

(18) כי מטה אחד. אף על פי שמלקמים לשמי משפמות משפחת כסונס לבר ולוים לבר מכל מקוס שבט אחד הא:

(02) והשכחי. כמו (נרמשים מ, מ) וישכו סמיס (מסמר ז, י) ומממ סמלך שככס:

(12) בחוך מטוחם. סנימו בלמלע עלל ילמרו מפני שסנימו בלד עכינס פרמ (מנמומל למרי מ):

יְהְיָה בְּאָהֵל הַעֵּהְתּ: בב וַיַּנָח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטְת לְפָּנֵי וְאַצְּנִע מֹשֶׁה יָה הוּטְרַיָּא בֵּדְם

ניגן אַ אַנאַ ניּגָּטָב אָבורים: אַנוֹרִן לְבָּוֹע לִוֹגְ וֹנְּבֵּא פָּנִען ق كُن إِن لَا بَالِيَا فِرِ الْاَقِالِ فِرِ الْاِقِالِ الْأَقَالِ الْأَوْلَالِ الْأَوْلِيَالِ الْأَقْلِيانِينَ וּנְתֵּי מְמְּׁמִלְיִע וּנְּבְא מִמְּעְ אֵלְ - וַתְּנִי בְּיִנְמָא דְּבְּחָרוֹתִי וְעָּאִלְ

ಥೆ¤್: (ಡ) ניראו ניקחו %4_&4_ET. <u>ַנּיּצָא מֹשֶׁה אָת־כְּל־הַמַּמֹת</u>

: ثالان ששי אָת־מַמָּה אַהַרֹּן לִפָּנֵי הַעֵּדִיּת וַיּאַמֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הָשֶּׁב

אתו בו עשה: (פ) o ווּצַעשׁ מֹשֶׁה כַּצְּשֶׁר צְּוָּה יְהְנָה וַעֲבַר מֹשֶּה כִּמָא דְּפַקּיד יִיִּ

كهرب تا فتشد غكلد كذر ^{עַ} נְיָּאְמֶׁרִוּ בְּנֵנְ וְשְׂרָאֶלְ אֶלְ-מִשֶּׁרִ נְאָמֶרִוּ בְּנֵּוּ וִשְּׂרָאֵלְ לְמִשֶּׁרִ

۲ږن**ن**و: (۵) משְׁבַּן יְהוֹה יָמִוּת הַאָּם הַמְּנוּ דַּיִי ְ מָאִיה הָא צַּנְחְנָא סְיָפִּין

!! בִּמַמֵּכִּנְא דְּסְהַדוּתָא:

וכפות שגדון: לוו לאפוט ללללון ואווא וא וְעָא חוּטְרָא דְּאַהָרוֹ לְבֵית מְמָּע לְמַמָּכִּנְא בְּסְהַרוּהָא וְהָא

חושביה: بزفرك מן שבם וו לכל בנו ושָבאַל וְאַפֵּיק מֹשֶׁה וָת כָּל חוּשְׁרַיָּא

וֹלְא וֹמִינִינוֹ: ויסיפו הורשמההלה מו בדעי לְמַּמְּבָׁאַ לְאָנִי לְמַּמָּאַ סָבְבָּוֹאַ חיטָרָא דְּאַהַרֹן בֶּרָם סָהַרוּתָא וַאַמַר יוַ לִמִשָּׁה אַתַּיב יַת

יָהיה בוּ עַּבַר:

בא מולא מושו במושלא: עובא הא מנוא בלעת ארעא למומר הא מנגא קמילת

אָבַ כָּגְ בַּלִבוּנִד מִלִּנִד לַמָּהָּכֹּוֹא

bloomed blossoms, and bore ripe budded, and put forth buds, and Aaron for the house of Levi was

and took every man his rod. children of Israel; and they looked, from before the Lord unto all the And Moses brought out all the rods

testimony; and, behold, the rod of

that Moses went into the tent of the And it came to pass on the morrow,

the Lord in the tent of the

And Moses laid up the rods before

almonds.

testimony.

77

Me, that they die not.' an end of their murmurings against children; that there may be made token against the rebellious restimony, to be kept there, for a back the rod of Aaron before the and the LORD said unto Moses: 'Put

commanded him, so did he. Thus did Moses; as the LORD

97

.auopun perish, we are undone, we are all unto Moses, saying: 'Behold, we And the children of Israel spoke

?dsi139d the Lord, is to die; shall we wholly cometh near unto the tabernacle of Every one that cometh near, that

וסלרעת ורחס במלחו (מדרש אגדס) וחרגומו וכפית שגדין כמין אשכול שקדיס יחד כפומיס זס על זס: הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירום אף המעורר על הכהונה פורענותו ממהרת לבא כמו שמלינו בעוזיה (ד"ה־ב כו, יש) לשון (בראשית כא, ת) ויגדל סילד ויגמל ולשון זס מלוי בפרי סאילן כמו (ישעיס ית, ס) ובוסר גומל יסיס נלס. ולמס שקדיס, (23) ויצא פרח. כמשמעו: ציץ. סול הנעה ספרי כשספרה נופל: ויגמל שקדים. כשסוכר ספרי סוכר שקן שקדים

שם דבר בלשון ימיד ואפילו הם מלונות הרבה: לשון זה שם מפעל ימיד לשון נקבה כמו מלונמס מרמורי"ש בלע"ז ויש מילוק בין מלונומס למלונמס מלונמס מלונה אמת מלונומס (25) למשמרה לאוח. לוכרון שבמרמי באסרן סכק ולא ילונו עוד על סכסונס: וחבל הלונחם. כמו ומכלס מלונמס

(82) בל הקרב הקרב וגוי. מין אנו יכולין לסיות וסירין זכך כולנו רשאין לסכנת לחלר אסל מועד ואחד שיקריז עלמו

יומר ממזריו ויכנק למוך אסל מועד ימומ: האם המנו לגוע. שמא סופקרנו למימס:

غبتك ني المُحَالِ اللهِ المُحَالِمُ المُحْالِمُ المُحَالِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحَالِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِمُ المُحْلِ אָטַ הְּנָוֹ עַמִּלְבְּשָׁ נְאַטִּעַ יִּבְּנָרְ

نېلىنىك نېمىر بېرى خىرا ַ \$\f\ ॻ&\\ ช\\$\ װ\\$\ מַלָּג װַ װַעַּר אַטָּׁר ווּכָּווּ הַבְּיוּ וַגָּם אָת־אַּהֶׁיףְ מַמָּה לֵוֹי שָׁבֵם

יַטְקרוּ נִם־הַם נִם־צַּהָם: لْمُعْ يَعْلَظُونَ فِي نَظَٰذُكِ لَا يُعْلَظُنِهِ فِي يَطْلَحِنَا لَمْهِ نهدر طهماناب بطهوده ننهدرا مقانك بمقده خح

וֹזֹר לאָ־וֹלַבֹב אַבֿיכֶם: אַהֶלְ מוֹמֶּד לְכָלְ עֲבֹרַת הָאָהֶל מִפְּרָת מִשְׁכּן ^{*} וְנְלְנְנֵיְ מְּבְּׁיִבְ וְּאֲׁמִבְׁנִ אֵּטַבְמִאָּמְנְבִיעְ וְנִשִּנְסִפּוּן אַּלְוּ וְנִשְּׁבִוּן זָעַ

מוע לאנ מכיבנו ושְּבָּאַכִי لَّهُ لَا مُمِّقُلُكُ لَا فَالْكُلِّ لَكُمْ لِنَالِيَا لَا فِي النَّالِ لَا فَا لَكُمْ لَا لَكُمْ النَّالِ لَ ישְׁמַרְהָּטִם אָמ מִשְּׁמֶּרָת תַּלֶּבֶת

עלבות אָהֶל מוֹעֶר: מְּמָנְהְ נְּתָּנִים לֵיהנְה לַעֲּבֶּר אֶתַ ַ בַּלְנְיְם מִשְׁנִיּ בֹּדֹנֹ וֹמֶבֹאֵץ לְכֶּם בֻנִוֹאַ מִצִּוְ בֹּדֹנ וֹמְבֹאֵץ לְכַנוֹ נאַנִי הַנַּה לְלַהְהִי אָת־אֲחַיכֶם

שַׁסַבְּעוּן עַּל חוֹבֵי בְּתוּנָהָכוֹן: שוכה מלגמא נאט יכוב אמנ יבית אַבוּף עִמָּף הִסַלְחוּן עַל וּיִּאִמֶּר יְתְוֹתְ אֶלְ־אַנְוֹרֶן אַמְּר וַאֵמָר יִיְ לְאַנְרן אַהְּ יִּבְּנֶרְ

نقن بخئك مقك كئם مَمُخنَه أنسبفعنا لتكك نبهضهبتك מְבְּטָא בַּאָבוּנְיִ לְנִינִר לְנִינִירִ נאַב זט אַטַב מִבַּמֹא בַּנִי

ן מותון אַף אָנון אַף אַתון: מַּמְבֹּלִא בַּבִם לָמִנִּג לַנִּגְמָאַ

ולנב לוטכון: פּילְטוֹ מַמְּכֹּלָא וֹטִילְוָנִי לָא

עולוֹא מֹלְ בַּנוֹ וֹמִּבְאָלִי: מּמּבני מֹבְבּּטִא וֹלָא יָבִי מּוָב נטמבון ים ממבע פודשא וים

נת פולחן משפן ומנא: משׁלא וֹבינבון בגם וֹג למפֹלִם וֹאַלֹא בֹא בֿבּיבִית יָת אַבּוֹכֹוֹן

> and thy sons with thee shall bear iniquity of the sanctuary; and thou house with thee shall bear the Thou and thy sons and thy fathers? And the LORD said unto Aaron:

thee being before the tent of the unto thee, thou and thy sons with be joined unto thee, and minister thou near with thee, that they may Levi, the tribe of thy father, bring And thy brethren also, the tribe of the iniquity of your priesthood.

testimony.

they die not, neither they, nor ye. furniture and unto the altar, that shall not come nigh unto the holy the charge of all the Tent; only they And they shall keep thy charge, and

man shall not draw nigh unto you. the Tent may be; but a common meeting, whatsoever the service of and keep the charge of the tent of And they shall be joined unto thee,

upon the children of Israel. altar, that there be wrath no more holy things, and the charge of the And ye shall keep the charge of the

.gairəəm to do the service of the tent of are given as a gift unto the LORD, the children of Israel; for you they brethren the Levites from among And I, behold, I have taken your

ואחה ובניך. סכסניס: חשאו אח עון כהונחכם. שלינס מסורס ללויס ומוסירו סלויס סשוגגיס שלא יגעו אליכס בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם הוא האהל והאכון והשלחן וכלי הקדש אתם משבו ומוהירו על כל זר הבא ליגע: ובניך וביה אביך. סס פניקסם לפי עמרס (שס קמו): - השאו אה עון המקדש. עליכס לני ממיל עונש סוריס שיחמלו (ז) ויאמר ה׳ אל אהרן. למשס אמר שיאמר לאסרן לסוסירו על מקנם ישראל שלא יכנפו למקדש (פפרי קיו): אחה

(ב) וגם אח אחיך. בניגרשון ובנימרכי: וילוו. וימחברו אליכס לסוסיר גם אם סורים מלסחקרב אליסם: וישרחוך. במבוגעכם:

- בשמירת השערים ולמנות מהם גוברין ואמרכלין (שם. ובחים נו):
- (a) ולא יהיה עוד קצף. כמו שסיס כבר שנאמר (במדבר יו, יא) כי ילא סקלף (מפרי): (+) וזר לא יקרב אליכם. ממכס מני מוסיר על כך:
- (6) לכם מחגה נחגים. יכול לעפודמכס של סדיוע מלמוד לומר לסי כמו שמפורש למעלס לשמור משמרם גופריון ואמרכליון:

76

ΙΙΙΛΧ

וְהַזְּרְ הַקְּרֶבְ יִּנְמֶת: (פּ) אַבַבַּע מִשְּׁנִׁע אָשׁן אָע_כְּעַנִּעַכָּם <u>ZĠĻĈĽ</u> מַבֹבבונים にムはだいい ע בְּעִוּנִיקָם לְכְלְ דְּבָּר תַּמִּוְבָּת إيام نجيرة كممة متهمد هم

יללווב לטט_מולם: نَهُدُهُم كَٰكِ نُمَوِّنُهُ خُرُهُلُالًا ¿₹<-₹\#\#\#\#\ הַנַה נְתַּמִּי לְךְּ צָּת־מִשְׁמֶרֶת וּנְבַבּּבּׁר יְּהַלְּהַ אֶּבְאַנִּהְוֹ וַאָּנִי יִמִּלְיִלְ יִיָּ מִם אַנִּבוּן וֹאָנֹא

كَلَيْمُنَ كَكَ لَانِهِ نَكْحُدُنَكَ: אָאָמֹלֶםְ אָאָוֹר יָאָוֹרוּ לָוּ לִוֹבִא מּנְטִבֶּם יִלְכָּלְ_טַמָּאִיָּם יִלְכָּלְ_ ه مالية م حرك المال المالية الم ياتابايت چڄ ظهِيت بڇتِهات

זְבֶר יאַבַל אָתוֹ קֹבֶשׁ יְהָיֶה לֶּךְ: ·· בְּלִבְהָה עַשְּׁבְּלְנָה בְּלִים בּלִבְהָה עַנְּדְשָׁנְה בְּלִ

XUL: מולם פל־שהור בביקה יאכל بذكثنك نذكرتنك هنك ذنك שׁנופע בוו ישְׁבֹאֵל בְנַבְּ נִסְטִּים בְכֹּבְ אֲבֹמִנִּם בֹּנִי ישְׂבָאֵל בְנַבַּ וֹנִוֹע_לַבְּ שַּׁרוּמָנוּ מִשַּׁלָם לַכָּלַ

> نظميح: לע פעונטכון וטילוני דיקרב ننفزيدا هيزيا منفثم هقيا

أخخئك خظته هجمه: نَشُدُهُم كُكُ نَكَحُنُونَا كُلُحَاتِ אַפֹּבְאָנֹטִי לַכַּלְ לַנִּבְאָנֹא בַבֹּנִי בְּא יְהַבְּית לְךְּ יָת מַשְּׁרַת

עיוֹאָתו בּילָבְ הוּאַ וָּדְבָּנָה: אַמּמִבון בּוֹטִיבוּן בַּבָּמִי סוּדָש בון יבי לף מקדש קודשיא

ئت، ځك: דְּכוּרָאְ יִיכוֹל יָחֵיה קּוּדְשְׁא

ترحبح تلقيك כלנם גלם כל גוגבי בביטנ لتخفيرا لذجنك نخجنتك مفك ובון לף אַפָּרְשִוּט מַטִּנְּמִית

> nigh shall be put to death.' the common man that draweth priesthood as a service of gift; and and ye shall serve; I give you the altar, and to that within the veil; everything that pertaineth to the shall keep your priesthood in And thou and thy sons with thee

portion, and to thy sons, as a due have I given them for a consecrated the children of Israel unto thee even of all the hallowed things of the charge of My heave-offerings; And I, behold, I have given thee And the Lord spoke unto Aaron:

holy for thee and for thy sons. may render unto Me, shall be most guilt-offering of theirs, which they sin-offering of theirs, and every meal-offering of theirs, and every offering of theirs, even every things, reserved from the fire: every This shall be thine of the most holy

it shall be holy unto thee. thereof; every male may eat thereof; In a most holy place shalt thou eat

Οī

house may eat thereof. ever; every one that is clean in thy daughters with thee, as a due for thee, and to thy sons and to thy of Israel; I have given them unto the wave-offerings of the children heave-offering of their gift, even all And this is thine: the

- (עבדת מחנה. זממנס נממיס לכס:
- לריך לשמרן במסרס: למשחח. לגדולס (מפרי שס): ונמן לו כ"ד ממנום כסונס בברים מלם עולס ולכך וסמכס פרשס זו לכאן (מולין קלג. ספרי קיו): - משמרת תרומתי. שאמס יצא ויערער לנגדך הריני כוחצ וחוחם לך ומעלה צערכאין אף כאן לפי שצא קרח וערער כנגד אהרן על הכהונה צא הכחוצ למלך שנתן שדה לאוהבו ולא כתב ולא חחס ולא העלה בערכאין בא אחד וערער (עליו) על השדה אמר לו המלך כל מי שירלה (8) ואני הגה נחחי לך. בשממס. לשון שממס סול זס כמו (שמות ד, יד) סנס סול יולל לקרלתך וכלך ושמת בלבו משל
- אשר ישיבו לי. זקגול קגר (מס): (9) מן האש. לאחר סקערת סאטיס: כל קרבנם. כגון זכחי בלמי בלמי לנוי לבור (שס): מנחחם השאחם ואשמם. כמשמעו:
- (10) בקדש הקדשים האכלנו וגוי. למד על קדשי קדשים שלין נמכלין אלא בעורה ולוכרי כהונה (שם):
- שהור. ולא ממאים (ספרי). דבר אחר כל מהור לרבות אשתו: (11) חרומח מחום. המוכם מן המודה ומהשלמים ואיל נויר: לכל חגופוח. שהרי אלו מעונין מנופה (שם): כל

نفز زيناب كِكْ بْمَقْرَة: שׁנְבְוּהְ וֹבִּלִּוֹ בְאָהְנִיםׁ אֹהֶבְּ וֹהֹכִנִר בִיהָּיִטְבְּוֹלְבִּוֹשְׁתִּוֹ בְּנִם ﴿ عَلَمْ لَا مُنْ لَا لَكُمْ لِللَّهُ لَا مُنْ مَنِكُ لَا مُنْ مِنْكُ لِللَّهُ لَكُمْ مِنْكُ لَكُمْ

מְּבַוֹיִה בְּבִוּיִה יָאַבְּבֶנוּ: ئٹری، ح،بابُد خُلِد نکئی خُط گئہ نہ بخی اندر خم ادنا ج בכוב, בֹּלְ אַמְּבׁר בֹאַבֹּאָם אָמָב בכוב, כֹּלְ בִּבְאָבֹאָבוּ בְּנִינִוּ בְּנִינִוּ

בביקד ייכלניה:

ין לף יהקהפון:

בל הרמא בִּישְׂרָאֵל הִילְּרָּ בּלְ הַבְּיִם

: الثقانا וֹאֶנוּ לַכֹּוּרְיַבְּבָּנִיתְ 戸草は数に ĖĊLL الججتين يبند جَه لالاا هِلِه י אָמֶּבוּלַנְיבוּ לַיִּהְוָה בָּאָבֶם حُد_ڠٛۿۮ ۩ڷڔٞ ĽĊ**Ĺ**ĊĠĹ

בור ון באַנשא כֿל פֿעֿט וֹלְגַא לָכֿל בֹּהָבֹא

beasts shalt thou redeem. redeem, and the firstling of unclean first-born of man shalt thou surely beast, shall be thine; howbeit the unto the Lord, both of man and womb, of all flesh which they offer Every thing that openeth the

Every thing devoted in Israel shall

that is clean in thy house may eat

the Lord, shall be thine; every one their land, which they bring unto

The first-ripe fruits of all that is in

give unto the Lord, to thee have I

the first part of them which they best of the wine, and of the corn,

All the best of the oil, and all the

TF8: せんさく مَّ جِعْرِجِةٍ چِهِدٍ بَيْرِسُم שְּקֶלֵים جَפּוּרָסְנִיה جَסִר بَמִישׁ סִלְשִׁין

הַקְּבֶשׁ עַשְּׁרָים גַּרֶה בְּסְלְעֵי קּוּדִשְׁא עַשְּׁרִין מָעִין הוא: עפּבְע יפּוּרְקְנֵיה מִבָּר יַרְחָא הִפְּרוּק

ַ בּיהָהַ קַיהוָה: نْعُنِ يَاذِخُونَ فَكُمْ لِدِي هُمُنِ ذِكْ نَا הֶם אֶת־דְּטֶּׁם מִּזְרָק עַל־הַמִּזְבֵּהַ אַיַבְּכָוֹר עֵנִי לָאָ תִפְּדֶּה לַבָּשׁ אַף בְּכוֹר־שׁוֹר אָוֹ־בְכוֹר בָּשֶׁב בִּרִם בּוּכְרָא דְתּוֹרֶא אֹוֹ

לאַטַעַלּלָא בָּרַגְּוֹא עָבָרם וֹוֹ: ווט שובעון שפוט טוובן ינת בַּמְהוֹן מִּזְרוֹק עַּל עַרְבְּהָא בְּעִּיִא לְאַ טִפְּרוּק קוּדְשְׁאַ אָנּוּן בּוּכְרָא בַּאִמֶּרָא אַן בּוּכָרָא

offering made by fire, for a sweet blood against the altar, and shalt

right thigh, it shall be thine. thine, as the wave-breast and as the And the flesh of them shall be

savour unto the Lord.

same is twenty gerahs.

And their

be thine.

thereof.

given them.

make their fat smoke for an

they are holy: thou shalt dash their

of a goat, thou shalt not redeem;

But the firstling of an ox, or the

the shekel of the sanctuary—the

them—shall be, according to thy

month old shalt thou redeem redemption-money—from a

valuation, five shekels of silver, after

firstling of a sheep, or the firstling

(בו) ראשיחם. סילמרומסגדולס:

: با الله

שלא מאמר כמוס ושוק של מודס שאינו נאכל אלא ליוס ולילה (קפרי שם): שבכור נאכל לשני ימים ולילה אחד (זבחים נו. ספרי קיח): לך יהיה. בא רבי עקיבא ולמד סוסיף לך הכחוב הויה אחרת (18) בחזה החגופה ובשוק הימין. על עלמים עומכלים לכסנים לנעיסם ולבניסם ולעבדיסם לעני ימים ולילה אחד אף

: ئاڭلا خُلُط مَنْجُكَ خُلَالًا قُرْبًا مَنْجُكَ هَوْكَ خُذُتُ هُجُه خُذُتُ هُجُه قُرْبًا خلف بخفيرة بالمجافية المحافية المحافية المحافية المحافية المحافة المحافق المحافة المحافقة المحافة المحافق المحافة المح י זבומו בדווה באב בועוע לינינו בופנהו בדו היבאל בדם יו ַבְּלוּ תְּרוּמְת תַקֶּדְשִׁים צַּשָּׁר בֹּל

בּטוֹר בְּנֵי וֹמֶבְאֵל: (ס) לטולם אול. מלטב וומלטב رَفِّهُ فِل إِنْهُ فِي عَلَالًا جِهَلَ فِلْ لَهُ فِلْ إِنْ فِي لَا ذِنْهِ فِي الْأَمْ فِي الْأَمْ فِي

الإثام مابقاء אַשֶּׁרְ־תַּם עְּבְּדִים אָת־עֲבֹרָת תַלְף פִּיּלְתָּנִתוֹ דְּאִנּוּן פְּלְתִין عدره، ځنښَدُهُم خُرَتَاخُيْت تَاخُلُه لِمَحْلَمُونِ مَامُشِدُه خُنْشِدُهُمْ خُهَافِئِهُ نَاخِطُرُ، حَإِد بَاثِنَ أَنْكُن خُمِ طَمُّ شِكِ لَاجُدُرُ، حَبْد بِنَهُ فَلَاحُدِنَ خُمِ

څڼږن: אָל־אָהֶל מוֹעֶּדְ לְשַׂאַת הַשְׁאַ לִּמִּשְׁכּן וִמְּנָא לְקַבָּלָא חוֹבָא أزي زكال في ختر نَشِلُ لاكِم نَكَالِ مِن خَتَر نَشِلُ لاكِم نَكَالِم لِللَّهُ فَيُرْكِمُ لِمُنْ الشَّلِ الْمُن

خُدُرُ نَهُلَهُم كُهِ نَبُلُكُم يَنْ لَكُمْ يَلِيَاكُمُ لِيَاكُمُ لِيَاكُمُ لِيَاكُمُ لِيَاكُمُ لِي שׁמּשׁ מִגִּלִם לְדִנְיִנִיכָּם וּבְתִנְיִ בּ אַהַל מוֹמָּד וָהָם יִשְּׁאַי עַּוֹנְהָ וְשְּׁבְּרְ חַקְּוֹי הֹוּא אָת־עֲּבֹרַת וִיפְּלְחוּו לֵינָאֵי אָנּוּן יָת פּוּלְחַוֹ

נְנְחַלְיּ נְחַלְּעִיּ (פּ) לְנִים בַּעוּבִ בַּנָּג וֹאָבַאָּב לַאָּ כַלְנִים לְנָעַלְעַ מַּכְ_כֵּן אָמָּנִעַיּ +≈ נְרֵימוּ לֵיהוֹדוֹ הְרוּמָה נָתָהִי خِد אُں ـ مَمْمَ لِـ خَدِّد ـ نَمُلُـ هُح لَامُكِ

(יי) וַיְדַבֶּר יְהַנֶוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַבַּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

> مَٰذِمُم נוֹא كَلُو نُرُ خُكِ لَٰذِكُتُكُ ئتخرب كك أخفئك أخفئنك

> ڹڟؙ۪ڶ؉ڿ هنا سرخك نهنفنك خبرحت בנגיהון מקנן דיהבית לף

עַּהְפֶּין וְחִילְטִ לְאִ יְבִי, לְּבִּ

נְת פּוּלְתַן מַמֶּכּן וִמְנָא:

خظيناء:

ÄΠĢţΧ: ולנו לנו וֹמִּבֹאֵב לֵא וֹשַׁסֹנוּן שוביהון קים עלם לדביכון מהכן ומלא נאנון נפבקון

לא זויסנון אַויסנא: אַמוּנית לְתוֹן בְּגוֹ בְּנִי וִשְּׁרָאֵל נְתַבְית לְבֶּינְאֵי לְאַחְסְּנָא מָלְ בֵּוֹ LidLaul Zio ii sdiaids אבו זו ממשר בני ישראל

to thy seed with thee.' salt before the Lord unto thee and ever; it is an everlasting covenant of daughters with thee, as a due for thee, and thy sons and thy offer unto the Lord, have I given things, which the children of Israel All the heave-offerings of the holy

among the children of Israel. portion and thine inheritance any portion among them; I am thy their land, neither shalt thou have Thou shalt have no inheritance in And the Lord said unto Aaron:

meeting. even the service of the tent of for their service which they serve, Israel for an inheritance, in return behold, I have given all the tithe in And unto the children of Levi,

of meeting, lest they bear sin, and Israel shall not come nigh the tent And henceforth the children of

shall have no inheritance. among the children of Israel they throughout your generations, and shall be a statute for ever they shall bear their iniquity; it service of the tent of meeting, and But the Levites alone shall do the

shall have no inheritance.' Among the children of Israel they therefore I have said unto them: Levites for an inheritance; unto the Lord, I have given to the Israel, which they set apart as a gift For the tithe of the children of

:Builes And the LORD spoke unto Moses,

Sz

†z

77

17

- ζαιζο: כרם ברים עס אסרן בדבר סבריא וממקייס ומבריא אם אחריס (שס): 🗈 בדיות מלח. כברים סכרומס למלח שאינו מסרים (91) כל חרומת הקדשים. ממינמס של פרשס זו כללס נממלס וכללס נמוף ופרט נאמלע (שס): ברית מלח עולם.
- (02) וחלק לא יהיה לך בתוכם. אף צניוה (מפרי קיע):
- (23) והם. סלויס ישלו עונס של ישראל שעליסס לסוסיר סוריס מגשת אליסס:
- (P2) אשר ירימו לה׳ חרומה. סכמונ קרמו מרומס עד שיפריש ממנו מרוממ מעשר (מפרי שס):

מֹהֹשֶׁר מֹן עַמֹּהַשָּׁר: נהַבְּמְמָם מִמָּנוּ הָרוּמָת יְהוְּה ثقف خُرُف مُعَقَّم خُرْنَاكِمُكُم خُرِيًا مَدْسِيًا خَعَمْنَمُرُمُونِا نَّهُ لَٰ \$ كَالِ لَا قَامُ هُذَا אַלטִם בּיִלְטַלְיוּ מִאָּט בֹּוֹ, לְעִוּן אַבִּי שַׂפְבוּן מוֹ בֹּוֹי נֹאָגְ עַלְנִיֹם שַּׁנַבֶּע נֹאָמָנַיָּיָ נֹאָם

בוֹם גֹוֹ מֹהֹמֶּבֹא מוֹ מֹהֹמֶבֹא: נַתַפְּרְשׁוּן מִנֵּיה אַפְּרְשׁוּהָא אָאָה וֹמִבֹאָץ וֹט מֹמֹמֹמִבֹא צִוּעֹבֹיט

LORD, even a tithe of the tithe. shall set apart of it a gift for the them for your inheritance, then ye tithe which I have given you from ye take of the children of Israel the Levites, and say unto them: When Moreover thou shalt speak unto the

مَالِ بَيْرُا لَحُمُرَكُمُ لَا مَالِ بَازُعُد: לי וֹנִטְאָב לַכֵּם שַּׁרוּמִהָּבָם כַּדְּגִּן

מו ממּגושא: כֿהְבוּוֹא מוֹן אַבְּוֹא וּכִמֹלְאָּטֹא أنفتة خربا لاقتهنفربا

מְמֶּנִּי אֶת־הְרוּמָת יְהֹוֶה לְאַהַרִוֹ שׁבַּעוּ מִאָּע בַּדָּג וּהָבָאָב, וּנָעַשַּׁם בו קרימו נם־צַּמָם קרומָת

בְּבַבַּיבַא: אַפֿרְמִוּטֹא בוֹם וֹן לַאַּנִירָן וּמְבֹאֵל וֹטִינִיוּן びばんじ מהמבוכון ביופבון מו בני אַפֿבֿמוּטַאַ בֿבֿם ūĠĹŒŀ

קרומַת יְהוֹוֶה מִכְּלְהַלְבֵּוֹ אֶתַ מכַלְ מַשַּׁנְינוּלֶם שַּׁבְּימוּ אָע כַּלְ_ מכן משונשכון שפרשון ים

מּנְפְּבְיהׁ יְתְ קְּנְיְשְׁ אֲבְם יִיְ מִפְּלְ מְנְפְבְיהִינִא קְבָם יִיְ מִפְּלְ

כטבואט זבן וכטבואט לפב: שُלְבּוַ מֹפֶּנוּ וֹנֹטַאָּבַ כַּלְוֹיָם מפמיר וְאֵמֶּבְנֵים אַבְנִיבְ אָבְנִים בּנִיבְרִימְבֶּם אָנַבַ

वंद्रमृष्णं वंद्यसः

ַ װַכֶּׁL אַּבְרַעַבֶּם בְּאָמַל מוּמֵּר:

יִבְּיִלְכָּם בִּיִּשְׁבָּר עוּאָ לַכְּם

וּכְעַלְלַתְ מִעְּצָּבְרָים מִיּבְּבָרָהַ ΧĽĽΧ さなくぐん יָת שׁוּפְּרֵיה מִנֵּיה וְיִהְחֲשֵׁיב נטימר להון באפרשותיו

ŢĊŢX: ảcil tiác eiátitcil tamel ثقثم خقدحيا غتد غنته سيع الْهُمَاحُ يُقَالُ عَبِيرٍ فَحُمْ لِمُعْلِمِ عَقُلُم الْقَاتُ خُمُ لِمُقَالًا غَقَالًا عَقَالًا عَقَالًا

> of the wine-press. threshing-floor, and as the fulness were the corn of the be reckoned unto you, as though it And the gift which ye set apart shall

LORD to Aaron the priest. gift which is set apart unto the Israel; and thereof ye shall give the which ye receive of the children of unto the LORD of all your tithes, Thus ye also shall set apart a gift

thereof out of it. thereof, even the hallowed part unto the Lord, of all the best set apart all of that which is due Out of all that is given you ye shall

increase of the wine-press. the threshing-floor, and as the unto the Levites as the increase of from it, then it shall be counted When ye set apart the best thereof Therefore thou shalt say unto them:

the tent of meeting. reward in return for your service in and your households; for it is your And ye may eat it in every place, ye

31

97

- יד, י) יקבי סמלך סוא יס אוקיינוס מפירה שמפר מלכו של עולס: לשון בישול מבואס שנממלאמ: יקב. סוא סבור שלפני סגם שסיין יורד למוכו וכל לשון יקב מפירם קרקע סוא וכן (וכריס - כמרומס גדולס שנקראם ראשים דגן מן סגורן: - וכמלאה מן היקב. כמרומם מירוש וינסר סנימלם מן סיקניס: - מלאה. (TS) ונחשב לכם תרומחכם כדגן מן הגרן. מרוממ מעשר שלכס אפורס לוריס ולממאיס ומייצין עליס מימס ומומש
- (82) בן חרימו גם אחם. כמו שישראל מרימים מגרנס ומיקניסס מרימו גם אמס ממעשר שלכס כי סוא נחלמכס:
- ויפרים מרומת מעשר (ספרי קכת): . מעשכומיו קודס שימול כהן מכומה גדולה מן הככי לכיך להפכיש הלוי מן המעשר ממלה אמד מממשים למכומה גדולה וימוור (92) מכל מחנחיכם חרימו אח כל חרומח ה. במרומס גדולס סכמוב מדבר שלס סקדים לוי למ סכסן בכרי וקבל
- יכול יסא כולו אפור מלמוד לומר ונמשב ללוים כמבואם גרן מה של ישראל מולין אף של לוי מולין (שם קכב): בחבואח גרן. לישראל שלא מאמר סואיל וקראו סכמוב מרומה שנאמר כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' מרומה (30) בהרימכם את הלבו ממנו. לסמר שמרימו מרומס מעשר ממנו: ונחשב. המומר ללויס מולץ גמורין:

עַּטַבְּלְנִי נְלָאָ עַמִּנִענִי: (פּ) פפוקים בַּהַרֵּילִכֶּם これないしんがん

המותון: הָמָא וֹלָא הַקַבְּלוּן עַלוֹהִי חוֹבָא

not.' the children of Israel, that ye die To sgnidy the the holy things of from it the best thereof; and ye of it, seeing that ye have set apart And ye shall bear no sin by reason

page 143 and Haftara on page 208. The Hastarah is I Samuel 11:14 - 12:22 on page 193. On Rosh Hodesh, Mastir is Numbers 28:9 - 15 on

هَلَالًا كِهِرَاد: ممم ربيور بمزِّد هِرَ-ظهِر بهِرًا بهِرًا بمِرْدِ بر بو ظهِد بود هِيدًا

ַ מְנִם אֲמֶּב לאַ בְּלָה צְּלֵיהָ צְּלִי. אַרַמָּר הְמִימָר אֲשֶׁר אֵין־בָּהֹ بَهْدِيْدِ لِنَكِّلِهِ يُجْرِيكِ فَرُبِ יבוֹנוֹע באמור דַּבַּרו אַלְבַלֹּנֹג לְמִנמֵר מִבְּנִץ מִם בֹּנֹג נֹמָרַאִּלְ , אָמ הַפַּמּ הַמּוֹרֶה אֲשֶׁר־צְּוָה דָא מִירַת אוֹרָיָהָא דְּפַּמִּיד יִי

וְהוֹצְּיֹא אִתְהֹ אֶלִׁ מְחָוּיִץ לְמַּחֲנֶה וְיַפִּיק יָתַה לְמִבֶּרָא לְמַשִּׁרִיִּתְא יִיפוּס יָתַה בְּתְּהִי: الزيريوت لاَخْتُ الْأَحْدُ الْأَرْانِ الْأَوْلِينِ الْأَرْانِ اللَّهِ الْأَرْانِ الْأَلَالِ الْأَلْف

וְשְׁנַת אָנַת לְפָּנָיוּ:

٩٢٠ אָבְרַ מוֹנְגָּר בְּאָגְבָּעִוּ וְהַיְּבִי אָלְ־נַכַּח פְּנֵי لَاحُمِّا هُذِهُالًا لَاحِتَالًا مَنْفُكُ

قَدُّنُالِت:

والمراقة الألماء الألماء וֹאָבֹל אָט הַפַּבְּרָה לְהֵּנְוֹנִו אָט וֹנִיבִּיג זָט שִּוֹבִיא לְהֵּנִוְנִי, זִט

> שָּׁלְמִׁטְא בְּלִית בָּה מוּמָא בְּלָא ניסבין לף הירקא סמיקהא

באגבמיה וידי לקביל אפי וְיִפַּר אֶלְהֹּזָר בְּחָנָא מִדְּמִה

מְּבֹת מַמְּכּו וֹמִלֹא מִוֹבַמִּי מֻבֹּת וֹמִנוֹ!

pntnt. her blood, with her dung, shall be sight; her skin, and her flesh, and And the heifer shall be burnt in his

front of the tent of meeting seven sprinkle of her blood toward the

And Eleazar the priest shall take of

And ye shall give her unto Eleazar

blemish, and upon which never

Israel, that they bring thee a red

saying: Speak unto the children of the Lord hath commanded,

This is the statute of the law which

And the Lord spoke unto Moses

and unto Aaron, saying:

heiser, faultless, wherein is no

her blood with his finger, and

shall be slain before his face. forth without the camp, and she the priest, and she shall be brought

times.

came yoke.

XIX

(ונ) בכל מקום. אפילו נגית הקנרות (שם):

- (בכונום כו' ב): (בב) ולא חשאו עליו חשא וגר. סל אס לל מרימו משלו מעל (יבמום פע): ולא חמוחו. סל אס מחללו ממומו
- משס במדבר (במדבר כבס): אדמה חמינוה. שמסל ממימס בלדמימות שלס סיו בס שמי שערות שמורות פקולס (ספרי בם מקס גזירס סיא מלפני אין לך רשומ לסרסר אמריס (יומא פז, ב): 👚 ויקחו אליך. לעולס סיא נקראת על שמך פרס שעשס (s) זאח חקח החורה. לפי שסשמן ואומות סעולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הואת ומה מעם יש גה לפירך כתצ
- (ε) אלעזר. מלומס בסגן (ספרי שס): אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות (יומה סת, ה. ספרי): ושחש אוחה קכג. פרס ב, ס):
- מפני שם): (+) אל נוכח פני אחל מועד. עומד במורמו של ירושליס וממכוין ורואס פממו של סיכל בשעת סואת סדס (יומא קמ, א. לפניו. ור שומט ואלטור רואה (יומא מב. קפרי קבג):

بهد باخمَن لنهُذِك هُم يَالِكُ וְלְקָח הַפֹּהָן צֵץ צֶּהָו וְצֵּוֹיִב

לגו יקידת תורקא:

the burning of the heifer. scarlet, and cast it into the midst of cedar-wood, and hyssop, and And the priest shall take

וֹמְמָא עַכּבוֹן מַּגַעַלְּמָבׁי: בַּמָּנִם נְאַטַר נְבָּאִ אֶּלְ_חַמַּחָנָה

עד רַמְשָּׁא: לַמָּאָבוּטֹא וּיבוּ מִסְאַב כַּבוֹלָא בּמִּבוּע בַּמִּגֹּא וּבְתַּר בַּן וֹיִעּוֹל إجؤه جِنِيُاد مَحَيَا إِنِيَا جِهِدا التخِوم جُدَافَاتِ جِهِبَا الْمِيَا

וֹבְעַּא בַּמְּבְוַ בַּמִּנִם וֹמִמֵּא מַּבַ إرتقير لائم بحيوه جديار حفات

וובו מְסָאַב עּד רַמְשָּׁא: בַּמִּנֹא וֹנֹסִבוּ בַמְּבוּנִי בַּמִּנֹא יִדְמוֹקֵיד יְחַה יְצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי

خُتْر_نَشِلُ \$ُحْ كُنْشِمُثُلُك كُمِّر نُكُك בְּמְקַוֹם שָהַוֹר וְהָוְהָה לַעֲּבַׁת ه بوبد ببيرت هبرا حمييت וַאָסָףו אֵישׁ מַהֿוֹר אָת אֵפֶּר

לַמֹּמֹבֹא לַמֵּו אַבּׁוּוּטֹא טַמּטֹא ווכונה ובר גבי זה פטמא

בינוכם לחַמַּת מוּלָם: النائيد خظتا نهُدُيْح لَحَيْد يَثِد ישראל אָת־בְּגְּיִרוּ וְשְׁמֵא עַּדִּ דִּיִּלְיִרוּ יִשְׁמֵא אַרִּדִּיִנְיִי

חַמָּאַת הָוֹא:

نَامُلُات:

ביניהון לקים עלם: نهُدُهُم بذُنبِدَهُ ٤ يُنكُونيديا מֹסֹאַר הַּגַ נַמְהָא וּטִׁנִי, לְבֹנִי, בּעוְבַעֹא וֹע לִבוּמָוָבִי, וּיבִי וְׁכְבֶּׁס הְאַמֶּך אָת־אֵפֶּר הַפְּּרְה (יצִבָּע דְּכְנִישׁ, יָה קטְמָא

בּאֹלַמָּא וֹנִנוּ עַסְאַד מָּבֹּמֹא בולבר במושא לכל נפשא

וֹמְמֵא מִבֹּגַּע וֹמִים: " עַנְינֹה בַּמִע לַכַּלַ נְיַפָּהָ אָבַעַם

עַּמְּבוּגִּג לָאָ וֹמְעַב:

はくいは必に エロニュ

> shall be unclean until the even. come into the camp, and the priest in water, and afterward he may clothes, and he shall bathe his flesh Then the priest shall wash his

> until the even. flesh in water, and shall be unclean his clothes in water, and bathe his And he that burneth her shall wash

a purification from sin. Israel for a water of sprinkling; it is the congregation of the children of clean place, and it shall be kept for them up without the camp in a up the ashes of the heifer, and lay And a man that is clean shall gather

statute for ever. sojourneth among them, for a Israel, and unto the stranger that it shall be unto the children of and be unclean until the even; and the heifer shall wash his clothes, And he that gathereth the ashes of

unclean seven days; any man's dead body, shall be He that toucheth the dead, even

מְבֹּנִתֹּאִנִ לְאִ גֹּבְׁכִּנִי יהקטשא ביום השקישי וביום ובּוִם הַשְּׁבִיעֵי יִשְׁהָר וָאִם־לֹאָ הוא יקחַשָּא־בֿוֹ בַּיַּוֹם הַשְּׁלִישָׁי הוּצְּ

יוקין:

he shall not be clean. the third day and the seventh day, clean; but if he purify not himself the seventh day, and he shall be therewith on the third day and on the same shall purify himself

הכהן עד הערב. מרפסו ודרשסו וממא עד סערב ואמר יצוא אל סממנס: (ק) אל המחבה. לממנה שבינה שלין ממל משולם מוץ לשמי ממנום לללו זב ובעל קרי ומלורע (פסמים סו, ל): ושמא

(SI) הוא יההשא בו. נלפר הפרה (ק"ל הזה): ממיי כפשומי ולפי סלכומיי קראס סכמוב ממאמ לומר שסיא כקדשיס לסאמר בסנאס (מפרי שס. מומות נא, צ): למי גדה. למי סוייס כמו (סיכס ג, נג) וידו סֿגן בי (זכריס ב, ד) לידום סֿמ קרעום סגויס לשון זריקס: – השאה הוא. לשון מקדשין סימנס ווס שבחיל נחון למשמרח מגוירח סכחוב שנאמר וסיחס לעדם בני ישראל למשמרח (ספרי קכד. פרס ג, יא): של משמרום סיס חוך לעורס ליטול ממנו בני סעיירום וכל סלריכין לסטסר ווס שבסר סמשחס כסניס גדולים לפרום אחרום (9) והניה מחוץ למחנה. לעלשם מלקים מממלקם ממד נמן בסר סמשמס וממד מממלק לכל סמשמרום וממד נמן במיל וס

מוד שמאָתוֹ בוֹי: נצָּה לֹא־וֹרָק עָלֶיוֹ שָמֵא יִהְיֶּה עַנָּפָּמְ עַנְיִּמְנִי מִנְמָּבְאָבִ כִּיְ מֶנִּ משְבּן יְהוֹה שִמֵּא וְנְכְרְתָּה אַמֶּבַוֹטְנִע וֹלַאֵּ וֹטְׁעַסְּאַ אֵּטַבַ

ימים: וְבְלֵלְאָמֵוֹלְ יִמְּמֵאׁ מִּבְעָּתִי מְּבְעָּתִּי מְבְעָּתִּי מְבְעָּתִּי מְבְעָּתִּי מְבְעָּתִּי מְבְעָּתִּי ימים: ٠٠ ۚ בֹאִנוֹן בּֿקַ-נַבֿא אֵק-נַאָּנוֹן בַּמַּמִּבּוֹא בֹּלְ גַּמַמְּבּוֹא אַנְ-נַאָּנוֹן בַּמַמְּבּוֹא בֹּלְ גַּמַלְיִּ אַנו עַמּוּלָע אָבֶט בָּי־יָמָוּת דָא אוֹרָיִמָא אָנָט אָרַי יִמוּת

פֿנוג מַלְיו מִמָא בִינא: " أَحِمْ خُرْرَ فَبِينَ كَيْشُدِ مُنَا عَمْنِهِ لَحُمْ فَمَا يَتَمَدَ فَنَيْنَ يُجْرِيهِ

אַבְם אַנְ בַלְעַבְּׁבְ וֹמְמֵאְ מִבְּמָּנִי בַּנְבַמָּאְ גַּאָנְמָאִאָן בַעַבְּנָאִ נְיִנִי ⁶⁴ בַּחַלַלְ־חֶנֶבְעַאַוּ בְמֶּת אִּוֹ־בְעֵּצָם בִּקְטִילִ חַּרְבָּא אַוֹ בְמִיתָא אַוֹּ بركر يؤس بؤس مِحْ جِين مَهِٰيُه بِحِحْ جِنْ بِحَدِ عِجْ عَوْد مَجْرًٰه

בַּטַמַּאָע וֹלִטַּוֹ הַבְּיֵנוּ מַנִם עַנִּים נַבּנִבַי עַהַּטַּא נִנִּמָנוּ הַבְנַנִי ⁴ וְלְטְׁעִוּ לְמִּמְא מִגְּפָּר שִּׁבַפָּּת וְיִסְבוּוּ

בּשׁבַלְבְאָן בַּשִּׁנַ אָן בַּשַּׁבַר: בוי שָׁם וַעַּלְ הַעָּגָה בַּעָּגָם אָנִ حُر_تِحْرِيهِ لَمْر_تِبْغُمُينَ كُمُّلِ عد، هَدِيدِ لَنَيْدُ مَرِ تَجْدُر لَمَرٍ فِحَدُ لَحَدُ لَيْدَ مَرْ مَهْدُنَهِ וֹלַלְּט אַנְוִר וֹמִבֹּלִגְ בַּמֵּוֹתְ אָנְח וֹנַפַר אָנוּוָבֹא וֹנִמְבוֹגַ בַּמִּוֹא

מְסְאַב וְהֵי מְוַב סְאָוָבְהֵיה בֵּיה: אַבְיוּוְאַ לָא אָזִדְרִיקוּ עַלְּוֹרָי אָלָהָא בַּבוּא מִוֹהְבָאָן אָבוּ מִוּ נְטַ מַּמְּכֵּנֹא בַּנִי סָאָנֶד נְנְאָטִיגִּי בּאַנְאָא בַּימוּת וָלָא יַבִּי מַּלְוָהִי בְּלְ חַנְּיֶּהְ בְּתְּוֹנִי בְּנֶפְׁהְ תַאֲּבָׁם כְּלְ דְּיִקְרַב בְּמִיּהָא בְּנַפְּׁהָא

口が: מגופה שְּיָע מַפַּף צַלוֹהָי מְסָצַב

מְסְאַב מִבְּעָא וומָון:

מׁג מַבּוּמַ לְמָאוֹ: ムアなみがに

בְלַבְרָא: או בקטילא או במיקא או בבוו שמו ומכ בוטבר ביובמא וֹמֹל כֹּל מִנֹוֹא וֹמֹל נֹפֹמִטֹא

> uncleanness is yet upon him. him, he shall be unclean; his sprinkling was not dashed against from Israel; because the water of Lord—that soul shall be cut off defiled the tabernacle of the and purifieth not himself—he hath the body of any man that is dead, Whosoever toucheth the dead, even

> is in the tent, shall be unclean seven into the tent, and every thing that in a tent, every one that cometh This is the law: when a man dieth

unclean. no covering close-bound upon it, is And every open vessel, which hath

be unclean seven days. or a bone of a man, or a grave, shall sword, or one that dieth of himself, toucheth one that is slain with a And whosoever in the open field

91

water shall be put thereto in a vessel. purification from sin, and running of the ashes of the burning of the And for the unclean they shall take

the dead, or the grave. touched the bone, or the slain, or that were there, and upon him that all the vessels, and upon the persons sprinkle it upon the tent, and upon hyssop, and dip it in the water, and And a clean person shall take

שמאחו בו. אף על פי שמבל: בנפש זו רביעית דס (חולין עב, א): אח משכן ה' שמא. אס נכנם לעורס אפילו בעבילס בלא סואת שלישי ושביעי: עוד (13) – בנוח בנפש. ואי וה מת של נפש האדם להוליא נפש בהמה שאין מומאתה לריכה הואה (ולא מומאת שבעה) דבר אחר

(1) כל הבא אל האהל. נעוד שהמת נתוכו:

עליו יפה בחבור טמא הוא הא אם יש למיד פחיל עליו טהור (שם כח. ספרי קרו): בחיד. לשון מחובר בלשון עברי ורן (13) וכל כלי פחוח. בכלי מרם הכמוב מדבר שמין מקבל עומאה מגבו אלא ממוכו לפיכך אם אין מגופח למידמו פמולה

מממק המת שם בנגיעה: (16) על פני השדה. רבומינו דרשו (מולין עב, ה. מפרי קרו) לרבות גולל ודופק ופשומו על פני השדה שהין שם ההל (בראשים ל, ח) נפחולי אלהים נפחלתי נחחברתי עם אחותי:

نَلُكُمْ خَفَنَا نَمُكُد خُمُّلُاتِ: בּוֹנִם עַמָּבׁוֹמָג וֹכֹפָּסׁ בַּלִּבָּוֹנ تهٰذِبهُ، بحَزْبِط تَهْجُنظُ، لْنَافُهْزِ וְהַנְּה הַשְּׁהֹר עַל־הַשְּמֶא בַּיִּוֹם

لنكحد خليشه: וגללה לְבוּמִוְנִי וֹנֹסִׁנִי בֹמֹנֹא はくいびがに וֹנגו בַבְיָא מַלְ מִסָּאָבָא בִּוּוָתָא

שָׁמֵא הָוּא: שמא מֵי נְהָה לֹא־וֹרָק עְּלְיוּ סַאֵּיִב מֵי אַדִּיוּהָא לְאִאָּוְדְּיִיקּוּ עַקְּהָלָא אָרֵי יָהְקָּהָשׁ יְהְנְיִה קְהָלָא אָרֵי יָתְ עַקְּרָשָׁאִ דִּייָ os נְנְכְּרְתָּה הַנֶּפְשׁׁ הַהָּוֹא מִתְּוֹךְ וִיִּשְׁהֵצִי צַּנְשְׁאׁ הַהוֹא מִגּּוֹ נּאָישׁ אַשֶּׁר וִמְּמָא וֹלְאָ וֹהָחַמְּא יּנְבַר דְּיִסְּמָאָר וֹלָא יִדִּי מְּלְוִהִי

עַלוֹהִי מִסְאַב הוּא:

בְּמֵׁנְ עַנִּבְּע נְמְמֵא מַּעַ_עַמְּנֶבי: מו_עולע וכבס בולנו ועונעק

מְסְאַב מָר רַמְשְׁאַ: יוֹנְלַנַד פֿמָן אַבּוּוּטָא וֹנִין מו אַבווטא וֹאַבֿת לַבוּהַוְטִי نْتَارْتِيْدَ كِيْنَ خِلْيَوْدَ مَرَكِّ فَيَيْدَ فَيْدَرُ خَرْدُا كِفَرْهَ مُرَهِ فَلَمْدَرُ

הְעֶּבֵי (פּ) וְבַוֹּפֹּמִת בַנוֹלִמַע שַׁמְלֵא מַרַ -וֹכָּע אַמָּע_וֹנַמַ בַּוֹ עַסִּמָא וֹסִמָא

מְסְאַב עַּד רַמְּשָׁא: מֹסֹאַר וֹאָנֹת בּוֹעֿבר בּוֹע וֹבוּ וכל דיקנב ביה מסְצָּבָא וָהַי

מבים נשפבר שֶם: ווֹמֶב בֹמֹם בֹּלִבוֹמְ וֹעַבְּׁם מַּבְּ מֹבַבַבְאַן בַּוֹבְהַ בַּוֹבִאָהָוּן

ימוסט שמו מבום ואטפבע לבמאב נימיב עמא בוקם **さな**上亡に× アダイ はごし止め וֹּלָאוּ בְׁנִגְיַמְּבַאָּלְ בָּלְ-נְמָבַרוּ וֹאֶנוּ בְּנִג וֹמְבָאֵלְ כָּלְ כִּנְמָּנִאַ

> clean at even. bathe himself in water, and shall be and he shall wash his clothes, and seventh day he shall purify him; and on the seventh day; and on the upon the unclean on the third day, And the clean person shall sprinkle

unclean. been dashed against him: he is the water of sprinkling hath not defiled the sanctuary of the LORD; of the assembly, because he hath soul shall be cut off from the midst and shall not purify himself, that But the man that shall be unclean,

unclean until even. the water of sprinkling shall be his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall wash unto them; and he that sprinkleth And it shall be a perpetual statute

unclean until even. soul that toucheth him shall be toucheth shall be unclean; and the And whatsoever the unclean person

and was buried there. Kadesh; and Miriam died there, month; and the people abode in wilderness of Zin in the first whole congregation, came into the And the children of Israel, even the

XX

- (19) וחשאו ביום השביעי. סולגמר מסרמו (1967):
- (02) ואיש אשר ישמא וגרי. אס נאמר מקדש למה נאמר משכן כו' כדאימא בשבועות (מז, ב):
- והנגע וגר ישמא. ולין מעון כבוק בגדיס: <u>ממורה לממא בגדים שעליו מה שאין כן בנוגע ווה שהוליאו בלשון מוה לומר לך שאינן מעמאין עד שיהא בהן שיעור הואה:</u> (12) נמזה מי הגדה. רצומינו למכו (נדס ע. יומל יד, ל) שהמוה עהור ווה בל ללמד שהנושל מי העלת ממל עומלה
- כך ולקמו לממא מעפר שריפת המטאת וגוי: מממא כל העוסקין בו כך פרה מממאה כל העוסקין בה וכשה שנמהרו באפרו שנאמר (שמוח לב, כ) ויזר על פני המים וגוי. שאין לך פקודה שאין בה מפקודה העגל שנאמר (שמוה לב, לד) וביום פקדי ופקדהי וגו' (סנהדרין קב, א). וכשם שהעגל שהגבוָס שנמגחס וחמח ישפיל חם עלמו כְחוּוּב וחולעת ויתְכפּרָ לו: למשמרת. כמו שפשע העגל שמור לדורות לפורענות ואזוב ושני הולעה. ג'מינין סללו כנגד שלשם אלפי איש שנפלו בעגל וארו הוא הגבוה מכל האילנום ואזוב נמוך מכולם פימן ינעשית עבודה זו על ידו שהין קמיגור ונעשה סויגור (ר"ה כו, ה): - ושרף את הפרה. כשה שושרף העגל: - עין ארץ מעליסס עול שמיס: אל אלעזר הכהן. כשם שנקסלו על אסרן שסוא כסן לעשות סעגל ולפי שאסרן עשה את סעגל לא ישראל שסיו חמימיס ונעשו זו זעלי מומין חבא זו וחכפר עליסס ויחורו לחמוחס: - לא עלה עליה עול. כשס שפרקו על סעגל (מנחומה חקח ה): אדמה. על שם (ישעיה ה, יה) אם יהדימו כחולע שהחמה קרוי הדוס: המימה. על שם לכפרס משלסס: - פרה אדמה. משל לגן שפחס שמיינף פלמין של מלך אמרו מגא אמו ומקוח סלואס כך מגא פרס ומכפר השמקמי מימודו של רבי משה הדרשן וזהו: - ויקחו אליך. משלהם כשם שהם פרקו נומי הוהב לעגל משלהם כך יביאו זו למדנו שהמת אבי אבות הטומאה והנוגע בו אב הטומאה ומטמא אדם זהו פירושה לפי משמעה והלכומיה. ומדרש אגדה (SS) וכל אשר יגע בו. סממל סוס שנממל במת יממל: והופש הוגעה. בו בממל מת: השמא עד הערב. מכלן

مَح مِشِد نَمَح بِمَتَالِ!:

מל משה ועל מוֹא לכנשהא

and against Aaron. themselves together against Moses congregation; and they assembled

And there was no water for the

خفتر نياب: ַ בַאָּמֶר וֹלֵנִי לְוֹהֹנִי בֹּלִוֹת אַנוֹנִי לְמִּימִר לְנִי בַּמִּיטִיא בֹּמִיִטִיא וֹנֵבְ בַבְּקָם מִם בַקָּמֵב וּגַּאָמֶרוּ וּנְצָאָ עַמָּא עָם מַעָּה וֹאָמָרוּ

בּאַבוֹלא בוב גל:

perished before the Lord! had perished when our brethren and spoke, saying: 'Would that we And the people strove with Moses,

אַנְקְרָנְי וּבְעִירָנִי: אָל־הַמִּרְבָּר הַזָּגָה לְמַנֵּה שְּׁם לְמַּרְבָּרָא הָבֵין לִמְמָה תַּמָּן י ְ וְלְמֶּׁה הַבֵּאִסֶׁם אֶת־קְּתַל יְהֹנְה יּלְמָא אֲתִיחוֹן יָה קָהָלְא דִּייִ

אַנֹווְנְא וּבְעִירַנְא:

seed, or of figs, or of vines, or of unto this evil place? it is no place of come up out of Egypt, to bring us in And wherefore have ye made us to cattle?

wilderness, to die there, we and our

assembly of the Lord into this

And why have ye brought the

pomegranates; neither is there any

أَرْهُا لَلَهِا نَصْنَا لِمُنَا كِمُضَاتِ: ַ הַזְּהַ לַאַוּ מְקַוֹם זָּרַע וּהְאֵנָה ははれずにロ

וֹבְמִוֹּנֵגוֹ וּמִּנֹא בָנִע לְמִּהִּשִׁי: זבה וֹאַב לַא שׁנִינוֹ וֹנִיפּׁנִין בְּבַוּע בְּאַ אָּעַר בְּשָּׁר לְבָּוּע לְאֵנִישְׁאַ נְעַלָּא לְאַנִילָא בּוּהָא ולַמֹא אַסֿולַטוּנֹא מִמֹגַּבוֹם

glory of the Lord appeared unto and fell upon their faces; and the the door of the tent of meeting, the presence of the assembly unto And Moses and Aaron went from

water to drink.'

מּלְ פֹּנִינִים נַנְּבָא כֹבוִאַ יְנִפָּלְנִּ מַלְ אָפּּיִתוֹן וָאִתְּנְלִי אָל־פֶּתַת אַהֶל מוֹמֶד וַיִּפְּלִי קִהָלָא לְהָרַע מַשָּׁכַּן וִמְנָאִ נוְבאַ מַמָּטִ וֹאַנִירַן מִפְּנֵוֹ נַפַּנְיַלְ וִמָּאַלְ מִמָּטִ וֹאַנִירוֹ מִוֹ צֵּיִם

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

מליטי ניידבר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

סב יַת חוטַרַא וּכָנוֹשׁ יַת וּמַבַּיל וְיָ מָם מִמָּה לְמֵימַר:

and their cattle drink.' so thou shalt give the congregation forth to them water out of the rock; its water; and thou shalt bring before their eyes, that it give forth brother, and speak ye unto the rock congregation, thou, and Aaron thy Take the rod, and assemble the

וֹאָנוַ_בֹּהִנִבֶּם: מֹן עַפְּׁלַת וֹעַהְּלִינִ אָּעַ עַהַבְּרָ וְנְתַּן מֵימֶוֹו וְהוֹצֵאהָ לָהֶם מֹוִם וובנים אָקַניפָלָת לְתָּנִינִים אָטָר וַאַבורן אָרִיף « קינף אָרִיף אַ מִינף אַרִיף אַרִיף אַריף an אָנַרַהַמַּמָּר וָהַלְּהָל אָנַרַ

±4:11: מו כּיפָּא וֹתַאָּבוּ יָת בְּנִאָּטָא וֹנִת וְיִמֵּין מוֹהִי וְתַפֵּיק לְהוֹן מִיָּא וטְמַלְלון עִם בִּיפָא לְעֵינֵיהוֹן לומיש אַנוּ וֹאַבַוּרוֹ אַנוּוּרִי

commanded him. before the Lord, as He And Moses took the rod from

- יְרוֹוְת כַּאַמֶּר צַּוְּהוּ: בורם ין פְּמָא דְפַקּבוּריה: י ניקַח מֹשֶׁה אָת־הַמַּטֶּה מִלְפָּנֵי וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת חוּשְׂרָא מִן
- ובאסרן נאמר (במדבר לג, לח) על פי ה' באלה מקעי: (מ"ק כת, א): וחמה שם מרים. אף סיא נגציקס מתס ומפני מס לא נאמר בס על פי ס' שאינו דרך כבוד של מעלס (שס) מימח מרים לפרשח פרה אדומה לומר לך מה קרצנום מכפרין (ס"א כמו שפרה אדומה מכפרת) אף מיחם לדיקים מכפרת (1) כל העדה. עדס סעלמס עכבר ממו ממי מדבר ואלו פרעו למייס (מנמומא יד): וחמה שם מרום. למס נקמכס
- (2) ולא היה מים לעדה. מכאן שכל מישנה היה להם הבאר בזכוח מרים (חענית מ, א):
- כמו במימם שמינו ולא ימכן לפרשו כשממו אחינו שאם כן היה לו להנקד בגוע (במולם): (3) ולו גוענו. סלואי שגוענו: 🛘 בגוע אחינו. במימת אמינו בדבל למד שמימת למא מגונה ממנה: בגוע. שם דבר סוא
- (8) ואח בעירם. מכאן שחק הקב"ה על ממונס של ישראל (במד"ר. מנחומא ע):

הַנְּה נוֹצֶיא לְכֶם מֶיִם: מְּמִתְּוּבְנֹאְ עַמִּנְיִם עַמִּוֹ עַמַּלְתַ בְּתַּוֹ סְנִבְנֵיֹא עַמִּוֹ כִּיפָּא עָבֵין אָל־פָּנֵי הַסָּלַע וַיַּאַמֶּר לְהָם לְקָּדָם בִּיפָא וַאַמַר לְהוֹן שְׁמַעוּ וַיַּקְהְלֵּי מִמְּהַר וְאַהַרָּן אָת הַקְּהָל יּכְנַשִּי מִאָּר וְאַהַרוֹ יָת קְּהָלָא

נפוק לכון מיא:

water out of this rock? ye rebels; are we to bring you forth and he said unto them: 'Hear now, assembly together before the rock, And Moses and Aaron gathered the

نבְעִירֶם: (ס) מים רבים נמִשְׁהְ הִצֶּרֶה הַפֶּלֵע בְּעַמְּהַרוּ פַּעַמְנִים וַיִּצְאִי בּיפָא בְּחִוּטְרִיה תַּרְתִּין זְּמְנִין וַנְּבֶם מֹשֶּׁה אָת־יָדוֹ וַיַּדְ אָת־

בּנְאָשֹׁא יִבְּעִירָה: ונפֿלו מַנָּא סַנָּיאָר וְמָּטִיאָע נאָבים מֹשֶׁה יָת יִדִיה וּמָחָא יַת

their cattle. and the congregation drank, and and water came forth abundantly, smote the rock with his rod twice; And Moses lifted up his hand, and

ڠڔ_ڽۼڎ؇ۼۿڔۦڋڽ؞ڔڿۊ؞ לِخُا رَهُ مِحْنَهُۥ هُمَ سَوَٰقِيرٌ سَيُبَ جَحَرًا جُهُ صَهِٰرًا إِنْ فَمَرَهُ كْبَاكَكْ بَهْدَ، خُمْدَدُ، فَدْرَ، نَهْلُةٌ كُمْ خُطَيْهِونَ، خُمْدَدُ، فَدْ، نَهْلُةُ حِ אַנַרוֹל יַעַן לֹא הַמֶּמְנְתָּם בֹּּר הַלֶּף דְּלָא הַיעַנְתּוּן בְּעֵימְרִין וּנֹאָמֶר יְרְוֹיָתְ אֶבְתְאָהַר וֹאֶבְ וֹאָמָר יִיןְ לְמִמֵּר יּלְאַנִּרוֹ

בבון לְאַבְעָא בִיהַבִּית לְהַוּן:

land which I have given them.' not bring this assembly into the children of Israel, therefore ye shall Me, to sanctify Me in the eyes of the Aaron: 'Because ye believed not in

And the LORD said unto Moses and

בְּנֵירִישְׁרְאֵלִ אָתִרִיְתְוָה וּיִּקְּדֵישׁ יִשְּׁרָאֵלְ הֵּרָם יִיָּרְ וֹאִתְּקִדִּשׁ בְּתְיְוֹ: (ס) ְּחֲמֵּׁח מֵוֹ מְרִילְּׁח אֲמֶּׁרַ־רֶּבָר אִנּוּן מֵי מַצִּיּּהָא דַּנְצִיֹּ בְּנֵי

sanctified in them. with the LORD, and He was where the children of Israel strove

These are the waters of Meribah,

نْشِلْهُمْ هَنَّا نُلِّمْنُ هُلَا خُمْ ۗ هُلَاكُمْ مُنْ نَدَمْنُ نُلَاحُمْ هُمْ ـ فَرَدُكُ لِهُ يُدِرِهِ خُدِ هُمَالٍ هُنَا لِهَ خُرْنَا مَرْخُهُ يُهُدِرُه خَدُرًا هُمَا רבימי וִישְּׁלְח ִ מֹשְׁה עַלְאָבֶים מִקְּדִישׁ וּשְּׁלִח מִשְּׁר אִוְּנַדִּין עֵרְקַם

הַלְיִלִא בַאַהָּכַעַיִּלָא:

befallen us; knowest all the travail that hath Thus saith thy brother Israel: Thou Kadesh unto the king of Edom: And Moses sent messengers from

בַשַּׁלְאָב אַמָּב מִבּאַטִוּי:

מיס לכך אמר להם המורים שרצנים לשון יוני שומים מורים את מוריהם המן השלע הזה שלא נצמוינו עליו נוציא לכם מים מכירין אוחו לפי שהלך הסלע וישב לו בין הסלעים כשנסחלק הבאר והיו ישראל אומרים להם מה לכם מאיזה סלע חוליאו לגר (10) ויקהלו וגרי. זס אחד מן המקומות שהחזיק מועע את המרובה (שם): הגון ההלע הזה נוציא. לפי שלא הזי

(11) - פעמרם. לפי שבראשונה לא הוציא אלא מיפין לפי שלא צוה המקום להכוחו אלא ודברתם אל המלע והמה דברו אל קלע

דבורו של מקוס קל ומומר אנו (מדרש אגדס): לכן לא חביאו. בשבועס כמו (שמואל-אג, יד) לכן נשבעמי לבים עלי נשבע דברחם אל השלע והוליא היימי מקודש לעיני העדה ואומרים מה שלע זה שאינו מדבר ואינו צומע ואינו לכיך לפרנשה מקיים שבממר ממך עליו הכמוב וכאן שבמעמד כל ישראל לא ממך עליו הכמוב מפני קדוש השם (מנמומא י): להקדישני. שאילו המהדבר שנגור עליהם שלא יכנסו לארץ כך היה עון משה ואהרן. והלא (במדבר יא, כב) הלאן ובקר ישמע קשה מוו אלא לפי (21) יען לא האמנחם בי. גלה הכמוב שלנלי ממל זה בלבד היו וכנסין ללרך כדי שלל ילמרו עליהם כעון שלר דור שמר ולא סוליא אמרו שמא לריך לסכומו כבראשונה שנאמר (שמוח יו, ו) וסכים בלור ונודמן להם אוחו קלע והכהו:

ג) בקרובי אקדש (זבחים קטו, ב): דין במקודשיו סוא יכאוי וממקדש על הצריות וכן הוא אומר (מהלים סח, לו) נוכא אלהים ממקדשיך וכן הוא אומר (ויקרא י, (שמות א, כב) כל סבן סילוד סיאורס משליכוסו (מועס יב, ב): ויקדש בם. שמתו משס ואסרן על ידס. שכשסקב"ס עושס (13) המה מי מריבה. סס סנוכריס נמקוס אחר את אלו ראו אלעגניני פרעס שמושיען של ישראל לוקס במיס לכך גורו בקפילס שלא ירבו במפלס על כך (מנמומא וארא ב):

יסיס זרעך ועל שנינו סיס אומו סמוב לפורעו (מומומא יב): אחד ידעה אח כל החלאה. לפיכך פירש אביכס מעל אבינו (14) אחיך ישראל. מס ראס לסוכיר כאן אחיס אלא אמר לו אחיס אנחנו בני אברסס שנאמר לו (בראשית מו, יג) כי גר

מֹאַבוֹם וֹלַאָּבִשְׁוּוּיּ בְּמִגְּבוֹם וֹמָנִם בַבַּנִם נִוֹבֵמוּ לָנָנּ ניירוי אַבהויני מִצְיוֹמָה וַנָּשָּׁב

וְהְנֵּהְ צְּבַּהְנִי בְקְבֵׁשׁ עָיר קַצֵּה י וּיִשְׁלְח מַלְאָּב וּיִּצְאָנוּ מִמָּבְּרָוֹם וַנְּצְּעָקׁ אָלְ־יָּהֹנְתְ וַיִּשְׁמָעַע לִלְנִי וְצַּלִינָא

: ئاڭڭا؛ וְמָּנִן וּשְּׁמָאִנִן מָּר אֲמֶּבְוַנְמֹּבִיב جَيْر يَـِدُكُ مَقِرَكُ يَكُكُ كُمْ بَهُلَا اللَّهِ لَا يُعْدُ فَاللَّهُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللّ ע **בְּשְׂבֶר**ה וְּבְבֶּרֶם וְלָאֵ וָשְׁמֵּר מֵנ נְעְבְּרֶה־נְאַ בְאַרְצֶּהְ לְאִ נְעֲבֹר

خ، ڤلحقائح אۃ א خطّله تاك: ⁸¹ וּגְאִמֶּר אֵלְגוּ אֲבְוִם לָאִ עַמֵּּבְר

על אָגן_בַבר בְּנִלָג אָמֶּבְנִנִי: וּהַמַּע אָלָּג וּמִלַנָּג וֹלִעַעַּג מִכְבַבַּ لَلْمُكُلِي ځڙر_نۿڵ؉ڂ؞

: בולונים ַ נֵּאְמֶׁרְ לְאִ תַעְּבְּׁרְ נַיֵּצֵא אֲדּוֹם נַאֲמָר לְא תִעְּבָּר

> וֹבְאֶׁבֹבֹעַנֹא: סּנּיאָן וֹאַבְאָישׁי כַנָאַ מִצְּבָאָי ניתיבנא بزلالان

نابانيك: さしざロ FEGÜL لْمُقْكَلُّمُ بَامَامُلُهُ لَا لَا يُعَلِّمُ لَا لَا لَهُ كُرَّلُكُمُ لَا لَا لَهُ لَا لَكُمْ كُنَّالًا لَهُ ڹڟ۪ڂٟڶ אַלוִעֿגאַ ひればいな

ייים אוימביי וֹסְמֵּג לְנַמִּגוֹא וֹלַמְּמָאלָא הַּע עוד באורַט מֹלְכָּא נֵיזֵיל לָא בּטַלַן וַבְּבָרַם וְלָאָ נָמָטַ, מָי נהבר בען בארער לא נקבר

देवंद्रेद्रात्दं : ナレベカム・イ ĊŪĹĊ̈Χ נאַמר ליה אָרוֹמָאָר לָא

בונק, אָהֹבּנ: דְּמִיהוֹן לְחוֹד לֵית פְּתְּנֶם בִּישׁ מַּגְּנְ נְאָטֵּנְ אָנְא נְבְׁמָּנְרָ נְאָטֵּנְ באָנְרַע בְּבִימָא נַסַּל נָאָטַ וֹאַמֹרוּ לִיִּשׁ בֹּנוּ וֹמִּבֹאַל

בר ולנד הקופא: בְּעָם בְּבֶּר וּבְיֶר אֱרוֹמָאָר לְמַדְּמוּתִיה

> with us, and our fathers; time; and the Egyptians dealt ill Egypt, and we dwelt in Egypt a long how our fathers went down into

thy border. Kadesh, a city in the uttermost of Egypt; and, behold, we are in angel, and brought us forth out of He heard our voice, and sent an and when we cried unto the Lord,

we have passed thy border.' the right hand nor to the left, until highway, we will not turn aside to we will go along the king's we drink of the water of the wells; or through vineyard, neither will land; we will not pass through field Let us pass, I pray thee, through thy

thee.' come out with the sword against shalt not pass through me, lest I And Edom said unto him: 'Thou

on my feet; there is no hurt.' thereof; let me only pass through my cattle, then will I give the price and if we drink of thy water, I and him: 'We will go up by the highway; And the children of Israel said unto

with a strong hand. against him with much people, and through.' And Edom came out And he said: 'Thou shalt not pass

(EI) וירעו לנו. סבלנו לרוח רבוח: ולאבוחינו. מכאן שהאבוח מלטערים בקבר כשפורענוח באה על ישראל (הנחומא (בראשים לו, ו) וילך אל ארץ מפני ישקב אחיו מפני סשטר חוב המוטל עליהם והטילו על ישקב (בראשים רבה פב, יג):

בולאך. זה משה מכאן שהנביאים קרואים מלאכים ואומר (ד"ה־ב לו, טו) ויהיו מלעיבים במלארי האלהים (מנחומא ויקרא וישמע קלנו. בברכה שברכנו אבינו (בראשית כו, כב) הקול קול יעקב שאנו לועקים ונענים (תנחומא בשלת מ):

(13) פן בחרב אצא לקראחך. אמס ממגאיס בקול שהורישכם אביכס ואמרחס ונלעק אל ה'וישמע קולנו ואני אלא מושפיוו (במדרש רבה. מנמומא יב): דרך המלך גלך וגור. אנו מוסמים את בהממנו ולא ימו לכאן ולכאן לאכול (שם): נשמה ממנו אלא נקנה מכם אוכל ומים להנאמכם מכאן לאכסנאי שאף על פי שיש בידו לאכול יקנה מן החנוני כדי להנוח את . ארלך: - ולא נשחה מי באר. מי בורות סיס לריך לומר אלא כך אמר משס אף על פי שיש בידינו מן לאכול ובאר לשתות לא (פן) נעברה גא בארצך. אין לך לעורר על סירושה של ארן ישראל כשה שלא פרעת החוצ. עשה לנו עזר מעע לעצור דרך

עליכס במס שסורישני אבי (בראשים כו, מ) ועל מרבך מחיס (מנמומא בשלח ע):

(פו) רק אין דבר. מין שוס דבר מויקן:

ជ៉ុជ្ជុំ'': (₫) מַבְּר בַּנְבַלְנִ נוֹס וֹמִבְאֵלְ זִנ ימִבֹאָר לְמִמְבַּר בַּנִיחוּמִיה رزميرا يؤأنه بمأ هما بشديخ إوديد يهانهم لألا توحم

יִסְמָא וֹמְּבְאָל מִלְּוֹנִיה:

wherefore Israel turned away from passage through his border; Thus Edom refused to give Israel

چِڒٙ-بَשָּדֶת הָר הְּהֶה: (コく・コ・) ממים. ניסמו מפווה ניבאו בני-ישראל ווישלי מרקה מרקם ואחו בני ישראל

١٣٠٤ ﴿ هُدُالًا عُلِياً اللَّهُ اللَّ

בָּלְ בָּנִשְּׁמַא לְדוֹר שּוּרֶא:

mount Hor. whole congregation, came unto and the children of Israel, even the And they journeyed from Kadesh;

رَيِّهُمُ لَا يُعْرَمُ مِنْ لِيُعْرَا لِكُمْ لِيُعْمَدِ بِرُجُونِهِ فَعَادِا خَعَادِاً

خقرقد: אַבְרָן בְּנָיִר הַנְּדָר עַבְּיִר עַבְּיִר מִירָאִ עַּלְ מְּחִים אַרְעָּאַ בָּאָבִים

border of the land of Edom, saying: and Aaron in mount Hor, by the And the Lord spoke unto Moses

ق، خرة، مُدركب: نَمْلُكُمْ مَرْم كَمْمُدِيثُكُ مُنْ الْمُدْيِثُونِ فَعْلِ مُعْلِي مُعْلِي مُعْلِي مُعْلِي مُعْلِي الْمُعْلِي ف לאַגל<u>ָבלוּגלאַבלאַ אַמְּר וֹטִטֹי לְבֹוֹנ</u> יִימּוּל לְאַרְשָּׁא הִיהַבִּית לְבִּנִיּ تَجُصُلُ هَلَالًا هُمُ مَقْدًا خَدَ كُم نَافِتُنِم هَلَالًا خُمَقِيبًا هُدَا خُمُ

מומבו למו מהושא:

waters of Meribah. rebelled against My word at the the children of Israel, because ye the land which I have given unto people; for he shall not enter into Aaron shall be gathered unto his

וְתַעַּל אֹמָם תָר הַהֶּר: ۵ לון אֶנוֹעַ אַנוֹנְן וֹאֵנַי אַלְהֹזֹנְ בֹּנִוְ זְּבֵּר זִנְ אַנֹּרְוֹ וֹנִנְ אַלְהֹזֹר

מורָא: בְּבִיה וְתַּפֵיק יְתְּהוֹן לְהוֹר And strip Aaron of his garments, Hor.

and bring them up unto mount

Take Aaron and Eleazar his son,

וֹאַבֹרוֹ נִאָּסָר יִמָּת שֶׁם: וְנִילְכַּהְשִּׁטִׁם אָּנוַ אֶּלְהֹזֹנַ בֹּנִי וְנַכְלְכַּיִּהְתּוּן וֹנִי אָלְהֹזָּר בִּנִינִי וְתַפְּשֵׁמַ אֶת־אַתַּרֹן אֶת־בְּגָלְיוֹ וְתַשְּׁלַח יָת אַתַּרוֹ יָת לְבוּשׁוֹתִי

נאַברן והְבְּנִישׁ וִימוּת תַּמָּן:

his people, and shall die there.' and Aaron shall be gathered unto and put them upon Eleazar his son;

: اللّٰمّٰتُا ַ רַיַּעַשׁ מֹשֶׁה כַאֲשֶׁר צְּיָּה יְהֹוְה וַעֲבַר מֹשֶׁה כְּמָא דְּפִּקּיד יִיָּ רְיַּעַלְּוֹּ אֶלְ־הָוֹר הַהְּר לְעֵינֵי כְּלְ־ יִּסְלִיקוּ לְחוֹר שוּרָא לְעֵינֵי כְּלֹּ הייים.

congregation. mount Hor in the sight of all the commanded; and they went up into And Moses did as the Lord

(02) וביד חוקה. בסבמחת וקננו (ברחשית כו, כב) וסידים ידי עשו (מדרש הגדם):

. מפוח גדול ואף על פי שסענן סולך לפניסס ומשוס את ססריס שלשה נשארו בהן הר סיני לחורה והר נבו לקבורת משה והר מדבר ואלו מאומן שכמוב בקן (דבריס ד, ד) מייס כלכס סיוס (מנמומא יד): הר ההר. סר על גבי הר כמפומ קען על גבי (22) בל חעדה. כלם שלמים ועומדים להכנס לארן שלא היה בהן אחד מאומם שנגורה גוירה עליהם שכבר כלו מחי

מומר ליסושפע (ד"ס־ג כ, לו) בסממברך עס אמויסו פרך ס' אם מעשיך (מנמומא יד): (33) על גבול ארץ אדום. מגיד שמפני שנממזכו כאן להמקרז לעשו הרשע נפרלו מעשיהם ומקרו הלדיק הזה וכן הנזיא ססר לקבורם מסרן (שם):

(32) קח אח אחרן. בדברי נמומיס למור לו לשריך שמרלס כמרך נמון לבנך מס שלין לני וכלי לכך (שס יו):

מימס רוסי שנאמר לו (דברים לב, נ) כאשר מם אסרן אמיך מימס שנמארים לה (מנמומא ישן מקם הוספה ב): מעה מולעם ווכי דלוק אמר לו עלה למעה ועלה פשוט ידיך ופשט קמוץ פיך וקמץ עלום עיניך ועלם מיד המד משה לאותה (32) אח בגדיו. את בגדי כסונס גדולם הלבישסו והפשימס מעליו למחס על בנו בפניו אמר לו הכנס למערה ונכנס ראס

(קב) ויעש משה. אף על פי שקדבר קשקלו לא עכב (תנתומה יו):

בַבְיבַיב: הְהְרַ נַיְּבֶר מֹשֶׁה וְאֶלְטְּזֶר מִן־ חַמָּן ְבְּרֵישׁ טּיּרָא וּנְחַת מֹשֶּׁרֹ בּנִו וֹלֹמִׁע אַבְּבוֹן מִשְׁם בּנֹאָמִ אֶלֵמֹּנִׁר בּנֵיִנִי וּמִיִּע אַבַּוֹן בּ בְּגִּלְהוּ וַנַּלְבֵּה אִטִׁם אֵטַם אֵטַם אָטַם אָטַם אָטַם אָטַם אָטַם אָטַם אָטַם אַטַה לְבִּוּשִׁנְטִּוּ וְאַלְבֵּהְה וְטַבוּוּן וְיַנֵּי ניפְשָׁשׁ מֹשֶּׁה אֶת־אַהַרֹן אֶת־ וָאַשְׁלַח מֹשֶׁה יָת אַהַרֹן יָת

וֹאֶלְמֹוֹר מוֹן מוּרָא:

the mount. Moses and Eleazar came down from there in the top of the mount; and Eleazar his son; and Aaron died garments, and put them upon And Moses stripped Aaron of his

לַן בָּוֹנו וֹמִּבְאָן: (ס) וּנְבְּכֵּנִי אֶשְׁבַאַבְּוֹנְן מִּלְמֵּנִם יְנִם אַבַּוֹנְוּ וּבְּכִּנִי נִשְ אַבַּוֹן מַלְטֵּנִן ⁶² נּיִּרְאֵּיׁ ְ פְּלִ הְְנְתֵּגְְׁעִ בְּיִ גְּוֹתְ אַנְּדְרִן נִחֲזִּוֹ פָלְ פְּנִשְׁמָא צָּבִי מִית

יומין כל בית ישָׁרָאֵל:

house of Israel. Aaron thirty days, even all the that Aaron was dead, they wept for And when all the congregation saw

I は説に 為亡.: בְאָנִרָה הַּלְּטִׁם בְּיִּהְהַבְּאָלְ הַּהְּבֹּ אָנְרֵה בְּאָבְּלְבָּא הָאָנִה פֹבְבֹּא ייי בּוֹלֶת בָּי בָּא יִשְּׁרָאָן בְּבֶּר יִמִיר בִּרוּמָא אָבוּ אָטָא וּשְּׁרָאָן וּיִּשְׁׁמֶּת עַכּׁוֹמֹּוֹ, עֵּלְבַׁ בֹּהֹבֹּע יִשְּׁכֵּ יִשְׁמָת כַּוֹמֹּלִאָּט עַלְכֹּא בַּהֹּבַע

בושְׁרַאֵּל וּשְׁבַא מִנֵּיה שִׁבְיַא:

hand, then I will utterly destroy indeed deliver this people into my LORD, and said: 'If Thou wilt And Israel vowed a vow unto the them captive.

against Israel, and took some of

way of Athatim; and he fought

Arad, who dwelt in the South,

heard tell that Israel came by the

And the Canaanite, the king of

their cities.'

IXX

עַנָּע בְּיָרִי וְתַחֲרַמְּהָי אָת־ ַ נּיֹאַמַּר אָם ַנְּעָן שִׁשְּׁן אֶת ַבְעָלֶם נַאָּמָר אָם מִמְסָר מִמָּסַר

המא בבו בירי נצגמר וֹמְבֹאָכְ דָּבֶב לַיִנוֹנְע וֹפֿוּים וֹמִּבֹאָכְ פֿוֹם פֿבֹם וֹיִ

ומסב זע פֿנֹאַנֹאָב וּנִּמָּב זֹטבוּוֹ

Hormah. the name of the place was called destroyed them and their cities; and Canaanites; and they utterly voice of Israel, and delivered up the And the Lord hearkened to the

ַ הַמְּלֵנִם הַבְּרֶבֶּי (פּ) וֹאָט_מִבּונים נּוֹמְׁמָּת נְעַנְעַ בַּלַנְלַ נִמְּבָׁאָלַ נִלַבָּּילְ נִיָּ גַּלְנְעִייִ בַּנֹמִּבְ בִּנִמִּיִם בַּנֹמָבָאָל

. אל מקרי ויראו אלא וייראו ועל לעון זה נופל לעון דהא לפי עהוא נמינת מעם למה עלמעלה הימנו למה וייראו לפי עהרי ממ אמרו רבומינו ז"ל כי זה משמש בלשון דהא אלא על מדרש שנסמלקו ענני כבוד וכדאמר רבי אבהו (ר"ה ג, א) דאמר רבי אבהו ובין איש (אשר (אדר"נ פי"ב): - בי גוש. אומר אני שהממרגס דסא מים עושה הוא אלא אם כן ממרגס ויראו ואמחילו שלא כאו וסאמינו (במד"ר): בל ביח ישראל. סאנשים וסנשים לפי שסים אסרן רודף שלום וממיל אסבס בין בעלי מריבה שעמד כנגד המלאך ועלר את המגפה ישלוע בו מלאך המות מיד בקש משה רחמים והראוהו מלאכי השרת להם מועל במעה (92) ויראו כל חעדה וגוי. כעל מעס ומלעול יולדיס ומסרן למ ירד ממרו סיכן סומ מסרן ממר לסס מת ממרו מפער מי

אסרן אבל על מרגוס וחוו כל כנישחא אין לשון דסא נופל אלא לשון אשר שסיא מגורה שמוש אי שמלינו אס משמש בלשון אשר

ממת (ילקוע משם"ד. מדרש מגדם): הנוסע לפניהם שנאמר (שם י, לג) דרך שלשם ימים למור להם מנוחה (תוחומא ים): - וישב ממנו שבי. אינה אלא שפחה האחרים. - דרך הנגב שהלכו בה המרגלים שנחמר (לעיל יג, כב) ויעלו בנגב. דבר חמר דרך החמרים דרך החייר הגדול לבושיסם כלבושי עמלקים ולשונם לשון כנען אמרו נמפלל מחם שנאמר אם נמון ממן את העם הוה בידי (מדרש אגדה): דרך הכנגב ושנה את לשונו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל מתפללים להקב"ה לתת כנענים בידם והם אינן כנענים ראו ישראל לישראל מוומן בכל עם לפורענום (מנסומא ים): יושב הנגב. זה עמלק (שם) שנאמר (במדבר יג, כע) עמלק יושב בארך (I) וישמע הכנעני. ממע שמת הסרן ונסחלקו ענני כצוד כו' כדלימה ברהש השנה (ג, ה) ועמלק מעולם רלועה מרדות כמו (איוב כא, ד) ואס מדוע לא מקלר רוחי וסרבה מפורשים מוה הלשון (שם יד, ה) אם חרולים ימיו:

(ב) והחרמתי. מקדים שללס לגנוס:

(3) ויחרם אחהם. נסריגס: ואח עריהם. מרמיגנוס:

ťĠa_ĿŔo ēĽĽĿ: לַסְבָׁר אָטַ־אָּבוֹא אָבוִם וַטִּלַּגָּר ַניִסְעָּׁיּ מֵתָּר הָהָר הֲבֶּף יַם־סֹּוּף

إنوِّكِر خِعِم جِحْيُهِ مِحْرِيَاكِ: בֿמּוֹבַלֹּב בַּנ אָנוֹ בֶּטִם וֹאָנוֹ מָנִם ַ לְמָּׁע עֵהֶּלִיתְׁנִי מִמָּאַבְּיִם לְמִּיִּת ווְדַבֶּר הַעָּׁם בַּאַלְהִים וּבָמֹשֶׁה

מִם_בַב מִּוֹמִּבֹאֵל: בּאָבִׁבִּים וֹגֹנָאָכִוּ אָע_בִּגֹּאָם וֹגֹּמָׁע رَرْשُوْلَ رِبَزُلَ جِنْكِ هِمَ بَوْبَاشِرَكُ

בַבְּיבוֹי אָת־הַנְּהָשׁ נִיהְפַּגַל משָה בְּעַר ين فَقَرْحٍ هُم ـ ثَيْثِ لَأَقْدَ مَمَّرٌ لِنَا لَمُعَالِ يُعَرِّدُ كَأَنُهُ مَنْ لَيْمُ لِيَّالًا لَ ע הְשָּׁאַנוּ בֶּי־דִבְּרְנוּ בַיהֹנְהֹ וָבָרְ וַנְּבֹאַ דְעָּׂם אֶל־מֹשֶׁה וַיּאִמְרָוּ

> בָּאַנְרְחָא: אָבום וֹמַלַע וֹפַמֹּא בַמַּמֹּא נמא בסוף לאקפא נת ארעא וּנְטַלוּ מֵהוֹר טוּרָא אּוֹרַח

> كالأركة بالكافرية ונפֹאָנֹא מֹלַט בַּמִּנָא בַבַּגַן אָבׁוּ בִוּט בַטַמָא וֹבָוּט מִנֹּא ממגנום לממע במובביא משָׁר נְצוֹ לְמָא אַפַּיקְתּוּנְא נאטבותם המא פבם נו נהם

וֹנֹכּיתוּ יָת עַּמָּא יִמִית עַּם סַנִּי וֹלְבֵוּ וֹנִ בֹּמֹמֵא זֹט טִוּוֹנוֹ לַכַּוֹ

מְנַנְא יָת הְוְיָא וְצַּלִּי מֹשֶׁה עַל שללא אוו, אטלהללא טוב ול וּאָמָא עַּמָא לְנָת מִשֶּה נַאָמָרוּ

> because of the way. soul of the people became impatient compass the land of Edom; and the Hor by the way to the Red Sea, to And they journeyed from mount

our soul loatheth this light bread.' bread, and there is no water; and in the wilderness? for there is no ye brought us up out of Egypt to die and against Moses: Wherefore have And the people spoke against God,

died. people; and much people of Israel among the people, and they bit the And the Lord sent fiery serpents

people. us.' And Moses prayed for the that He take away the serpents from against thee; pray unto the LORD, have spoken against the LORD, and said: 'We have sinned, because we And the people came to Moses, and

שאין יכול למובלו הוא שאין הדעת מובלתו: כגון (וכריס שם) וגם נפשם בחלס בי גדלה עלי (איוב י, מו) ויגאה כשחל חלודני כללו של פירושו כל לשון קלור נפש בדבר לשון רמבה לקבל אומו הדבר ואין לו מקום במוך לבו לגור שם אומו הלער ובדבר המערים נופל לשון גודל שגדול הוא וכבד על האדם (שופטים י, טו) ומקלר נפשו בעמל ישראל וכל דבר סקשה על אדם נופל בו לשון קלור נפש כאדם שהטורח בא עליו ואין דעמו פירש בו במה קלרה שכל מקום שהמלא קלור נפש במקרא מפורש שם במה קלרה כגון (וכריה יא, מ) והקלר נפשי בהם וכגון שד היים לפיכך קלרה נפשם בעינוי הדרך ובלשון לש"ו אנקרודלו"ר ולא ימכן לומר ומקלר נפש העם בדרך בהיימם בדרך ולא שסיקשס לסס אמכו עכשיו סיינו קרוביס לסכנם לארץ ואנו מוזכיס לאמוכינו כך מזכו אבומינו ונשמסו שלשים ושמונס שנס (מנמומל מקמימ): לסבב את ארץ אדום. שלל נמנס לעצור צלרלו: וחקצר נפש העם בדרך. צמורם סדרך אלא שם חזרו והחאבלו עליו והספידוהו כאילו הוא בפניהם ולא ובדוק במסעוח וחמלא שבע מסעוח מן מוסרה עד הר ההר מסעום שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארום בני יעקן מוסרה שם מח אהרן. וכי במוסרה מח והלא בהר ההר מח עליסס גוירם מרגליס שנאמר (דבריס א, מ) וסעו המדברה דרך ים פוף. וכאן חזרו לאחרישם (עיין פרשה פנחם) שבע (+) דרך ים סוף. כיון שמת אסרן וצאס עליסס מלחמס זו חזרו לאחריסס דרך יס סוף סוא סדרך שחזרו לסס כשנגזר

לשון קצור נפש ומחום: בלחם הקלוקל. לפי שהמן נצלע בחיברים קרחורו קלוקל חמרו עמיד המן הוה שימפח במעינו (a) באלהים ובמשה. סשוו עבר לקונו (במ"ר. מנמומל ימ): למה העליחנו. שניסס שויס: וופשנו קצה. אף וס

דבה ויפרע ממוליהי דבה יבה נחש שכל המינין נמעמין לו מעס החד (מעס עפר) ויפרע מכפוי מובה שדבר החד משחנה להס (פ) אח הנחשים השרפים. ששורפיס את סאדס בארם שיניסס (בת"ר): וינשכו אח העם. יבא נתש שלקס על סולאת כלוס ים ילוד אשה שמכנים ואינו מוליא (ע"ו ה. יומא עה, א):

(ד) ויחפלל משה. מכאן למי שמנקשים ממנו ממילם שלא יסא אכורי מלממול (שם. צ"ק לב, א): לכמה מעמים (הנחומה ימ):

בָּלְ הַנְּשְׁוּךְ וְרְאָה אָתִוּ וְחֶי: شَبُلُهُ لَشِرَت بِحَلَيْ مَرَاتِنَ لَيَنْكِر طَزِيْمِ أَشِر ينغير بتزئ هر طني يين ج

اننځتره: נובו כֿב בוטוכוס ווטוו ופוש ומוני על אָת וֹאַמֹּר וֹן לְמְמֵּר הְּבִּיד לְּבִּ

בהווא דנקשא ימהקיים: ℅Ҁ҇ӷ҅Ҵ҅҉Ѧ לכנע שונא גע אילבא ימסשפע ⁸ על־הַנָּס וְהַיָּה אָם־נְשֶׁןְּ הַנְּחְשׁׁ וְשִׁנִיה על אָה וְהָנִי פַּרְ וַיַּעַשׁ מֹשֶׁהֹ נְחַשׁ נְחֹשֶׁת וַיְשְׁמֶחוּ וַעֲּבַר מֹשֶּה חָוָיָא דְּנְחָשָׁא

ממ. [נְלַמֹּנְ בֹּדְנֹ נְמִּבְׁצִיֹלְ זְיַבְּעֹנִי בֹּאָבְעִי:

הַנְּחָשֶׁת נְחֲי:

מואָב מִמֹּוְרַח הַשְּׁמָש: מְעַבְּיִים בַּמִּדְבָּר אֲמֶר עַל־פָּנֵי עִבְרָאִי בְעַדְבָרָא דְעַל אַפּי נַיִּסְעָּרָ מֵאָבָר ڷ؞ٛڷڷڐۣۮ

מואָב מִמַּגְנַע הַמָּמָא: בְּאָהֵ נוֹמַלוּ מֵאוֹבוּת וּשָׁרוֹ בָּמָנַוֹת

מַ מְמֵּם לֹסֵׁמוּ וֹנְיַבְוֹנִי בַּלַנַבְ זְבֵּב:

משמן וְשַלוּ וּשָׁרוֹ בִּנָחָלָא

בון מואָב ובָון הָאָמרָי: בּוֹאָמִנֹי. כֹּי אַרְנוֹן נִּבָּוֹכִ מוָאָב י אַשָּׁר בַּמִּדְבָּר הַיּצָא מִנְּבָּל

\$מורָאַר: שַׁעוּם מואָר בוּן מואָר וּבוּן משעום אמוָרָאָר אָרֵי אַרָין בּאַבוון בּבֹמַבַבֹּנא בּנֹפּגט ּטִׁמָּׁם ַ נַּסְׁמַנֵּ וֹגַּעַוֹנִי מִמֹּבַּׁב אַבוֹנְן מִטַּפּוֹ נַסְבִּי יַמְבוִ מִמִּבַּבָּאַ

> when he seeth it, shall live.' pass, that every one that is bitten, upon a pole; and it shall come to Make thee a fiery serpent, and set it And the LORD said unto Moses:

unto the serpent of brass, he lived. bitten any man, when he looked came to pass, that if a serpent had and set it upon the pole; and it And Moses made a serpent of brass,

journeyed, and pitched in Oboth. And the children of Israel

Moab, toward the sun-rising. vilderness which is in front of and pitched at Ije-abarim, in the And they journeyed from Oboth,

pitched in the valley of Zered. From thence they journeyed, and

the Amorites; border of Moab, between Moab and the Amorites.—For Arnon is the that cometh out of the border of Arnon, which is in the wilderness, pitched on the other side of the From thence they journeyed, and

13

π

ΟĪ

- נמוקים (נוסח אחר ניזוקים): ממים או מחים אלא בומן שהיו ישראל מסחכלין כלפי מעלה ומשעבדין אח לבם לאביהם שבשמים היו מחרפאים ואם לאו היו וגו' שלא סיה ממסר נשוך סנחש להחרפאום אלא אם כן מביט בו בכוונה (במדבר רבה) ואמרו רבוחינו (ר"ה כט, א) וכי נחש - סנמש ממסרם לסמים לכך נאמר כאן וכאס אומו ראיס צעלמא וצנשיכם סנמש נאמר וסציע וסיס אס נשך סנמש אם איש וסציע ולפי שהוא גבוה לאות ולראיה קוראו נם: - כל הגשוך. אפילו כלב או חמור נושכו היה נווק ומחנונה והולך אלא שנשיכת (8) על גם. על כלונם שקורין פירק"ה בלע"ו וכן (ישעי'ל, יו) וכנם על הגבעה (שם מע, כב) הרים נםי (שם יג, ב) שהו נם
- (द"८ (ते, त): (9) נחש נחשה. לא נאמר לו לעשומו של נמשת אלא אמר משה הקב"ה קוראו נחש ואני אעשנו של נמושת לשון נופל על לשון
- מרן מומג למרן ממורי: על פני מואב ממורח השמש. במורמה על מרן מומב: וסוא מלצון יעים (יצעי'כה, יו) ויעס ברד: העברים. דרך מעבר סעוברים צם אם סר נבו אל ארך כנען צסוא מפסיק בין (II) בעיר העברים. לא ידעתי למה נקרא שמה עיים ועי לעון מורבה הוא דבר העאוע במעאמא והעי"ן בו יסוד לבדה
- היושבים בער מה אלו לא נמנום לעבור במוך ארלם אלא הקיפום שביב אף מואב כן: (שופטים ילו, יו) וגם אל מלך מואב שלחולה אבם. ומשה רמוה (דברים ב, כט) כאשר ששו לי בני ששו היושבים בשטיר והמואבים מואב (כי אכנון גבול מואב והם לא נסנו להם רשום לעבור בארלם ואף על פי שלא פירשה משה פירשה יפתח) כמו שאמר יפתח רלועה יולאה מגבול האמורי והיא של אמוריים ונכנסח לגבול מואב עד ארנון שהוא גבול מואב ושם חנו ישראל ולא באו לגבול מואב כל דרומה ומורחה עד שבאו מעבר השני לארנון בחוך ארך האמורי. בלפונה של ארך מואב: - היוצא מגבול האמורי. (13) מגבול האמורי. ממוס פוף מלר שלהס וכן (דבריס ב,ים) גבול מוחב לשון קלס ופוף: מעבר ארנון. סקיפו חרן

עַנְּטַלְים אַבְּנִוּן: יְהְוֹנִי אָתְיַנְתַּבְ בְּסוּפְּׁנִי וְאָתַיַ צַּבָּר יָיָ עַלְ יַמָּא דְסוּף וּוְבוּרָן מּלְבּן "אֹמָר בַּספר מִלְטַמָּר מּלְבַלָּוֹי מּלְ כּּן יִנִאָּמִר בַּספּר אַלַבַּין

خُشُرُك مُن لَنهُمَا خِرْجُنح مِنهُد: יּ וְאֵמֶּרְ הַנְּחָלִים אַשֶּׁר

ַבְּלֶם נְאֶטְּלֶב לְנֵים מֶנִם: (ס) אַמָר יְהוָהֹ לְמִשֶּׁה אֱסֹף אָת־ ដេឆ្លាំ០ ៥%៤០ បីនេ ០៥%០ ងឺភ្នំ០

ע אָן יָשִׁיר יִשְּׂרְאָל אָנד־הַשִּׁירֶה

نظفكك مَنْدُك: ثلاث لأؤه خفليكك خففةزلاه בְּאֵּר חֲפְּרִוּהָ שְׂרִים כְּרוּהָ בִּירָא דְּחַפְּרוּהָא רַבְּרְבִּיָּא

עּוֹאָט מַּלִי בְאָר מֶנוּ־לֶה:

چَرٰڍں: o เต่ตีนี้เกา เการ์ เต่ตุกรู่ เต่ตาร์ เต่ตาร์ เต่ตาร์ เการ์
מּלְ נַחֲבֶי, אַבְנִוּן:

לקחום מואָב: לטנית ימסממיד iácit Štůžia kartil

בובא: בְּנוֹשׁ נְתְ עַמְּאִ נְאָמֵין לְהוֹן עוא בורא דאַמר ון לַמשָּׁר ימִמַּמָן אָטַיְנְיבִיבַ לְבִוּן בִּירָא

שַּבַּח יַשְּׁרַאֵּל יַת

שַבַּחוּ לַה: שוּהְבּטִׁטֹּא טִבְא סַלֵּוּ בִּוֹבְא

אָנוֹנְיבָת לִרוֹן: כבובא בומו ממא ספבוא

סַלְלַא מִּמְּׁבִיוּן לַבְמָּנִא:

Suphah, And the valleys of Arnon, the Wars of the Lord: Vaheb in wherefore it is said in the book of

—.dsoM And leaneth upon the border of inclineth toward the seat of Ar, And the slope of the valleys That

and I will give them water. Moses: 'Gather the people together, well whereof the Lord said unto And from thence to Beer; that is the

The well, which the princes digged, up, O well—sing ye unto it—

Then sang Israel this song: Spring

wilderness to Mattanah; their staves. And from the delved, With the sceptre, and with Which the nobles of the people

and from Nahaliel to Bamoth; and from Mattanah to Nahaliel;

נקים גדולים (תנתומה כ). ומה הם הנקים: וסרבה נסים בים פוף: ואח הנחלים ארנון. כשם שמפפרים בנסי ים פוף כך יש לפפר בנסי נחלי ארנון שאף כאן נעשר וסב וגוי: אח וחב. כמו אם יסב כמו שיאמר מן יעד ועד כן יאמר מן יסב וסב וסוי"ו ישוד סוא כלומר אם אשר יסב לסס (14) על כן יאמר. על מניה זו ונסים שנעשו בה יאמר בספר מלחמות ה'. כשמספרים נסים שנעשו לאבוחינו יספרו את

ונשען לגבול מואב (בק"א אינו) (ועברו ישראל על ההרים ולא ידעו הנקים האלו אלא על ידי הבאר שנכנס לשם) (שם): אומן סשדים למוך אומן נקעים וסרגום ווסו אשר נמס לשבם ער שססר נמס ממקומו ונמקרב לצד גבול מואב ונדבק בו ווסו כיון שבאו ישראל לעבור נודעוע ההר של ארץ ישראל כשפחה היולאת להקביל פני גבירחה ונחקרב ללד הר של מואב ונכנסו בליסטראום וסיו אומן סנקעים בהר של לד מואב ובהר של לד אמוריים היו כנגד אומן נקעים כמין קרנום ושדים בולטין למוץ הנחל אמרו אמוריים כשיכנסו ישראל [לארץ] למוך הנחל לעבור נלא מן המערות בהרים שלמעלה מהם ונהרגם בחלים ואבני גבוסים וסנחל עמוק וקלר וססרים שמוכים זה לזה אדם עומד על הסר מזה ומדבר עם חבירו בהר מזה והדרך עובר בחוך (15) ואשר הגהלים. מרגום של שפך אשר שפך הנחלים שנשפך שם דם אמוריים שהיו נחבאים שם לפי שהיו ההרים

ואיברים ומוליכמן קביב הממנה וישראל ראו ואמרו שירה (מנמומא כ): פם למינוק סודיע לאמו לאחר שעברו חורו ההרים למקומם והבאר ירדה למוך הנחל והעלמה משם דם ההרוגים וורועות (16) ומשם בארה. משם בא האשר אל הבאר כילד אמר הקב"ה מי מודיע לבני הנסים הללו המשל אומר (שבם י, ב) נחח

וסבאר נמנס לסס מממלמ מיומס ראס ליכמב כאן אלא סענין סוס נדרש למעלס סימנו (שבמ לס. במ"ר. מנמומא כ): מממלמ ארבעים שנה הימה עמהם אלא שירדה לפרסם אם הנסים וכן או ישיר ישראל. השירה הואת נאמרה בסוף ארבעים (עב) עלי באר. ממוך סנמל וסעלי מס שאת מעלם ומנין שסבאר סודיעה להם שנאמר ומשם בארה וכי משם סימה והלא

(19) באר חפרוה. ואת סיא סצאר אשר מפרוס שרים משס ואסרן: במשענותם. צמעס: וממדבר. נמנס לסס:

(19) וממחנה נהליאל. כמלגומו:

מַלְ פַּנֵי תַנְּמִימָּוֹ: (פּ) מוֹאָב רָאִשׁ הַפְּסְגָּה וְנִשְׁקָפָּה מוֹאָב בִּישׁ רָמָהָא וּמִסְתַּבְיָא וּמְבְּמוֹת הַגַּוֹא צֵּשֶׁרֹ בִשְּׁרֵה וּמֶרְמָתַא לְחָלַיַּא דְּבָחַקְלֵיּ

סיתון מֶלֶךְ־הְאָמֹרֵי לֵאמִר: $(\zeta \xi \zeta \xi \zeta \zeta \zeta)$ מבימי נישְׁלְּע ישְּׂבְּאֵלְ מֵּלְאֵּלְים אֵּלְ- יִשְׁלְע יִשְּׁבָּע אִוֹּנִגּע לְנִׁנִי

المُمْدِ الْمُحُدِدِ الْأَكْدُادِ: באָר בְּבֶּרֶהְ הַמֶּלֶהְ נֵלֶהְ מָרְ מִּרְ בְּאִנְרַח מַלְבָּא נֵינִילְ עַר ב בְּשְׂבֶת וּבְכֶּהֶם לְאׁ נִשְׁמָּת מֵי בַּחַקַל וּבִכְרַם לָאׁ נִשְׁמֵּי מֵי אָּעְבְּרֶה בְאַרְצֶּה לְאִ נְמֶה אָעְבָּר בְּאַרְעָּך לְא נִסְמֵי

המּוְבְּבְרַת נִיּבְאׁ יָהְצָת נִיּלְחָם עַמּוּ וַיִּצְּא לְקְרָאַת יִשְׁרָאֵל יָה בְּלְ עַמִּיה וּנְפַּק לְקַדְּמוּה בּ בֹּנְבַלְגְוַ וַנְּאֵמְם סִיחוֹ אָתַ־בָּלִ לְמִּלְבַּר בִּהְחִימִיה וּבְנַשִּ סִיחוֹן וֹלְאֵ־נְעָוֹ סִיתַוֹ אָת־יִשְׂרָאֵלְאֵבָר וְלָא שִׁבָּק סִיחוֹן יָת יִשְׂרָאֵל

בְּנֵי עַמְּיוֹ בָּי עַּׁוּ גְּבָוּל בְּנֵי עַמְּוֹן: אָח־אַרְצִׁוֹ מֵאַרְנֹוְ עַדְ־יַבַּלְ עַדַּ יִיבִיה יָה אַרְעִיהִ מֵאַרְנוֹנְאַ עַּד לי נְּבְּבְינִי גְּהְבְּאָבְ לְּפִּגְבְוֹנִבְ נְנִּינְהָ נְּהְּנְבִינִי גִּהְבָּאַבְ לְפִּנִינִם בְּטִבִּר

מל אפו בות ושימון:

44.47: סיחון מַלְכָּא אָמוֹרֶאָה

וֹאֹנוֹעַ עַבְּבֹא בִּוֹמְבָאַנִי نشِلْهُم كِمَلَافِلُه تَهْلُه كِنْلِياً

שַׁבוּמֶא צַבְנֵי מַמִּוּן: ויבקא עד בני עמון אַרי הַקּיף

> the desert. Pisgah, which looketh down upon is in the field of Moab, by the top of and from Bamoth to the valley that

Sihon king of the Amorites, saying: And Israel sent messengers unto

passed thy border. the king's highway, until we have the water of the wells; we will go by into vineyard; we will not drink of will not turn aside into field, or Let me pass through thy land; we

he fought against Israel. wilderness, and came to Jahaz; and and went out against Israel into the gathered all his people together, pass through his border; but Sihon And Sihon would not suffer Israel to

Ammon was strong. for the border of the children of even unto the children of Ammon; from the Arnon unto the Jabbok, of the sword, and possessed his land And Israel smote him with the edge

וסים סבתר כך דרש רבי מנתומת (תנתומת כת. שבת לה, ת): שמס. דבר אחר ונשקפס סבאר על פני סישימון שנגנוס בימס של מבריס וסעומד על סישימון מבימ ורואס כמין כברס ביס מח, יד) פסגו ארמנומיה הגביהו ארמנומיה: ונשקפה. אוחה הפסגה על פני המקום ששמו ישימון והוא לשון מדבר שהוא אוספישם אנישם ואם לאו איני הולך (מנמומא לא): ראש הפסגה. כמכגומו ריש כממא: פסגה. לשון גוצה וכן (מהלים לפי שלקס על ידי סבאר וכיון שלא נוכר שמו של משס לא נוכר שמו של סקב"ס משל למלך שסיו מומנין אומו לסעודס אמר אס כא): במחקק. על פי משה שנקרא מחוקק שנאמר (דברים לג, כא) כי שם חלקח מחוקק ספון ולמה לא נוכר משה בשירה זו כשסיו חונים נועל מקלו ומושך אלל דגלו ומחנסו ומי הבאר נמשכין דרך אוחו סימן ובאין לפני חניים כל שבט ושבט (חנחומא (01) ומבמות הגיא אשר בשדה מואב. כי שם מת משק ושם בעלה הבתר. דבר תתר כרוה נדיני העם כל נשית ונשית

סדור כי סנשים סום סכל (מנמומה כב): . אדוס וגו' סכמוביס סללו לריכיס זס לזס זס נועל וזס פוממ שמשס סוא ישראל וישראל סס משס לומר לך שנשיא סדור סוא ככל וכן (במדבר כ, יד) וישלם משס מלחכים מקדש חל מלך חדום וביפחח הוח חומה (שופטים יח, יו) וישלח ישרחל מלחכים חל מלך (IS) וישלח ישראל מלאכים. וצמקוס אחר מולה השלימות במשה שנאמר (דברים ב, כו) ואשלת מלאכים ממדבר קדמות

(SS) אעברה בארצך. אף על פי שלא נלמוו לפתוח להם צשלום בקשו מהם שלום (שם):

(pg): שעיירום ונחקבלו כולם למקום אחד ושם נפלו ומשם הלכו ישראל אל הערים ואין עומד לנגדם כי אין שם איש אלא נשים ומף שכן אלו שהיה בחשבון. אמר הקב"ה מה אני מטריח על בני כל ואח ללור על כל עיר ועיר נחן בלב כל אנשי המלחמה ללאח מן ישראל. אילו סיחה חשבון מלאה יחושין אין כל בריה יכולה לכבשה ואם היה סיחון בכפר חלש אין כל אדם יכול לכבשו וכל ישראל אעזרה בארלך אמר להם כל עלמי איני יושד כאן אלא לשמרם מפניכם ואמם אומרים כך (שם כג): ויצא לקראח (33) ולא נחן סיחון וגוי. לפי שכל מלכי כיען סיו מעלין לו מס שסיס שומרס שלא יעברו עליסס גייסום כיון שאמרו לו

كُلُّمُنِد، خَيْمُخُبِا بَحُحْدٍ خُرِثَانِكَ: בַאַבְּע נַבְּּמֶב נְמְבָּאָלְ בְּבְּלִן מְּבֵּין וַנִינִים נְמְּבָאָן בָּבְּלִ ניפַּע ישְּׁבְאֶבְ אָנו כָּלְ־הֶעָּרִים

אֹבְצֶּוֹ מִיּבְוֹ מִבְאַבְּלֵוֹ: מוֹאָב בוֹראמוֹן נִיקַּח אָת־כָּל־ ³² הְאֶמֹרֵי הֻוֹא וְהָוֹא נִלְהַם בְּמֶלֶךְ ج، بالإفرار لابا الألالا

غينادا: בּ מַּלְ בָּן יאַמְרָוּ תַּמְּמְלְים בָּאוּ מַלְ בַּן יִימָרוּן מַמַּלְיָּא מּוּלְוּ

בּהַּבְי, בַּמִוִע אַבְּלְוּ: מפְרָיַת סִיחָן אֶבְלְח עָר מוֹאָב בְּשִּׁלְהָבִיהָא מפּרְהָא דְּסִיחוֹן خريم يَجْمُك يَامُجِيا كِنْكُب نِعَا مَنْهُجِيا مُخْتِر كِنْكُب

خَشَرُك ليُحِدُ ، فينابا: برا جَرْد جَرْنَ فِيْنِ فِيْنِد فِهَٰجِينَ لِـ خَجْنِيا خَجْمِينَ مُولَ جَنَبَهِ

Ü.Ĺ₽X: וַנַּשָּׁים עַּדְ־נַפַּח אֲשֶׁרֹ עַדְ שׁוּלְטָן מִדִּיבוֹן וְצַּדִּיאִ עַד וּנֹּגְבֶׁם אָבָרַ מַהָּפַּנְן מַּרַיַּגַלְן פַּסַפַּע מַלְכִּנִ מַמַהָּבִּנִן הַּגַא

> לבני אמוראי בחשבון יבכל וּנֹסִיב וֹמֻּבֹאָן זֹט כֹּלְ עַבְוֹנִיֹא

> מְנֵיה עַר צַרְנוֹן: לבלאים ולסיב יח כל ארעיה אָנִיחַ קְרָבְא בְּמַלְכָּא דְּמוֹאָב מַלְכָּא אֵמוְרָאַר היא וְהוּא אָבׁוּ מַשְׁבּוּן כַּבְּמָא בַּסִיחוּן

בּבְהַא דְּסִיחון: שבוע ושכנון גור להשבון שהבני והשהלכל

ַבְּהְלַת בְּמָהָא דְּצַּרְנוֹן: מוֹאָב כּוּמְבַיָּא דְּפְּלְחִין בֵּית שמילו עמא דשרו בלחנית איש פֿירם פֿקיף בָּאִישָא

אָמוֹרְאָה סִיחוֹן: אונון ולוטוש למלוא למללא אוּגַבְלְבַּ מוּאָּׁרַ אַבְּבְרָהַ מַּם בַּמִוּה וֹג לְכֵּוִן מוּאָבָאָ אַבָּרִהוּן מַמָּאַ

נופח דַסְמִיךְ עֵּל מֵידְבָא:

the towns thereof. Amorites, in Heshbon, and in all Israel dwelt in all the cities of the And Israel took all these cities; and

his hand, even unto the Arnon. Moab, and taken all his land out of fought against the former king of the king of the Amorites, who had For Heshbon was the city of Sihon

established! Let the city of Sihon be built and parables say: Come ye to Heshbon! Wherefore they that speak in

lords of the high places of Arnon. hath devoured Ar of Moab, The flame from the city of Sihon; It For a fire is gone out of Heshbon, A

Unto Sihon king of the Amorites. And his daughters into captivity, hath given his sons as fugitives, undone, O people of Chemosh; He Woe to thee, Moab! Thou art

Medeba. Nophah, Which reacheth unto we have laid waste even unto perished—even unto Dibon, And We have shot at them—Heshbon is

- (42) בי עו. ומסו חוקו המראמו של הקצ"ה שאמר להם (דברים ב, יע) אל מלורם וגוי:
- (25) בנתיה. כפריס הקמוכים לה:
- מסס ועל ידו מסרס לישראל (מולין ם, ב): מידו. מרשומו (ב"מ מו, ב): (as) והוא גלחם. למס סילרך לסכמב לפי שנאמר (שס ע) אל מלר את מיאב ומשבון משל מואב סימס כמב לנו שמימון לקמס
- (82) כי אש יצאה מחשבון. משכנשס מימון: אכלה ער מואב. שם אומס סמדיים קרוי ער בלשון עברי ולמיימ בלק (שם כב, ו) כי ידעמי אם אשר מברך מבורך וגו' (מנמומא כד): חבנה וחבונן. משבון בשם מימון לסיומ עירו: המשלים. בלעס ובעור וסס המרו: באו חשבון. שלה סיס מימון יכול לכבשה והלך ושכר הה בלעס לקללו ווהו שהמר לו (TS) על כן. על אומס מלחמס שנלחס סיחון במואב: יאמרו המשלים. בלעס שנאמר בו (במדבר כג, 1) וישא משלו:
- (92) איי לך מואב. שקללו אם מואב שימסרו בידו (שס): כמוש. שס אלסי מואב (שופטיס יא, סד): נחן. סנומן אם בלשון ארמי: ער מואב. ער של מואב:
- ונשים. שי"ן דגושה לשון שממה כך יאמרו המושלים ונשים אוחס: עד נפח. השימונוס עד נפח: מרגוס של פר עד, כלומר פר גיר מדיבון. גיר לשון מלכופ ועול וממשלם היש כמו (מלכים-ה יה, לו) למען היוה גיר לדוד עבדי: (30) ונירם אבד. מלכות שלקס: אבד חשבון עד דיבון. מלכות ועול שסיס למות בתשבון תבר משם וכן עד דיבון בניו של מואב: פלישם. נקיס ופלימיס מחרב ואח בנוחיו בשביח וגוי:

מְמֶּגוֹיב וֹנְרוֹחוּ זְתְ אַבְעָּיי: מַּבְבַּלְשֵׁי הַשְּׁאֵירַ־לְוּ שַּׁמֵּיה עַד דְּלָא אָשְׁהָאַר לֵיה none left him remaining; and they and all his people, until there was ַנַּבְּנִ אָעַוְ וֹאָעַבַּלָּנִוְ וֹאָעַבַּלַבְ וּמְעוּ וִמָּנִי וֹנִע בַּנִינִי וֹנִע בַּלְ So they smote him, and his sons, جَيْمُجُرا: ثرْكك للهُمْذِر ÄÄL Hesppon. 扱いになり ひればく king of the Amorites, who dwelt at וְּעְשְׁיִהְ בְּאָמֶוֹר עִשְׁיִהְ לְסִיחוֹן נטהביר ליה בְּמָא דַּעַבְרָהָהָא do to him as thou didst unto Sihon אָטַנִּ וֹאָטַ_כַֿלַ_מֹּטִּוּ וֹאָטַ_אַבֿאַנַ people, and his land; and thou shalt ווֹט כֿב מֹשִּׁיִנִי וֹוֹט אַבֹמִינִי him into thy hand, and all his מפטיר הייבא אֹחוֹ בֵּי בְיִדְדְׁ נְתַּחִי מִנֵּיה אֲבֹׁי בִּידָרְ מְטַּרִית יְמֵיה Fear him not; for I have delivered וַאַמַר יִן לִמֹשָה לָא תִּדְחַל ניאטָר יְהוָה אָל־מֹשֶׁהֹ אַל־ And the LORD said unto Moses: לְאַנְּטְאַ לִוֹבְאַ לְאָבְוֹהָגִי: اْخُدِـ مَقْدِ دَقَاذِ لَاقَاتِ كُلُـ اللَّمْدِ: and all his people, to battle at Edrei. לַבַבְּמוּהָהוֹן הוּא וְכָל עַמֵּיה מוג מֶלֶבְיבַיבָּהָּוֹ לַלִּבָאַטָּם בַּוּאָ Bashan went out against them, he מטול וופל מוג מלפא במטול way of Bashan; and Og the king of נופֿנן זוֹהֹבוּ בבבה בבהו ניצגא יסליקו לאורח And they turned and went up by the نَالِيُمَ الْمُعَالِينَ مُعَمِدًا فَمُحَالِمُ الْمُعَالِدُ الْمُعَالِدُ الْمُعَالِدُ الْمُعَالِدُ الْمُعَالِد were there. אָמורָאָר דְּתַמָּן: וֹגֹלְבֹּבׁנִ בֹּנִמַגֹּיבַ (כִּ, וִיִּרַשִּׁ)[ַלִּ, and drove out the Amorites that בפּבוֹנהא וְמָבִיף יָמ and they took the towns thereof, ربْهُرَا مَنْهِلْ جُرِيرِكُ هُلاَءِدِيْاً וּשְׁכַח מֹשֶׁה לְאַלְּלָא יָת יַעְּזֵר And Moses sent to spy out Jazer, אָמֶובְאָב: Amorites. ĒÄĹſ Thus Israel dwelt in the land of the

page 143 and Haltara on page 208. The Hastarah is Judges 11:1 - 11:33 on page 196. On Rosh Hodesh, Mastir is Nymbers 28:9 - 15 on

Jericho.

IIXX

ıε

of Moab beyond the Jordan at journeyed, and pitched in the plains

And the children of Israel

possessed his land.

ַ אַאָּמִרַ מְּאָרִי יִשְּׁרָאָרַ לְאָּמִירִי: Amorites. בּהְּבָר יִשְּׁרְאֵל לָאֶמוִנֹאִני: that Israel had done to the ַ מְּעֹ וֹגְוֹבֵא בֹּלְעַ בּוֹ בֹּאבּוִר אָנִי כַּלְ וֹנִוֹא בֹלְעַ בּּר אָפּוִר יִנִי כַּלְ And Balak the son of Zippor saw all

- (מנמומק כד): (25) וישלח משה לרגל את יעזר. סמרגליס לכדוס מתרולה נעשס כרמשוניס במומיס מנו בכח מפלמו של משס לסלמס
- הרפחים (נדה קח): שוג שפלט מן הרפאים שהכו כדרלעומר וחביריו בעשחרות קרנים שנאמר (דברים ג, יא) כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיחר (+ε) χζ πίπχ κιπι. ασίσ αμο ιτά έσξασ απά σαπιτ ξι ιεισι αξ άετσο αιάπτ (ετάαια ιτ, ικ) ιιεά σεξία σιά
- (35) ויכו אוחו. משק סרגו כדלימל בברכות (נד, ז) נסרולק עקר עורל בר מלמל פרקי וכו":

פסולים בְּעַלְרָהָוֹתְ מִוּאָב מִמְבֶּר לְיַנְרָה בְּמִישְׁר בְּמִישְׁר בְּמִיבְרָא

נֹגַעַנוּ וּנֹמּבְוּ בֹנֹג

ڗڟ۪ڎ؉ۣڔ

מובוע וווובמו אַנוַאַבּוֹגוי:

نتان: (۵)

בפניסס אנו על אחח כמס וכמס לפיכך ויגר מואב (חנחומא בלק ב): (ב) וירא בלק בן צפור אח כל אשר עשה ישראל לאמורי. אמר אלו שני מלנים שהיינו במוחים עליסם לא עמדו

בב בנא ניפון מואָב מפון בני נְגָּלֶׁר מִנְאָּר מִפָּׁלָּג נִיֹמָּם מִאָּר כַּג

מָלֶבְ לְמִוֹאֶב בָּעָת הַהָּוֹאַ: يْرْدُمْ بِهَٰمُيْنِ بَحْدُمْ فِلْ خَوْلِهِ סְבָּיבֹהַינוּ כְּלְחָוֹךְ תַשְּׁוֹר אָת שַמְּד יְלַחֲכַוּ תַּמְּהַלְ אָת־בָּלְ־ פִּעַּן יִשִּׁיצֵיוֹ קְהַלְאַ יָת בְּלֹ וּנְאָמֶר מוָאָד אָבְוּלִוֹנָ מִגַּוֹן וֹאַמָּר

यंद्रंद्रः בּסָה אָת־עַין הַאָּבֶץ וְהָוּא יֹשֶׁב הְנַּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הַנָּה אָבֶּא בְּנִי־עַמָּוֹ לְקָרַאִּ־לֻוֹּ לֵאִלוֹר جَفَرَد) خِبَرَدَ هِنْهِد مِرَ ـ بَوْرِيد בָּן־בְּעַר (בספרי ספרד ואשכנו וּוֹמְלָע מֹלְאֹּכְים אָּלְבַלֹּמֹם

מְבְנָב נֹאָהֶ בַ עַּאָב מו באֹבוֹל בָּי יָבְאָטִי אָנוּ אָהָב אולָן אולַל, וֹפֿעַבְיָן וֹאָׁלֹבְתְּוֹנִי הַלְּם הַנְּּׁם כִּיַבְּלְּאַנִּם הַנּאַ מִפָּנִּי וְעַמְּהֹ לְכְּהֹוּבְּאַ אֶּרֶה־לָּי אֶת־

> ומשט למואבאי מו שבם בני מַמָּא כְטַבְּא אָבִי סַנִּי עוּאַ ירְחַיל מוֹאֲבָאָה מִן קַרָם

> בַבנאַ: אַפּוָר מַלְכָּא לְמוָאָר בַּמִבּוֹא זְט זְרוֹקְא דְּחַקְלָא וּבְלָט בַּר סַטְרְנָנָא בְּמָא בַּמֶלְתֵיךְ תּוֹרָא מואַב לַסָבוּ מֹבַוֹּ

> באַבְעָא וְהוּא שָׁבֵי מִלְּקָבָּלִי: בא בולא בו מנו מְּנִימָא לְמִוּמִב בֹא מֹפֹא נֹפַל מִפֹּגַבוֹם אָבה בֹּנוּ הַמִּיה לְמִלִּבוּ, כִיה בְּעוֹר לְפְּתוֹר צְּרָם דְעַלְ פְּרָת ישָׁכַּע אַוֹּנֹצִין לַנִּת בַּלְמָּם בַּר

עמָא קבין צָבי הַקּיף הוּא ילמן אושא למן לום לי נת

מוא גע בעלבונב מלבנג.

לבר נאטובלייה מן אבמא אבי

מנו מאם אכול לאנחא ביה

he whom thou cursest is cursed.'

because of the children of Israel. and Moab was overcome with dread people, because they were many; And Moab was sore afraid of the

—.əmit Zippor was king of Moab at that field."-And Balak the son of the ox licketh up the grass of the lick up all that is round about us, as Midian: 'Now will this multitude And Moab said unto the elders of

whom thou blessest is blessed, and out of the land; for I know that he them, and that I may drive them shall prevail, that we may smite too mighty for me; peradventure I curse me this people; for they are Come now therefore, I pray thee,

earth, and they abide over against

behold, they cover the face of the people come out from Egypt;

him, saying: 'Behold, there is a

And he sent messengers unto

the children of his people, to call

which is by the River, to the land of

Balaam the son of Beor, to Pethor,

- (E) ויגר. לשון מורא כמו (איז בי מ, כש) גורו לכס: ויקץ מואב. קלו בחייסס (כמו קלחי בחיי וסוא מקרא קלר):
- בעה ההוא. לא סיס כאוי למלכות מנתיכי מדין סיס וכיון שמת תיתון מנוסו עליסס לצורך שעס: עליסס באדס שכמו בפיו (מנמומא ג): בלחוך השור. כל מס שסשור מלמך אין בו קימן ברכס (במדבר רבס. מנמומא ג): שלא כמנסג העולם אמרו מנהיגם של אלו במדיץ נחגדל נשאל מהם מה מדחו אמרו לו איץ כחו אלא בפיו אמרו אף אנו נבוא של מואב למלחמס. אלא מיראחן של ישראל עשו שלוס ביניסס. ומס ראס מואב לימול עלס ממדין כיון שראו אם ישראל נולחיס (+) אל זקני מדין. וסלא מעולס סיו שונאים זה אם זה שנאמר (בראשים לו, לה) המכה את מדין בשדה מואב. שבאו מדין
- מפר כמיב קרובים סס לסכרימני כמו (מסליס קיח, י) כי אמילס (מנמומא ד): מזיקן: - הנה כסה את עין הארץ. פימון ועוג שהיו שומרים אומנו עמדו עליסס והרגוס (שס): - והוא יושב ממלי. לקרא לו. סקריאס עלו סימס ולסנאמו שסיס פוסק לו ממון סרנס (שס ד): עם יצא ממצרים. ואס מאמר מס למועב העמיד להם נביאים והם פרלו גדר העולם שבתחלה היו גדורים בעריות ווה נתן להם עלה להפקיר עלמן לונות (שם למלוך. ואס מאמר מפני מה השרה הקצ"ה שכינמו על גוי רשע כדי שלא יהא פממון פה לאומות לומר אלו היו לנו נציאים מורנו של מקרם כך שם המקום: ארץ בני עמו. של בלק (במד"ר. מנחומה ד). משם היה ווה היה מחובה והומר לו עמיד החה (פ) פחורה. כשולמני סוס שסכל מרילין לו מעום כך כל סמלכים מרילין לו אגרומיסם (במד"ר. מנמומא ד) ולפי פשומו
- מנמומא ד): כי ידעהי וגוי. על ידי מלממת מימון שעורתו להכות את מואב (שם מקת כד): (6) גבה בו. אני ועמי נכה בהם. דבר אחר לשון משנה הוא (ב"מ קה, ב) מנכה לו מן הדמים לחקר מהם מעט (במד"ר.

₹4: בֹלְקָּם וֹנְבַבְּנִי אַלְיִנִ בִּלְנִי בּלְהָם וּמִלְיִנִי הֹמִיִּ פּנֹינִמִּי ַ יִּלְסְׁמִּיִם בְּיָבְיִם וַיְּבָאֵנְ אָלְ וְלַסְמִיּאִ בִּיבִיהוֹן וַאֲחוֹ לְנְתַ וּנְלַכְנּ וֹלֵדְנֹ, מִנְאָׁדְ וֹוֹלֵדָנֹ, מִגַּיֹן נַאָּזִלְנִּ סִבָּי, מִנְאָׁדְ וֹסִבָּי, מִגִּיֹן

מואֶב מִם_בֹלְמֶם: יְבַבַּר יְבַלְיִב אֶּלְיִ נְיּמְבֹנִ מְבֹיב בֹּמָא בִּנִמּכְּנִלְ וֹיָ מִּמֵּוֹ נִאָנְבִיכִּנִּ رعدور تلاَمُحِنْد אُنْحُورِ لَـٰجُد حَكَّمُّد خَرْدِٰزُهُ تَمُتَدَ نُنْحِبًا فَنْنَمُهُ ניאמר אַליהָם לִינוּ פֹּהוֹ הַלַּיְלָה נַאַמָּר

ىر، بېزىت بېچى دېچ: ^{*} וֹּבֹא אֹבְעַנות אָבְבַלְּמָת וֹיֶאָמֶר

ڲڋڹ בְּלְטַ בּוֹ בְּבָּבְ מִנְאָב מִנְאָב מִלְטַ בּר צִפּוּר מַלְפָּא דְמוּאָב שְׁלָט וּגֹאָמֶּר בַּלְמֶּם אֶּלְ_טַאֶּלְיָנִים וֹאָמָר בַּלְמָּם שָׁנָם וֹוֹ בַּלְלַ

نتلشكيد: לי אַלוּ אַנלַי אַנכָל לְהַלְּחָם בִּוֹי " אָת־עַיִין הָאָהֶץ עַמְּה לְבֶּה קֵבְּה⁻ הַנְּה הְעָּם הַיֹּצֵא מִמְצְרַיִם וַיְכֶס הָא עַמָּא הַנְפָּק מִמְצְרַיִם וַהַפָּא

ڈر ڈکریک باری: ַ עַלֻ בְּ מִּמְּעִים לְאַ עַאָרַ אֶתַ הַעָּׁם בִּמְּהוֹן לָאַ הָלִיִּט נָת עַמָּאַ צָּרֵי

בּבְרָבִי מוּאָב מִם בַּלְמָם: לְעוּוֹ בִיתוּ עַכֹּא

بهجرا ببعضك לְנִׁע בֹּלְמֹּם נֹאֵמָר מַן װּבָרוֹא נאַטא מומר מן פֿבר װ

ڂڶڬ؞

לְאֹנֹטְאַ בֿוּהַ קְּנְהַ נְאֵנְרָבִּינִי אַיתַאַ לוּטַ לִי יָתִיה טָאָם אָכּוֹל וֹט הֹוֹ הֻטִּהָא בַאַּבֹהא כֹהֹו

בְרִיךְ הוּא:

spoke unto him the words of Balak. and they came unto Balaam, and rewards of divination in their hand; elders of Midian departed with the And the elders of Moab and the

abode with Balaam. unto me'; and the princes of Moab back word, as the Lord may speak here this night, and I will bring you And he said unto them: Lodge

tpee;, said: 'What men are these with And God came unto Balaam, and

hath sent unto me [saying]: the son of Zippor, king of Moab, And Balaam said unto God: 'Balak

against them, and shall drive them peradventure I shall be able to fight earth; now, come curse me them; of Egypt, it covereth the face of the Behold the people that is come out

blessed.7 not curse the people; for they are shalt not go with them; thou shalt And God said unto Balaam: 'Thou

- הכנימוהו והלכו להם שנאמר וישבו שרי מואב עם בלעם אבל וקני מדין הלכו להם (שם. מנמומא ה): אמרו אם יבא עמנו בפעם הזאם יש בו ממש ואם ידמנו אין בו מועלת לפירך כשאמר להם לינו פה הלילה אמרו אין בו מקוה (ע) וקסמים בידם. כל מיני קסמיס שלא יאמר אין כלי משמישי עמי (צמד"ר). דבר אחר קסס זס נעלו בידס זקני מדין
- ה' אלי. אם ימליכני ללכם עם בני אדם כמותכם אלך עמכם שמא אין כבודו לתתי להלוך אלה עם שרים גדולים מכם: וישבו. (בראשים לא, כד) ויבא אלסיס אל לבן הארמי בחלום הלילה. כאדם ההולך אלל פלגשו בהחבא (ויק"ר א, יג): באשר ידבר (8) לינו פה הלילה. אין כוח הקודש שורה עליו אלא בלילה וכן לכל נביאי אומות העולם וכן לבן בחלום הלילה שנאמר
- (9) מי האבשים האלה עמך. לסמעומו בא אמר פעמיס שלין הכל גלוי לפניו לין דעמו שוה עליו אף אני אראם עם שלוכל לשון מכבה:
- (סו) בלק בן צפור וגוי. אף על פי שליני חשוב בעיניך חשוב לני בעיני המלכים (שם):
- מן הארך איני מבקש אלא להסיעם מעלי ובלעם היה שונאם יותר מבלק (במד"ר. מנחומא ה): (11) קבה לי. ווקשם מארה לישהוא נוקב ומפרש (במדבר רבה. שם): - וגרשהיו. מן העולם ובלק לא אמר אלא ואגרשנו
- לברכמך כי ברוך סוא משל אומרים ללרעה (מ"א לדבורה) לא מדובשיך ולא מעוקליך (במד"ר. מנמומא ו): (בו) לא חלך עמהם. אמר לו אם כן אקללם במקומי אמר לו לא מאור אם סעם אמר לו אם כן אברכם אמר לו אינם צריכין

(ממיםי) אָבוֹי בֹּלְטִ לְכִי אֶּלְ-אַבֹּאָכִים בֿי בְּנַבְּבַבָּ מיי וֹנְיֹלֵם בֹּלְמֹּםְ בַּקְּצֵר וֹנְאָמֶר אָלְ - וֹלֵם בַּלְמִּם בַּגַּפָּרָא וֹאָמֶר

מַלוננ: בְּלְע וֹגְאָמֹרְוּ מִאָּלְ בֹּלְמָׁם וֹלֵלְ בּבְלְע וֹאָמַרוּ סְבִיב בּלְמָם
 בְּלְע וֹגְאָמֹרְוּ מִאָּלְ בֹּלְמָם וֹלֵלְ בּבְלְע וֹאָמַרוּ סְבִיב בּלְמָם

בְבָּיִם וְנִכְבְּדָיִם מֵאֵקֶּה:

שמלה מעלב אלו: בְּע אַמִּרְ בַּבְּלְט בּוֹ בִּפְּוִר אַכְ־נָא בּרָנָן אַמִר בָּלְטַ בַּר צִפּוֹר לָא וֹנֹבְאוּ אָבְבַבֹּלְאָם וֹנֹאָמָבוּ בְוָ וֹאָטוּ לִנִי בֹלְמֹם וֹאָמָבוּ כִּיִּש

לאַ עַבְּרַבַלֵּי אָת הַעָּם הַזָּה: אַמֶּב שאַמָּב אַלְ, אֵמֶמְב וּלְכַב - בַּנוּמָב לָ, אַמְּבוּב וֹאֵינִא כֹּעַּן خدحظد مخطئك فيد نزح محدنظته متطناك عنفه نجح

לְגַּמְוֹתְ לְשַׁנְּר אָנְ גָּרוֹלֶר: לעַבר אָת־פִּי יְהֹוָה אֶלֹהִי בּירָלִי בְּמָבּ וְזְבְּבֶר בְּאֵא אַנְכָּלְ בִינִינִי בְּסָּר יִדְיַבַר לְיִע לְיִ ๑٠ בֹלְט אִם ימוֹ לִי בֹלְט מִלְאַ בֹלְט אִם ימוֹ לִי בֹלְט מִלְאַ וּנֹתֹּן בֹּלְתָּּם וֹיֶאַמֶּרְ אָלְ-מַּבְׁדֵּי וֹאָטִׁיִר בַּלְתָּם וֹאָמָר לְתַּבְּדִי

೬ಕ್∟ ನರ್ಜ: הַכְּיֵלְה וְאֵבְיִּמְה מַּת־יּמָף יְהֹנְה

يعير بتأب جُمَمَ كَيَرَا فِهِدِا: ﴿ يُمْ جُمُونِ جُمَانِ فِي اللَّهِ اللَّهُ اللَّ לאַנֹהֹכוּן אָנוּ נהֹוֹא שֹנִם וֹזֹ

לַמִּגעוֹ מִּמַּנֹא:

QK'X'I ह्रेंद क्रेंद्र

להו טטמה מלמיםי לוטי:

לוט לי נָת עַמָּא הָדֵין:

וֹמּוֹבְטֹא אִוְ בַבְּטֹא: מִוֹמִבֹא בַּוֹן אֶלְטִוּ לְמָמֵבִּר לְמִמְבַּר מַּלְ יַנְיִנְיַנִי

וֹן לְתַּלְלְא מֹמִּנִי: אַטוּן בְּלֵילְנְא נְאָנַע מָא יוֹסִיף וְעַּהְי שְׁבְוּ נָא בְּנֵוֹנִי נַם-אַמָּם וּכְעוֹ אוֹרִיכוּ כִעוֹ הָכָא אַר

> leave to go with you.' for the Log prefuseth to give me of Balak: 'Get you into your land; morning, and said unto the princes And Balaam rose up in the

Balaam refuseth to come with us.' and they went unto Balak, and said: And the princes of Moab rose up,

they. more, and more honourable than And Balak sent yet again princes,

hinder thee from coming unto me; Zippor: Let nothing, I pray thee, to him: 'Thus saith Balak the son of And they came to Balaam, and said

91

Sτ

٤ī

people.' therefore, I pray thee, curse me this sayest unto me I will do; come great honour, and whatsoever thou for I will promote thee unto very

do any thing, small or great. the word of the Lord my God, to silver and gold, I cannot go beyond To llut seuod sid sm svig bluow unto the servants of Balak: 'If Balak And Balaam answered and said

unto me more.' know what the Lord will speak also here this night, that I may Now therefore, I pray you, tarry ye

ימוט לפיכך ויושף עוד בלק: (EI) להלך עמכם. אלא עם שרים גדולים מכם למדנו שרוחו גבוס ולא רלה לגלות שהוא ברשוחו של מקום אלא בלשון

מנמומטו): (עו) בי בבד אבבדך מאד. יומר ממס שסיים נועל לשענר (רולס לומר נמלחמם סימון) אני נומן לך (נמדנר רנס.

ונמנבק כקל שקינו יכול לבעל הברכום שנחברכו האבוח מפי השכינה (שם): לשכור מיילום רבום פפק נולם פפק אינו נולם ואני ודאי נולם (שס): לא אוכל לעבוד. על כרמו גלס שסוא ברשום אמריס (18) מלא ביהו בסף ויהב. למדנו שנפשו רמנה ומחמד ממון החרים המר רבוי לו לימן לי כל כפף ויהב שלו שהרי לריך

סלואי שלא יומיף לברך כאן נמנגא שעמיד לסומיף לסס ברכוח על ידו (שס): (פו) גם אחם. פיו הכשילו גם אמם מופכם לילך בפחי נפש כראשונים (שם): מה יסף. לא ישנה דבריו מברכה לקללה

אַנו עַמָּמָה: אַנוַ נוֹגַלָּר אָמָר אָנִבּר אַלְיִּבּ gar tagara gra al aga gar oz לֵוֹלְעָ וֹנִאָּמֶׁר לְוִ אִם-לִלְבֹרָאִ לְּוֹּהְ בָּבֹלְהָּם לִוּלְנֹא וֹאָתַּר לְוִנִי אִם

אַּטְגָוּ נַיֵּלְבַ מִם_שָּׁבַי מוּאָב: מּנִימִי וֹנְּלֵם בֹּלְהָם בַּבְּהָם בַּבְּבָּב וֹיִּנִוֹבְהָהְאָנִי_

מַּבְאָּעַנְיָ יַּמְּלֵׁי נֹמִבְיוֹ מֹמֹנְיּ בַבְּבֶרְ לְשִׁמָּן לְוִ וְהִוּאָ רִכָּב בי הוא ניתנצב מלצף יהוָה נייַתראַן אָליהים בִּירוֹלֵךְ

برلإمنا جميم ميجية: رَقَعُكِ فَهُيُنِ رَبِّكَ فَخُمُو هُنِ_ בְּיִדְוּ וַמַּטִ הָאָמוּוֹ מִוֹ הַבִּבֶּרָ د نقر حَيْدُك اللَّهُ شَرْاطُهُ ريوته بغمنا هم فجغه بمثم

הּבְּרְמִים גַּבֶּר מִנָּה וְּלָבֶר מִנֶּה: <u>יי וַיַּעְּמִי מַלְצַּוּ יְהוָֹה בְּמִשְׁעִיל</u>

> בּאֶמַבֶּיל עַּמָּף יָהַיה תַּעָּבִיר: אַנוג אַמַּבוּן יִבְרַם יָת פַּעָּנָמָא לְמִלְבוּ, לְבַבְּ אָנוּוְ זִּוּבְבוֹא לוִם נוּקא אָקבינם ו אָקבּבֹלְמַּם וּאָטֹאַ מּוֹמּבׁ מוֹ בוֹבַם וֹנִ

מוּאָב: נְינִ אָּטְנְיִנִי וֹאָזַלְ מִּם וַבְּרָבִינִ ולם ללגם לגלנא וזב...

מולומוני המוני: בביב מל אַמְנִיה וּתְבין בְּאוֹרְחָא לְשְׂטָן לֵיה וְהוּא רוא וְאָרְעַמַר מַלְאָבָא דַייָ וטַבוּל בוּגָוֹא בּוּגֹ אָבוּג אָזִגַּב

לאוְרוֹא: בלְמָּם וֹנו אֲנוֹלֵא לְאַסְמֶּוּנִעַצּ אוְבַׁבֹא וֹאֹוֹכִי בַּבַעַלָּא וּמִבַא הַלִּיפָא בִּידִיה וּסְטָּת אֲחָנָא מִן ממע פאובטא נטבפוש וְנְוֹנִי אָּטִוֹא וָט מָלְאָּכֹא בּוּנִ

וֹלִבְינִא מִכָּא: כּוֹמוֹא אַנוֹנֹא בַּלִּבונֹא מִכֹּא ולם מלאלא בנו במבול

> thou do. which I speak unto thee, that shalt go with them; but only the word men are come to call thee, rise up, night, and said unto him: 'If the And God came unto Balaam at

went with the princes of Moab. morning, and saddled his ass, and And Balaam rose up in the

—.mid ass, and his two servants were with him.—Now he was riding upon his for an adversary against the LORD placed himself in the way Decause he went; and the angel of And God's anger was kindled

smote the ass, to turn her into the went into the field; and Balaam ass turned aside out of the way, and sword drawn in his hand; and the LORD standing in the way, with his And the ass saw the angel of the

and a fence on that side. vineyards, a fence being on this side, in a hollow way between the Then the angel of the Lord stood

77

- (02) אם לקרא לך. אם סקריאם שלך ומבור אחם לימול עלים שכר קום לך אחם: ואך. על כרמך אח סדבר אשר אדבר
- שנחמר (ברחשים כב, ג) וישכס חברס ס בבקר ויחבוש חת מתרו (מנחומה ח): שם שרי מואב. לבו כלבס שוס (במדבר רבס. (IS) ויחבש אח אחנו. מכאן שהשנאה מקלקלה אה השורה שהצם הוא בעלמו. אמר הקב"ה רשע כבר קדמך אברהם אביהם שליך אומו מעשה ואף על פי כן וילך בלעם אמר שמא אפמנו וימרלה:
- מלחעות שלת יחעת ויתבד (במד"ר. תנחומת ה): ושבי בעריו עמו. מכתן להדס חשוב היולת לדרך יוליך עמו שני הנשים (22) בי הולך הוא. כאם שהדבר רע בעיני המקום ונמאום לילך: לשמן לו. מלאך של רחמים היה והיה כונה למנעו **gg**):
- וסוא בא עליהם בפיו שהיא אומנות שלהם אף אני אתפוש את שלו ואבוא עליו באומנותו (תנחומא ה) וכן היה סופו (במדבר כשיכחם מויקין (מדכש הגדם): וחרבו שלופה בידו. המכרשע וה הנים כלי הומנומו שכלי ויינן של הומות העולם במרב (ES) וחרא האחון. וסוא לא כאס שנמן סקנ"ס רשומ לבסמס לכאום יומר מן סאדס שממוך שיש בו דעם מערף דעמו לשמשו ומוזרים ומשמשים זה את זה (שם):
- (ישעיס מ, יב) מי מדד בשעלו מיס. ברגליו ובסלוכו: גדר מזה וגדר מזה. קמס גדר של אבניס סוא: (+s) במשעול. כמרגומו בשביל. וכן (מ"ח כ, י) חם ישפוק עפר שומרון לשעלים. עפר הנדבק בכפוח הרגלים בהלוכן וכן לא, מ) ואת בלעס בן בעור סרגו בתרב:

ځتجٿك: ثَاثَم فَأَمُّوا هُمِـيَوَّادِ لَهُ قُلِ ثِن يَاثِمُهُ لِمَخْمُوا ذِحِينَمْهِ ¿ וֹשׁלְּבוֹאְ אֶּלְ-חַלְּיִר וֹשִּׁלְחַוֹּא אָתִי וֹאִדְּחַיבַּת עִם כּוּחָלָא וּדְחַקַת וַמַּבֶא הַאָּטְוֹן אָת עַּלְאַךּ יְהוֹנָה וַהַזָּה אַהָּגָא יָה עַלְאַבָּא דִּייָ

בבר לנשות ימון ישמאול: ַנְיַעֲמִר בְּמְקְנִים בְּּר אֲמֶנֵר אֵין־ בּאֲמַר עָק דְּלֵית אִירַח לְמִסְמֵי

ַבְּלֵּמֶׁם וֹגֵּבְ אָטַבְּנִאָּטִוּן בַּמַּעֵּק: נטבלא טַּטַט בּלְמָט וּיִטַר־אָּר

בּׁ, הִכּּיִּתָּי, זֶּר שִּׁלְשֵּ בִּלְים: تَفِعُمُد خُخِخُمُ صِ مُنكِ مُمْنِيد خُلِهِ ניפְּתָּח יְהְנֶה אָת־פָּי הָאָתִין

בָּי עַהָּהְ הַבְּהָהָים הַבְּיָהָים בִּי עִיְעְּמֶּלְלְיִּהְ בְּּרִי בְּתְּ בְּתְּבְּתְ בְּרִיְּהְ עַנְּיִבְּהָ בִּנְ אָנְהְ שַּׁנְ בְּתְ אָנִים עַוֹּבְּאָ בלמִם לַאִּנְוּן

בְּׁחַ וֹּיְאָמֶר לְאָיּ ההספן הסבנתי לעשות לה המילף אליפנא למעבר לה מְּלֵי מֵעִידְרְ עַּדְרַנְיִנִם הַנְּהָר מִיְצִיִּיִם יַעַר יוֹמָא הָדִין ق ترج אָנְלִי אַלְוֹלְ אַמֶּר בְבַבְּקִי אָנָא אָטִּוֹב בּרְבָיִבְקִּ עַּבְּ تهظنا

נַיּקָר נַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפֶּיוּ: جَيْدُك البَلَجْنِ مُكْرَفُك خَنْكِة بَبَاحِدِكَ مُكْرَفِع جَنَدِيد بَجْدَم ֵּ וַיַּרְא אָת־עַלְאַךְּ יְתֹּוֹתְ נִצְּבַ עַלְאָבָא דַּייִ מְעַמַּד בָּאוֹרְחָא נוֹנלק וְבוֹנְעַ אָּטַ מִּנְנָוֹ בֹלְמִּם וּנִלְאִינִ יִּטְ מִּנְנִּ בַּלְמָּם וַעַּוֹאִ יִּט

נאוסיף לממחה:

מֹלְאַּבׁ וֹבוֹנִי הֹבוֹנִ וֹאִנִסִּנֹ מּלְאָּבֹא בַּוֹגֹ הֹבֹר וֹלִם

לַנְמִּנְא וֹלְמִּמְׁמִאלָא:

עולוֹא בַבֹלַמָּם וּמִּטַא זֹט אַטַּלֹא וּוֹבֹמֹע שַּׁעוִע בֹּלָמָּם וּעַבוֹּגּוֹב נַמָּרָא הָאָמוּלְ אָת־עַּלְאַרְ יְהַנְּה נִחָּנִי צַּהָנָא נָת עַלְאַבָּא דִּייָ

יפְּתַה יִיְ יָה פּוּמָא צַאָּקָנָא

לְבַׁ אַבוּ מִנוּנִלוּ בַּלֹן עַלָּע וֹאַמֹנע לִבֹלְהֹם מֹא הֹבֹנִע

בידי אַבי קען קעלהיה: בּׁג נֹאֵמָר בֹּלְמָּם לָאִּטָוֹא אָנַג

אָּלְבַלְּמָּם נֹאֹמָנִע אָטִוֹּא לְכֹלְמֹם נֹצְלֹא

בְּבֵין וַאֲמָר לָא:

וסְגֵיד לְאַפּוֹהִי:

against the wall; and he smote her the wall, and crushed Balaam's foot LORD, and she thrust herself unto And the ass saw the angel of the

the right hand or to the left. where was no way to turn either to further, and stood in a narrow place, And the angel of the Lord went

his staff. kindled, and he smote the ass with Balaam; and Balaam's anger was LORD, and she lay down under And the ass saw the angel of the

times? thou hast smitten me these three What have I done unto thee, that of the ass, and she said unto Balaam: And the Lord opened the mouth

hand, for now I had killed thee.' would there were a sword in my Because thou hast mocked me; I And Balaam said unto the ass:

unto thee?' And he said: 'Nay.' this day? was I ever wont to do so hast ridden all thy life long unto not I thine ass, upon which thou And the ass said unto Balaam: 'Am

bowed his head, and fell on his face. sword drawn in his hand; and he LORD standing in the way, with his Balaam, and he saw the angel of the Then the Lord opened the eyes of

31

(אב) וחלחץ. סיל עלמס: וחלחץ. למ למריס למ רגל צלעס:

(62) ויסף מלאך ה׳ עבור. לעזור עוד לפניו להלן להיום לפניו זמקום אחר כמו (זראשים לג, ג) והוא עזר לפניהם.

(82) זה שלש רגלים. רמו לו אמה מבקש לעקור אומה המוגגת שלש רגלים בשנה (מנמומא ע): ומדרש אגדס יש במנמומא (מ) מס ראס לעמוד בשלשס מקומות סימני אבות סראסו:

(92) החשללה. כמרגומו לשון גולי וצויון: לו יש חרב בידי. גנומ גדולס סיס לו דבר וס בעיני סשריס וס סולך

(30) ההסכן הסכנתי. כמרגומו וכן (מיוז כז, ז) הלאל יפכן גזר. ורצומינו דרשו מקרא זה צגמרא אמרו ליה מאי טעמא לסרוג אומס שלמס בפיו ולאמון זו לריך לכלי זיין (שם):

לא רכבת אמומיא אמר להון ברמיבא שדאי ליה כו' כדאיתא במשכת עבודה זרה (ד, ב):

خدائتم تشكك خثالانا: בְּנְלְיִם הַנֵּה אָנִכִי יָצָנָאָתִי לְשָּׁמָוּ בּ מְּה הִכִּיתִ אָת־אֲתַּנְןּ זֶה שֶׁלָוֹשׁ וּיַּאִמֶּר אֵלִיוֹ מַלְאַבּ יְהַנֶּה עַּלִ

ואולי בב"וני: בִּי עַמָּה נִם־אַּהְבָּה הָרָנְהִי הַלְּהֵ הֹלְהַה בֹלֹלְים אִנּלְי, לֹמִלֹנִי מִפֹּנְי رَمَالِ هَٰذِرِ يَاهُٰكِياً رَمَّم كَٰفَرْدِ يُكَا

בה להגונ אֹמִוּלִנו בָּנִי نجْد ذِكْلَهن، خَنْدُكَ لِمَقْدِ هُمِـــ י^{+•} קַּטְאָטִי בָּי לַאָּ יְדַּעְּמִי בָּי אַמְּדָר וּאָמֶר בִּלְמָּם אָּלְ־מַלְאָּף יְחוֹּהֹ

שׁנִיבֶּׁנִ נִיּלְנִּ בֹּלְמֹּם מִם מִּנֵי יִטִיה הְּמִּנִי, נִאָּזִלְ בִּלְמֹּם מִם تَلَاثُ لَا مُنْ مُنْ لَا مُنْ فَانْدُمُ لَا يُعْلَىٰ مُنْ لِي مُنْ لِيُعْمُونِ مُمْكِ « ֻלְרְ עִּם־הָאֲנְשִׁים וְאֶפֶס אָתַ־ אִינֵיל עָם גּוּבְרַיָּא וּבְרַם וַיַּאִמֶּרְ מַלְאָּר יְהוָֹה אָלְ־בָּלְעָּם וַאָּמַר מַלְאָבָא דַּיִי לְבַלְעָם

للاخلاج: מַלְ יִּבְוֹנְ אַבְּנְן אַמָּב בֹלֵהֵי בַּטְאָב בַּמֹלְ טַטְוּטְ אַבְנָן ⁶⁶ לקְרָאֹתוֹ אֶל־עַיִר מוֹאָב אֲשֶׁר וּנְפַּק לְקַדָּמוּתִיה לְקַרְתָּא וּוֹמְׁמָת בַּלְע בַּוֹ בָּא בַלְמָּם וּוֹבָּא יִמְּמָת בַּלְע אָבוּ, אָטֹא בֹלְמִם

> למוזק לאונשא לטללו: אָבו וּלָן פֿבֹתו בַאַשׁ בֹהוּ ומוו בא אוא ופלום לשטן מא מִבוניא נע אַטִּלָּב בַּלָן שַׁלָע וֹאַמֹּר לִיה מֹלְאַכֹּא בּיוֹ מַּלְ

> יקה קשלית וימה קיימית: סְמְת מִן בֶּדְמֵי אֲבִי כְעַּן אָּף וֹשׁוֹשׁנוֹ אַשׁוֹלֹא וּסִׁמִּט מִן צֹבֹתוּ

> יכהו אם ביש בעיר בעיר ממשע לשבמוטי באורָהא עַלִינו אָבוּ לָא גָבֹּלָהָ בַּאָּשַׂ וֹאָמֹר בֹּלְמֹם לְמַלְאָּכֹא בַּוֹי

contrary unto me; adversary, because thy way is behold, I am come forth for an smitten thine ass these three times? unto him: 'Wherefore hast thou And the angel of the Lord said

thee, and saved her alive.' me, surely now I had even slain unless she had turned aside from aside before me these three times; and the ass saw me, and turned

displease thee, I will get me back.' way against me; now therefore, if it knew not that thou stoodest in the the Lord: 'I have sinned; for I And Balaam said unto the angel of

Balaam went with the princes of unto thee, that thou shalt speak.' So but only the word that I shall speak unto Balaam: 'Go with the men; And the angel of the Lord said

utmost part of the border. border of Arnon, which is in the unto Ir-moab, which is on the was come, he went out to meet him And when Balak heard that Balaam

98

ירטני מפיים ומנחס אוחי על ידי רשעים שאינן אלא מקנימים: לכשפי ולסמכרמי ומקכא קלכ הוא כמו (ש"ב יג, לפו) ומכל דוד לישנא אחרינא ירש לשון רלון וכן (איוב טו, יא) ועל ידי רששיס לנגדי כלומר לקואסי ולסקניעני. ולפי משמעו כי מרד סדרך לנגדי לשון רמע כי ראימי בעל סדרך שחרד ומסר סדרך שסוא (22) בי ירש הדרך לנגדי. רצומינו מכמי סמשים דרשוסו (שצם קס, א) נועריקון יראס ראמס נעמס צשציל שסדרך

המקום על כבוד הבריום וכן (ויקרה ב, מו) ואם הבהמה מהרוגו וכן (שם מו) והרגם את האשה ואת הבהמה (במ"ר): יכולם לעמוד בסוכחה כמו שכחוב ויאמר לא. הרגמיה שלא יאמרו זו היא שקלקה אם בלעם בסוכחתה ולא יכול להשיב שחק סרגמי אומך כלומר לא סעכבס בלבד קראמיך על ידי כי גס ססריגס: ואוחה החייחי. ועמס מפני שדברס וסוכיממך ולא (33) אולי נטחה. כמו לולה פעמים שהולי משמש בלשון לולה: גם אחבה הרגחי. הריזה מקרה מקורם והוה כמו לכם והוה

מני מס רע בעיניך לריך מני לשוב (מנמוממי): למוד הוא בכך שאומר דבר ומלאך מחזירו אמר לאברהם (בראשית כב, ב) קח נא אם בנך וגו' ועל ידי מלאך בעל את דברו אף אם רע בעיניך אשיבה לי. לסמרים נגד סמקוס סיא משובס זו. אמר לו סוא בעלמו לוני ללכס ואסס מלאך מבעל אם דבריו (+ε) בי לא ידעחי. גס וס גנומו ועל כרמו סודס שסול סיס משמבת שיודע דעת עליון ופיו סעיד לל ידעתי (מנתומל י):

אדבר וגוי: לך עם האנשים. כי מלקך עמסס ומופך לסאבד מן סעולס: עם שרי בלק. שמח לקללס כמוחס (שס): (פצ) לך עם האנשים. בדרך שלדס רולס לילך בס מוליכין לוחו (במ"ר. מכוח י, צ): ואפס. על כרחך לח סדבר לשר

(186) וישמע בלק. שלה שלוהים לבשרו (שם): אל עיר מואב. אל מטרפולין שלו עיר ההשובה שלו לומר ראה מה אלו

לא אוכל פַבְּבֶרָה: לְמִּׁע לֵאְ־הָלֻרְמִּ אֵלְיִ הַאָּמִּלְּם دد هُرْبَ هُرَبُكِ، ﴿ خُرُكِ ﴾ _ جُهُ حَرْبُ هُرَبُ لَهُ خُرِبُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّا عَلَا عَلَا عَلَّا عَلَّا عَلَّا عَلَّا عَلَّا عَلَّهُ عَلَّا عَلَا عَلَّا عَلَّهُ

الأكيثات خطر بهنير لألكات בּבְּר מְאַיִּמְר תַדְּבְר אֲמֶׁר יָשָׂים לְמִלְלֵא מִדְשָּם פּחָנְמָא דִּישׁוּי בְּאִטִּי ְאֵבֶּיוֹ הַּשְּׁיִנִי נְדִוֹכִילְ אִנְכֹּלְ לְוֹטִוֹּ בְּהַּוֹ נִימִוּכְלְ וֹכִילְּוֹא آبِهِمُال خَذِٰمُت هُم خَذِٰمُ لَاقِالِ ٱهُمَال خَذِٰمُت ذِحْدُهُ لَهُ هُتَالِنَا

ַלְרַנָּע <u>הַצְּ</u>וֹנֵע: (משיי) ברים חשיים. (משיי) ברים חשיים.

יי וֹנְיֵנְיׁ בַבְּפֵנִי וּנְפַּט בַּלְּעָ אָעַר خُرَجُم لَحَمْثِ، صَاغَمْد عَنْهِ:

ממום לאב ביאם: خَرُمُٰۤ رَبُمُ كِان خُوْنِك خُمْرِ رَبُكُ

٪د۲،۵۰ לי בְּזֶה שֶׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אייי לי בְּזֶה שִׁבְּעָה מִוְבְּתָה מִוְבְּתָה וְהָבֵן נּאָמֶר בַּלְמָּםְ אָּלְבַבָּלָל בַּנִירַ

: لَاكَٰلَٰكُ لَٰكُ

لنلآلن، خُك تَنْكِك شِقِر: نْلِيْلِا ذِكْلُهُنِ، يَلَكُدُ مِّلِا يَلْهُدُ، ْ עַּל־עַלְהֶּף וְאֵּלְבֶּׁה אִנּלֵי וִקְּרָה

אָלא וֹכוֹל לִוֹפֿרוּטָב: עַבְּקוּשְׁמָא בַוֹנִיקָא אָמָר כֵית לְבַ לְמֵא לָא אִׁנוּנוֹא לְוֹנוֹי וֹיּאֵמֶר בְּלְלִ אֶלְ-בִּלְמָּם נַוֹלְאְ וֹאָמֵר בָּלְלִ לְבַלְמָּם נַּלְא

ני בפומו ימוה אַמַלִיל:

לקרית מחוווהי:

לבלמם ילבלבנא בממיה: of เมื่อน อุรุ่ง อุรุ่ง เลือง เรื่อง เลือง เ

עַמָּא: בּטַבְתַיה נַחַנָּא מִמַּמָן קַּצָּת מוֹ ני בּלְמָם וֹאַסְבּוּה לְנְתַּע וְנִינִנְי בֹּגַפֹּנִא יַבְבַר בַּלְע

נאמר בלְמָם לְבַּלָט בָּנִי לִי

לְּגְׁ עַּבְּלֵא מִּבְּלֵּא מִבְּלָּא מִבְּלָּא מֵבְלָּא עלא מָבֹהֹא תֹּבְבַעוֹן וֹאַטְבוֹן

שור ידבר על בל מדבח:

נְאָנֹג יִנִירָ: بغنائم لاتناتن تقاتر خك מִנמֹר מוֹ בוֹבֶם וֹנִ לְפַבְּמוּנִינִ הכ הֹכִטֹּב נֹאִנֹב מֹאָם נֹהֹנַה آبهُمُال خَرْمُ لَا كَرْجُوا لَالْأَنْجُلِي الْمُمْلِ خُرْمُو كَرْجُوا هَلَمْلَالِ

> promote thee to honour? unto me? am I not able indeed to thee? wherefore camest thou not not earnestly send unto thee to call And Balak said unto Balaam: 'Did I

> mouth, that shall I speak.' word that God putteth in my power at all to speak any thing? the am come unto thee; have I now any And Balaam said unto Balak: 'Lo, I

they came unto Kiriath-huzoth. And Balaam went with Balak, and

And it came to pass in the morning the princes that were with him. sheep, and sent to Balaam, and to And Balak sacrificed oxen and

part of the people. and he saw from thence the utmost brought him up into Bamoth-baal, that Balak took Balaam, and

rams.' me here seven bullocks and seven me here seven altars, and prepare And Balaam said unto Balak: 'Build

IIIXX

offered on every altar a bullock and sboken; and Balak and Balaam And Balak did as Balaam had

went to a bare height. showeth me I will tell thee.' And he to meet me; and whatsoever He peradventure the Lord will come by thy burnt-offering, and I will go; And Balaam said unto Balak: 'Stand

(עב) האמנם לא אוכל כבדך. נמנגם שמופו ללהת מעמו בקלון (שם): מבקשים לעקור (במד"ר. שם):

(98) קרית חצות. עיר מלאס שווקיס אנשיס ונשיס ועף במולומיס לומר ראס ורחס שלא יעקרו אלו:

(I+) במוח בעל. כתרגומו לרמת דחלתים שם עבודת חלילים: (04) בקר וצאן. דבר מועט בקר אחד ולאן אחד בלבד (במד"ר):

(3) אולי יקרה ה׳ לקראהי. מינו כגיל לדצר עמי ביוס: וילך שפי. כמרגומו ימידי לעון עופי ושקע שמין עמו אלה

הְּנְבְּטֹּג וֹאָהֹלְ פָּׁב וֹאָנֹלְ בַּמּוֹבַּטֹּ: וֹאַסִּילִינִי שִּוֹב וּגַּכָּב הַלְ כָּלְ אַלְיו אָת־שִׁבְעָּת הַמִּוְבְּחֹת י ניפֶּר אֵלְהָרם אֵלְ־בַּלְמָם נַּאִמֶּר

نلقد: ניאמר שוב אֶל־בָּלָק וְכָה נִאַמר חּיב לְנָה בָּלָה וְבָּלִ נְיֹהֶם יְעִוֹנִי בַבְּרָ בְּפָּׁי בַלְמְּטַ וְהַוּיִנִי פַעִּינִא בְּפִימָּא בַּבְלְמָּם

רוא וֹבֶל_שָּׁבֵי מִוּאֶבי ° נֹלְהֵּׁר אֵלְּגִּי וֹבִינָּב נֹאֵּר מַּלְ-מִלְעַוּ וֹטַבְ לְנִטִּגִּי וֹבַא מִׁמִּעַר מַלְ

יַעַּלְב יּלְבֶּה זְעֲמָה יִשְּׁרְאֵל: ע אָּגֶּׁם וֹנְעִוֹיִ בֹלְטִׁ מֵלְבַּׁ בְּתִוֹאָּרִ בַּבַּבוֹיִ בַּלְטִ מִּלְבָּא בַּתִוֹאָר וּוֹמִא מֹמָלוִ וּאָמַוֹר מוֹן

מְעַבְרֵי לְבֶּבִי אָבִרִ אָבִר לָּבִּי

אָזְעֶׂם לְאִ זְעָם יְהֹוֶה:

: ١١٠٠ الله الله

ڗڟ۪ڎ؉ڂ؞ לי וַעָּלְב וֹאִיתַא טָבוּד לִי ממובו מֹבְנֹשׁאַ אָנשֹאַ קוּמ

וּנֹמֹלְ מִנִּלְיִבּ וֹאֵמֹר מִן אָרַם

מַּלְעַיה הוּא וָכָל רַבְּרְבִי

מואָב:

نَٰرَةِ ذِح:

ומא אַטובוע בַּלְאַ שַּׁבַּיע וֹנִי:

הֹלְמֹא וּבֹהֹמֹמֹוֹא לָא וֹשַׁבַוּנוֹ ללענגיענו מינגו גוטסוו ומֹבְמִּהָא סְבֵּיחֵיה הָא עַּמָּא אָבְאָפּנּ אָבְ, מִבְּיָהָ מִנּבִּיֹא עַזִּימִיה

> bullock and a ram on every altar. seven altars, and I have offered up a unto Him: 'I have prepared the And God met Balaam; and he said

sbeak. unto Balak, and thus thou shalt Balaam's mouth, and said: 'Return And the Lord put a word in

and all the princes of Moab. he stood by his burnt-offering, he, And he returned unto him, and, lo,

Israel. curse me Jacob, And come, execrate mountains of the East: 'Come, me, The king of Moab from the said: From Aram Balak bringeth And he took up his parable, and

execrated? exectate, whom the Lord hath not not cursed? And how shall I How shall I curse, whom God hath

reckoned among the nations. dwell alone, And shall not be him: Lo, it is a people that shall him, And from the hills I behold For from the top of the rocks I see

פר ואיל במזבח. ומברסס למ סעלה מלמ מיל מחד: כס) ויבן שם מובח וגו' ויכרו שם עבדי ילחק באר. ויעקב בנה שחים אחד בשכם (שם לג, כ) ואחד בביח אל (שם לה, ו): ואעל . אליי (שם מ) ויעמק משם ההרה וגוי (שם יג, ימ) ויאהל אברם וגו' ואמד בהר המוריה (שם כב, מ). וילמק בנה אמד (שם כו . אבומיסס של אלו בנו לפניך שבעס מובחות ואני ערכמי כנגד כולן אברסס בנס ארבעס (בראשית יב, ו) ויבן שס מובח לס'סנראס של ישראל (ב"ר נב, ב): אח שבעה המזבחה. שבעה מובחום ערכחי אין כחיב כאן אלא את שבעה המובחום אמר לפניו (+) ריקר. לשון עראי לשון גנאי לשון מומאת קרי כלומר בקושי ובבויון ולא סיס נגלס עליו ביוס אלא בשביל לסראות מבתן שמיקס:

- (ד) אדה לי יעקב ולבה זעמה ישראל. זעני שמומיסס ממר לו לקללס שמא מחד מסס מינו מוזסק:
- מס יען וגו'ומס ענס אומו בלעס וגו'למען דעמ לדקומ ס' (ברכומ ז, מ. קנסדרין קד, ב): . אלה שהני יודע לכוון השעה שהקב"ה כועם בה והוה לה כעם כל הימים הללו שבההי הליך ווהו שנהמר (מיכה ו, ה) עמי וכר נה ואלס יעמדו לקלל את סעס אלא על סקללס לא רצס לסוכיר עליסס עס קללס (תנתומא בלק יב): אי זעם הי. אני אין כתי מס נאמר שס (בראשית כו, לג) גס ברוך יסיס. במברכיס נאמר (דבריס כו, יב) אלס יעמדו לברך את סעס. במקלליס לא נאמר . אלא אפס שנאמר (בראשית מט, ז) ארור אפס (במ"ר. מנחומא ויחי י) כשנכנס אביסס במרמה אלל אביז היה ראוי להחקלל (8) מה אקב לא קבה אל. כשסיו ראוים להתקלל לא נתקללו כשהוכיר אביהם את עונם כי באפס הרגו איש. לא קלל
- (9) 😅 בי מראש צרים אראנו. אני מפפכל בכאשיפס ובפחלם שכשיס ואני כואס אופס מיופדים וחוקים כלוכים וגבעום

יְשָּׁרִים וּהְתָּיִ צַּחֲרִיהָי כְּמְרַוּ: בְּבֹת וֹמִּבֹאֵגְ שַׁמִּע נֹפֹּמִּ, מִוָע עי מְנְהֹ עֲפָּר יַעֲלְב יִמְסְפָּר אָת־

ויהי סופי בְּנְתָּהוֹן: שמוע וֹפֹמָג מוָעֹא בַּלַמָּנִמוָנִינִ מֹאַבְבֹּת מַמְבוֹנִיא בּוֹמְבַאָּב וֹטִנוְן כַּתְּפָּבֶא בַאַבְעָהָא אַן עַבָּאַ בבית יעלב דאמיר עליהון מו וכוב לממנו במבשנא

righteous, And let mine end be like Israel? Let me die the death of the Jacob, Or numbered the stock of Who hath counted the dust of

וְנִינְיִע בַּנְלְהָשׁ בִּנְרָהְיִּ מּמִּים לִי לְלַב אִיבִּי לְלַבוֹשְיוּ לִי לְמָבֹקָם מִּיּאִי בּבּבְשִׁבּ וֹבַאִ נַאָּמִּר בָּלְעִ אָּלְבַבֹּלְמְּם מֵּנִי נִאָּמִר בָּלְעַ לְבַלְמִּם מִא מַבַּדְּשִּ

יִרְנְעַ בַּפְּׁנְ אָטַנְ אָּהָׁמְרַ לַבַבָּר:

יי וּנֹמֹן וּיאִמֹּר הַלֹא אֵר אֲשֶׁר וֹשֶׁים ·

בָּרֶכְא מְבָּרֵיכְהָ לְחִוּן:

בְּפִוּמִי יְמִיהַ אֶמָר לְמִלְלְאִ:

נאַטִּיב נאַמַר הַלְא נָת הַיִּמָּנִי נִי

And he answered and said: 'Must I altogether.' behold, thou hast blessed them thee to curse mine enemies, and,

hast thou done unto me? I took

And Balak said unto Balaam: 'What

the Lord putteth in my mouth?

not take heed to speak that which

שׁבְאָב וֹכֹלוּ לַאִ שִּבְאָב וֹלַבְּנִיַ אָמֶּר טַבְאָנוּ מִמֶּם אָפָּס לַצֶּרוּ ממישי לְבְּהַ] אָהִי אֶל־מָּקִוֹם אַחֵר

۲, ۵۵۵ :

לא עוווי יולליטיה לי מממן: קחוד קצמיה מחזי וכוליה כְאָּטֹר אָטַבְן דְּיִטְהָזִינֵיה מִתַּמֶּן נּאַמַר לַיה בְּלָק אַיתַא כְעַן עָּמִי

thence.' them all; and curse me them from part of them, and shalt not see them; thou shalt see but the utmost place, from whence thou mayest see pray thee, with me unto another And Balak said unto him: 'Come, I

הפּסְגָּה וַיִּבֶן שִׁבְצָּה מִוְבְּחֹת זו ניקַהֹרוֹ שְׁבֶרַה צַפְּים אֶל־רָאִשׁ וַדַּבְּנֵיה לַחַקַל סְכוּתְא לְבֵישׁ

נאַסגל שוָר וּדִבָר עַל בָּל במלא ילנא שלמא מדקחון

bullock and a ram on every altar. built seven altars, and offered up a

Zophim, to the top of Pisgah, and

And he took him into the field of

נוֹהָלְ פָּׁר נְאָנִלְ בַּמִּוֹבֶּעִי:

מַּל־עַלְמֶּף וְאָנֹבֶי אָּקָּבֶר בְּה:

הַּלְטַׁב וֹאָנֹא אָטַמָּמָה, הַּב כַּא: יי וּיָאמֶר אָלְבֹלְל בִילִיגַּב כִּב וֹאִמָּר לְבַלְל אִנִעִּים בַבֹא מַלְ

toward a meeting yonder. by thy burnt-offering, while I go And he said unto Balak: 'Stand here

(10) ער מגה עפר יעקב וגרי. כמרגומו דעדקים דבים יעקב וכו'מולרבע מערימה הרבע דגלים. דבר ההר עפר יעקב הין וכשסאומום עובדי גילולים במובה הם אוכלין עם כל אחד ואחד ואין עולה להם מן החשבון וזהו ובגוים לא יחחשב: וגו' אינן נמנין עס סשאר. דבר אחר כשקן שמחין אין אומה שמחה עמהם שנאמר (דברים לב, יב) ה' בדד ינחנו (חנחומא יב). לא יהחשב. כתרגומו לא יסיו נעשין כלה עם שאר האומות עובדי גילולים שנאמר (ירמיה ל, יא) כי אעשה כלה בכל הגוים סללו על ידי אבות ואתסות (תנתותא יב): - הן עם לבדד ישכון. סוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדד כתכגותו: - ובגוים

מות ישרים. ענקס: קומס וכיולה בהם (הנהומה יב): ומספר אח רבע ישראל. רביעותיקן, ורע היולה מן ההשמיש שלהם: חמה נפשי משבון במלוח שהם מקיימין בעפר (דברים כב, י) לא מחרוש בשור ובחמור (ויקרא ימ, ימ) לא חזרע כלאים. אפר פרה ועפר

(13) וקבנו לי. לשון לווי קללסו לי:

שלני רולה (שם יג): קופס כבלק ראס בלק שעמידס פרלס לספרץ בישראל משס ששס ממ משה. כסבור ששס מחול עליסס סקללס וזו סיא ספרלס (14) שדה צופים. מקוס גנוס סיס ששס סלופס עומד לשמור אס יגא מיל על סעיר: ראש הפסגה. צלעס לא סיס

(15) אקרה כה. מלת סקנ"ס: אקרה. לשון לתפעל:

בּלַל וֹלָנו עֹוַבַּנוּ:

מַנו צַבֶּר יְתְוָנו: וֹאָבׁ, מוָאָב אִשַּׁוְ וֹגְאָמִב אָוָ בֹּלְטַ הַּלְטִיִּי וֹנִבְּבוֹבִי, מוָאָב הֹמִּיִּי ^{עז} נֹגְבָא אֵלְגוּ וְעִוּנִי נֹאָּבְ מַּלְ-מָּלְעִיִּ

וְּאֶׁמֶׁת עַאָּוֹוֹלִע הַבַּוֹ בַּלָּוָ הַפָּּב: ⁸¹ [¡מַּׁא מַמָּלְוָ [יִאִּמַוֹר לַוּם בַּלָלָ

للقد لלא לظرמفد: וְיַהְנָהְהַ הַהָּוּא אַמַר וְלֵא יַצְשֶׁה הְמְבַּדְּרִין וְאַךּ לְא כִּעּיבָּדִי בְנֵי לְאֵ אָנְתְּ אֶלְ, וֹנְכַנְּדִׁ נְבָּוֹרֵאָבָם

° בנה ברך לקחמי יברך ולא קא ברקאו קביליה צברקניה

אָבְבַוּון מֹפָוִ וּטַורוּמָט מַבְלַבַ בַּוִּ: באָר עמָל בּיִשְּׁרָאָל לאַ עַבָּוֹת אָנוֹן בּוֹהֹלֶב וֹלאַ

> וֹאָמֹר שוּב לְנִׁט בַּלְט וּכִּבוּגוֹ בְּבַלְמָּם וְמִּנִי פַּטִּנְמָא בָפּוּמִיה מן בום ונ

נֹאַמָּר בְיִשׁ בַּבְלַל מָא מִבְּיִבְ וֹנִיּ וּאַטא לְוֹטִיה וְהָא מִעַּמַר עַל

וּמְּמֹמ אֹבּוּע לְמִוּמִבוּ בַּע וּנֹמֹלְ מַנִּלְיִב וֹאָמֹר לוּם בֹּלְל

וֹמְבַּיִּה וֹכִילְ מִימִבוּיִ מִעְּלַיִּים: וֹטוֹלוֹ וּמִטְמַלְכוֹ בוּאַ אֶּמָר בּמְבֹא בֹאַנוּן נּוֹבוּן לַמִּמְבַּר هُٰرَٰتِهِ فَرْدَ هُٰرُمُهِ هُٰنُدِياً לא כֿמלַג בֿוֹג אַׁנֹּמָא מגמע

ÇİĞ.L. לְנֹמְּבֹאָלְ וֹלְאֵ אֲׁטִּיִרְ דָּבֹבֹטִי

מַלְבְּתוֹן בִּינֵיתוֹן: يدر هِجْتِدرا جِوبُهُدرا بَهْدرن קיאום שְׁכַר בִּישְׁבָאַל מִימִבָּא לבוני והֹלָר וֹאַב לָא הֹלִבוּי هَفْتَحَذِينَ لَجْينَ هُذِينًا لِأَنْ لِأَوْلِينَا لِأَنْ لِلَّهِ لِلسَّالِ لِلسَّالِ الْمُؤْلِدُ ل

> thou speak. 'Return unto Balak, and thus shalt a word in his mouth, and said: And the Lord met Balaam, and put

the Lord spoken? Balak said unto him: 'What hath the princes of Moab with him. And stood by his burnt-offering, and And he came to him, and, lo, he

ear unto me, thou son of Zippor: said: Arise, Balak, and hear; Give And he took up his parable, and

spoken, will He not make it good? will He not do it? Or when He hath should repent: When He hath said, lie; Neither the son of man, that He God is not a man, that He should

when He hath blessed, I cannot call Behold, I am bidden to bless; And

07

King is among them. him, And the shouting for the in Israel; The Lord his God is with Neither hath one seen perverseness None hath beheld iniquity in Jacob,

אמר לו על כרחך חשוב אל בלק (שם): נרשם לקלל חמר מם חני חוזר חלל בלק ללערו ונחן לו סקב"ם רמן וחכם בפיו כחדם ספוקם בסמם בחכם לסיליכם חל חשר ירלם (15) וישם דבר בפיו. ומס סיא סשימס סואת ומס חתר המקרא באמרו שוב אל בלק וכס תדבר אלא כשהיה שומע שאינו

(עב) ושרי מואב אחו. ולמעלה הוא אומר וכל שרי מואב ביין שראי שאין בו מקום הלבו להם מקלמם ולא נשארו אלא

(18) קום בלק. כיון שכאסו מלחק בו נחכוון ללעכו עמוד על כגליך אינך כשאי לישב ואני שלוח אליך בשליחוחו של מקוס מקלמס (שס): מה דבר ה׳. לשון למוק סום וס כלומר היין ברשומך (במ"ר. שס):

ו): ההוא אמר וגרי. בלשון מימס ומרגומו מייבין ומממלכין מוזכיס ונמלכין למוזר בסס: (פו) לא איש אל וגוי. כבר נשבע לסס לסביאס ולסורישס ארן שבעה אומות ואתה תבור להמיתה במדבר (תנתותא מתעי (שם): בנו צפר. לשון מקרא הוא זה כמו (מהלים ג,י) הימו יער (בראשים א, כד) והימו ארן (ההלים קיד, ה) למעינו מים:

dal (5,c,) idadi (ado: שם דבר שאם כן סים נקוד בפחח קטן (רולה לומר סגול חחם הרי"ש) וטעמו למעלה אבל לפי שהוא לשון פעל הוא נקוד קמץ (שם י, ג) ובולע ברך המהלל ומברך אם הגוול ואומר אל מירא כי לא מענש שלום יהיה לך מרגיז הוא להקב"ה. ואין לומר ברך סום ברך פומס ופני לם פעיב פת ברכמו: − וברך. כמו וברך וכן סום גורם רי"ש כמו (מסליס עד, ים) פויב מרף כמו מרף וכן (as) הגה ברך לקחתי. אמס שואלני מס דבר ס'קבלמי ממנו לברך אומס (מ"א ברך כמו לברך): וברך ולא אשיבנה.

Ľ%□ ζļ: יי אָל מוֹצִיאָם מִמִּצְרָיִם בְּחוֹעֲפָּה אֵל דְאַפּיקְנּוּן מִמִּצְרָיִם חּוּקְפָּא

بْرْنَشِدُ אָכְ מַנַרַ פּֿמָבְ אֶבִּי בּוֹמְנִאָּלְ פַּמְּנִ יֹאֶׁמֶנִ לְנְתְּּלֶךְ לְּלָתְּיֹאִ נְתַּוֹ בּנִינִי בּיָנִי בּׁג לְאַ־נְּטַתְּ בִּיִּהְלֵב וֹלְאַ־בְּטָם

מְבֶּנְ וְבַם_חַלְּלֶנִם וְאָמֵינִי: נְיְנְיִּשְׁאֵ עְּאְ נְאֶבֶּׁלְ מִדְרַנְאָבָלְ נְיִנְּהָּמָלְ לְאִ נְאֶבֶׁנִ בֹּאַבְעָּנִיהַ מָּבְ בּוֹלְבָּנִא יַלְנִם וֹכַאָּנִי, בַאַ מַּמָּא בֹּלְנִיא הָבוּוּ נְלַאַנִיא

לִב לָאִ טַפֿבוּנוּ וּם_בֿבוּ לָאַ לָא טַלַוּמִוּוּ אַבּ בַּבַבאַ לָאַ וּגְאמִר בַּלְעִ אָּגְ_בֹּלְמְּם וּם_ וֹאֹמִר בַּלְע לְבֹלְמֹם אַבּ מִלְמ

אַמָּב יִּנְבַבָּר יְּהַנְיִר אָטַוְ אָמָהְאָמָּמִי: בּיִמַבָּיִל יִיָּ יְמִיהַ אַמְּבִיר: עַלא דְבָּרְהָי אֵלֶיךְ לַאִמֶר בָּלְ עַלְאִמָּר בָּלְ עַלְאִמָּלִי מִבְּילִית מִמָּרְ לְמִימִר בִּל וניהן בלהם ויאמר אל בללט ואטור בלהם ואמר לבלט

וֹבוּמֶא בִּילִיבוּ:

ילְוֹמְּבֹאֵלְ מֹא הֹבֹּע אֶלְבֹא: וּהְבֹאֵל בַּמֹבוֹ וֹנִאָתַר לְוֹהֹלִד לְבַבְינִי וֹהַלְבַ נְאַנַ לָאַ אַבו לָא נֹשְׁמָּנֹא אַבּן בַּנִימָּב

בולסול קטול ונקסי עמיניא

horns of the wild-ox. of Egypt Is for them like the lofty God who brought them forth out

hath God wrought! ' said of Jacob and of Israel: 'What divination with Israel; Now is it Jacob, Neither is there any For there is no enchantment with

the blood of the slain. until he eat of the prey, And drink himself up; He shall not lie down lioness, And as a lion doth he lift Behold a people that riseth up as a

them at all. 'Neither curse them at all, nor bless And Balak said unto Balaam:

Sz

Gob 1snm that the Lord speaketh, that I Balak: 'Told not I thee, saying: All But Balaam answered and said unto

(שופטים טו, ו) וימנה למרעהו. וכן מרגום אונקלום ושכינת מלכהון ביניהון: מכעיםין וממכיס לפניו אינו זו ממוכן: - וחרועה מלך בו. לשון מבס ורעום כמו (שמואל ב טו, לו) רעס דוד אוסב דוד (שם ז, עו) הרה עמל (שם י, יד) כי אמה עמל וכעם מביע. לפי שהעבירה היא עמל לפני המקוה: רדי אלדור עמו. אפילו עוברין על דבריו אינו מדקדק אחריסס להחבונן באוניוח שלהס ובעמלן שהס עובריס על דחו: עמל. לשון עבירה כמו (IS) לא הביש און וגוי. כמרגומו. דבר אמר אמרי פשומו הוא נדרש מדרש נאה: לא הביש הקב"ה און שבישקב שכשהן

(בראשים א, כ) ועוף יעופף. המעופף ברוס וגובה וחוקף רב הוא וה: דבר אחר חושפוח ראס. חוקף ראמיס ואמרו רבוחינו יד): בחועפות ראם לו. כמוקף כוס וגובס שלו וכן (מיוב כב, כס) וכמף מועפות לשון מעוז סמס. ומומר מני שסומ לשון (22) אל מוציאם ממצרים. אחה אחרה (לעיל כב, ה) הנה עם ילא מתלרים לא ילא מעלמו אלל האלהים הוליאם (תנחומא

acrocl: וקוסמים אלא נמסר להם על פי נביאיהם מה היא גורח המקוס או אורים וחומים מגידים להם (חנחומא יד). ואונקלוס לא סום אינן לריכים למנחש וקושם כי בכל עם שלריך להאמר ליעקב ולישראל מה פעל הקב"ה ומה גורומיו במרום אינן מנחשים ישאלו לסס מס פעל אל וזסו שנאמר (ישעיס ל, כ) וסיו עיניך רואום אם מוריך. דבר אחר יאמר ליעקב אינו לשון עמיד אלא לשון לסיום עם כעם הואם אשר הגלה הבתן לעין כל שהן יושבין לפניו ולומדים חורה מפיו ומחילתן לפנים ממלאכי השרח והם (33) בי לא נחש ביעקב. כי ראוייס סס לברכס שאין בסס מוחשים וקוסמיס: בעה יאמר ליעקב וגרי. עוד עמיד (גימין פח, צ) אלו השדים:

(32) גם קב לא חקבנו. גם כאשון מוסף על גם השני וגם שני על גם כאשון וכן (מ"א ג, כו) גם לי גם לך לא יהים וכן הוא עמהם שנאמר (יהושע יג, כב) ואח בלעם בן בעור הקופם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם (במ"ר. חנחומא יד): דבר אחר קן עם כלביא יקוס וגוי. כחרגומו: ודם חללים ישחח. וחנבא שאין משה מח עד שיפיל מלכי מדין חללים ויהרג אם שמע על מעמו ומפקיד רוחו ביד המקום בא מחנה וגיים להזיקם הקב"ה שומרם וגלחם מלחמותם ומפילם חללים (שם) לקרוא את שמע ולסנים הפילין (שס): לא ישכב. בלילה על מממו עד שהוא אוכל ומהבל כל מזיק הבא למרפו כילד קורא (24) הן עם כלביא יקום וגוי. כשק עומדין משינתס שחרית קן מחגבריס כלביא וכארי לחעוף את המלות ללבוש לילית

(דברים לב, כה) גם בחור גם בחולה:

ជ##□: نَيْهَارِ خُمْرَتْنَ لَكُمْ بِيَبْنِ لَكَخْلِيا، كُبْ الْفُور دَمَّرُهُ مَا كَلُو نَبْ يَفْرِيهُ. ب (מנישי) נַּאַ אֶבֶּקְחַלְּ אֶלְ־מָקוֹם אַחֻר אַנִּלְי אֶדְבְּרִנְּדְּ לַאֲחַר אָחֵרָן מָאָם וּגְאָמֶּר בְּלְלַ אֶּלְבַלְהָּם לְכָּרַ וֹאֶמֶּר בָּלָל לְבִלְהָם אֵיתַא כִּעַּוֹ

تربهرجا: ניפָּה בְּלֶל אָנַבְבַּלְמִּה בַּאָה וּדְבָר בָּלָל יָה בִּלְשָּׁם בִישׁ

פּבּ כֵּי בְּנֵה שִׁבְּעָה מִוְבְּהָה וְהְבָּן הָבָּא שִּבְּעָא מִרְבָּהִיו וְאַהְבִּיוֹ נּיְאָמֶר בִּלְמָם אָלְבַּלְּלִ בְּנִירַ

%،۵□: לֵי בְּזֶּה שִׁבְעָה פְּהִים וְשִׁבְעָה לִי הָכָא שִׁבְעָא תּוֹרִין וְשִׁבְעָא דְּבְרִין:

يريوל פֶר נְאָיִל בַמּוְבֶּחַ: ° נַיַּמָּה בָּלְט כַּאְהָה אָמָר בִּלְמָדָ נִהְּבִּר בָּלְטְ כַּמָא בַּאָמָר בְּלְטְּ

رَيْمُن هُم لِينَا خُدُد فَرُدِ: בְּפְעַם בְּקְרָאָת נְחָשָׁים בּוְעָן בִּוֹעָן צְלַבֵּין לְלַבָּעוּת AIXX كَٰבُٰتَكُ هُن نَصْلُهُم لَمِي لَكِكُ خُدُدُه بْن نَصْلُهُم لَكُهُ نَقِيكُ

הֹבְוּו בוּוֹם אֶבְנִיום: אָּטַ וּמִּבְאָּכְ מִבּוֹ לְמִּבְּמֹנוּ וֹשִׁנֵי זָט וֹמִבָּאָלְ מִבּוּ לְמִבְּמִנוּוּ נּיִשְּׁא בִלְעָּׁם אָת־עֵינְיוֹ נַיּרְא יוִקּר בּלְעָּם יָת עַינִיתִי נַחָּיָא

ناۃ: ا בּלוּ, בְּמֶּב וּלְאֶׁם בַיֹּנְבֹב הָעֹם בַּלֵמֶם בַּב בַּמוָב וֹאֵנמַב יוּבְבֹבא ַ וֹּיִּמְּׁאַ מִּמְּבֹיְוַ וֹּאָמִׁר נֹאֵם בֹּלְמִּםְ וּנִּמּבְ מִנִּבְיִע וֹאֵמִר אִימִר

र्' प्रत्यं:

ַנְהָּמְעֲלֵב מַּלְ_פְּנֵי, נְהָיִמָא דְּמִסְתַּבְּיָא מַלְ אַפּּי בֵּיתּ הַנְשְּׁקְלֵב עַלְיִים יְיִים יְיִ

וֹאֶמוּר בֹּלְמֹּם לְבֹלִל בֹּנִי לִי

נֹאַפֿיק תּוֹר וּדְכַר עַל כָּל

נג"בא בּלְהָּם בַּג מֻוִּב בֹּמִנוֹ, וֹבוֹנִע ַ נִנִּיוֹא בּלְהַם אָבוּ, טַבוּוֹ בֵּבִב וֹיִ

נְיַנְהָנֹא נְהָנִי לְמָּבַבְּרָא אָפּוָיַנִי:

ישְׁרָאִנו הַּלְוָנִי רוּחַ מִּן צַבְּם

me them from thence.' please God that thou mayest curse another place; peradventure it will Come now, I will take thee unto And Balak said unto Balaam:

top of Peor, that looketh down And Balak took Balaam unto the

upon the desert.

rams.' me here seven bullocks and seven me here seven altars, and prepare And Balaam said unto Balak: 'Build

on every altar. and offered up a bullock and a ram And Balak did as Balaam had said,

his face toward the wilderness. meet with enchantments, but he set went not, as at the other times, to pleased the LORD to bless Israel, he And when Balaam saw that it

 ΛIXX

87

and the spirit of God came upon he saw Israel dwelling tribe by tribe; And Balaam lifted up his eyes, and

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son And he took up his parable, and

(קב) וקבותו לי. אין זה לשון לווי כמו וקבנו אלא לשון עמיד אולי יישר בעיניו ומקבנו לי משס. מלדיר"ש בלע"ו:

עליסס משס וכן כל סמוזיס בכוכביס רומיס ומין יודעיס מס רומיס (מדרש אגדס): (82) ראש הפעור. קופס סיס צלק וראס שסן עמידין ללקום על ידי פעור ולא סיס יודע במס אמר שמא סקללס ממול

על סוכרם עונומיסס ממול: וישה אל המדבר פניו. כמרגומו: עשה צ'פעמיס: לקראח נחשים. לנחש מולי יקרה ס'לקרמתו כרלונו ממר רולה ולה רולה לקללם הזכיר עונותיהם והקללה (ו) וירא בלעם כי טוב וגרי. אמר איני לריך לגדוק בסקב"ס כי לא ימפון לקללס: ולא הלך כפעם בפעם. כאשר

וס שלא ילין למוך אסל מבירו (ב"ב ם, א): וחהי עליו הוח אלהים. עלה בלבו שלא יקללם: למעלה (אבות פ"ה): שבן לשבטיו. ראה כל שבמ ושבט שוכן לעלמו ואינן מעורבין ראה שאין פתחיהם מכוונין זה כנגד (ב) וישא בלעם אח עיניו. נקט לסכנים בסס עין רעס וסרי יט לך ג' מדומיו עין רעס וכום גבוסס ונפט רמבס סלמוריס

(3) – בנו בעור. כמו (סהלים קיד, ס) למעינו מים. ומדרש אגדה (סנסומא יג) שניהם היו גדולים מאבוחיהם בלק בנו

- שַּׁבּיל יֵחֶזֶה נפַל הּגְלְוּי עַינָן יַם:
- מְמְבִּׁנְעֵיהַ וֹמְבִּאָבִי ್ನ ಭ⊓್ಭ⊏೯
- \$₹\$_\$\;□: פַּאַבְילִים נְמָעַ יְהַנְיָה פַּאַבְוֹיִם דִּעַלִים בָּעָרְ פָּבָה בְּבִיּהְ יָהְיִּאַ דִּנְעָּב יִיִּ כּלְטַבְיָם נְּמֶּוּנְ כַּנְנְּטִ הַבְּיָנִ לְטַבְׁ כַּנְטַבְיוֹ בַּעִּבַּבְּבוּוֹ כַּנִנְּטַ הַבִּלִּגִּ
- ترخ كالب: لخد اثنا مالاتر ماج انوقها انهديم ל 'נוּלְ מִנִם מִצֵּלְיָנִ נוּנִבְמִנִם
- ئھھٰمِت،یٹہ ئڑیہ ئنٹر نفٹاء: ⁸ אָל מוּצִיאָוֹ מִמְצְּרִיִם כְּחִוּעִּפִּׁיִ

- מְּכֹּנֶב וּמִעֹינִב, בַנִּשִּי: אָל דְהַוּוּ מִן בֶּרָם שַׁבַּי חָוַי אַנמָר דְּשְׁמָעִע מֵימָר מִן בֶּרָם
- طهنك نهنهد: וֹהְּלִּב מֹא חֹבֹא אַבְעָּב וֹהַּלִב בּוּנוּ
- בְאַבְוון הַנְצִיבִון עַלְ מַנְא:
- נוטבב מאַני מלכיה וָטוּמַל בעקיין סגיאין וֹסׁנִּו מַלְכֹּא בׁוֹטַבַבָּא מִבּׁנִוָנִוּ
- ننهنطنا نغلمندنا تنافينا: שַּׂנְאָיהוֹן וּבְבְיַּה מַלְכֵּיהוֹן בוע וֹמִּבֹאָן וֹכַכוּ מֹמִמֹוֹא שולפא ובומא בולוני וולקון アダロバスに 84 $\dot{c}\dot{c}\dot{c}\dot{c}\dot{c}\dot{c}\dot{c}$

- with opened eyes: of the Almighty, Fallen down, yet words of God, Who seeth the vision The saying of him who heareth the
- Thy dwellings, O Israel! How goodly are thy tents, O Jacob,
- waters; of the LORD, As cedars beside the by the river-side; As aloes planted As valleys stretched out, As gardens
- be exalted. than Agag, And his kingdom shall waters; And his king shall be higher And his seed shall be in many Water shall flow from his branches,
- through with his arrows. bones in pieces, And pierce them adversaries, And shall break their up the nations that are his horns of the wild-ox; He shall eat Egypt Is for him like the lofty God who brought him forth out of

שמרגם אונקלום ועל שאמר שמום העין ולא אמר שמום העינים למדנו שסומא באחם מעיניו היה: קדוש ומשרמיו קדושים יסמכל גדברים הללו ועל דבר זה נסמים עינו של בלעם. ויש מפרשים שמום העין פחוח העין, כמו י) ומספר את רובע ישראל שסקב"ס יושב ומונס רביעותיסן של ישראל מתי מבא עפס שנולד סלדיק ממנס. אמר בלבו מי שסוא שלה נכחה פחוח ולשון משנה הוא (ע"ז סט, א) כדי שישחום ויקחום ויגוב. ורבוחינו אמרו (נדה לא, א) לפי שאמר (לעיל כג, לפור אביו בנו סוא במלכות ובלעם גדול מאביו בנביאות מנס בן פרס סיס: - שחם העין. עינו נקורס ומולאת לחוץ וחור

- לעמוד על הגליו ונופל על פניו לפי שהיה ערל ומאום להיוח נגלה עליו בקומה וקופה לפניו: (+) נפל וגלוי עינים. פטומו כמכגומו שמין נכמה עליו מלה בלילה כשהוה שוכב. ומדרשו כשהיה נגלה עליו לה היה בו כה
- לפי שהן משכון עליהה וחרבנן כפרה על הנפשוח שנאמר (איכה ד, יא) כלה ה' אם חמחו ובמה כלה וילם אש בליון (מנחומא מס עובו אסליך מס עובו אסל שילס וביים עולמיס בישובן שמקריבין בסן קרבנום לכפר עליסס: - משכנהיך. אף כשסן חרבין (פ) מה שבו אהליך. על שר הס פחחים שלינן מכוונין וה מול וה (ב"ב ם, ה): משבוחיך. חניוחיך כתרגומו. דבר החר
- המסוחין כאהל שנאמר (ישעיה מ) וימחחם כאהל לשבח (ולשון זה אינו דאם כן היה לו לנקוד כאוהלים הא' בחול"ס): בטע קס, ב): באהלים. כמרגומו לשון (מסליס מס, כ) מור ואסלומ: נשע ה). בגן ערן, לשון אמר כאסליס נמע ס' כשמיס כשאמר להשים אל המדבר פניו וכשהפך המקום אם פיו ברכם מעין אוםם קללום שבקש לומר כו' כדאיםא בחלק (סנהדרין (6) – כנחלים גשיו. שנארכו ונמשכו לנעום למרחוק, אמרו רפוסינו מפרכוסיו של אוח רשע אנו למדים מה היה בלפו לקללס
- וירם מאגג מלכו. מלך כאשון שלסס יכפוש אם אגג מלך עמלק: וחגשא מלכחו. של יעקב יומר ויומר שיבא אמריי דוד (ד) בדליו. מבאכומיו ופיכושו כמרגומו: וזרשו במים רבים. לשון סללמס סוא זכעו כזרע סזרוע על פני סמיס: ה". לשון נמיעה מלינו באוהלים שנאמר (דניאל יא, מה) וימע אהלי אפדנו:
- ואת מרשיה מגרמי. ואני אומר לשון עלם שמגרר הצשר צשניו מקביב והמוח שבפנים ומעמיד העלם על ערמימוחו: וחציו לכיו: ועצמותיהם. של לכיס: יגרם. מנחס פחר בו לשון שבירס וכן (לפניס ג, ג) לא גרמו לבקר וכן (יחוקאל כג, לד) (8) אל מוציאו ממצרים. מיגורס לסס הגדולה הואת. אל המוליאם ממלרים בתוקף ורוס שלו יאכל את הגוים שהם ושלמה:

למומנו מלבלוב לבוב נאברוב בּבְה חָבֹּד כֹאֹבׁי וּכֹלִבוֹא מָּי

ĠŔĊ.□: إبيون בַרַכְּמָ בְּנֵדְ זֶה שֶׁלִשׁ וֹהָאֶ פְּרָכָא מְבָּנִיכְהְּ לְהֹוֹן דְּנָן المُعْرَاتِ الْمُؤْدِ الْمُؤْدِدِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّ <u>ַנּיּטַר־אַף בָּלְל אָלְבַלְאָם יִהְקִיף רוּיָזָא דְּבָלְל בָּבִלְאָם</u>

מְּלְהְוֹבְי מְבְּבְוֹתִי מִבְּבְוֹתִי: אַמְנְנִייִ כּבָּר אַכּבָּרְהְ וָהַנָּה نَمَّتُكُ خُدِّنَا ذُكِّ هُمْ فُرَاثِمُكُ يَخْمُلُ هُنَّيْمٌ ذُكِ لِمُنْتُكُ

بحراب كهظا: ڰٚۮؚ۩ٙڂڰڎٛ؞ڬڰۿۮۿٙڂڷڟڰڂ؞؋ڝڰڶٷڮۮڂڛۿڿڬڡڰڂۯڽ؞ رَنْهِمُاكِ خَذِمُنَا هُمِ خُذُكُ لَا يَهِ لأَنَا لَهُمَاكِ خَذِمُنَا كَبُحُمُ لَاتُمْ هَاءً

אָעוֹן אָדַבֶּר: בְּעָהְ מִבְבָּרְ אָמֶתְרַיִּנְבַבָּר יְהַנְתְּ אָת־פָּי יְהְוֹה לְעַשְׁתִּים טּוּבָה אָוֹ ה פָּסָר וְיִהְבֹ לְאַ אִּיבַלֹּ לְעָּבֶרִ פְּסָר וּדְתַב לֵיה לִי רְשׁי אם ושולן בי בלש מלא ביתו אם ישון לי בלק מלי ביתיה

לַמַּמְּׁבַ בַּאַנַוֹרַית תַּיָּמֶים: אַנְעָבְ שְׁמָּב וַעֲמֶב בַעָּבָּ عدرور إلاِجَابَ بَالِدٍ، بَالْجُابِ جُلِافِيرَ جُحِبَا

> לבילף יהון בריכין ולישה נוים והבי בהקוף בצריא

הקת זמנין:

מֹלֹתְב וֹל מִן וֹבֿב: אַמוּנוּט וּפֿרָא אָנפֿוּנּּר וּהָא

מבּילית לְמִימַר:

ڰٚڟڎڔۮ: מבמיני בימכיל יי ימיה בּגוֹ לְמִהְבֹּר מִּבְּהָא אוִ בַּאָּהַא לְמִהְבַּר הַּלְ לִּוֹנִנִי מִימִּבֹא

לְמַּמֶּבְ בְּסִוֹך יוֹמֵיָא: לְנַ מֹא בַנֹהְבָּנִב הַמַּא בַבַּנוֹ אַמֹלְכִּוֹּלֵב מֹא בְּטַהְּבֵּיִג וֹאָטִוּיִ וּבְשָׁן הַאָּנָא אָוֹנִל לְתַּמָּוּ אָנִיבָא

> one that curseth thee. blesseth thee, And cursed be every him up? Blessed be every one that And as a lioness; who shall rouse He couched, he lay down as a lion,

altogether blessed them these three enemies, and, behold, thou hast Balaam: 'I called thee to curse mine hands together; and Balak said unto against Balaam, and he smote his And Balak's anger was kindled

honour, Lord hath kept thee back from unto great honour; but, lo, the place; I thought to promote thee Therefore now flee thou to thy

thou didst send unto me, saying: I not also to thy messengers that And Balaam said unto Balak: 'Spoke

that will I speak? mind; what the Lord speaketh, do either good or bad of mine own beyond the word of the Lord, to full of silver and gold, I cannot go If Balak would give me his house

thy people in the end of days.' to thee what this people shall do to people; come, and I will announce And now, behold, I go unto my

14

π

שסלבוע בדס נראס כאילו ממון ונגוע: של לריס יעבול וילעבע בדמס כמו (מהליס סח, כד) למען חמחך רגלך בדס ואינו זו מלשון מכה כמו (דבריס לב, לע) מחלמי וכן ימחן לשון (שופטים ה, כו) ומחלה וחלפה רקחו שיחלו אם ארלם ויש לפחור לשון חלים ממש חליו של הקב"ה ימחן בדמס ימחץ. אונקלום מרגס חליו של לריס חלוקה שלהס כמו (בראשים מט, כג) בעלי חליס מרי פלגוחא (מ"א לשון חלוקה וחליה)

- (9) כדע שכב כאדי. כמרגומו. ימישנו בארלם בכח ובגנורם:
- (10) ויספוק. הנה זו על זו:
- (13) לעבור את פי ה. כאן לא נאמר אלסי כמו שאמר בראשונה (לעיל כב, ימ) לפי שידע שנבאש בהקב"ה ונערד:
- מס שסן עמידין לסרע למואב באמרים סימים וממך פאמי מואב. סמרגום מפרש קוצר סעברי ויקעול וכו": מו) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם: אשר יעשה העם הזה לעמך. מקרא קלר הוא היעלך להכשילם ואומר לך של אלו שוגא ומס סוא כו' כדאימא בחלק (סנסדרין קר, א) מדע שבלעס סשיא עלס זו לסכשילס בומס שסרי גאמר (במדבר לא, (+1) הולך לעמי. מעמס סריני כשחר עמי שנסחלק סקד"ס מעלי: לכה איעצך. מסלך לעשומומס סיח סעלס חלסיס ס

١ المُثانا: בְּנֵוּ בְעָּר וּנְאָם תַנֶּבֶר שְׁתָם בִּלְעָם בַּרְבְּעוֹרוֹאֵימַר וּוּבְרָא

וללוו מולום: עֶּלְיֻוֹן עַחֲזָה שַׁבַיל יֵחֵזֶה נפֵּל נְאָׁם הָעָתְ אֹטִׁנִי. אָץ וֹיָנִתֹ נַּתֹּנִי

מוּאָב וֹלוֹבעׁר בָּלְבַבָּנִי מֵשׁנִי מָבָּמְ מוּמִּבַאָּבְ וּמִבוּאַ פַּאָּנַיּוּ י קרוב דַרָך כּוֹכָב מִינְשׁב וַמָּם אָרְאָנּוּ וְלַאִ עַּמְּה אֲשׁוּהָנוּ וְלָאִ

ממור אַיְבְיוּ וְיִשְׁרָאֵלְ מִשְּׁר יְרִיּהָא שִּׁמִיר לְבַּהַלְיִ דְּבְּרִיהִי إَمَرُم هُذُتُ إِيضًا إِمِرِيَ إِيضِ اِنتِهُ

ס נובב מוּמַלָר וִמַאָּלוּר שָּבוּר

וֹאַנוֹנונוונו הַנוֹ אַבָּנוּ

<u> בפלה לוור:</u> ַנּאַמֶּר אֵיחָן מִוּשְׁבֶּף וְשִׂים נִאָּמָר הַפָּּלִי מִּיּהְבָּוּ יִשִּׁי בּפּּלְעַ מְּנְּהְ: בְּפָּלָע מְנָהְ בְּיִה מִוֹהְבָּוּ וְשִׁים رَزِلِي عُن لِوَّرِدُ رَزِهُم مُهُكِرٍ لِيَامُ ثِن هُجُمُعُن شَمْحِ مَنْكِرَنِ

דשפיר קזי: וּנֹמֵא מֹמָבֹוְ וּנִאָמֹר נֹאֵם בֹלַמֹּם וּנֹמֹלְ מִטַּבְיִּשׁ וֹאֹמִר אִימִר

שנו מן שבי שבי שני שביב אָל וְיָבַע מַבַּע מִן בַּבָּם עַּלְאָר אַנמָר דְּשְׁמַעִּ מִימָר מִן בֶּרָם

בלבנ מואד ונמקום ללב מְהָּוֹשִׁא מִיּהְּבָאב はんぐゃ לבור פד יקום שוויםיה ולא קען סבימיה

וֹהְבֹאָץ וֹאֹלָם בֹּוֹכַסׁוֹ: אָרוֹם יְרוּתַא וִיהִי

נַמְמָהָיָא: וויחות חד מדבית ועקב

לְתְּלְמָא הַבַּר: בּישְׂרָאֵל הַנְה צַּמְלֵק וְסוֹפֵּיה מֹטַבְיִע וֹאָמָר בִימָ צַבְּבָּיָא נַיּרְאַ אָת־עַּטְלֵל וַיִּשְׂאַ מְשְׁלֵוֹ וַחָּזָאָ יָת עַּטְּלְלַמְאָר וּנְטַל

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son And he took up his parable, and

Fallen down, yet with opened eyes: seeth the vision of the Almighty, knowledge of the Most High, Who words of God, And knoweth the The saying of him who heareth the

of Seth. Moab, And break down all the sons shall smite through the corners of scepter shall rise out of Israel, And forth a star out of Jacob, And a him, but not nigh; There shall step I see him, but not now; I behold

valiantly. a possession; While Israel doeth Seir also, even his enemies, shall be And Edom shall be a possession,

remnant from the city. dominion, And shall destroy the And out of Jacob shall one have

destruction. But his end shall come to Amalek was the first of the nations; took up his parable, and said: And he looked on Amalek, and

And though thy nest be set in the Though firm be thy dwelling-place, took up his parable, and said: And he looked on the Kenite, and

17

(16) ויודע דעה עליון. לכוין סשעס שכועם בס (ברכות ז, ת):

- סלומום שכולם ילאו מן שם בנו של אדם הראשון: (מ"ב ימ, כד) אני קרמי (ישעיה נא, א) מקבת בור נקרתם (משלי ל, יו) יקרוה עורבי נחל. פורוי"ר בלע"ו: בל בני שח. כל דוד שנאמר בו (שמואל־ב ה, ב) השכב אוםם ארלה וימדד שני הבלים להמים וגוי (מדרש אגדה): וקרקר. לשון קורה כמו דרך קשמו. שהכוכב עובר כחן. ובלע"ו דישמינ"ע כלומר יקוס מול: וקם שבש. רודה ומושל: ומחץ פאחי מואב. זה (TI) אראנו. כומס מני שבמו של יעקב וגדולמו פך לפ עמס סום פלם לפתר ומן: דרך כוכב. כמרגומו לשון (פיכם ב, ד)
- (13) והיה ירשה שעיר איביו. למויניו ישראל:
- מלך סמשיח אומר כן שנאמר בו (חסליס עב, ח) וירד מיס עד יס (עובדיס א, יח) ולא יסיס שריד לבים עשו: (19) וירד מיעקב. ועוד יהיה מועל אחר מיעקב: והאביד שריד מעיר. מעיר המעובה על אדום והיא רומי ועל
- מרגס אונקלוק. ואמרימו להאבד בידס שנאמר (דברים כה, ימ) ממחה את זכר עמלק: (02) וירא אח עמלק. וממכל בפורענומו של עמלק: ראשיח גוים עמלק. סוא קדס את כולס לפלמס בישראל וכך

و البخود الألاية المراجعة المر וֹמְבַאָּג לַבֿמֹלָא ځ۵څزځديا: נגשׁשֹּׁשׁנוֹנ מָצְנִינִינוְ נִאָּכַלְ מַפָּא יִסְנִירִי □☆□ נישְלֵבֶאֶן לְמְּם לְּוּלִםוֹ, אֵלְנִינִוֹן יִּקְרַאִּׁרַ 八点位と ַ הַעָּּה לְזְּנִית אָלְ־בָּנִוֹת מוֹאָב: מַמָּא לְמִמְּמֵּג בִּעַר בְּנָת מַנָּאָב: حم يَرْهُد أَنْهُدُمْ فَهَضَا لَزُلُامِ لَيَدَ نَهُدُهُمْ فَهَضَا لَهُدَ لْرَو خُرُط لَاكِكَ كُلَّالُحُهِ: (وَ) ואַף בָּלְל אָזַל לְאִוֹרְחֵיה: וֹלם בֹלַמְם וֹלֵב וֹלְהַב לַמִּלְמִוּ וֹלִם בֹלָמֹם וֹאִזּלְ וֹטֹב לְאַטֹב. צ ואַן אָנוּן לְמָּלְמָא הַבְּרוּן: וֹמִנּיַ מִּבְרַ וֹנִם עִיּאַ הַּבַּיִּ אָבֶר: לְאַשוּב וֹתְהַּהְּבַבוּוֹ לִהְבָּב פַּבַבע לי לגים מינר פְּטִים למֹנִי אַמִּוּר וֹסׁנִמֹן נֹבֵּמֹבְעוֹן מִבְנָמָאָנִ נִנִּמִּנָן אָלְבַא וֹנו אִכְּוּוֹ: משְׁמִּי אָל: לְטַוּנְבָּנָא בְּיִנְעוּוְ כַּבְ נַהְבָּנִב و يونها بالإجاز يعتبر المنابية ונמל מהליהה נאמר ַ פַּי אָם־יַהְיָה לְבָּעֵר קֵיוִ עַד־מָה אַרִי אָם יָהִי לִשִּׁיצִאָּה שָׁלִמָּאָה אַשְּׁיִר הִשְׁבֶּּרְ: עַרְ עָא אַהּיִרְאָה יִשְׁבֵּינַהּ:

בומבאל:

نېتר־אָף יְהֹוָה בְּיִשְׂרָאֵל:

Nevertheless Kain shall be wasted, How long? Asshut shall carry thee away captive.

And he took up his parable, and said: Alas, who shall live after God hath appointed him?

But ships shall come from the coast of Kittim, And they shall afflict Asshur, and shall afflict Eber, And he also shall come to destruction.

And Balaam rose up, and went and returned to his place; and Balak also went his way.

And Israel abode in Shirtim, and the people began to commit harlotry with the daughters of Moab.

 ΛXX

Sτ

77

And they called the people unto the sacrifices of their gods; and the people did eat, and bowed down to their gods.

And Israel joined himself unto the Baal of Peor; and the anger of the LORD was kindled against Israel.

(12) וירא את הקיני. לפי שסיס קיני מקוע מלל עמלק כענין שנממר (שמומל-ה' מו, ו) ויממר שמול מל סקיני וגו' סוכירו מחר עמלק נסמכל בגדולחס של בני ימרו שנהתר בסס (דס"ה ב, נס) מרעמים שמעמים שוכמים (פפרי בסעלתך עת): איחן מושבך. ממס הני מסיכן וכימ לכך סלה המס עמי סיים בעלס (שמות ה, י) סבס נמחכמס לו ועמס נמישבת בהימן ומעוז של ישרהל (פנסדרין קו, ה):

ישרמו (סנס דרין קר, מ):

(22) בי אם יהרה לבער קין וגרי. אשריך שנמקעמ למוקף זס שאייך נערד עוד מן סעולס כי אף אס אמס עמיד לגלומ
עס עשרמ סשבעיס ומסיס לבער ממקוס שנמישבמ שס מס ברך: עד מה אשור השבך. עד סיכן סוא מגלס אומך שמא
לפל נמחד אייזה מהוה מי בינולם אלא מלמול ממחנם למחום ומשבה וום שאה הלונים.

לחלח וחבור אין זה טרוד מן העולם אלא טלמול ממקוס למקוס ומשוב עם שאר הגליום: (23) - וישא משלו וגור. כיון שהזכיר אם שביית אשור אמר: אוי מי יחידו משמו אל. מי יכול להחיות אם עלמו משומו אם אלה שלא ישים עליו הגוזר את אלה שיעמוד סנחריב ויבלבל את כל האומות ועוד יבואו לים מיד כחים ויעברו כחיים שהן

ארמייס בבירניות גדולות על אשור: (24) וענו אשור וענו עבר. וענו אומס שבעבר סנסר: וגם הוא עדי אובד. וכן פירש (דניאל ז,יא) עד דקעילת מיותא וסובד גשמס: וצים. קפינות גדולות כדכתיב (ישעים לג, כא) ולי אדיר ובורני רבתה:

(I) בשטים. כך שמס (סנסדרין קו, מ): לזנוח אל בנוח מואב. על ידי עלת בלעס כדמיתה בתלק (שס):

(2) וישחחוו לאלחיהן. כשמקף ילרו עליו ומומר לה השמעי לי והימ מולימה לו דמום פעור ממיקה ומומרת לו השמחוהליה (מומחל מ).

לוס (מנסומת יס): (3) פעור. על שם שפוערין לפניו פי סמצעת ומולימין רעי ווו סים עבודמו: ויחר אף ה׳ בישראל. שלת בסס מגפס:

אַּבְּיְרְוֹיָה מִיּשְּׁבְאָלִי حَرَبَلِت بِيْدَ تَשِّمُونَ إِنْشِدَ بِيَرِبَلَ ַ בְּלְ רַאָּמָּוֹ, הַלְּם וְהוֹלַמ אִוֹנָם בְּלְ רֵישִׁי עַּמָּא וְדִיוֹ וְקְּםוֹי, בְּ

خُرِّمَر فَمْنِد: עבור אָנְהָ אָלָהָגו עַנֹּגֹלֶעַנִים טַהַנְרָנִ ر رَّهُ فِي طَهُم هِرً שُوفِي بَשْدٍ هِرَ يَهِوْدَ طَهُم جُدَّادٍ: بَשْدِهِجُ

אָבֶל מוֹעֵר: בּנִי־וִשְּׁרְאֵלְ וְתֵּמְּׁהְ בַּלְּיִם פּתַח בּלְ בִּנְשְּׁמֵּא צִבְנֵי וְשִּׁרָאֵלְ וְאִנּוּן לְמִּנִנְיוֹ מְמְּטִי וּלְמִּנְנִיׁ כַּלְ מַּנְנִי מִנְנִינִיִּא לְמִּנִּוּ מָמֵּטִי וּלְמִּנִיּ וּלַבֶר אֶלְאָלְוֹנוְ אֶטְ חַמֹּלְנְנְנִי אֵטֹא וֹלַבוּר לְנִוֹע אַׁחַנְנִי יִנִי נְהַנְּהַ אָּנִתְּ מִבְּנָּג יִמְּבַאָּכְ בָּא נְהָא מִבְּנָג מִבְּנָג יִמְבָּאָכ

ניקח רַמַח בְּיָדְוּ: هَتَابُا مَحَيَا لِزُكُمُ مُونَاءً مُعَيِّبًا تَبْلَهُ فَيْثُلُو قُلْهُ هُرُمُيْدً قُلْ تَلْنَاهُ فَيْثُلُو قَدْ هُرُمُيْدً قَدْ

₩ كَالْمُنْكِ لَكَمْ مُلِي لَا فَرَاهُ فِي الْمُنْ فِي الْمُنْفِي الْمُنْفِيرِ لِمَانِئِهِ مُمْدِ אַישׁ ישְׁרָאֵל וְאָת־הָאָשֶׁה אָלְ־ מּיּבְרָא בַר יִשְׂרָאֵלְ וְיָה אִפְּהָא הַקַּבְּה וַיִּדְּלִר אֶח שְׁנֵיהָם אֵח לְלִּיְבְּהָא יַבַּזָּע יָח מַּרְוֵיהוֹן יָח ַנֹּבְאָ אַנְוֹר אֶגְהָבוֹהְבָׁאָבְ אָבְב נֹמֹאַכְ לָנוֹר װּבֹרֹאַ בֿר וֹהְּבֹאָב

מְּמֹמָא וֹנְעוּב שַׁלְוּל בוּגֹוֹא בּנִי בְּעַהְיִר לַמִּוּלְ בֶּרָם וְיִ לְבֶּבִרִלְ ניאטר יְהְנְהְ אֶל־מֹשָׁה קַח אָת־ נִאָּטָר יָיָ לְמֹשָׁה דְּבַר יָת

באטודבו לבהלא פהור: ķĒL

לכו דעובה מהכו ומוא:

וּנְסִיב רוּמְקא בִּידִיה: אַבֿרן פַּבַּנָא נַקָם מִּנְיַ כְּנָשְׁמָא

from Israel.' anger of the Lord may turn away in face of the sun, that the fierce and hang them up unto the Lord 'Take all the chiefs of the people, And the Lord said unto Moses:

the Baal of Peor.' that have joined themselves unto Israel: 'Slay ye every one his men And Moses said unto the judges of

meeting. To anot out to a toob out as gaigeow children of Israel, while they were of all the congregation of the the sight of Moses, and in the sight brethren a Midianitish woman in Israel came and brought unto his And, behold, one of the children of

in his hand. the congregation, and took a spear saw it, he rose up from the midst of Eleazar, the son of Aaron the priest, And when Phinehas, the son of

children of Israel. So the plague was stayed from the and the woman through her belly. of them through, the man of Israel, into the chamber, and thrust both And he went after the man of Israel

- במומאים הענן נקפל מכנגדו והחמה זורחת עליו: בסקילה וכל הנסקלים נחלין (סנהדרין מה, א): - גגד - השנוש. - לעין כל ומדרש אגדה (סנחומא יט) השמש מודיע את היא מלייה (שם לד, ב) כמו שמלינו בבני שאול (שמואל ב כא, ו) והוקענום לה' ושם חלייה מפורשת. עובדי עבודת אלילים (+) קח אח כל ראשי העם. לשפוע לת סעובדיס לפעור (קנסדרין לס, ל): והוקע אוחם. לת סעובדים. והוקע.
- (44,4): (2) הדגו איש אנשיו. כל מחדומחד מדייני שרמל סיס סורג שניס ודייני ישרמל מירצומ ושמונת מלפיס כדמי ממ בענסדרין
- ידיו. אלא כדי שיבא פינחם וימול את הראוי לו (סנהדרין שם. תנחומא כ): קנאין פוגעין בו) געו כולס בבכיס. בעגל עמד משה כנגד ששים רבוא שנאמר (שמוח לב, כ) וימחן עד אשר דק וגוי. וכאן רפו . אם מאמר אפורה בת ימרו מי המירה לך וכו' כדאימא המס (שם): - והמה בכרם. נמעלמה ממנו הלכה (כל הצועל ארמית כדלימל בללו קן הנשרפין (שס פב, ל): אח חמדיניח. כזבי בת לור: לעיני משה. למכו לו. משק. זו לקורס לו מותרת (6) והגה איש וגרי. נמקבלו שבעו של שמעון אלל ומרי שהיה נשיא שלהם ואמרו לו אנו נדונין במיחה ואחה יושב וכו'
- בסיגרסס סיסו ליסוי פרוונקס מיד ויקס רומס בידו וגוי (סיסדרין שם): (7) וורא פינחס. ראס מעשס ונוכר סלכס אמר לו למשס מקובלני ממך סבועל ארמים קנאין פוגעין צו. אמר לו קריינא
- ונקבות שלה וראו כולם שלא לתנס הרגם והרבה נמים נעשו לו כו' כדאיתא התם (מנהדרין פב, ב. ספרי קלא): (8) אל הקבה. מל המפל: אל קבחה. כמו (דברים ימ, ג) הלמיים (מ"מ מל הקיבה) והקיבה. כוון במוך וכרום של ומרי

נממבום אלב: (פ) adrq'a וּיִהְיֹנִ הַמִּעָּיִם בַּמַּנְּפְּהָר אַרְבְּעָּה וַהָוֹנִ דְּמִיתִּי בְּמִיתָּנָא עַשְׁרִין

נאַבבּמא אַלָפּגו:

were twenty and four thousand. And those that died by the plague

ΟĪ

71

The Haftarah is Micah 5:6 – 6:8 on page 199.

رَبِحَوْد بِدَيْنَ هِا مَنْهِدَ جُهُونًا: فَوَجُرِدُ بِهِ مِنْهِدَ جُوْدُونَا:

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

نَّمُلُكُم خُطْنُمُنْد: בּׁטוִכֹּסׁ וֹלְאָ_כֹלְּוֹטִוּ אָטַבּבֿוֹיֵ אָנו_לוֹאָנוֹ, וֹמְבֹאָנְ בֹּלוֹאָנְ בַּמָּגַב אָנַבַבַּנַמָּנִגְ מָמָּכַ בַּנָגַ בּוֹ אָלַהֹּוָר בּוֹ אַנִינוֹ וַכִּנְוֹ לכתוב פְינְהָס ביו״ד זעירא) פַּינָהָס (בספרי ספרד ואשכנז נהוג

نَّمُلُمُّكُمْ فَكَاثُمُّكُمْ: בוניהון וְלָא שָׁיצִיהָי יָת בְּנִי לנו וֹמְבַאָּב לַבַּלוּוּ וֹטַ עַנֹאָנוּי בְּהַנְא אַמִיב יָת חִמְּהִי מֵעַּל פּגֹּטַׁס פֿר אֶּלְמָּזֶר פַּר אַבָּרוֹ

children of Israel in My jealousy. them, so that I consumed not the very jealous for My sake among children of Israel, in that he was turned My wrath away from the son of Aaron the priest, hath Thinchas, the son of Eleazar, the

ואשכנז וי״ו קטיעא) בּבונים: (בספרי ספרד קַנְמִי שֶׁלְם: בַּלְבֵּן אֵמְּׁב יַנִינֹן לְנְ אָנַר בַּבֵּין אַנַּת נַאַנֹא פַּּוֹר בַיְהַ יָנַי

him My covenant of peace;

Wherefore say: Behold, I give unto

i点LX4: לַנאַ לְאַלְנְיִנ נֹנְכַפָּׁר מַּלְ-בָּנֵנִי צַּנִים אֶּלְנַנִינִי נְכַפָּר מַלְ בָּנָנִי ליי בָּרָית בְּהָנַת עוֹלָם מַחַת צַּשֶׁר קָנָם בְּהנִים עַלַם חַלֶּךְ דְּקִנִּי ַנְתָנְיָמָה כִּוֹ וּלְזַרְעָּוֹ צַּתַּלְיוֹ וּתְּהֵי לֵיה וַלְבְּנוֹהִי בְּתְּרוֹהִי

atonement for the children of was jealous for his God, and made everlasting priesthood; because he seed after him, the covenant of an and it shall be unto him, and to his

סֿלָנא לֹמִּנא בֿינע_אָב לַמִּטֹׁמָלִנ: הְבְּּהׁ אָת־הַמִּדְיִנְיִת וִמְרָי בֶּּוֹ־ קִמִּילְא ן יְשֵׁם אַיִּשׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּבָּה צַּשֵּׁר וְשׁוֹם, מּנְבְּרָא בַּר יִשְׂרָאֵל

בות בא לבות שמעון: מֹבְנֵינִישָׁא וֹמִבוּ בַּבְ סַבְנָא בַב ドガロムダイ

house among the Simeonites. the son of Salu, a prince of a fathers' the Midianitish woman, was Zimri, that was slain, who was slain with Now the name of the man of Israel

בלע"ו: קגאחי. בנקמו אם נקמסי. בקלפו אם הקלף שהיה לי לקלוף. כל לשון קנאה הוא המסחרה לנקום נקמס דבר אופרטמנ"ט לעבודת אלילים והרג ושיא שבע מישראל לפירך בא הכתוב ויחתו אחר אהרן (עוהדרין פב, ב. עועה מב): 🗆 בקגאו אח (II) פינחס בן אלעור בן אחרן חבהן. לפי שהיו השבמים מבוים אומו הכלימם בן פומי זה שפימס אני אמו עגלים

שלומומיו (סנהדרין שם): (12) אח בריחי שלום. שמסא לו לברים עלום כאדם המחיק מובה ומנות למי שעושה עמו מובה אף כאן פירש לו הקב"ה

לי (זכריס מ, ב) וקנאמי לליון. בשביל ליון: וכן שנינו בובחים (קא, ב) לא נחכק פינחס עד שהרגו לומרי: לאלהיו. בשביל אלהיו. כמו (במדבר יא, כמ) המקוא אחם ולבניו שנמשמו עמו ולמולדומיסס שיולידו אמר המשחמן אבל פינחם שנולד קודס לכן ולא נמשך לא בא לכלל כסונס עד כאן. (13) והיחה לו. ברימי ואמ: - בריח בהוח עולם. שאף על פי שכבר ומנס כסונס לורעו של אסרן לא ומנס אלא לאסרן

לשמעני. לאחד מחמשח בחי אביח שהיו לשבט שמעון. דבר אחר להידיע שבחו של פינחס שאף על פי שוה היה נשיא לא מנע (14) ושם איש ישראל וגרי. כשס שיימם אם הלדיק לשנה ייחם אה הרשע לגולי (תנחות א פנחם ב): נשיא ביה אב

ישראל וַיְדַבֶּר יְדְּוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: "מַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר: אֶב בַּמִרְיָן הָוּא: (פּ) בּוֹבֹּו בַּעַבְאָנְעַ אַמֹּוְעַ בּוֹעַבַ מִּגַוֹנִיאַ בּוֹבִּוּ בַעַ גִּוּב בַּוּמָ וְשֶׁם הָאִשְּׁה הַמְּבָּה הַמִּרְנָיִת וְשִׁים אִמְּהָא דְאָהָקְפַעִילָה

^{עו} אָנור אָת־הַמּרְיָנִיִם וְהִכִּיהָם אַעִּיק

יְבַחִי בֵאַלְב:

בּבּא בּוֹמִבְאַי

אַבְרָן הַכְּבֵן לֵאַמְר:

אוֹתֶם:

אָטַׁם בַּאַּבְרָט מוָאָב אַלְ-וָבִינִ

אומו כוט אַכֿאַ בֿמֹבוֹן טוא:

さな上ばれ

בת וַבָּא דְּמִדְיָן אֲחָהָהוֹן

Midian. the people of a fathers' house in the daughter of Zur; he was head of idzoO saw nials was that woman And the name of the Midianitish

And the Lord spoke unto Moses,

them; Harass the Midianites, and smite :Sarives

wherewith they have beguiled you for they harass you, by their wiles

And it came to pass after the plague, Plague in the matter of Peor.' who was slain on the day of the the prince of Midian, their sister, matter of Cozbi, the daughter of in the matter of Peor, and in the

Israel, from twenty years old and To negregation of the children of Take the sum of all the the priest, saying:

and unto Eleazar the son of Aaron

that the Lord spoke unto Moses

ΙΛΧΧ

Sī

Israel.' that are able to go forth to war in upward, by their fathers' houses, all

:Buives Moab by the Jordan at Jericho, spoke with them in the plains of And Moses and Eleazar the priest

אם עלמו מלקנא לחילול השם לכך הודיעך הכחוב מי הוא המוכה:

במואָב על יַרְדָּנְאַ דִירִיחוֹ

אַמרוּ לְמִמְנֵי יָהְרוֹן בְּמֵישָׁרַיָּא

לפול בולא בוּשְּׁבָאַ:

בְּהַנְא לְמֵימָר:

(TI) צרור. כמו זכור שמור לשון סווס. עליכס לאייב אומס: עיפה ועפר והנוך ואבידע ואלדעה ווה היה מלך לאחד מהם: ולפי שנסג בויון בעלמו לספקיר במו מנאו שלישי (מנמומא שס): ביה אב. ממשת בתי אבות לבות היו למדין. (בראשית כס, ד) אומות. ממד מממשת (במדבר לא, ת) מלכי מדין את אוי ואת רקס ואת לור וגו' וסוא סים חשוב מכולם שנאמר ראש אמות (פו) ושם האשה המכה וגרי. לסידיעך שנאמן של מדיניס שספקירו במ מלך לונות כדי לסמעיל אם ישראל (שס): ראש

לוס לסשמיד מפני רוח שסיחס עחידס ללחח מסס כדחמרינן (בצבח קמח לח, ב): (18) כי צוררים הם לכם וגוי על דבר פעור. שהפקירו ננותיהם לונות כדי להמעותכם אתר פעור. ואת מואג לא

44.4.:

ניְרַבֶּר מִשְּׁה וְאֶלְמְּזֶרְ הַכַּהֵן יִמַלֵּיל ,מִשֶּׁה וָאֶלְעָּזֶרְ בְּהָנָא

נמֹמֹלְנִי לְבָּנִינִי אַבְעַנִׁם פּֿלְ-יִבָּא יִלְמִּילָא לְבִּינִי אַבְּטָנִינִוּ פָּלְ

הְאָה אָע־רַאָּחָוּ כֹּלְ בֹּנֹהְעֹי בֹּנִי בַלבּילִוּ יִנִי שוּהָבּוֹ כֹּלְ כַּנֹהְעֹיּא

نْكِأَكِ هُمْ وَهُكَا لَهُمْ هُكُمْنُكُ قُلْ كُوهُك `نِكْهُكُمُنْك قَلَ هَكَابِل

וְיָהֵי אַהַרֵי הַפּוּפָּה (פּ) וּיִאמֶר וַהֲוָה בְּתַּר מוֹהְנָא וַאֵּמֵר יִי

נשיא מדין אַחֹהָם הַמְּבֶּר דְּאָהְקְטֵּילֵת בְּיוֹמָא דְמוֹהָנְא

طَمْنِد لَمْحِ لَـٰجُد خَاجَد حَادِ مَنْ عَمْدِد لَمْحِ مُنْفَعَ خَافَد

בּׁנ גַּבְבַנִים בַּעָבְיָם בֹּנֹבְלְנִינִים אָבַנִ ' מָמָנַפֿוּן 'אָנָנּוּ ' בְבָנִוֹ

: בוליבול:

81 אַשֶּׁרְ־נְבְּלְוּ לְבֶּם מַּלְ-דְּבַרִ- בְּנִבְּלִיתוֹן דְּנַבִּילוּ לְכוֹן מַלְ

קיום המגפה על דְבר פְּעִיר: עַל עֵיסַק פְּעִיר:

، نَصْلُعْم طَقِل مُصْلَات مِثْلًا يَكُدُرُ نَصْلَعُم طَقِد مُصْلاً عَبْدًا مُدْلًا

(I) ויהי אחרי המגפה וגרי. משל לרועה שנכנסו ומבים למוך עדרו והרגו בהן והוא מונה מומן לידע מנין הנומרום. דבר

(2) לבית אבחם. על שנע סלג ימימקו ולל למר סלס (נ"ג קע, נ): . אחר כשינאו ממנריס ונמסרו למשה נמסרו לו במנין עכשיו שקרב למוח ולהחזיר נאנו מחזירם במנין (מנחומא יד):

לסמנום: (3) וידבר משה ואלעזר הכהן אחם. דנרו עמס על ואת שליס סמקים למנותס: לאמר. אמרו לסס לרינים אתם

OEL CALCE - ELWA ELTO FXWL - IVXX 2888MUN

מַבְּבֶוֹם: ילנ וֹמְבַאָּב בַיּגֹאָם מִאָּבֹּא

משְׁפַּתַת תַפַּלָּאֶר: חַנוֹךְ מִשְׁפַּחַת חַחֲנֹכִי לְפַלְּוֹא רָאִיבָּוֹ لهدكا فخرب نشلةم فتر لهبرا لهبتا حيفته لانشلةم فتر

خُدَلْمِ، مَهُ فَلَالًا لِآدَلُمُ: ° לִטַבּׁבֶן מָהָפּׁטַע טַטַבּבוָנִ, לִטַבּבוָן זַבְּנִּיע טַבּבוָן לַכַּבָּטִי,

ישְׁבָע מֵאָוֹת ישְׁלִשְׁים: خَطَدَبُوهِ مُحِمُّكُ لَمَا لَمَا خُمُدُهُ مِنْدُرُكِ مِنْدُرُكِ لِمَا يُعَلِّمُ لَمُ الْمُعَالِمُ فَا אַבְּע מִאָּפַּעִּע בַּעאַיבִּיגֹי נַיִּבְעָה אַבְּעוֹ זַבְאָנִם בַאִּיבָוֹ נַבַּעִי

١ לַנָּנְ פַּלְנְאַ אֶּלְנִאֶּב:

<u>. בילור:</u> בַּעַרַת בָּהַצָּהַ בַּהַ אַשֶּׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וָעָל־אַהַרֹן מֹשֶׁה וַעַּל אַהַרֹן בְּבְנִשְׁהָא (כ, ערואי)[ל, קוריאַי] העברה מערבי בישה אין האוקניישי עיני היי ⁶ נֹאֶבֹּגנִם בַּנִּאַ בַּעָּׁן יבְנֵי אֶבְיאָב לִמִיאָב וֹבְעָּוֹ

ימְאַתַּוֹםְ אָנְהֵ וֹּיִבְיוֹי לְנֵּס: **江は歌「ロ** בֿאַכָּג בֿאָמָ Ä∐. י אַנָּם וְאָת־קֹרַח בְּעָוֹת הַעַּרֶּ رمَجِفِٰ لَا يَغُدُمُ هُمَ خَرْبِ رَمَجُرُهُ

ײ יבְנִי־קֹרַח לאֹ־מֶתּוּ: (ס)

ילני וֹמְבֹאָן בּוֹפֿלוּ מָאַנֹּהֹאָ יְהְוָה אָת־מֹשֶׁה פִּמָּץ דְפַּפֵּירָ יִיָּ למהלע מפר משרין שנין ולמילא

לפלוא זַרְעִית פַּלוּא:

זְבְעִיה בַּבְּעִי:

אַלְפָּון וּשְׁבַע מְאָר וּהָלְטִון:

ולנו פֿלוא אָלואָב:

מַּלְ בְּלְנֵע בְּאָנְבַּנִיְמָנִעוּוֹ מַלְ יִנִיּ וַאָּבֹוּבֶׁם וֹאָבֹוּבַם בוּא בַּטֹוּ וֹאָבֹוּבַם ולנ. אולואר ומואל ודקו

װּבְרָא וַהַוּוְ לְאָׁם: אַגמּטֹא זֹט מֹאַטֿן וָטַמָּמָּוּ למוְשֹׁא בּלוֹמִשֹׁא כֹּב אָכֹלְש ダレダメ

ולני לַרַח לָא מִיתוּ:

out of the land of Egypt.' children of Israel, that came forth LORD commanded Moses and the twenty years old and upward, as the Take the sum of the people,] from

the family of the Palluites; family of the Hanochites; of Pallu, sons of Reuben: of Hanoch, the Reuben, the first-born of Israel: the

the Carmites. Hezronites; of Carmi, the family of of Hezron, the family of the

and thirty. three thousand and seven hundred numbered of them were forty and Reubenites; and they that were These are the families of the

And the sons of Pallu: Eliab.

strove against the LORD; the company of Korah, when they against Moses and against Aaron in of the congregation, who strove that Dathan and Abiram, the elect Dathan, and Abiram. These are And the sons of Eliab: Nemuel, and

they became a sign. two hundred and fifty men, and died; what time the fire devoured with Korah, when that company and swallowed them up together and the earth opened her mouth,

died not. Notwithstanding the sons of Korah

π

9

- מל הפקודים וגוי: (+) מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגר. שיסל מנינס מגן עשריס שנס ומעלס שנלמר (שמות ל, יג) כל סעוצר
- לבות בו יו"ד ברחש וה"ח בסוף: מעיד עליסס לשבעיסס לפיכך בכולס כמיב החנכי הפלאי אבל בימנה (להלן מד) לא הוצרך לומר משפחח הימני לפי שהשם אני עליסס שסס בני אבומיסס ווס סוא שמפורש על ידי דוד (מסליס קכב, ד) שבעי יס עדומ לישראל (שסש"ר ד, יב). סשס סוס באמרמיהם אם בגרפם היו מרשלים קל ומומר בנשומיהם לפיכך המיל הקב"ה שמו עליהם ה"א מלד זה ויו"ד מלד זה לומר מעיד (a) משפחה החגבי. לפי שהיו האומות מגזין אותם ואומרים מה אלו מתיתם ין על שגעיהם קצורין הם שלא שלעו המגריים
- (9) אשר חצו. אם ישראל על משס: בחצחם. אם סעס על סי: חצו. סשיאו את ישראל לריצ על משס לשון ספעילו:
- (10) ויהיו לנס. לאוח ולוכרון (במדבר יו, ס) למען אשר לא יקרב איש זר לחלוק עוד על סכסונס:

בְּאָבוְגְרֵי לְאָבוִר זַּבְיִּהִים אָבוִר לְאַבְאֵלִי ದಭಡೆಗಳ משְפַּחַת הַעֵּרִי: י לְאָוֹנְי מִשְׁפַּחַת הַאָּוֹנִי לְמֵּרִי לְאָוֹנִי וַרְעִית אָוִנִי לְעֵּרִי וַרְעִית. סי לְאָוֹנְי מִשְׁפַּחַת הַאָּוֹנִי לְעֵּרִי לְעָּרִי יַלְאָוֹנִי וַרְעִית אָוָנִי לְעָּרִי וַרְעִית. הַחַגַּי לְשִּנְּי מִשְׁפַּחַת הַשִּּנְי: לְחִּוּנִי זַבְעִים חִּוּנִי: מְשְׁפַּׁחַעְ תַּאֶּפִּוְלָּי לְחַנְּי מִשְׁפַּחַת זַרְשִית צָפוּן לְחַנִּי זַרְשִית חַנִּי ختر ئب خميه فينو خمجها خدر فد خيد مناهنا عمها וֹמֹמְבַוֹם: (סִ) יטבון אַלְפּון ימָאַטוֹ: אַכֶּר מִשְׁפְּׁחָת תַשִּׁמְעִינְי שְׁנַנְים אִבֶּין זַרְעָּיָת שִׁמְעִין עַשְׁרֵין מְשָּׁפַּעַת תַשָּּאִילֵי: זַרְעִית שָּאוּל: ב לְיֵּבֶבִם מִהְּפַּׁבַם בַיִּגְּבְׁנִי, לְהָאֵיל לְיֵבִם זַבְּמִּים זָבַם לְהָּאִיל تأذ خراز: طَهُ فَلَا لَا ثَاثِمَا لَا يُعْرَدُ لَا يُعْمَلُونَا لَا يُعْرَدُ اللَّهُ اللَّا اللَّا لَا اللَّا اللَّالّالِي اللَّالِمُ اللَّا اللَّالِمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ " COUNTY לְּנֹמֶיוֹ לְנְׁמִיאֵּלְ זַּבְׁמִּיִם נְמִיאֵּלְ לְנֹמִיוֹ جير שקעון קמשפחקם קנמואל בני waari OGL CUTCH - GRUNG GITHO WIT - RYXX 8.438MUN

خُجِّلُعْجُ، طَمُقَلَطَ لَعَلَمْخُ،: זַרְטִית אַרְאֵלְי:

נְעֲמָהֵ מֵאָנֶע: (סַ) אַבְבְּעִים אָבֶר אַבְבָּעִין אַלְפִּין וַחֲמִישׁ מִאָּה: בּדֵי בָּיַר אַבְּין זַרְעָּיִה בְּנִי בָּר לְמִנְיָנִירִיוֹ は役員でに

נאנלו באבל בלמו: ואולן באַרְעָא דַּכְנְעוֹן: ⁶¹ בְּנֵי וְבִינְבְׁי מְּבְ וֹאֵנְלֹן נִיֹמֶׁי מָּבְ בְּנֵּנִ יְבִּיבְּי מָבְ וֹאֵנְלֹן וּמִיח מָב

ناللاً الله מְאָפּׁטִע עַפּּרְצָּיִ לְזֶיְבַע מִאָּפּטִע זָּרָעִי פָּבָא לָזָרַע זַּרְעָּיִ ° לשֵׁלֶה מִשְׁפַּהַתֹּ הַשֵּׁלֶּנִי לְפֶּהֶץ לְשֵּלֶה זַּרְּנִית שֵּלֶה לְפֶּרֶץ يبرر، جيد بمبتل למשפחקם يهن جيد بمبت לيרשيمنا

> the family of the Jachinites; family of the Jaminites; of Jachin, the Nemuelites; of Jamin, the families: of Nemuel, the family of The sons of Simeon after their

the Shaulites. Zerahites; of Shaul, the family of of Zerah, the family of the

٤ī

71

thousand and two hundred. Simeonites, twenty and two These are the families of the

of the Shunites; the Haggites; of Shuni, the family Zephonites; of Haggi, the family of of Zephon, the family of the The sons of Gad after their families:

of Eri, the family of the Erites; of Ozni, the family of the Oznites;

of Areli, the family of the Arelites. of Arod, the family of the Arodites;

and five hundred. numbered of them, forty thousand Gad according to those that were These are the families of the sons of

of Canaan. and Er and Onan died in the land The sons of Judah: Er and Onan;

the family of the Zerahites. family of the Perezites; of Zerah, of the Shelanites; of Perez, the families were: of Shelah, the family And the sons of Judah after their

בגיסנס וישבו שם (במ"ר): (II) ובני קרח לא מחו. סס סיו נעלס מחלס. וצשעח סמחלוקח סרסרו חשובס בלבס לפיכך נחבלר לסס מקוס גבוס

נכשם שכל כ"ד אלף נפלו משבטו של שמעון: מנמומא (וימיי) דרש שממו במגפה בדבר בלעם אבל לפי המסרון שמסר משבט שמעון במנין זה ממנין הראשון שבמדבר סיני יפלו ארבע משפחות משפחת שמעי ועזיאלי ומבני ילהר לא נמנו כאן אלא משפחת הקרחי והרביעית לא ידעתי מה היא. ורבי ההר שמונה מפעות יש למפרע אלא שחורו לאחרייהם ורדפו בני לוי אחריהם להחזירם והרגו מהם שבע משפחות ומבני לוי למוסרה שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארום בני יעקן מוסרה שם מם אהרן והלא בהר ההר מה וממוסרה עד הר שכשמש שיברן נשמלקו תנני כצוד וצאו הכנענים להלחם צישראל ונמנו לצ לחזור למלרים וחורו לאחוריהם ח' משעות מהר ההר למלרים (בראשית מו, כא) וכאן לא מנה אלא חמשה וכן אלבון לגד הרי שבע משפחות ומלאתי בגמרא ירושלמית (סומה א, י) (13) לורח. סוא לוחר (שמות ו, עו). לשון לוסר. אבל משפחם אסד בעלס וכן חמש משבע בנימין שסרי בעשרס בניס ירד

(16) לאזני. אומר אני שוו משפחח אלצון (בראשים מו, טו) ואיני יודע למה לא נקראם משפחחו על שמו:

מָאִנְת: (ס) thousand and five hundred. ﴿خُطُدُرُتُ مِهُمْ هُذُكِ لِلْقَرْمِ هُفِيا لِمُجْفِيا لِتُقْيَمِ فَهُا: were numbered of them, threescore Zebulunites according to those that אַבְּׁין זַרְשְׁיָה זְּבִּיִלְיוּן לְמִנְיָנִירִיוּן Χ̈́Ċ́Ľ עּלְבוּכְנָּג CAGELL These are the families of the ជុណ្ណ់ធ្មីជាជា ជារុក្ស៉ាក់នុងក្នុង the Jahleelites. ݣَرْنَاخْݣِمْ يَلْمُرْتُ هَدْدِيا خْرْنَاخْهُمْ يَلْمُرْبِ ಭಭಿತ್ರಗಗ Elonites; of Jahleel, the family of Seredites; of Elon, the family of the Πġŗķι ^{3≤} CÜĞŪL ﴿ ﴿ اللَّهُ مِن اللَّا عِلْمُ مِن اللَّهُ families: of Sered, the family of the خير إحدجأ جمنهوامو جؤيد جيد إكادكادا The sons of Zebulun after their אָלֶף יִשְׁלָשׁ מֵאִית: (ס) four thousand and three hundred. ÜŻL: numbered of them, threescore and וְאָאָהֶׁים אָטִין וֹאַבְלְּמֹא אַלְפֹּוֹן יִטְלָט according to those that were نهُمكُد ﴿خَيَا يَلَمُّنُكُ نَهُمكُد خُطَائِتُنَانِا は役員に These are the families of Issachar of the Shimronites. ַּ לְיִשְׁוּב מִשְׁפַּחַת חַיַּשְׁבֵּי לְשִׁמְרֹוֹן לִיִשׁוּב וַרְשִׁית יִשׁוּב לְשִׁמָרוֹן לִישׁפּחת השמרני: יוַרְשִׁית שְׁמֶרוֹן: מהפוע השמרון: Jashubites; of Shimron, the family of Jashub, the family of the CAGUL LECT: Punites; Tolaites; of Puvah, the family of the הולע משְׁפַּחַת הַהוּלְעָּי לְפַּוֶֹּה זַרְעִיה הוֹלָע לְפָּוָה זַרְעִיה families: of Tola, the family of the למשפחקם בני יששכר לזרעיתהון הולע The sons of Issachar after their אָלֶב וֹשַׁמֶּה מֹאִנִש: (ס) **ά¾μ:** sixteen thousand and five hundred. أشخمتا شخمنا أشفع بمخفنا تققيم numbered of them, threescore and 77 according to those that were <u>ַ יְהוּבְה אָלֵין זַרְעַּ</u>יָה יְהוּדָה לְמִנְיָנֵיהוֹן These are the families of Judah מְשָׁפַּעַת בַּעַמִּגְי: of the Hamulites. ַ מַבְּּוֹע לְטִמוּלְ זַּבְּמִּית טִמוּלִ: Hezronites; of Hamul, the family COURT Hezron, the family of the נהוו קני פֶּרֶץ לְהֶצְרוֹן זַרִעִּיה آذ لـٰذ And the sons of Perez were: of

 $_{8s}$ چير انهاء לبانې $_{4}$ بهجراء: انهاء کاربې انهجام:

The sons of Joseph after their families: Manasseh and Ephraim.

(+2) לישוב. סול יוב סלמור ביורדי מלריס (שס יג) כי כל סמשפחום נקרלו על שס יורדי מלריס. וסנולדין משס וסללס לל נקרלו סמשפחום על שמס חון ממשפחום לפריס ומנשס שנולדו כולס במלריס ולרד ונעמן בני בלע בן בנימין ומללסי בימודו של רבי משס סדרשן שירדס למן למלריס כשסימס מעוברם מסס לכך נמלקו למשפחום כחלרון וחמול שסיו בני בניס ליסודס ומבר ומלכילל שסיו בני בניס של לשר. ולס לגדס סיל סרי מוב ולס ללו לומר לני שסיו לבלע בני בניס סרבס ומשנים סללו לרד ומכל הני מדי ולכס ללו לומר לני שסיו לבלע בני בניס סרבס ומשנים סללו לרד ונעמן ילקס מכל לי משפחם רבס ונקרלו מולדום שלר סבניס על שס בלע ומולדום סשני סללו לומר בני מנים סלנו על שמו בקרלו בני מנים ולחם נקרלום על שט בלע ומולדום השנים סלנו נקרלו על שמה וכן לני מוס נקרלום על שס בלעו בני בני ס' משפחום חסרו מבניו של בנימין כלן נמקיימס מקלו נבולם למו שקרלום בן לוני (שס לס, ימ) בן לנינומי ובפלגש בגבעס (שופטים כ) נמקיימס כולס. זו מללמי בימודו של רבי משס סררשן:

Ź٤	אֵלֶה מִשְׁפְּחָת בָּנִי־אָפָרַיִם לִפְּקֵּדִיהָם שְׁנֵים יִשְׁלִשֶּׁים אֶלֶּף וַחֲמֵשׁ מֵאִת אֵלֶה בְנִי־יוֹסֶף לְמִשְׁבְּחֹהֵם: (ס)		These are the families of the sons of Phraim according to those that were numbered of them, thirty and two thousand and five hundred. These are the sons of Joseph after their families.	Ľ٤
98	ظھُوں خَدِر ھِنِکِرَہ خُمْتُا نَعُوْن خَدِر ھِنکِرَہ خُمْتُا	זְנֵׁהְנִי הְּנֵוֹ: נֹאָכְּנֵן בַּׁדָּנִ הְגִּיִּלְטִ לְהָּנֵוֹ	And these are the sons of Shuthelah: of Eran, the family of the Eranites.	98
SE .	ێۣڕؘؘۧ۬ٚٚ٦ ڋڍ۬٦۬ؗٚڮ؋ڎٞڹڡٞؗڔؙؙ۫ڽڛٚ؋ؗؗڹؠٙڡ۠ ڔؙڛٚڹڕؙڔٙ۬۩ ڽڛ۪ٚۊٚڽٙؠڒ؈ڽڛۣۣڔٙڔؙڹؙۥ ڔؗڿ۫ڿ٦ ڽڛ۪ۊۣؠؠ؈ڽۅڿڔ؞ڔؙؿٙؠٳ ڽڛٚۊۣؠؠ؈ڔ؈ٟۑڔ؞	זְּבְׁהְנִי שַּׁעַּוּ: לְפָבֶר זְּבְׁהִנִי פָּבֶּר לְטַטַּוּ לְחִּנִילְטְ זְּבְׁהִנִי חִּנִילְטִ אַלְּוּ פִׁדִּּנִ אֶפְׁבִּוֹם לְזָּבְׁהְּנִּטְׁטִוּוּ	These are the sons of Ephraim after their families: of Shuthelah, the family of the Becherites; of Tahan, the family of the Becherites; of Tahan, the family of the	SE
≯ €	ಜ್ಞನೆಗ ಛಭಕ್ಷಗೆಗ ಛಟ್ಟಗ ಚಿತ್ರಗ್ಪರೆದ ಭಲ್ಪದ ಗ್ರಾಥಜ್ಞರ ಜ್ಞನ್ನೆಗ ಚಿಕ್ಕಳ ಜ್ಞಸ್ಗಗ: (0)	מְאֶב: הַמְּאָר: הַמְשָׁין וּהְבֵין צַּלְפִין וּשְׁבַע הְאָבוּ:	These are the families of Manasseh; and they that were numbered of them were fifty and two thousand and seven hundred.	≯ €
88	יּצְלְפְּחָר בָּן־חַׁפֶּר לֹאִ־חָיִיּ לָוֹ בְּנִים בֵּי אִם־בְּנִוֹת וְשֵׁםׁ בְּנִוֹת צְלְפְּחָר מַחְלֵּה וְנִעָּה חְגִּלְה מִלְבֶּה וְתִּרְצֶה:	ליה בנין אֵלְהֵין בָּנוֹן וִשׁוֹם בַּנָת	And Zelophehad the son of Hepher had no sons, but daughters, and the names of the daughters of Zelophehad were Mahlah, and Tirzah.	££
78	וְחֲפֶׁר מִשְׁפַּחַת חַמֶּפְרֵי: ישְׁמִידְע מִשְׁפַּחַת חַמְּמִידְעֵי	זְּבְׁמִּית חֵפֶּר: ישְׁמִידָע חַפֶּר:	and of Shemida, the family of the Shemidaites, and of Hepher, the family of the Hepherites.	78
τ£	ڶۿۣڎ۬ڡ ڟۿؙڟٙڡٙٮ؈ڣڂڟ؞ ڶۼؖۿؙؚڶؠۼڔۦڟۿڟڡٙٮۦڶۼۿڵۼڬؚ؞	וֹמֶבֶם זּוֹבְמִּינוּ מֶּבֶם: וֹאַמְּבוּאֵבְ זּוֹבְמִינוּ אַמְּבוּאֵבְ	and of Asriel, the family of the Asrielites; and of Shechem, the family of the Shechemites;	īξ
οξ	אָּכֶּה בְּנֵי גִלְעָּׁר אִיעָּּמָר מִשָּׁפַּחַת הָאִיעַּזְּהִי לְהֵלֶל מִשְׁפַּחַת הַחֶלְקֵי:	אַנְּמִּנְ לְּטַבְּׁלְ זָּבְׁמִּנִ טִבְּלִי: אַבְּּגוּ בְּּנְהַ נְּלְמָּב אִנְמִּנִב זַּבְמִנִּם	These are the sons of Gilead: of lezer, the family of the lezerites; of Heleki tes;	30
67	چַנַי מְנַשָּׁה לְמָכִיר' מִשְׁפַּחַת הַמְּכִירִי ימְבֶּיר הֹלְיֵר מֶרְיּלְמְּר לְנְלְמֶּר מִשְׁפַּחַת הַנְלְמָרי: הַנְלְמָרי:	לְּגַלְּמָׁב זַּבְׁמָּבי. מְכִּיר וּמֶבִיר אַנִלִיד יָת גָּלְמָּד בְּנֵי מְנַשְּׁה, לְמֶבִיר זָרְמִּר	The sons of Manasseh: of Machir, the family of the Machirites—and Machir begot Gilead; of Gilead, the family of the Gileadites.	67

(38) ואלה בני שוחלה וגר: שלה בני שומלם נקרלו מולדומיהם על שם שומלם ומערן ינאה משפחה רבה ונקרלם על שמו ונחשבו בני שוחלה לשמי משפחת גא וחשוב וממלא בפרשה זו המשים ושבע משפחום ומבני לוי שמונה הרי ששים וחמש זוהו שנאמר (דברים ז, ז) כי אתם המעע וגו' ה"א מעע המשה אתם התרים ממשפחום כל העמים שהן שבעים אף זה הבנתי מימודו

של רבי משם סדרשן. אך סולרכמי לפחות ולסומיף בדבריו:

ĪĖL(Ä(: く亡し、点口 לְבְוֹיִמְי זְרְמִית בְּרִימְר: المَّانِينَ اللهِ ದಭ್ಯಕ್ತಗಗ זְבְׁמִּית וֹמֶּנְת לְוֹמָּוֹו זַבְּמִית וֹמָּוֹו יי משְפַּחַת הַיִּמְנְה לְיִשְׁיִּי מִשְׁפַּחַת جير يخسّ לمשפِمَرَة جُنمنِه جِير بخس جَيَرِ يَرْمنِه جُنرِهِ אָבֶׁלַ וֹאַבְׁלֵּה מֹאִנִיני: (ס) رَفَكُتِيثُو الْمَلْمُونِ لِمُهْرِهِ مُنْذِا لِمُلْقِدُمُ الْمُلْفِينُ لِمُلْفِي الْمُلْفِينِ الْمُلْفِينِ תשוחקי בל זרעית שוחם למונניהון **Ç7**-೧೪೪೯ व्यंष्ट्रवृत्य हू । द्वंष्ट्रविद्यः זוה זו לזוה זו ליו אין: לְּמִּילִים מִמְּפְּׁטִע עַמִּיטִׁמֹי, אָבֶּע לְמִיטִם זְרָמִּיִע מִיטִם אָבֶּעוֹ كْرَيْمُوْبِاثِتِ هُجْرًا خُتِر يُا كِٰنَالُمُنْكِالِا אָלֶב וֹמֻּמִ מֹאִנִיני: (ס) אַלְפָּין וְשֶׁית מְאָה: بْطَيْ تَابَاتُ بِالْمُقِيدِ لِهَلَـ فِي مَا يُتَالِمُ هُا جَمْرًا لِبَاثِمُهُمْ אַבְּע בֹּנִגְבֹּנִגֹמוֹ לְמִמְּשִׁבְּעִינִם אִבְּעוֹ בֹּנִגְ בֹּנִגִּמִוֹ לְזָנִגְּנִנִיםוּ ದೂರೆಗಿಗೆ ಗ್ರೇಸ್ಥರ್ಗೆ: בואבייי خْرَّةُمُّا بَلَـٰمَىٰ هَلَـٰكَ خُرْةُمُّا بَلَـٰمَىٰ لَ נגעלו לדג בצלה אלב ודהמון נטון לדג בצלה אלב ודהמו קחופֶּם מִשְּׁפַּתַת תַחוּפָמֶי: לְחוּפְם זַרְעִית חוּפָם: ದಭ್ಯತ್ತಗಗ השופלו. לשפופם. וֹבֹמֹנִ וְאַבוֹבַם מְשָּׁפַּׁעַע בַּאָּטִינְבְּמִי: رَكَٰ لَاللَّهُ لَا لَهُ اللَّهُ اللَّ ムダゴバトロ ⁸⁵ ದಭ<u>ಿತ</u>್ಗಗ ַ לְאַּמִּבְּׁלְ זַבְׁמִּיִּטְ בַּלְמִּ לְאַמִּבָּלְ זַבְמִּיִּט خُدِّر خذَرُمْ إِ خُمْمُ فَبِينُ صِ خُرُكِم خَدْ، خَذَرُمْ، الْإِنْدُمُنْكِ بِالْأَرْمُ

family of the Ahiramites; the Ashbelites; of Ahiram, the Belaites; of Ashbel, the family of families: of Bela, the family of the The sons of Benjamin after their

family of the Huphamites. Shuphamites; of Hupham, the of Shephupham, the family of the

the Naamites. Ardites; of Naaman, the family of Naaman; [of Ard,] the family of the And the sons of Bela were Ard and

five thousand and six hundred. numbered of them were forty and their families; and they that were These are the sons of Benjamin after

families of Dan after their families. the Shuhamites. These are the families: of Shuham, the family of These are the sons of Dan after their

hundred. and four thousand and four numbered of them, were threescore according to those that were All the families of the Shuhamites,

the Beriites. the Ishvites; of Beriah, the family of the Imnites; of Ishvi, the family of families: of Imnah, the family of The sons of Asher after their

the family of the Malchielites. family of the Heberites; of Malchiel, Of the sons of Beriah: of Heber, the

Asher was Serah. And the name of the daughter of

97

St

٤4

τt

01

68

(88) לאחירם. הוא אחי (בראשים מו, כא) שירד למזרים ולפי שנקרא על שם יומף שהיה אחיו ורם ממנו נקרא אחירם:

וְמִוְם בַּנוּ אָמֶר מָּבַוו:

(95) שפופם. הוא מופים (בראשית שם) על שם שהיה יותף שפוף בין האומות:

ַלְבְׁנֵגָ בְּנִימְּׁנִי לְּנֵיְבֶּנִר מִמִּפּׁנִוּנוּ לְבָנֵגִּ בְּנִימָּנִי לְנַבֶּנִר זַנְמִּנִי

(S4) לשוחם. סול מושים (שם כג):

تَلْقُخُدُ، كُمِّرُخُةِ مِيْهُ فَلَوْ فَخُد

9+ (Ã0 ĒU_ŠÃL ĀŪU:

ַבַּמַלְכֹּנִאָּבֶנִי:

(אי) ושם בת אשר שרח. לפי שסימס קיימת בתייס מנחס כחן (מומס יג, ה):

هَٰذِيا فَطِيدَ, فَتَرْ نَشِلُهُم شِمِ يَخْزِا مُثْنَدُ فَدْ نَشِلُهُمْ شِينَ لْمَلْخُمْرُهِ كُمُّ لِللَّهُ لَكُمْ تُلْمُلِكُمْ تُعْلِينَا: וֹעַמְאָא אַלְפֹּגוֹ וֹאַבֹּה מֹאָנִי: خُمْهُ فِي نُوكِ يَامُ فِي الْمُؤْمِدِ خُيْدُ لِمُرْبُونِ الْمُؤْيَّدِ الْمُدْرِدِينِ الْمُدْرِدِينِ ظهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ مِن اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّ מְאָפֿוֹע וּאָכָמֶי: זַרְעִית שָׁלָם: ^{6†} לְיֵבֶּׁר מִּמְּפְּׁעִיע עַנְּבָּגְר, לְמִבֶּיִם לְיִבֵּר זָרְמִּנִים יֹבָּר לְמִלָּם לַנוּנָׁו מֹמֻפּׁעַע עַנּוּנָׁו: זְבְשִׁיוּץ גַּוּנְיִי: ﴿ رَبِاجُهُمْ ۗ مَهُ فَاسَ سَنَاءً هُمُ إِن ذُنْ يُعْمُ أَلَهُ مِن يَاجُهُمْ ذُرُورُهُ למשפחקם בני אָלֶב וֹאַבֹלֵה מֹאִנִיני: (ס) אַלְפָּגוֹ וֹאַבְׁתַּה מִאָבי: بهكيهت يهزيونيا جمبيديانا من الله المنظمة المرابعة المر

נְאָלְאֶנִם: (פּ) نڭڭانىل: מאָנִע אֶּלֶּוֹבּ נִאָּלֶנְבּ הָּבָּת מֹאָנִע מִאָּנִי נִינִע אַלְפָּנוֹ הָּבַת מֹאָנִ

^{אלימי} ניְדַבֶּר יְהְנָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּמִסְפַּר שֵּׁמְוֹת: באַטַבּלא בַּמִלָּגוֹ אָמָבִוֹי: ב לאַלֶּר מַטַלֵל הַאָּנֶץ בְּנַחַלְּר לְאַלֶּין فنفظريه ダアロダ

Äμομης: نتذا تتأذنب: גבר לפום מנונוהי התיהיב שَמְמֹנִסְ נְּשֹׁלְעִׁי גִּיִּהְ לְפֹּּג פֹּעֹדְיִנ וְלֵנְמִּנִי, שׁנִּמִּנוּ אַטִּסְנִּטִיוָן לַנְּד שַּׁנְבֶּעְ נַחֲלְעָוּ וַלְמִּמֶּם לְסַּיּיּצִיּ <u>n</u>aki f

לְשְׁמִוֹת מִמּוִת־אֲבִּתָם וֹנְחֲלוּ: **く**協位止ば 袋草立立上に ΨĘĠſ לבם להגלא טטלכן, אנהא

> thousand and four hundred. numbered of them, fifty and three Asher according to those that were These are the families of the sons of

of the Gunites; the Jahzeelites; of Guni, the family families: of Jahzeel, the family of The sons of Naphtali after their

Shillemites. of Shillem, the family of the 64 of Jezer, the family of the Jezerites;

four hundred. were forty and five thousand and they that were numbered of them according to their families; and These are the families of Naphtali

and seven hundred and thirty. hundred thousand and a thousand of the children of Israel, six These are they that were numbered

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

number of names. for an inheritance according to the Unto these the land shall be divided

inheritance be given. were numbered of it shall its to each one according to those that thou shalt give the less inheritance; more inheritance, and to the fewer To the more thou shalt give the

45

75

٥S

84

۷ŧ

they shall inherit. names of the tribes of their fathers divided by lot; according to the Notwithstanding the land shall be

לבדו (ספרי קלב. ב"ב קיז, א): כבשו ושבע חלקו לה נעלו חלק בתרך הלה הלו שש מחות הלף והלף והם סיה להחד מהם ששה בנים לה נעלו הלה חלק הביהם (33) לאלה תחלק הארץ. ולה לפתומים מבן עשרים הף על פי שבהו לכלל עשרים בערם הלוק ההרץ שהרי שבע שנים

הסרך במדה לפי שיש גבול משובח מחברו חלח בשומח בים כור רע כנגד בים סחה טוב הכל לפי הדמים (חנחומה ו): של גבול המפורש לו והגורל עלמו היה לווח ואומר אני הגורל עליים לגבול פלוני לשבע פלוני שנאמר על פי הגורל ולא נחחלקה פסקין וי"ב גבולים בי"ב פסקין ובללום בקלפי והישיא מכנים ידו למוכה ונוטל שני פסקין עולה בידו פסק של שם שבטו ופסק - סכסן סיס מלובש באוריס ומומיס ואומר ברוח סקודש אס שבט פלוני עולס מחוס פלוני עולס עמו וסשבטיס סיו כמוביס בי"ב רבוי השבט חלקו החלקים לא עשו אלא על ידי גורל והגורל היה על פי רוח הקודש כמו שמפורש בבבא בחרא (קרב, א) אלעזר (+z) לרב תרבה נחלחו. לשנע שסיס מרונס באוכלומין ומנו מלק רב ואף על פי שלא סיו המלקים שוים שסרי הכל לפי

ر جيد فال بالإستران المناقرة المرادة نْهْجْبِ خَطِيْدٌ، بَخِنِي خِطِهُ فَبِنْصِ لَهُجْهِا طَثْنَةً، جَنْهُ، خَيْدُهُنْكِيا בֵּין רַב לִמְעֲמ: (ס) % מַל־פִּי הַגּוּרְל הַחְלֵל נַחֲלָל נַחֲלְתָוֹ עַל פּוֹם עַּדְבָּא הָהָפְּלֵיג

ದೂರ್ತರ ಗರ್ಭಗಳ

كْرْݣَايْت مْهْطْتَت تَكْتُلْ كَمْدُنْ يَلْمُنْ تَنْدُرِي فَيْتِ كَمْدُنْ يَلْمُنْ لِمُنْكِ שַּהְסְנַתְּהֹוֹן בֵּין סַגִּיאֵי לִוְעֵיבִי:

הוֹלֶר אָת־עַּמְרֶם: בַמּנְמָּגְ מִמְּפְּבַעִּע עַפַּׁבְּעָגִי נְלֵעִי נְלֵעִי נְלֵעָע מָמְבָּגָג יָט מַמְּבָּעִ ಭಭಿತ್ರಗಗ ロロロス 82 त्रंद्रं संखेंद्रेत تثلاخرنر श्रुद्रा प्रथृक्त्त द्रां प्रथृक्तित

ַ מִשְׁפַּחַת זַרְעִית מוֹשִׁי זַרְעִית לַרַח זְּבְׁמִּית מַבְּרוֹן זַרְמִּית מַחָּלִי אַבְּוּן זַבְׁמָּנִיע בְנִי זַבְּמִּיע בְבָּנִי

אַבְרְן וְאָת־מִשֶּׁה וְאָת מִרְיָם בּמֹאַנְיִם וַשַּׁלְב לְמַמֹּנְם אָטַר בּמַאַנִים וּנְקָנִבְּט לְמַמִּנִים נִע os קֿוְּג אַּאָּב יֹלְבְּׁבְי אִינוֹשׁ לְקוֹג בּׁט קוֹג צּגלְגבֿט זֹטשׁ לְקוֹג וְשֶׁםו צֵּשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶר בַּתַ וְשִׁוֹם אִתַּת עַמְרָם יוֹכֶבֶר

なれてればな

אַברן וִיָם מֹשֶׁה וִיָּה מִרְיָם

ללבוליבון אומלא זוכבולא

[没亡しにめ

ندنځاد: אָנוֹמֶנוּ: אָנוֹמֶלְמִּזֹנִ וֹאָנוּ אִנִּימִנִּא זִּט אָלְמִּזִּר וֹנִינִ וּיִּנְּבֶּר לְאַנְיֵנְן אָטַ־נָּבָר וֹאָטַ וֹאִטְּוֹלְיִב לְאַנְיִנְן יִּטְ נָבִר

and Abihu, Eleazar and Ithamar.

And unto Aaron were born Nadab

Moses, and Miriam their sister.

Jochebed, the daughter of Levi,

Korahites. And Kohath begot

Mushites, the family of the

Mahlites, the family of the

the family of the Merarites. family of the Kohathites; of Merari,

Amram.

And the name of Amram's wife was

of the Hebronites, the family of the

family of the Libnites, the family

These are the families of Levi: the

the Gershonites; of Kohath, the

And these are they that were

more and the fewer.'

families: of Gershon, the family of

numbered of the Levites after their

inheritance be divided between the

According to the lot shall their

she bore unto Amram Aaron and who was born to Levi in Egypt; and 09

LS

אַשׁ־זָרֶה לְפָּנֵי יְהֹוֶה: יי נַנְּמְׁנֵ לָבֶר נַאָּבִיהָנִא בְּתַּמְרִינָם נִמִּים

говъ. they offered strange fire before the And Vadab and Abihu died, when

א, כ) וימנו לכלב את מברון כאשר דבר משס ואומר (יסושע ימ, ג) על פי ס' נמנו לו את סעיר אשר שאל (ב"ב קכב, א): 👚 מטות מלרים לא היו גועלין אלו הד' אלא שני חלקים עכשיו געלו ד' חלקים: אך בגורל. ילאו יהושע וכלצ וכן הוא אומר (שופעים שנאמר לשמוח מטוח אבוחם ינחלו. שאחר שנטלו הבנים חלקוה לפי האבוח שיצאו ממלרים ואלו מחחלה חלקוה למנין יוצאי שלשם. סאמד נעל מלק אמד וסשלשם נעלו שלשם שנאמר לאלס ממלק סארך מורס נמלמן אלל אצי אציסן ומלקו סכל צשוס. ווסר יורשים את המתים וכאן מתים יורשים את החיים. כילד שני אחים מיולאי מלרים שהיו להם בנים בבאי הארך לוה אחד ולוה (aa) לשמוח מטוח אבוחם. אלו יולאי מלריס (צ"ג קיו, א) שנה הכמוג נמלה זו מכל הנמלות שבמורה שכל הנמלות המיים

(68) על פי הגורל. סגורל סיס מדבר כמו שפירשמי. מגיד שנחחלקס ברוח סקודש. לכך נאמר על פי ס": אבחם. ילמו גריס וענדיס (קפרי קלנ):

(88) אלה משפחת לוי. מקר כאן משפחת השמעי והעויאלי וקלת מן הילהרי:

ו היא השלימה מנין השבעים. שהרי בפרמן אי אחה מולא אלא ששים וחשע (סומה יב, א): (פב) אשר ילדה אתה ללוי. אשמו ילדמס במלריס [לידמס במלריס] ואין סורמס במלריס. כשנכנסו למוך סמומס ילדמס

ַנְעַבְּע בַּעִינְב בַּנָּג וֹמִּבְאָב: בּנוֹ הֹבְאָלְ בְּּנְ לְאַבְנִעוֹ לְטִׁם בּנֵּוֹ הַּבָּאָלְ אָבִוּ לְאִ אִּטִּיְנִיבְּע נמהליה ביו לא הההפקרו בחוד ולשילא אַני לא אַהְּנִיאָנ בִּנִי אָבֶנו פֿבְוֹבֹנו מִבּוֹ עַבְּוֹבְתְ
 אָבְפֹּנו פֿבְ צַבְנוֹא מִבַּנוֹ נְבַטַא ينجري جَجِيدَتُه بَادَيْهِا بَعِبُدَاهِ يَعَيْدُ مَيْرِيدَا الْمُجْرَبِةُ

نتاللنة יְהְּבַּאַכְ בַּׁמְּבַבַּים מוּאָב מֹכְ יִנְבַנוֹ בַּמִיהָבוֹא בַמוּאָב מַכְ יִנְבוֹיִא אַבּנע פֿענבַ, מָמָע וֹאָלַהֹּזֹע אַבָּוּן מִוֹנִנִּ מָמָּע וֹאָלָהֹזִע

عُنا خُرْدُ نَهُلُكُم خُمْلُقُد صَنَّا: משֶּׁה וְאַהַרְן הַכּהֵן אַשֶּׁר פְּקְרָוּ מִשֶּׁה וְאַהְרָן כְּהַנְאִ דִּמְנִי יָת يخَمْرُب رِهِ ـثَرُب هِٰرِهٖ مُؤَطِيتًا يَخَمُرُا مُم تَرُب يُحَد مَفِئْتًا

בְּרְ אָם_פְּלֶבְׁרְ בָּן־יְפְּנֶּהְ וִיהוֹשֶׁעַ <u>אָנִשׁ אֶלְהֵין פְּלֵב בּר יִפּוּנָ</u>ה ַ בַּמִּגַבַּר וְלַאַ וּנְעַוֹר מִבְּם אָנְהָ בִּמַּגַבִּרָא וְלָא אָהֶטַּאַר מִנָּבוּנְן בּרְאָמָר יְחֹנְתְ לְמָים מִנְת יָמֵתְי אָבִי אָמָר יָיִ לְחִוֹ מִמְת יִמִּתּרוּן

رَنَكُرَدُدُكُ خُرُينَ جُرُفُكُ كُولًا خُرًا # (a)

וּמָּע וֹשֹׁעְבַע וּמִלְבָּע וֹעִבְּאָּע: יוסף וְאַכְּתְ שִׁמַוּת בִּוֹתִיו מִחְלָת ಭ್ಯುತ್ತು ಭ್ಯತ್ತಿಗೆ ಭ್ಯುತ್ತಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿ

٢٥٩١: וְכְלְ הַעָּבְהָ בְּּתַה אָטָל־מוֹעָה ً אֶלְעָּזֶר תַכּּהָן וְלְפָּנֵי תַנְּשִׁיאָם

לְעִוּן אַּעַׁסְנָא בַּינִי בָּנֵי וַמְּבָאַב:

אַמֶּר פַּקרוּ אָעַ־בָּנוֹ, כַּנִינָא צַּמָנוָ וֹטַ בָּנוּ, וֹמְרָאַך

לנו וֹמְבֹאֵן למֹבַלֵּגְא בֹסׁנֹנִי:

ויהושע בר נון:

וְחְגְּלָר וּמִלְכָּר וְתִּרְצָּר: שְׁמְהָת בְּנְתֵיה מַהְלְה נִעָּה לַזְרְשְׁיִה מְנַשְׁה בַּר יוֹסָף וֹאָבֶּיוֹ יטָריבְא בְּנָת צְלְפְּחָר בַּר חַפֶּר

خيريد: בּׁנֹמִּטֹּא בֹּטֹבַת מַמִּבּן וַמִּנֹא פֿעֿלא יפֿבט בּבָרָבָּיָא וֹכָב رمَعِيْ بَرَجِيْر مَشِب إِرَجِيْر إِمِهِم عِبْهِ مِنْ مِنْ لِي هُرُمُنْ لِ

> the children of Israel. no inheritance given them among children of Israel, because there was were not numbered among the month old and upward; for they thousand, every male from a them were twenty and three And they that were numbered of

Jordan at Jericho. Israel in the plains of Moab by the who numbered the children of by Moses and Eleazar the priest, These are they that were numbered

the wilderness of Sinai. numbered the children of Israel in by Moses and Aaron the priest, who man of them that were numbered But among these there was not a

Jephunneh, and Joshua the son of man of them, save Caleb the son of wilderness.' And there was not left a They shall surely die in the For the LORD had said of them:

Hoglah, and Milcah, and Tirzah. daughters: Mahlah, Noah, and these are the names of his of Manasseh the son of Joseph; and the son of Manasseh, of the families son of Gilead, the son of Machir, Zelophehad, the son of Hepher, the Then drew near the daughters of

ΙΙΛΧΧ

٤9

tent of meeting, saying: congregation, at the door of the before the princes and all the before Eleazar the priest, and And they stood before Moses, and

עשרים שנה היו בני נחלה שנאמר איש לפי פקודיו יותן נחלמו: (בם) כי לא החפקדו בחוך בני ישראל. לסיות נמנין בני עשריס שנס ומס מעס: כי לא נתן לסס נתלס. וסנמנין מבן

रदेवतर देदवेरः . אומריס (במדבר יד, ד) נמנס ראש ונשובס מלרימס. וסנשיס אומרום (לסלן כו, ד) מנס לנו אמוזס. לכך נסמכס פרשם בנום (44) ובאלה לא היה איש וגוי. אבל על סושים לא נגורס גורם המרגלים. לפי שסן סיו ממבבות אם סארץ. סאושים

(במדבר לו, יא) ומסיינה מחלה חרלה. מגיד שכולן שקולות זו כזו לפיכך שנה את סדרן (ספרי שם): בא ישמעאל בן נתנים בן אלישמע בידוע שכל הנוכרים עמו רשעים היו (ספרי שם): - מחדה געה וגור. ולהלן הוא אומר ומעשה אבוחיו שחומים ופרע לך הכחוב באחד מהם ליחסו לשבח הרי זה לדיק בן לדיק. ואם יחסו לגנאי כגון (מ"ב כה, כה) נ, כס) וסעלימס אם עלמומי וגו' ובנומיו מבבו אם הארך שנאמר מנה לנו אחוזה. וללמדך שהיו כולם לדיקים שכל מי שמעשיו (1) למשפחת מנשה בן יוסף. למס נאמר וסלא כבר נאמר בן מנשס אלא לומר לך יוסף מבב את סארץ שנאמר (בראשית

בְּמָמְאָוְ מֶע וּבְנִים לאִ דֶּיוּ לְוִּ: עליהוה בערת קרח ַ הַיְּה בְּתַּוֹךְ הָעֵבְה הַנּוֹעֶּדֶים אָבֶׁתְּ מָנִי פַּמִּרְבָּרְ וְּהָוּאַ לאַ־

אַנוֹגָע בֿנונוּ אָנוֹ, אַבֿוּת: משְׁפַּחְתֹּי בֶּי צֵין לְי בֵּן מְּנְדַ לְּנִי זַּרְשִׁנִי זַּרְשִׁינִיה צָּבִי לֵית לֵיה בָּר תַב ـ كِرْفُك نَائِرُم بِمُكَامِّرِينِ مَانَانِكَ كِمُم نَافِيْتِم مُمْم يَهُدَائِه مَانِي

יְהוֶה: (פ) هُ لَيْظُلْكِ مُشْكِ جُعَامِهُ فَمُلَا كِفُرْدِ لَكُلِّيةِ مِيضًا بُن يَبَرُنيا ذِكَلُهِ

ַ <!-יכישי וַיָּאַמֶּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה כֵּאִמֶּר:

ַּנְהַלָּע אָּבִּיהָן לָהָן: אַבוֹ, אַבּינהָם וְהַעְּבַרְהָהָ אָרַ مميرا كهم يجمير يوجئ جهنه בְּוֹ בֹּלִוִע אֹלְפֹּטִׁג, צִּבְינִע נִעוּ

التقحدة عدرتتكن كخفيه אַישׁ בֶּי־וָמוּת וּבֵן אֵין » لْعُرِـ فَدْ نَشِلْعُرِ نُلَقَد رَعْضِ

נְהַלְטִוּ לְאָּבוֹוּנּ י וֹאִם־אָּגוֹ לְנִ בַּעֹר וּנִׁעַשָּׁם אָעַר וֹאִם לָנִע לְנִע בּנַעֹא וֹעִעָּנוֹ עִי

> בְּחוֹבֵיה מִית וּבְנִין לָא הַוֹוֹ מֹלְ וֹנְ בַּבְּנְמִשְׁשׁא בַּלְבַע אָבִי לא בוור בגו בנשמא דאודמני אַבוּנֹא מִוַנוּ בַּמֹוְבַּבָּא וְנִוּא

לָנֹא אַטַׁמְנֹא בּׁנְוְ אָטִוּ אָׁבּוּנֹא:

زېخ د ېې ځوښت ځې د د ې

المالك LŪĠĒL יָת אַהְסָנַת אֲבוּהוֹן نقرا خدرا ÄLILL נאנט בּנִט גַּלְפַּטִב מִמַּלְלָן

אַהְסָנְתֵיה לְבְרַתֵּיה: יבר לית ליה ותעקברון ית למומר גבר אבי וֹמֹם כֹּנוֹ וֹמְבַאָּבְ שַׁמַבָּוּבְ

אַחְסָנְתֵיה לַאַחוֹהִי:

his own sin; and he had no sons. company of Korah, but he died in together against the Lord in the of them that gathered themselves and he was not among the company 'Our father died in the wilderness,

brethren of our father.' unto us a possession among the family, because he had no son? Give be done away from among his Why should the name of our father

before the LORD. And Moses brought their cause

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

father to pass unto them. shalt cause the inheritance of their their father's brethren; and thou possession of an inheritance among right: thou shalt surely give them a The daughters of Zelophehad speak

his daughter. cause his inheritance to pass unto die, and have no son, then ye shall children of Israel, saying: If a man And thou shalt speak unto the

prethren. shall give his inheritance unto his And if he have no daughter, then ye

6

9

- בבית המדרש היו יושבים ועמדו לפני כולם (ב"ב קימ, ב. קפרי שם): כך לפני אלעור אפשר אם משה לא ידע אלעור יידע אלא שרם המקרא ודרשהי דברי רבי יאשיה אבא מנן משום רבי אלעור אומר (2) לפני משה ולפני אלעזה. מגיד שלא שמדו לפניסס אלא בשנת סארבעיס אתר שמת אסרן (שס): - לפני משה. ואתר
- (t"t q'a, t. qer' do. dta il, t. il, à): אלא בחעאו לבדו מח ולא החעיא את אחרים עמו רבי עקיבא אומר מקושש עלים היה ורבי שמעון אומר מן המעפילים היה (ε) והוא לא היה וגוי. לפי שסיו בלות לומר בתעלו מת נוקקו לומר ללו בתעלו מתלונניס וללו בעדת קרת שסלו על סקב"ס
- (+) למה יגרע שם אבינו. מנו במקוס בן עומדומ ומס מין הנקבות משובות זרע מתיבס ממנו ליבס (ב"ב קיע, ב): בי
- מכס מקריבון אלי. דבר אחר ראוים הימס פרשה זו להכמב על ידי משה אלא שזכו בנות גלפחד ונכחבה על ידן (פנהדרין ח, א): (2) ויקרב משה את משפשן. נמעלמס סלכס ממנו וכאן נפרע על שנעל עערס לומר (דבריס א, יו) וסדבר אשר יקשס אין לו בן. סא אס סיס לו בן לא סיו מובעום כלוס. מגיד שמכמניום סיו:
- ובבת סול לומר וסעברתם (שם קמו, ל): אומס. שלא מסוב נמלס לא נלמוס אלא לאומו סדור בלבד (שם קכ, א) וכן וסעברמס את נחלמו לבתו. בכולן סוא אומר ונתחס שברם) סוא במי שאינו מניח בן ליורשו (ב"ב קטו, א). דבר אחר על שם שהבח מעברה נחלה משבע לשבע שבנה ובעלה יורשין מלקים, מלק אביסן שסיס מיולאי מלכיס ומלקו עם אמיו בנכמי מפר (ב"ב קימ, ב. ספרי שם): – והעברת. לשון סעברס (מ"א ראסס עינו של משס: 🛮 בן בנות צלפחד דברת. יפס מצעו. אשרי אדס שסקנ"ס מודס לדצריו (שס): 🗈 נתן תחן. שני (ד) – כן בנוח צלפחד דברח. כמרגומו ילום כך כמוצף פרשף זו לפני צמרוס (ספרי קלד) מגיד שראמה עינן מה שלא

ַּנְעַבְעַיִּגְ בַאָּעָרָ אָּבֶּרָנִי י וֹאִם אָנוֹ לְוָ אַנוֹנִם וּנִׁטַמֵּם אָנוַ וֹאָם לָנִנ לָנִי אַנוֹו וֹנִיטִּמוֹ זִים

אַטְסְנְתֵיה לַאֲחֵי אֲבוּהִי:

father's brethren. shall give his inheritance unto his And if he have no brethren, then ye

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) מְשְׁפְּט כַּצֵּשֶׁר צְנָּה יְהְנָה צֶּתְּר לְנִירָת דִּין כְּטָא דְפַּקִיד יִיָּ מייים בּבְּ ٱلْبَانَةِ لِمَادِّةُ مَشِلَةِ مِنْ لَكُوْلِ يُنْكِ يَنْكِ يَنْكِ مِنْكِ مِنْكِدِ يَشِلَةِ جِنِيْكِ אֹלָוּנ מֹמִמֻּׁפַּטִּטִיׁנְי וֹנְבַרָּמִ אָלִיִּט צַּלַנִיך כָנִי מִזּנִׁמִּינִינִי וֹנִינַטַ <u>אַת־נַחַלְּהֹוֹ לִשְׁאֵרֵוֹ הַקְּרָב יָת</u> لَهُمَا عَنَامٍ كُمُّحُنِ الْأَنْقُمَ الْهُمَا كِنَا كَفُدَانِا لَانْفُرَا

ŊĠţĠĸĿ

אַטַבַעַאָּבוּ אַ אַהָּב וֹעַטוּ לַבְּוֹנִ צִּינַבִּיט לַבָּנִוּ וֹהָבָאַלִי מֵלְ חַר הְעַבְּרָים הַזְּהַ וּרְצֵּה דְּעַבְרָצֵּי הְבֵּין וַהְזִּי יְהְצַּרְעָּא ניַאִמֶר יְהוָֹהֹ אֶל־מֹשֶׁה עַּבֶּה

נאַמַר יִיְ לְמִשֶּׁה סַק לְמוּרָא

لْلَهْرَيْنِ كِيْفِ لَرُهُوَفَقَ هُرِ_ نَعْنِيْهِ نَفِيْدُونِ كِمْقِكِ **₩**

כּאַמֶּבְ מִנְיִנִים פָּּי בֹמִנִבַנַרַ כַּמָא גַּסְבִינִבְעוּן מַּכְ מִנִמָנוּ.

מַבְבָּרָא דַּצִין: ڂڴڶۺڹڬ؞ ١٤٠٢

> To nexilida ento the children of Abarim, and behold the land which To nisanuom sida oani qu əəda 192 And the LORD said unto Moses: commanded Moses.'

possess it. And it shall be unto the

him of his family, and he shall unto his kinsman that is next to

then ye shall give his inheritance

And if his father have no brethren,

judgment, as the Lord children of Israel a statute of

غَلَلًا غُلَلِكُ عَلَلِكُ عَلَيْكِ ממול נם אַטֹּע כֹאַמֶּע זָאָמָל אַל אַטַ כֹּמָא בּאַטַבּוֹנָה אַנַינָן

למנגובון אַנוּן מִי מַצּוּת רַקַם ĖūĿĖĹ%

> gathered; people, as Aaron thy brother was also shalt be gathered unto thy And when thou hast seen it, thou

לבר מוְרַבּר מָן: (a) במום למיניקם הם מַרְ מָרִיבָת * צַּןְ בְּמָרִיבַתֹּ הֲעֵּבְּה לְתַקְרִישֵׁנִי

:Sarives And Moses spoke unto the LORD, -.ni The wilderness of Zin. are the waters of Meribath-kadesh waters before their eyes.'—These congregation, to sanctify Me at the Sin, in the strife of the commandment in the wilderness of because ye rebelled against My

כד ניַדַבַּר מֹשֶּׁה אֶל־יִהוָה לֵאמִר: יִמִּלֵיל מֹשֶׁה קֵּדֶם יִיָּ לְמִימַר:

- (II) לשארו הקרב אליו ממשפחתו. ומין משפחס קרויס מלמ משפחת סמב (מפרי שם. ב"ב קע, ב):
- **10)**: ו הוא אחריו לחלר והוא אחריו לערקלין והוא אחריו כיון שבא ליכנס לקיטון אמר לו בני מכאן ואילך אחה אחר ליכנס (ספרי לנחלת בני גד ובני ראובן שמת ואמר כמדומה שהותר לי נדרי משל למלך שגזר על בנו שלא יכנם לפתח פלמין שלו נכנם לשער סומרס סגוירס ואכנס לארך אמר לו סקצ"ס גורמי במקומס עומדם (במדבר רבס. מנחומא ע) דבר אחר כיון שנכנס משס (21) עלה אל הר העברים. למס נסמכס לכאן כיון שאמר סקנ"ס נמן ממן לסס אמר אומי נוס סמקוס לסנמיל שמא
- שהוכיר מיחחן הוכיר סרחונם להודיע שלה היחה בהם הלה זו בלבד (יומה פ. ספרי שם): יאמרו אף סוא מן סממרים היה משל לשמי נשים שלוקום בבים דין אחם קלקלה ואחם אכלה פגי שביעים וכו' אף כאן בכל מקום מימחס כפב סרחוים לפי שנגורס גורס על דור המדבר למוח במדבר בעון שלה האמינו לכך בקש משה שיכחב סרחווו שלה לב, נא) על אשר לא קדשמם. הא אם קדשמם אומי עדיין לא הגיע ומנכם להפטר (הנחומא ט. ספרי קלו). בכל מקום שכחב (13) – כאשר גאסף אהרן אהיך. מכאן שנמאוס מעס למימתו של אסרן (עם קלו). דבר אתר אין אמס עוב ממנו. (דברים
- שטמרו במדבר לן: (+1) הם מי מריבה קדש. סס לצדס מין בסס עון אחר. דבר אחר סס שהמתו במרס סס סיי שהמתו ביס פוף סס עלמס
- קלמ): לאמר. אמר לו השיבני אם אתה ממנה להם פרום אם לאו (שם): (EI) וידבר משה אל הי הרי. לסודיש שנתן של לדיקים שכשופטרין תן סעולם מניתין לרכן ועוסקין בלרכי לצור (ספרי

﴿ حُرِّ حِنْهُ لِي هُرِهِ مَر لِـ بَرَمْتُ لِـ : יִפְּקָּד יְהְנְה אֱלֹהֵי הְרוּחָה יָמַנֵּי יִיְ אֱלְה רוּחַיָּא לְכְל

בַּצַּאַן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה: וְבְּיִאֶּם וְלְאִ מְהְנֶה עְּבְּרָה יִהֹדֶה וְלָאִ הָהִי בְּנִשְׁהָא דַּיִינְ בְּעְּנָאִ رَ خُطْرَبُو لَكُمْد بِيَعْنَكُو لَكُمْد كَلُمْديا يَلْتَصْرَفِيا يَلْتَمْرَفِيا אַשֶּׁר יַצֵּא לְפְּנֵיהָם וַאֲשֶׁר יָבֹא דְּיִפּוֹק קֵדְמֵיהוֹן וּדְיֵיעוֹל

בוים בו וְסִמְכִים אָעַבַיִּבְעַ הֹבִינִי: אָת־יְהוֹשְׁעַּע בִּן־נֹוּן אָישׁ אַשָּׁר־ رِنْهُوْد بِدَئِدَ هِٰذَ طَفِد مِدَ خِلَة بِيُودَ بِرَ خِطَوْدَ مِدَ خِلَة بِهِ

אָטוֹן לְמֵּינֵיהֶם: برقيا إذهر جذ جنوب الإدرياء جهبه اجها إجا جنهمه « וַהְשְּׁמֶרְהָּ אֹהוֹ לִפְּנֵי אֶלְעָּזֶר

וְאָמְתְּ בֹּלְ_הְּבְעׁ בַּנָר וֹאָבְאָלְ: ः दिवर्षेप संपंति वंदेश देवित्र

لْحُد_لَمْتُك: ئچەد ئەلا ئۈح_خەر_نۇئى لاغىنى ئىلار ַנְתְּנְעִׁ מַּלְ־פָּׁנִו יֵצְּאָנִּ וְעַּלִ**־פָּ**נִוּ ײ װְאָאַג בָוִ פֿמֹחֲפָּׁמ בַּאִנבום בַפּׁוֹנ וֹלְפַּׁנְּי אֶּלְמִּזְרַ עַכִּעַן יַמְּמָר יִפָּדָם אֶלְמִּזָר כָּעַנָּא יִפִּים

בּהַבֹא װבֹבא הַכְ כַּנֹהָשֹׁא:

<u> בְּלְנוֹ לְעוּוֹ בְּתִּיי</u>

بترابار: נבואָר ביה ומסמוף ית ידף יְהוֹשְׁעַ בַּר נוּן גְּבָּר דְּרוּחַ

יהפקיד יהיה לעינידון: וּשְׁלֵים וָתֵיה קָדָם אֶלְעָּוֹר

בַבְנֵי וֹמֶבְאָבִ: בופלבון מנוע לב לנהשא וטשו מגול הגוני לבוג

וֹמֹל מֵימֶבוֹה יְהוֹן מָאַלִין הַוּאַ נו מל מימביה יהון נפקין לוֹאָאַל לַיה בָּרוֹן אִירַיָּא בָּרָם

בְּנָשְׁעַאַ: וֹכֹא בֹּנוּ, וֹמִּבֹאָץ מִּמָּוִע וֹכֹאַ

> the congregation, spirits of all flesh, set a man over Let the Lord, the God of the

congregation of the Lord be not as may bring them in; that the who may lead them out, and who who may come in before them, and who may go out before them, and

sheep which have no shepherd.'

;mid noqu bash man in whom is spirit, and lay thy Take thee Joshua the son of Nun, a And the LORD said unto Moses:

charge in their sight. congregation; and give him a priest, and before all the and set him before Eleazar the

Israel may hearken. To natiblida of the children of upon him, that all the And thou shalt put of thy honour

07

91

'.noitegation.' children of Israel with him, even all shall come in, both he, and all the they go out, and at his word they before the Lord; at his word shall him by the judgment of the Urim the priest, who shall inquire for And he shall stand before Eleazar

קלט): ואשר יוציאם. בוכיומיו: ואשר יביאם. בוכיומיו (שס). דבר אמר שלא מעשה לו כדרך שאמה עושה לי. שאיני אליו ויאמר לו הלנו אחה וגוי. וכן בדוד הוא אומר (ש"א יח, מו) כי הוא יולא ובא לפניהם. יולא בראש ונכנס בראש (ספרי אני שנלחמחי בסיחון ועוג שנאמר (במדבר כא, לד) אל חירא אוחו. וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה, יג) וילך יהושע (פו) אשר יצא לפניהם. לא כדרך מלכי האומות שיושבים בבתיהם ומשלמין את היילותיהם למלחמה אלא כמו שעשיתי גלוי וידוע לפניך דעמו של כל אחד ואחד ואינן דומין זה לוה מנה עליהם מנהיג שיהא סוצל כל אחד ואחד לפי דעמו (שם י): שלמס (משלי כז, ים) נוצר מאנה יאבל פרים (במ"ר. מנחומא יא): אַלְחִי הרוחוח. למה נאמר אמר לפניו רבונו של עולם גדולמי. אמר לו סקב"ס לא כך עלמס בממשבס לפני. כדאי סוא יסושע ליטול שכר שמושו שלא מש ממוך סאסל. וזסו שאמר (16) יפקד הי. כיון ששמע משק שאמר לו המקום מן נחלת ללפחד לבנוחיו אמר הגיע שעה שאחבע לרכי שיירשו בני את

(שס קמ): אשר רוח בו. כאשר שאלם שייכל להלוך כנגד כוחו של כל אחד ואחד (שס): וסמכת את ידך עליו. חן לו (18) קח לך. קחנו בדברים משביך שובים לסנסיג בניו של מקוס (מפרי קממ): לך. מח שבדוק לך מח וס מחס מביר מכניםן לארך (במ"ר כא, מו):

(91) וצויחה אחו. על ישראל דע שמרחנין הם מרבנים הם על מנת שחקבל עליך (שם בהעלתך לא): ממורגמן שידרוש במייך. שלא יאמרו עליו לא סים לו לסרים ראש בימי משם (שם):

(02) ונחחה מהודך עליו. זס קירון עור פניס: מהודך. ולא כל סודך נמלינו למדין פני משס כחמס פני יסושע כלבנס

(12) ולפני אלעזר הכהן יעמד. סרי שמלמך ששמלמ שמין סכניד סוס זו (מ"מ נומל) מנימ מביך שמף יסושע יסמ לריך (ספרי קמ. ב"ב עס, א): - למען ישמעו בל עדה בני ישראל. שיסיו נוסגין בו כבוד ויראס כדרך שמסגין בך:

171

וולמ"ב: رَفَّتْر هُرُمُّالً بَحَبِّا لَرْفَتْدُ خُرِ لِهُوْرِمُنِ قُلُو هُرُمُّالً خُلَالًا SS אַתְּוֹ נִיּקַּח אָת־יָהוֹשִׁעַ נַיּעֲמִדְּהוֹ יָן יָתִיה יּדְבָר וַיַעַשׁ מֹשֶׁה כַאַשֶּׁר צַוָּה יָהוָה וַעֲּבַר מֹשָה כְּמָא דְפַקּיר

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) נַיּסְמַּׁוֹ אָטַ יִדְיוֹ הַלְּוֹ נַוֹּצַּנְוֹעוּ וּסְמַּוּ

ממיטי נַיְדַבֶּר יְהַנְוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּמִוּמֶּדְוּ: `בּיהַ גִּיהַלִּי הִשְּׁמְרֵּי לְבַלְבַלְבִּרָ לִי לְמִּיְבְּבָּרָ, לְאִהְּקַבָּלְאִ בְּרַצָּנָאִ *בישָּׁנָאַ אַלְהָיִם אָּנַרְקְּרָרְ לַחְמְּרִ לְאִמָּר לְאִמָּר לְחִוּן יִה סוּרְבְּנִי לְחֵים סְדְּוּר בו אַטַבּוֹלוּ וֹמִּבֹאָכְ וֹאַמֹבֹטֹ פּפוּג וֹט בּוֹוּ וֹמִבֹאַכְ וֹטִוּמִב

نئيري: שְׁנְהְ הְמִינְם שְׁנָוֹם לַיּוֹם עַּלְהְ בְּנֵי שְׁנָא שַׁלְמִין מְּבֵין לְיוֹמָא ، שَكُلُـٰدِهِ كَرِيبُلُكِ خُكُشِهِ فَلَّرَا يَنْكُلُورِا كُلُو زَرْ هَٰوُلِا إِجْمَارِي كِٰنُتَ يَتَ لَيْجَشِّت كِيْلَا إِيَّامِدَ كِٰمَنَا يَدَا طَابَقِتِهِ

בַּגַבַּיב: ְוֹאֵתׁ הַבֶּבֶשׁ הַשְּׁנִי תַּעֲשֶׁה בֵּין וְיָה אָמְרָא תִּנְנָא תַעֲבֵיר בֵּין הערבים: אַטַ עַכּבּׁבָּתְ אָעוֹר תַּלְּמֶנִי בַבְּבָלֵר יוָה אִמֶּרָא עַר תַּצְבָּיר בְּצַבְּרָ

고맙니: בּלנִלֶּע בַּאָמֹעוֹ כַּטִית בְבִיעָּע סִילְטַּאַ الْيُشِارِينَ بَهْرَقِت فَكِنَ خَمْلِيَاتَ إِنَاتِ مِنَا فِشِدِهِ فَبَكِنَ فَهُرَا

ולבם כֿל כֹּנְמִּטֹּא:

לַנָּבַ וּפַּפֿבונע כֿמֹא בַּמַכִּיכָ וֹוֹ בֹּיבָא

שמבון לַבוֹבֹא פֿבֹתו בּוֹמִנִינִי:

הַּלְטֹא טַבוּרָא:

בַּמְשָׁר כַּמִישָּׁא רַבְּעוּת הִינָא: לְמִנְחַמָא בְּפִּילָא

> the priest, and before all the Joshua, and set him before Eleazar commanded him; and he took And Moses did as the LORD

congregation.

spoke by the hand of Moses. and gave him a charge, as the LORD And he laid his hands upon him,

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

ΙΙΙΛΧΧ

77

Me in its due season. Me, shall ye observe to offer unto made by fire, of a sweet savour unto is presented unto Me for offerings and say unto them: My food which Command the children of Israel,

continual burnt-offering. blemish, two day by day, for a he-lambs of the first year without ye shall bring unto the Lord: is the offering made by fire which And thou shalt say unto them: This

shalt thou offer at dusk; the morning, and the other lamb The one lamb shalt thou offer in

hin of beaten oil. mingled with the fourth part of a fine flour for a meal-offering, and the tenth part of an ephah of

קנהדרין מו, א): לאלעור (במ"ר כא, מו): ושאל לו. כשילמרך ללאח למלחמה: על פיו. של אלעור: וכל העדה. קנהדרין (יומא עג.

(23) ויסמך אח ידיו. בעין יפס יומר ויומר ממס שנלעווס. שסקב"ס אמר לו ופמכם אם ידך וסוא עשס בשמי ידיו ועשאו (בב) ויקח אח יהושע. לקמו בדברים והודיעו ממן שכר פרנמי ישראל לעולם הבא (מפרי קמא):

(ב) צו אח בני ישראל. מס אמור למעלס יפקוד ס'. אמר לו סקב"ס עד שאמס מנוני על בני נוס אם בני עלי. משל לבם מלך ככלי מלא זגדוש ומלאו מכממו בעין יפה (שם): באשר דבר ה'. אף לענין הסוד נמן מהודו עליו:

שיסיו כהנים ולוים וישראלים עומדין על גביו מכאן למדו ומקנו מעמדות (ספרי שם. מענית כו, א): במועדו. בכל יום אלו אימורין וכן סוא אומר (ויקרא ג, מו) וסקמירס סכסן סמובחס לחס אשה: לאשי. סנחנין לאשי מובחי: השמורו. שסימה נפערת מן העולם והימה מפקדת לבעלה על בניה וכו' כדהימה בספרי (קמב): - קרבני. זה הדה (שם): - לחנוי.

(3) ואמרה להם. אוסרס לבים דין (מפרישס): שנים ליום. כפשומו ועיקרו באללמד שיסיו ושמשין כנגד סיוס ממיד סוק מועד התמידים:

לימי המלואים וכאן צוה לדורום: (+) את הכבש אחד. אף על פי שכבר נאמר בפרשם ואמה מלוה (שמום כט, לם) ווה אשר מעשה וגו' היא הימה אוהרה של שחר במערב ושל בין הערבים במורחן של מבעוח (שם. יומא קב):

לְבֵיחַ **נִי**חָת אָשֶּׁר לִיהֹוָה: ° אַלַע שַּׁמִּיִּר הַשְּׁשְׁיִּה בְּתַר סִינָּי צָּלַת י

ビレィレン

לבהוא עובלה שבם נו:

إبرانا: TĂȚT ĐẠT MỘT CÓ MỘT ל ונספו וביעה ההיו לבגש

בּנַנְת בּנִיל בָּרָם :וֹ: ער בְּקוּדְשָׁא יִתְנַפַּרְ נִפּוּרְ ונסכוה דבעות הינא לאַמָּרָא

ליהוֶה: (פ) וכנספן פּעַשָּׁה אָשֶּׁר בֶיהַ נִיחָה « בון הערבום UÄÄL

במשפבע בנהוא פנם וו:

מְנְתְּהְ בְּלִילְהְ בַּשֶּׁמֶּן וְנְסְבְּוֹ: שְׁנְתְ הְּמִנְיִם הְאָנֵר מְּאָרְנִים סָׁבֶשׁ بخبرم يَهَجُن هُڙ،_خُخَهْره خُڙ._

ززۈچرى: סולְטַא מֹנְחַמָא בַּפּוּלָא בַּמָשָׁת בוו הְּלֹא הַּלְמִין יִנִיבון הֹהָבוָוון ילוומא במפטא טבון אמבון

תַמְּלֵיד וְנִסְבֶּה: (פּ) ा वर्ष केंद्रेप केंद्रेप केंद्रेय केंद्रेप केंद्रेप केंद्रेप केंद्रेप केंद्रेप केंद्रेप केंद्रेप केंद्रेप केंद्र

הקלת קדירא ונספה:

שְׁנְהַ שְׁבְעָה הְמִימָם: מָּנִוֹם נֹאָנֹג אָטָב כֹּבֹמָּנִם בֹּנִי_ " עֹלֶה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בָקָר שַּׁבְוֹבוּ וּבִּבוֹהָה וּבְרָאְמֻּיִ חַדְשֵׁילָם

הְּנָא הְבֹּהֹא הַּלְטִוּן: שבון יובר עד אמרון בני הֹלִטֹא בוֹבם וֹוֹ טוִבוּ בֹּנוֹ טוָבוּ تكشربا

حَشِرًا خُمُّرَ تُعْتَابٍ: שָשְׁרִנִים סָלֶת מִנְחָת בָּלוֹ مَ جِذِرِٰ حِهُمَا كَهِد بَهُنَا لِا بَهُنَا لِا بَهُنَا لِهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ السِّم سِين مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّه

ځلځلې ښد: סולְשַׂא מֹנְשַׁשֹׁא בַּבּוּלָא בֹמָהַשִּ לַנוּנֹאַ עַב יַנִיבוּן מֹּהַבוּנוּוֹ ひれ はいいしゅう ドロイグ פולטא

> by fire unto the Lord. for a sweet savour, an offering made which was offered in mount Sinai, It is a continual burnt-offering,

9

present at dusk; as the And the other lamb shalt thou unto the LORD. drink-offering of strong drink shalt thou pour out a the one lamb; in the holy place shall be the fourth part of a hin for And the drink-offering thereof

Гокр. fire, of a sweet savour unto the shalt present it, an offering made by as the drink-offering thereof, thou meal-offering of the morning, and

and the drink-offering thereof. meal-offering, mingled with oil, ephah of fine flour for a blemish, and two tenth parts of an he-lambs of the first year without And on the sabbath day two

drink-offering thereof. burnt-offering, and the sabbath, beside the continual This is the burnt-offering of every

year without blemish; one ram, seven he-lambs of the first LORD: two young bullocks, and present a burnt-offering unto the And in your new moons ye shall

for the one ram; a meal-offering, mingled with oil, and two tenth parts of fine flour for mingled with oil, for each bullock; fine flour for a meal-offering, and three tenth parts of an ephah of

- (2) סלת למנחה. מנממנקניס:
- שנמקרבה לפני ממן מורה שכמוב בה (שמומ כד, ו) וישם באגנות מלמד שעעונה כלי (מו"כ לו פי"מ, מ): (6) העשיה בהר סיני. כאומן שנעשו בימי סמלואים. דבר אחר סעשוים בהר סיני הקיש עולם חמיד לעולת הר סיני אותה
- (ק) ונסכו. יין: בקדש הסך. על המובח ימופרו (ספרי): נסך שכר. יין המשכר פרט ליין מגחו (ב"ב לו, א):
- (8) דיח ניחח. נמת רות לפני שחמרתי ונעשס רלוני (מפרי קמג):
- סממיד ומגיד שאין קרבין אלא בין שני סממידין וכן בכל סמוספין נאמר על עולם סממיד למלמוד זה (ספרי שם): לומר בשבחו מגיד שאס עבר יומו בעל קרבנו (שס קמד): על עלה החמיד. אלו מוספין לבד אומן שני כבשיס של עולם (10) עלה שבה בשבחו. ולא עולם שנה נשנה לשנה אחרה הרי שלא הקרינ נשנה וו שומע אני יקרינ שהים לשנה הצאה הלמוד

עלה ביה ניהה אשה כיהוָה:

לאַמָּבָא עַר עַלְתָא לאָתַקַבּלָא

LORD. an offering made by fire unto the a burnt-offering of a sweet savour, meal-offering unto every lamb; for mingled with oil for a and a several tenth part of fine flour

جَبَالِهِ، كِبَالِهُ، بَهَٰزُب: تيرا حَهِدِهَ إِيا يَعْمَ فَجَمَ بَيْا يَعْمَ فَجَمَ ثَارِتُهُ ָ_{֡֡֡} װְמֻּלְיִמְּׁנִי נַנֵּיוֹ לְאָּיִלְ וּרְבִּיעָת إبوجائם חِצِا ترازاً بَهِاْت كَفِّات

יַרְתַי שַּקָא: בְּאִטְתַבְּתוּמִיה בֵּן לְכָל בִישִׁי עמרא דא עלת ריש ירקא לַנוּגָא וַנַלְנוּנִי בִּינָא לַבַּבָּא וְנְסְבֵּיהוֹן פַּלְגוּת הִינָא יָהֵי

months of the year. every new moon throughout the lamb. This is the burnt-offering of and the fourth part of a hin for a the third part of a hin for the ram, half a hin of wine for a bullock, and And their drink-offerings shall be

įtoci: (a) ליהוְה עַלְ־עֹלָה הַהְּמָיר יִעְשֶׁה בֵּרָם יִיָּ עַלְ עַלִה הְּדִירָא וּשְּׁמִיר עִזְּיִם אָתְדְ לְחַפָּאָת

نظة تد لزفة بد: יגפור פר מוין חד לחטקא

and the drink-offering thereof. beside the continual burnt-offering, unto the LORD; it shall be offered And one he-goat for a sin-offering

עַשְׂר יִוֹם לַחְדֶשׁ פֶּסָח לַיהֹוֶה: הָרְאִמֻּוֹן בָּאַרְבָּעָּה

מַשְׁרָא יוֹמָא לְיַרְחָא פַּסְחָא ילוֹבוֹא עֹבֹמֹאִני לֹאַנֹלֹתַנ And on the fifteenth day of this LORD's passover.

fourteenth day of the month, is the

And in the first month, on the

עו שְּבְעָּת יַמְיִם מַצִּיִת יַאָּבֶל: $_{ au}$ දෙටුග්මුෆ අමුෆ ද් \square දිෆ්auම ලදුෆ

בו בולא הַבֹּלֹא וְנִמָּוֹ פַּמִּוֹבָא بخلتين مُشِلِّه بنيه جَنَلِيَّة

shall unleavened bread be eaten. month shall be a feast; seven days

はさしゃしさん

בְּלְ עָלֵאכָת עַּבְרָר לָאַ תַּעַשְׁיּיִ

ÄĊſŢſ פולען לא בּׁוְמֹא בֹּוֹמֹאִנו מֹהֹנַה בּּוֹיִהָּ زن۵٪ درد:

of servile work; convocation; ye shall do no manner In the first day shall be a holy

אַנוֹע וֹמִלֹמֹנִ כֹּלמִום לַנֹוֹ מִּלָּנִי פֹבונם בוּנַבְלֹלֵב הַתּוֹם נֹאַנֹב إبرקרڄڤם אַשָּׁר עֹלָה לִיהוָה

שׁמִומִם וֹבְוֹוּ לַכֶּם:

شِكِفِرا نِسِيا كِحِيا: ער ושְׁבְעָא אַמָּרון בָּנִי שְׁנָא ין מובי בני מובי מבין ודכר וטַלובון טוּובלא הֹלִטָא צוֹבם

without blemish; first year; they shall be unto you one ram, and seven he-lambs of the the Lord: two young bullocks, and made by fire, a burnt-offering unto but ye shall present an offering

61

Źτ

91

þτ

٤ī

(12) ושלשה עשרונים. כמשפט נסכי פר שכן קן קלובין בפרשה נסכיס (לעיל טו, ט־י):

(14) ואח עלה חדש בחדשו. שלס עבר יומו בעל קרבנו ושוב לין לו משלומין (ספרי קמה):

- עלת החמיד יעשה. כל הקרבן הזה: ונסבו. אין ונקבו מוקב על השעיר שאין נקבים לחמאת: בלבד ושחר השעירין למדין ממנו ומדרשו בחגדה (שם. חולין ם) חמר הקב"ה הביחו כפרה עלי על שמעמה אם הירח: ער ונשמנס שעיר ראש מדש שנאמר בו לסי ללמדך שמכפר על שאין בו ידיעס לא במחילס ולא בשוף שאין מכיר בחעא אלא סקב"ס (at) ושעיר עזים וגוי. כל שעירי המוספין באין לכפר על מומאת מקדש וקדשיו הכל כמו שמפורש במסכת שבועות (a, h)
- (19) פרים. כיגד אנרסס שנאמר (בראשית ית, ו) ואל הבקר רן אברהם: אילים. כיגד אילי של ילושל ילחק: בבשים. כיגד (18) כל מלאכח עבודה. אפילו מלאכה הלריכה לכם. כגון דבר האבד המותרת בתולו של מועד אמורה ביום מוב:
- יעקב (ברחשית ל, מ) וסכשבים הפריד יעקב. בימודו של רבי משה הדרשן רחימי וחת:

Ĺτ	וְהִקְּרַבְמָּם עּוֹלְה לְרֵיִה נִיחֹתֹ לִיהְנְׁה פְּרֵֵים בְּנִי־בְּמֶר שְׁנֵיִם צֵּיִל אֶהָד שִׁבְעָּה כְּבָשִׁים בְּנֵי שְׁנְה:	בּנֵּג מִּנְא: טְבֵּגוֹ צְּבָב עַבְ מִּבְּמִּא אִמֶּבִּגוֹ בְּבַמִּנֹא שְׁבַב נִי טִּנְבִּי בִּנָּג טִנְבִּי וּטְׁשְׁבְּבֵּוֹן מְּלְטָא לְאָטְשַבָּלְאִ	but ye shall present a burnt-offering for a sweet savour unto the Lorp: two young bullocks, one ram, seven he-lambs of the first year;	Ĺτ
CT	ובְוָים הַבִּפּוּרִִּים בְּהַקְרִּיבְכֶּם מְנְחָה הַדִּשְׁהׁ לִיהִנָּה בְּשְׁבֻּעָּהֵיכֶם תָּקְרָא־לֹּדֶשׁ יְהְוָה לְבֶׁם כְּל־מְלֵאכָת עֲבֹדֶה לְאַ תַעֲשְׁוּ:	תַּעְּבְּרוֹן: לְכוֹן כְּלְ עֲבִירֵת פּוּלְתַּן לָא הְעַּגְרָהְלִים מְבִּישׁ יְתֵּי מְנְחָתָא חֲדַתָּא קָדָם יִי מְנְחָתָא הְבַּנִירָיִא בְּקָרוֹנִיכִיוֹן	Also in the day of the first-fruits, when ye bring a new meal-offering unto the Lord in your feast of weeks, ye shall have a holy convocation: ye shall do no manner of servile work;	97
ŞZ	יבִיוֹם תַשְּׁבִימִּי מִקְרָא־קֹדֵשׁ יִהְיָת לְבֶם כְּל־מְלֵאבֶת עַבֹּדֶת לְא תַעֲשְׁוּ: (ס)	לְא טַמְּבְּרוּן: יְבִי לְכִוּן כָּלְ עֲבִירַת פּוּלְחָן יִבְיוֹמָא שְׁבִיעָּה מִעְּרִירַת פּוּלְחָן	And on the seventh day ye shall do have a holy convocation; ye shall do no mannet of servile work.	ST
tz	چغچٔ הקעשٔ ליום שׁבְעַת יָמִים ភូព្លם אַשָּׁה הֵיחַ־נִיחָת לִיהֹוָה עַל־עוֹלְתְ הַמְּמָיד יֵעְשֶׂה וָנִסְבְּוֹ:	הְּצִּלְּין תַּעְּבְּרִוּן לְיוֹמָא שִׁבְעָּא בְּרַעָּוֹא מָדָם יִיְ עַּלְ עַלְת בְּרַעָּוֹא מָדָם מִיּרְבָּן דְּמִהְקַבָּל בְּאַלְיוֹ תַּעְבְּיִה	After this manner ye shall offer daily, for seven days, the food of the offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.	Þζ
57	מִלְבַר עֹלַת הַבְּקָר אֲשֶׁר לְעֹלָת הַמְּעִיר תַּעֲשִׁי אָת־אֵלֶה:	טַבְּירָא מַעְּבְּרִין נְתְ אָבְּין: בָּר מִעְּלְת צַּפְּרָא דְּתִיא עֵּלְת	Ye shall offer these beside the burnt-offering of the morning, which is for a continual burnt-offering.	६र
77	עַליכֶם: ישְׁעָיר חַשָּאַת אָחָד לְכַפָּר	מְּלָּיכִּוּן: וּאָפִּיּרָא בְּחַמְּתָא תַּד לְכַפָּרָא	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you.	77
īZ	קאָּחָד לְשִׁבְעַת הַפְּבְשִּׁים: הַאָּחָד לְשִׁבְעַת הַפְּבְשִּׁים:	עַּמְרוֹנָא עַשְׁרוֹנָא תַעֲבֵיִר לְאִמְּרָא תַּד בֵּן לְשִׁבְעָּא אַמְרִין:	a several tenth part shalt thou offer for every lamb of the seven lambs;	17
07	ىشلاپات خۇر جەنچات چېپىرا ئەختى يېشىئەت خۇد نېير مىسىنەت خۇرد تېرى	לְבְבְּבֶׁא טַּמְּבְּבְנּוּ: לְטִיְבָא יּהְבִיוּ מְּמְבְיָנִיוּ בְּמָהַט טַלְטָא מָמְבִינִיוּ יִּמִּנְטִיִּטִיוּן סִילִּטָּא בִּפִּילָא	and their meal-offering, fine flour mingled with oil; three tenth parts shall ye offer for a bullock, and two tenth parts for the ram;	oz

סמדם (מנמום פד, צ): (24) באלה חעשר ליום. עלא יהיו פוחמין והולכין כפרי החג (מפרי קמו):
(25) וביום הבכורים. חג השנועות קרוי בכורי קליר חמים על שם שחי הלחם שהם ראשונים למנחת חמים הצאה מן

ς	ישְׁמִיר־מִזִּים אָחָד חַמָּאִתּ לְכַפַּר עַבְיֹכֶם:	לְכַפְּרָא הַּלְיכוּן: הַאָפִּיר בַּר מִיּין חַד חַשְּׁחָא	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you;	s
†	ېزىنى ئېت كۈچىن بېېب ئېدىرى بېچېنات:	לְמִּבְׁמֹּא אַמְּבְרוּ: נְמְּמְבְנְאִ טִר לְאָמֶּבָא טַר בֵּוּ	and one tenth part for every lamb	†
٤	ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن 		and their meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth parts for the bullock, two tenth part for the ram,	٤
7	וַשְּשִׁימָם עַלְּה לְבֵיחַ נִיחָתַ לִיהַנְה פַּר בֵּן־בָּקֵר אָחָד צַּיִל אָחָד כְּבָשִׁים בְּנִי־שְׁנָה שִׁבְעָה הְמִימֶם:	מִּבְמָּא מִּלְמָּגו: הַר גְּבָר הַר אִמֶּרִנוּ בָּנִי מִּנְא בְּרַמֵּוֹא בְּבָר הִינִי הַמְּבְּרֵנוּ מְּלְהַא לְאִטְׁפַבָּלְא	And ye shall prepare a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord: one young bullock, one ram, seven he-lambs of the first one ram, seven he-lambs of the first one ram, seven helemish;	τ
XIXX	ובַחָבֵשׁ חַשְּׁבִיעִּׁי בָּאָחֲד לַחֹבִשׁ מְקְרָא־לֹבֶשׁ יִהְיָה לָבֶם בָּל־ מְלֵאכֶת עֲבֹדָה לָא תַעֲשָׁוּ יָוֹם מְרוּעָה יִהְיָה לְבֶם:	העקברון יום יפְבָא יָהִי לְכוֹן לְכוֹן כְּלְ עֲבִינֵת פּוּלְחַן לְא הְיִרְחָא מְעְרֵע פּוּלְחַן לְא הְבִירָחָא	And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have a holy convocation: ye shall do no manner of servile work; it is a day of blowing the horn unto you.	XIXX
τέ	מִלְבַּר שַׁלַת הַמְּמָיִר וּמִנְחָתִּי מַעֲּשָׁוּ הְמִימָם יִהְיוּ־לָבֶם וְנִסְבֵּיהֵם: (פ)	וֹנֹסְבֵּּגְעֵוּ! עַּמְּבְּׁצֵּוּ מִּגְמָנוּ יִּצִּוּן לְכִּוּן בְּר מִמְּלִע עִּדִּירָא וּמִנְחָתֵיה	Beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, ye shall offer them—they shall be unto you without blemish—and their drink-offerings.	τ£
о£	שְׁמְיר עָזָּים אָּחָ <i>ד</i> לְכַּפָּר מְעָיר:	מְּלֵיכוּן: אָפָּיר בָּר שִּוּין חַד לְכַפְּּרָא	one he-goat, to make atonement	οξ
67	עשְׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַבֶּבָשׁ הָאָּחִָר לְשִׁבְעַּת הַכְּבְשִׁים:	בּן לְמִּבֹּמֹא אֹמִבׁנוֹ: מַּמְבוִּנְא מַּמְבוִנְא לְאִמִּׁנִא טַב	a several tenth part for every lamb of the seven lambs;	6 z
82	ن بن بابائ و چار در بازا د بازار د بازار د بازار در	לְּבַכְּבָא טַב: לְּטִנְבָא טַב טַּבֵּוֹ מֶּמֶּבְנָנֵו בֹּמָהַט טַלְטָא מָּמֶּבִנָּנוּ נִמְנְטִיטִׁטִינִוּ	and their meal-offering, fine flour mingled with oil, three tenth parts for each bullock, two tenth parts for the one ram,	82

⁽IE) חמימים יהיו לכם ונסכיהם. אף הנסכים יהיו ממימיס. למדו רבומינו (מנחות פו, א) מכאן שהיין שהעלה קמחין פסול לנסכים:

נִיחֹחַ אַשֶּׁה לַיהנֶה: (ס) و الإذالا

יקנחתה ממלט זבשא

تشمن אַעַ-נַּפְשָׁנַיכֶּיִם בְּלְ-מְלְאַבֶּר לָאִ יִּהְעַּיִּוּן ַ מְּלֵבֶא לַבְּתְ וֹבְינִב לַכְּם וֹמִּנִנִים בַּבוּוֹ מִמָּבַה כַּבּוּה וֹבֵי לַכְוּוֹ ادچونات کائین رنهجانا ریئد اجونپایه چارامه نهدانهم

אָהָר בְּבְשָׁים בְּנֵר־שְׁנָה שְׁבְעָּה חּוֹבִי חַר דְּכִר חַר אִמָּרִין בְּנֵי إترקר בְּמֶּם מָלֶנו לִירוֹּנִו נֵינו וּהְקְּרָבוּן עַּלְהָא בֶּרָם יִי

שׁמִנמֹם וֹבְוֹנִ לַכִּם: ֶ וֹינְעַעַ פַּּר בָּוֹ בְּעָר אָעוֹר אָנִל לְאָטִׁעַבָּלָא בָּרַהָּנָא שִוּר בַּר

מּמְׁבְּוֹם לַאֹּנִל בַאָּבֹב: فَحُرِيُهُم مُشَادِنَا كَفِد فَيْرَ حَطُمَا فَكُمْ مُشَادِنًا كَابَلَهُ ن بن بنائب مَكْب جَادِرُك حَقِينًا بنبنيبَانِيا منزَّمَة لِهَامُ

לְמִּבֹּמֹע עַכֹּבְמִּים: מִשְּׁבִוּלְ מִשְּׂבְוּל לַכְּבֶּשִׁ הַאָּהְדִּ מְשִּׁבוּנְא מְשִׁבוּנְא לְאִפְּרָא הַד

נמְנְחָהָה וְנְסְבֵּיהָם: (ס) חַפַּאָר הַכְּפָּרִים וְעֹלֵח הַהְּמִיר עֵחַפָּּה בִּפּוּרִיָּא נַעְלֹח הְּרִירָא שְׁמִיר עִּיִּין הַ אָּחָד חַשְּׁאַת מִלְבֶּד צִפּיר בּר עִּיִּין חַד חַשְּּהָא בָּר

;₽.□: תְּצְשָׁי וְחַוּמָם חַגְּ לַיִרֹּנֶה שְׁבְעָּת לַבֶּם בָּלְ־מְּלֵאָכֶת עֲבֹּדֶה לָא לְכוּו כָּל עֲבִידַת פּוּלְחַו לָא الم حِلِيْكِ م

הַבׁירָא לָא תַעְּבָרוּן:

הְּלָא הִּבְּלָּא הַּלְמִין יְּהִוּן לְכִוּן:

שבון מּמְבוָנוּן בְּבַבְּבָא עַב:

בּוּ לְמִבֹּהֹע אַמִּבוּוּ:

ימְנְחָתַר וְנְסְבֵּירוֹן:

. יסמלבון ומיחוון סגא בדם יו מולומאט מולות פונים יבַחַמִישָׁהַ עַשְׂרָא יוֹמָא לִיַרְחַא

> LORD. an offering made by fire unto the their ordinance, for a sweet savour, drink-offerings, according unto meal-offering thereof, and their burnt-offering and the thereof, and the continual new moon, and the meal-offering beside the burnt-offering of the

your souls; ye shall do no manner of convocation; and ye shall afflict seventh month ye shall have a holy And on the tenth day of this

be unto you without blemish; he-lambs of the first year; they shall one young bullock, one ram, seven unto the Lord for a sweet savour: but ye shall present a burnt-offering

the one ram, for the bullock, two tenth parts for mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

6

of the seven lambs; a several tenth part for every lamb

drink-offerings. meal-offering thereof, and their burnt-offering, and the atonement, and the continual deside the sin-offering of one he-goat for a sin-offering;

feast unto the Lord seven days; of servile work, and ye shall keep a convocation: ye shall do no manner seventh month ye shall have a holy And on the fifteenth day of the

(a) מלבד עלת החדש. מוקפי ראש מדש שסוא ביוס ראש השנים:

ונסכים שבהם מוסבים על החמיד ואינן לשון ליווי. שהרי נסכיהם של מוספין כחובין לעלמן בכל יום ויום: - שממיד ומנחמה חעשו את אלה ונסריהם. וכן כל ונסריהם האמורים בכל המועדות חוץ משל קרבנות החג שכל ונסרה ונסריהם ומלבד עולם הממיד מעשו עולות הללו: - ונסביהם. מוקב על המוקפין הכתובים ועל מעשו והוא לשון ליווי מלבד עולת (11) מלבד חשאח הכפרים. שעיר הנעשה צפנים האמור צאמרי מוח (ויקרא מו, ע) שגם הוא מעאה: ועלה החמיד.

שמומם ובוני: בְּבְשָׁים בְּנֵי שְׁנָהְ אַבְבְּעָה עַשְׁהַ אנלם מֹלנֹם ₫₫L זי זיח ליהנה פְּרֵים בְּנִי־בָקָר דְּמִהְקבַל בְּרַעֵּנְא וְהַקְּרַבְּמָּם מַלְנִי אָמָּנִי בַיִּתַ יִהְקְּרִיוּן

אַבְבָּעָה עַשְּׁבְּעָה שָּׁבְּעָרוּ יִהוֹן: שוְנֵי לֹנִי שוְנֵי שֹלָע הֹּהָּנ

premish; first year; they shall be without two rams, fourteen he-lambs of the LORD: thirteen young bullocks, by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made and ye shall present a

لَكْ، كٰ◘: مُهُدِرُهِ خُمِّرُ لِيُعْلِدِ خِهْرًا مِن ムダイダエ لإللال ₫Ļ،□ بظئطنت فكت جديرت حققالا

ער להבין דקרין: ىا ڧتىا شڧىينا كنخث× הְאֹנֹג לְטוּגֹא ĘĊŒĦ

ram of the two rams, bullocks, two tenth parts for each for every bullock of the thirteen mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

كْمُلْخُمْكِ مُمُّلِكُ خُكُمُلِكِ ن لْمُهْدِيلِ مُهْدِيلًا كَكُثُمُ لَيُعُلِّكُ لَمُهُدِينُهُ مُهْدِينُهُ كِهُوْدُهُ لَهِ

כן לַאַּבְבָּמִי הַמָּב אָמָבִין:

lamb of the fourteen lambs; and a several tenth part for every

[tatu: (a) מִלְכַע מַלַע עַשַּׁמָּגִע מִנְטַטָּע מִמְּלַע שַּׁגִּירָא מִנְטַעַה וָנִסְבַּה: ÄÜL

הַמָּאַנו יַגְפָּיר בַּר עִּיִין חַד חַשְּׁהָא בָּר

And on the second day ye shall drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the

beside the continual burnt-offering,

and one he-goat for a sin-offering

בּנִי־שְׁנָה אַרְבְּעָה עִּשְׁר יְּמִיהָ הַיִּ מְּנִנִם מֹמְּב אֵנִם מִּנִנִם בַּבֹמָּנם יבַּינִם בַּמֵּנִי פַּבַנִים בַּנִי בַבְּקָר יבְיוֹמָא טַּנְנִיגָּא טַנְנִי בַּנִי טַנְנִי

בו הָּנֹא אַבְבֹּהִנו הֹהַב הַבְּטִוּן:

year without blemish; rams, fourteen he-lambs of the first present twelve young bullocks, two

לאולם וֹלַכֹּבֹתְּוֹם בֹּמִסְבּׁנִם לַנִבֹּנִ

حَقْلِهِ بَمَاثَاثُكِيا لَرُفُدَينِا خُعِيدًا

the ordinance; according to their number, after for the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, and their meal-offering and their

ÄÜL **೬**೮೪ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣಣ್ಣ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣಣ
עַם אָנוּ וּגַּפּוּר בַּר עוּיִן חַד הַשְּׁהָא

their drink-offerings. and the meal-offering thereof, and beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

لْرُمُورَيُّاتِ: (م) מַלְבָּר מְלַנִי נַעַּמְנִיר וּמִנְיַחָהָה בָּר מִצְּלַנִי הָּדִירָא וּמִנְחָתַה

מַּנְרָ אַּבְבְּעָה עַּמָר הְשָּׁר הַעָּרָה הַ

הָּלֹא אַבְבֹּמֹנו הֹמָב הַּלַמִּוּן: הְּמְּׁבְ אֵגְלֶם מְּלְנִם כַּבְמְּנִם בַּנִי<u>.</u> הְמֵּבְ גַבְּנֵוְ טַּבְוּן אֵמֶּבוּן בִּנִּי וּבֹּיּוֹם עַמָּלְיָמָּר פַּרָרם מַמְּמֵיר וּבִיוֹמָא מַלִימָאָר מוֹבִי

pjemish; he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen And on the third day eleven

07

Zτ

91

Sī

٤٦

מ"ס יו"ד מ"ס סרי כאן מיס רמו לנפוך סמיס מן סמורס בחג (מענים ב, ב): ממידי סיום ולא שינה הלשון אלא לדרוש כמו שאמרו רבוחינו וכרונם לברכה בשני ונשכיהם בששי ונשכיה בשביעי כמשפעם קבועיס ומנינס משעיס ושמונה לכלות מהם משעים ושמונה קללות שבמשנה מורה (מדרש הגדה). בשני נהמר ונקכיהם על שני ו בימי המקדש היו מגינין עליהם מן היסורין (סוכה נה, ב): - ולכבשים. כנגד ישראל שנקראו (ירמיה ג, יו) שה פוזרה והם (13) ומנחחם ונסכיחם לפרים. פרי סמג ע' סס. כנגד ע' אומות עובדי גילוליס שממעעניס וסולכיס שימן כליס סס

οξ	خَفَيْمُقُم: ﴿جُمْرَكُم لَاحِدُكُمْرِه خُمْمُقُكُه نَمْدُنُكُمْنَةُ لَائِمُورَيْهِ مِعْدُرُهِ	בְּנַטְנֵי: בְּנַלְנִי וּלְאִמֶּנִי בַּמִּנְיָנִינִּוּ נְמִּנְטִינִינִּוּ	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, according to their number, after the ordinance;	30
67	نجرِنَّا بَفِقٍّ، قِرِبَا فِمْلِدَ يُرَحَّا فَإِنَّا جِجِفٍّتَ جِنِّـ فِلِدَ يُرْجِهُن مِقِّدُ بَفِيْتُهِ فَيْدَا فِيْدَ يُولِدُ	אַרְבְּעָה עַּשְׁרִי שְּׁלְמִין: הְבְּרִין מְּבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא וּבְיוֹמָא שְׁתִּיתִאָּה חּוֹבִי הְמָנִא	And on the sixth day eight bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	67
82	וּשְׁעָּיר חַמָּאַת אָחָד מִלְבַר עֹלַת הַמְּמָיר וּמִנְחָהָה וְנִסְבֶּה: (ס)	וּצְפִּירָא דְּחַשְּׂחָא חַד בָּר מַעַּלְת הְּדִּירָא וּמִנְחָתַה וְנְסְבַּה:	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	82
Lτ		ימְנְחָתְּהוֹן וְנְסְפֵּיחוֹן לְתּוֹבֵי לְרְבְבֵי וּלְאִמְּבֵי בְּמָנְיָנֵיחוֹן בְּתְחְזֵי:	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, according to their number, after the ordinance;	Lτ
97	וּבַיַּנְׁם תַּחֲמִישָׁי פְּרָים תִּשְׁעָּה אֵיקַם שְׁנְיֵם כְּבָשְׁיִם בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבְּעָה עְּשֶׂר תְּמִימֶם:	אַרְבְּעָה עֲשָׁר שֵׁלְמָין: הְבְּרִין מְּבֵיוֹ אִמָּרִין בְּנֵי שְׁנָא הְבְיוֹמָא חֲמִישְׁאָר חּוֹבִי תִּשְׁעָא	And on the fifth day nine bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	97
ST	ישְׁעִיר־עַּוָּים אָחָד חַשָּׂאָת מִלְּבַרִּ עַלַּתְ הַמְּמָיִר מִנְחָהָה וָנְסְבֶּה: (ס)	מִעְּלֵע הָּדִירֶא מִנְחָתַה וָנִסְבַּה: יּצְפִּיר בַּר עִזִּין חַד חַטְּתָא בָּר	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	Şz
† z	ċċḍåäa:ċċḍåäaċċḍåaċċḍåaċċḍåaċċḍåaċċḍåaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċċġaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòaċòa<l< td=""><td>בְּבַעִּוֹג: לְבַלְבֵּרִ וּלְאִּמֶּבִּ, בַּמִּנִּנִּנִעוָן מִּנְטִעִינִוּ וְנִסְבִּּנִעוָן לְעִוָבִּ,</td><td>their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the lambs, and for the lambs, the ording to their number, after the ordinance;</td><td>†7</td></l<>	בְּבַעִּוֹג: לְבַלְבֵּרִ וּלְאִּמֶּבִּ, בַּמִּנִּנִּנִעוָן מִּנְטִעִינִוּ וְנִסְבִּּנִעוָן לְעִוָבִּ,	their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the lambs, and for the lambs, the ording to their number, after the ordinance;	† 7
57	וביוַם קרְבִיעֵּי פְּרָים עַשְׂרָה אֵילַם שְׁנְיֵם כְּבָשָּים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבְּעָה עַשְׁר הְתִּימָם:	אַרְבְּעָה עֲשֶׁר שְּלְמִין: הְבְרִין מְבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא הְבְיִּהְא רְבִיעְאָה תְּבְיִי	And on the fourth day ten bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	87
77	וּשְׁעָּיר חַמָּאַת אָחָד מִלְבַר עֹלַת הַמְּמָיר וּמִנְחָהָה וְנִסְבֶּה: (ס)	וּצְפִּירָא דְּחַטְּקָא חַד כָּר מַעַּלְת הְּדִּירָא וּמִנְחָתַה וְנְסְבַּה:	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	77
17		בְּבַטְוּגֵי: בְּבַבְבֵּי וּלְאָפֶּבִי בְּמִּנִּנִנִינִוּ נְמִּנְטַשְׁרֵיִוּ וְנִסְבִּיִעִוּוּ	and their meal-offering and their drink-offerings for the hullocks, for the lambs, according to their number, after the ordinance;	17

מְעְּלָע שָּׁבִירָא מִנְּחָתַה וָנְסְבָּה:

ċ₩ā₫₫□: جيابير جابان: جُمْرُجُم لُحَجْمُهُم خُطُفُولُم خِلَجُد، لَاخْمُوْد، خَطَرُوْرِيالِ ַלַפּּבְׁים יִמִּנְחָהָבוּן וָנִסְבֵּיהוֹן לְתוֹבִי אַבְבְּעָה עִּשְׁר הְעָה הַיִּה אַבְרָבְּעָה בּיִבּ אַבְבָּמָנוֹ מַמָּב מַּבְנִיגוֹ: אַילַם שְּׁנְיָם כְּבְשָׁים בְּנֵי־שְׁנָה הִּרִין מְּבִין אָמְּרִין בְּנִי שְׁנָא יבּיַנְם בַּמָּבׁנִמָּנ פַּבונם מֻבַּמֹב יבִינִמָא מָבִימָאָב שוָבו מִבְּמָא וֹנֹםׁכֹּבַא: ַ הַמְּלֵיר מְנְחְנָה וּנְסְבֶּיהָ: (a) יי וְשְׁמָּׁיִר חַשָּׁאָת אָּחָד מִלְּבַר עֹלְתַ ド戸母母が

تېرېر: לְבָהַ בְּלְ־מְלָאָכֶת עֲבִרֶּה לְאִ לְבִּוֹן בָּלְ עֲבִירַת פּוּלְחַוֹ לָאִ בּיוֹם תַשְּׁמִינִי עַצֶּרֶת מִהְיָה בִּיוֹמָא חָמִינָאָה בְּנִישִׁין הָהוֹן

יּגּ וּשְׂעָיִר חַשָּׁאָת אָחָד מִלְּבַד[ְ] עֹלַת וּצִּפִּיְרָא דְּחַשְּׁהָא חַד

ניחֹת לְיהוֹה פַּר אָחֶד צַיִּל דַּמִּהְקָבַּל בְּרַעָּנִא קָרֶם ייִ מִיר וְהְקְרַבְּמָּם מַלְּה אָמָּה בֻיהַ יהְקְרַבוּוֹ

ַ הַמְּלֵי*ר* מִנְּחְמָה וָנִסְבֶּה: (ס)

بېزرېت: שְׁבְּעָא שַּׁלְמִין:

: ، لَالْكَ لْكِوْلُشِيْنِ فَيْنُوفُكُم وَقِيْمُقُم: לְבַבְּבֶׁא וּלְאָמֶּבוּ, בַּמִּלְוֹדָּיִבוּוּ

ززوچي: בּשְׁמִיר וּמְנְחָקָה וָנִסְבֶּה: יִלְנְחָתַעַ _{8ε} װְשְׁמָּר חַמָּאָת אֶּחָד מִלְּבַר עֹלַת בְּרַשְׁאַנְאַ תַּרַ בְּּרַ

> drink-offerings thereof. the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

plemish; he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen z٤ And on the seventh day seven

the ordinance; according to their number, after for the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, and their meal-offering and their

drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

manner of servile work; solemn assembly: ye shall do no On the eighth day ye shall have a

plemish; he-lambs of the first year without Lord: one bullock, one ram, seven by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made but ye shall present a

98

SE

31

the ordinance; according to their number, after the ram, and for the lambs, shall be drink-offerings for the bullock, for their meal-offering and their

the drink-offering thereof. and the meal-offering thereof, and beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

עשו לי קעודה קעוה כדי שאהוה מכם: קנא). ומדרשו באגדה (סוכה שם) לפי שכל ימוח הרגל הקריבו כנגד עי אומוח וכשבאין ללכח אמר להם המקום בבקשה מכם (פב) עצרח חהיה לכם. עלוריס בעשיים מלמכס (מגיגס ים, מ). דבר ממר עלרה עלרו מללמה. מלמד שמעון ליים (ספרי

בסמס לממר מאכילו קטניות לממר מאכילו ירק פוחת והולך כפרי החג: מנמומא (יו) למדה מורה דרך ארך שמי שיש לו אכסנאי יום ראשון מאכילו פטומום למחר מאכילו דגים למחר מאכילו בשר אומר לסס קשה עלי פרידמכס עכבו עוד יוס אחד. משל למלך שעשה סעודה וכו' כדאימא במסכת סוכה (שס) ובמדרש רבי (18) פר אחד איל אחד. מיל (מלו) כנגד ישרמל המעכנו לי מעם עוד. ולשון מבה הוא וה כבנים הנפערים ממביהם והוא

ילְנֹסְבֹּיבֶם יַלְתָּלְמִיבֶם: אָּכֶּר פַּעַּשָּׁי לַיהוָה בְּמוֹעֲבִיכֶם

ילוכסה קידשיכין: بكتفضيحيا CITLLICA

peace-offerings. drink-offerings, or your meal-offerings, or your your burnt-offerings, or your freewill-offerings, whether they be your vows, and your in your appointed seasons, beside These ye shall offer unto the LORD

طعم رينهور طها هِذِ جَيْد نَهُدُهُذَ لَهُمَا طَهِد خَدِيْد نَهُدُهُذِ

אַשֶּׁר־צְּיָּה יְהֹוָה אָת־ דְּפַּקּיד יִיְ יָה מֹשֶּׁה:

LORD commanded Moses. Israel according to all that the And Moses told the children of

XXX

on page 203 instead. The Hastarah is I Kings 18:46 – 19:21 on page 200. If it is after the 17th of Tammuz, read the Hastara

אַמֻר צְנָה יְהנָה: כּנ לְבֹׁנָג וֹמִּבֹאֹלְ לְאִמְּנִב זִנֵּע עַבַּבְּנָג וֹמִּבָאַלְ לְמִנמַנ בּגוּ ממים וַיִבַבַּר מֹשֶׁהֹ אֶל־רָאשֵׁי הַמַּפּוֹת וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עָם בַישִׁי שָּׁבְטַיָּא

פֿעולמא בפּבור ווֹ:

ביצא מפור יצשה: נַפְשׁׁוֹ לְאִ יַנֵוֹלְ דְּבְּרֵוֹ כְּכָלְ- עֵּלְ נָפְשׁׁיה לְאִ יָבַשִּׁילְ פִּהְנְמִיְה ַ השָבַע שְבַעָּה לֶאָסֶר אָסֶר עַלְ־ אוֹ יִקִּיִם קָיָם לְמִיסָר אָסֶר אַנְאַ בַּיִּייַבְּיִב לְיִבוֹיָנִי אָנִב נִּבַר אָבוּ וֹבַר נָבַר בָּבַר בָּבַר בָּבַר בָּבַר בָּבַר

خِنْمُكُ، لَا:

כַּבְל דְיִפּוֹק מִפּוּמִיה יַעֲבֶּיד:

ין וְמִיסַר אָפָר בְּבֵיֹת אֲבֵוֹּהָא בְּרַבְיוּתַה: ל נְאָמֵּׁע פּֿרְתְּדְׁר נָדֶר לִיהְנְּה נַצִּר נְצִּהְיִים אָרִי תִּדִּר נְדָר בֵּרָם

> LORD hath commanded. saying: This is the thing which the the tribes of the children of Israel, And Moses spoke unto the heads of

of his mouth. according to all that proceedeth out not break his word; he shall do bind his soul with a bond, he shall the LORD, or sweareth an oath to When a man voweth a vow unto

father's house, in her youth, herself by a bond, being in her unto the Lord, and bindeth Also when a woman voweth a vow

- עובר בבל מאחר (ספרי קנב): בידכם או נדרים או נדבות שנדרתם כל סשנה מקריבום ברגל שמא יקשה לו לחזור ולעלות לירושלים ולהקריב נדריו ונמלא (95) אלה חעשו לה׳ במועדיכם. דבר סקלוב למובס: לבד מנדריכם. אס באמס לידור קרבנות ברגל מלוס סיא
- בפרשת נדרים התחיל דבריו (שם): בדבורו של משה הוזרך להפסיק מחלה ולומר שחור משה ואמר פרשה זו לישראל שאם לא כן יש במשמע שלא אמר להם זו אלא (1) ויאמר משה אל בני ישראל. לספסיק סענין דברי רבי ישמעל לפי שעד כאן דבריי של מקוס ופרשח נדריס מחחלת
- **40. (77'0 40):** הדבר מיעוע הוא לומר שהחכם בלשון החרה ובעל (ואב) בלשון הפרה כלשון הכחוב כאן ואם חלפו אין מוחר ואין מופר (ספרי יא, ד) בכה אמר ה' כחלום הלילה. והוביאים וחובאו בכה אמר ה' מוסף עליהם מעה שוחובא בלעון זה הדבר. דבר אחר זה שנאמר דבר אל אסרן וגו' אף זו נאמרס לכולן (ספרי מעום קנג. נדריס עם, א. ב"ב קכ): זה הדבר. משס נמנבא (שמום לנשיאים בלבד נאמר כאן זה הדבר ונאמר בשחומי חוץ (ויקרא יו, ב) זה הדבר מה להלן נאמרה לאהרן ולבניו ולכל בני ישראל כאן למד שהפרח נדרים ביחיד מומחה ואם אין יחיד מומחה מפר בשלשה הדיוטוח או יכול שלא אמר משה פרשה זו אלא (שמוח לד, לא־לב) וישובו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל. ומה ראה לאומרה (ב) ראשי המטוח. חלק כבוד לנשימים ללמדם מחלה ואחר כך לכל בני ישראל ומנין שאף שאר הדברוח כן חלמוד לומר
- דברו לה יעשה דבריו הולין (שם): מפיו יעשה מלמוד לומר לאסור אסר לאסור את המוחר ולא להחיר את האסור (ספרי שם): לא יחל דברו. כמו לא יחלל (ε) נדר. סאומר סרי עלי קונס שלא אוכל או שלא אעשה דבר פלוני יכול אפילו נשבע שיאכל נבלות אני קורא עליו ככל היולא

נפּשה יקום: لْخُرْ אَقُد هُمُد هُمُدُكُ مُكُلِّ مَرْدٍ خَرْ بُلُدَتِهِ لَحُرْ هُمُدَا يَهُمُدُنُ לַה אָבִיהָ וְקַמִּיוֹ בְּלִידְנְיִהְ וְיִשְׁמִּיוֹ לִהְ אָבִיהָא וִיקִּמוּוֹ צַּמֶּר אֶסְרָה עַלְ־נַפְּשְׁה וְהָהֵהַרִישׁ נַאָּסְרַה הַאָּסַרַת עַלְ נַפְּשַּׁה

אָבֶיהָ אַהָה: יַקְוּם וַיְהֹנְת יַסְלַח־לָה בִּי־הַנָּיא אַשֶּׁר־אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה לְאַ

אָסְרֶת עַּל־נַפְּשֶׁה: מַבְיִי אַן מִבְּטָּא מִּפַּטְיִיהַ אַמָּר וּנִדְרַהָא צַּלָה אַן פּירוּשׁ ⁴ וְאָם בֹּיְנִי נְאַבְּרִ לְאְיִּשׁ וּנְדְרֶרֵיִהְ וְאָם מִהְנָד הַהְּנֵּר לְגָּבָּר

: كالتاك ٱلْكُوٰلُانَ كَيْمُدِ عُوٰلُنِ مَحِ لَظَمُنِ لَكُوْلَانِهِ يَجُوْلَنِ مَحِ نَظِمَنِ " וְהָהֵהַלְים לְהַ וְקְמֵה נְדְבֶּיהַ וְיִשְׁהִיִּס לַה וִיקּימוּן נְדְרַהְאַ וְאָלֵת אִישָּׂר

: ۲۰۱۲ אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה נִיהְנָה יָסְלַהֹּד בּאַסַרַת עַלְ נִפְּשָׁה וּמִן בֵּדָם יָיָ מְלֵיהְ וְאֵתְ מִבְמָא מִפְּלְיִּיהְ אַמֶּר בַּעְּלָה וְיָה פּירוּשׁ שִׂפְּוָתַהָא אוֹמָה וְהַפֶּר אָת נְדְרָה אֵשֶׁר אַעְּדִי יְהְהוֹן וּבַמֵּיל יְת נְדְרַה וַאָּם בּוּוָם הֻּטָּהַ אַנְהָּשׁי בָנָנִא נִאָּם בִּינִמָא בַּהָּמָה בַּהְּלַבִּי

על נפשה יקומון: וְאַּמָּת אַבְּיִנִי אָטַ וֹגַבְיַנִי זְאָפַבִּנִי וּוֹאָמִת אַבּוּנִיא יִנוּ וֹגַבִּנִי

אָבׁג אַהֹבּג לא לטומון ומן שבום לו נאָסְרָהָא דַּאָסְרָת עַל נָפְּשָׁה בְּיוֹמָא דִשְׁמַע כָּלְ נִדְרַהָא נאם בילגא אַבֿגב אַטבן בֿגנם נאָם אַמֹּב, אַבנבא נטבען

نطبحانا: בְּיִוֹם שְׁמְּמִלְוּ וְיִשְׁמִת בַּמְּלְעִי בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע

מִפּׁנֹטַבַא בַּאָּסַבַע מַּבְ נָפַּמָּע:

ישתביק לה:

her soul shall stand. bond wherewith she hath bound her vows shall stand, and every holdeth his peace at her, then all bound her soul, and her father her bond wherewith she hath and her father heareth her vow, or

her, because her father disallowed stand; and the Lord will forgive she hath bound her soul, shall vows, or of her bonds wherewith day that he heareth, none of her But if her father disallow her in the

wherewith she hath bound her soul; clear utterance of her lips, while her vows are upon her, or the And if she be married to a husband,

shall stand. wherewith she hath bound her soul her vows shall stand, and her bonds it, and hold his peace at her; then whatsoever day it be that he heareth and her husband hear it,

her soul; and the LORD will forgive her lips, wherewith she hath bound upon her, and the clear utterance of shall make void her vow which is the day that he heareth it, then he But if her husband disallow her in

נבדקין. אס ידעה לשם מי נדרה ולשם מי הקדישה נדרה נדר. במ י"ב שנה ויוס אחד אינה לריכה להבדק: וסבוגרם אינה ברשוחו של אביה להפר נדריה ואי זו היא קענה אמרו רבוחינו (נדה מה, ב) בח י"א שנה ויום אחד נדריה (+) בביה אביה. ברשוח אבים ואפילו אינה בביחו (שם): בנעוריה. ולא קענה ולא בוגרם שהקענה אין נדרה נדר

היא שלריכה פליחה ואף על פי שהוא מופר ואם המופרים לריכים פליחה קל וחומר לשאינן מופרים (פפרי): במה הכחוב מדבר באשה שנדרה בנויר ושמע בעלה והפר לה והיא לא ידעה ועוברת על נדרה ושומה יין ומעמאה לממים וו וכן (מסליס קמא, ס) שמן כאש אל יני כאשי וכן (צמד בר יד, לד) וידעמס אם מנואמי. אם אשר שרמס מעלי: ודר יסלדו לדו. שמוע אישה יניא אומה והפר הוי אומר הנאה זו הפרה (פפרי שה) ופשומו לשון מניעה והפרה וכן (במדבר לב, ז) ולמה הניאון (6) ואם הגיא אביה אוחה. אם מנע אומס מן סנדר כלומר שספר לם. סנאס זו איני יודע מס סיא כשסוא אומר ואס ביוס

(dar, 10): לומר אס קיים אחד מסס (שם. נדרים פו): – וגדריה עליה. ענדרה בבים אבים ולא שמע בסן אבים ולא סופרו ולא סוקמו ובא לחלוק בם שאבים ובעלה מפיריץ נדריה הפר האב ולא הפר הבעל או הפר הבעל ולא הפר האב הרי זה אינו מופר ואין לריך (マ) ואם היו חהיה לאיש. זו מרופה מו מינו מלמ נעומה כעסום מומר ומס בימ מיעה נדרה סרי נעומה ממור וכמן במרופה

(8) ושמע אישה וגוי. סרי לך שאס קייס סצעל שסוא קייס (שס):

סים (קידושין יג. כמובום מו, צ): (9) וחפר אח גדרה אשר עליה. יכול אפילו לא ספר סאג מלמוד לומר בנעוריס בים אבים כל שננעורים ברשום אבים

﴿ۥ إِيْرَادِ هَٰذِٰمُثَلِ بَرْدَنِهُمْ خِدْ هُهُد الْبَدَدِ هَٰذَٰمُرْهِ الْمُنْادِدُةِ خَدْ

אַסְרָה עַל־נַפְּשָׁה יָקְוּם עַלֶּיה: בַּאַטַרַת עַל נַפְשָׁה קַּיָּם עַלְהּ:

tàta: ΧÖL וֹאִם_בֹּוֹט אִיטְהַׁע לֹבְיִבֹע אָּוַ

עַל־נַפְּשָׁה אֲסַרַת אִסָּר עַל נַפְשָׁה בְּקִיּוֹם: וְאָם בֵּית בַּעְלְה וְדַרָת אוֹ

וֹבֹק אִפֹּנ אַמְּנ אַמְנִי מִּקְ יַנְרַנִיאִוֹבֹּן אַפֹּנוּ נַאָּפַנִי מִּקְ בּ בַּנְיא אָנְהָה וְקְּמֵנִ בְּלְבִּיְבְיהִ לְא אַמְּדִּי יְהְהוֹן וִיקִּימוּן בְּלְ וְשְׁמֵּע אִישְׁה וְנִהְחֵבָה לֶב לָא וִישְׁמַע בַּעְלָד וְיִשְׁחִיק לַה

נפשה יקומון:

אַישְׁה הַפַּרְׁם וַיִּהְנָה יִסְלַח לְה: בַּעְלַה בַּשִּילִנּוּן וּמִן קֵּדָם יִי خِبْلَثِينَ بِخِهُوْلِ رَفِهُكِ خِهِ نُظِيهِ ق چران שְמִמְמוֹ בְל־מוּצָא שְׂפָּהָיִהָ

ישהביק לה: וּלְאָסַר נַפְּשָׁה לָא יָקוּמוּן אַפּּליית שָפְּוָתַהָא לְנְדְרַהָא בּגַלה בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע כָּל الخماروا بؤد خروا الجانوا بعض وهزاء بوهار بمدار

نقثات לְתַּנְּׁע נְפָּשׁ אִישָּׁה יְקִישָּׁה יְקִינְפָּאׁ נִפּשׁ בְּעָלְה יְקִינִישִּׁר יְקִנְּפָּאׁ ישראל בְּלְ־נָהֶר וְכְּלִ־שְׁבַעָּת אָפֶּר בְּלִ נְדֵר וְכָל קּיִימָת אָפָּר

بحمرك إحصركوا

לַב בַּנִוֹם שָּׁמְמְּנִי: עָּלֵיהַ הַקִּים אַּהְם בִּירְהָחֲהָשׁ דַּעֵּלִה קַיִּים יָהְחִוֹן אֲרֵי שְׁחֵיקּ לְהְּבְּיוֹם שׁמִעוֹ: נְּדְּיֶּיהְ אָוֹ אֶתְ־כְּלְ־אֶסְבֶיהְ אֲשֶׁרְ נִדְּיַהָא אוֹ יָתְ כָּלְ אֲסָרַהָא י מַיַּוֹם אֶּלְיוֹם וְהַקִּים אֶתְ־בָּלִ מִיּוֹם לְיוֹם וִיקַיֵּים יָת בְּלִ ן אָם הַהְרֵישׁ יַחְרִישׁ לֶה אִישְׁהֹ וְאָם מִשְׁהָק יִשְׁתּוֹק לַה בַּעְּלִה

" אָם הַפָּלְא צָּת־עַּבְּר אָהָם אַהַבֵּר וְאָם פַּטָּלָא יָבַפִּיל יָהַ חוֹבַה: דְּשִׁמַע וִיקַבָּיל יָה חוֹבַה:

shall stand against her. wherewith she hath bound her soul, that is divorced, even every thing But the vow of a widow, or of her

ΟĪ

by a bond with an oath, husband's house, or bound her soul And if a woman vowed in her

bound her soul shall stand. and every bond wherewith she not, then all her vows shall stand, his peace at her, and disallowed her and her husband heard it, and held

forgive her. them void; and the LORD will not stand: her husband hath made vows, or the bond of her soul, shall out of her lips, whether it were her them, then whatsoever proceeded and void in the day that he heareth But if her husband make them null

make it void. let it stand, or her husband may to afflict the soul, her husband may Every vow, and every binding oath

the day that he heard them. because he held his peace at her in upon her; he hath let them stand, stand, or all her bonds, which are then he causeth all her vows to his peace at her from day to day, But if her husband altogether hold

then he shall bear her iniquity. void after that he hath heard them, But if he shall make them null and

מדבר. אבל אלמנס מן סאירוסין מח הבעל נחרוקנה וחורה לרצוח האב (ספרי קנד. נדרים סח, א): (סו) בל אשר אסרה על ופשה יקום עליה. לפי שלינה לל ברשות לב ולל ברשות בעל ובללמנה מן הושולין הכתוב

(11) ואם בית אישה נדרה. ננקולה הכתוב מדבר (קפרי שם):

אלא נדרי ענוי נפש בלבד. והם מפורשים במקכת נדרים (עמ, א): (+1) בל גדר וכל שבועה אסר וגר. לפי שחמר שהצעל מפר יכול כל נדרים צמשמע חלמוד לומר לענוח נפש חינו מפר

(EI) מיום אל יום. שלה ההמר מעה לעה לכך נהמר מיום הל יום ללמדך שהין מפר הלה עד שהחשך (שם עו, צ):

נכנם מחמיה. למדנו מכאן שהגורס מקלה לחבירו הוא נכנם מחמיו לכל עונשין: (15) אחרי שמעו. אחרי שמעו אחרי שמעוקיים שאתר אפשי צו וחזר וספר לה אפילו צו ציום (ספרי קנו): ונשא את עונה. הוא

בין אָב ְ לְבְּהְיִּהְ בִּנְּמְבֶרִים בּנִים אָבָּא לְבְרַהַיִּהִ בְּּרַבְּיִהְיִהְ בִּיִּתְ אָת־מֹשֶׁה בֵּין אָישׁ לְאִשְׁתַּוֹ מִשֶּׁה בֵּין מּבְרָא לְאִהְתִיה בֵּין אַלֶּה הַהַּאַנִים אֲשֶׁר צְּנֶה יְהֹנָה אֵלֵין קִנְמִיָּא דְפּקִיד יְיָ יָה

her youth, in her father's house. father and his daughter, being in a man and his wife, between a LORD commanded Moses, between These are the statutes, which the

※口口: (回)

וּיְדַבֶּר יְהְוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמִלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

द्रद्यं. ं : देवल्याः עמְבְינְנִים אַנוֹר מַאָּסָר אֶלְ- מִּן מִרְינִאָּי בְּטַר בּוֹ מִיְבְּנָנִאָּ ^{*} לַלְם נֹלֵמִעְ בַּׁנָגְ וֹמֶּבְאֶבְ מִאֵּע אִטִּפֹּנִג פּוּנִגְּנִינִ בַּּנָגְ וֹמָבָאֵבְ

יהוֶת בְּמִרְיֵן: לוביו הגם מבין לשט ולמט נייו הג מבין למטן פוב הנוט ַ עַעַלְאָּנִ מָאִטַׂכָּיִם אַּנְמָגִם לָאָּבֹא זָנְיִנִּנִ מִּנְּכִּנְן יַּנּבְּנָוֹן לָעִילָא تزبيجر منهن هُر بينوا جهضا بوذرك منهد بوء يوه جُوروا

בון עמוה בין בְּמִדְיוֹ:

מַּמָּנִּע נִשְּׂבְשְׁבְ שִׁמְּלְעוֹנִ לְגִּּבְּׁאִ:

שַּׁהְבְעוּוֹ לִעִוּלָאִ: לכל שָבְעַּיּא

₹₽%: كِوَمَّلَا شَرِّتَا مُثَمِّلًا كُكُلًا لِيَكِيدُ، هَذَفِع خُمْخُمَع فَتِ. هَمَل آنظَّفُدر مُعَزِّظً، نَشُلُعٌم عُزَّك لَعُنْفُتَدر مُعَزِّطَهُ لَانَشِلُعُم

אַלְפָּׁגוֹ מִּזְבְוֹגִי בוּילָאִ:

شثثت אֶלְמֹּזֹר עַכְּעַן לְאֵּלְא וּכִלְ, פּּנִּטָס בּר אֶלְמִּזַר כִּעַוּנִאַ סְהֹּבֹא אֻטְּׁם וֹאֵטַבְּוֹנִטְם בוֹּן לַמִּבֹמֹא לְנִוּלָא זֹטַבוּן וֹנִטַ رَّ إِنْ عِلَا عُرِبُ مُنْهِد هِرُاءً كَفَهِد بَهِذَه بِمِدَا مِنْهِد هِرُفِه

נְחֲצֵּבְרְוֹתְ חַהְּרִינְטֶּה לְחֵילֵא יִטְנֵי קּיִּדְיִשְׁא נִחֲצִיּצְרָת

And the Lord spoke unto Moses,

IXXX

gathered unto thy people.' Midianites; afterward shalt thou be Avenge the children of Israel of the

LORD's vengeance on Midian. against Midian, to execute the you for the war, that they may go saying: 'Arm ye men from among And Moses spoke unto the people,

shall ye send to the war. throughout all the tribes of Israel, Of every tribe a thousand,

every tribe, twelve thousand armed thousands of Israel, a thousand of So there were delivered, out of the

alarm in his hand. vessels and the trumpets for the priest, to the war, with the holy Phinchas the son of Eleazar the of every tribe, to the war, them and And Moses sent them, a thousand

- לסולים מסס רות סמוסבים ונעמס סעמונית (ב"ק לח, ב): נחמר חלה (דברים ב, ע) חל ממגר בם מלחמה. חבל מדינים נמעברו על ריב לה להם. דבר חחר מפני ב' פרידות עובות שיש לי (ב) מאת המדינים. ולה מהת המוהבים שהמוהבים וכנותו לדבר מחמת ירהה שהיו ירהים מהם שיהיו שוללים הוחם שלה
- (מנמומא מטוחג): נקטה ה׳. שסטומד כנגד ישראל כאלו טומד כנגד סקצ"ס (שס): לשון חלולי לבא מזויינים: – אבשים. לדיקים וכן (שמוח יו, ט) בחר לנו אנשים וכן (דברים א, טו) אנשים חכמים וידועים (ε) וידבר משה וגר. אף על פי ששמע שמיממו מלויס בדבר עשס נשמחס ולא אימר (ספרי קנו): החלצו. כמרגומו
- (+) לכל מטות ישראל. (רנות שנע (וי (קפרי שס):
- עוד מעט ומקלוני ומששמעו שמיחח משה חלויה בנקמח מדין לא רלו ללכח עד שנמסרו על כרחן (ספרי שם): (3) וימסרו. לסודיעך שבמן של רועי ישראל כמס סס מביביס על ישראל עד שלא שמעו במיממו מס סוא אומר (שמות יו, ד)
- לעבודה אלילים ומזרע יוסף שפעפע בילרו. דבר אחר שסיס משוח מלחמס (סועס מג, א): וכלי הקדש. זס הארון והלין מכרו אוחו (ספרי שם) ומנין שהיה אמו של פנחס משל יוסף שנאמר (שמוח ו, כה) מבנוח פוטיאל מורע יחרו שפיטם עגלים במלוס שסרג כופי בת לור יגמור (תנחומה שס). דבר החר שסלך לנקוס נקמת יותף הפי המו שנהמר (פרהשית לו, לו) וסמדניס (6) אוחם ואח פינחס. מגיד שסיס פינמם שקול כנגד כולס. ומפני מס סלך פינמם ולה סלך הלעור המר סקב"ס מי שסממיל

- : اے اُ ְּרֵנְהַ אָּתְ־מֹשֶׁתְ וַיֵּתְרְגָוּ כְּלִׁ דְּפַּמֵּיד יִיִ יָתַ מֹשֶׁת וּקְשַלוּ כְּל יְרֵנְא: ל זְיִבְּבְּׁאִנְ הַּכְ מִוֹּיִן בַּאַּמֶּב אַנָּיִ וֹאַטְׁעַזִּיִכְנִּ הַּכְ מִוֹּיִן כַּמֹּאִ
- בּוֹשַבְּיוֹב בַּנִינִ בַּנִינִ בַּנִינִ בַּנִינִ שׁמֹמֵשׁ מּלְכֹּג מֹבֹיֹן וֹאֵעְ בֹּלְמֹּם הַמִּמָּא מּלְכֵּג מֹבֹּוֹ וֹנִע בֹּלְמֹם וֹאָט גִּוּנ וֹאָט שוּנ וֹאָט בְּבֹה וֹנִט בִּנָר וֹנִט שֵוּנ וַנִּט בְּבָּה חַלְלֵיהָם אֵּעַ־אֵּנִי וֹאָעַ־הָלֶם לַמִּילִיהוֹן יִת אֵנִי וִיָּת בָבֶם נֹאָטַ מַלְכָּוּ מָבַוֹּן בַּבְנוּנוּ הַּכְ נֹנִים מַלְכָּוּ מִבְּנוֹ לַמַּבְנִּ הַּכְ
- וֹאָטַ_כַֿלְ_טִּגְלָם בּֿוֹוְנִי: ¿ מִגְיֵן וֹאָטַ מַּפַּׂט וֹאָט כַּלַ מִגִין וֹיִט מַפַּלְטַוָן וֹיִט כַּלַ וּוֹמְבַּׁנּ בַּנִּי וֹמְבַׁאָּבְ אָנַ ּלְמָּג וּמִבוּ בַנִּי וֹמִּבַאָּבְ וֹנַ וֹמִּי
- נאַט בַֿלַמוּרְנִים מָּוֹבפוּ בַּאָמִי: or וֹאֵט פֿלְ מֹנִינִים שׁמֹנִאִּבְיִם וֹנִט פֿלְ מֹנִינִינִוּ פֿמִנִטֹבׁדִּינִיוָן

تقرِّمْنُون جِهٰلُهُ بَحَجْدُهُ:

- בּר בְּעוֹר קְשַׁלוֹ בְּחַרְבָּא:
- בְּלְ נְכְּמֵיהוֹן בַּזוּ: لْمُن خُرِ مُكَاتَات خَمْرُكِ بِالزُّنْ خُرِ وْرَقِي بِالزُّنْ فَرِ
- בְנוּהְא: בְּנוּהְא:
- בַבְרְקָא בַאָּנְהָא וִבְבָּעִירָא: " וֹנְלֵּחוּ אֶּת בֶּלְ חַמְּלֶּלְ נְאֵּת בָּלְ יִמְּבוּ יָתְ בָּלְ מַּבַאָּנו וֹנִת בָּלְ

- they slew every male. the Lord commanded Moses; and And they warred against Midian, as
- slew with the sword. Balaam also the son of Beor they Reba, the five kings of Midian; Rekem, and Zur, and Hur, and with the rest of their slain: Evi, and And they slew the kings of Midian
- goods, they took for a prey. and all their flocks, and all their their little ones; and all their cattle, captive the women of Midian and And the children of Israel took
- encampments, they burnt with fire. wherein they dwelt, and all their And all their cities in the places
- the prey, both of man and of beast. And they took all the spoil, and all

נאמר על מלליהם במלכי מדין שנופלים על המללים מן האויר וכן בבלעם כמיב (בספר יהושע יג, כב) אל מלליהם (מנחומא ד): שהיה בלעם עמהם ומפריח מלכי מדין בכשפים והוא עלמו פורח עמהם הראה להם את הליץ שהשם חקוק בו והם נופלים לכך

- ועל מרבך ממיס: הוא ומפש אומניסס לקללס בפיו אף הם באו עליו והחליפו אומניסס באומניס האומים שבאין בחרב שנאמר (בראשים כו, מ) קפסוסו (שס): בחרב. הוא בא על ישראל והחליף אומנחו באומנוסם שאין נושעים אלא בפיהם על ידי חפלה ובקשה. ובא עלה רעה אמר להם אם כשהייתם ששים רבוא לא יכולתם להם. ועכשיו בי"ב אלף אתם באים להלתם. נתנו לו שכרו משלם ולא כולם בפורענות. בלעם הלך שם לימול שבר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישראל בעלחו וילא ממדין לקראת ישראל ומשיאן (8) חמשה מלכי מדין. וכי ליני כולס שממשם מנס סכמוב למס סווקק לומר ממשם אלא ללמדך ששוו כולס בעלס וסושוו בידו. ברשומו וכן (במדבר כל, כ) ויקם לת כל לרלו מידו (מפרי קנו):
- שממורגס (ש"מ ו, מ) קרני פלשמיס מורני פלשממי: (10) שירחם. מקום פלטרין שלהם (ספרי שם) שהוא לשון מושב בומרים יודעי מוקיהם. דבר אחר לשון מושב שריהם כמו
- שכמוב שבי אלל מלקוח שבי באדם ומלקוח בבהמה: שלל. הן מעלעלין של מלבוש ומכשיעין: בו. הוא ביום מעלעלין שאינם מכשיעין: מלקוח. אדם ובהמה. ובמקום כל סשלל וגו' ועליסס מפורש בקבלס (שס"ש ו, ו) שניך כעדר סרחליס וגו'. אף אנשי סמלחמס שביך כולס לדיקיס (ספרי שס): (II) ויקחו אח כל השלל וגוי. מגיד שסיו כשרים ולדיקים ולה נחשדו על סגול לשלוח יד בבוה שלה ברשוח שנהמר הח

※は「戸御具。 הַ הַכֹּהֵן וְאֶלֹ־עֲרֵת בְּנֵרִ־וִשְׂרָאֵל אֶלְעַזֶּר כְּהַנְא וּלְנְת בְּנִשְׁהַא נַיָּבְאַנְ אֶּכְ־מִיּשֶׁרְ וֹאֶבְ־אֶּלְהֹּנְר וֹאִיתִיאִי לְנָת מִשֶּׁר וּלְנָת

עַרְבָּת מוֹאָב אַשֶּׁר עַל־יַרְדֵּן לְמֵישִׁרִיָּא דְמוֹאָב דִּעַל יַרְדִּנְאּ
דיריחוֹ: וֹאָטַ-וַמְּלְלְ אָלְ-וַנְמִּוֹנִנִי אָלְ- וַבְּוֹטִא וֹנִט הָּוֹאָט לְמָהָוִנִיאַ וֹאָטַ עַמּּלְטַּוְעַ צַּבְּרָה וֹהָבָאֵלְ זִטְ הָּבְּיָא וֹזִטַ

هُمُ حِينَانِهُ كِيْقِلَتُلْتِ: (מגי) וֹכִּבְ וֹמִיאָּג עֹמֹבַע בְלַנֹאִעָם נַבְּוֹבִי בִּּנְמִּטֹּא בְלַנִּמִיּטִעוָן عني يثجهُ تنشِب بهَرَمْئِلَ يَحَيَرًا ببوع بنهِد بهُرَمْنِد جَيَبُه بَحْر

לְמִבּּבֹא לְמִהְבוּיםֹא:

עַבְּאָרִם מִצְּבָא תַמִּלְחָמֶה: מְּבֵׁי הְאֵּלְפִּים וְמְבֵּי. הַמֵּאָנִה הַילָא הַבָּנִי אַלְפָּי וְרַבָּנִי بر ربرعوا طَفِّت بِحِدُ فِطِيَّة بَالِيْرَا بَالِيْنَ طَفِّت مِنْ بَامِنِوَا فِرَا مِن الْرَاعِوَا طَفِّتِ بِحِدُ فِطِورَاتِ بَالِيْنِينَ الْأَوْتِ فَلَا يَامُونُوا فِرَا

מאַנטא בּאַטוּ מִחֵיל קָרָא:

\$4_tatu: ניאָמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁת הַחִייהֶם נַאֲמֶר לְחֹוֹן מֹשֶׁה הַסַּיִּמְחוּן

לַ**ן נו**לַבֿא:

הַמַּגַפָּר בַּצְּרָת יְהַנֶּה: בַּיהֹוָה עַל־דְּבַרְ־פְּעָוֹר וַהְּהָי בֵּרָם יִי עַלַ עֵיסַק פְּעוֹר וַהַוָּה $_{97}$ thtu that the third that the third the third that the thi בַּוֹן בְּפָּׁנִ בַּלְבָּנֵגְ וֹמְּבַאָּבְ בִּא אִפָּּגוֹ בַּנָאָב לְבָנֵג וֹמְּבָאָב

מַטַּטֹא בֹלוֹמִטֹא בּגוֹ:

אַשְּׁה יֹדַעַּה אָישׁ לְמִשְׁבָּב זָבֶר בְּטִפְּלָא וָכָל אִהְּהָא דִּידַעָּה مِ اِسْتُمَا بَادِيْهِ جِحْ أَجِدَ فِهِا إَجِحْ أَجَعَا جِمَا جَمَا جَحَادِ*

לבר לממלבי דכורא קמולו:

ג'באו מאָפֿר זֹכִיב עַנוֹנוּ לְכִּם: מאָפֿר. גַרוּבאַ פוּנמוּ לְכוּוּ: יי וְכִלְ תַּמָּף בַּנְּמִּים אָמֶר לֹאָ וְכִלְ מַפְּלָא בָּנְמִּיָּא דְּלָא יְדַמָּא

> by the Jordan at Jericho. unto the plains of Moab, which are children of Israel, unto the camp, unto the congregation of the and unto Eleazar the priest, and the prey, and the spoil, unto Moses, And they brought the captives, and

them without the camp. congregation, went forth to meet and all the princes of the And Moses, and Eleazar the priest,

13

service of the war. hundreds, who came from the thousands and the captains of officers of the host, the captains of And Moses was wroth with the

ye saved all the women alive? And Moses said unto them: 'Have

Гокр. among the congregation of the of Peor, and so the plague was faith with the LORD in the matter Balaam, to revolt so as to break Israel, through the counsel of Behold, these caused the children of

man by lying with him. every woman that hath known among the little ones, and kill Now therefore kill every male

him, keep alive for yourselves. have not known man by lying with But all the women children, that

(51) ויצאו משה ואלעזר הכהן. לפי שראו אם נערי ישראל יולאים לחמוף מן הצוה (שם):

- (14) ויקצף משה על פקודי החיל. ממוניס על החילללמדך שכל פרחון הדור חלוי צגדולים שיש כח צידם למחוח (שם):
- (17) וכר אשה יודעה איש. כאויה להבטל אף על פי שלא ובטלה ולפני הליץ העבירום והראויה להבעל פניה מוריקות בואו ואשיאכם עלה. אלהיהם של אלו שונא זמה הוא וכוי כדאיתא בחלק (מנהדרין קו, א) ובספרי (שם): מכניפים כל המונות (פ"א האומות) שבעולם אין אתם יכולים להם שמא מרובים אתם מן המלרים שהיו שש מאות רכב בחור (16) הן הגה. מגיד שסיו מכירין לומן. וו סילו שנכשל פלוני פס (ספרי וועל): בדבר בלעם. למר לסס לפילו למס
- איש וכל סעף בנשים וגו' איני יודע אם להכוג (וכל אשה יודעת) עם הוכרים או להחיות עם העף לכך נאמר הכוגו (מפרי קנו): (יבמום ס, ב): – הרגו. למה חור ואמר להפסיק העניץ דברי רבי ישמעאל שאה אני קורא הרגו כל ובר בעף וכל אשה יודעת

יבונם עַמּבוֹגוּ אַטַּם ימִבוכם: گلچے تناتمی قربت تھے۔ہر ور يرياط خرا تيرن يُهِن إخِرًا نيرِهِ إلاَمُم يَازِد مَارِدًا حَافِيَاتِهُ هَجُوْرًا

ישְבִיכון: הדון עלוהי ביוטא הליקאה Çζ נֹאַטוּן הַבוּ מִבַּבֹא לַמָּהָבוּנִיא

day, ye and your captives. on the third day and on the seventh touched any slain, purify yourselves any person, and whosoever hath seven days; whosoever hath killed And encamp ye without the camp

តុកុក្**ងុ**ង៖: (០) iêq_êên iêq_êqı_áı_ iêq_ iêq 4=:a iêq axl baab

بهدنا يوكنبر: וכק-פלי-מא וכל חובר דמטיו וכל מו דאמ

of wood, ye shall purify. of goats' hair, and all things made that is made of skin, and all work And as to every garment, and all

ÄL_UÄL: חַקַּת הַתּוֹרֶה צָּעֶשֶׁר־צָּנָה יָהוָה הַּבְּא הַבְּאִים לַמִּלְחָמְה יַּאָּת ربهشد هُخُمُنُدُ بَحِتالِ هُجِـهَدُهُ،

אוֹרְיְהָא דְפַקּיר יִיָּ יָה מֹשֶׁה: חֵילֶא דַּאָּתוֹ לְלַבֶּלֶת דָא דָא נְּזִירַת וֹאַמֹּר אַלְמֹּוֹר כַּבוֹלֹא לַיִּוּבֹרִי

the Lord hath commanded Moses: This is the statute of the law which men of war that went to the battle: And Eleazar the priest said unto the

עַבָּרֶיל וְאָת־הָעַּפֶּרֶת: ב אָת־הַנְּהֹשֶׁת אָת־הַבּרְזֶּל אָת־ נְחִשָּׁא יָת בַּרְזְלָא יָת עַבְצָא וְיָת

וְאֶטַ עַכְּמָטָ בְּנִם יָת צַּהְבָּא וְיָת כַּסְפָּא יָת

the brass, the iron, the tin, and the Howbeit the gold, and the silver,

בַּאָה עַהְּבָרוּ בַמָּוֹם: ַנְבָּר יִתְּחַמָּא וְכֹּל אֲשֶׁר לָאַ־יָבָא בּ שַׁמְּבִּירוּ בְאָשׁ וְּטְּבֶּר אֲבִּ בְּמֵּי

בְּעַיָּא: בַּמִּי אַבְיוּהָא יִהַבִּי וְכַלְ בַּלָא עַּהְבְּרוּנִיה בְּנוּרָא וִיִרְבֵּי בְּרַם בְאָה בְּלְ מִדְּעָם דְּמָהַעָּלֵ בְּנוּרָא

to go through the water. abideth not the fire ye shall make the water of sprinkling; and all that nevertheless it shall be purified with fire, and it shall be clean; ye shall make to go through the every thing that may abide the fire,

(02) וכל מעשה עזים. להביה כלי הקרנים והעלפים והעלמות (מ"כ. חולין כה, ב): שהנכרים מקבלין טומאה ולריכין הואה אלא מה אחם בני ברים אף שביכם כשיבואו לברים ויטמאו לריכין הואה (ספרי קנו): במגע ובמשא שלא נאמר אדם אלא אלל מומאה אהלים שנאמר (במדבר ימ, יד) אדם כי ימות באהל: אחם ושביכם. לא ואמן לאני לאן מרעימי אדם אמס אמס קרויין אדס ואין עובדי גילוליס קרויין אדס. מודס הוא שהעובדי גילוליס מטמאין ממאי מחים שאף לדברי האומרים (יבמוח ם, ב. פא, א) קברי עובדי גילולים אינן מטמאין באהל שנאמר (יחוקאל לד, לא) בחלל מקיש סורג לנוגע מס נוגע על ידי חבוריו אף סורג על ידי חבוריו (ספרי חקח קכו): חחחשאו. במי נדס כדין שאר ולמדך סכמוב שסכלי מעמא אדס במבורי סמס כאלו נוגע במס עלמו או יכול אפילו זרק בו מך וסרגו מלמוד לומר וכל סנוגע (19) מחוץ למחנה. שלא יכוסו לעורה: כל הורג ופש. רבי מאיר אומר בסורג בדבר המקבל עומאה הכתוב מדבר

(22) אך אח הזהב וגוי. אף על פי שלא סוסיר לכס משס אלא על סלכות מומאס עוד יש לסוסיר לכס על סלכות גיעול. ואך יל) צעמעו גל המוריס ויך לת הקלע על ידי הכעם מעה (קפרי שם): אשר צוה ה' וגוי. מלה ההורלה ברבו (שם): מולא בשמיני למלואיס שנאמר (ויקרא י, יו) ויקלוף (משס) על אלעור ועל איממר בא לכלל כעם בא לכלל טעות וכן (במדבר כ, (IS) ריאמר אלעזר הכהן וגרי. לפי שבא משה לכלל כעם בא לכלל מעות שנתעלמו ממנו הלכות גיעולי נכרים וכן אחה

שלך הממכם יהיה כמום שהוא: ורכומינו אמכו (יל"ש משפ"ס) אך את סוסב לומר שלריך לסעכיר מלודס שלו קודס שיגעילנו ווסו לשון אך שלא יסא שס מלודס לשון מיעוע כלומר ממועעין אֿסס מלהשממש בכליס אפילו לאחר עהרמן מעומאת המת עד שיעהרו מבליעת איקור נבלות.

יגעילנו בחמין ומס שחשמישו על ידי ללי כגון סשפוד וסאסכלס ילבננו באור (ע"ו עס, ב): אך במי גדה יחחשא. לפי (32) כל דבר אשר יבא באש. לנטל נו כלוס: חעבירו באש. כדרך מטמיטו סגעלמו מס טמטמיטו על ידי ממין

אָל_הַמְּהַנְה: (ס) עַהָּבׁנִמֹּ, נִּסְׁעַרְעֵיׁסׁ נְאָעַרְ שַּׁלְאָנְ הָּבִּנִּמֹּאָׁעַ נִּטְּרָבִּנִּעְּ נְבְּבַּׁלְעָנִים בֹּנִים נִּטְעַרְנִים בּיִּנִם נִּטְעַרָּנִים בּיִּנִם נִיִּעְרָנִים בּיִּנִּם נִיִּעְרָנִים

ניָאמֶר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

45,44

הַכְּבֶוֹ וֹבְאָמֻׁ, אַבָּוָע בַמִּבֶּבִי: בּאֹבُם וּבַבַּבַבַּעָּבְעַ אַטַבן וֹאָבְאַוֹב בַּאִנָּהָא וּבַּבַּהַנָב אַטַ וֹאָבָאַנַ

עַמּּלְטַׁמְּע עַיִּגֹּאָנִם לַגִּּבֹּא יִבֹּגן מִינִים. פֿוֹבֹא צַוֹפַפוּ לָטִילָא

ימן הַבְּּלֶר ימן הַהַמַלִים ימן بْرُهُم مُنْكُمُ مِنْ مُنْكِمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ لِيَعْلُمُ مِنْ נְהַבְּמִלְ מֶׁכֶס לֵיהוָה מֵאֵת צַּנְשֵׁי

לְאֶלְהֹזֶר עַכְּעֵן שַׁרוּמָע יִרְוָר: لألتكتا はは江水・山口

 अग्ना अग्ना सिन्ग्यं का विकास का वितास का विकास का יִמְמַּטַׁגִּע בַּנִירִישָּׁבְ الاكف

מְשְּׁמֶבֶר מִשְּׁכֵּן יְתְּוֹבִי: מְכָּלְ הַבְּבַבְתְּלָה בְאָבֶׁם מִן הַבָּבָּבו מִן הַהַהַמִּרִים

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־מִשֶּׁה: בְּמָא דְפַּקִיד יְיָ יָת מֹשֶׁה: - מְמָּע וֹאֶלְהֹזֹר עַכִּעוֹ וֹהֹּבֹר מָמָּע וֹאֶלְהֹזֹר כַּעַוֹּא

שׁנהֹבוּגוֹ בְתַּהָבוּניםֹא:

رאַמַר יִיָּ לְמִישָׁה לְמֵימַר:

בְּעַרָּא נְרֵישֶׁי אֲבְּתָר בְּנִשְׁהָא: אָא אָנו רְאָהַ מַלְּלְנֶתַ תַּהְּלָ, לַבֵּילְ יָתְ חִיּהְבּן בְּבְרַנִי הְּבְיָּא

יבון כָל כָּנְאָטָא: اْلَامْرِنْ مُن يَاهَا خِلِينَ كَالَ فِقَيْنَ. الْأَقَارِد ثَن لَاكَتُلْفَه قَالَ الْأَكَارُ

שׁמֹבׁו ימִן מֹּלָא: מֹאַע מו אַנֹמֹא ומו שוב. ומו לְעִוּלָא עַבְּא נַפָּׁמָא מִעַנְעִיּה אַנּבְרֵי מְאַנִים, פְּרָבְאָ צִּנְפַּענּ נטפֿבוָה נֹסִיבָא שָבָם נִיָּ מִוֹ

מפּלווטבון טַסְבוּן וַטִטְנוּן

لانفتد ما تشما ما لائمٰه ما ימפּלִינע בֿני ישָּׁבְאָל הַפַּב חַר

למֹנו מֹמֹנו מַמִּבֹלא בּוֹנ: להגבא וניטנו זטבוו לכנואי שוֶב, מֹן שַׁמִב, וּמִן הֹּלֹא מֹכַּב

into the camp.' clean, and afterward ye may come the seventh day, and ye shall be And ye shall wash your clothes on

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

the congregation; the heads of the fathers' houses of thou, and Eleazar the priest, and taken, both of man and of beast, Take the sum of the prey that was

congregation; that went out to battle, and all the between the men skilled in war, and divide the prey into two parts:

цоскз; beeves, and of the asses, and of the both of the persons, and of the battle: one soul of five hundred, the men of war that went out to and levy a tribute unto the Lord of

set apart for the LORD. unto Eleazar the priest, as a portion take it of their half, and give it

the Lord. keep the charge of the tabernacle of give them unto the Levites, that flocks, even of all the cattle, and beeves, of the asses, and of the every fifty, of the persons, of the thou shalt take one drawn out of And of the children of Israel's half,

Moses. did as the LorD commanded And Moses and Eleazar the priest

31

67

97

בלונן ולא בלעו איקור: העבירו במים. מעבילו ודיו ודוקא כלי מתכות (שם): נדס. וכמס סס מי סאס: - וכל אשר לא יבא באש. כל דבר שאין משמישו על ידי סאור כגון כוסום וללוחיום שחשמישן - דרשו (שם) מכאן שאף להכשירן מן האיפור המעין מבילה לכלי מחכוח ומי נדה הכחובים כאן דרשו מים הראוים למבול בהם פשומו חמוי זה למהכו ממומאת מת אמר להם كריכין הכלים גיעול למהרה מן האיתור וחמוי למהרן מן המומאה. ורבוחינו

(24) אל המחנה. לממנס שכינס שמין ממא מת מעון שילות ממחנס לויס וממחנס ישראל (פסחים סו, צ):

(26) שא אח ראש. קמ ממ כמש כון:

(עב) וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה וגוי. מליי למלו ומליי למלו:

τt	ַנּיַתַּן מֹשֶׁה אָת־מָכֶסׁ מִּרִּימָת יְהְנְה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צְנְה יְהְוָה אֶת־מֹשֶׁה:	וִיחַב מֹשֶׁה יָה נְסִיב אַפָּרְשׁוּהָא קַרָם יְיַ לְאֶלְעַּיְר כְּחָנָא כִּמָא דְּפַּקִיר יָיָ יְהַ מֹשֶׁה:	And Moses gave the tribute, which was set apart for the Lorp, unto Eleazar the priest, as the Lorp commanded Moses.	17
0†	ږږوט אַרְם טְשָׁה עָשָׁר אָלֶר יִמְכְסָם לֵיהְיָה שָׁנָיִם יִשְּׁלִשָּׁים נְפָשׁ:	שׁלְטִּגוּ יִּיטְׁבְּנֵוּ זְּפְׁמֵּוּ: אַּלְפָּגוּ יִּיִסְיִלְינֵוּ בְּבָּים וְיָ וְנְפְּׁמֵא בַּאִּנְמֵא מִטִּט מַמָּר	And the persons were sixteen thousand, of whom the Lord's tribute was thirty and two persons.	0†
6٤	וְחַמִּרְׁיִם שְׁלִשָּׁים אֱלֶרְ וַחֲמֵשׁ מֵאָוֹת וּמִכְסָם לִיהֹוָה אֶחָר וְשִׁשְּׁים:	ְּנְחַב: מְאָּט וּלְסִיבְּחוֹן אֵבְפָּוֹן נַחֲמֵישׁ וּחְמָבֵי מְלְטִין אֵלְפָּין נַחֲמֵישׁ	And the asses were thirty thousand and five hundred, of which the Lord's tribute was threescore and one.	6 £
8£	ְּינִיְבְּלֶּר שִׁשְּׁת יִשְׁלִשִּׁים אֲלֶּף יִמְּכְּסֶם לַיּהֹזֶה שְׁנֵיִם וְשִׁבְּשְׁים:	יטַבון: ינסיבהון בום יו שִבְשִׁין נמובי הַלְמִין וְשִׁהָּא צַּלְפָּין	And the beeves were thirty and six thousand, of which the LORD's tribute was threescore and twelve.	8£
Z٤	נְיָהֵי הַמֶּבֶס לִיהַוָּה מִן־הַצָּאִן שָׁשׁ מֵאִית חְמֵשׁ וְשִּׁבְּמִים:	מִּנִי מִאַּיִי וְמִּבְּמִּנִן וְטִׁמִּנְמֵּ: וְטִׁוֹנִי וְסִׁנְבָּא פֿבִּם נִי מִן מִּלָּא	And the Lord's tribute of the sheep was six hundred and threescore and fifteen.	Z٤
98	زْضَدَرْ بَرْقِيَةُبَ يَبَرُطَ بَنْجُهُرَا يَهْنَمَ هُرُأَا نَشِرَشِنَ هُرُاهَ يَعْدَبُهُ مَنْفُوْلَ بَشِرَشِ يَهْزُلُه رَضِينَ مِنْفُولًا يَبَيْهُا شِرْضً	נְטְמֶנְהֵ מְאֶנֵי: מְאֶנֵי וּטְלְטָנֵן וְהָבְּהָא אָלְפָּנֵן בּנְפַּלוּ לְטֵנְלְא מִנְוֹ הָּנָא טַלְט נְטִׁנְטִ פַּלְיִנִּטְא טִוּלְלַ יִּנְּבָׁנִּלָּא	And the half, which was the portion of them that went out to wat, was in number throusand and seven and thirty thousand and seven thousand and five hundred sheep.	98
SE	ڹۻٚڂ؆ڹؖڡۻ۫ٳۦڽۏ۪؇۫؈ۼۣڛٚڔ؇؞ ڔڗ؈؆ڽؙڡڎڎڔڿڔۦڽٞۊؚ؇ڛٚڔڽڡ ڔڽۊ؇؆ڽڡ۩ڎ؞	זְּפְׁמְּטֹא שַׁלְטַּוּן וּטַּבְּוּן אַּלְפָּוּן: וְבַּמְאַ מַמְּבָּבִּי בַּכִּיבָּאַ כָּלְ וְנִפְּמָאִ בַּאִנְמָאִ מִן נְחָּנָאִ בַּלְאִ	and thirty and two thousand persons in all, of the women that had not known man by lying with him.	Sξ
3 4	נְהַמִּבְׁיִם אָהָד וְשִׁשָּׁיִם אֶלֶבּ:	וְיִוֹמֶבׁוּ מִּטִּוּן וְׁתַּרְ אָּלְבָּוּן:	and threescore and one thousand asses,	≯ €
33	بَطُوْد هُدُنَا لَهُخُمُنَا \$ُجُلِّا:	أنيت، مَحْمَرًا بنُدَرًا هَجْهَرًا:	and threescore and twelve thousand	55
78	ַנְיָהִי הַפַּלְלִּוֹחַ יָחָָר חַבְּּוֹ אֲשֶׁר בְּזְזִּיִּ עַם הַצְּבָא צֹאַן שִׁשׁ־מֵאָוֹת צֵּלֶךּ וִשְׁבְעִים צֵּלֶךּ וַחֲמֵשֶׁת אֲלְפְּים:		Now the prey, over and above the booty which the men of war took, was six hundred thousand and five thousand sheep,	z £

שבא לכלל מלוקה ולכלל מכם שהיה עודף על בו המטלטלין אשר בווו עם הלבא איש לו ולא בא לכלל חלוקה מספר הלאן וגוי: (28) ויהי המלקוח יחד הבז. לפי שלא נלמוו להכים מכם מן המעלעלין אלא מן המלקום כתב את הלקום

: ١٤٠١ LORD. atonement for our souls before the ĊŒL מַל־נַפָּשָׁהָינוּ ear-rings, and girdles, to make לגליור שבעת עגניל וְכוּמָוֹ and bracelets, signet-rings, ַ אַמְּר מִּגַא כְּלִי_וֹטִרְ אָגִּהֹנִינִי gotten, of jewels of gold, armlets, offering, what every man hath וֹשְׁבׁוּבְלָּא וֹטַ שִׁוּבַבָּלָּא בַּוֹוֹ עָּבַב וּנְקְרֵב אָנוַקְרְבָּן יְהֹוָה אִישׁ And we have brought the LORD's sn to nsm בּוֹבְנוּ וֹבְאַ וֹפֹּלֵע מִמֶּנוּ אֶׁנְחָ: בו עלא בולא בינוא אונה: charge, and there lacketh not one אָנוַ רָאָהָ אַנְאָנו בַּמִּלְטַבְּיָר אָהָוֹר men of war that are under our ני שומבן נולנו מנים, מניבא 67 selvants have taken the sum of the וּאַמֹרוּ לְמָמֵּנו מֹּבְיָרָבְ לַבִּילִנּ رابحباد عظ صغا بإجراء بإلاغه and they said unto Moses: 'Thy בְאַלְפָּים וְשְׁרֵי הַמָּאִוֹת: בּוֹאַנוֹשַ: hundreds, came near unto Moses; אֹאָת לְאַלְפָּׁג עַגִּּלֹא מִּנֵג אַלְפָּג עַגלִא נַבָּנָג אַלְפָּג וַנַבְּנָג of thousands, and the captains of thousands of the host, the captains إِيْجَالِكُ ﴿ كُلُّ فَانُهُمَا لَوْجَابُاتُ بَهِرَادِكَ ذِلْهِ فَهُمَا بَـَهُمَاوَا فِرَا And the officers that were over the ÄU_UÄL: משְּבַּן יְהוֹה כַּאֲשֶׁר צִּוָּה יְהוָה commanded Moses. гре сокр; аз гре сокр بجنت حذنت شفتر مشقتر kept the charge of the tabernacle of מן־קאָדֶם ימן־הַבְּהַמָּה יַיִּפוֹן gave them unto the Levites, that עַּטְמָא וּטָן בַּאָנָא fifty, both of man and of beast, and ישׂראַל יַת דְאָמָתַד תַד מָן ק+ אָת־הֶאָהַוֹּ אָהַר מִן־הַהַמִּשִּׁים Moses took one drawn out of every رَبْطِه طِهُد طِهَلَيْ لِمَا خُرْدَ نِهُدُهُمُ ונסיב משה מפלגות בני even of the children of Israel's half, 84G.L: ٥٠ الروِّكُ لِهُ لَا تُعَلِّمُ لِهُ لَا يُعَلِّمُ لَا يُعَلِّمُ لَا يُعَلِّمُ لَا يُعَلِّمُ لَا يُعَلِّمُ لَا ي and sixteen thousand persons— ווֹפֿמֹא באֹלמֹא משַנו אֹמּבוֹוֹ hundred asses, 54 ** וֹשׁמְבְׁיִם הַּלְהַהִּם אָּלֶבׁ וֹשׁמָה שִּׁמִבוּ שַׁלְטִּין אַּלְפֹּוּן וַשְׁמִיהָ and thirty thousand and five ئىبت. ئۆنىا ئەن» ھۆخىا: and thirty and six thousand beeves, שְׁבְעָּה אֲלְפָּים וַחֲמֵשׁ מֵאִית: אַלְפָּוֹן נְחֲמָיִשׁ מָאָה: five hundred sheep, thousand and seven thousand and שְׁלִשׁ מֵאָנִת צֶּלֶן דְּיִשְׁלִשְׁים צֶּלֶן בְּ הְּלָת מָצָּה יִהְלָתִין וְשִׁבְּעָא three hundred thousand and thirty ٤4 וֹבְוֹנִי פַּלְנִיִּנִי כִּוֹחֶטַּׁא מִן מֹּלָא וּטִּבֶּר מְחֲצָּת הַעָּרֶה מִן־הַצָּאוֹ now the congregation's half was **止が口がつ**: \$4.4% теп that warred— び一下投げ場に口 which Moses divided off from the וֹמִּבֹאֹלְ אַמִּבֹ ומפֿלַיוט בוו וֹמִבֹאָל בפֿלַי And of the children of Israel's half,

(פ4) רלא נפקד. ולא נמסר ומרגומו ולא שגא אף סיא צלשון ארמי מסרון כמו (צראשים לא, למ) אנכי אמענה מרגומו ולא דהוח שגיא ממנינא וכן (שמיאל-א כ, יח) כי יפקד מושצך. יחסר מקום מושצך. איש הרגיל לישצ שם וכן (שם כז) ויפקד מקום

(ב+) וממחציח בני ישראל אשר חצה משה. לעדס. וסולילס לסס מן סלועים סלונליס:

דוד. נמסר מקומו ומין מיש יושב שם:

(54) ותהי מחצת העדה. כך וכך:

(74) ויקח משה וגר: (84) הפקודים. קממוניס:

עַנְּטָב מֵאָטָב כָּל כָּלָי מַעַּשָּׁה: נִיּפְׂח מֹשֶׁׁה וְאֶלְעְּזְרַ הַכֹּהֵן אֶח־

נו בּעַבא מוּנענו כַּע מֹאַנ וּנְסִיב מֹשֶׁה וְאֶלְעָּזָר כָּהַנָּא

wrought jewels. took the gold of them, even all And Moses and Eleazar the priest

בַּמֶאָנִב: מאַט אָבֿי. בֿאַלפָּים ימאָט אָבָי מְּבֹת_מֹאַנִע נֹשֹׁמִמָּנִם र तार्रायाः द्रायांत अर्थत य्य्वेर **४**ट्रीन ווְהַוּ כְּל־וְהַב הַהְּרוּמָה צֵּשֶׁר

בּוֹאוֹנוֹש: סבמו מו בפני אַלפּי ימו בפני אַלפּגן אָבַע מְאָר וְחַמְּאָר באַפֿרישוּ קדם ין שתה עשר עשר וַבַוָר כָּל דָרַב אַפָּרָשׁוּהָא

spekels. thousand seven hundred and fifty captains of hundreds, was sixteen captains of thousands, and of the they set apart for the Lord, of the And all the gold of the gift that

פּ אַנְשֶׁי הַצֶּבְא בָּוָוִי אָישׁ לְוֹ:

ינולנין החילא בזו גבר

booty, every man for himself.— For the men of war had taken

יְהְיֶה: (פּ) مبقد نگذیا کئٹر۔نهٔدیکح کفٹر וְחַמֵּאִוֹת וַיְּבָאוּ אֹתוֹ אֶלְ־אָהֵל +s אָנַרַ נַאָּנִ שְׁבֶּי נִיאָּרָ מִאָּנִי שְׁבֵּי נִיאָּלִפְּים رَبْطِه طَهُد لِهُجُمْئِلًا بَحَيَالًا

ىدخلاھ خىلتى ئەلىقى كىلە ئە: נאוטיאי וטיה למשפן זמנא בַּנַבְּא מִן בַבָּנִג אַלָבָּג נִמָאַנִנִיאַ וּנְסִיב מֹשֶׁה וְאֶלְעָּוָר בְּהָנָא יָת

Israel before the Lord. for a memorial for the children of brought it into the tent of meeting, thousands and of hundreds, and took the gold of the captains of And Moses and Eleazar the priest

أينزب يَفْكُره مُكْره مُكْرُب: אָנוַ אָּבוֹא וֹהְזוֹב וֹאָנוַ אָבוֹא נִלְהָּב וֹלְבְׁנִירַנִּע הַבָּוֹם בִּאָב וּוֹבְאֵנּ שי ימקנהו רַב הַיֶּה לְבָנֵי רְאִּיבֵוֹ

וֹבֹא אַטֹבֹא אַטֹב כֹּהָב לַבִּינִי זְיִם אֲבַת וֹהְזֵב וֹנִים אֲבַת עַבְׁהַב וֹלְבֹּנִגְ עָּׁרְ תַּפִּיף לַחְהָּא נִחָזוּ ילמיר סני הוה לבני ראיבו

was a place for cattle, of Gilead, that, behold, the place saw the land of Jazer, and the land multitude of cattle; and when they the children of Gad had a very great Now the children of Reuben and

IIXXX

٤٤

75

τS

(12,14)

±4.L:

congregation, saying: priest, and unto the princes of the unto Moses, and to Eleazar the children of Reuben came and spoke the children of Gad and the

۲۵۵۲: تحتا ĹŔ**Ġ**_ĊĠĸŔĸ ء ڗ؞ۼڟؙۮ؞ڠڔۦۻۿڽڶڠڔۦڠڂڟؙڷ וּגֹלאוּ בֿוֹגַלַג וּבֿוֹג בֿאַנבֿוֹ

עַהָּבָר יִלְנַבְרָבִי כִּּוֹמָשׁאַ לְמִימָּנ: تَقَمَّدِ ذِيمُكِ بَكِمُكِمُنَّدِ خَلَاثُهُ

וֹאַעוַ בֿנוֹ נֹּג וּבֹנוֹ בַאַנּבֹּן

and Sebam, and Nebo, and Beon, Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, Ataroth, and Dibon, and Jazer, and

لْكُمُّكُهَا لَهُمْ مُرْبَبِ يَمُحُّتُ يَثَكُمُ لِلْكُهُ لِلْهُمُ مُرْبَبِ يَمْخُتُ يَثَكِيهِ لَيُعَالِمُ فَا ַ צַּמְרְוֹת וְדִיבְוֹ וְיִמְזֵר וְנִמְּרָה צַּמְרוֹת וְדִיבֵוֹן וִיִּעְזֵר וְנִמְרָה

ילַמּבֹבוֹב אַית בְּמִיר: בְּמִבֹא לְבִוּנוּ בֹּמִוּר שבר ביוֹמִנֹא בּוֹמִנֹאל אָנַמּ אַבְעָּא בּמְטָא וֹן זָטְ וֹטְבָּטָא

ולמון:

have cattle. a land for cattle, and thy servants before the congregation of Israel, is the land which the LORD smote

لْكِيْرِ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّا اللَّ אַרָת ישְּׂרָאָל אָרֶץ מִקְנָה הָוֹא بَهِٰدٍ ٧ هِٰشِد بَجِبَ بِبَنِبَ رَفِيرً

סלב של בנות מדין: (00) אצעדה. אלו למידים של רגל: וצמיד. של יד: עגיל. נומי אוון: וכומז. דפוס של בית הרחם לכפר על הרהור

(E) עשרות ודיבון וגר. מלרן פימון ועוג סיו:

<u> בַּבְּב</u>וֹ: **て没口打**口 אַגַ_עַהָּדָבונוּ ַ 'ਯੂl ਲੇਧ ਜੇਲ੍ਹੇਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਸ਼ ਟ੍ਰੇਫ਼ੈਵੀ-

לַמְלְחַלְּתְ וְאַמֶּם מָאֶבוּ פְּת: וֹלְבֹׁלוֹ. בֹאוּבוֹ בֹאֹנוֹכֹם וֹבָאוּ בֹאוּבוֹ בַאֹּנוֹכִוּן וֹ.טוָוֹ לַאִּנֹוֹא

ىلغنا غَمْد زيرا خَمَات بْدَيْد: אָטַבַקְׁע פֿוֹנִי וֹמִּבְאָבְ מְלֹּדֶבַבְאָבְ וֹמִבָּאָבְ מִבְּמִהְפַּב בְאַבֹּאָ וְלְמֶּה (כי תנואון)[קי הְנִיאִוּן]

: لَمْ يُكْدُلُ מַפְּבֵשׁה בַּרְנֵעַ לְרְאָוֹת אָת־ שְּׁלִחִית יָהָהוֹן מֵרְקַם נֵּיאָה כָּע הַּמִּוּ אֲבִעוּכִים בַּמָּלְעוֹו אָעָם

אַשֶּׁר־נְתַּן לְהָם יְהֹוֶה: ָ אָטַבְיַאָּבְאֹ וֹּנְיָגִאִּ אָטַבַ<u>לְ</u>ׁד בַּׁוֹנִ זַיּהְבֶּוּ מַּעַ־נַּעַלְ אֶּמֶּבָּוּלְ וַיִּרְאֵנְ וּסְלָיִמוּ מַעַ נַּעַלְאַ דְּאָטְבָּלָא

נישְבַע לאַלור: oı וַנְּחַר־צָּוְּ יְהְנֶה בַּנִּיֹם הַהָּגֹּא יּהְקֵיף רִיגְּזָא דַייִ בְּיוֹמֶא הַהִּוּא

וֹלְנֹהֹעָׁב בֹּו לָאָבִמִלְאָׁוּ אַּוֹוֹבוֹי: ממֹגנום מֹבּוֹ מֹמְנוֹם מִנֹינ ממֹגנום מבּנ מֹמְנוֹ מִנוֹ בְאָנְטִים

: بالله: וּיהוֹשְׁעַ בָּן בְּרָוּ בָּי מִלְאָרְ אַבְוֹבֵי, וּיהוּשָׁעַ בַּר נוּן אַבִּי אַשְּׁלִימוּ خَذُنِ، خُرَّد قُلْ نُطَوْنُ لَاظُنَاءً يُعْرَبُنَا خُرَد قِد نُطُونًا ظَنَاهُنَا

וּיאַמְרוּ אָם־מְּצֶאַנוּ חֵן בְּעֵינֶוּ וַ זְּעָבוּ אָם אַשְׁכַּחָנָא רַחֲמִין

לבולא וֹאַטוּו טִטְּבוּוּ בַּלֹא:

נאַמר משה לבני גד וַלְבַנִי

דיתב להון יָיָ: ילְמָא טוָנוּוֹ וֹט לַבָּא צַבְנָיוּ

לְמָשְׁזִּי נְתַ אַּבְּעָּא: ביון מַבון אַבְוֹיִם בַּוֹ

למומל לאַרְעָּא דִיהַב לְהַוֹּן לפֿא בבני ושָבאַל בדיל דלא נוֹנו ג'נו אַב'מֹא נאַנָנאו נע

וֹפֿוּים לְמִימָר:

לא אַהְלִנתוּ בֿעַר בּעַלְעָוּ: לְאַבְוֹבְים לְוֹאֵטַׁלִ וּלְוֹהֹּלִב אָנוּ ולְהֹולְא זֹנו אַבְׁהֹא בַּלּוּנְעוּנוּ העקים אם יחזון גובריא דסליקו

בַּתר דַהְלְקְאָ דַּיִּיִּי:

Jordan. possession; bring us not over the given unto thy servants for a favour in thy sight, let this land be And they said: 'If we have found

the war, and shall ye sit here? Reuden: 'Shall your brethren go to of Gad and to the children of And Moses said unto the children

which the Lord hath given them? from going over into the land the heart of the children of Israel And wherefore will ye turn away

the land. them from Kadesh-barnea to see Thus did your fathers, when I sent

Lore had given them. not go into the land which the children of Israel, that they should they turned away the heart of the valley of Eshcol, and saw the land, For when they went up unto the

in that day, and He swore, saying: And the Lord's anger was kindled

have not wholly followed Me; Isaac, and unto Jacob; because they which I swore unto Abraham, unto old and upward, shall see the land up out of Egypt, from twenty years Surely none of the men that came

π

followed the Lord. of Mun; because they have wholly the Kenizzite, and Joshua the son save Caleb the son of Jephunneh

(6) האחיכם. לשון ממיסס סול:

(כ) ולמה חניאון. מסירו וממניעו לגס מענור שיסיו סגוריס שלמס ירליס לענור מפני סמלממס ומווק סעריס וסעס:

(8) מקדש ברנע. כן שמס ושני קדש סיו:

(שון) הקנוי. מורגו של קנו סיס וילדס לו ממו של כלב מת עתנימל (מומס ימ, ב):

<u>. בלוב:</u> בְּלְ-תַּדְּוֹר תִּמְמֵּׁה תְּרָע בְּעֵינֵי שְׁנִוֹ עִּרְיִי הַעָּמֵּיה הָנִי בְּעִינִי שְׁנִוֹ עִּרְיִי הַיִּמְמֵּיה הַנְעָּ בּמּיְרְבֶּּר אַרְבָּעִים שְׁנְּהְ עַּר־הֹם וֹאוֹחַרִּנּוּן בְּעַּרְבָּרָא אַרְבָּעִין

:  עוֹד עַנְל חֲרָוֹן אַף־יְרוֹּוָה אֶלַ־ לְאוֹסְבָּא עוֹד עַל הְּקוֹף רוֹגְוָא יי תַּרְבָּוּת אֲנָשֶׁים חַמָּאָים לִסְפָּוֹת תַּלְמָינֵי וְהַבַּּה קַמְּמֶם מַּחַת אֶבְהַגְפָם וְהָא קַמְּמִוּן בָּתַר אֶבְהָהְהָרָוֹ

ַרְעָּם רַזָּה: (ס) لِمُتَاثِينَا فَظِلَ فِي الْمُتَاتِّنَ لِمُحْدِ الْرَقِيلَةِ لَيْنِينَا لِمُتَاتِّنَا لِمُتَاتِّنَا لِمُتَاتِّن

ಗ್ಗೆ בּאָן נְבְנֶה לְמִלְנֵנִוּ פְּׁע וְמָרֵים דִּעְאוֹ נְבְנֵי לְבְעִירַנָא חָבָא ווּגּשׁׁר אַלְיוֹ וַיַּאַמְרֹר גִּדְרָת וּקְרִיבוּ לְנְתֵיה וַאָּמַרוּ חַמְרִין

עַמִּבְאָר מִפְּנֵי, הָאָבָי, עַאָּבֶּי, יַאָבָי, אָבַבְם לוֹמָם וֹנֹמָּב סּפָנוּ בֹּמָבׁוּ ر نَهْلَةِم مَثَلَ كَيْمُلُ فَصَالَتُمْ فَيُوا تَجْرَبُونِ تَلَكِّمُ لَيُهُرِهِ كِفُرْرِ خُرْزً

בַּנָרָ וֹמִּבְאָב אָנִתְ נָעַבְעַנִי: לא נְשִׁנִ אֶּבְ בַּּשְׁנֵנוּ מְּב בִישְׁנִנוּ מְב בִישְׁנְשִׁנְ בְא נִיטִיב לְבְּטַּנֹא מֹב בַּנְטְׁכַנוּ

מַמְבֶּר הַיַּרְהֵן מִיְרֶהָוֹי: (פּ) נְתְּלְאָׁר בֵּי בָּאָר נַתְלְתְּנִי אֵלְינִוּ מִמְבָּרָא לְיַרְדְּנָאִ יִּלְתַלְאָּר ق خْد كُه نثلار هَنِٰتِ مُمَّدُد حَيَّدُكَا

נַיְּטַרַאָּל יָהֹנְתְ בְּיִשְּׁרָאָל נַוֹּנְמָם יִהְקָּיִף רַוּגָּוָא בַּיִי בְּיִשְׁרָאֵל

בְּמַרְבְּרֶא יּהְחַבְּלִין לְכָל עַמָּא עוֹד לאוֹחַרוּהָהוֹן בּׁ. שְׁמִּוּבְׁן מֵאַשְׁבְּיִוּ וֹנְסָוֹב מְנִיב אָבִוּ שִׁשִּׁבִּוּן מִבְּעַבׁוּ בּּטִּלְמִוּשִּ

أكلنا كمفرني:

אַרְעָא: לאבוון לבולן מן אבם זטבו לאַטֹבעוּן ווֹטִּיב לנו וֹמְבַאָּכְ מַבְ בַּנֹמִילְנוּוּן נֹאַנֹטֹלאַ נֹוֹבַבוּ מַבּׁמֹּוֹ בֹבַב

בְּנֵי וְשְּׁבְאֵלְ וְּבָר אַטְׁסְנְתֵּיהוּ:

מהלבא לנדדגא מדנהא: אָב. לבּגלָלא אַטַּמְנִעלא לָנֹא

> the Lord, was consumed. To that shat are evil in the sight of forty years, until all the generation, wander to and fro in the wilderness against Israel, and He made them And the LORD's anger was kindled

anger of the Lord toward Israel. men, to augment yet the fierce fathers' stead, a brood of sinful And, behold, ye are risen up in your

this people. wilderness; and so ye will destroy all He will yet again leave them in the For if ye turn away from after Him,

little ones; for our cattle, and cities for our said: 'We will build sheepfolds here And they came near unto him, and

91

٤ī

of the inhabitants of the land. dwell in the fortified cities because their place; and our little ones shall until we have brought them unto to go before the children of Israel, but we ourselves will be ready armed

inheritance. inherited every man his until the children of Israel have We will not return unto our houses,

Jordan eastward. fallen to us on this side of the forward, because our inheritance is on the other side of the Jordan, and For we will not inherit with them

- (EI) וינעם. וימלמלס. מן נע ונד (מ"א ומלמלס בנע ונד):
- (14) לספות. כמו (ישעיה כמ, מ) מפו שנה על שנה (ירמיה ז, כמ) עולומיכם מפו וגו' לשון מומפמ:
- שהיקר עיקר והמפל מפל בנו לכם מחלה ערים למפכם ואחר כך גדרוח ללאנכם (מנחומא ז): (16) גבנה למקננו פה. מסים היו על ממונס יומר מצניהם וצנומיהם שהקדימו מקניהם למפס. אמר להם לא כן עשו
- מכשנו: ו, יג) והחלרן הולך לפניסה זה כחובן וגד שקיימו חולה: וישב מפנו. בעודנו חלל חמינו: בערי המבצר. שובנה באלס סדבקים (שַסְגַ, ימ) ואנו אמכס בעת הסיא וגוי מלוניס מעברו לפני אמיכס בני ישקאל כל בני מיל. ובירימו כמיב (יהושע ישראל. בכאשי גייפות. מתוך שגבוכיס סיו. שכן נאמר בגד (דבריס לג, כ) וערף זרוע אף קדקד ואף משס חזר ופירש לסס (עב) ואנחנו נחלץ חשים. נודיין מסיריס כמו (ישעיס מ, א) מסר שלל מש צו (שס ס, יע) ימסר ימישס: לפני בני
- (19) מעבר לירדן וגרי. בעבר סמערבי: כי באה נחלחנו. כבר קבלנוס בעבר סמורמי:

((בּנִּמִּנִ) אָּטַרְעַדְּבְּבֶּרְרְ עַנְּגָּרְ אָםְרְמַבְּוֹלְאָנִּ יָתְ פִּהְנָּמָא הָדֵוֹן אָם מַזְּדְּרְוּנִוּ בניעי ניְאַמֶּר אֲלֵיהֶם מִשֶּׁה אָם־תַּעַשִּׁוּן

تَنَلِينًا كَظِيرٌ نِلِينًا هِلَا لَابَانَهُا וְעְּבֶר לְכָהַם בְּלְ-חָלְוּא אָנִר

וְנְכְבְּשֶּׁר הַאְּבֶּא לְפַּנֵי יְהוֹיִה וְחָהְבְּבָּנִישׁ אַרְעָּא בַּוֹבְם עַּמָּא אָנוַ_אִנְבוּו מִפּּׁנָוּנִי

הואת לכם לאַהְוָה לפָּנִי יְהוָה: מיְהוָה יִמִּישִׂרְאֵּל וְהִיִלְּה הַאְּבֶּץ יי וֹאַעַר מְשָׁבוּ וֹהְיִימָּם נְקִיָּם

אַמֶּר הִנְיִבְאָ אָרְכֶּם: חַטַאָּהָם לַיהוָה יּדְעוּ חַטַּאָּהָבֶּם וֹאִם_לַאִ עַהַּהְּוּוֹן כָּוֹ

לַּגְנָאַכִּטְ וֹעַיָּגָא מִפּּנכֶם עַּגַּמְנִי: ± בְּנִיּ לְבֶבֶם מְּנִים לְמִפַּבְם וּנְדֵרְת

כּאָמֶר אָדנִי מִצַּוָר: אַל משָה לַאמָר עַבְּדֶרְרְ יַעֲשׁׁר לַמֹשֶׁה לַמִּשֶּׁה לַמִּישָׁר עַבְּדֶרְ יַעְּבְּרִיּוֹ ניאָמֶר בְּנִי־נְדִּ יִבְנֵוֹ רְאִיבֶוֹ

⁹² ספֿנו לְּמְגנו מִלֵנוֹנו וֹכֹּלְ_בֹּטִמְעִנוּ ספּּלָנֹא נְמָנֹא נֹבֹלְ

אַבלו צבר: رَفَرْر إِدَالِه رَفَارَاثِيْهِ حَيْقِهِ يَدِيْ خَوَدِتِهِ تَمَّحُبُنكَ تَمْخُبِهِ خُدِيلًا كِذِيهُ خُدُّى لَمَحُلُكَ نَمْخُدِهَا خُدٍ فَأَلَهُ

> בוֹ לַלַבְּאָ: נאַמַר לְהוֹן מֹשֶה אָם תַּעָּבְרוּן

בוטבוב זט פֿגֿבו בֿלכוָניו מו נְבְּבְּלֵא בַּבְּם הַמָּא בַּגִּי הַּב לואפר לכון כל דמונו ות

۲: ۵۲۵ with the state of the second s זכּאוֹ בדם גֹּג וּמִוֹהָבָאִלְ וּטִבוּ בול ולמב כן שטוכון וטבון

עלטון צום גו ובמו עובטכון וֹאִם לַא עַהַבּעוּן כַּוּ עַאַ

מפומכון שַּהְבָּרוּן: **Laticit** לנו לכון לבנון למפלכון

בְּמָא בַּוֹבַנְיִנְ מִפַּבַּיִר: וֹאֶׁמֶּר בְּנֵי נְּדְ יִבְנִי בְאִיבֵּן

٤<u>٢</u> בּׁמֹנבֹלֹא נְבְיוֹ שַׁמַּוֹ בַּבַלֹבוֹיו

בְּמָא בְּרְבּוֹנִי מְמַבְּיִלְ:

the war, yourselves to go before the Lord to will do this thing: if ye will arm And Moses said unto them: 'If ye

enemies from before Him, LORD, until He hath driven out His pass over the Jordan before the and every armed man of you will

possession before the LORD. land shall be unto you for a LORD, and before Israel, and this then ye shall be clear before the LORD, and ye return afterward; and the land be subdued before the

know ye your sin which will find have sinned against the LORD; and But if ye will not do so, behold, ye

your mouth. that which hath proceeded out of and folds for your sheep; and do Build you cities for your little ones,

as my lord commanderh. Moses, saying: 'Thy servants will do children of Reuben spoke unto And the children of Gad and the

Sz

07

there in the cities of Gilead; flocks, and all our cattle, shall be Our little ones, our wives, our

the Lord to dattle, as my lord man that is armed for war, before but thy servants will pass over, every

להמעכב שבע שחלקו וכן עשו: שליכם לעצור למלחמה עד כצוש וחלוק שמשה לה בקש מהם הלה ונכצשה והחר חשוצו והם קצלו עליהם עד החנחל הרי הומיפו אחר הנו"ן במקום ה"א של לנה הוא. מימודו של רבי משה הדרשן למדחי כן: והיצא מפיכם חעשו. לגבוה. שקבלחם (42) לצנאכם. מיבה זו מגזרה (ההלים ה, ה) לנה ואלפים כלם. שאין בו אל"ף מפסיק בין נו"ן ללד"י ואל"ף שבא כאך

(25) ויאמר בני גד. כולס כלים לתר:

ÄLX4: בֿא*ָ*מָג אַבוֹת הַמַּמִּוֹת לְבָנֵי בפַּיָל וֹאֵט גִעוְהַהֹּה בּלַנוּן וֹאֵט בַּעַלֹּא נִנִט נִעוְהַהֹּה בּנ נון נִנט וַיְצַיִּר לְהָם מֹשֶׁה אֲת אֶלְעָּזְרַ וּפַּקִּיד לְהוֹן מֹשֶׁה יָה אֶלְעָזָרַ

tribes of the children of Israel. heads of the fathers' houses of the Joshua the son of Nun, and to the them to Eleazar the priest, and to So Moses gave charge concerning

אָנַראָבֶין הַגּּלְעָּר לַאַהְיָּהָיי بالأثال خفترة بنوقو خقو לַמִּלְחַמְּׁעִ לְפִׁנֵּי יְתִּוְּע וְנִכְבְּשָׁׁע אָשַׁכֶּם אֶשַׁיבַיּנִבְּוּן בָּלַבְעַבְינִלְוּא ⁶² יַמַּלְרָוּ לְנִירְגָר וּלְנִי'רְאִּוּבָּוֹ ದರ್ಭ XÇÜD

נו אָנַמ וּלְמָּר לְאַּטְסָּנֹא: אַבְעָא בַּבְמִיכוּן וְהִהְנִין זְנוּ זְבְבַּנֹא כַּלְ בַּמִּזְבַוּ לְלַבַבָּא בו לב יבו באיבו המכון וֹאַמֹר מִמִּר לְרוֹן אָם וֹמְבָּרוֹן

Gilead for a possession; then ye shall give them the land of land shall be subdued before you, battle, before the LORD, and the Jordan, every man that is armed to Reuben will pass with you over the children of Gad and the children of And Moses said unto them: 'If the

וֹלאָשׁוֹוּ בַּעַכְבָם בַּאָבֶּא בַּלָּהוֹ: ° וֹאִם_לָאִ זֹמֹבֹרׁוּ חַׁלִּוּאִנִם אִטַּׁכֹּם

بجبية: لتنافريا Ergreit 世 な し 点 な וֹאִם לַא וֹהֹבַּׁבוּוֹ מִזְבוֹוֹו הֹמִכוִוֹ

אַל אַשֶּׁר דְּבָּר יְהְנְה אֶלֹ- לְמֵימֵר יָת דִּמֹלֵיל יִי לְעַבְּרָדְ لَالْمُثَادُ خُدْدَ لِلَّهُ لِكُلَّا لَكِيكًا كِيكُبُكِ لِيُخْتُدُ خُدُدُ فِي أَخْدُدُ أَنْهِ رَالًا

چا تقدید:

للشكرية كالمنتظاء

באַבהא בכוהו והפוא נטלא נהבר מוליון בדם עמא

مري حيايا: كثأ خئمًا لَعُضِر كَانَانَ تَتَحُرَتِهِ בּ נְחְנִי נַעֲּבֶר חֲלֹיִצֶּיִם לִפְּנִי יְהֹוֶה

לבו אַבֹּא סִבור סָבור: אֹבֹמֹא לַלַבְנִנִיא בּטַּטִוּמִנִא נאָטַ בּסִיחוֹן מַלְכָּא אָמוֹרָאָר וְיָה رَابِيَرُ حُرِيْتِ ١ طَهُدَ حَجِيْدٌ ذِبَ رَابِيدِ خِلَالًا طَهُدَ جَجِيْدٍ ذِبَهِ

their borders, even the cities of the according to the cities thereof with of Og king of Bashan, the land, of the Amorites, and the kingdom Joseph, the kingdom of Sihon king half-tribe of Manasseh the son of children of Reuben, and unto the the children of Gad, and to the

And Moses gave unto them, even to

shall remain with us beyond the

the possession of our inheritance

LORD into the land of Canaan, and

We will pass over armed before the

unto thy servants, so will we do.

saying: 'As the LORD hath said children of Reuben answered,

And the children of Gad and the

possessions among you in the land

but if they will not pass over with

you armed, they shall have

סָבֶיב: ڬۿڎؠڹ ڂڋڎؙڮ؈ۿڐ؞ٮڶڰڎ٨ מַמְבְּבְים מִנִי מִבְּבְּי בּבְּמֵּוֹ בִאָּבְא בּמִינִוּ בּבְּמִי מִלְבִּא בּמִינִוּ 止殺なディ מְנַשֵּׁר בֶּן ִיוֹסֶּף אָת־מַמְלְכָנֵת דִּמְנַשָּׁה בַּר יוֹסֵף יָה מַלְכוּתִיה וֹלְבֹרָנִ, בַאִּיבָן וֹלְטַבָּוֹ, הֻבֹּסו וֹלְבֹנִ, בַאִּיבֹן וּלָפּלְנִינִי הִבֹּסֹא

Dibon, and Ataroth, and Aroer; And the children of Gad built

land round about.

Jordan.

'.nssns Jo

ההבע נאט הבהב: הְּמְבְּעִי נְאֵע מְּבְהֵּב: בּי נִּיְבְנִּנִי בְּנִיבְגָּע אָע_בִּיבְן נִאָּע_ יִּבְנִי בְּנִי נִּגִי נִּגִי נִּגִי בִּנִי נִּגִי נִּגִי יִּבְּנִן נִיִּע

⁸ וֹאֶת־עַּמְרָת שוּפָּוֹן لْكُلَّالِي لِمُلَّالًا لِمُلَالًا لِمُلَالًا لِمُلَالًا لِمُلَّالًا لِمُلَالًا لِمُلْكًا لِمُلْكًا ווֹט מּסֹבוט מופֿן וֹנֹט וֹמֹזַב

and Jogbehah; and Atroth-shophan, and Jazer,

sε

†ξ

31

30

- (82) ויצו להם. כמו עליסס ועל מנאס מינה אלעזר ויסושע. כמו (שמות יד, יד) ה' ילמס לכס:
- (28) ואחנו אחזה נהלחנו. כלומר נידינו וברשומנו מסי למוזמ נמלמנו מעבר סזס:

וֹאֵט בָּיִט וֹמָבְׁע וֹאֵט בַּינט בִינוֹן וֹנִט בִּיט וֹמָבַע וֹנִט בִּיט בַּנֹו

The Haftarah is Jeremiah 1:1 - 1:2 on page 202. This Haftara is always read the first Shabbat after					
₹ †	And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, after his own name.		וְאָת־בְּנָתֵיהָ נֵיּקְבָּׁר אָת־קָּנָת בְּשְׁמִי: (פּ)	קיב פסוקיס	
τ /	And Jair the son of Manasseh went and took the villages thereof, and called them Havvoth-jair.	וְאֵיר: בְּפְּרָנֵיתוֹן וּקְּרָא יְתְּחֹוֹן בַּפְּרָנֵי יְאִיר:	נְאָיר: מָת־חַוֹּתִיהָם נִיקְרָא אָתְהָן חַוָּת נְאָיר:	īÞ	
0†	And Moses gave Gilead unto Machir the son of Manasseh; and he dwelt thetein.	ויהב משה יח גלשר למְכִיר פַר מְנַשֶּׁה וִיחֵיב פַה:	נימן משֶׁה אָח־הַגּּלְעָּׁד לְמָבִּיר בָּן־מְנַשֶּׁה נֵישֶׁב בֶּה:	o†	
6 £	And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorites that were therein.		ַנֵּלְלֵנִי בְּנֵּי מְכָּיִר בָּּן־מְנַשָּׁה גִּלְטָּבְה וַיִּלְבְּבֻהָה וַיִּוֹבֶשׁ אָת־ הְאֵמֹרֶי אֲשֶׁר־בָּה:	מפטיר	
88	and Mebo, and Baal-meon—their names being changed—and Sibmah, and gave their names unto the cities which they builded.	נְת אֶמֶׁבְת פַבְנִיּא צִּבְנִי: אְמָבְוֹ וְנִת אָבָמָר וּקְרוֹ בִאָמָבִוֹ נְיִת נְבֵוּ וְנִת בַּמָּלְ מָמִוּן מַּפְּפָּּ	וְאָּטַרְנְבֵּוֹ וְאָמַרְבָּעָּרִ נִיקְרְאַּוֹ בְשִׁמְּתִ אָתַ־שְׁמָנִת מִיּסְבָּת שֵׁם וְאָתַ־שִּׁבְּמָוֹת הְיִּסְבָּת נִאָת בְּעָלִי	88	
Lε	And the children of Reuben built Heshbon, and Elealeh, and Kiriathaim;	אָלְהָּלְא וֹנִע לַבְנִינִים: יִבְּנִי נִאִיבֵּן בְּנִי נִיִע חַאָּבִּיִן וֹנִע	וֹאָט_אָלְהַּבְאָ וֹאָט לּבְוֹטִוֹם: יִבְׁנָגְ בַאִּיבָוֹן בַּנְיִ אָטַטַהָּבְּגָוֹ	Z٤	
06	fortified cities, and folds for sheep.	בריין בריכן וִחַטְרין דִּעָּאן:	הְבֵׁו מִבְּבֵּר וֹנִגְנְיַ בִּאָן:	_	

.znmmpT to dt71 sdt

בִּיִר משֶה וְאַהַרְוֹ: ל יְבְאָנִים בְּבְּבְאָנִים בְּבָּבְאָנִים בְּנִבּּלֶ ممر يُحْدِد مَوْمَرُد حُدْد نَشِلَهُم يُعْشِد يَحْدُدُ مَشْرُدُد حُدْد نَشِلَهُم

hosts under the hand of Moses and out of the land of Egypt by their of Israel, by which they went forth These are the stages of the children

and Beth-nimrah, and Beth-haran;

IIIXXX

- וגדכום למן: (35) ערי מבצר וגדרות צאן. זה סוף הפסוק מוסג על מחלם הענין ויצנו בני גד את הערים הללו להיוח ערי מבלר
- שבמה. בנו שבמס וסיא שבט סאמורס למעלס (לעיל ג): שם עבודה אלילים שלהם ובני ראובן הפבו אה שמוח לשמוח אחרים וזהו מופבוח שם נבו ובעל מעון מופבוה לשם אחר: ואה (88) ואח גבו ואח בעל מעון מוסבח שם. נצו וצעל מעון שמות עצודת הלילים הס והיו ההמוריים קורים עריהם על
- (98) ויורש. כמכגומו ומכיך. שמיבמ כי"ש משמשם שמי מלוקום לשון יכושה ולשון סוכשה שהוה מיכוד ומיכוך:
- (24) ויקרא לה גבה. לה מינו מפיק ה"מורמימי בימודו של רבי משה הדרשן לפי שלמ נמקיים לה שם זה לפיכך הומ רפה. (וו-) חותיהם. כפרניסון: ויקרא אחהן חות יאיר. לפי שלמ סיו לו בניס קרמס בשמו לוכרון:
- שמשמע מדרשו כמו לם. וממסני מס ידרוש בשמי מיבות סדומות לס (רות ב, יד) ויממר לס בועו (וכריס ס, ימ) לבנות לס בית:
- (I) אלה מסעי. למה נכתבו המסעות הללו. להודיע מסדיו של מקום. שאף על פי שגור עליהם לעלעלם ולהניעם במדבר לא

מַסְעֵּים לְמִוּבְּאֵיהָם: خُمْوُمْدَتُو مَحْ فَي نُعِيْدُ لِيَقْمُ خِمْهُجُدُيدِياً مَحْ مُنْفِئِهِ يَنْ ניכְאָב מִשֶּׁה אָת־מוֹצְאֵיהֶם יִכְתַב מִשָּׁה יָה שַפְּקָנִיהוֹן

لْهُجْدًا مَصْكُرُتُنْ لِلْ كُمْفَكُرُتُنْ لِلاَ

בַּמְּע לְמִּנוֹ, כַּלְ_מִגַּבְיוֹם: بَنْ فِمَا نَمْهُ، خُرْنِ نَهُلِهُمْ خُرْنِي יּ בווֹבאַמְּגַוֹּ בּנוֹמִמָּבִי מֹמֹּב גַוֹם בוֹבמֹאַנִ בּנוֹמִגמֹטַ מֹמַבֹּא וומָא בַּוֹבַה וּנִמַּקוּ びしなれる

לְמִּנוֹ כֹּלְ מִצְּבֹאֵנִי לפֿלוּ בֿנוּ וֹמִּבְאָלְ בַּבוֹתְמִ נִּלְוּ מְּמְּשְׁרָת לְיִנְהְשָׁאַ מַּנְמָאָר מִבְּתַר פּּסְחָא *ŭL*άĊQQ

دڃ×ج'היהֶם עַמֶּה יָהוָה שָׁפְּמִים: עלט געוֹני במס לַּגְבּבׁנִג בּעוֹן כֹּגְ בּנִבְנָא יִבְּמָתְּנִטְעוֹן ימגונים משלבנים אני אַמָּר ימגרא משלבנו זני בשמק זמ

זֹיִנוֹנוֹ בֹסַבֹּעי: י ניסְעָּנִי בְּנֵירִישְּׁבְאָץ מָנַגְּלְטָסְ וּנְּסָּלְוּ בְּנִי יִשְּׁבָאֵץ מָנַגְּלִטָּסְ

ושָׁרוֹ בְסָׁכוֹת:

ַבַּלַבָּע עַמָּגַלַב: ° [¿םֹמֹנ מִפַּׁכְּׁט [¿שׁנֹוֹ בֹאִטָּׁם אֹֹמֵּר װּמָבִנ מִפְּׁבּוָט וּמָּרוִ בֹּאִיטִׂם

בְּבְסְמֶר מֶּבְבְּרָא:

آنَالُهُ خِفَالُهُ مَالُكُمُ * בְּחִירִיתְ אֵּמֶשׁׁר עַּלְ-פְּנֵי בַּעַלְ צְּפִּוֹן חִירָהָא דְּקְּדָם בְּעִילִ צְפִוֹן נּוֹסְׁמִנְ עֵּאֶטְיַם נַנְּמֶּבְ מַּלְבַבָּּנִ נִיֹמְלָנִ עָאָנִטִם וַעַבַּ מַּלְ

ישָׁרוֹ בֶּבֶרם מִנְדּוֹל:

אָשֹׁם וֹגְעַׁה בֹּמִבֶּע: בּבוֹב הַלְמֵשׁ וֹמִים בֹמֹבַבַּר מִנִילַב טַלְטָא וִמִּגוֹ בַּמֹבַבַּרָא בְּתִּוְרְ תַּיָּם תַמִּרְבְּּרֶה וַנְּּלְכֹּוּ בְגוֹ יַמָּא לְמַרְבְּרֶא וַאֲזַלוּ ניסעי מפְּנֵי הַחִירֹת ניִעַבְּרָי וּנְשַלִּי מִן קֵדָם חִירָתָא נַעַבִּרָי

דְּצֵיתָם וֹשֶׁרוֹ בְמָרֶה:

וֹמִלְמָנִם טַּמָנִנם וּנִּטִנּרַמֶּם: וֹּבְאֵילְם שָׁמַּים עָשְׁרֵּה עֵינָת עָיִם

لمتنا لهخمنا سكزنا بهديا ולאגלום שבו ההתר מכוהול

> these are their stages at their goings commandment of the Lord; and stage by stage, by the And Moses wrote their goings forth,

Egyptians, high hand in the sight of all the children of Israel went out with a morrow after the passover the day of the first month; on the in the first month, on the fifteenth And they journeyed from Rameses

Lord executed judgments. first-born; upon their gods also the among them, even all their them that the Lord had smitten while the Egyptians were burying

t

pitched in Succoth. journeyed from Rameses, and And the children of Israel

the edge of the wilderness. and pitched in Etham, which is in And they journeyed from Succoth,

they pitched before Migdol. which is before Baal-zephon; and and turned back unto Pihahiroth, And they journeyed from Etham,

Etham, and pitched in Marah. days' journey in the wilderness of wilderness; and they went three the midst of the sea into the Penehahiroth, and passed through And they journeyed from

they pitched there. threescore and ten palm-trees; and were twelve springs of water, and and came unto Elim; and in Elim And they journeyed from Marah,

(+) ומצרים מקברים. ערוזיס נחנלס: במסתום שמר לו כאן ישננו כאן הוקרנו כאן חששה אם כאשך וכוי: רבים) דרש בו דרשה אחרה משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאוחו כיון שהיו חוזרין התחיל אביו מונה כל ימולא שכל שמנה ושלשים שנה לא נסעו אלא עשרים מסעות. זה מיסודו של רבי משה הדרשן. ורבי מנחומא (מסעי ג. במדבר למדם שהים במדבר פארן ועוד הולא משם מ' מסעום שהיו לאחר מיחם אהרן מהר ההר עד ערבום מואב בשנם הארבעים (במדבר יב, טו) ואחר נסעו העם מחלרוח וגוי (עם יג, ב) שלח לך אנשים וגוי. וכאן הוא אומר ויסעו מחלרוח ויחנו ברחמה לא מסס י"ד שכולס סיו בשנס ראשונס קודס גוירס. משופעו מרעמפם עד שבאו לרחמס. שמשס נשחלחו סמרגליס שואמר - מאמר שהיו נעים ומעולעלים ממסע למסע כל ארבעים שנה ולא היתה להם מנותה. שהרי אין כאן אלא ארבעים ושתים מסעות.

pitched by the Red Sea.

And they journeyed from Elim, and هِيْ يَهِ الْعَادَاتِ عِلَ الْعَادَاتِ الْوَاكَاةِ الْمِياءِ الْوَاكِةِ الْمُ

٤z	ַנִיּסְעַּי מִקְּהֵלְתָּה וַיַּחֲנִי בְּהַר־ שֶׁפֶּר:	וּנְטֵלוּ מִקְּהֵלְתָּה וּשְׁרוֹ בְּטוּרֶא יְישְׁפֶר:	And they journeyed from Kehelah, and pitched in mount Shepher.	57
77	ניסְעִּי מֶרְסָָה וַיַּהָנִי בִּקְהַלְהָה:	וּנְשַּׁלוּ מֵרְסָּה וּשָּׁרוֹ בִּקְהֵלְתָּה:	And they journeyed from Rissah, and pitched in Kehelah.	77
17	ניסְעָּי מִלְבְנְנָה וְיַחֲנִי בְּרְמָה:	الإولاء ولأجداد الإساء جرود:	And they journeyed from Libnah, and pitched in Rissah.	17
07	ניסִעִּי מִרְפָּוֹן פָּבֶיץְ וֵיַחָנִיּ בְּלְבְּנֶה:	וּנְטַלוּ מֵרִמּוֹן פָּרֶץ וּשְׁרוֹ בְּלְבָנְה:	And they journeyed from Rimmon-perez, and pitched in Libnah.	07
бі	ניסְעָּי מֵרַחְמָה וַיַּחֲנִי פְּרַפָּׂוֹ פְּרֶץ:	וּנְטֵּלוּ מֵרִקְמָה וּשָׁרוֹ בְּרִמּוֹן פְּרֶץ:	And they journeyed from Rithmah, and pitched in Rimmon-perez.	61
81	ניסְעִּי מִחֲצֵרֻׁת וַיַּחֲנִי בְּרִתְּמֶה:	וּנְטֵּלוּ מֵחֲצֵרוֹת וּשְׁרוֹ בְרַחְמָה:	And they journeyed from Hazeroth, and pitched in Rithmah.	81
Źτ	ניסעי מקברת המאוה ניהני בחצרת:	בּטֹגּרוִט: װְסָּלְנִּ מִּפְּבְרֵנִי דִּמְּשִּׁאֵלֵי נְשִּׁרִוֹ	And they journeyed from Kibroth-hattaavah, and pitched in Hazeroth.	Lτ
91	ניסעי ממּדְבַּר סינִי ניַחַנִּי בְּקְבְרְת חַמַּאָנֵה:	בַּלבְבֵּרְ בַּמְּמָּאֵבְיְ: נְנְּמָבְנְ מִמָּבַבְּרָא בַּסִינָרְ נְמָּבִוְ	And they journeyed from the wilderness of Sinai, and pitched in Kibroth-hattaavah.	91
Śī	סנגי: ניסְעָּי מֶרְפִּיגָם וְיִּחֲנִי בְּמִרְבָּר	خْمَلَخْدُم يُـمُدِرُ: بِرُمَرِهِ مُلُخَدِينَ بِهُدِي	And they journeyed from Rephidim, and pitched in the wilderness of Sinai.	ſι
† 1	ניסְעִּי מֵאָלִיטִ וַיִּחֲנִי בָּרְפִּידִׁם וְלֹאִ־הְנִה שָׁם מֵיִם לָעָם לִשְׁתִּיה:	לְמִאָּטֵּי: וְלֶא חֲוָה תַּמָּן מִיָּא לְתַּמָּא וּנְטַלִּי מֵאָלְיִּטִּ וּשָׁרוֹ בָּרְפִּידִים	And they journeyed from Alush, and pitched in Rephidim, where was no water for the people to drink.	† 1
٤ī	ניסעי מדְפְּקָה וַיַּחָנִי בְּאָלְיִשׁ:	װָטַלוּ מִדְפְּקָה וּשָׁרוֹ בְּאָלוּשׁ:	And they journeyed from Dophkah, and pitched in Alush.	ει
71	ניסער ממרבר־פֵין וַיַּחָנִיּ בְּרְפְּקֵה:	וּנְטֵּלִוּ מִמַּדְבָּרָא דְּסִין וּשְׁרוֹ בְּדָפְּקְתּ:	And they journeyed from the wilderness of Sin, and pitched in Dophkah.	71
מני	ֶהְיִּלְיִּ הַיְּקְיִּ הַיְּקְיִּ	בְּמַרְבְּרָא דְּסִין: הְמַלְיּ מִיַּמֶּא דְסִיּן	And they journeyed from the Red Sea, and pitched in the wilderness of Sin.	π

(18) ויחנו ברחמה. על שם לשון סרע של מרגלים שנאמר (מסלים קכ, ד) מס ימן לך ומס יוסיף לך לשון רמיס מלי גצור

שנונים עם גמלי רממים:

۷ ٤	ניסעי מקבש ניחַני בְּתָר חַהְר בְקַצֶּר צֶרֶץ צֶּרְוֹם:	וּנְשַׁלֵּוּ מֵרְקַם וּשְׁרוֹ בְּּחּוֹר מוּרָא בִּסְיָפֵּי אַרְשָּׁא דָאֶדוֹם:	And they journeyed from Kadesh, and pitched in mount Hor, in the edge of the land of Edom.—	Zε
98	בְמִרְבֵּר צֵן הֵוֹא קְּרֵשׁ: הַסְּעִּי מִעֶּצְיֹן הָבֶּר ניַחָנִי	בְּמָרְבְּרָא דְּצִין הִיא רָקם: בְּמַרְבְּרָא דְצִין הִיא רָקם:	And they journeyed from Ezion-geber, and pitched in the wilderness of Zin—the same is Kadesh.	98
SE	ניסטו מעברנה ניחנו בעצין גבר:	بزوל: מַעַּבְרוֹנָה יִּשְׁרוֹ בְּעָצְיוֹן גָבֶר:	And they journeyed from Abronah, and pitched in Ezion-geber.	SE
† £	נּיִּסְׁמִּוּ מִיְּמֶבְׁנִיבִי וְיַּנְוֹנִי בְּמָּבְׁנְנְיִנִי:	ױָנְטַלױ מִיְּמְבְתָה װּשָׁרוֹ בְּעַבְרוֹנְה:	And they journeyed from Jotbah, and pitched in Abronah.	≯ €
33	ניסעו מַחַור הַוּּדְגָּר וִיּחַנוּ בְּיִשְׁבֶּתְה:	ּנְטַּלִּי מֵחוֹר גּּדְגָּד וּשִׁרוֹ בְּיָטְבְתָּה:	And they journeyed from Hor-haggidgad, and pitched in Jotbah.	88
78	הגרגר: הגרגר:	גְרְגָּר: הְטָּלֵי מְבְּנֵי יַשְּׁקְן יִשְׁרוֹ בְּחוֹר	And they journeyed from Bene-jaakan, and pitched in Hot-haggidgad.	78
31	ניסְעִּי מִמֹסֶרֵוֹת וַיִּחֲנִי בִּבְנֵי יְעְקוֹ:	יְנְמֶלְוּ מְמֵּוֹסֶרוֹת וּשְׁרוֹ בְּבְנֵי יְנְמֶלְוּ:	And they journeyed from Moseroth, and pitched in Bene-jaakan.	τξ
30	ررْمِه، يرمَنْهُ مُذِيْہ رِرْمِهِ، چَمْمَهُ أَنْهِ:	ιζαζι απψαίζη ιψΓί چαίοΓίπ:	And they journeyed from Hashmonah, and pitched in Moseroth.	οξ
6 7	ניסְעִּי מִמִּהְבֶּה נַיַהָנִי בְּחַשְׁמֹנֶה:	್ಕೆಥರೇ ಛರ್ಥಿರ್ಧ 'ಅ್ರಗ್ ಕ್ಷಗ್ಗಳದ್ಯು	And they journeyed from Mithkah, and pitched in Hashmonah.	67
82	ניסטי מקורה ניהני במקקה:	וּנְשַּׁלִּי מִמְּרַח וּשְׁרוֹ בְּמִתְּקָה:	And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	82
Lτ	ניסטי מהת ביהה בהבה:	וּנְשַּׁלֵּוּ מִמְּחָת וּשָׁרוֹ בְּתְּרֵח:	And they journeyed from Tahath, and pitched in Terah.	Lτ
97	נּיִסְׁמִּי מִמַּלִיבִילְ,ַע וֹנִּוֹדְתִּ בִּּעִיבוּע:	بېرىر، מۈچىرئى ، بېدن چېرىرى:	And they journeyed from Makheloth, and pitched in Tahath.	97
Sz	رزوع؛ يُتِالِدُنِ مِنْ خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ فِي خِمْ ف	بېۋراد מېرېت انښدا چومې د د د د د د د د د د د د د د د د د د د	And they journeyed from Haradah, and pitched in Makheloth.	Sz
† 7	ַניסְעָּי מֵתַר־שָׁבֶּּר וַיַּחָרָי בַּחֲרְבֶּה:	וּנְטַלוּ מִמּוּרָא דְּשְׁפָּר וּשְׁרוֹ בַּחַרְדְת:	And they journeyed from mount Shepher, and pitched in Haradah.	† z

- (44) בעיי העברים. לשון מרצומ וגליס כמו (מיכס א, ו) לעי סשדס (מסליס עט, א) שמו אם ירושליס לעייס: לפיכך מור וכמזה (ר"ה ג, א):
- (O+) רישמע הכגעני. כאן למדך שמימם אסרן היא השמועה שנסמלקו ענני כצוד וכסצור שנמנה רשוח להלמס צישראל
- (88) על פי ה׳. מלמד שמת בנשיקה (ב"ב יו, ה):

בְּמֵישְׁרֵיְא דְמוֹאָב עַּל יַרְדְּנְא דְירִיחוֹ: בּׁמֹבְבָּט מִנְאָב מֹכְ זִבְבֵּוֹ וֹבִטֹוִ:

** נَنْضُمُد طَّلُتُذَ لَمُخُلِّدُت لَيْقَالَةِ يَتْمَكِدِ طَهِيتَ، لَيُمْخَلُغُ، يَهُدِي

בְּבַבְי, בְּגַּבְבַרִים בְפָּנָ, וְבַבְי למונ, במלבא, בלבם לכו:

٢٠ توم، معرفا يجزئنها توليد ببعد معرما بجرما بجرئات بهاب

بَحْرُنُ لِمُنْ لَا يَا يَا يُعْلِيهِ عَلَى الْمُعْلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعْلِمِ الْمِعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْعِلْمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْعِلْمِ الْمُعِلِمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْ °¢ נַיּסְׁמְּנִ מִצִּיבְּׁן עַּגִּרְ וְיַבְּוֹנִינִ בְּעַלְנְן וּנְשַׁלִּ מִצִּיבִן עָּר וֹשְׁרֵוְ בְּעַּלְמוּן

s+ ניסער מעניים ניהולר קדיקן גדי

וּנֹמּלוּ מֹמִּנֹוֹשֹׁא וּמִבוּ בַּבִּינִ

בְּגְּבָרִים בִּגְבָוּלְ מִוְאֶב: מְבְּרָאֵי בִּקְחִוּם מִוּאֶב: בְּבָּיֵן וּנְמַלוּ מֵאִיבוּת וּשָּׁרוֹ בִּמְנִוֹת

ני ניסטי מפולן ליחלי באבט: ינְטַלוּ מִפּונוֹן וּשָׁרוֹ בָּאוֹבוֹת:

ב+ וֹנֹסׁמֹּנ מִצְּלַמְלְצִׁ זֹנְעַׁלֵּנִ דְּבַּעַלְנִי ינְמַלוּ מִצַּקְמַנְה וּשָׁרוֹ בְּפּוּנוֹן:

בְצַלְמִנֶּה: ختر در النه

ئئٹر

בּבא בּנוֹ וֹמִבאַב: يخثمًا خَمَّات، خَدْ، نَهُلُعُح: וֹטִיאַ יָמֶּכ בּנֹנִיכ בֹאָבוֹא בֹנֹמַן וֹטִיאַ נִטִּיכ בּנִבוְמָא בֹאַבֹּמֹא נישְׁמָּת עַבּׁנְאָנִי מָבְּנִב אַנְיִב יִשְּׁמָת בּּנְאָנִאָר מַלְבָּא בַּעְּרָב

מְּנְוֹע בְּמְטִׁוְ בְּנִיְנִ נִינִינֵי: (O) מְּנָוּ כַּר מִינִ בְּנִינִ מִּנְּאִי: מּ נְאַנִינְן בְּּנִוֹתְ בְּנִינִי נִינְיִינִי מִּנְאִי נִאַנִין בַּר מִאָּע נְאָמִנִּין נִּיִּלְעִי

ځ₁ًـٰـٰـٰـٰـٰ×: جَهُلِه كِابَائِكِ: **口は「母女**口 מֹאָבוֹא מֹגֹנִום בּעַבָּה עַעַבּה עַעַבּיה בּעַבָּ בני ושְׁבַאֵל מִאַּבְמָא בְּמִבָּנִם באַבְבְּעִים לְצֵּאָר בְּנֵי־וִשְּׂרָאֵלְ תַּמָּו בִּשְׁנָה אַרְבְּעִין לְמִפַּל אַ מַּלְ־פָּי יְהְוָה וַיְּנְמָה שָׁם בַּשְׁנַה שוֹרָא עַל מִימְרָא דַּייִ וּמִיה يؤور لاپترا برخيا هِل برد برير بفذيط هَلَتِا خُلَتُهُ خُلِين

at Jericho. in the plains of Moab by the Jordan mountains of Abarim, and pitched And they journeyed from the

of Mebo. the mountains of Abarim, in front Almon-diblathaim, and pitched in And they journeyed from

Almon-diblathaim. Dibon-gad, and pitched in

97 And they journeyed from

St

 $\dagger \dagger$

38

pitched in Dibon-gad.

And they journeyed from Ijim, and

border of Moab. and pitched in Ije-abarim, in the And they journeyed from Oboth,

and pitched in Oboth.

٤4 And they journeyed from Punon,

Zalmonah, and pitched in Punon. 77 And they journeyed from

Hor, and pitched in Zalmonah. τt And they journeyed from mount

—.ləsızı do nərblidə ədə do gaimoə land of Canaan, heard of the Arad, who dwelt in the South in the

And the Canaanite, the king of died in mount Hor.

twenty and three years old when he 6٤ And Aaron was a hundred and

first day of the month. Egypt, in the fifth month, on the Israel were come out of the land of fortieth year after the children of of the Lord, and died there, in the mount Hor at the commandment And Aaron the priest went up into

מוֹאֶב: (ס) אַבֿל השטור בערבה ער מישר שטין במישרוא ַ <u>נַּנְשְׁלֵּנִ מַּלְ עַנְּיַבְּלְ מַבֶּּנִע עַנְשְׁמְע</u> יִשְׁבִוּ מַלְ <u>יַּבְּלִּאַ מִבֵּי</u>ע יָשִׁבוּ מַלְ

下は なに 没口:

Abel-shittim in the plains of Moab. from Beth-jeshimoth even unto And they pitched by the Jordan,

67

τS

05

(ממישי) מואָב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָוֹ לֵאִמֶּר: عَرْعِرِ بَرْبِيَةٍ بَالِنَا \$ِحَاظَهُا جِعِرَاثِاءً

سَنَلْتُل هُمِ كُلُم خُرُّمًا: אַלְנִיִם כֵּי אַנָּם מְבְרָיִם אָתַ לְתִּוּ אַרִּי אַתּוּן מְבְרִין יָת يَقُر هُجِ خُرْدُ نَشِلُهُجِ لَهُمَلُكُ مَجْرِمِ مُن خُرْدُ نَشِلُهُجُ لَنَامَالِ

בְּמִנְתָם הַשְּׁמֶּהָירוּ: מּפֹׁכִטֹם שֹׁאַבְּרוּ וֹאָנוּ בֹּלְ- מִנֹּבֹטַנוּן שַבּּרוּן וֹנִינוּ בֹּלְ خُطِ مَهْ خَبِنُت لَجِّن خُطِ مَخْمَةً خَدَن صَدُيْنَتِيا لَيْنَ خَطِ مَخْمَةً ין אַבְּגֹּלְ מִפְּנִיכְּם וֹאָבֹּגַשְׁם אֵט מִן בֵּגַנִמִיכִוּן וִעַבָּגוּן יִט כִּלְ بتنتهقه

خَلَيْظِ لِمُثَلِينَا בּשׁׁב בָּג לְכָּם וֹעִשׁג אָעַבְעַאָּבֶּג וְטִשְּׁבֵּנוּ בִּעַּ אָבָג לְכִּוּן וִעִּבִּנִי נְבְוְבְאֵבֶׁם אָנַבְיִאָבְאֹ וְהַהְבְּטִּם וְטִינְבְרֵוּ יִנִי יִנְיִבָּה אָבְתָּא

שְׁמָּה הַגּוֹרֶל לֵוֹ יִהְיָה לְמַּמִּוֹת אָּטַ-נַּטַּלְטָּוּ אָלְ אָּמָּבַ-יָּגֵּא בְּוּ יָט אַטִּסְנָּטִּינוּ לְּבִּיפִּיַל כִּיִּיִּ +2 ÇqÿĢŢūrċa וֹטִיטַוֹעַלְטֵּׁםְ אָטַ יַבַּאָבוֹא בֹּנִינְבְ וֹטַטַּסָׁנוּוּ וֹטַ אַבַּהֹא בַּהַבַּבָּא

אַבטגפֿם טַעָּנָם טַעָּנָם

הְמוֹאָב עַל יַרְרְנָא הִירִיהוֹ ומבול ון עם משה במישרוא

ನ್ಷದ:

וֹבְיִבְאַ לְאַבְעָא צִּכְנְעוֹ:

אָטַ כֹּלְ יָהֶׁבֹּי, וּיִישׁבֹּרוּן זִיש כֹּלְ זִישְׁבֹּי, אַבְׁהֹא

נְת אַרְשָׁא לְמֵירַת יָתַה:

שמו גולא ביליה יהי לשקטי הַמְּמְנְים צַּחְסְנִהְהוֹן וְלִוְעֵיבִי הַוִּעְּרְוֹן قلأف خيتةنفحيا خفيه قفيا نع

אַבְהְהְהַכוּן הַּהְסְנוּן:

the land to possess it. therein; for unto you have I given inhabitants of the land, and dwell And ye shall drive out the

images, and demolish all their high

stones, and destroy all their molten you, and destroy all their figured

inhabitants of the land from before

then ye shall drive out all the

over the Jordan into the land of and say unto them: When ye pass

'Speak unto the children of Israel,

the plains of Moab by the Jordan at

And the Lord spoke unto Moses in

Canaan,

Jericho, saying:

And ye shall inherit the land by lot

inherit. the tribes of your fathers shall ye man, that shall be his; according to wheresoever the lot falleth to any shalt give the less inheritance; inheritance, and to the fewer thou more ye shall give the more according to your families—to the

(9+) מביה הישמה עד אבל השטים. כלן למדך שיעור מחנס ישרלל י"ב מיל. דלמר רבס בר בר חנס לדידי חוי לי ססול

עוברים בירדן ביבשה על מנס כן מעברו. ואם לאו מים באין ושומפין אמכם וכן מלינו שאמר להם יהושע בעודם בירדן (סומה (12) כי אחם עברים את הירדן וגיי יהורשתם וגיי. ופלל כמס פעמיס סווסרו על כך ללל כך למכ לסס משס כשלמס ממר אור ויי (עירובין נה, ב): אבל השמים. מישור של שמים אבל שמו:

לסשמחוות עליסס בפישומ ידיס ורגליס כדרמיב (ויקרא כו, א) ואבן משכים לא ממנו בארלכס לסשמחוות עליס: מסכחם. (בפ) והורשחם. וגרשמס: משכיחם. כמרגומו בים פגדמסון על שם שסיו מסכנין אם סקרקע ברלפה אבנים של שיש (r, à. argead gras a, s):

٤٥: (33) והורשתם את הארץ. וסורשמס אומס מיושביים ואז וישבמס בס מוכלו לסמקייס בס ואס לאו לא מוכלו לסמקייס כמכדומו ממכמפון:

משבון יולהי מלרים (ב"ב קיו, ה). דבר החר בשנים עשר גבולין כמנין השבמים: (42) אל אשר יצא לו שמה. מקרא קלר סוא זה אל מקום אשר ילא לו שמה הגורל לו יהיה: למטוח אבוחיכם. לפי

ישְׁבָים בָּה: אַטַּכְם הַגְעַבְּׁבֶּא אָמֶּב אַטַּם שוּעַירוּ מֶהֶם לְשָּׁכִּים בְּעֵּינֵיכֶם דַּעַיְּשְׁצֶּרוּוֹ נאָם לאָ תוֹרָישׁוּ אָת־ישָׁבֶּוּ

אַנְעָא דְאַתוּן יָתְבָּין בַּהָּ: משפונכון וימיקון לכון על בֹּגִינְכֹים וֹבֹּגֹנִנִּ נִמְמָבְנִוּ נִלְמָהְבֹּנִוּ נִלְמָהְבֹּנִוּ נִלְמָהְבֹּנִוּ וֹאָם לָא טֹטַוֹבכוּן וֹט וֹטַבֿוּ

the land wherein ye dwell. sides, and they shall harass you in your eyes, and as pricks in your remain of them be as thorns in you, then shall those that ye let inhabitants of the land from before But if ye will not drive out the

<u>दे</u>थेव श्रेत्रक्षेप देवैवः (ब) °° וֹבְיֹנִי כֹּאֵמֶּׁר בַּמֶּנִינִּי לַמְּמָּנִי וּיִבִּי כִּמָּא בַּוֹמָּיִבִּיִם לְמָמֶּבִר

להון אַשְּבֵיד לְכוּן:

do unto you. thought to do unto them, so will I And it shall come to pass, that as I

95

And the Lord spoke unto Moses,

לא נוָדַבֶּר וְהַוְּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

'Command the children of Israel, $\Lambda IXXX$

<u>ڬڋڂڔڟۥڬ</u>ۥ ترَجَر حُرَّت جِدِيَة لِي الْمُعَالِمِينَ عِنْ الْمُعَالِمِينَ عِنْ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلِمِ الْمُعِلَمِ الْمُعِلِمِ בַּלְּמֵן לֵּלְמֵן וֹאֵנִי בַּאַבוֹל אַמֶּב בַּלָּמוֹ בֹא אַבְּלָּא בַּנִינִפּּבְיִנִי אַכְנְיִם בֹּיַאַנִים בֹּאִים אַכְ_ לְעִוּן אַנִי אַשוּן מֹאַלְיוּ לְאַנַמֹּא בּוּ אָטַבּׁדֹנֹ וֹמִּבֹאָכְ וֹאָמָבֹעַ פֿפֿגַ זִּטְ בַּדֹנִ וֹמִבָּאָכְ וֹטִימָּב

thereof. Canaan according to the borders for an inheritance, even the land of be the land that shall fall unto you into the land of Canaan, this shall and say unto them: When ye come

تالمُلا: يْجُرُدُمْ يُرْح مُخَيِّب بُعَاتِهُمْ لِم يُعَانِهُ رَبِي يُولِي يُعَانِهُ يُعَانِهُ لِمَانِهُ لِمَ ַ בּ בּ מְלְיִינֵרְ אָבְיִם וֹבִינִי לְכִּם מִמּנִיבִּרְאִ בַּבְּיוֹ מִלְ טִּעוּמִי וְהְיָה לְכָה פְּאַעַ־נָגָב מִמֶּבַבַ וּיהִי לְכוּן הוּחַ דְּרוֹמָא

מִסְיָפֵּי יַמְּא דְּמִלְחָא קַרּוּמָא:

Salt Sea eastward; border shall begin at the end of the side of Edom, and your south the wilderness of Zin close by the Thus your south side shall be from

- אחכם. כמלגומו: שיכים: ולצגינם. פומרים בו הפומרים לשון ממוכח קולים המוככח המכם למגור ולכלוה המכם מהין יולה ובה: וצררו (פב) והיה אשר חוחירו מהם. יסיו לכס לרעס: לשכים בעיניכם. לימדות סמנקרות עיניכס תרגוס של ימדות
- אמר לו ראה אין בהם עוד כח: מלוקה לשון נפילה. ומדרש אגדה אומר (מנמומא ד) על ידי שהפיל הקב"ה שריהם של עי אומות מן השמים וכפתן לפני משה גבולי רוחוחים סביב. לומר לך מן הגבולים הללו ולפנים המלוח נוהגוח: - חפור' לכס. - על שם שנחחלקה בגורל נקראח (ב) זאח הארץ אשר חפול לכם וגוי. לפי שסרבס מנום נוסגום במרן ומין נוסגום במולס למרן סונרך לכמוב מנרני
- בואס לדרומה של ארץ מואב שנאמר (שופטיס יא, יו) וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה. והלכו כל דרומה של מואב עד סופה ובקשו ממלך אדום שיניחם לעבור דרך ארלו ולהכנם לארן דרך רחבה ולא רלה והולרכו לשבוב אם כל דרומה של אדום עד שממים לפי שהיו כמה אומות יושבות בלדו והולכין אלל דרומה מן המערב כלפי מורח המיד עד שבאו לדרומה של ארך גרי כרמים. ולא נחס אומו הדרך אלא הסיבן והוליאם דרך דרומה אל המדבר והוא שקראו יחוקאל (יחוקאל ב, לה) מדבר מלסים דרך ארץ פלשמים שהם יושבים על הים במערבה של ארץ כנען כענין שנאמר בפלשמים (לפניה ב, ה) יושבי מבל הים לקרב אם כניםחם לארץ היה מעבירם את הנילום ללד לפון ובאין לארץ ישראל ולא עשה כן ווהו שנאמר (שמות יג, יו) ולא נחם ישראל וארוס אללה ללד המורם וארן מואב אלל ארן אדום בפוף הדרום למורה וכשילאו ישראל ממלרים אם רלה המקום מלרים היה מהלך על פני כל ארץ מלרים שנאמר (יהושע יג, ג) מן השיחור אשר על פני מלרים. ומפסיק בין ארץ מלרים לארץ וארן מואב כולה. ארך מצרים במקצוע דרומים מערבים שנאמר בפרשה זו מעלמון נחלה מצרים והיו חוצאוחיו הימה. ונחל מורחית של ארך חשעת המעות. כילד שלש ארלות יושבות בדרומה של ארך ישראל זו אלל זו קלת ארך מלרים וארך אדום כולה (ε) והיה לכם פאח נגב. רוח זרומים משר מן סמורם למערב: ממדבר צן. משר מלל מזוס מחחלם מקלוע זרומים

אַבְר וְמְבָר מַצְּמְלִר: מפּניב לְפַבְשָׁ בּּבְנֵיה נִוֹבָּא שַבָּבְ בְבַפַם נִּיאָנִ וִיפּוּפִ לְשַבָּר (כ, והיה)[ק' וְהְיוּן הְוֹצְאֵלְיוּ לְצִין וִיהוֹן עַפְּקָנוֹהִי עִּדֶּרוֹמֶא + לְתַּהְּלְעִי הַּלְּנִבֹּיִם וְהֹּבַר אָנִי לְתַּסְּלֵּנֹא בַּהַלְנַבִּין וֹנִהְבַּר

מֹבְבְיִם וְבִינִּ תַּנְבְּאָנֵינִ בַּיֶּמֶבִי י וָנְסָב הַנְּבָנִיל מִעַּצְּמִוֹן נַחְלָה

נֹבוֹנֻ זֶם: בַנְּבְוֹלְ וּנְבְּוֹלְ זֶבְיוֹהְנֶה לְכֶם בַבָּא וּהְחוּמֵיה בֵּין יָהֵי לְכוֹן נגקול לְם וְהָיֶת לְבֶּם הַיָּם וּהְחוּם מִעְּּרְבָא וִיהֵי לְכוֹן יִמָּא

TT: עַנְיּם עַגְּיִּל הְּהְאָנּ לְכֵם הָר יַפָּא רַבָּא הְּבְּנִנּוּן לְכוּוֹ לְחוֹר

וְהְיָהְ תּוֹאֵאָת הַנְּבֶּלְ צְּדְרְה: « מֵהַר הַהְר הְּמָאִי לְבָא חַמָּת

> אַבר וִיִּעְבַר לְעַּצְמִוּן: מְנְּנֶב וֹנְסְׁעַר לְכוֹן הְּחוּמָא מִדְּרוֹמָא

מפלנוני לומא: לנטלא במגלום لايلالا קְּחוּמָא מההמון

שׁבוּים מַמָּבֹבֹא:

ζξĻΓ: שׁמִׁע וּיהוֹן מִפְּקְנוֹהִי דִּהְחִוּמָא מהור שורא הקנוון למטי

> pass along to Azmon; shall go forth to Hazar-addar, and southward of Kadesh-barnea; and it and the goings out thereof shall be Akrabbim, and pass along to Zin; southward of the ascent of and your border shall turn about

shall be at the Sea. Egypt, and the goings out thereof from Azmon unto the Brook of and the border shall turn about

shall be your west border. have the Great Sea for a border; this And for the western border, ye shall

out your line unto mount Hor; from the Great Sea ye shall mark And this shall be your north border:

shall be at Zedad; and the goings out of the border a line unto the entrance to Hamath; from mount Hor ye shall mark out

לפוניה מערביה של הרך מוחב נמלה שהרך כנען שבעבר הירדן למערב היה מקצוע דרומים מורחיה שלה הלל הדום: ויבא ממוכח שמש לארץ מואב. וכבשו את ארץ סימון ועוג שהיתה בלפונה של ארץ מואב. וקרבו עד הירדן והוא כנגד מקלוע במוכחה של ארך כנען והיכדן מפסיק ביניהם וזהו שנאמר ביפחח (שם יח) וילך במדבר ויסב את ארך אדום ואת ארך מואב ומשם הפכו פניהם ללפון עד שסבבו כל מלר מזרחי שלה לרחבה וכשכלו אם מזרחה מלאו את ארץ שימוץ ועוג שהיו יושבין

סיס סגדול שסוא מלר מערבה של כל ארץ ישראל. נמלא שנחל מלרים במקלוע מערבים דרומים: ללד לפון סימה מקדש בריע עד עלמון ומשם והלאה נמקלר המלר ונפב ללד הדרום ובא לו לנמל מלרים ומשם ללד המערב אל מלרים. ולשון ונפג האמור כאן לפי שכחג וילא חלר אהחחיל להרחיב משעצר אח קדש ברנע ורוחג אוחה רלועה שצלמה אדר. מתפשע המזר ומרחיב לזד לפון של עולם ונמשך עוד באלכסון למערב ובא לו לחזר אדר ומשס לעלמון ומשס לנחל לפניס מן סמלר: ועבר צנה. אל לין כמו מלרימס: והיו הוצאוחיו. קלומיו. בדרומס של קדש ברנע: ויצא חצר לחוץ יולה המלר ועוקם ללד לפונו של עולם בהלכסון למערב ועובר המלר בדרומה של מעלה עקרבים נמלה מעלה עקרבים (+) ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים. כל מקוס שנאמר ונפג אווילא מלמד שלא סיס המלר שוס אלא סולך ויולא

(a) והיו חיצאוחיו הימה. אל מלר המערב שאין עוד גבול נגב מאריך לצד המערב משם והלאה:

לסלן במלכפון יומר מן סרומב סרמשון ולענין רומב סמדס סרמשון קרמו מוצמות ששס כלמס מומס מדס:

- מיים שקורין מינוול"ם (גימין a, a): (6) וגבול ים. ומלר מערבי מסו: והיה לכם הים הגדול. למלר: וגבול. סנסין שבמוך סיס אף סס מן סגבול וסס
- כל מקוס שנאמר מולאות הגבול או המלר כלה שם לגמרי ואינו עובר להלן כלל או משם מתפשט ומרחיב ויולא לאחוריו להמשיך (8) מהר ההר. מספו ומלכו אל מלר סלפון ללד סמורם ומפגעו בלבא ממת זו אנעוכיא: הוצאות הגבול. קופי סגבול. חחאו. לשון סיבה כמו (ד"ה־ב יבי, יא) אל מא הרלים (יחוקאל מ, י) ומאי השער היליע שקורין אפנדי"ן שהוא מוסב ומשופע: ונכנס לפוך סיס ויש מרוחב סיס לפניס סימנו וחולס סימנו (שס): - חחאו. משפעו לכס לנטוח ממערב ללפון אל סר ססר: (ד) גבול צפון. מלרלפון: מן הים הגדול חמאו לכם הר ההר. שקום במקלוע לפונים מערבים. ורלשו משפיע

לכם ילניל צפון: עוֹּגֹאָטֿת שׁׁהַבּׁר הֹנֹן זֹע־וֹבִוֹע הֹפּּׁלַתִּיִּת כְּשַׁבּּר הַּנֹּן בֵּוּן יִבִּי

מְשַׁבֹּע מִגוֹן הַפְּמִע: נְיִיטְאַנִּימֶם לָכֶּם לַנְּבָּנַק אַבְּמָר יִיִּסְבְּוֹנִנוּן לַכְנָוֹ לַטְּוִים אַבִּימָא

הַּבְ כַּמִּנְ וֹם בַּנְּבָה עַ עַבְּעָנִי: מַפְּבֶּם לְעָּיֵן וְיְרָר תַנְּבְּל וּמְחָה מִפּּרַנַה לְעָּיִן וְיִרְר תַנְּבְל וּמְחָה מִפּרַנַה לְעָיִן וְיִרְר חַנִּבְּל

خِدُم بَيْدُا خِيْدُجِينَا مُحْبِد: תוּצְאַנְיוּ יָם הַמֶּלָה זאָת מָהִינָה

زبَتِدٍ، بَوَقِهُابِ: ុក្រុក ទុក្ខក ទុកុម្ភុម្មក កម្មទូវក שׁטְׁנָעַלְּנִי אָטִעִ בּׁינִנְבְ אָהָב גֹּוֹנִע X\\\\\ ET CHUL ווֹאַן מְמָּר אָנרַבָּנָן וֹמָּרָאָל

לַלַטוּ נָטַלַטָּם: לְבָּית אָבְעָה וַהָצִי מִפָּה מִנָּשָּׁר לְבֵיה אֲבֹהְם וּשִׁמֵּה בְנֵי־הַנְּדִּי בָּי לְקְּחְוּ מַמָּּה בְּנֵיְ הָרִאִּיבֵוֹ, צָּבֵיִ

جَالِمُكِ مِنْ لِيَالِ لِيَالِ اللَّهِ (1) נטלַסָּס ממכר לַוֹבֹבוֹ וֹבטֹוָ שְׁנֵי הַמַּמְּוָת וָחַצֵּי הַמַּמָּה לָלָּחִי

> לְכוּן הָחום צִפּוּנָא: ופְרֹנָה וְהָיָנִי וִיפּוֹק הָחוּמָא לְּוִפְּרוֹן וִיחוֹן

מְטַבּר מִינָן לְמָּפָּם:

ظينيٰ٪: נוממו מל בוף ים גביסר إبرت البنجير المهوو الراجها الاتائد والإجلالا البنجة

שבי לכון אַרְעָּא לְהָחוּמִהָא מפּלונִינו. לְנֹמֹא בַמֹלְטֹא בַא أذُلُك لِآلاً لِمَا لَكُمْ لَا لَكُمْ لِمُرْالِينَ فَاللَّهُ خُرْلُكُمْ لَا بَالِمُ

נסי בער יין למסו למומר בא אַרְעָא דְּתַּוֹיִסְנוֹן ופּפוּר משה יָת בְּנֵי יִשְׁרָצֵל

לבולו שִׁבְטָא דְבָנֵי

מַבְנְחָא: ĊīĹĿĊĸ לבונו אַטַסֿוֹטַבוּן מִמִּבֹבָא שבון שְבְּטִין וּפַּלְינִים שִבְּטָא

> shall be your north border. thereof shall be at Hazar-enan; this Ziphron, and the goings out and the border shall go forth to

2pcbpsm; the east border from Hazar-enan to And ye shall mark out your line for

eastward; slope of the sea of Chinnereth down, and shall strike upon the of Ain; and the border shall go Shepham to Riblah, on the east side and the border shall go down from

thereof round about.' your land according to the borders shall be at the Salt Sea; this shall be Jordan, and the goings out thereof and the border shall go down to the

nine tribes, and to the half-tribe; hath commanded to give unto the inheritance by lot, which the LORD the land wherein ye shall receive children of Israel, saying: 'This is And Moses commanded the

٤ī

6

received, their inheritance; the half-tribe of Manasseh have fathers' houses, have received, and children of Gad according to their houses, and the tribe of the Reuben according to their fathers' for the tribe of the children of

eastward, toward the sun-rising.' beyond the Jordan at Jericho have received their inheritance the two tribes and the half-tribe

לכם אל מלר המזרחי: (9) והיו חוצאחיו חצר עינן. סוא סים סוף המלר הלפיני. ונמלאת חלר עינן במקלוע לפונית מורחים. ומשם והתאומם

(10) והחאויחם. לשון סקנס ונמיס כמו מחלו: שפמה. במלר סמורחי ומשס סרבלס:

סמלם שממנו סממלם מלר מקלוע דרומים מורמים סרי קובבת אומס לארבע רומומיס: כנען כנגד יס כנרח ומושך לצד מזרחה של ארך ישראל כנגד יס כנרח עד שנופל ביס המלח ומשס כלה הגבול בחולאוחיו אל יס וסגבול במורח ים כנרח ומשם יורד אל הירדן והירדן מושך ובא מן הלפון לדרום באלכסון נומה ללד מורח ומחקרב ללד ארך שסגבול סולך מלפון לדכוס סוא יוכד וסולך: ומחה על כחף. עבר: ים כנרח קדמה. שיסא ים כנרם מוך לגבול במערב (II) מקדם לעין. שם מקום והמלר הולך במורחו נמלא העין לפנים מן המלר ומארך ישראל הוא: וידד הגבול. כל

(31) קדמה מזרחה. אל פני העולם שהם במזרח שרוח מזרחים קרויה פנים ומערבים קרויה אחר לפירך דרום לימין

Lτ	دَّالْ شِرَامِ: چَا-ْ שְׁלֵמֶי:	אַּטִּיְרְיִּיִּרְ בַּּרְ מִּלְוָמִיּ וּלְמִּדְמִא צִּבְׁנִיִּ אַמָּרְ נַבָּא	And of the tribe of the children of Asher a prince, Ahihud the son of Shelomi.	Lτ
97	פּלְטִיאָל בָּן־יַשְּׁשבֶר נָשִׂיא פּלְטִיאָל בָּן־עַּוּן:	פֿלְמִגאָּלְ כַּרְ מַּנְּוֹ: נְלְמִּבְׁמָאְ צַּבְנֵי, וֹמִּמְכָּרְ וַבָּא	And of the tribe of the children of Issachar a prince, Paltiel the son of Azzan.	97
SZ	אָלְיִגְּפָּן בָּוֹ־פְּרְנָרְ: ילְמַמָּר בְּנִי־וְבִּילֻוּ נְשָׂיִא	אֶלְיִאָפְּן פַּר פּרְנְרְּ: יִלְמִּבְמָא דִּבְנֵי זְבִּיּלִיוּן רַבָּא	And of the tribe of the children of Zebulun a prince, Eli-zaphan the son of Parnach.	ST
1 /2	קמואָל בָּן־שִׁפְּטֵן: קמואָל בָּן־שִׁפְּטֵן:	למנאל בּר מִפְּמוֹ: נלְמִּבְׁמֹא צַבְנֵוֹ אָפָּרֵוֹם רַבָּא	and of the tribe of the children of Ephraim a prince, Kemuel the son of Shiphtan.	† 7
٤٦	נְשָׂיא חַנִּיאֶל בֶּן־אֵפְּד: לְבְנֵי יוֹסְף לְמַמָּח בְּנֵי־מְנַשֶּׁה	לְבְנֵי יוֹמָף לְשִׁבְמָא דִּבְנֵי מְנַשֶּׁה רַבְּא חַנִּיאֵל בַּר אָפּוֹד:	Of the children of Joseph: of the tribe of the children of Manasseh a prince, Hanniel the son of Ephod;	٤٦
77	יִלְמִמָּר בְּנִי־דָן נְשִׂיא בָּקּי בָּן־ יְלְמַמָּר בְנֵי־דָן נְשִׂיא	בּר זֶּלְׁלְּנִ: וּלְמִּדֹמֹא צִבֹּוֹנִ צֵּוֹ נַבָּא צַׁפֿוּ	And of the tribe of the children of Dan a prince, Bukki the son of Jogli.	77
17	לְמַמֵּׁר בִּנִימָּו אָלִידֶר פָּוֹ בְסְלְוּוֹ:	כֹסׁלְוּו: לְמִּבְׁמֹא צִבְנִוֹמִוּ אֵלְיִנִב בּּר	Of the tribe of Benjamin, Elidad the son of Chislon.	17
07	دراموين چير نوبرځنا نېمديجر چا^ يونېښت:	בַּר עַמִּירוּר: וּלְשָׁבְטָא דְּבְנֵי שְׁמִעִּיוֹ שְׁמוּאֵל	And of the tribe of the children of Simeon, Shemuel the son of Ammihud.	07
61	ېېزىر تېېنىرى לעورد بەنئە جۇڭ چا-بېيە:	וְאִבֶּין שְׁמְּהָת גּוּבְרַיָּא לְשִׁבְטָא היהוְדָה בְּלֵב בַּר יְפָּנָה:	And these are the names of the men: of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.	61
81	$\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$ $\mathfrak{c}_{\mathfrak{c}}$	מְדְבְּרוּן לְאַהְטְבְּאָ הָר מִשְּׁבְטָא וְרַבְּא חַר רַבְּא חַר מִשְּׁבְטָא	And ye shall take one prince of every tribe, to take possession of the land.	81
Ĺτ	אָּלֶּה שְׁמָוֹת הֵאָנְשִׁים אַשֶּׁר־ יְנְחֲלִּיּ לְכֶם אָת־הָאָהֶץ אֶלְעָּזָר הַכְּהַן וִיהוֹשֶׁעַ בִּן־נְיּוּ	אָלֵין שְׁמָחָת גּוּבְרַיָּא דִּיַחְסְנִוּן לְכוּן יָת אַרְשָא אֶלְשָּוֶר בְּחַנָּא וְיהוֹשֶׁעַ בַּר נִיּן:	'These are the names of the men that shall take possession of the land for you: Eleazat the priest, and Joshua the son of Nun.	Ζτ
רניעי (מטי)	ניְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:	بوزر بر פַם משֶׁה לְמֶימָר:	saying:	91

(קו) אשר ינחלו לכם. בשבילכס כל נשיח ונשיח הפוטרופום לשבטו ומחלק נחלה השבט למשפחות ולגברים ובורר לכל החק וחחד חלק הגון. ומק שהם עושין יהיה עשוי כחלו עשחום שלוחים. ולח יחרן לפרש לכם זה ככל לכם שבמקרה שחם כן היה

לו לכחוב ינחילו לכם ינחלו משמע שהם נוחלים לכם בשבילכם ובמקומכם כמו (שמוח יד, יד) ה' ילחם לכם:

(18) לנחול אח הארץ. שיסל נומל ומולק לומה במקומכה:

ולפון לשמאל:

خَلَلْكُمْ جُلِمُ مُنْالِدِ:

פַּבְרָאָל בַר עַמִּירוּר:

.budimmA to Naphtali a prince, Pedahel the son And of the tribe of the children of

خُدْرَاهُ لِكُمْ خُمُّدًا خُدُّمًا: (פ) خَدْرَ نَهُدُهُمْ خَمْلَمُهُ لَحُدُّمًا: و אַבֶּה אַשֶּׁר צִּיְנַה יְהוֹגָה לְנַחַל אָתַה אִבֶּין דְּפַּמִיד יִי, לְאַחָסָנָא יָת

Israel in the land of Canaan.' inheritance unto the children of commanded to divide the These are they whom the Lord

מוֹאָב עַּל־יַרְבֵן יְבַחָוֹ לֵאמָר: ממישי נוְדַבְּר יְחְנְהְ אֶלְ־מֹשֶׁה בְּעַרְבָה וּמִלֵּיל וִיְ עָם מֹשֶׁה בְּמֵישֶׁרִיְּא

نفلاد حَذَانُه:

خيرشد: דְמוֹאָב עַל יַרְדְּנָא דִּירִיחוֹ

Jericho, saying: the plains of Moab by the Jordan at And the Lord spoke unto Moses in

ֶ מֹּנְעֹלְי אַעְוֹיִלִים הֹנֵים לְהִּבְּים לְבְּיִנֹאִי מִאָּטִסׁנִּי אָעַבִּינִיוָן هَرِ هُن خُدْرَ نَصْلَهُمْ إِنْكُولَةِ مُحْزِنِهِ فَكُن اللَّهُ خُدْر نَصْلَهُمْ أَنْكُولًا

סטבוועון טטנון לַכִּוֹאָ: يظرُبُهُ كُمُدُرَ فَحَدَثِتَبَتُه طَلِيا خُمْفَد نَدُنَا خُطَلِيْهِ

unto the Levites. round about the cities shall ye give cities to dwell in; and open land the inheritance of their possession that they give unto the Levites of 'Command the children of Israel,

וֹלְבַבְׁמְּם וּלְכִּלְ עַוֹּנִים: بظائية. ثو نبية المجافزة المرادية المرادة الم נְיבְינֵּ מֵלְבֵינִם לְמֵים לְמִּבְינִ יִּיבִינִן פַבְנִינִּא לְבִינִן לְמִשַּׁב

نخظئئتبا نخجح تارتفيبا:

substance, and for all their beasts. be for their cattle, and for their dwell in; and their open land shall And the cities shall they have to

٤

 ΛXXX

67

82

אַמֶּר סְבֶּיב: حَجَٰزَنُك مَقَادَ لِتَمْدِرِ ثَلِيهُ لِا يُقَرِّكُ مُحَنَّمُ خَلِّكُمْ يَجْجُدُم هُجُكً נמלבה, במלנה אהר מסונ ובום. פבולא במסוו לבוא.

צַּמְין סְחוֹר סְחוֹר:

round about. and outward a thousand cubits shall be from the wall of the city which ye shall give unto the Levites, And the open land about the cities,

מּלֶבְמֵּי מִלְּבַי: וְהְעָּיִר בַּמְּוֶך זָה יִהְיָה לָהָם لْجُن فَكَن خُفْلًا كَأَفْنُهُ فَكُمْ فَيُولِنَا فَكُمُّ فَاللَّهُ لَا يُعْلَقُونُا فَيُعْلَقُونُا فَيُعْلَقُونُا נאט פֿאַט נוֹםן אַלְפָּנֹם פֿאַמָּט וָאָת־פְּאַת־נָגָב אַלְפָּיִם בָּאַמָּה , פְּאַת־קֵּדְטְה אַלְפָּיִם וּמַדּהֶם מִחַוּץ לַמָּיר

خالاً الله במגנע ביו יהי להון בוהי שבון אַלפון אַמון וֹפֹרְטַאַ אַלפֿגן אַמָּגן וֹנִט בוּטַ אַפּוּנֹא אַמּוֹן וֹנִים בוּנִם מַהְּבְׁאַ טַּבוּן וֹנִים בּיִם בַּרוֹמָא שַּׁבֵּין אַּלְפָּין בְּאַמֶּׁה רוּחַ קּרוּטָא חָבִין אַלְפִּין אַמִּין אָּעַר וִיִּמְאָּטוּוּ מִבּּרָא לְעַרְטָּא יִּעַ

about the cities. shall be to them the open land the city being in the midst. This the north side two thousand cubits, side two thousand cubits, and for thousand cubits, and for the west cubits, and for the south side two city for the east side two thousand And ye shall measure without the

- (92) לנחל אח בני ישראל. שהם ינחילו הוחה להם למחלקוחיה:
- $(accyl (l, \epsilon):$ (ב) ומגרש. ריוח מקוס חלק חוץ לעיר סביב להיוח לנוי לעיר ואין רשאין לבנוח שם בים ולא לנמוע כרס ולא לורוע זריעה
- (E) ולכל חיחם. (כל לרכיסס (נדריס פל, ל):
- וסמילונים לשדות וכרמים (עירובין כא. קומה כו, ב): (+) אלך אנוה סביב. ואמריו הוא אומר אלפיס באמה הא כילד אלפים הוא נותן להם קביב ומהם אלף הפנימים למגרש

ישטיני אַבְבַּגִּים ישְׁטַּיִם גִּיר: مَمِنَهُ خِرِهِ نِهُوْتَ مِنَايِّةِ رَبِّحَ رَبِيَةً , אָנו הָהְבֹּלֹנִ וּ עִּפִּלֵלָה אָהָוֹר נאַת הַעְּיִרם אַשָּׁר הִהְנִי לַלְוּיָם

<u>וֹאָטַ מִלְּרַהְּוֹשׁוֹ</u> אַבְבְּעִים וּשְׁמִנִים מִיב אָטִבוּן אַבְּבָּעוּן וֹטַמִּוּ. פַבְּוּנוּן וֹטַבְּוּן ל בְּלְ הַמְּלִינִם אַמְּבְר הִישְׁנִינִ לְלְנְנְּם בְּלְ מַבְנִגָּא בְּטִשְׁנִינִ לְלְנִנְּם

﴿ إِذَا إِنَّا اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّلَّمِلَّ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ الللَّلَّاللَّمِلْلِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ اللللَّهِ الللَّهِ الللَّالللَّمِلْلِلللللَّاللَّالِيلَّالِيلَّمِ الل לְנְיִלְעוּ אָהָוֹר וֹלְיִלְנִי וִינִוֹ מִמְּנִינִי ומאָע עַמְּאָם שַּׁמְאָנִם אָנָהַ כַּבּּוֹ » בְּנִירִישְׁרְאָל מֵאָנו הָרַל תַּרְבּיי וֹנֵיבֹלְנִים אַבְּבֹר טֹטַׁנִי מָאָנִוֹינוֹ וֹלַנְנִיֹא בַּטַּטַּנוּו מָאָנִיבַע בַּנִּי

> التالقيا كالزراء لنانتانا لانفتنا خملاك ختفا كمبخع ווט לבווא בטטוון לקוואי

> ווים בובינע:

משבוויו לבולאו: נְהָבְאָב מוֹ סַנִּיאָן עַּטְוּ

45 <u>ַנְיְדְבֶּר יְהְוְּהְ אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: ימַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:</u> $(\Im \xi_i \alpha_i)$

ىتىلىكا تۆلىلىد خىلىدا: אַלְנִים כַּי אַנִּיִם מְבַּרָיִם אָנַר לְנַיִּן אַרָּי אַנִּין מָבָרון יָנִי لَـقـر عُرـ خُدْر نَمْلُعُر لَعُمْلُكُ مَرْبِح مَه خَدْر نَمْلُعُح لَنَامَل

מאלקם שביונים לכנם ולם שִּׁמָּבִוּ וֹנִילַנִינִים לַכִּםְ הֹנְיִם הֹנַיִּ

רצַת מַבֶּר נָפָשׁ בִּשְׁגְּרִר:

مِّ مِنْ إِنْ الْمَيْلِ لِـ كَفِيهُ فِي مِنْ مُؤْمِ: מְנָאָל וְלָאַ יְמִוּתְ הַרְצֶּהַ עַּרַ נְהְיִּי לְבֶּבֶם הַעְּבֶרִים לְמִלְלָם

מַלַלְת שַּׁבְּוֹתְנִי לַכֶּם:

זְבְבְּלָא לְאַבְעָא בִּכְּנָתוֹ:

Ė@4: לְעַמֵּוֹ לַמִּוְלָא בִּילִמִּוּלְ וָפַׁמָּא מֻּנִוֹבוּנִיא וֹנִוֹנוֹ לְכִוּן וֹנֹהְנוִע יייולינין לכון שבוון שבוי

47748 מּג בּיקוּם בָּוֹשְׁם בְּנְשְׁהַיֹּא מלאגק במא נלא נמוט למולא انكأنا خحبا كلتنع خمنافع

מְּנִלְבִוּנִיֹא וֹבִּוֹנִן לְכִּוּן: ⁶¹ וְעֵבְּבְּׁיִם אֲמֶּבְ שִׁעִּדִּי מְּמֵבְבִּּיׁ וֹלֵבְנִיּגִּא בִּעִישִׁיוּוֹ מִּגִּע לבונ

> give forty and two cities. thither; and beside them ye shall give for the manslayer to flee six cities of refuge, which ye shall unto the Levites, they shall be the And the cities which ye shall give

open land about them. cities: them shall ye give with the the Levites shall be forty and eight All the cities which ye shall give to

unto the Levites.' it inheriteth shall give of its cities according to its inheritance which few ye shall take few; each tribe ye shall take many, and from the children of Israel, from the many shall give of the possession of the And concerning the cities which ye

6 And the LORD spoke unto Moses,

Canaan, over the Jordan into the land of and say unto them: When ye pass 'Speak unto the children of Israel,

through error may flee thither. manslayer that killeth any person be cities of refuge for you, that the then ye shall appoint you cities to

judgment. before the congregation for manslayer die not, until he stand refuge from the avenger, that the And the cities shall be unto you for

of refuge. give, there shall be for you six cities And as to the cities which ye shall

٤T

- (11) והקריחם. אין הקריים אלא לצון הומנה וכן הוא אומר (בראצים כו, כ) כי הקרה ה' אלהיך לפני (מפרי קנע):
- (בו) מגאל. מפניגואל סדס שסוא קרוב לנרלה (מכות יב, א):
- שנבחרו שלש שנחן יסושע בחרן כנען (מכוח ע, ב. ספרי): (EI) שש ערי מקלט. מגיד שחף על פי שהבדיל משה בחייו ג' ערים בעבר הירדן (דברים ד, מה) לה היו קולעות עד

אַרו שְׁלָשׁ הָעָּרִים הִּחְּנִי מִקּלָם הְּיִּרְיִּדְן וְאֵתִ שְׁלָשׁ הֵעָּרִים הְיְרֵינִי בְּאֵבֵיץ בְּנְעֵּן עָבֵי מִקּלֶם הְיְרֵינִי

לְבְּנֵר יִשְׁרָאֵל וְלִגֵּר וְלִתִּישָׁבֹ הְאָלֶה לְמִקְלֶשׁ לְנָיּס שְׁׁמֶּה כְּלִ מַבְּה־נֶפָשׁ בִּשְׁנְּה:

" וְאָם־בִּכְלִי בַרְזָלִ ו הִבֶּּהוּ וַיָּמִׂתּ רצַחַ הָוּא מָוֹת יוּמָת הַרֹצֵחַ:

יִ וְאֶׁם בְּאֵבֶן יִד[ְ] אֲשֶׁר־יִמִּיּת בָּה הְבְּהִי יִּלְתִּרְצֵּחָ הָיּאִ מָּוֹת יִּמָת הְרְצֵּחַ:

*, או בּבְּלֵי עֵץ־יָדׁ אֲשֶׁר־יַמֹּוּת בָּוֹ הְבֶּחוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הָוּא מָוֹת יוּטָת הְרַצֶּח:

פּ גּאַל הַדְּׁם הָנּא יָמִיהָנּ: מּ גּאַל הַדְּׁם הָנּא יָמִיהַ אָת־הָרֹצֵּחַ

ײַ מְּבְּלְגִּי מְּלְנִי בּגִּגִּיִי נְּנְּטְנִי מּ נְאִם_בַּמִּנְאֵנִי יִנְבְּבִּנִי אָנְ_

> מְּגִּוֹבְּנִיטָא נְטְוֹנֵן: טְּטְׁנִּנְן בְּאַבְׁמָּא בְּכִּוֹמָן כַּבְּנִי לְנִבְבְּנָא וֹנִי טִלְיַ כַּבְנִיא נִי טַּלְיַן כַּבְנִיא טִּטְׁנִנוּן מִמְבָּבָׁא

נְּפְׁמָּא בַּמְּלְנִי לְמִמְּנֵם לְנַימֵּן כָּלְ גִּינִׁלְמִוּלְ מִּינִז לַבְנֵּנִא בַאִּלְוּ לְמָהִוֹלֵא נְלְטִוְטִׁבַּנָא צִׁבְינִינִוּ יִשְׁנִוֹ לְלֵנִוּ יִמְּבִׁאִּךְ נִלְיִנִּוֹבִּיִאִּ

نْظَمْدَر كُمَيْرُم بِيهِ مُنْظُمُّدُم اَكَمُكُّرِيهِ كُمَيْرُم بِيهِ مُنْظُمُّرُم اِمْمَ خُمُما يُحَلَّيُّم مُنْفَادً

נְהָקְם בְּאַבְּנָא בִּמְהָנִיּא בִּמְהָרָ בְּהָלְא בִּמְסָׁם בִּימִנִּם בַּה מָחָהִי בְּהָא בְּמִסָּם בִּימִנִּם בַּה מָחָהִי בְּהַלְּאִים בְּאַבְּנָא בִּיִּבְ

אַטְקְטְאַ יִהְקְטְיִר קְטִילְאַ: הְחָהָי הְטְסָּת דִּימוּת בֵּיה הַרוּא הְטָסָת דִּימוּת בִּיה הַרוּא הְטָסָת דִּימוּת בִּיה הַרְיִּהְאַ הַּטְקָּטִינִי בְּיַרְאַ הַרְיִּהְאַרְאָבְיִי בְּטְתְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי

נְאֵיל דְּמָא הוּא יִקְּטּוֹל יָה קַטּוֹלְא כַּד אָהְחַיַּיִב לֵיה מָן דְּינְא הוּא יִקְּטְלְנֵּיה:

: הֿגְוָטׁ, פֿכֿמֿלא וֹפֿמֹגְישּ: אָנְ וֹאָם בֿמִּלֹאִׁטְ צִׁטִׁטִּ, אָנְ וֹמֹא

Ye shall give three cities beyond the Jordan, and three cities shall ye give in the land of Canaan; they shall be cities of refuge.

For the children of Israel, and for the settler the stranger and for the settler among them, shall these six cities be for refuge, that every one that killeth any person through error may flee thither.

But if he smote him with an instrument of iron, so that he died, he is a murderer; the murderer shall surely be put to death.

And if he smore him with a stone in the hand, whereby a man may die, and he died, he is a murderer; the murderer shall surely be put to death.

Or if he smore him with a weapon of wood in the hand, whereby a man may die, and he died, he is a murderer; the murderer shall surely be put to death.

The avenger of blood shall himself put the murderer to death; when he meererth him, he shall put him to death.

And if he thrust him of hatred, or hurled at him any thing, lying in wait, so that he died;

- (+1) אח שלש חערים זגר. אף על פי שבארן כנען ע' שבעיס וכאן אינן אלא שניס ואזי סשוס מנין ערי מקלע שלסס משוס
 דבגלעד נפישי רולחיס דכתיב (סושעו, ח) גלעד קרית פועלי און עקובס מדס (מכות שס):
- (91) ואם בכלי ברול הכהו. אין וס מדבר בסורג בשוגג ססמוך לו אלא בסורג במויד ובא ללמד שססורג בכל דבר לריך שיסא בו שיעור כדי לסמים שנאמר בכולס אשר ימום בו דממרגמינן דסיא כמסם דימום בס מוך מן סברול שגלוי וידוע לפני סקב"ס שסברול ממים בכל שסיא אפילו ממע לפיכך לא נמנס בו מורס שיעור לכמוב בו אשר ימום בו ואס מאמר בסורג בשוגג סכמוב מדבר סרי סוא אומר למעס או בכל אבן אשר ימום בס בלא ראום וגו' למד על סאמוריס למעלס שבסורג במויד סכמוב מדבר (ספרי קם. סנסדרין עו, ב):
- (קו) באבן יד. שיש בה מלח יד (ספרי קס): אשר ימוח בה. שיש בה שיעור להמיח כחרגומו לפי שנחמר (שמוח כח,
- ים) וסכם איש אם רעסו באבן ולא נמן בם שיעור יכול כל שסוא לכך נאמר אשר ימום בה (ספרי קם):
 (18) או בכלי עיץ יד. לפי שנאמר (שמוח כא, כ) וכי יכה איש את עבדו או את מחו בשבע יכול כל שהוא לכך נאמר בעך
- לשר ימום בו שיסה בו כדי לסמים (ספרי קם): (19) בפגעו בו. הפילו בחוך ערי מקלע:
- (02) בצדיה. כמרגומו בכמול. במארב:

בְפַּגִמָן_בָו: וֹאָל עַדְּׁם יְמֶית אֶת־הָרֹצֶת יי מְוֹתְ־יִּמָּת הַמַּבֶּה אַו בְאֵיבְה הִפָּהוּ בְיָדוֹ וַיִּמֹת

יקטיל יה קטילא פר אַתְחַיִּיב מַבְיָה מַמוּלָא בווא נָאָיל דָּמָא

when he meeteth him. shall put the murderer to death is a murderer; the avenger of blood him shall surely be put to death: he hand, that he died; he that smote or in enmity smote him with his

אַיִּבְינִהְּלָּיִנְ הַּלְיִנְ בַּלְבַבְּלְיִ בְּלְאַ אִיִּ בְמָא הַּלְיִנִי בָּלְ מִאוֹ בַּלְאַ יי ואָם בְּפֶּנְעַת בְּלְאַ־אֵינָה הַדְּפָּוֹ וְאָם בּהָבֵּיף בְּלָא דְּבָבוּ דְּחָהִי

למן ביה:

him any thing without lying in without enmity, or hurled upon But if he thrust him suddenly

וְהְוּאֵ לְאִ־אִנְיֵבַ לְוּ וְלְאִ מְבַקֵּשׁׁ שֵּלְוְהִי וּמִיח וְהִוּאִ לְאִ שְּׁנִי לִיה בּ בְּלָא רְאָנִע וֹיִפָּלְ מֹלְיוּ וֹיִמִּע בּיִמִינִ בַּה בָּלָא בְּיִנִי וּרְמָּא אַן בַבְּלַ אָבוֹ אַהָּבוֹנֹמִינוּ בַּנִי אוּ בְּבָלְ אַבְּנָא דְּהִיא בְּמִסַּנוּ

וְלְא טַּבַת בַּהָּטִינִי:

his harm; was not his enemy, neither sought upon him, so that he died, and he may die, seeing him not, and cast it or with any stone, whereby a man

יַרְ וְשֶׂפְשׁוּ 'הְעֵּדְה בֵּין 'הְעֵּבְה בֵּין בולולו:

بَايُّلاَيْنِ الْمُ

بكرا بِهْرِ بَيْنَ مَرِ بَافِهُ فَمُرابِ ثُمْرِ لَـٰ فُمُ مَرِ لَـٰرَتُمُ لَمُرْا: עַפָּבְּע וֹנִגְינוּן כִּנְמְּטִׁאִ בָּנוֹ מָעִנָאִ יְבָּנוֹ and the congregation shall deliver ordinances; of blood according to these

between the smiter and the avenger

then the congregation shall judge

וְנְיַשְׁב בְּה עַּד־מוֹת הַכּהֵוֹ הַנְּדֹל عُج_برد بركِرَمُ، يُجَمُد_أُه مُنْفِيد אַל הַדְּם וְהַשְּׁיבוּ אַטוֹ הְעֵּדְה וְהִצְּיִלוּ הְעֵבְׁה אָת־הָרֹצֵה מִיּד´ וִישִׁיוְבוּן בְּנִשְׁהָא וָת קַטוֹלְא

בַּמְשַׁח קוּדְשָּׁא: מנד גאיל דְשָׁא וְיָמִיבוּן יָמִיה who was anointed with the holy oil. until the death of the high priest, fled; and he shall dwell therein his city of refuge, whither he was congregation shall restore him to the avenger of blood, and the the manslayer out of the hand of

هُمُد حُمْن لائن حُمْمًا يَظِيُم:

בימות כְּבַוֹא רַבָּא דְּרַבִּי יָמִיה בהבל להמן וימיב בה עד בְּנְשְׁמָא לְקְרָיִת שֵׁיִּלְבוּהַיה

city of refuge, whither he fleeth; time go beyond the border of his But if the manslayer shall at any

97

٤٢

77

ַ עַּרְ מִקְלְמוֹ אֲשֶׁר יָנָיִס שְׁמָּה: ⁹² וֹאִם ַנֹּגֹאִ נֹגֹא בֹרָצִוֹ אָנרַ נִּבוּבְ

حرب حرب اله וושמול גאיל דְמָא יָת קטולָא לבוט מוזכוטוצ וֹהְשַּׁבְּע וֹשִׁיבִ לְּאֵילִ צְּמָא מִבָּרָא

נת מחום קרות שיובותיה

יפול קטולא

يابر جريوا:

no bloodguiltiness for him; slay the manslayer; there shall be refuge, and the avenger of blood without the border of his city of and the avenger of blood find him

ַ הַבְּם אָתַ הָרֹצָהַ אֵין לוֹ דֶם: לְנְבְּוּלְ מָּוֹר מִקְלְמָוּ וְרָצֵּח נִצִּלְ יטְצָא אַתוֹ גֹאַל הַדָּה מִהֿיץ

- (22) בפחע. באונק. וחרגומו בחכיף שהיה קמוך לו ולא היה לו שהוח להוהר עליו:
- גולס דרך עלייס אינו גולס (מכות ז, צ): (33) או בכל אבן אשר ימוח בה. סכסו: בלא ראוח. שלא כאסו: ויפל עליו. מכאן אמרו ססורג זרך ירידס
- משם סומו סלס לסבים סם סנמשם בימיו שמחירו במיממו: בסן גדול ומנו אחר מחמיו ולאחר מכאן נגמר דינו חוזר במיחחו של שני שנאמר אשר משח אוחו וכי סוא משחו לכסן או סכסן . אשר משחו המושח אותו בשמן הקדש. ורבוחינו דרשוהו במסכם מכוח (יא, ב) לראיים דבר ללמד שאם עד שלא נגמר דינו מת זו לישראל בחייו: אשר משה אוחו בשמן הקדש. לפי פשומו מן המקראום הקלרים הוא שלא פירש מי משחו אלא כמו ומקלר אם ימי החיים. אינו כדאי שיהא לפני כהן גדול (ספרי קם). דבר אחר לפי שהיה לו לכהן גדול להחפלל שלא חארע חקלה (32) עד מות הכהן הגדול. שסוא בא לסשרות שכינה בישראל ולסאריך ימיסם וסרולת בא לפלק את השכינה מישראל

אָבוֹיִנְינִי: הַנְּדְלַ יִשׁנּבֹ הָרֹצֶּהַ אֶּל־אֶּרֶץ 82 بخیرا بجباط بعبیر، منظ بخیرا בּׁ. בֹמֹּנַ מִלַלְמִוְ יִמְּב מַּגַ_מִוָּנוּ

קטוֹלָא לַאַרַע אַּחָסָנִהֵיה: אָבוּ בְקְרוַת שִׁיזַבוּתִיה יתיב

מֹג בּימוּת פַּהַנָא רַבָּא וּבָתוּ

לְּבִינִיכִּם בֹּלִלְ מִנְאָּׁדִנִיכֵּם:

בְנֶפַשְׁ לְמִינִי: אָת־הָרצֵה וְעֵר אָהְר לֹא־יַעְנָה סְהַרִין יִקְּטוֹלְא יָה קַטּוֹלְא בְּלְ-מַבֶּּה־נְּפָשׁ לְפָּיִם יִרְצָּח בְּלִ דְיִקְטוֹלְ נַפְּשָׁא לְפּוֹם

'الْكِالِيَّا: אַשֶּׁר־הָוּא רְשָׁעּ לְמִוּת בִּי־מִוֹת קַטוֹל דְּהוּא חַיֶּיב לִמְמָת אַרֵי لْزُهِ بَاكُلُا وَقُرِ ذُرُّقُهُ بِهِّنَا لَأِهِ نَاكَةُ ذِلِا مُمِيلًا مَرِ هُرُهُ

ער מות הכהן: מאלאו לאוב לאָבוּן בֹאָבוּן וֹלאַ שֹלֹעוֹי כְפֹּר לְלִיִּם אֶּלְ הֵּיִר

בְּדַם שׁפְּּכְוֹ: אָטַרְיָאָנֵיִץ וְלְאָנֵיִץ לְאִרְיָבֶּבֶּר אָנִיְטָּאַ וּלְאַנְאָּ לְאִ מִטְכָּפָּר ※ अक्रव दें द्र प्रंच एश प्राः וֹלַאַ_עַעַוֹלָנפוּ אָעַ_עַאָבוּלְאַבֶּא אָהָוֹר

בַּנָר וֹמְבַאָּג: (פּ) ביולע פֿי אָנַי יְהוָה שָכֵּן בְּתִּוֹר אַטַּם יִשְׁבָּים בָּה אַשָּׁר אָנָי שֹבַוּ וֹלַאִ טְׁמַמֵּא אָנַרַנְאָבֶּוֹן אָמֶוֹר

לְבוֹבוּכוּן בְּכִלְ מִוִטְבָּנוּכוּוּ:

44444 וְסְהִיד תַד לָא יַסְהֵיד בָּצֶּנְשׁ

אַטַבְּשְׁהָא יִהְקָּשָׁהִילָּ

למשׁב באֹבהא הג צימות שֶׁיזְבוּהֵיה לְמִהָּב ולא שפלבון ממון למהבפ

אָלְבֵין בְּדַם אָשֶׁבִיה: על דַם וַכַּאִי דְאָהָאֲשֶׁד בַּה בה צַבו דְּטָא הוא מָחַוּיב יָת וֹלָא טַׁטַוּוֹבוּו וֹט אַבֹּהֹא בַאַּטוּוֹ

לנו לנו נמָבאָן: בּׁנוֹשׁ אָבׁוּ אָלֹא וֹוֹ מֻּכֹּוֹלִשׁוּ מֻבּוֹלִא זְטְבְּיוֹ בַּהַ בְּאָבִינְתִי אָבוֹא וֹלֵא טַׁלַאַבוּו וֹט אַבַּהָא בַאַטוּו

> possession. return into the land of his the high priest the manslayer may high priest; but after the death of of refuge until the death of the because he must remain in his city

your dwellings. throughout your generations in all statute of judgment unto you And these things shall be for a

that he die. shall not testify against any person mouth of witnesses; but one witness murderer shall be slain at the Whoso killeth any person, the

be put to death. guilty of death; but he shall surely for the life of a murderer, that is Moreover ye shall take no ransom

in the land, until the death of the that he should come again to dwell him that is fled to his city of refuge, And ye shall take no ransom for

but by the blood of him that shed for the blood that is shed therein, expiation can be made for the land polluteth the land; and no wherein ye are; for blood, it So ye shall not pollute the land

Israel. in the midst of the children of which I dwell; for I the Lord dwell which ye inhabit, in the midst of And thou shalt not defile the land

(TS) אין לו דם. סרי סול כסורג לת סמת שלין לו דם (מכות יב):

(92) בכל מושבחיכם. למד שמסא מנסדרין [קמנס] נוסגת בתולס לארך כל ומן שנוסגת בארך ישראל (שם ז, א):

(da): (98) כל מכה נפש הר. סגל לסרגו על שסכס לת סנפש: לפי עדים ירצה. שיעידו שגמויד ונסתרלס סרגו (ספרי

(IE) ולא חקחו כופר. למיפער נממון (כמונום לו. מפרי שם):

סגלום לם ידעםי סיפוך יפתר לשוב לשבם בפרן סרי עדיין לפ נם ומסיכן ישוב: לנים על מי שנם כבר וקורסו נים כלומר מוברם. ואס מאמר לנים לברוח ומפרשסו לא מקחו כופר למי שיש לו לברוח לפערו מן וכן (לפניס ג, ימ) נוגי ממועד וכן (יסושע ס, ס) כי מוליס סיו כאשר מאמר שוב על מי ששב כבר ומול על מי שמל כבר כן מאמר כופר לשוב לשבם בארץ בערם ימום הכהן (ספרי שם): דנוס. כמו לְנָם כמו (מיכה ב, ח) שובי מלחמה ששבו מן המלחמה (22) ולא חקחו כפר לנוס אל עיר מקלשו. למי שנם אל עיר מקלמו שהרג בשוגג אינו נפטר מגלות בממון ליתן

(33) ולא חחניפו. ולא מרשיעו. כמרגומו ולא ממייצון:

בישׁי אַבְּהָהָא לְבָנִי יִשְּׁרָאֵלִ:

בוב משה יקדם בברביא

מֹנְּלְמֹנִי בְּנֵי יוֹסָף וּמִלְילִוּ

בוו גלער בר מכיר בר מנשה

بظنات تابة، אַבְּוֹשָׁא לְזַּבְׁמִּים

עוֹמְאָנִם בֹאמָג אַבוִע לַבֹנֹג بنقك تنتخيه خفته ببهد نخفته מְבָּיִר בֶּן־מְנַשָּׁה מִמִּשְׁפְּחָת בְּנֵי

ڂڂڗڟ؞ڔ؞ לַטָּר אֶּר נָחַלָּה צִּלְפַּׁחָר אָחָינוּ ﴿ خُرَدُ، نِهُلُهُمْ لَهُ لِبَارِ جَأَنِكِ خُرِيانِك לַטְּטַ אֶטַ טַׁאֵלֵנֹּ \ בַּנְטַׁלֵנֵי בַּנְינָנַ ניאַמְרוּ אָת־אַַדֹּנִי צָנָָר יָהנָה

אָלְפַּׁעַר אַעוּנָא לְבָּנְתֵיה: בְּמִימִרְאִ בַּיִי לְמִשַּׁן יִּטְ אַנְסְנָּע ¿ċti iἀċ¤¿ lucit súdalı נו אַבְּלֹא בַּאַטַּסְנָא בַּתַּבְּבָּא וֹאַמָּבוּ וֹט בַבוָנִי פַּפַּיִּב וֹוֹ לַמִּטַּן

ימִגְּבַבְ נַּוֹיַבְנֵינִי יִנְּבַתַּ: توڤِد هِپُر مَنِيْزِد حُرَيْط ﴿ مُؤْلِكُمُ الْأَجْلِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ء نَشِلَهُم كِرَخُرُشِي لَنَائِلُمُ لِا تَلْأَكُمُ لِي أَنْ الْأَلْمُ لِللَّهُ لِي أَنْ أَنْ الْأَلْمُ لِي الْ ַוְבֹיֵנִ לְאָּבֶוֹר מִבֹּנָנִ מִּבֹמֹּנ בֹנִי_ וֹיבַוֹנִוֹ

בוטווו לְטוּן ימֹהַבר אַטַּסְּנָעַלָּא וְהְהַיִּסְף עַל אַהְסָנָת שָׁבְטָא אַבְסְנְתָּה אַבְּהְתַּגְּא בני ישֶּבַאָל לִנְשִּׁין וִטִּטִמִּנָת לעד מבני שבטי

تِلَاذُكُ!: ימְנַחֲלַתֹ מַמָּה אֲבֹהָינוּ יִנְּרָעּ לֶבֶה אַהְסְנָת שִׁבְּשָא דְּיִהְנִין לְחִוֹן בְּעַלֵע וְמִמּיִסְף ٠ لزبۀڟڽ تڷڂڽؙڶ هُح لْهُمَا يَكَثُلُوا لِمَوْجِرِ كَاخِيْرٌ لَهُلُهُمْ لِهُمَا نُمَّادِ بَلِقَادُمُ لاَخْتُدَ نَهُلُهُم

יוסף דּבְרִים: פָּר יְהְוָהְה לֵאמָר בֵּן מַמָּה בְּנָר עֵלְ מִימָרָא דַּיִיָּ לְמֵימָר יָֹאִיּת ְ וַנְצֵּרְ מִשֶּׁה שְׁבֵּרֵ נִשְּׁרְאֵל עַלְ־ וּפַקִּיד מֹשֶׁה יָת בְּנֵי וִשְׂרָאֵל

ומאַטַסוֹע מִבְּמֹא בַאַּבַטִעוֹיא

שׁשׁבֹּעֹת אַבַּעַבַּינִינוּ:

מְבְּמָא בּבְנֵי יוֹסָבּ מְמַבְּלְיוֹ:

houses of the children of Israel; princes, the heads of the fathers' spoke before Moses, and before the sons of Joseph, came near, and of Manasseh, of the families of the Gilead, the son of Machir, the son of the family of the children of And the heads of the fathers' houses

brother unto his daughters. the inheritance of Zelophehad our commanded by the Lord to give children of Israel; and my lord was land for inheritance by lot to the commanded my lord to give the and they said: 'The LORD

of our inheritance. so will it be taken away from the lot tribe whereunto they shall belong; be added to the inheritance of the inheritance of our fathers, and will inheritance be taken away from the children of Israel, then will their sons of the other tribes of the And if they be married to any of the

fathers.' inheritance of the tribe of our inheritance be taken away from the they shall belong; so will their inheritance of the tribe whereunto their inheritance be added unto the children of Israel shall be, then will And when the jubilee of the

tribe of the sons of Joseph speaketh word of the Lord, saying: 'The children of Israel according to the And Moses commanded the

ממאים שכינה (שרויה) ביניהם: (- אשר אני שכן בחוכה. עלה משכינו הומי בעומה הי בי אני הי שוכן בחוך בני ישראל. הף בומן שהם

(3) ונוסף על נחלח המשה. שסרי בנס יוכשס וסבן ממימם על שבע אביו:

נחלם המעה אשר מהיינה להם: כלומר אין זו מכירה שחזורת ביובל שהירושה אינה חזורת. ואפילו אם יהיה היובל לא חחזור הנחלה לשבמו ונמלא שנוקפה על (+) ואם יהיה היובל. מכלן סיס רפי יסודס לומר עמיד סיופל שיפמוק (מ"כויקרל פרשמל יג, ל): ואם יהיה היובל

 $I\Lambda XXX$

خظمُ قَلَا مُقَلِد مُحَدِيثُ صَالِيْنَ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِ جِשִינֵיהֶם מִּהְיֵינְה לְנְשִׁים צַֹּּהְ בְּשִׁינִיהוֹן יִהְוָיָן לֹּנְשִׁין בְּרַם לַבְּנְוֹע צְּלְפַּׁטַׁר לֵאֵמֶר לַמִּוֹר צְלְפַּׁטַׂר זַה הַנְּבֶּר אָשֶׁר צְנָה יָהְנָה בֵּין פְּהָנָטְא דָפַפֵּיד יָיָ לְבָנָה

نظ۪ڐ؉ڂ؞ בְּנָחֲלַתְ מַמֶּה אֲבִּהָיוּ יִדְבְּקוּ בְּנֵי 고 여러하다 청소 다하다 בָּר אָישׁ لْكِهِ_نَافِد الْلَكْتِلِ كِكُنْلُ نَشِدُهِم

אָּבְטָּגו: גירְשׁׁוּ בְּגַנִי וִשְּׁרְאָּלְ אָּיִשׁ נַחֲלָע مَوْدَ هِدِينَ مَنِيْدَ جُهُوْدَ جُمَّوِا » چِڍِر ישְׂרָאֵל ۚ לְאֶּחָׁד מִמִּשְׁפַּחַת וְכְּלְ בַּּע יְהָשֶׁת נַחֲלָה מִמַּמּוֹת וְכָל בָּנִקָּא יָרָתָה אָחָסָּנָא

מַּמּוִע בַּנָי וַמִּבְאַב: אַבור פּראִישׁ בְּנָחַלְהוֹ יִדְבְּלֹה לִשְׁבְּשִׁ אַנִיְרָנָא אָרִי נְּבַר וְלְאִ-תְּסְּׁבְ נַּוֹבְלְיִבְ מִמְּמֵּטְה לְתַּמֶּה וְלָאְ תַּסְּחַר אַחְסְנָא מִשְּׁבְּטָא

גשו בנות צְלְפַּחָר: בּאַמֶּר צְּנְה יְהְנֶה אָת־מֹשֶׁה בָּן בְּמָא דְפַפֵּיר יֶיָ יָה מֹשֶׁה בַּן

خختر بترثا خنمره: انظر الزلات الجزائر الإراغياب الظراجة الأنابة الجناب لاراجات מפמיר וַטִּבְיָרָנִי מִּטִבְיַר עַבְּצָּׁר וָטִנְּלֶבְי וַנִּוֹגִּאָר מִּטִּלְר תַּבְּצָּר וְטִנְּלֶבִי

مَقَابِ مَمُقَابِ لِأَحْرِيًّا: لثالا خَرْبُهُمْ لَا تَعْدَر تَلَاخُرِنًا هَمِ لِ تَنَهُد خِرْهُمَا تَلَاثِهِ هَنَاهُرَفُدِياً ממשפְּחָת בְּנִי מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֶף מִיַּרְשָּׁנִי בָּנִי מְנַשֶּׁה בַר יוֹסֶף

ישְׁרָאֵלְ בְּעַּרְבָּת מוּאָב עַלְ יַרְדֵּן בְּמִישְׁרִיָּא דְמוֹאָב עַלֹ יַרְדִּנָא דיריחו: معروره خبر بالزار جيد طري هج جيد جيد جديه ۽ طري جين جيد اعلان بيدار جيد انظري جيد اعلان بيدار جيد اعلان بيدار جيد اعلان بيدار جيد اعلان بيدار جيد اعلان بيدار جيد اعلان بيدار جيد اعلان بيدار جيد اعلان بيدار جيدار جيد אַכֶּר הַמִּצְיָה וְהַמִּשְׁפְּמִים אֲשֶׁר אִלֵּין פִּקּוֹדִיָּא וְדִינִיָּא דְּפַקּיד יָיָ

MEX4: ĿäĊĊĿĿ ינבר באַוסְנַת שָבַטָּא ひかり וֹלְא עַסִעַר

ڭڭلالىد: ומְבֹאֹכְ יִבֹב שבי לאשו בדיל דיירתון מְּמִּבְׁמִּוֹא צִבְּנִי וֹמְּנִאָץ לְטַּצ

בְּאַנְסְנְתֵיה יִדְבְּקוּן שֶׁבְשִּׁנִא

הְּבֹּבְא בֹּנִע גַּלְפַּטִב:

לְבָנֵי אֲבִירוֹן לְנְשִׁין:

על שׁיבַט זַרְעִית אָבוּהוֹן:

be married. the tribe of their father shall they think best; only into the family of Let them be married to whom they daughters of Zelophehad, saying: hath commanded concerning the This is the thing which the LORD

fathers. inheritance of the tribe of his Istael shall cleave every one to the tribe to tribe; for the children of children of Israel remove from So shall no inheritance of the

inheritance of his fathers. may possess every man the father, that the children of Israel one of the family of the tribe of her children of Israel, shall be wife unto an inheritance in any tribe of the And every daughter, that possesseth

inheritance.' shall cleave each one to its own the tribes of the children of Israel from one tribe to another tribe; for So shall no inheritance remove

Zelophehad. Moses, so did the daughters of Even as the Lord commanded

brothers' sons. married unto their father's daughters of Zelophehad, were and Milcah, and Noah, the For Mahlah, Tirzah, and Hoglah,

of their father. remained in the tribe of the family Joseph, and their inheritance of the sons of Manasseh the son of They were married into the families

Jericho. plains of Moab by the Jordan at unto the children of Israel in the commanded by the hand of Moses the ordinances, which the LORD These are the commandments and

(8) וכל בת ירשת נחלה. שלמ סיס צן למציס:

ששקולות זו כזו (ב"ב קכ): (11) מחלה חרצה וגרי. כאן מנאן לפי גדולמן זו מזו בשניס ונשאו כסדר מולדומן ובכל המקרא מנאן לפי מכממן ומגיד

The Haftarah is Jevemiah 2:4 – 2:28 & 3:4 – 3:4 on page 205. Sepharadim read Jevemiah 2:4 – 2:28 & 4:1 – 4:2. Read this Haftara even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Maftir, Nymbers 28:9 – 15 & 4:1 – 4:2.

חזק חזק ונתחזק

75C'O

THESE ARE the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab.

It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.

And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that the LORD had given him in commandment unto them;

after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtaroth, at Edrei;

beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying:

The Lord out God spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain;

turn you, and take your journey, and go to the hill-country of the Amorites and unto all the places nigh thereunto, in the Arabah, in the hill-country, and in the Lowland, and in the South, and by the sea-shore; the land of the Canaanites, and Lebanon, as far as the great river, the river Euphrates.

Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD swore unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give unto them and to their seed after them.'

And I spoke unto you at that time, saying: 'I am not able to bear you myself alone;

the LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.—

The Lord, the God of your fathers, make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as He hath promised you!

אַקָּה הַדְּבִיִּים אַשָּׁר דִּבָּר מִשָּׁהֹ אָלִ-בְּלִ ישִּׁרְאָל בְּעַבֶּר הַיִּרְדֵּוְ בִּמִּדְבָּר בְּעַבְּר מּוֹל סׁוּף בֵּיוִ־פְּאנֵן וּבֵיוִ־הַפָּל וְלְבָּוּ

ַ אַּחָד עַשֶּׂר יוֹם מֵחֹבֶּר הֵרִישִׁעִיר עַר קְּבָישׁ בַּרְנָעַ:

ויִהִי ְבְּאַרְבָּעִים שְׁנָה בִּעִּשְׁתֵּי־עִּשָּׁר חִדֶּשׁ בְּאֶתַר לַחָדָשׁ דִּבֶּר מִשָּׁר אָל־בָּגֵי יִשְׁרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר צִּנְְה יְהְנָה אֹהָוֹ אֲלֵתֶם:

יי, אַחַבֵי הַפֹּתֹוֹ אָת סִיחֹן מֵלֵךְ הֵאָמֹרִי אֲשֶׁרִ יוֹשֶׁב בְּחַשְׁבְּוֹן וֹאָת עִוֹּג מֵלֶךְ הַבְּשְׁן אֲשֶׁר־ יוֹשֶב בְּחַשְׁבְּוֹן וְאָת עָוֹג מֵלֶךְ הַבְּשְׁן אֲשֶׁר־

בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֵבֶץ מוֹאֲב הוֹאֵיל מֹשֶׁה בַּאֶר אֶת־הַמּוֹרֶה הַוּאָת לֵאמֶר:

ירב־לְבֶם שֻׁבֶּתּ בְּחֲר תַּזְּר: בב־לְבֶם שֻׁבֶּתּ בְּחֲר תַזְּר:

פְּנָיוּ יִסְעָּוּ לְכָּם וּבֵאוּ תָר תֵאֵמֹרִי יָאֵלִ− יְבְתַוֹּף תַיָּם אֶרֶץ תַּבְּנָעֵיִּי וְתַּלְּבְנִוּן עַּדִ− תַנְּתָר תַנְּדִל נְתַר־פְּרֶת:

ָרְאָה נְתָהִי לִפְּנִיכֶּם אָת־הָאָבֶץ בַּאִּי וִּיְשָׁי אָת־הַאְּבֶץ אַשֶּׁר נִשְׁבַּע יְּהֹנֶּה לַאֲבֹהִיכֶּם לְאַבְרָהָם לִיִּצְחֻק וּלִיעֲמִבֹ לָתָה לָהָם וּלְזַרְאֶם אַחֲבִיהֶם:

לְבַּגַּׁרְ מִּאָט אָטַכֶּם: מּ נֹאִמָּר אַבְכְּם בֹּמֵע תַּעִוּא בָאמָר בְאַ-אַנַּבֹבְ

יְהְנָה אֶלְהַיכֶם הַרְבָּה אָהָבֶם וְהִנְּבָם הַיּּוֹם פְכוּכְבֵּי הַשְּׁמֵיִם לְרְב:

יהוְה אֵלְה פִּעְמִים וּיבְרֵך אָהָכֶם פַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אַלֶּף פִּעְמִים וּיבְרֵך אָהָכֶם פַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לכם.

הפטרות

REUFR EUFER

The Haftarah is Hosea 2:1 – 2:22. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftarah on page 210.

- Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that, instead of that which was said unto them: 'Ye are not My people', it shall be said unto them: 'Ye are the children of the living God.'
- And the children of Judah and the children of Israel shall be gathered together, and they shall appoint themselves one head, and shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel.
- Say ye unto your brethren: 'Ammi'; and to your sisters, 'Ruhamah.'
- Plead with your mother, plead; For she is not My wife, neither am I her husband; And let her put away her harlotries from her face, And her adulteries from between her breasts;
- Lest I strip her naked, And set her as in the day that she was born, And make her as a wilderness, And set her like a dry land, And slay her with thirst.
- And I will not have compassion upon her children; For they are children of harlotry.
- For their mother hath played the harlot, She that conceived them hath done shamefully; For she said: 'I will go after my lovers, That give me my bread and my water, My wool and my flax, mine oil and my drink.'
- Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, And I will make a wall against her, That she shall not find her paths.
- And she shall run after her lovers, but she shall not overtake them, And she shall seek them, but shall not find them; Then shall she say: 'I will go and return to my first husband; For then was it better with me than now.'
- For she did not know that it was I that gave her The corn, and the wine, and the oil, And multiplied unto her silver and gold, Which they used for Baal.

- ۣٞڗڹ۪ۧڽ מָסְפָּר בָּנֵי־ִישְׁרָאֵל בְּחָוֹל חַיָּם אֲשֶׁר־ לְאִ־ִּמָּר לְחָם לֹא־עַמֵּי אַהָּם יֵאָמֵר לְחָם בָּנֵי אֵל־חֵי:
- ְּנְבְוּבְ יָנְם יִּנְְרְבְּיִם הְּצְהְ הְּמִּנְ כְּמֵים רָאָהְ אָּטִׁר וְמִּבְּנִ מִּוְרַבִּאָבֵׁוּ כָּי יְנִלְּבָּבֶּנִ בִּנְרֵינְיִנְיִם יִּבְּנִירִי
- אַמְרָנְּ לְאָטַנְכֵּם הַמִּנְ נְלָאָטַנְיַנִיכֵם בְׁטַמְׁנֵי:
- רַבוּ בְאִמְּכֵם דִּיבוּ פִּי־הִיאַ לֵא אִשְׁהִּי וְאָנָכִי לַאִ אִישְׁה וְתַּסָר וְנִינָיהָ מִפְּנְיִה בְיִבוּ בְאִמְּכֵם דְּיבוּ פִּי־הִיאַ לַאִ אִשְׁהִי
- פֶּן־אַפְּשִׁימָנָה עַרֻּמָּה וָהַצִּגָּהִיהָ כִּיִּם הְּגָּלְדָה וְשִׁמְתַּיהָ כִּמִּדְבָּר וְשִׁתִּהָ כָּצֵּרֶץ צִּיְּה וַהַמְתָּיהְ בַּצְּמֵא:
- » וְאֶת־בְּנֵיהַ לְאֵאְצַרַחֵם בְּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵמְּה:
- כֵּי זְנְתָּהֹ אִמְּם הֹבָּישָׁה הוֹרָתָם כֵּי אַמְרָׁה אֵלְכֶּה אַתְרֵי מְאָתַבִּי נֹתְנֵי לֹחָמִי וֹמֵימֵי צַמְרֵי וּפִשְׁהִׁי שַמְנִי וְשִׁפּוּיֵי:
- لَّالَـلَـنَّر هُنَـ ثِلَـنِ شَنْ رَبِيْ نَمُمُّهُ: حُرِّا نَبْرُ شِكَ فَيَنِي شَنْ خَهِ نَمُمُّهُ:
- וְרִיְפָּה אָתִ־מְאַהַבִּיהָ וְלִאִּתִּשָּׂיג אִהָם וְאָשׁוּבְתֹ אֶלְ־אִישִׁי הָרָאשׁוֹן בַּי מָוֹב לֵי אָז מְמְחָה:
- וְהִיאַ לַאִּ יֵדְשְׁׁה בָּי אָנִבִּי נְתַּמִּי לֶּה הַדְּגֵּן וְהַמִּירַוֹשׁ וְהַיִּצְּתָר וְלֶּסֶר הַרְבָּיתִי לְה וְזְהָב שְׁשִּׁי לַבְּעַלִּ:

- Therefore will I take back My corn in the time snatch away My wine in the season thereof, And will snatch away My wool and My flax Given to cover her nakedness.
- And now will I uncover her shame in the sight of her lovers, And none shall deliver her out of My hand.
- I will also cause all her mirth to cease, Her feasts, her new moons, and her sabbaths, And all her appointed seasons.
- And I will lay waste her vines and her fig-trees, Whereof she hath said: 'These are my hire Than my lovers have given me'; And I will make them a forest,
- And I will visit upon her the days of the Baalim, Wherein she offered unto them, And decked herself with her eat-rings and her jewels, And went after her lovers, And forgot Me, saith the LORD.
- Therefore, behold, I will allure her, And bring her into the wilderness, And speak tenderly unto her.
- And I will give her her vineyards from thence, And the valley of Achor for a door of hope, And she shall respond there, as in the days of her youth, And as in the day when she came up out of the land of Egypt.
- And it shall be at that day, saith the LORD, That thou shalt call Me Ishi, And shalt call Me no more Baali.
- For I will take away the names of the Baalim out of her mouth, And they shall no more be mentioned by their name.
- And in that day will I make a covenant for them With the beasts of the field, and with the fowls of heaven, And with the creeping things of the ground; And I will break the bow and the sword and the battle out of the land, And will make them to lie down safely.
- And I will betroth thee unto Me for ever; Yea, I will betroth thee unto Me in righteousness, and in justice, And in lovingkindness, and in compassion.
- And I will betroth thee unto Me in faithfulness; And thou shalt know the Lord.

- אָטַ_מְּבְוֹטְׁשֵּ: בְּמִוּמְצִׁוְ וֹעִבּּלְשִׁ, בַּמִּנֵר, וּפִּמִּשְׁ, לְכַפֹּוָעַ בְבַּוֹ אָמִיִּר וְלַבְטִׁיִּהְ גִּמִרָ, וּפִּמִּשְׁיִּ לְכַפִּוִע
- لْهُنِم مِهِـنَجُنِدُوْكِ صُولَادِ: " لَمَقْكَ لِمَرَدُّكِ هُكِـرَجُكُكِ خِمْرَتْ شَهَكَكُنِكُ
- ְּ רִישְׁבַּתִּי בְּלִ"מְישִׁישִׁה חַגָּה חָדְשָׁה וְשַבַּתָּה בְּלְ מוֹעַבֶה:
- ְנְעַנְּע: (ס) אַנְעָר: (ס) פּפְּקָר לְטָּם וַטַּּגָּע וּזְּמָר וָמָלְּנְשָׁר וַשֵּׁלְנִּ פּפְּקָר לְטָם וַטַּגָּע וָזְלָנִי
- ְּנְמִינְינִי לְבָּמִּטִ שִׁלְּנְיִנִי מֵאֶּבֶּאְ מָאֶבְ הַלְּנִנִי לְבָּמִּטִ שִׁלְּנְדִ וְתְּנִּמִי שִּׁמָּטִ כִּימֵי מְלִינִ לְבָּמִטִ שִׁלְנְיִי נְתְּאָבִי מָאֶבִּ
- וְלְאִרַנִּקְרְאָּרַלָּי מִּוִע בַּמְּלֵי: 10 נְחָיְנֶע בַּיִּוֹם חַרוּאָ נְאָם יְרִנְּהָ הַּקְּרָּ
- וּלְבְרוּ מִוְגַ בֹּמִּמֶׁם: מּ נִנְסִׁבְעָּרִ אָּנַ אַמֹּמִנִי נַבְּמָּלֵנִם מִפָּׁיִנִי וְלַאָּ
- וְכְרַמִּי לְחָם בְּרִיתִ בּיֵּוֹם חַהֹוּאִ עִם־חַיֵּתִּ הַשְּׁבֶּת וְמִם־עַּוֹף חַשְּׁמָיִם וָרֶמָשׁ חָאֵּדְמָה וְקִשְׁת וְחָרֵב וּמִלְחָמָה אָשְׁבַּוֹר מִן־הָאָבֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים לְבֶּטָה:
- بِ خَمْهُظِم بِحُثَامُهِ لِجُدَلَامُنِهِ: ** لَعْدَهُفَيْكَ خُرْ خُمْبَكُمُ لَعْدَهُفَيْكَ خِرْ خُجُيْدُكَ
- ְּיִבְוֹנְיִבְי (פּ) נְאַנְאָנִינְיִב (פּ)

TEUTT (WX

The Haftarah is Judges 13:2 - 13:25.

And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not.

And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her: 'Behold now, thou art barren, and hast not borne; but thou shalt conceive, and beat a son.

Now therefore beware, I pray thee, and drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing.

For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no razor shall come upon his head; for the child shall be a Mazirite unto God from the womb; and he shall begin to save Israel out of the hand of the Philistines.'

Then the woman came and told her husband, saying: 'A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of the angel of God, very terrible; and I asked him not whence he was, neither told he me his name;

but he said unto me: Behold, thou shalt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing; for the child shall be a Nazirite unto God from the womb to the day of his death.'

Then Manoah entreated the Lord, and said: 'Oh, Lord, I pray Thee, let the man of God whom Thou didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.'

And God hearkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her.

And the woman made haste, and ran, and told her husband, and said unto him: 'Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me that day.'

 $_{
m cmx}$ نېټر څزېن نېښن ټځژب نوښون ت $_{
m cmx}$ نېځې ترني نېښن ټځاد نوښون ت $_{
m cmx}$

וְטִבְינִי וֹלְלְבְשׁ בּּוּ: אַלְיִנִי טִנּעַבּוֹא אַטַּהְּלֵּבִי וְלָא וֹלְגְּשׁ נְיִנֵא מַלְאַבּ יְׁעִוֹיִנִ אָלְ ַנִאָּאָהָי וַנִּאָמָר

וֹאַקַ טַאָּלֹכְ, כֹּלְ הַמְּמֵא: → וֹמּטַׁעִ טַאֲּמָׁנִר, לָּא וֹאַלְ טַאָּטַׁ, זֵוֹן וְאָלֵר

جْ ْ הَذْף הַבְּׁה וִילֵדַהְ בָּן וּמוֹרָה לֹאִ־יַעֵּלֵה עַל־רֹאִשׁׁוֹ בְּי־נְזָיֵר אֵלֹהָים יֵהְיֵה תַנַּעַר מִן־הַבְּשֶׁן וְהִוּא יָחֵל לְחוֹשִׁיעַ אָת־יִשְׂרָאֵל מִיֵּר בְּלִשְׁהְים:

ַנְאָבְאַ נִאַמָּנִי נִנַאָמָר לְאִישָׁתִּ לֵאִנִּר עָּרָ הַאָּלְהִים נִנְאַ אָלְיִּינִּלָּאִ שְׁאִלְּתִּירִוּ אָרִ הְאָלְהִים נִנְאַ אָלְיִנִּנְ לֵּאִ שְׁאִלְתִּירִוּ אָרִ מְזָּרְ הְנִּאִ וְאָתַ־שְׁמָנִי לְאִרְיִנְּיִּ

ַנֵּאִמֶר לִּי הִנָּף הָרֶה וִיּלְדָהְ בֵּן וִשְּׂהִּה אַלְהִשְׁתֵּיו נֵיוֹ וְשֵׁלְּר וְאַלִּהִאָּכְלִי בְּלִ הַבְּטֵן עַּר־וָוֹם מוֹהְוֹ: (פּ)

נִיִּמְמַּר מְּנֵיוֹם אָלִייִּה נִיּאִמָּר בָּי אָדוֹלָּי אָישׁ הְאָלְהָים אַשֶּׁר שְׁלְחָמִ יָבוֹא־נָא עּוֹד אַלְינוּ וְיוֹבְוּנּ מְדֹ־נַּצְשֶׁר לַנָּעַר הַיּוּלְד:

וִיִּשְׁמָע הָאֵלֹהִים בְּקִּוֹל מָנִוֹחַ וַיָּבָאׁ מַלְאַדִּ הְאֵלְהִים עׁוֹד אָלְ־הָאִשָּׁה וְהִיאׁ יוֹשָׁבָּת בַּשְּׂדֶה וּמְנְוֹה אִישֶׁה אֵין עִּמְּה:

נטאַמָּר אֵלֶי: נטָאַמָּר אֵלֶיו הַנָּה נִרְּצָּה אֵלִי הָאָישׁ אֲשֶׁר נְּהְעָּבְי הֵאָשְׁה נִתְּבְי

- And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him: 'Art thou the man that spokest unto the woman?' And he said: 'I am.'
- And Manoah said: 'Now when thy word cometh to pass, what shall be the rule for the child, and what shall be done with him?'
- And the angel of the Lord said unto Manoah: 'Of all that I said unto the woman let her beware.
- She may not eat of any thing that cometh of the grapevine, neither let her drink wine or strong drink, not eat any unclean thing; all that I commanded her are her observe.
- And Manoah said unto the angel of the LORD: 'I pray thee, let us detain thee, that we may make ready a kid for thee.'
- And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Though thou detain me, I will not eat of thy bread; and if thou wilt make ready a burnt-offering, thou must offer it unto the LORD.' For Manoah knew not that he was the angel of the LORD.
- And Manoah said unto the angel of the Lord: What is thy name, that when thy words come to pass we may do thee honour?
- And the angel of the Lord said unto him: 'Wherefore askest thou after my name, seeing it is hidden?'
- So Manoah took the kid with the meal-offering, and offered it upon the rock unto the Lord; and his wife looked on.
- For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the LORD ascended in the flame of the altar; and Manoah and his wife looked on; and they fell on their faces to the ground.
- But the angel of the Lord did no more appear to Manoah or to his wife. Then Manoah knew that he was the angel of the Lord.
- And Manoah said unto his wife: 'We shall surely die, because we have seen God.'

- בּבָּרְהְ אֶלְ הַאָּמֶּר נִיִּאִמֶּר אֶנִי: אֶלְ הַאָּיִּטִּ וּיֵּאִמֶּר לְוִ הַאַּמָּר הָאָיִטְ אָמֶּר וּנְּקָם וּנִלְּבַּ מְנִיהַ אַחָבָר אָמִּיִּה אָמִיּרִ
- מְּהֶּפְּמֵּבְנַנְנַהַ הַּמָּהֵמְּבִוּ: " נְּאָמֶב מָנְנָה הַּטֵּב יָבָאָ דִּבָּבָרִיִּב מָבַיִּיְרָנִיִר
- מְכָּלְ אֵּשֶׁרַ־צִּוּיְתִּיהְ מִּשֶּׁשְׁ תַּיָּוֹן לָאִ תִאָּכָּלְ וָיֵיוֹ הְשֶׁכְרִ אַלְ־הַשְׁהְיּ וְכְלִ-שָׁמְאָד אַלְ־תּאָכַלְ בְּלְ אֲשֶׁרַ־צִּוּיְתִיהְ מִּשְׁמְּהִי (ס)
- אִיטְׁב וֹנֹהְמֵּב לְפַּנֵּנְב יָּבִי, מִּגִּים: אִיטְב וֹנֹאִמָּב מִּנִיִם אִּכְ_מִּלְאָּב יִּבִּיִנִי נַּהְּגִּבִי דָּיָּאִ
- ַנּאִמֶּר מֵלְאַּך יְחִוָּה אָכִּל מָלִאָּר יִאָרִי אָם מִּעְצְּבִּרִי לֹא־אַכַל בְּלִחְמֶּך וָאִם מַּעֵּמָּר מִלְה לִיהוָה מַעֵּלְנָּה בִּי לֹא־יָּדָע מְנֹוֹת בְּי־ מִלְאַך יְהוָה הִיּא:
- בּיַנְאָ (כִּ, צַבְרֵינְL)[טְ, צַבְּרָנְצַׁ] וְכְבַּגַּלֵנְנֵּב: נַיְּאָמֶר מִּנְיִנוּ אָכְתַלְאָּב יִנְיָנִי מָּ, אָמֶוֹב
- ַניִּאמֶר לוֹ מַלְצַּוֹּ יְחִנְׁח לֶמָּח זָּח הִשְׁצַּל לְשְׁמֶי וְחִוּא־פֶּלְאִי: (פּ)
- ַנּיּפָּׁט מְּנְיִט אָט־גָּדֶי הֵעִּיִּים וְאָת־הַמִּנְחָׁה יַנִיּעַל עַל־הַצִּיּר לִיהְוָּה וּמַפְּלָא לַעֲשׁוֹת יַמְנְיֹח וְאִשְׁקּיֹר אָנִים:
- ַניְהִי בַעֵּלֹוֹת הַלַּחַב מִעָּל הַמִּיְבָּתֹ הַשְּׁמִּיְמָה וַיָּעַל מַלְאַף־יְהוָה בְּלַחַב הַמִּוְבֵּחַ יִּמְנְוֹחַ וְאִּשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלִיּ עַל־ פְּנֵיהֶם אֶרְצְה:
- ְּרִאִּיְטָף עּוֹדִ עַּלְאַף יְהִוֹּה לְהֵרָאָה אָלִ מְנְוֹה וְאָל[ְ]אִשְׁתֻּוֹ אָז יָדֵע מְנֹוֹה בְּי־עַלְאַף יְהְנָה הְוּא:
- אָלְהַים הָאָינוּ: נְיַּאְמֶׁר מְנְוֹחַ אָלְ־אִּשְׁהַוֹּ מָוֹח נְמָוּח בָּי

הפטרת בהעלתך

But his wife said unto him: 'If the LORD were pleased to kill us, He would not have received a burnt-offering and a meal-offering at our hand, neither would He have shown us all these things, nor would at this time have told such things as these.'

And the woman bore a son, and called his name Samson; and the child grew, and the LORD blessed him.

And the spirit of the Lord Degan to move him in Mahaneh-dan, between Zorah and Eshtaol.

וַ הַאָּמֶר לֵוֹ אִשְׁהֹוֹ לֹוֹ חָפֵּץ יְחִוָּח לַחֲמִיתֵנוּ לְאַ־לַקַּח מִיְּדֵנוּ מִלְּח וִמִּנְחָׁה וְלָא חֶרְאָנוּ אָת־כָּל־אֵלֶּה וְכְמֵּת לְאִ הִשְׁמִיעֵנוּ כָּזְאִת:

װּלְּבַּלְ תַּלְּמָר וְּוֹלְבַּרְבָּחִי יְחְנֶּת: בּי נַתְּלֶב תֵאִמֶּר בָּן נַתִּקְרָא אָר־שְׁמִוּ שִׁמְשִׁנִּין

בְּרְטָּה יבֵּין אָשְׁהְּאָל: (פּ) נִּמְטָלְ רַיִּה יְהֹנְה לְפַּעָּמִי בְּמִהְנָה בְּוֹ בֵּין

הפטרת בהעלתך

The Haftarah is Zechariah 2:14 - 4:7.

41:II

'Sing and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the Lord .

And many nations shall join themselves to the Lord in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of thee'; and thou shalt know that the Lord of hosts hath sent me unto thee.

And the ${\tt LORD}$ shall inherit Judah as His portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.

Be silent, all flesh, before the LORD; for He is aroused out of His holy habitation.

And he showed me Joshua the high priest standing at before the angel of the Lorp, and Satan standing at his right hand to accuse him.

And the LORD said unto Satan: 'The LORD rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand plucked out of the fire?'

Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel.

קמוקף וָאָם־יָחנֵה: וְנְלְוּוֹ גוּיִֹם רַבָּים אָל־יָחנִׁתׁ בַּיַּנֹם חַהֹּוּא וְתֵיוּ לֻי לְעָם וְשָׁכַנְתֵּי בְתּוֹבֶׁף וְיָדַעַהְ כִּי־

בׁנֹּג וֹמֻמְעֲנוֹ בַּעַרַ בֹּגְיוָן כַּג עַוֹּנִגַ בָּא וֹמְכַנִעַּג

עקָּבֶׁהְ וּבְּעַרִ עִּיִּרְ בִּירוּשְׁכֵּוְם: " וְּנְּעֵילִ יִּעִּיִּרְ בִּיִּרִי בִּירִי בְּיִלְם:

رَجْدُر אָת-יָהוֹשָׁעַ הַפֹּהֵן הַגָּּדִוֹל עַמֵּר לְפָּגֵּר מַלְאַדִּ יְהִנְּה וְהַשְּׁמָן עַמֵּר עַל־יָמִינִוֹ קְשִׁמְנְיִ:

رِ مُعْدِد بِمَزْم هِלَ مَضِّفٍ؛ بَهِفِد بِمَزْم چَةَ مَضِّفٍ؛ بِبَهِد بِمَزْمَ چِةً مَخَمَد جَرَّةَ بِهِٰ مِكِأَنِّهُ بِيَّد هِنِّهُ مِهِٰنُ

לְפְּנֵי תַּמַּלְאֶב: גיהוֹשֶׁעַ הְנָה לְבָּשׁ בְּנָרֵים צּוֹאָים וִעֹּמָר

- And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.'
- And I said: 'Let them set a fair mitre upon his head.' So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments, and the angel of the LORD stood by.
- And the angel of the Lord forewarned Joshua, saying:
- Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also judge My house, and wilt also keep My courts, then I will give thee free access among these that stand by.
- Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee; for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant the Shoot.
- For behold the stone that I have laid before Joshua, upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the graving thereof, saith the LORD of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day.
- In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.
- And the angel that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep.
- And he said unto me: 'What seest thou!' And I said: 'I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yea, seven, to the lamps, which are upon the top thereof;
- and two olive-trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof.

- אָלְנְּ מְּטֵׁלְגִּיְנִי: אָלְנִּ נִאָּטְר טִמְּלְנִים טַאָּאָנִם מִמְּלְנִי נַנְּאָמָר נַנְּמֵּן נַיְּאָמָר אָלִר הַמָּאָנִם לָפָּנָנִ לָאָמָר
- ڔٟۼؙڟٞڔۦڽڛٛڎڎ؞ۼؚڔڗڄۦ؈ؘڹڎڔۦۼڂٛ٦ڎۼڛٚ ڔ؞ؚڞ۪ڎڎ؞ۦڽۼۮؚڗڄۦ؈ڝؙڎڎٮۦۼڂ٦ڎۼڛٚ ڔ؞ڔؙڿڛؚٚڎڎؚڿۮ۪ڎڡڎڝڒٷڎڔؿڽڎۼڝڎ
- נַלְמַדְ מַלְאַבְּיְ יְהַלְהַ בִּיהוֹשֶׁעַ לֵאִמְר:
- פּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־בִּדְרָכָי מֵלֵרֹּ וְאָם אָת־מִשְׁמַרְמֵּי תִּשְׁמֹר וָנִם־אַמָּה מְּתֵּי אָת־בֵּיתִׁי וְגָם מִשְׁמָר אָת־חֲצֵרֶי וְנָתַתָּי לְדִּ מַהְלְלְּיִם בֵּין הַעִּמְרֵים הָאֵלֶה:
- שֶׁמִע־נָא יְחוֹשָׁעַוּ הַפֹּהֵוּ הַגָּדוֹל אַמָּחֹ וְהַעֵּיוּ הַיּשְׁבָּים לְפָּנֶּוּ בִּי־אַנְשָׁי מוֹפָּת הַמָּה בִּי־הָנְנִי מִבֶּיא אֶת־עַּבְּיִּי צֵּמַח:
- בֵּיו הַנֵּה הָאָבֶן אֵשָׁר נָתַהִּי לִפְנֵי יְהוֹשִׁעַ פְּתְּלִה נְאָבֵן אַחָה שִׁבְעָּה עֵינְיָם הָנָנֵי מִפְתֵּה הְאָבֶן אַחַי יְהְנָה צְבְאִיה יִּמִשְׁתֵּי אָת־עֵּוֹן הְאָבֶץ הַנִּה בְּיִה אֶהֶר:
- פַיַּוֹם חַהֹוּא נִאָם יְהַנָּה צִּבְאִוֹת הִקָּרָאִּי צִישׁ לְרֵעֵהוּ צָלְתַחַת גָּפָּן וְאָלִתַחַת הְאֵנֶה:
- אַמֶּבְנְמִנְ מְמֵּנִיטִי: וּנְמֵּב טַמּלְאַב טַבִּבָּב בָּג וּנִמִּנְיָנִ בַּאָנִמִּ
- ַנִּאִמֶּר אֵלֵי מֶח אַמָּח רֹאָח (כ׳ נִיאִמר)[ק׳ נִאִמַּר] רְאַיִּתִי וּ וְחָנֵּח מָנוֹרַת זָּהָׁב בָּלֶּה וְגָּלֶּה עַל־רֹאִשְׁה וְשִׁבְעָּח נֵרֹמֶיהִ עָלֶּיה שְׁבְעָּח וְשִׁבְעָה מְוּצְלְוֹת לַנֵּרְוֹת אֲשֶׁר עַל־ רֹאִשֶׁה:
- َ نَهُلُاتِ مَرْ شَمَهُذُكِ: دَشَرُنَا يَرَبُرُتُ هُلِّالِ مُرْشَرًا لَائِذُكِ

 $\iota : VI$

- And I answered and spoke to the angel that spoke with me, saying: 'What are these, my lord?'
- Then the angel that spoke with me answered and said unto me: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'No, my lord.'
- Then he answered and spoke unto me, saying: 'This is the word of the Lore unto Zerubbabel, saying: Not by might, not by power, but by My spirit, saith the Lore of hosts.
- Who art thou, O great mountain before Zerubbabel? thou shalt become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of Grace, grace, unto it.'

- מֶּׁעַ־אֶּבְּׁנִי אֶּבְיֹנִי: וֹאִמָּן וֹאִמְּר אֶבְ-נַפּּּלְאָּבַ נַבִּבָּר בָּּי כִאמָוַר
- , נُوْעַן הַמַּלְאָּף הַדּבָּר בִּי'נֵיִאִמֶּר אֵלִי הַלִּוֹא יָדִעְּהְ מָּה־הַמָּה אֵלֶה נְאִטָּר לְאִ אֲדֹנִי:
- , ניַען ניַאָּמֶר אֵלֵי לֵאמֶר זָה דְּבָר־יָהוָה אָל־יָּהְבָּבֶל לֵאמָר לָא בְתַּיִל יְלָא בְכֹחַ בָּי אָם־בְּרוּהָי אָטֶר יְהוָה צְּבְאִיה:
- מִּי־אַתַּוֹר חַר־חַנְּדָוֹל לִפָּנֵי זְרַבָּבֶל לְמִישֶׁר וְחֹנִצִיאֹ אָת־חָאֲבֶּן חַרֹאשָׁר הַשְּאֵנֹת חֵן חֵן לֵה: (a)

הפטרת שלח לך

.4s:s-1:s budsof si daratlaH ədT

- And Joshua the son of Nun sent out of Shittim two spies secretly, saying: 'Go view the land, and Jericho.' And they went, and came into the house of a harlot whose name was Rahab, and lay there.
- And it was told the king of Jericho, saying: 'Behold, there came men in hither to-night of the children of Israel to search out the land.'
- And the king of Jericho sent unto Rahab, saying:

 "Bring forth the men that are come to thee, that are
 entered into thy house; for they are come to search
 out all the land."
- not whence they were, and the two men, and hid them, and she said: 'Yea, the men came unto me, but I knew
- and it came to pass about the time of the shutting of whither the men went out; whither the men went I know not; pursue after them quickly; for ye shall overtake them.
- But she had brought them up to the roof, and hid them with the stalks of flax, which she had spread out upon the roof.

- ַנִיִּשְׁלֵח יְחִישְׁעַּ בִּן בִּנוּ מָן חַשִּׁשִּׁים שָׁנֵים אָנְשֶׁים מְרַנְּלִים חֲהָשׁ לֵאמֹר לְכָנִּ רְאָנ אָתְרֹהָאָהֶץ וְאָת־יְרִיחָוֹ וַנִּלְלְנִּ וַיְּבְאִּנִּ בִּיתִר אָשֶׁת זְוֹנְתְ וּשְׁמֶה רְחָב וַיִּשְׁפְּבִּנּ־שֶׁמְּה:
- אָתַרְקְאָרֶע בָּאִּי תַּנְּה תַלְּיֶלְה מִבְּּנֵי יִשְׂרָאָל לַחָפָּׁר אָת־תַאֶּרֶע:
- ְּלֵבִּיקִּׁבַ בַּּי לְטַׁפָּׁר אָתַ בָּלְ הַאָּבֶׁר בַּאִנְּר הוֹאָנִאִּי הְאָנְשִׁים הַבָּאָים אֵלָיִּךְ אֲשֶׁר בָּאִיּ נִיּשְׁלִחְ מָלֵבְ יְרִיהִייִּ אָלִר הָחָבִּי
- ַנְהַאָּמֶרוּ בְּאִּשֶּׁר אָת־שָׁנִי הְאֵנִשְׁים וְלָא יָדַעְּהִי הַאָּמֶרוּ בַּוְ בָּאִי אֵלִי הְאֵנְשִׁים וְלָא יָדַעְּהִי מַאָּין הַפְּּהי
- נִיְהִׁי תַשַּׁעַר לִסְגִּוֹר בַּחִשֶּׁרְ וְתִאָּנְשָׁים רִדְפִּוּ מִתֵּר לֵא יַבְּעְּתִּי אָנָח הַלְלָה הָאֵנְשָׁיִם רִדְפִּוּ מִתֵּר אַחְרֵיהָם כָּי תַשִּׁיגְוּם:

הפטרת שלח לך

OI

And the men pursued after them the way to the Jordan unto the fords; and as soon as they that pursued after them were gone out, the gate was shut.

And before they were laid down, she came up unto them upon the roof;

and she said unto the men: 'I know that the Lord hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land melt away before you.

For we have heard how the Lord dried up the water of the Red Sea before you, when ye came out of Egypte, and what ye did unto the two kings of the Amorites, that were beyond the Jordan, unto Sihon and to Og, whom ye utterly destroyed.

And as soon as we had heard it, our hearts did melt, neither did there remain any more spirit in any man, because of you, for the LORD your God, He is God in heaven above, and on earth beneath.

Now therefore, I pray you, swear unto me by the Lord, since I have dealt kindly with you, that ye also will deal kindly with my father's house—and give me a true token—

and save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death.

And the men said unto her: 'Our life for yours, if ye tell not this our business; and it shall be, when the LORD giveth us the land, that we will deal kindly and truly with thee.'

Then she let them down by a cord through the wall, window; for het house was upon the side of the wall, and she dwelt upon the wall.

And she said unto them: 'Get you to the mountain, lest the pursuers light upon you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward may ye go your way.'

נְאָאָנְ הָרְרְפָּים אַחֲבִיהָם בֶּרֶרְ אַחֲבִי כַּאֲשֶׂר מָל תַמִּעְבְּרָוֹת וְתַשָּׁעַר סָנְרוּ אַחֲבֵּי כַּאֲשֶׂר הְיְהְצְּיִה בְּיִבְּיִּת אַחֲבִיהָם

נהמה ענה ישְּבְּרִוּן וְהָיא עִּלְתָח עַּלִיהָם יהאיים ישְבְּרָוּן

הְלְּנִנִּ וֹבֵּׁנְ זְּמִנְיֵּ בַּׁלְ יִאֶּבֵּוּ בַּּאַבְׁע אָבְבַּנְאַבְּ יְחִיְּנִי לְכֵּם אָּטַ חַאָּבְׁוֹ וְבִּי וְשָׁבֵּרִ אִנִּתְּחָב הַנְאָמִרְ אָלְ חַבְּּאַבָּהְוֹם יִבְּהִשִּׁי

בֵּי שְׁמִּעִנִּי אֵת אֲשָׁר חוֹלִישׁ יְחִוֹּח אָת־מֵי יִם־סוּךְ מִפְּנִילֶם בְּצֵאַתְכֶם מִמְּצְרָיִם וַאֲשֶׁר צַשִּׁימֶם לִשְׁנֵי מַלְבֶּי הָאֵמִּלִיִּי אֲשֶׁר בְעַבֶּר הַיַּרְדֵּן לְסִיחַוֹּ וּלְמֹּוֹּ אֲשֶׁר הְחֵרַמְהָם אוֹתְם:

נִיּשְׁמַעֹ וַיִּמָּס לְבְבָּנִי וְלֹא־לְמָּחִ עִּוֹד רְיּחַ בְּאָיִשׁ מִפְּנֵיכָם בֻּי יְחְנָה אֱלֹהִיכֶּם הְיּא אֱלֹהִים בַּשְּׁמָיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מחחת:

ְּעִּמְיִׁר הִשְּׁבְעִּרְנָא לִי בִּירִוָֹּה בִּי־עִּשָּׁיִּתִּי עִּמְבֶּם חֲסֶר וַנְיַשָּׁינִים נִּם־אַמָּם עִם־בֵּיִת אָבִי חֶׁסֶר וּנְתַהָּם לֵי אָוֹת אֲמֶת:

אָמֶּׁר לְנִיִם וֹנִיצִּלְנֵּם אָּטַ-נִּפְּמָּנֵינִוּ מִּמֵּנִנִּי נְאָטַ-(כּ, אַטַוּטַּ,)[d, אַטַּיִּנְיָּה] נִאָּטַ פָּלְ נְנִינִינִים אָטַ-אָבָּר נִאָּטַ-אָפָּר נִאָּטַ-אָטַּר

יַּאִּמְרוּ לֵה הְאַנְשִׁים נַפִּשֵׁנִי הַחָהַיִּכִם לְמִּוּת אֲם לֵא תַּגִּּירוּ אָת־דְּבְּהֵנִי זָה וְהָיָה בְתַת־יְהְנָה לְנִּיּ אָת־הָאָהֶץ וְעְשִׁינִי עִּמֶּר

ַ בְּקֵיר תַחוֹמְת וּבְחוֹמֶת תָיא יוֹשֶׁבֶת:

تربّه فد كِهِن الْمُقَرِّف فَهُد هَا ـُزَدِد كِهُد هُدِه مَالُهُ مِن الْمُقَرِّف فَهُد هَا مُؤَهِد بَفْده هُد هُند مِالُهُ فِي مَالَدُ مِن هُمُود هُذَا الْهُود بَهُد

Zτ

07

- And the men said unto her: 'We will be guiltless of this thine oath which thou hast made us to swear.
- Behold, when we come into the land, thou shalt bind this line of scarlet thread in the window which thou didst let us down by; and thou shalt gather unto thee into the house thy father, and thy mother, and thy brethren, and thy father?
- And it shall be, that whosoever shall go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever shall be with thee in the house, his blood shall be on our head, if any hand be upon him.
- But if thou utter this our business, then we will be guiltless of thine oath which thou hast made us to sweat.
- And she said: 'According unto your words, so be it.' And she sent them away, and they departed; and she bound the searlet line in the window.
- And they went, and came unto the mountain, and abode there three days, until the pursuers were returned; and the pursuers sought them throughout all the way, but found them not.
- Then the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Nun; and they told him all that had befallen them.
- And they said unto Joshua: 'Truly the Lord hath delivered into our hands all the land; and moreover all the inhabitants of the land do melt away before us.'

- מְּהְּבְׁמְעֵבׁ עַנְּיִׁעְ אַמְּבְ עַהְּבָּמְּעָבּיִּ נִּאָמְבִּנִּ אַלְנִיִּנִ עַאָּנְמָבִּ נִּלִּיֵּם אַנְּטִנִּנִּ
- הגָה צַנְחָנוּ בָאָים בָּצָבֶץ אָת־הִקִּוֹת חוּשׂ הַשְּׁנִּי תַנָּה הִקִּשְׁרִּי בְּחַלּוֹן צַשֶּׁר הוֹרַדְתֵּנוּ בֹּוֹ וְאָת־אָבִּיךְ וְאָת־אִמֵּךְ וְאָת־אַתַּיךְ וְאֵת בְּל־בֵּית אָבִיךְ תַּצַּסְבָּי אֵלֻיִךְ הַבְּיְתָה:
- וְהָלְה בָּל אֲשֶׁר־יֵצֵאׁ מִדַּלְתָּי בִּיתֵּף וּ הַחָוּצְּה דְּמִוֹ בְּרֹאִשָׁוֹ וַאֲנָחָוּוּ נְקִּיָם וְכֹל אֲשֶׁר יְהְנֶה אִמְף בַּבַּׁיִת דְּמֵוֹ בְרֹאשׁׁנּוּ אָם־ יֶד מְהְנֶה־בְּוֹּ:
- מְאֶּבְקְּמְנְיִגְיִ אָּמֶרְ הִשְּׁבְּעְּמְנִי: הְאָם־תַּגְּיִרִי אָתְרְדְּבְּבְרֵנִי זְהָ וְהָנֵינִי נְקְּם
- נגלֶכּג נִטְלֵּמֶּר אָטַטְלֵנִט עַמֶּנְג בּּעַלְּגָּו: נִעָאָמֶרְ בְּבַבְנִיכֶּם בָּּן עָנָא נִטְׁמָּלְטִם
- ְּבֶּלְ וַנְּבָּאֵנ טִטְּטִׁנ וֹנְאַלֵּהָּנ יְמְּנִם מַּג_אָּכֵּנ טִוְּבְׁאַנִּם וַנְּבַלְאָּנ טִבְגַּפָּנִם בּבְלְכִנְ וֹנְּבָאֵנ טִטְּטִׁנִים וַנְּבַלְאָּנִּים
- ַנְיָּשְׁבִּי שָׁלְּיִנְשִׁים נֵיֵבְרָי מֶּהָהָיִר נֵיֵעַבְּרִי נְיָּבְאִי אָלְ-יְהוֹשֶׁעַּ בִּּוֹרְנִין נְיָסִפְּּרִוּ־לֹּוֹ אֵת בְּלְ-הַמְּצְּאִית אוֹתֶם:
- מפּנֵיננ: (ס) מּנַבְּלְבְיִמְצְבֵׁא וֹנִם ַנְמָנִי פַּלְבְיִמֶּבֵּי בַּצְּבֵא נִיּאִמָּבוּ מָּלְבֵיִוּמְתַּ בִּּיבִּנִנִּי

הפטרת קורה

The Hastarah is I Samuel II:14 - 12:22. On Rosh Hodesh, Mastir is Numbers 28:9 - 15 on page 143 and Hastarah on page 208.

 $\flat \iota{:}\mathrm{IX}$

Then said Samuel to the people: 'Come and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there.'

ַנּיִּאִמֶּר שְׁמוּאֵל' אָל־הְעָּׁם לְכִּוּ וְנֵלְבֶּה הַגְּלְגָּלְ וּנְחַדֵּשׁ שָׁם הַמְּלּיּבֶּה:

I:IIX

And all the people went to Gilgal, and there they made Saul king before the Lord in Gilgal, and there they sacrificed sacrifices of peace-offerings before the Lord; and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly.

And Samuel said unto all Israel: 'Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you.

And now, behold, the king walketh before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you; and I have walked before you from my youth unto this day.

Here I am, witness against me before the LORD, and before His anointed: whose ox have I taken? or whom have I defrauded? or whom have I defrauded? or whom have I oppressed? or of whose hand have I taken a ransom to blind mine eyes therewith? and I will restore it you.

And they said: 'Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken aught of any man's hand.'

And he said unto them: 'The LORD is witness against you, and His anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand.' And they said: 'He is witness.'

And Samuel said unto the people: 'It is the Lord that made Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt.

Now therefore stand still, that I may plead with you before the Lord concerning all the righteous acts of the Lord, which He did to you and to your fathers.

When Jacob was come into Egypt, then your fathers cried unto the Lord, and the Lord sent Moses and Aaron, who brought forth your fathers out of Egypt, and they were made to dwell in this place.

But they forgot the Lord their God, and He gave them over into the hand of Sisera, captain of the host of Hazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the Philistines, and against them.

ְעַמְּה הַנָּה הַמָּלֶהְוּ מִהְתַּלֶּךְ לִפְּנִיכָּם וְאָנִי זְקָנְמִי נִשְׁבְמִי וּבְנֵי הַנָּם אָהְכֶה הַנְּאָנִי הַתְּחַלְּבְמִי לִפְּנֵיכֶּם מִנְּעָרֵי עַד־הַיִּוֹם הַזְּה:

הגני עַנִּי בִי נָגָר יְהֹנְה וָגָגָר מִשִׁיחֹוֹ אָת־ שׁוֹר ו מִי לְלַחְחָיִי וַחֲמָוֹר מֵי לְלַחְחָיִי וְאָת־ מֵי עְשַׁקְתִּי אֶת־מֵי רַצִּוֹתִי וּמִיַּר־מִי לְקַחְתִּי כֹפֶר וְאַנְּלְים עֵינֵי בָּוֹ וְאָשָׁיב לְבֶם:

לְלַנוֹשׁ מִיּגַראָישׁ מְאִימָה: * נֵיִאִּמְרִיּ לְאִ מְּשִׁקְּמִּיה וְלָאִ רַצִּוִּתְנִי וְלִאִּ

וּיֹאמֶר אֲלֵיהֶם עֵּר יְהְוָה בָּבֶם וְעֵּר מִשִּׁיחוֹ הַיִּם הַזֶּה בֵּי לְא מִצְאהֶם בְּיָרִי מְאִּימָה וּיִּאמֶר עֵר: (פ)

וּ(אַמֶּר שִׁמוּאֵל אָל־הִעָּם יָהוָֹה אֲשֶׁר עִשְׂהֹ אָת־מֹשֶׁה וָאֵת־אַהַרְוֹ וַאֲשֶׁר הָשֶּׁלְה אָת־ אֲבֹהַיֶּכֶם מֵאֶרֶץ מִצְּרֶיִם:

ְּיִתְּיִׁה חֲהָיַצְּבָּי וְאִשְׁפְּטֵָה אִהְבֶם לִפָּנֵי יְהְוָֹה אֲת כְּל־צִּדְקַוֹת יְהִוֹֹה אֲשֶׁר־עִּשָׂה אִהְבֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:

בּאֵשֶׁר־בָּא יַעַּקְב מִצְּרָיִם וַיִּזְעַקִּי אַבְיֹתִיכֶם אָל־יְהְוָׁה וַיִּשְׁלָח יְהְוָה אָת־ משֶׁה וְאֵת־אַבְיֹר וַיּיֹצְיִאִי אָת־אַבְתִיכֶם מִמְצְרַיִם וַיִּשְׁבָוּם בַּמְּקְוֹם תַזֶּה:

ַנִיּשְׁבְּחָוּ אָת־יָהֹנָה אֵלִהִיהָם וַיִּמְבָּר אֹתְם בְּיַד סִיסִרָא שַׁר־צָּבָא חָצִּוֹר וּבְיַד־ פְּלִשְׁהִים וּבְיַד מֵלֶךְ מוֹאָב וַיְּלְחַמִּי בֶּם:

And they cried unto the LORD, and said: We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served the Baalim and the Ashtaroth; but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve Thee

And the LORD sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and ye dwelt in safety.

And when ye saw that Wahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me: Way, but a king shall reign over us, when the LORD your God was your king.

Now therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have asked for; and, behold, the LORD hath set a king over you.

If ye will fear the Lord, and serve Him, and hearken unto His voice, and not rebel against the commandment of the Lord, and both ye and also the king that reigneth over you be followers of the Lord your God—;

but if ye will not hearken unto the voice of the Lord, but rebel against the commandment of the Lord, then shall the hand of the Lord be against you, and against your fathers.

Now therefore stand still and see this great thing, which the Lord will do before your eyes.

Is it not wheat harvest to-day? I will call unto the LORD, that He may send thunder and rain, and ye shall know and see that your wickedness is great, which ye have done in the sight of the LORD, in asking you a king.

So Samuel called unto the Lord; and the People greatly thunder and rain that day; and all the people greatly feared the Lord and Samuel.

And all the people said unto Samuel: 'Pray for thy servants unto the Lord thy God, that we die not; for we have added unto all our sins this evil, to ask us a king.'

ַנּיִּוְעֲקָר אָל־יִחֹוָה (כ׳ ניאַמר)[ק׳ נִיִּאִמְרַיּ] חַשְׁאנּי בָּי עַנְבְנִּי אָת־יָחנְיִה וַעַּמְּר הַצִּילֵנִי הַבְּעְלִים וְאֶת־חַעַשְׁתְּרִית וְעַמְּה הַצִּילֵנִי מִיַּר אַיְבֶינוּ וְנַעַבְּדֶרְ:

אָנְבֵּנְכֵּם מִפַּבְּנְב נִעֵּהֶבֹּנְ פֶּסִּם: נפּטִּע נִאָּע_הָמנּאַלְ נִנְּבֶּלְ אָטַבְּים מִנְּג נִּהָלְט נִעִנָּעְ אָעַבנֹבְׁבָּלִגִּלְ נִאָּעַבּיָּבְן נִאָּעַ

מּבְינוּ וּיהְוָה אֵּלְהֵיכֵם מּלְפָּבֶם: הַּבְיכֵם וַהַּאִּמְרוּ לְיִ לֵא כִּי־מָלְּבִּ יִמְלָּבִּ וַטִּבְאִי בִּי־נְטָּמִ מָלְבִּׁ בָּּגִּי

الِعَرَّمِ بَيْدَ بَهُرَا هِيْدٍ جِبَادِهِم هِٰצِٰدَ الْهُهُٰجُرُهُم اِبَوْدَ لِمِهَا اِبَائِدَ لِإِجَادِهُ عِيْدًا

אָם־מִירְאַּי אָת־יְהֹוָה וַעֲבַרְמֵּם אֹתּיֹ יִשְׁמֵּעְמֵּם בְּקּיֹלֵי וְלְאׁ תַּמְרִי אָת־פָּי יְהֹוָה וְהִימֵם נַּם־אַמָּם וְנַם־הַמָּלֶּךְ אֲשֶׁר מָלַךּ עֲלִיבֶּם אַחָר יְהְוָה אֵלְהַיבֶם:

וָאִם־לָא מִשְׁמִּמִּ בְּקִּוֹל יִחְוָָה נִּטְרִימָם אָת־פָּי יְחְוָה וְהִיְמָה יַר־יְחְוָה בָּכֶם יְבַאַבֹּתִיכֵּם:

עַם־עַּקָּה אָשֶׁר יְהְנָּה עַּשֶּׁה לְעֵּינֵיכֶם: הַנְּדְּלְ הַנָּה אֲשֶׁר יְהְנְּה עַשְּׁה לְעֵּינֵיכֶם:

הַלִּוֹא קִּצִּיִר־חִמִּים הַיּּוֹם אָקִּרְאֹ אָל־יִּחֹנְׁה רַבְּּהֹ אֲשֶׁר עֲשִׁיהָם בְּעִינֵי יְחִנְׁה לִשְׁאָיִל לְבֶם מֶלֶּךְ: (ס)

ניקרָא שִׁמוּאֵל אֶל־יִחֹנָה נִיּתֵּן יְתִּנָה קֹלִת וּמְטֶר בַּיַּוֹם תַהְוּא נִיּילָא כְּלֹ־חָעֶם מְאָׁד אֶת־יָתֹּה וְאֶת־שְׁמוּאֵל:

לְנִי מֶּלְבֵּי בְּיִ-יָּסְפְּנִי מַּלְ-בְּלְ-חַמּאָתִינִי רְמְּּתִ לְמִּאָּלְ בְּעִּ-תְּפְׁלִיוּ מֵּלְ-בְּלִיתְ אֵלְחֵיִרִּ הְמְּתִ נִיאָּמְרְנִי בְּלְ-חַמְּאָנִינִי אֵלְחֵיִרִּ הַמְּ

Sī

- And Samuel said unto the people: 'Fear not, ye have indeed done all this evil, yet turn not aside from following the Lord, but serve the Lord with all your heart,
- and turn ye not aside; for then should ye go after vain things which cannot profit nor deliver, for they are vain.
- For the LORD will not forsake His people for His to make you a people unto Himself.
- נ^גאמֶר שִׁמוּאֵל אֶל־חָנְשִׁ אַל־חִינָאָת אַּף אַל־ מְּטִיּהִי מֵאַחֲרֵי יְהֹנְה וַעֲּבַרְתֵּם אָת־יְּהֹנָה בְּכְל־לְבַבְבֶם:
- וְלְא מְסָּוּרוּ בֵּיוּ אַחֲבֵי חַמְּהוּ אֲשֶׁר לְא־ יוֹעֶילוּ וְלְא יַצִּילוּ כִּי־תְּהוּ חֲמְה:
- בּי לְאַ־ִּיִּשִׂשׁ יְחֹנְחֹ אֶת־עַמֹּוֹ בַּעַּבִּוּר שְׁמֵּוֹ הַנְּדְוֹל בֵּי הוֹאַיל יְהֹנְה לַעֲשָׂוֹת אֶהְבֶם לִוֹ בְּיִם.

הפטרת חקת

The Hastarah is Judges 11:1 - 11:33. On Rosh Hodesh, Mastir is Numbers 28:9 - 15 on page 143 and Hastarah on page

 $\iota:IX$

Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valout, and he was the son of a harlot; and Gilead begot Jephthah.

- And Gilead's wife bore him sons, and when his wife's sons grew up, they drove out Jephthah, and said unto him: 'Thou shalt not inherit in out father's house; for thou art the son of another woman.'
- Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob; and there were gathered vain fellows to Jephthah, and they went out with him.
- And it came to pass after a while, that the children of Ammon made war against Israel.
- And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob.
- And they said unto Jephthah: 'Come and be our chief, that we may fight with the children of Ammon.'
- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'Did not ye hate me, and drive me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?'

- וִיפְמָח הַנּּלְעֶּדִי הָיָה גּבָּוֹר הַיִל וְהִוּא בָּן־ אִשְּׁה זּוֹנְה וַיִּוֹלֶר נִּלְעֶר אֶת־יִפְּהָּח:
- ַ וַהַּלֶּד אֵשֶׁת־גּּלְעֶּד לִוֹ בָּגִים וַיִּגְּדְלֹי בָּנִי הָאִשְּׁה וַיְגָּרְשִׁי אֶת־יִפְּהָׁח וַיְּאִמֶּרי לֹוֹ לֹא־ הְנְחַל בְּבִית־אָבְינִי בָּי בָּן־אִשְּׁר אַהֶרָת אֶתְה:
- ניקלח יפְּקַחׁ מִפְּנֵי אָטִיוּ נִיִּשֶׁב בְּאָבֵץ טִּוֹב ניִקלְפְטָּוּ אֶלְ־יִפְּתָּח אֲנְשָׁיִם בִילְּים נִיצְּאָ מְמְוּ: (פ)
- נִיהִי כַּאַשֶּׁרַ נִלְמָד לְמַחַת אָתַ־יִפְּּחָת מֵאֵרֶץ נִילְכִּי ְזְמָנֵר יִלְמָד לְמַחַת אָתַ־יִפְּחָּח מֵאֵרֶץ מִיב:
- נَّةُمِٰلَاثُمَا خَخَدٌ، مَقْبَلَ: تَـْهَمُٰلُــُهُ خَنْظُهُم خُجُبِ لَٰثِنْهُم خُرَّةً خُطُهُمًا
- באטם אַלְ, מְּטַׁע כּאָׁמֶּׁר גַּר לְכֵּם: מִּנְאִטֵּׁם אַנְיֹּ, וֹטַּנְׁרְמִּנִּי, מִבָּׁינִ אָבָׁ, וּמַבְּוּמּ וֹגְאָמֶר וֹפַטַּע לְזִּלֵּנָ, נִלְמָּר עַלְאָ אַטַּם

- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'Therefore are we returned to thee now, that thou mayest go with us, and fight with the children of Ammon, and thou shalt be our head over all the inhabitants of Gilead.'
- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'If ye bring me back home to fight with the children of Ammon, and the Lord deliver them before me, I will be your head.'
- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'The LORD shall be witness between us; surely according to thy word so will we do.'
- Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephthah spoke all his words before the Lord in Mizpah.
- And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying: 'What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land?'
- And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah: 'Because Israel took away my land, when he came up out of Egypt, from the Arnon even unto the Jabbok, and unto the Jordan; now therefore restore those cities peaceably.'
- And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon;
- and he said unto him: 'Thus saith Jephthah: Israel took not away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon.
- But when they came up from Egypt, and Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh;
- then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying: Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Edom hearkened not. And in like manner he sent unto the king of Moab; but he would not; and Israel abode in Kadesh.

- מּמִּוּן וְעֹיֵנִיםׁ לְּנִיּ לְבְאָחֵ לְכִּלְ יִחֲּבֵּׁי יִלְתָּגִי הַּבְּנִי אִבְּיִּוּ וְעַלְכִּטִּׁ מִּמְנִי וִנִּלְעַמִּשׁׁ בִּבְּנִי וּיִּאִמְּרִי יִלְנָּי יִלְמָּר אָרְ-יִפִּשִּׁי לְבִּן מִּטִּעִ
- و يۇنى داخۇن چە-ئېير دېئە بەت-بەنەدخەت يەرە يىنىد ئېتۇنەڭ چچىر يوشار بېيى يىنىم ئېچىر چىزىد ئېچە ئېلىد
- וּנְצְלֵּבְ וּלְּטַׁעְ מִּסְ וּלֵּדְנִ צִּׁלְמָּב וּנְּשָּׁיִמִּנְ טִמֶּם מִמְתַּ כְּנִנְיִנְינִנְ אִם לְאִ כִּבְּבָּבְבַּ כֵּן זֹהַמֶּט: וּאָמִּבְנִּ וּלְּדֵּנִ-נִּלְמֵּב אָּבְ וּלְּמִּנִ
- אָנַרְ בְּלֶרְ בְּבְּבֶרֵנִ לְפָּנָּנִ יְתְּוְּעִ בַּמִּגְּפֶּׁנִי: (פּ) אִנְנִיְ הְּלְיִנִים לְנַאָה וּלְלֵּגָּוֹ וֹנִיבְּבְּר וֹפְּמָּנִ וֹנֵבֵּ בּיִּבְּיִם בְּנַאָה וּלְלֵּגָּוֹ וֹנִיבְבָּר וֹפְּמָּנִי
- رَّ مُمْدُ مُرْاء جَيْرَ عَفَال هُرً ـ مَرْكِةِ دَ نَا مُنَا جَدَ ـ كُلِّا نَسُلِهُمْ هُلَ عَلَى لَا حَيْرَ بَيْر مَفِعُ بَانَ مِهُدُرُا لِقِلَ ـ مَنْ حَيْرَ لِقَلْ الْمَفْتِ مِنْ مُكِالِّا لِمُنْكِالِ خَشِرُاتِ:
- מֶלֶּבְ בְּנֵּג מַּמִּנְג: מִּלְבֵּ בְּנֵג מַמִּנְג:
- ַנִּאִמֶּר לֹוֹ כָּה אָמָר יִפְּּמָּח לֵאׁ־לָקָח יִשְׁרָאֵל אָת־אָבֶץ מוֹאָב וְאָת־אָבֶץ פְּנֵי עַמְּיְן:
- בּמִּיְבְּרְ מַּרְ־יִם סְנִּף יַנְּבְאִ קְּדֵשְׁה: בְּיִ בְּעַלְיְהָם מִמִּצְרָיִם וַנְּלֶּף יִשְׂרָאֵל

Then he walked through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and they pitched on the east side of the land of Moab, and they pitched on the other side of the Arnon; but they was the border of Moab, for the Arnon was the border of Moab.

And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him: Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place.

But Sihon trusted not Israel to pass through his border, but Sihon gathered all his people together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel.

And the LORD, the God of Israel, delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smore them; so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.

And they possessed all the border of the Amorites, from the Arnon even unto the Jabbok, and from the wilderness even unto the Jordan.

So now the LORD, the God of Israel, hath dispossessed the Amorites from before His people Israel, and shouldest thou possess them?

Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the Lord our God hath dispossessed from before us, them will we

And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them?

While Israel dwelt in Heshbon and its towns, and in Aroer and its towns, and in all the cities that are along by the side of the Arnon, three hundred years, wherefore did ye not recover them within that time?

I therefore have not sinned against thee, but thou doest me wrong to wat against me; the LORD, the Judge, be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon.

Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.

> ניֵלֶךְ בַּמִּדְבָּׁר נִיִּסְׁב אָת־אָָבֶץ אָדוֹם וָאָת־ אָבֵץ מוֹאָב נִיָּבָא מִמִּזְרַח־שָׁמָשׁ לְאָבֵץ מוֹאָב וַיַּחָוּן בְּעַבֶּר אַרְנִוֹן וְלְאֹ־בָאוּ בְּנְבַוּל מוֹאָב בָּי אַרְנִין גְּבָּיל מוֹאֶב:

זּהְבְּבְׁעִבְיָּאַ בְאַבְּגְּבֵּ הַּגְבְּטְנְתָּגִּי בְּאָמְבִׁרְ מָלְבִּ בִּאָבְרָ זַּאָמָר כְנְ וֹהְּבִאָּך זִּיִּהְלְּטִ וֹהְבִּאַךְ מַּלְאָּרִים אָּלְ_סִינִוּן מִלְבַּ

برنا برنا هُنان الله المرافية المرافي

ומר היַבא ימן המרבר וער הירבון: ביירשו את פְל־גְּבָוּל הָאָמוֹרִי מֵאַרְנוֹן

رעֵמְה יְהְנָהו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אָת־ הְאָמֹרִי מִפְּנֵי עַמַּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמָּה הִּירְשֶׁנּוּ:

הַלֵּא אַת אַשָּׁר יוֹרִישִּׁךְּ בְּמִישׁ אֵלֹהָוּך אוֹתַוֹ תִּירָשׁ וְאֵתֹ בְּלִ-אַשָּׁר הוֹרִישׁ יְהֹזָה אֶלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתִוֹ נִירֶשׁ:

برخرت برغات هند هنه مجرخ چا-خوند هرخ منهد براند بدر معارڜدهد هه بخرت بخریه

ִּבְשָׁבָת יִשְׁרָאֵל בְּחָשְׁבֹּוֹן וּבִבְנוֹמִיהָ וּבְעַרְעָּוֹר וּבְבְנוֹמִיהָ וּבְכְל⁻הֵעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְבֵי אַרְנֹוֹן שְׁלִשׁ מֵאִוֹת שְׁנְָת וּמַדְּוּעִ לְאִ־הִצְּלְהֶם בְּעֵת הַהֵּיא:

בׁנו בַּנֵּנ יִשְׂבַאָּבְ וּבֵּנו בַּנֵּנ מַּמָּנו: בְּמֵּע לְטַבְּנְטִם בַּנִּ יִשְׁפָּס יְעַנְּע תַּמָּע עַּנְּנִם נְאָנְכִּי לְאֵ-חַמָּאִטִּי לְּוֹב וִאַּטָּׁע מַמָּע עַּנְּנִם

אֹמֶּׁב מִּלְע אֹלֶנוּ (פּ) لَّذِهِ מִּׁמָּמ מִּלְבַּ בֹּנֵּ מַּמִּנִן אָלְבַבַּבֹנֵי נִפִּׁטִּע

הפטרת בלק

67

- Then the spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.
- And Jephthah vowed a vow unto the Lord, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand,
- then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the LORD'S, and I will offer it up for a burnt-offering.
- So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the Lord delivered them into his hand.
- And he smore them from Aroer until thou come to Minnith, even twenty cities, and unto Abel-cheramim, with a very great slaughter. So the children of Ammon were subdued before the children of Israel.

- וַהְהָי עַל־יִפְּחָת רָיִה יְחִנָּה וַיַּעֲבָר אָת־ הַגִּלְעֶד וְאֶת־מִנְשֶׁה וְיַעֲבֹר אֶת־מִצְפָּת גַלְעָד יִמִּמִּצְפָּת גַלְעָד עָבָר בְּנֵי עַמְּוֹן:
- ™ פּבּלוּ אַנוַ בְּנֵי, מַמּוּוְ בְּנֶדֵי: הּאַנֵּר וִפְּמֵּר גַּבּוֹיִן בִּיאָנֵּר אִם ַנְתִּוּן
- ָּ וְתִיֵּת תַּיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדַּלְתֵּי בֵּיתִי לְּקְרָאִינִי בְּשִׁילִי בִּיתִי לִּקְרָאִירִּ יְמִיּלִים מִבְּנֵי עַמִּוֹן וְתִיָּתִּ לִיתְנְּׁת וְתַעְּלִיתִּיתִּי עַלְּוֹם מִבְּנֵי עַמְּוֹן וְתִיְּתִּי
- د يونيخر بجور هر هرا جامريات چه يونيون بتزية چر۲۰:
- ניבֶּוֹם מֹתַּרוִמֵּר ְ וֹמַּר בִּאֵּלְ מִנְּיִנ מָמִּרִים מִּיר וִמַּר אָבֵל כְּרָמִים מַבֶּּה נִּרוֹלֶה מָאָר ניבֶּנְמוּ בְּנֵי מַמְּוֹן מִפְּנִי בַּנֵי יִשְּׂרָאֵלִי מָאָר

הפטרת בלק

The Haftarah is Micah 5:6 – 6:8.

- And the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples, As dew from the Lord, as showers upon the grass, That are not looked for from man, Nor awaited at the hands of the sons of men.
- And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many peoples, As a lion among the beasts of the forest, As a young lion among the flocks of sheep, Who, if he go through, treadeth down and teareth in pieces, And there is none to deliver.
- Let Thy hand be lifted up above Thine adversaries, And let all Thine enemies be cut off. .
- And it shall come to pass in that day, saith the Lord. That I will cut off thy horses out of the midst of thee, And will destroy thy chariots,
- And I will cut off the cities of thy land, And will throw down all thy strongholds;
- And I will cut off witchcrafts out of thy hand; And thou shalt have no more soothsayers;

- אָבֶׁם: (פּ) אָּמֶּר לְאָ-וֹפֹנִּע לְאָנִמִּ וֹלְאָ וֹנִעֹלְ לְבָׁדָּנ בְּסֵלְ מִאָּנ וֹעוָֹע כִּרְבִּיבִּים הַּלְּי-מִמֶּב וֹעִינִין הָאִנִּני וֹהַלֶּב בִּבְּנִבִּים הַבָּנִם בּיִם: מִאָּנִים וַבִּּנִם
- וְתְּיִתְ שְׁאֵרִית יַעֲּלֶב בַּגּוּיִם בְּקָבֶב עַמָּנִם בְּעֶרְבִי־צְּאָן אֲשֶׁר אִם־עְבָר וְרְעָס וְשְׁרָךְ נְאֵין מַצְּיל:
- » فنره ثالا مَح جُثناء نَحْد هِنْدُناء نَحْتَاهِ:
- סיטֶיף מִקּרְבֵּף וְתַאֲבִרְתָּי עַרְבְּבֹתֵּיף: י י סיטֶיף מִקּרְבֵּף וְתַאֲבִרְתָּי עַרְבְּבֹתֵּיף:
- מבֹגּבֶונ: וְנִיבְנִינֵי, מִּנֵי, אַּנִגִּינִ וְיִנִיבְטִיּי, פֹּבְ
- ְיִהְיִרְקְרִי: יְהְיִרְקָרִיִּרִי בְשְׁפָּיִם מִיְּגָדְרִּ וְמִּעּוֹנְנִים לֹא

π

ΟĪ

- And I will cut off thy graven images and thy pillars out of the midst of thee; And thou shalt no more worship the work of thy hands.
- And I will pluck up thy Asherim out of the midst of thee; And I will destroy thine enemies.
- And I will execute vengeance in anger and fury upon the nations, Because they hearkened not.
- Hear ye now what the Lord saith: Arise, contend thou before the mountains, And let the hills hear thy
- Hear, O ye mountains, the LORD'S controversy, And ye enduring rocks, the foundations of the earth; For the LORD hath a controversy with His people, And He will plead with Israel.
- O My people, what have I done unto thee? And wherein have I wearied thee? Testify against Me.
- For I brought thee up out of the land of $E_{\rm Sypt}$, And I redeemed thee out of the house of bondage, And I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.
- O My people, remember now what Balak king of Moab devised, And what Balaam the son of Beor answered him; From Shittim unto Gilgal, That ye may know the righteous acts of the Lord.
- Wherewith shall I come before the Lord, And bow myself before God on high? Shall I come before Him with burnt-offerings, With calves of a year old?
- Will the LORD be pleased with thousands of rams, With ten thousands of rivers of oil? Shall I give my first-born for my transgression, The fruit of my body for the sin of my soul?
- It hath been told thee, O man, what is good, And what the Lord oth require of thee: Only to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

- ݫݼݞݻݥݡݠݻݵݖݵݙݙݞݵݵݞݥݵݚݙݥݠݯݯݯ ݙݦݼݻݡݠݻݵݖݵݙݞݞݥݞݥݻݚݙ
- מְבֶּיוְבּ: מּ וֹלִימְאָשִׁי אָּאִיבֵיוִבּ מִפּּוֹבִּיבִּי וֹיִאָּמִוֹטִי
- לְאִ מְּמֵׁמנּ: (פּ) בּי נְּמִׁמְנִי בֹּאָבׁ יִבְׁטַמָּנִי זָּצִׁם אָנַרַ הַגִּינִם אָמָר
- אָם־הֶהְרִים וְּהִשְׁמִּעִנְיְרָ הַנְּבְּשְׁה אָה קִּים הַיב ^ שִׁמְעִיּרְיָה וְּהִשְׁמֵּרִיְהְוָה אִמֶּר קִים הַיב
- שׁמְעָּנִי הַרִּיםׁ אָת־רֵיב יָחִנְּה וְהָאָהָנִים מֵּוֹסְבֵי אֲהֶץ בֵּי רֵיב לִיהֹנָהׁ עִם־עַּמֹּוֹ וְעִם־ יְשֶׂרְאֵל יִהְנְבֶּח:
- , עמֵי מֶה־עְּשִׁיהִי לְּךָּ יִּמָה הֶלְאֵתִיף עַּנָה בי:
- אַנְיְרְוּ מִנְרָיִם: מְּבְּרֵים פְּרִיתִּיִף נְאָשֶׁלָם לְפִּנְּיִף אָת־מֹשֶׁר בי הַעֵּלְהִיף מַאָּנֵין קְפָּנְיִף אָת־מֹשֶׁר
- עמִי וְבְרֹנְאַ מַהִּיִּעִּץ בְּלָל מֵלֵךְ מוֹאָׁב וּמָה עָנָה אָהִוֹ בִּלְעָם בָּן־בְּעָוֹר מִן־ הַשִּׁמִים עַדְּהַנְּלְנְּלְ לְמֵּעַן הַעַת צִדְקִוֹת יְהְוְה:
- י בּמִּע אַפֿבּם יְהַנְּה אָפּלּ לֵאִלְהַי מָרָיִם * בּמִּת אַפֿבַם יִהְנָה אָפָּלּ לֵאִלְהַי מָרָיִם
- הַיִרְצֵּח יְחֹנְתׁ בְּאַלְפֵּי אֵילִים בְּרֶבְנִתּ נְחֲלֵי־שְׁטֶן תַאֶּתֵּן בְּכִירִי פִּשְׁעִּי פְּרֵי בִטְנָי חַטָּאת נְפְשֶׁי:
- הגיר לְךְּ אָדֶם מַּח־שָּׁוֹב וּמֶח־יָחֹנֶּה דּוֹבֵשׁ מִמּּּוֹּ בֵּי אִם־צִּשְּׁוֹת מִשְּׁפְּשׁ וְאַהַבַת הֶסֶר וְהַצְּנַעַ לֶבֶת מִם־אֵֵלֹהֵיף: (ס)

הפטרת פינהס

The Haftarah is I Kings 18:46 – 19:21. If it is after the 17th of Tammuz, read the Haftarah on page 203 instead.

And the hand of the Lord was on Elijah; and he girded up his loins, and ran before Ahab to the entrance of Jezreel.

And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying: 'So let the gods do [to me], and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to-morrow about this time.'

And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a might die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take might die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.'

And he lay down and slept under a broom-tree, and, behold, an angel touched him, and said unto him: 'Arise and eat.'

And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the hot stones, and a cruse of water.
And he did eat and drink, and laid him down again.

And the angel of the LORD came again the second time, and rouched him, and said: 'Arise and eat; because the journey is too great for thee.'

And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meal forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the Lord came to him, and He said unto him: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts, for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

ַּנְלֶבְאֶ לְפְׁדֵּגָ אַטִּאְרַ מַּגַ-אַּלְיָּטִיּ נִוְּטְּאֵלְטִי אייייאיא נִיַּגַ־יָּטְנְיִנְיִ הֵיִּנְהַיִּ הַיִּנְאָבָּטִיּ יַּנְיִּשְׁנִּיִּ מָּלִבְּיִּנִּיּ הַּנְּאָבָּטִיּ

יאוא ניגּר אַהְאָב לְאִיזִּבֶל אָת כְּל־אַשֶּׁר קּשָׂר אַלְיָּהוּ נְאָת כְּל־אַשֶּׁר הָתָג אָת־כְּל־ האוא

נְפְשָׁי בְּירְלֹא־מָוֹב אַנֹבֶי מֵאֲבֹתֵי: נְפְשׁׁי בְּירֹלֹא־מָוֹב אַנָבִי מֵאֲבֹתֵי: נְפְשׁׁי בְּירֹלֹא־מָוֹב אַנְבִי מֵאֲבֹתֵי:

, ניִשְׁכַּבֹ נִיִּשְׁן מַּחַת רַֹמָם אָחָד וְהַנֵּה־זָּה מַלְאָּךְ נֹגַעַ בֹּוֹ נִיִּאִמֶּר לָוֹ קִּוּם אֶבְוֹל:

מְנִם נַנְאָכַלְ נַנְּמִשׁ נֵּנְמִּׁלֵ נִנְמִּלֵי * נַנְּפֶׁמ וְטִדּיִׁר מִׁנַאִמְטָנֵי, מִׁלָּט בַּבְּפָּנִם נִבָּפָּנִם

, ניָקִם ניַאַכִּל נִיּשְׁמָּת נַיּלֶּךְ בְּבָּתוּ חָאֲבִילָת תַּהִיא אַרְבְּעָים יוֹם וְאַרְבָּעָים לֹיִלְת עָּד תַר הְאֶלֹהִים חֹבֵב:

ַנִּבֹא־שָׁם אָל־חַמִּעְרָה נַיָּלֵן שָׁם וְהַנָּה דְבַר־יְהֹנְהׁ אֵלֶיו נַיַּאִמֶּר לֹוֹ מַה־לְּוְּ פִּׂה אֵלְיָהוּ:

לַלַטְהְמֶּר ְ לַּנָּא לַנָּאָטִּר לִּרִינְוֹטִוּ אֶלִינֵּר אָתַ־מִּוְבְּחִתְּיִר אֲנִי לְבַּדְּיִ וִיְבַקָשִׁי אָתַ־נַּפְשֵׁי הְלְאַנְת בְּיַעְּיְרָה וְאָתַ־נְבִיאָּיִף הָרְנִּ הְלְּקְהָהְיִּ הְלְּקְהָהִיּ

ΟĪ

And He said: 'Go forth, and stand upon the mount before the Lord.' And, behold, the Lord passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the Lord; but the Lord was not in the wind; and after the wind an earthquake;

and after the earthquake a fire; but the Lord was not in the fire; and after the fire a still small voice.

And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entrance of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts, for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophers with the sword, and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

And the LORD said unto him: 'Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and when thou comest, thou shalt anoint Hazael to be king over Aram;

and Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy toom.

And it shall come to pass, that him that escapeth from the sword of Hazael shall Jehu slay; and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

Yet will I leave seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.

So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing, with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth; and Elijah passed over unto him, and cast his mantle upon him.

ניאמר צא ושמדה בהר" לפָּנֵי יְהוֹּהֹ וְהַנֵּה יְהֹנֶה שַּבֶׁר וְרָנִה גִּדּוֹלֶה וְחִזְּק מִפְּרֵל הְרִים יִּמְשַבֵּר סְלִשִּים לִפְּנֵי יְהוָֹה לִא בְרִנּת יְהְנְֹה וְאַתַר הְרֹנּתׁ רַעַשׁ לְא בְרַעַשׁ יְתֹּה:

ַ יַיְהַיוּ פִשְׁטָעַ אֵלִיָּהוּ יַיָּלֶט פָּנִיוֹ בְּאַדִּרְהֹוֹ יַּצֵּא יְיַעַּטָׁד פָּתַח הַמְּעָרֶה וְהַנָּה אֵלִיוֹ לְוֹל יַּצְּאָנֶר מַה־לְּךְ פָה אֵלְיֵּהוּ:

לַמַּהְמֵּר ְ מַנָּאִ מִנָּאִמִּר בִּיִתְּנָהו אֵבְינִּי אָתְ־מִּוְבְּחֹמֵיִרְ חָבְׁסִּי וְאָתַ-נְבִיאָּיךְ חָרְנִּי בְּתְּנִים בִּי־עַּיְּבִי חָבְׁסִי וְאָתַ-נְבִיאָיךְ חָרְנִּי בְּתְּהְבִּי (ס)

לְמֶּלְּׁבְּ הַּלְ_אָּבֶׁם: מִּבְׁבַּבְׁע בַּמְּמִל יִּלָּאִט יִּמְהָּטִׁיִּהַ אָּטַ עַּוֹזְאָּלְ וֹגְּאִמֶּר יִּחִוְּעִ אָּלְּיִּנ בָּיִּבְּ הָּוִּב לְזַבִּבְּבָּ

װָאָת יִהָוּא בָּן־נִמְשָׁי הִּמְשָׁה לְמֶלֶּך עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָת־אֵלִישָׁע בָּן־שְׁפָּט מֵאָבָל מְחִילְה הִמְשָׁה בָּן־נְמְשִׁי הַּמְשָׁרָה

ְנְעַנְּמֶּלֶּסְ מִּעֵּׁנֶבְ וֹעִּיּא נְמָנִע אֵּלְנְמֶּמ: מוֹנִיבְ עַנִּמְלָסְ מִעֵּנֵבְ עַזִּאָלְ נְמָנִע וֹעַיִּאָ

עַפְּׁע אַּהָּׁר לְאַ־נְּחֵּׁל לְוִ: עַבּּרְכִּּוֹם אַהְּר לְאַ־בֶּרְתִּי לַבְּּמָּלְ וֹלְלְ-וִנִיהָאִּרְתִּי בִּוֹהְרָאִלְ

And he left the oxen, and ran after Elijah, and said: 'Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee.' And he said unto him: 'Go back; for what have I done to thee?'

And he returned from following him, and took the yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the people, and they did eat. Then he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

ײַעַּיִּבְי אָת־הַבָּקְר יַנְּרְץׂ אַחָרֵי אֵלְנָּהִי יַּאִמֶּר אָשְׁקָּה־נָּאִ לְאָבֶּי יּלְאָמָי וְאֵלְבֶּה עַה:

ַנִּיִּשְׁב מֵאַחַלְּיוּ נִיקַּח אָת־צָּמָד הַבְּקֵר נִיּיִּבְּחָׁהוּ וּבִּבְלֻיּ הַבְּקָר בִּשְׁלָם הַבָּשֶּׁר נִיּתֵּן לְעָם נִיאַבְלוּ נַיִּקְם נַיֵּלֶךְ צַּחָבֵי צֵלְיָהוּ נַיִּשְׁרְתָהוּ: (פ)

הפטרת מטות

The Haftarah is Feremiah 1:1 - 2:3. This Haftarah is always read the first Shabbat after the 17th of Tammur.

- THE WORDS of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin,
- to whom the word of the Lord came in the days of Jusiah the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign.
- It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, unto the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah, king of Judah, unto the carrying away of Jerusalem captive in the fifth month.
- And the word of the Lord came unto me, saying:
- Before I formed thee in the belly I knew thee, And before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; I have appointed thee a prophet unto the nations.
- Then said I: 'Ah, Lord Gov! behold, I cannot speak; for I am a child.'
- But the LORD said unto me: Say not: I am a child, For to whomsoever I shall send thee thou shalt go, And whatsoever I shall command thee thou shalt speak.
- Be not afraid of them; For I am with thee to deliver thee, Saith the Lord.

- אָהֶה בּהֹּנְטְוִט בֹאָבֵּא בּנִּנְמָו: • בּבַבֵּי, וְבַּמְנִטִי בּּוֹטַלְמִּיִטִּי מָּוְטַבְּטַנִּים
- َ אֲשֶׁר חִיָּה דְּבַר־יְחִוֹּה אֵשֶׁר הִימֵי יאִשִּיְחִי בֶּן־אָמִוֹן מֵלֵר יְחִיּדֶה בִּשְׁלִשׁ־עַשְׁרֵה שָׁנֶּה לְמָלְכְוֹ:
- ַ יַרְיִּרִי בִּימֵּי יְהוֹיָקִים בָּן־יֹאִשִּׂיָהוֹ מֵלֵּךְ יְהוּיִדְה עַד־הֹםׁ עַשְׁתֵּי עָשָׁרֵה שָּׁנְּה לְצִּדְקְּיָהוּ בָּן־יֹאִשִּיְהוּ מָלֶּךְ יְהוּדְֻה עַד־ גְּלְוֹת יְרוּשְׁלַם בַּתְדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: (פ)
- ְּנְבֵּיִאְ כְּנְּיִנְם וְּנִיּטִּגְף: יְדִישְׁיִרְף יּבְטָנֶרם מִצֵּא מֵבֶחָם הִקְּדִּשְׁתִּיִּךְ בְּטְבֶּה (כִּי אִצִּינִרך)[קי אָצִּיְרָם הַקְּיִּיִּ
- נִאִּטָׁר אֲהָתֹ אֲבֹנֵי נֵחַוֹּה הַנֵּה לְאַ־יָּדַעְּהִיּ הַבֵּּר פִּי־נַעַּר אָנְכִי: (ס)
- אָמֶה אָבּוּבּ שַּׁבַבֵּר: בְּי מִּלְבַבְּלְאַמֶּה אָמִלְחַבּ שַּׁלְבַּ וֹאָנִי בָּלְ נֹּאִמֶּר וֹנִיִנִ אָלָּי אַלְ־מַאָמָר זָּמָר אָנָכִי
- ئۇם_ئىڭ» מقىتىتە خىلەنك قىر ئىتغۇك

- Then the Lore put forth His hand, and touched my mouth; and the Lore said unto me: Behold, I have put My words in thy mouth;
- See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, To root out and to pull down, And to destroy and to overthrow; To build, and to plant.
- Moreover the word of the LORD came unto me, saying: 'Jeremiah, what seest thou!' And I said: 'I see a rod of an almond-tree.'
- Then said the Lord unto me: 'Thou hast well seen; for I watch over My word to perform it.'
- And the word of the LORD came unto me the second time, saying: 'What seest thou?' And I said: 'I see a seething pot, and the face thereof is from the north.'
- Then the LORD said unto me: 'Out of the north the evil shall break forth upon all the inhabitants of the
- For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the LORD; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jetusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah.
- And I will utter My judgments against them touching all their wickedness; in that they have forsaken me, and have offered unto other gods, and worshipped the work of their own hands.
- Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee; be not dismayed at them, lest I dismay thee before them.
- For, behold, I have made thee this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls, against the whole land, against the kings of Judah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the land.
- And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; For I am with thee, saith the Lorp, to deliver thee.'
- And the word of the LORD came to me, saying:

- וַיִּשְׁלַח יְהוָת אָת־יָדִוֹ וַיַּגַּע עַל־פָּי וַיָּאִמֶר יְהוָה אֵלִי הְנֶה נְתָפִי דְבָרֵי בְּפִּיף:
- ، רְאֵּה הִפְּקַרְהַּיִף הַיִּוֹם הַזָּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלְכֹוֹת לְנְתִּוֹשׁ וְלִנְתִּיׁ יִלְהַאָּבָיִר וְלַהַרְוֹס לְבְנִוֹת וְלִנְשִׁיעַ: (פ)
- ניָהַי דְבַּר־יָּהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה־אַהָּה רֹאָה יִרְמְיְהוּ נְאֹמַר מַקָּל שָׁקָד אֲנִי רֹאֶה:
- ַניַּאִמֶּר יְהְנְה אֵלֵי הִיטַבְּהַ לִרְאַוֹת בְּי־ שׁקֵּד אֲנֵי עַלֹּיְדְּבָרָי לַעֲשׁתְּוֹי (ס)
- וַיְהִׁי דְבַר־יְהוָה ו אֵלִי שׁנִית לֵאמֹר מָה אַהָּה רֹאָה וָאׁמַר סִיר נִפֹּוּחָ אֲנֵי רֹאָה וּפְּנֵיו מְפְּנֵי צְפְּוֹנְה:
- מַלְ כְּלְ יִּאֶׁבֵּי, הַאֶּבֶׁי, הִצָּפִּוּלְ הִפְּתַּח הַרְּמָּה הַיְּאָמֶר יְהַוְּה אֵלְי הִצָּפוּלִ הִפְּתַּח הַרְמָּה
- בֵּיו הִגָּנִי קֹבֵא לְבֶל־מִשְׁפְּחָוֹת מַמְלְכָּוֹת צְפִּוֹנְת נְאָם־יְהֹנְֻת וְּבְּאִי וֵנְחָנוֹּ אִִּישׁ כִּסְאִׁוֹ פָּתַחו שַׁצְּרֵיי יְרוּשְׁלָם וְעָל בְּל־חוֹמֹתִיתִׂ סְבִּיב וְעַל כְּל־עָּרֵי יְהוּדֶה:
- וְיִשְׁמַחַוֹּנִי לְמַמְּמֵּיִ יְדִיהֵם אָשֶׁר צִּוְלְנִי וְיִקְשָׁרִי לֵאִלְתַּיִם אָחַרִּים אָשֶׁר צִּוְלְנִי וְיִקְשָׁרִי לֵאִלְתַּיִם אָחַרִּים
- מַטַעְ מִפְּנֵימֶם פֵּּוֹ_אַטַטַּנֵּ גְּלָּנִימֵם: אַלְימָם אָנַר בְּלְ_אֵּאָנִ אַנְכִּי אַבָּוֹנֵ אַלְ נאַטַע מִאָּנָר מִּנְיִם בּּּוֹ
- נאָנִי הַנַּה נְתַּתֵּיף הַיּוֹם לְעָּיר מִבְּצָּר וּלְעַמָוּד בַּרְזֶל וּלְחֹמָוֹת נָחִשָּׁת עַל־כָּל־ הְאָנֵץ לְעַלְכֵּי יְהוּדָת לְשָׁנֶיה לְכֹּהַנֵּיה וּלְעָם הְאֶּהֶץ:
- אָנֵּג נֹאִם ְנְעַזְּע לְעַהִּגלֶּנְב: (פּ) נֹלְטְׁמָנ אָלְגַּב נֹלָא ַנִּלָּב: (פּ
- וֹנְהָי בְּבַרְיִהְנָה אָלֵי לֵאִמְר:

ι:II

Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying: Thus saith the LORD: I remember for thee the affection of thy youth, the love of thine espousals, how thou wentest after Me in the wilderness, in a land that was not sown.

Israel is the Lord's hallowed portion, His first-fruits of the increase; all that devour him shall be held guilty, evil shall come upon them, saith the Lord.

הל"ף וְקַרְאִתְׁ בְּאִיְנֵי יְרוּשָׁלֵם לֵאמֹר כָּה אָמַנר יְהוֹה זָכַרְתִּי לְךְ תֵּסֶר נִעּוּלִיף אַהַבָּת כְאׁ זְרוּעֶה:

קָּדֶשׁ יִשְׂרָאֵלֻ לַיהֹוְה רֵאִשִּׁית הָבוּאָתִה פְּלְ־אֹּכְלֵוּי יָאִשְׁמוּ רָעָה הָבָא אַלִיהָם נְאָם־יְהְוְה: (פ)

הפטרה מסעי

The Haftarah is Jeremiah 2:4-2:28 & 3:4-3:4. Read this Haftarah even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh hodesh (A

4:II

Hear ye the word of the Lord, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel;

Thus saith the LORD: What unrighteousness have your fathers found in Me, that they are gone far from Me, and have walked after things of nought, and are become nought?

Meither said they: 'Where is the LORD that brought us up Out of the land of Egypt; that led us through the wilderness, through a land of deserts and of pits, through a land that no man passed through, and welt?

And I brought you into a land of fruitful fields, to eat the fruit thereof and the good thereof, but when ye entered, ye defiled My land, and made My heritage an abomination.

The priests said not: 'Where is the Lord?' And they that handle the law knew Me not, and the rulers transgressed against Me; the prophets also prophesied by Baal, and walked after things that do not profit.

Wherefore I will yet plead with you, saith the Lord, and with your children's children will I plead.

For pass over to the isles of the Kittites, and see, and send unto Kedar, and consider diligently, and see if there hath been such a thing.

מִמִּפּׁטִוִּט בַּּנִים יִמִּבְאֵל: מִּמְפָּטִוִּט בַּנִים יִמְּרָאֵל:

בָּהו אָמָר יְחוָה מִעִּלְיִ נֵיּלְבָּוּ אַחֲרֵי תַחֶבֶּל מְּנֶל בִּי רְחֲקוּ מִעְּלְיִ נֵילְבָּוּ אַחֲרֵי תַחֶבֶל נְיְהְבְּלְוּי

וְלֵא אֵמְרוּ אַיֵּה יְחִוֹּה חַפִּעֲלֶה אֹמָנוּ מִאָּדֶץ מִּגְרָיִם חַפּוּלִיף אֹמְנוּ בִּמִּרְבָּׁר בְּאָׁדֶץ עְרְבָּה וְשׁוּחָה בְּאָבֶץ צִּיָּה וְצִּלְמָׁנִת בְּאָבֶץ לֹא־עֲבַר בְּהֹ אָישׁ וְלֹא־יָשָׁב אָדֶם שֶׁם:

וֹנְעַלְעָׁי. שַּׂמְמֵּם לְתִּהֵּבֶּׁעִי פּרְיָה וְמִּבְּה וַמְּבָאִי וַמְּשָׁאַּי אָת־אַרְצִּי יְאַבֶּיא אָנִכְם אָלְ־אֵּרָוֹ תַּפַּרְמֶּל לָאֶלָ

הַלְּכִּנִּ: הַפְּהַלָּה לָא יְדְמְּנִּי וְהָהַמָּה פָּמָּמִּי כִּי הַפְּהַלָּה לָא יְדְמְנִי וְהָרָמִּים פָּמָמִי כִּי הַפְּהַלָּה לָא אֶמְרִוּ אָבָּה יִבְּנִּתְ

בְנֵגְכֵם אָבֵּגְבֵי: בְבֶּן מְּבַ אִבַּגִב אִטַּכֵם וָאָם_וָבִוְנִי וָאָטַ בִּנָגִ

בֵּי עִבְרֵּוּ אָבֵּי כִּהִּיִּם וּרְאָׁוּ וְמַבֶּר שִׁלְחָוּ וְחֵהְבּוֹנְנִיּ מְאָׁד וּרְאֵּׁוּ חֵוְ חָיְמָה כְּוְאָת:

- Hath a nation changed its gods, which yet are no gods? But My people hath changed its glory For that which doth not profit.
- Be astonished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye exceeding amazed, saith the ${\tt LORD}$.
- For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, That can hold no water.
- pecome a ptey? Is he a home-doth slave? Why is he
- The young lions have roated upon him, and let their voice resound; and they have made his land desolate, his cities are laid waste, without inhabitant.
- The children also of Noph and Tahpanhes feed upon the crown of thy head.
- Is it not this that doth cause it unto thee, that thou hast forsaken the Lord thy God, when He led thee by the way?
- And now what hast thou to do in the way to Egypt, to drink the waters of Shihor? Or what hast thou to do in the way to Assyria, to drink the waters of the River?
- Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: Know therefore and see that it is an evil and a bitter thing, that thou hast forasken the Lord God, neither is My fear in thee, Saith the Lord God of hosts.
- For of old time I have broken thy yoke, and burst thy bands, and thou saidst: 'I will not transgress'; upon every high hill And under every leafy tree Thou didst actine, playing the harlot.
- Yet I had planted thee a noble vine, Wholly a right seed; How then art thou turned into the degenerate plant Of a strange vine unto Me?
- For though thou wash thee with nitre, and take thee much soap, yet thine iniquity is marked before Me, saith the Lord God.

- ַהַהִימָיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה לַאׁ אֱלֹהָים הַהַימָיר פְּבוֹּדְוֹ פְּלְוֹא יוֹעֵיל:
- ישְׁמִּרִּ שְׁמֵּרִם עַּלְ־זָאָת וְשִׁעֲרָרִּ חְּרְבָרִּ מְאָׁדִּ נְאָם־יְתְּוְת:
- בּגרֹשְׁתָּיִם רָעִית עָשֵּׁר עַמִּי אָתִּי עַזְּרִי מְקְּוֹרו מַיִם חַיִּים לַחָצָּב לָהֶם בּאִרֹוֹת בּאִרֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לְאִ־יָבֶלוּ חַמֵּיִם:
- ַ הַעָּבֶר יִשְּׁרְאָל אָם־יְלֵיד בַּיִת הָוּאַ מַדָּוּע הְנָה לְבֶּוּ:
- עַּלְיוֹ יִשְׁאַנֵּוּ כְפִּרִוֹם נָחָנָוּ קוֹלָֻם וַיָּשָׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמְּׁה עַּבֶיוּ (כִּ' נצתה)[ק' נִצְּחָוּ] מִבְּלֵי יִשְׁב:
- יְרְשָׁיִרְ קְּרְלְר: מרקני־לָף (כי ותחפנס)[קי וְתַּחָפּנָתֵס]
- , הַלוֹא־וֹאָת מַעֲשֶׂה־לֶּוְדִּ עְּוְבֶּוּלִ אָת־יְהֹוָה. אֶלֹהַיִּף בְּעֵּת מוּלְבֵּף בַּּדֶּבֶף:
- ױְעַּמְּׁה מַה־לָּףְ לְגֶרֶהְ מִצְּרִיִם לִשְּׁתִּוֹת מֵי שׁחָוֹר ימַה־לָּףְ לְגֶרֶהְ צִּשּׁׁיר לִשְׁתִּוֹת מֵי נְהֶר:
- ݦݵݼݐݙ ݷݷݥݙ ݵݥݞݯݖݵݫݙ ݦݖݼݕݙ ݙݷݵݚݙݷݚݲݯݖݐݖݚݷݥݚݡݙݕݯݙݞݦݳݑݙݛ ݡݣݓݕݙݳݤݞݠݦݯݥݫݞݣݵݙݷݡݝݵݖݔݛ ݵݻݳݖݡݯݞݖݥݔ
- בֵּי מֵעוֹלֶם שָׁבָרָחִי שָּׁלֵּךְ נִתַּקְחִי מוֹסְרוֹתַיִךְ וַתֹּאִמְרָי לָא (כ' אִעבוד)[קי אָשֶּׁבְוֹר] בַּי עַל־בָּל־וִּּבְעָׁה וְּבֹּהָה וְתַּחַת בְּל־עֵץ רַעֲּנְן אַחְּ צִעְּה זְּנֶה:
- نَّمْرِدَ بْمَمْضَيْك صَبَرَط خُكِب يَلَـم هُمُن نَّمْرِدَ بْمَمْضَيْك صَبَرَط خُكِب يَلَـم هُمُن
- ַנְבְּטֵּׁם מְּנִנְּגְ לְפַּנְּג נְאֵם אַּגְּנָג וֶעוְֹע: בּג אִם טְּבַבְּסִׁ, בַּנְּטֵׁר וְעַרְבִּג לָנְג בִּנְגִינִ

- How canst thou say: 'I am not defiled, I have not gone after the Baalim'? See thy way in the valley, know what thou hast done; thou art a swift young camel traversing her ways;
- A wild ass used to the wilderness, that snuffeth up the wind in her desire, her lust, who can hinder it? All they that seek her will not weary themselves, in her month they shall find her.
- Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but thou saidst: 'There is no hope; No, for I have loved strangers, and after them will I go.'
- As the thief is ashamed when he is found, so is the house of Israel ashamed, they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets;
- Who say to a stock: 'Thou art my father', and to a stone: 'Thou hast brought us forth', for they have turned their back unto Me, and not their face; but in the time of their trouble they will say: 'Arise, and save us.'
- But where are thy gods that thou hast made thee? Let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble; for according to the number of thy cities Are thy gods, O Judah.
- Didst thou not just now cry unto Me: 'My father, Thou art the friend of my youth.

- אָרְרְ הַאִּמִּרְרִי כַּלְּאִ נִּמְמָאָנִי אַנִוֹרֵי תַּבָּמִּלִים לְאִ תַּלְכְּתִּי רְאָי נַרְבֶּרְ בַּנְּוֹא דִּעִּי מָת מְיִּי בַּלְּתִי בַּלְּאִ נִּמְמָאָנִי אַנִוֹרֵי תַבְּמִּלִים
- פָּרָהוּ לִמֵּד מִדְבָּר בָּאַנָּת (כִי נפּשִוֹ)[קִי בְּלְ־מְבַקְשִׁיהָ לִא יִילְפּוּ בָּחָדְשָׁה נְמְצְאִינְהָ:
- זְבֵׁנִם נְאַנִוֹבֵנִינֵם אֵבְּנְב: מִּאֵּמִאַׁע נִשִּאִמִּבֵנִ, נִנְאָחָ בֻּנִא בִּּרִאִּנִּבִּנִי מִּלְּתִּּ, בַּלִּבְנְ מִּנְּשָׁב (כִּ, נִינִבִּנִב)[טִ, נִּלְבִנִּנִנֵּב]
- ְּבְלָשֶׁת נַּנְּבֹ בֵּי יִמְּצֵא בֵּן הֹבֶישׁי בֵּיִת יִשְׂרָאֵל הֻמְּה מַלְבֵיהָם שְׁרֵיהָם וְכֹהַנֵּיהֶם יּנְבִיאֵיהֶם:
- אָמִרִים לִמֵּץ אָבִר אַמָּה וְלָאָבֶּן אַמָּ (כִּ ילִדתני)[קי יִלְדְּמְׁנִּוּ] בִּי־פָּנָנּ אַלְּי ִּעָּהָר הישׁישִׁנּי:
- ְּאַנֵּה אֱלֹהֶיִרְ אֲשֶׁר עְשָׁיִהְ לֶּדְּ יָלְּוּמוּ אָם־ יוֹשִׁיעִּוּדְ בְּעֵתְ רְעָהֶוְדְ בָּי מִסְפָּר עְּבֶׁירְ הְיָוּ אֱלֹהֵיף יְחוּדֶה: (ס)
- ¾ť. ¾
 ¼ť. ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¼
 ¾
 ¼
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾
 ¾

LEULL WLL LXW TITW

The Mastir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15. The Hastarah is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lorp; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the ciry, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

בואמו בו אַמַר יְהוָה הַשָּׁמֵים כִּסְאִי וְהַאָּהֵץ הַרָּם רַנְּלְי אִי־זֶה בַּיִתְ אַשֶּׁר הִבְּנִּר־לִי ביציז מְקוֹם מְנִיהַלִי

ڹۿؚڡٙۦڄڂ؆ڿۛؗٙؗ؉۫ڿڗ؞ۼٷ۪ؠٙ؈ڹڹڔڔۥڿڂ؉ۣڿؗٮ ڹۿڡۥڹؠڹؠڔۿڂۦڽڔ؉ۼڎڡ؇ڂۦۑڹ ۥڹڿ٦-ڂۥڹڔڹؠڔڽڔ؆ڂ؆ڿڔ؞؞

שׁוֹהֵט חַשּׁוֹר מַבֵּּה־אִׁישׁ זּוֹבֶחַ חַשָּׁרֹ עַּבִּרִּ בְּׁלֶב מַעֲלֵה מִנְחָרֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנָה מְבָרֵף אָנֵן גַּם־הַמָּה בְּחֲרִיּ בְּדַרְבִּיהָם יִּבְשִׁקּוּצֵיהָם נַפְשָׁם חְפֵּצְה:

נְם אֵלֵי. אַבְתַוֹר בְּתַעַלֵּלִיהָם וּמְגְּוּרִיםִם הְאָבְיא לְמָם יַעָּן קְרָאִי, וְאָגוּ עּנְּרִי רְבָּאָמֶּר היים אָלָי אָבְתַּר בְּתַעָּי הָאָנִי הְבָּאָמֶר

نْ خَوْد زْدَزْد زَدْدَهُد جَهْمْنَائِچُه زِيْهَ يَجْهَد: غُمْدَدٍ غُنَانِچُه هَزُهُ،چُه مُزَدَّنِه خُمْمَا هُمْر هُمُعْدٍ يُدَدِدَ نُدَزِّد ثَانِدَكُ،هُ غُرْدِدُ

מְהַּבְּׁם יַּמִּיגְ לְאִּיֶּבְּׁיו: פֿוּךְ הָּאִוּן מִהְּיִר פֿוּך מִנִיבָּרְ פֿוּךְ יִּנִינִָר

ڋۿۯ؎ ڣؙؽ؞ڂ ڋڋ۪ڽ؉ڿۿڽڡڹڿڹ؇ؾڽڿڂڿؙ؉ ٳڹڟ۪ڿٚٚ؞ڟٮڹڿڎ؞

מִּי־חָׁמָׁע פִּיֹאָת מֵי רָאָר פָּצֵּלָר הַיִּיִּחַל אֶנֵיץ ְבְּיִים אָחָׁר אִם־יִּיָּלֵר גִּיִּי פַּעַם אָחָת בִּי־חָלְה גַּם־יָלְדֶה צִּיּיִן אָת־בָּנֵיהָ:

בּאָבָי אַמְבָּיר וְלָא אִנְלִיד יאָמָר אֶלְבֵּיר: ס)

שִּׁישִׁי אִּמִּדִיְרִישְׁלֵם וְגִילִי בָּה בְּלִ־אֹתַבֵּיִה שְּׁמְחִיּ אִמְדִי ְּמְשְׁוֹשִׁ בְּלִ-תַּמְּתִּיּ

- That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.
- For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.
- As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.
- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.
- For by fire will the LORD contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the LORD shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues, and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

- לְמָעַען מְּיִלְצֵּי וְהְהָעַעַנְּהֶהָ מִיּיִר כְּבוֹרֶה: לְמָעַן מְיִנְאֵי וְהִהְעַנְהָּהָ (ס)
- מּל־צַרוּ אַמָּר יִחֹנָה הָנְנִי נִמֶּח־אֵצֶּיה ְ בְּנָהִר שֶׁלִּים יְבְנָחַל שׁוֹמֶף בְּבָוֹר גּוֹהֶם וְינַקְמָּח בּי־בָּחוּ אַמָּר יְחִנָּה הָנְהָר בָּיָם תְּשְׁצָּיִה
- چَيْرَم يَجْرَك بَوْرَا مِيْرَاتِ جَالِ يَجْرَدُ جَيْرَم يَجْرُك بَوْرَاتِ مِيْرَاتِ جَالِ يَجْرَدُر
- וְנְשְׁם אָּתְ־אִּנְבֶּתֵּי (ס) הְפְּרָחְנְתְ נְתִּיְשְׁתְ יִרְיְּתְ אָתְ־עְּבְּרָת הְרְאִימָם וְשָׁשְׁ לְבְּבֶם וְעַּצְּמִוּתִיבֶם כַּנֵּשְׁא
- בִּי־הַנֵּח יְהִנְּח בְּצֵעִׁט יָבֹוֹא וְכַסּוּפֵּח מִרְכְּבֹתָיוּ לְהַשָּׁיב בְּחַמָּחׁ אַפּֿוֹ וְנַעֲּרָתִּוּ בְּלְהַבֵּי־אֵשׁ:
- בְּי בְאֵשׁ יְהְוָה נִשְׁפְּׁט וּבְחַרְבִּיׁ אָת־בְּל־בְּשֶׂר וְרַבִּּוּ חַלְּלֵי יְהְוָה:
- תמקקדְשִׁים וְתַמְּשָׁתֲרִׁים אֶלֹתַנַּנֹּוֹת אַתָּר (כ' אחד)[ק' אַתַּה] בַּהָּגָּרְ אָּכְלֵי בְּשָּׂר תַחֵזִיר וְתַשֶּׁקֵץ וְתְעַּכְבָּר יַחְדֵּר יָסֻפּרּ נְאָם־יְהְנְה:
- אָת-פְבוּדֶר: לְמַבֵּּץ אָת-פְּלִ-חַגּוּיָם וְתַּלְּשָׁגָוִת וּבָאוּ וְרָאִוּ אָת-פְבוּדֶר:
- וְשִׁמְּהִי בְּהָׁם אִוֹת וְשִׁלֵחְהֵי מָהָם וְפָּלִישִׁים אֵל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פָּוּל וְלָנִד מִשְׁבֵי קִשֶׁת הָבָל וְיֵוֹן הָאֵיֵים הַרְחֹלִים אֲשֶׁר לְא־שְׁמְתִּ אֶת־פְּבוֹדֶי בַּגּוֹיִם:

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the Lord, so shall your seed and your name remain.

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Meither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.

וְהַבָּיאִי אָת־בְּל־אַתִיהָם מִפְּלִיהַגּוֹיִם מְנְחָהוּ לִיהֹוְה בַּסּוּסִׁים וְּבְּהָבׁה וּבַצַּבָּים וּבִפְּרָדִים וּבַכְּרְבָּרֹוֹת עַּלֹ חַר קְּדְשָׁי יִרוּשְׁלַם אָמַר יְהוְּה בַּאֲשָׁר יִבְּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵלִ אָת־הַמִּנְחֲה בִּכְלִי שָׁהָוֹר בֵּית יְהוְה:

וָנִם־מֵהָם אָמָח לַכֹּהָנִים לַלְוּיָם אָעָר יְהְנָה:

בּי כּאַשָּׁר הַשָּׁמָנִם הַחַדִּשְׁים וְהַאָּרֶץ הַחַּדִשְׁה אַשָּׁר אָנִי עַשָּׁה עַמְּדִים לְפָּנִי הַחַדְשְׁים אַשְּׁר אַנִי עַשָּׁה עַמְּדִים לְפָּנִי

ְּמְבִּי מְצִי־חֹבֶשׁ בְּחָדְשׁׁוּ וּמִצֵּי שַּבֶּתּ בְשַׁבַּתִּוּ יָבַוֹּא כְלִ־בָּשָּׂר לְהִשְּׁתַּחָוֹת לְפָּנֵי אָמָר יְהְוְה:

וְיִצְאָנּ וְרָאָנּ בְּפִּגָרֵי הְאַנָשִׁים חַפּּשָׁעָים בֵּי בֵּי תּזֹלִעְהְָם לָא תְמִּנּת וְאִשָּׁם לָא תִּכְבָּׁה וְהָוִּי דֵרְאָוֹן לְכְל־בָּשֶׂר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הפטרת שבת מחר חודש

The Hastarah for Shabbat Mahar Hodesh is I Samuel 20:18 - 42.

81:XX

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.

And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the Lord liveth.

יפָּקר מוֹשְׁבֶּף: יפְּקר מוֹשְׁבֶּף:

אָאָל הָאָבֶן הַאָּזֶל: אַשֶּׁרְיִנְסְתָּרְיִּם שָׁם בְּוָיִם תַּמַּצִּשָּׁה וְיָשֶׁבְּהָּ אָאֶל הַאָּבְיִים הַאָּה יִבְאִתָּ אָלְ-הַמָּלְוָם

לְאָלְּה אָלְמֵּט הַטַּבּּים צִּבָּה אִנָהָה נְאָלָה אָלְמֵּט הַטַּבּּים צִבָּה אִנָהָה

ڔהנֵה אָשֶׁלָה אָת־הַנָּעַר אָךְ מִצָּא אָת־הַהַצִּים אִם־אָמֹר אֹמָר לַנַּעַר הַנֵּה הַהְצִּיםׁ מִמְךְ נְהַנָּה קְהָנִּיוּנְבָּאָה כִּי־שֶׁלִּים לְךְּ נְאֵין דְּבֶּר חַי־יְהְנְה:

- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.'
- So David hid himself in the field; and when the meal moon was come, the king sat him down to the meal
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall, and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.
- Mevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean; aurely he is not clean.'
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empry; and Saul said unto Jonathan his son: "Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?"
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee, for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.'
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: "Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'

- يم إيجه خَب عُور خُفْخُه مِوْر مِمَهِ عِن مِوْرِة نِبَرِظُهُم خَلَّه جِر شِوْلِولَ بِمَثِّم:
- ני וְתַּבְּרָר אֲשֶׁר דִּבָּרְנִי אֲנֵי נְאֲמָּה הַנָּה יְהֹנָה בּינִי יּבִינְךְּ עַּד־עּוֹלֶם: (ס)
- ﯩﺪﯨﯟﯨﺪﯨ ﺟﺎﭖ ﺟﯜﭘﺘﯩﺮ ﺩﯦﺘﯩﺪ ﺗﯩﻨﺘﯩﯔ ﺩﯨﻨﯘﺕ ﺗﯩﯟﯨﯟﯨﺔ (ﺩ، ﻻﺩ)[ﻡ، ﮔﯜﻙ] ﭼﮕﯜﭼﻨﺮ:
- ریون ترؤکף על־מושבו چפעם، چפעם אל־מושב ترؤור رژקם יהונגון ریשב אجגר מצַר שְאַוּל رּיפְּקֵר מְקִוֹם דָּוֶר:
- וְלֹאׁ־רַבֶּר שְׁאָוּל מְאָוּמָה בַּוּוֹם הַחָוּא כָּי אַמַר מִקְרֵה הוּא בִּלְתִּי שָׁהָוֹר הוּא כִּי־לָא שָׁהְוֹר: (ס)
- וִיָהִי מִמְּחֵרָת תַחֹהֶשׁ תַשִּּגִּי וַיִּפְּקָר מְקִּוֹם דְּוְּרְ (פ) וַיְּאמֶר שָׁאִּיל אֶל־יָהוֹנְתָן בְּנֹי מַרְּיַעַ לֹאְ־בָּא בֶּן־יִשָּׁי גַּם־הְּמָוֹל גַּם־תַּיִּוֹם אֵל־תַלְּחָם:
- מְמְּמֶּׁנֵרִ, מְּדַבְּנֵית לְטִׁם: ניַעוּ יְהִאָּלִ הָתִּאָרִ לְחָׁשִּׁי
- ַנּ'אִמֶּר שַׁלְחָנִי נְאׁ בֵּי זֶּבִּחֹ מִשְׁפְּחָׁר לְנִי בְּעִּיר וְהָוּאִ צִּנְּה־לִי אָחִי וְעַהָּה אָם־מְצֵאִתִי חֵן בְּעֵינֶיף אִמֶּלְטָה נָאִ וְאָרְאֵה אָת־אֶתִי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶף: (ס)
- בֵּר כְל־הַנְמִׁים צֵּשֶׁר בָּן־נִשֶּׁי תַּי עַלְ־הְצְּדַמְּה לְא הִכִּּוֹן אַמָָּה וּעַלְכּוּהָדְּ הְנְאַ: (ס)
- ַ נַּעַן יְהַוֹּנִישְׁוֹ אָת־שָׁאִּיל אָבָיִי נַיַּאִמֶּר אֵלֶיִי אָמָה יִּיּמָת מֶה שְּׁמֶה:

- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.
- And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.
- And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'
- And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.
- But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the matter.
- And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'
- And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.
- And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lord, saying: The Lord shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

- ַנִּנְטֵל שָׁאַּוּל אָת־תַחֲנֵית עָלָיו לְחַבֹּתִּוּ נַנֵּדִעַ יְתַוֹּנְחָׁן כִּי־בָּלָה תָיא מֵעָם אָבָיוּ לְחָמֵית אָת־דְּוֶד: (ס)
- װְלְאֵבְאֶבֶׁלְ בִּּיְנְעַ בֵּי, עַבְּלְמִּוָּ אָּבֶּיוּ: (ס) וֹלְאֵבְאֶבֶּלְ בִּּיִּוּם עַּוֹּלְטִוּ הַמָּנִי כְּטִׁם בִּיּ נינִילִם וֹעִוּנִינוֹן מִמָּם עַמִּּלְטֵוֹן בִּּטִּבִי. אָנִּ
- בְּנְרֵ נְלָמָר קְמָּן עִּמְּנִ: * נְלְהַ בַּבַּקֵר נִיִּדָּא יְחִוּלְתָּן תַּמְּבֵר לְמִוָתָּר
- וֵיֵאׁמֶר לְנִמְּרֹוֹ רֻׁץְ מְצֵאׁ נָאׁ אֶת־תַחִצִּׁים אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה חַנַּעַר לְץ וְהוּא־יָרֶה חַחֵצִי לְחַעְּבְרְוֹ:
- ַ יַּיְבְאָ תַנַּמָר עִּמְןדְּ נְתֵּלְאָה: יְהוֹנְתָּן יַיִּקְלָא יְהוֹנָלָן אַחֲרֵי תַנַּעָר יַּיֹאָמֶר הַלְוֹא תַחֵּצִי מִּמְּךְ

- נּגַּאמֶר בְוָ בְּ'ב שַׁבָּנִא שַׁמִּנֵר: שי נּיפֿו יִבְינִילָן אָטַבַבָּלָנִ אָבְעַנַּמָּר אָמָרַבְנָיִי.
- הַנַּעִר בָּאֵ וְדָוֹד קָם מַאָצָל חַנָּגָב וַיּפֹּל לִאַפְּיו אַרְצָה וַיִּשְׁחָחוּ שָׁלָשׁ פִּעְּמִים לִאַפְּיו אַרְצִישׁ אָח־בַינִהוּ וַיִּבְכּוּ אַישׁ אָח־בַעְהוּ עַּד־דְּוֶד הַגְּדְּיל:
- יַּצְּאִמֶר יְהוֹנְתָּן לְדָּוָד לֵךְ לְשְׁלִוֹם אֲשֶׁרֹ נְשְׁבָּׁעָנִי שְׁנֵינִי אֲנַּחָנִי בְּשֵׁם יְהוָהֹ לֵאִמֹר יְהְנְה יִהְנָהו בִּינֵי יבִּינֶה יבֵּין זַּרְעָּי יבֵּין יַרְעֲּךְּ עַד־עּוֹלֶם: (פ)